SAMAEL AUN WEOR

PISTIS SOPHIA DEZVĂLUITĂ

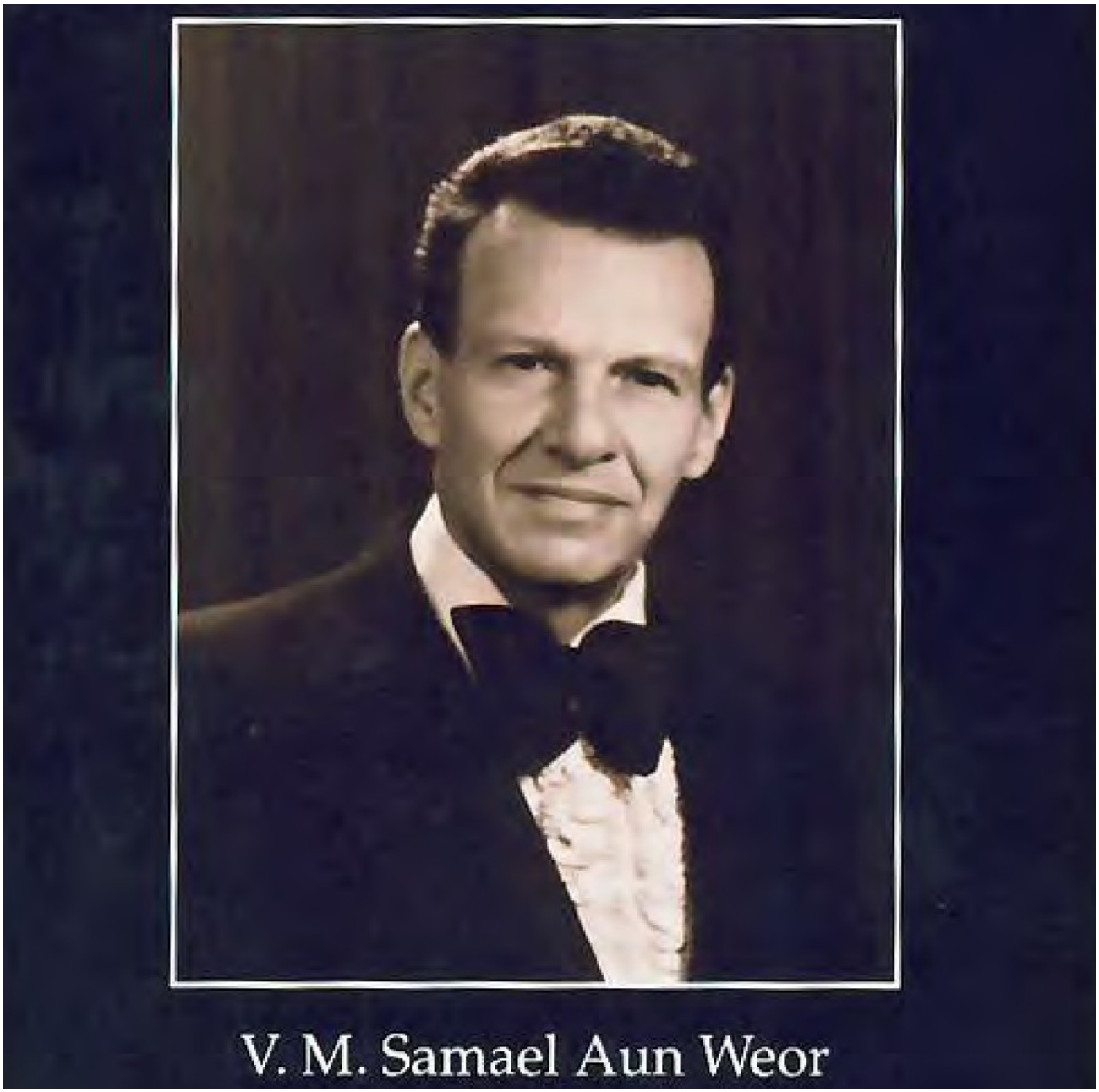

Cristos înviat (al 3-lea sfert secolul XVII)
Salvator Roşa, Muzeul Conde, Chantilly, Franţa

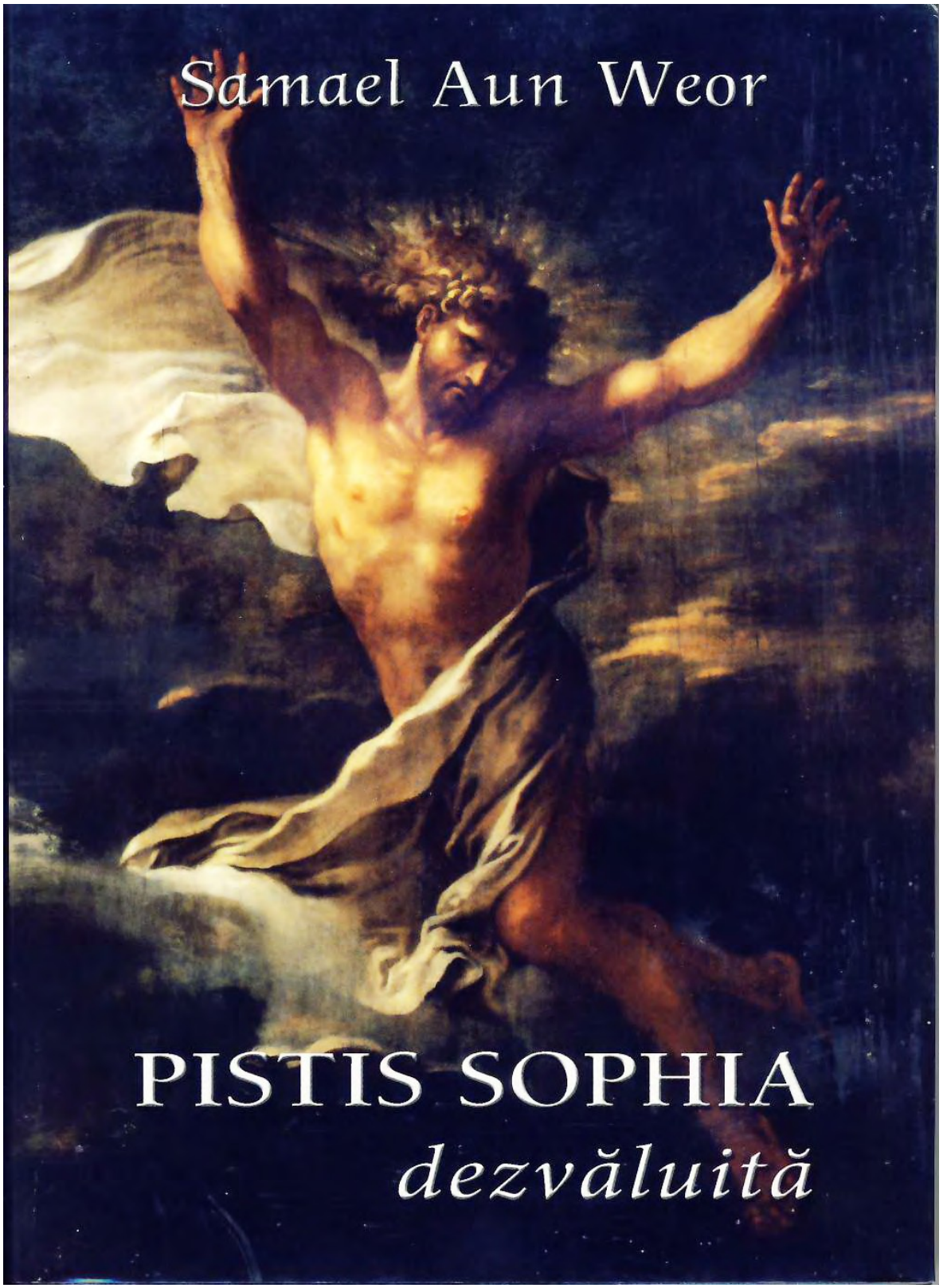
Samael Aun Weor
PISTIS SOPHIA
dezvăluită

PISTIS SOPHIA
dezvăluită

Samael Aun Weor

Alegoria Creştinismului (aprox. 1510)
Jan Provost, Muzeul Louvre, Paris, Franţa

CERTIFICAT DE GARANȚIE

AGEAC

ASOCIAȚIA GNOSTICĂ DE STUDII ANTROPOLOGICE ȘI CULTURALE, CA FIDELĂ CONTINUATOARE A TRADIȚIEI GNOSTICE ERMETICE CREATĂ DE V.M. SAMAEL AUN WEOR,

CERTIFICĂ:

FAPTUL CĂ ÎNTREGUL CONȚINUT AL PREZENTEI OPERE:
„PISTIS SOPHIA DEZVĂLUITĂ”,
ESTE COPIE FIDELĂ A ORIGINALULUI SCRIS DE V.M. SAMAEL AUN WEOR.
ÎN CONSECINȚĂ, CITITORUL TREBUIE SĂ ȘTIE CĂ REDACTAREA, STILUL ȘI PURITATEA MESAJULUI PE CARE A VRUT SĂ-L TRANSMITĂ AUTORUL, AU FOST IMPECABIL RESPECTATE ÎN ÎNTREGIME.

Odată cu apariţia *Pistis Sophiei dezvăluite* de V.M. Samael Aun Weor, s-au sfâşiat vălurile ce acopereau arcanele ştiinţei lui Hermes Trismegistul. Întreaga ştiinţă a Drumului esoteric, la care se referă diferite texte gnostice arhaice, rămâne explicit dezvăluită graţie condeiului adevăratului Avatara al Erei Vărsătorului: Samael Aun Weor.

Misterium-ul magnum relaţionat cu întoarcerea sufletului la Aeonii de lumină eternă, încetează a mai fi o himeră şi deopotrivă o simplă concepţie teologică de tip intelectual, datorită sublimelor învăţături într-un ceas bun dictate de către însuşi Marele Kabir Iisus şi în mod grandios comentate de un autentic Om Solar, autorul prezentei opere.

Fundamentele pe care se bazează teologia creştină nu sunt cum se cuvine înţelese dacă nu se ţine cont de postulatele metafizice ale *Pistis Sophiei.*

□ PROLOG □

Pentru cărturarii teologiei nu este nici un secret faptul că Gnoza, ca şi cunoaştere ermetică, şi-a avut rădăcinile precreştine în filosofiile găzduite în Siria şi în Mesopotamia şi evident, deopotrivă în doctrinele păgânismului grec şi egiptean.

Nu putem ignora, cum bine ne spune Patriarhul nostru V.M. Samael Aun Weor, nici principiile gnostice ce se ascund în teogoniile popoarelor precolumbiene din America Centrală şi din America de Sud. Există în menţionatele teogonii un aspect gnostic care vorbeşte de asemenea de exilul sufletului, căzut în greşeală, şi arzătoarea sa dorinţă de a urca la Ceruri sau la Aeonurile gnosticilor.

Dintre toate textele gnostice care au fost cunoscute de către umanitate, fără nici o îndoială că Pistis Sophia este cea care le depăşeşte în importanţă pe toate celelalte cunoscute în lumea teologiei creştine.

Alături de toate documentele care au mărit reputaţia Gnozei, ca de exemplu evangheliile apocrife, Pistis Sophia dobândeşte o importanţă transcendentală datorită faptului de a se constitui în cea mai înaltă expresie a idealului gnostic, care este completa eliberare a sufletului de toate acele legături, vizibile sau invizibile, care îl ţin prizonier în roata vieţii sau roata Samsarei despre care vorbesc hinduşii.

Scris iniţial în coptă şi ulterior tradus în greacă, textul Pistis Sophiei a fost o relicvă venerată timp de milenii de către diversele confrerii gnostice care s-au succedat de-a lungul istoriei.

Forma în care se desfăşoară Pistis Sophia este plină de indicaţii cosmogonice, antropologice şi teologice care sunt adresate obţinerii iertării sufletului prin autoaplicarea **pedepsei purificatoare;** ceea ce este amplu comentat şi dezvoltat în tematica gnostică pe care ne-a lăsat-o moştenire V.M. Samael Aun Weor, şi conform căreia doar prin suferinţe voluntare şi sacrificii conştiente este posibil să dezintegrăm lanţurile care ţin prizonier

materialul nostru animic, putând în acest mod să recuperăm lumina pe care am pierdut-o de-a lungul secolelor şi al mileniilor.

Conţinând cuvintele Marelui Kabir Iisus dictate apostolilor săi timp de unsprezece ani după înviere, Pistis Sophia s-a constituit în Biblia prin excelenţă a gnosticilor, şi pe bună dreptate s-a argumentat pentru aceasta că nu există altă operă care să descrie cu atâta acurateţe gândirea Nazarineanului şi ţelurile doctrinei sale.

Este destul de frapant dialogul care permanent se desprinde de-a lungul conţinutului acestei opere. Este un dialog între suflet (cufundat în păcat) şi Divinul Mântuitor, ca reprezentant suprem al Regiunilor Luminii. Prin acest dialog, Pistis Sophia cere ajutor pentru a abandona sărăcia sa spirituală, iar Nazarineanul îi răspunde la implorări, dezvăluind motivele căderii Sophiei şi experienţa câştigată cu **înţelepciunea păcatului.**

Pentru adopţii Gnozei eterne, sufletul sau materialul psihic ce este conţinut în fiinţa umană, a fost victima unei căderi spirituale provocată de un fals Dumnezeu sau Demiurg Creator. Această cădere a generat în Pistis Sophia (sufletul uman) o distorsiune în structura sa originară şi în consecinţă, apariţia agregatelor psihice sau a demonilor care o chinuiesc şi o ţin prizonieră de atunci, în aşa măsură încât o îndepărtează de lăcaşul său divin până când o aruncă în Aeonii inferiori sau în Haosul religiilor.

Misiunea textului conţinut în Pistis Sophia nu este alta decât cea de a istorisi originea ei însăşi şi nenorocirea de a fi rămas închisă în materie şi pe lângă aceasta, modul de a abandona acea condiţie mizerabilă prin intermediul metodelor divine cu scopul de a recuceri Cerurile sau Aeonii pierduţi odinioară.

Fără îndoială că limbajul care constituie Pistis Sophia este prin excelenţă parabolic şi plin de metafore, în cel mai pur stil al comunităţilor care existau în vremurile precreştine şi de asemenea în timpul şederii lui Iisus pe Pământul Sfânt. Acest fapt a condiţionat Pistis Sophia să se preschimbe în textul gnostic cel mai de neînţeles pentru exegeţii tuturor timpurilor şi pe de altă parte, a fost resortul secret care a împiedicat alterarea acestuia.

Poate din acest motiv exista o profeţie care pronunţa în mod subliniat următoarele: „Doar cineva care va avea încarnate principiile cristice în natura sa spirituală va fi capabil să înţeleagă, să priceapă şi să dezvăluie conţinutul Pistis Sophiei"...

A fost necesar ca secolele şi mileniile să treacă pentru ca, în sfârşit, în secolul XX, un autentic Maestru, reprezentant al stirpei Iniţialilor Solari, să apară înaintea verdictului solemn al conştiinţei publice pentru a dezvălui, cu lux de amănunte, această operă sacră şi purtătoare a cheilor mântuirii umane.

Această mare Fiinţă, într-un ceas bun venită la noi din înalt, a fost prea Venerabilul Maestru Samael Aun Weor, Avatara al lui Avalokitesvara pentru această nouă Eră a Vărsătorului care deja se desfăşoară în augustul tunet al gândirii.

Nazarineanul le-a dictat prin viu grai apostolilor săi corpul de doctrină conţinut în Pistis Sophia iar ei, apostolii l-au adunat cu devoţiune în scrierile lor, constituindu-se astfel cărţile sau capitolele acestei mari opere.

Însă stă scris că pentru neamul omenesc obişnuit, Pistis Sophia, în starea sa originară, este precum o carte mută, căci sensul pe care îl cuprind cuvintele acestui text este totalmente enigmatic. Totuşi, cu dezvăluirea pe care ne-o face V.M. Samael Aun Weor, Pistis Sophia se transformă în ghidul exact prin intermediul căruia este posibil să se scoată fiinţa umană din labirintul de confuzii în care se află în mod normal şi să o înapoieze statutului său divin pe care îl avea originar, conform însăşi Genezei ebraice.

Este aşadar, Pistis Sophia, purtătoarea moştenirii pierdute care ne corespunde tuturor şi pe care putem ajunge să o posedăm din nou prin intermediul expunerilor didactice şi dialectice ale Gnozei contemporane, încredinţată umanităţii acestor timpuri de către remarcabilul Maestru Samael Aun Weor.

I se atribuie Pistis Sophia lui Valentin, eminent şi îndrăzneţ căutător al adevărului, care a avut curajul de a se revolta împotriva dogmelor pontificale ale Bisericii catolice, care deja începea în acele vremuri (secolele I şi II ale erei noastre) să-şi fabrice ortodoxia ecleziastică cu scopul de a-i scoate din joc pe autenticii creştini primitivi care îmbrăţişau *Gnoza* care le fusese dată de Iisus.

Mulţi teologi nu ezită să afirme că: „În timpul celei de-a doua jumătăţi a secolului II şi începuturile celui de-al III-lea, doctrina lui Valentin avea să fie cea mai puternică şi serioasă dintre disidentele Bisericii, literatura sa depăşind-o în volum pe cea a însăşi Bisericii”.

Şi într-adevăr, istoria religiilor ar trebui să îi aducă un omagiu postum lui Valentin pentru faptul de a ne fi condensat, în această manieră atât de scrupuloasă, drumul de întoarcere spre oceanul marii lumini, permiţând azi, în plin secol XXI întregului furnicar omenesc ce populează faţa lumii noastre, să realizeze înăuntrul său comuniunea cu ceea ce este numit GRAŢIA şi ADEVĂRUL.

Iată aici, ilustre cititor, valoarea Gnozei din toate timpurile. De aceea până şi însuşi Carl Gustav Jung, somitatea psihanalizei moderne, îndrăznea să zică:

Surprinzător în sistemele gnostice este că sunt bazate exclusiv pe manifestările inconştientului şi că învăţăturile lor morale nu dau înapoi înaintea unghiurilor obscure ale vieţii. Yoga lui Kundalini o demonstrează în mod clar, inclusiv în forma renaşterii sale europene; şi la fel se întâmplă cu ocultismul... Interesul pasionat pentru aceste mişcări provine fără îndoială din energia psihică ce nu se mai poate încarna în formele perimate de religie...

Şi adaugă Jung:

Nu cred că merg prea departe declarând că omul modern, spre deosebire de fratele său din secolul XIX, se întoarce spre psihic cu mari

speranţe şi fără a se referi la nici o credinţă tradiţională, oricare ar fi ea, mai degrabă în sensul unei experienţe religioase gnostice...

Omul modern detestă postulatele dogmatice acceptate prin credinţă şi religiile care s-au fondat pe ele. Nu le consideră valide, decât în măsura în care conţinutul lor intelectual pare să se concilieze cu propria sa experienţă a profunzimilor vieţii psihice.

Proverbul popular ne-a spus întotdeauna; **„Pentru rele mari, mari remedii”,** şi în aceste momente precise în care umanitatea trăieşte un val de apostazie manifestă, această operă monumentală, Pistis Sophia, vine să împlinească o sacră misiune ajungând la noi descifrată prin virtutea iluminării unui om autentic cristificat numit Samael Aun Weor...

Ne aflăm, azi mai mult decât oricând, înaintea dilemei de A FI sau A NU FI, ne spune Gnoza Samaeliană, şi din aceasta se deduce în mod clar că nicicând în alte vremuri nu s-a produs în neamul omenesc o autoselecţie care va împărţi locuitorii lumii noastre în două categorii bine definite; de-o parte una, cea a acvilelor, şi de cealaltă cea a reptilelor; una a îngerilor şi alta a demonilor...

Noi marcăm pentru tine, amabile cititor, o întrebare: de care parte vrei să te afli tu? Kabala poate să îţi vină în ajutor, şi o face prin această axiomă: „la scutul credinţei tale şi înaintează cu pas hotărât, fie că este în sensul vântului sau împotriva tuturor vânturilor"... Oremus...

Oscar Uzcategui Q.

PISTIS SOPHIA nu este o carte pentru a fi citită în mod mecanic, ci pentru a fi studiată şi a medita profund la ea de-a lungul întregii vieţi.

Samael Aun Weor

Ceea ce este Talmudul pentru semiţi, Bhagavad-Gita pentru budişti, Coranul pentru musulmani şi Biblia pentru creştini, este pentru gnostici PISTIS SOPHIA.

Huirachoca

Chipul lui Cristos (1894)
Heinrich Hofmann, Riverside Church, New York, SUA

Prima Parte

● PARTEA ÎNTÂI ●

• CARTEA ÎNTÂI •

□ CAPITOLUL 1 □

Iisus îşi instruise până atunci discipolii doar până la regiunile Primului Mister.

Când Iisus a înviat din morţi, a petrecut unsprezece ani vorbind cu discipolii săi şi instruindu-i doar până la regiunile Primei Porunci şi până la regiunile Primului Mister, acela care se află înăuntrul vălului, înăuntrul Primei Porunci, care este al Douăzeci şi Patrulea Mister; şi de asemenea lucrurile care se află în al Doilea Spaţiu al Primului Mister, care este înaintea tuturor misterelor, Tatăl în formă de porumbel.

„Bucuros în speranţă, răbdător la necaz, fii constant în rugăciune”.

Regii Focului Sexual lucrează cu răbdare în Marea Operă.

Cristosul intim instruieşte mintea şi inima.

Prima Poruncă este să-l iubeşti pe Dumnezeu mai presus de toate lucrurile şi pe aproapele tău ca pe tine însuţi.

Primul Mister este Kether, Bătrânul Zilelor; tu o ştii.

Când devotul înţelege Prima Poruncă, atunci înţelege cu uşurinţă al Douăzeci şi Patrulea Mister.

Misterul Douăzeci şi Patru se află ascuns în Războiul de Ţesut al lui Dumnezeu.

„Fir cu fir ţese Războiul meu, pânze pentru onoarea mea şi pânze pentru a onora”.

Bătrânul Zilelor se găseşte întotdeauna ascuns în propriul său război de ţesut, în propria sa Creaţie.

Nu ar fi posibil să înţelegem Misterul Douăzeci şi Patru fără să fi înţeles înainte al Şaselea Mister.

„Munci îmi dai, Doamne, dar cu ele tărie”.

Al Şaselea Mister explică cu deplină claritate Misterul Douăzeci şi Patru.

Spiritul este puternic, însă trupul e slab; să nu cădeţi în ispită.

Sufletul, sexul, ispita, căderea, regenerarea, se găsesc ascunse în al Şaselea Mister.

În Primul Spaţiu se găseşte Bătrânul Zilelor, Tatăl care se află în secret. În al Doilea Spaţiu se găseşte Natura, explicabilă doar prin al Şaselea Mister.

Ceea ce învăluie Primul Mister.

Şi Iisus le-a spus discipolilor săi: „Am ieşit din Primul Mister, care este Ultimul Mister, care este Misterul Douăzeci şi Patru”. Iar discipolii săi nu ştiau, nici nu înţelegeau că exista ceva în acel mister, ci credeau despre acel mister că era începutul Universului şi originea a tot ceea ce există, că era sfârşitul tuturor sfârşiturilor, întrucât Iisus le-a spus în legătură cu acel mister, că cuprinde Prima Poruncă, şi cele Cinci întipăriri, şi Marea Lumină, şi cei Cinci Auxiliari, şi întreaga Comoară a Luminii.

Iisus intim iese din Primul Mister, chiar dacă Fiul este una cu Tatăl şi Tatăl una cu Fiul. Cine l-a văzut pe Fiu l-a văzut pe Tatăl.

Primul Mister este cel al Tatălui, şi de aceea este deopotrivă Ultimul. Bătrânul Secolelor este Primul şi Ultimul dintre mistere.

Misterul Douăzeci şi Patru, explicabil prin al Şaselea Mister, ascunde în străfundurile sale Primul Mister.

Primul Mister, explicabil prin al Douăzeci şi Patrulea Mister şi sintetizat în al Şaselea Mister, este începutul însuşi al Universului.

Primul Mister, care este deopotrivă al Douăzeci şi Patrulea Mister, învăluie Prima Poruncă chiar dacă sunt douăzeci şi două Poruncile Legii lui Dumnezeu.

Prima Poruncă cuprinde deopotrivă cele Cinci întipăriri ale Marii Lumini, cei Cinci Auxiliari şi întreaga Comoară a Luminii.

„De auzit te-am auzit, dar acum ochii mei te văd şi inima mea te simte”.

Prima Poruncă, şi cele Cinci întipăriri ale Marii Lumini, şi cei Cinci Auxiliari, şi întreaga Comoară a Luminii, cu toate că se află sub Legea Balanţei, în ultimă sinteză sunt cuprinse în Primul Mister.

Cele Cinci întipăriri ale Marii Lumini se găsesc reprezentate în Pentagrama esoterică.

Pentagrama gnostică este figura umană cu patru membre şi un singur vârf care este capul. Semnul Pentagramei este numit de asemenea semnul Micro-cosmosului, şi reprezintă ceea ce rabinii cabalişti ai cărţii Zohar numesc Microprosopo. Pentagrama, ridicându-şi în aer raza superioară, îl reprezintă pe Salvatorul lumii. Pentagrama, înălţându-şi în aer cele două picioare inferioare, reprezintă ţapul sabatului.

O figură umană cu capul în jos reprezintă, desigur, un demon, adică, subversiunea intelectuală, dezordinea sau nebunia.

Pentagrama, numită în Şcolile Gnostice Steaua înflăcărată, este semnul Omnipotenţei magice.

Cele Cinci întipăriri ale Marii Lumini şi cei Cinci Auxiliari sunt conţinuţi în Steaua înflăcărată. Cei Cinci Auxiliari sunt cele Cinci Genii: Gabriel, Raphael, Uriel, Michael şi Samael.

Întreaga Comoară a Luminii este conţinută în Pentagramă, iar aceasta alegorizează Omul.

Înţelegerea Pentagramei magice este cheia celor Două Spaţii.

Semnul Pentagramei trebuie să fie compus din cele şapte metale, sau cel puţin să fie trasat cu aur pur pe marmură albă.

Cele şapte metale sunt următoarele: argint, mercur, cupru, aur, fier, staniu şi plumb.

Pentagrama cu raza superioară îndreptată în sus pune pe fugă coloanele de demoni.

Pentagrama cu cele două raze inferioare în sus îi atrage pe tenebroşi.

Pentagrama trasată cu cărbune, cu cele două raze inferioare spre afară, pe pragul camerei, nu permite intrarea tenebroşilor.

Se consacră Pentagrama cu cele Patru Elemente recitând exorcismele Focului, Aerului, Apei şi Pământului.

Se suflă de cinci ori asupra figurii magice.

Se stropeşte de cinci ori Steaua înflăcărată cu apa ritualică.

Se usucă figura Pentagramei cu fumul a cinci parfumuri: tămâie, smirnă, aloe, sulf şi camfor.

Apoi se aşează alternativ Pentagrama pe podea, la Nord, la Miazăzi, la Răsărit şi la Apus.

Se vor pronunţa numele ALEPH şi THAU sacru reunite în numele cabalistic AZOTH.

Suflând de cinci ori asupra Stelei înflăcărate se vor invoca cei Cinci Auxiliari magici.

Nu uita niciodată că Lâna de Aur este Comoara Luminii.

Incontestabil, Lâna de Aur este conţinută de asemenea în Primul Mister.

Nici un Adept nu ar putea să pună stăpânire pe Lâna de Aur dacă nu ar înţelege înainte Prima Poruncă şi Primul Mister.

Primul Mister este cuprins în al Douăzeci şi Patrulea, care este Războiul de Ţesut la care se ţese şi se desface propriul destin.

Războiul de Ţesut al lui Dumnezeu, Marea Operă, funcţionează doar cu al Şaselea Mister.

Al Şaselea Mister este cel al îndrăgostitului, al Iubirii.

Electricitatea Sexuală Transcendentă este forţa minunată ce generează orice mişcare în Războiul de Ţesut al lui Dumnezeu.

Cei care nu-şi transmută niciodată Sperma Sacră în Electricitate Sexuală Transcendentă lasă în suspensie Războiul de Ţesut al lui Dumnezeu.

Cei care lasă în suspensie Războiul de Ţesut al lui Dumnezeu nu lucrează în Marea Operă.

A-l adora pe Iod-Heve este necesar.

Totuşi, Adoratorul rămâne împotmolit dacă nu lucrează în Marea Operă.

Când nu avem un Vas Ermetic trebuie să-l obţinem pentru a lucra în Marea Operă.

De multe ori codurile morale, şi prejudecăţile, şi temerile constituie un mare obstacol pentru dobândirea Vasului Ermetic.

Vasul Ermetic distrus, stricat, nu-i foloseşte alchimistului pentru munca sa în Marea Operă.

Vasul Ermetic este yoni-ul feminin, tu o ştii.

În înţeleaptă conexiune a lingam-ului generator cu yoni-ul feminin se află cheia oricărei puteri.

Cei care varsă Mercurul nu reuşesc să genereze Electricitate Sexuală Transcendentă şi eşuează în Marea Operă.

A vărsa Vasul Ermetic echivalează cu a paraliza toate activităţile Misterului Douăzeci şi Patru.

Laşii, mânaţi de prejudecăţi şi temeri absurde, niciodată nu obţin un Vas Ermetic şi eşuează în mod lamentabil.

Cei care din cauza unor considerente absurde şi a unor false postulate morale se ataşează de un Vas Ermetic distrus sau stricat şi nu îndrăznesc să ia unul nou, lasă paralizată Marea Operă şi eşuează lamentabil.

Comoara este pentru lucrătorii cutezători.

Zeii trebuie să se hrănească cu Nectarul Nemuririi dacă nu vor ca trupul lor fizic să degenereze şi să moară.

Nectarul Nemuririi este conţinut în Sfântul Graal.

Sfântul Graal este yoni-ul feminin sexual.

Regiunile Marelui Invizibil.

Şi, pe de altă parte, Iisus nu le vorbise discipolilor săi despre totala expansiune a tuturor regiunilor Marelui Invizibil, şi despre Triplele Puteri, şi despre cei Douăzeci şi Patru de Invizibili, şi despre toate regiunile lor, şi Aeonii lor, şi ordinele lor, nici de modul în care acestea s-au extins (acelea care sunt emanaţiile Marelui Invizibil), şi despre nezămisliţii lor, şi autozămisliţii lor, şi zămisliţii lor, şi Dătătorii lor de Lumină, şi Imparii lor, şi Guvernatorii lor, şi Autorităţile lor, şi Domnii lor, şi Arhanghelii lor, şi îngerii lor, şi Decanii lor, şi Liturgii lor, şi toate casele sferelor lor şi toate ordinele fiecăreia dintre ele.

Noli me tangere (1534)

Correggio, Muzeul Prado, Madrid, Spania

Totala expansiune a tuturor regiunilor Marelui Invizibil în aurora oricărei Creaţii cosmice se dovedeşte extraordinară.

Adeptul trebuie să cunoască toate regiunile suprasensibile ale Naturii şi ale Cosmosului şi modul în care acestea se extind în aurora Creaţiei.

În aceste regiuni sălăşluiesc Aeonii şi Ordinele lor sacre, care sunt emanaţiile Divinului Incognoscibil şi Nemanifestat.

Cei Treizeci de Aeoni Pleromici strălucesc ivindu-se prin emanaţii succesive şi ordonate în cupluri din Pro-Tatăl.

Cei Treizeci de Aeoni se ivesc în aurora Creaţiei.

Triplele Puteri, Legea Trei-ului, cele Trei Forţe Primare ale Naturii şi ale Cosmosului, sunt indispensabile pentru a crea şi a crea din nou.

Cele Trei Forţe sunt Sfânta Afirmaţie, Sfânta Negaţie, Sfânta Conciliere; Tatăl, Fiul, Spiritul Sfânt; Forţa Pozitivă, Forţa Negativă, Forţa Neutră.

Când aceste Trei Forţe curg în direcţii diferite, nu pot realiza nici o creaţie.

Pentru ca să se ivească o nouă creaţie, aceste Trei Forţe Primare trebuie să se reunească într-un punct dat.

Triplele Puteri şi cei Douăzeci şi Patru de Invizibili sunt prezenţi în aurora oricărei Creaţii cosmice.

Forţele Pozitivă, Negativă şi Neutră, munca intensivă în Marea Operă, formează un tot unic.

Iar cei Douăzeci şi Patru de Bătrâni lucrează neîncetat în Zodiac, înăuntrul căruia palpită Sistemul nostru Solar.

Din Strălucirea Luminii (Raza Eternelor Tenebre) se ivesc în Spaţiu energiile trezite din nou în zorii Marii Zile. Unu din Ou, Şase şi Cinci, apoi Trei, Unu, Patru, Unu, Cinci, dublul Şapte, suma totală. Iar acestea sunt Esenţele, Flăcările, Elementele, Constructorii divini, Numerele, cei care nu au corp şi cei care îl au, Omul divin, suma totală.

Din Omul divin emană Formele, Scânteile, Animalele Sacre şi Mesagerii Sacrelor Puteri în Sfântul Patru.

Aşa se întâmplă mereu în zorii oricărei Creaţii cosmice.

Din Marele Invizibil emană deopotrivă „nezămisliţii prin ei înşişi”, adică, aceia care încă nu au ajuns la a Doua Naştere.

Din Marele Invizibil emană „autozămisliţii”, aceia care au lucrat cu Misterele Sexului şi au ajuns la a Doua Naştere.

Din Marele Invizibil emană discipolii autozămisliţilor, zămisliţi de asemenea.

Din Marele Invizibil emană discipolii zămisliţilor prin ei înşişi, şi Dătătorii lor de Lumină, şi Imparii lor şi Guvernatorii lor, şi Autorităţile lor şi Domnii lor, şi Arhanghelii lor, şi îngerii lor, şi Decanii lor, şi Liturgii lor, şi toate casele sferelor lor respective şi toate Ordinele esoterice ale fiecăreia dintre ele.

Comoara Luminii.

Şi Iisus nu le spusese discipolilor săi despre totala expansiune a emanaţiilor Comorii, nici despre ordinele lor, cum sunt răspândite; nici despre

Salvatorii lor, în acord cu Ordinul fiecăruia dintre ei, cum erau; nici nu le-a spus ce Gardian se găseşte la fiecare poartă a Comorii Luminii, nici nu le-a spus despre regiunea Salvatorului Geamăn, care este Fiul Fiului; nici despre regiunile celor Trei Amin, în ce regiuni sunt ei răspândiţi, nici în ce regiune sunt cei Cinci Arbori răspândiţi; nici despre cei Şapte Amin, care sunt cele Şapte Voci, ce este regiunea lor şi cum sunt răspândite.

Comoara este Piatra Filosofală, Regele înviat înăuntrul fiecăruia dintre noi.

Din Comoară răsar emanaţii, Ordine mistice care se răspândesc, Salvatori, etc.

La poarta fiecărui Templu se află întotdeauna un Gardian.

La fiecare poartă a Comorii Luminii există întotdeauna un Gardian.

Comoara Luminii o posedă doar Maeştrii înviaţi.

Salvatorul Geamăn este Fiul Omului.

Salvatorul Geamăn este Tiphereth, Omul Cauzal înăuntrul căruia vine să se manifeste Logosul, Cristosul.

Salvatorul Geamăn este în mod cert Fiul Fiului.

Regiunile celor Trei Amin sunt simbolizate prin Triunghiul celor Trei Supremi, care se găseşte separat de restul Universului prin prăpastia pe care umanoidul intelectual nicicând nu poate s-o treacă.

Bătrânul Zilelor este Prima Activitate a Manifestării şi a Mişcării, este o stare de pură devenire.

Cristos, Logosul, este al Doilea Primordial strălucind în Centura Zodiacală.

Din Logos răsare şarpele care-şi muşcă coada cu gura, al Treilea Primordial.

Cei Trei Amin sunt cele Trei Forţe Primordiale ale Naturii şi ale Cosmosului.

Cele Trei Forţe Primordiale sunt Sfânta Afirmaţie, Sfânta Negaţie şi Sfânta Conciliere.

Există Trei Martori în Cer: Tatăl, Logosul şi Spiritul Sfânt; şi Trei Martori pe Pământ: Suflul, Sângele şi Apa.

Cei Cinci Arbori sunt miracolele, vrăjile, jinaşii, puterile cele mai oculte, Legea, Karma, Ordinele Domnilor Legii.

Cei Şapte Amin sunt cei Şapte Weori, cele Şapte Spirite dinaintea tronului Mielului, cele Şapte Spirite planetare, cele Şapte Regiuni.

Cele Şapte Voci sunt cele Şapte Spirite dinaintea tronului Mielului.

Cele Şapte Genii sunt Gabriel, Raphael, Uriel, Michael, Samael, Zachariel şi Orifiel.

Lumea Lumină.

Şi Iisus nu le spusese discipolilor săi de ce tip sunt cei Cinci Auxiliari nici în ce regiune au fost duşi; nici în ce fel Marea Lumină s-a răspândit pe ea însăşi, nici în ce regiune a fost dusă; nu le spusese nici de cele Cinci Întipăriri, nici de Prima Poruncă, în ce regiune fuseseră duse, ci vorbise cu ei în mod general, învăţându-i că ele există, dar nu le-a vorbit de expansiunea lor şi de ordinea regiunilor lor, nici despre cum sunt. Din această cauză nu au ştiut că există şi alte regiuni în interiorul acelui mister.

Şi nu le spusese discipolilor lui: „Am ieşit din cutare şi cutare regiuni până am intrat în acel mister şi până când a trebuit să ies din el", ci învăţându-i le-a spus: „Am ieşit din acel mister". Din această cauză ei au crezut despre acel mister că era sfârşitul sfârşitului, şi că era începutul Universului, şi că este plenitudinea loială, căci Iisus le spusese discipolilor săi: „Acel mister învăluie Universul despre care v-am vorbit din ziua în care m-am reunit cu voi până în ziua aceasta". Din această cauză discipolii au crezut atunci că nimic nu exista înăuntrul acelui mister.

Cei Cinci Auxiliari sunt parte din cele Şapte Spirite dinaintea tronului Mielului, sunt aduşi la manifestare şi duşi mai târziu în Absolut.

Lumina se răspândeşte în aurora oricărei Creaţii, iar apoi se retrage în sânul Absolutului la sfârşitul oricărei Creaţii.

Cele Cinci Întipăriri sunt în legătură cu Prima Poruncă şi sunt aduse în Cosmos când răsare Ziua oricărei Creaţii.

Ordinea diverselor Regiuni Cosmice se găseşte perfect explicată în Arborele Vieţii.

Incontestabil, Iisus a ieşit din Primul Mister.

Primul Mister este sfârşitul sfârşitului, Originea Universului, Deplina Plenitudine.

□ CAPITOLUL 2 □

Iisus şi discipolii săi stau pe Muntele Măslinilor.

Se întâmplă atunci că discipolii au stat pe Muntele Măslinilor vorbind despre aceste cuvinte şi bucurându-se cu mare bucurie şi înflăcărându-se peste măsură, şi zicându-şi unii altora: „Binecuvântaţi suntem mai presus de toţi oamenii Pământului întrucât Salvatorul ne-a revelat aceasta şi pentru că am primit plenitudinea sfârşitului deplin", aceasta spuneau în timp ce Iisus se aşezase ceva mai departe de ei.

O mare forţă luminoasă coborî asupra lui Iisus.

Şi în a cincisprezecea zi a lunii, în luna Tybi, care este ziua în care luna este plină; în acea zi, atunci când soarele răsărise în mersul lui, veni după el o mare forţă luminoasă strălucind în mod extraordinar; şi nu exista măsură pentru acea lumină împreună cu acea forţă, căci ieşise din Lumina Luminilor, şi ieşise din Ultimul Mister, care este al Douăzeci şi Patrulea Mister dinăuntru şi dinafară (acelea ce se află în ordinele celui de-al Doilea Spaţiu al Primului Mister). Şi forţa luminoasă coborî asupra lui Iisus şi-l învălui în întregime în

timp ce era aşezat, îndepărtat de discipolii săi, şi străluci extraordinar, şi nu exista măsură pentru lumina ce se afla asupra lui.

A cincisprezecea zi a Lunii este în legătură cu Lucifer.

Cheia lui Lucifer este Arcanul A.Z.E., Forţa Sexuală.

Incontestabil, puterea creatoare a Logosului se află în organele creatoare.

Soarele interior profund străluceşte pe drumul Iniţiatului.

Forţa Sexuală luminoasă străluceşte extraordinar în Aura Cristificaţilor.

Forţa Sexuală, în ultimă sinteză, vine din Lumina Luminilor, care este tocmai Logosul.

Incontestabil, acea lumină iese din Ultimul şi Primul Mister, care în realitate este al Douăzeci şi Patrulea, cel al Marii Opere, cel al Muncii în Marele Atelier al Universului.

Tot ceea ce am spus în aceste paragrafe înţeleg perfect Artiştii Ermetici de calitate.

Fără îndoială, Artiştii Ermetici aparţin Ordinelor esoterice care lucrează în al Doilea Spaţiu al Primului Mister.

Să se înţeleagă prin al Doilea Spaţiu al Primului Mister, regiunile în care trăiesc înţelepţii Ermetici.

Bătrânul Zilelor sălăşluieşte în Primul Spaţiu al Primului Mister, şi lui îi corespunde exact prima din cele Douăzeci şi Două de Porunci ale Legii lui Dumnezeu.

Îl învălui în întregime.

Şi discipolii săi nu-l văzură pe Iisus din pricina marii lumini în care se găsea sau care-l învăluia, căci ochii lor erau orbiţi din cauza marii lumini în care el se afla; ci văzură doar lumina, care arunca multe raze de lumină. Şi razele de lumină nu se asemănau între ele, ci lumina era de diverse feluri de jos până sus, o rază mai excepţională decât alta..., într-o mare glorie nemăsurată de lumină; se întindea de jos de pe Pământ până la Cer. Şi când discipolii văzură acea lumină simţiră o mare teamă şi tulburare.

În Iisus Cristosul interior al fiecăruia dintre noi străluceşte minunată energia creatoare.

Logosul este Unitate Multiplă Perfectă. În lumea Logosului varietatea este Unitatea.

Cristosul intim în fiecare dintre noi este dincolo de individualitate, de personalitate şi de Eu.

În Domnul toate fiinţele sunt în realitate Una.

În Lumina-Cristos şi din Lumina-Cristos ţâşnesc multe raze.

Fiecare Rază logoică este de tip diferit şi de fel diferit. Totuşi, toate razele împreună constituie Logosul.

Fiecare Rază este via expresie a cutărui sau cutărui Adept, a unui sau a altui Cristificat.

Orice Rază logoică serveşte de fundament cutărui sau cutărui Hierofant.

Ar fi de neconceput existenţa vreunui Adept dacă am exclude din fondul Fiinţei sale corespunzătoarea sa Rază de Lumină.

Toate razele de lumină, în ultimă sinteză, se rezumă în una care, cu o incomensurabilă glorie de lumină, se extinde din Abis până la Cer.

□ CAPITOLUL 3 □

Iisus urcă la Ceruri.

Când forţa luminoasă coborî asupra lui Iisus, puţin câte puţin îl învălui în întregime. Atunci, Iisus urcă în înalt, strălucind extraordinar într-o lumină incomensurabilă. Şi discipolii îl priveau, şi nici unul dintre ei nu vorbi până când el ajunse la Ceruri, ci cu toţii păstrară o tăcere profundă. Aceasta se întâmplă în a cincisprezecea zi a lunii, în ziua în care luna era plină, în luna Tybi.

Fără îndoială, prin al Cincisprezecelea Mister, care este cel al lui Tiphon Baphomet, este modul în care se poate realiza Ascensiunea Cristosului intim în noi.

Misterul lui Baphomet se dezleagă prin al Şaselea Mister, tu o ştii.

Niciodată nu a putut lipsi figura ermetică a lui Baphomet în casele vechilor alchimişti medievali.

Lucifer-Baphomet ne dă impulsul sexual prin intermediul căruia este posibilă realizarea Marii Opere.

Când îl rănim de moarte pe Baphomet cu lancea lui Longinus transmutăm plumbul în aur.

Transmutaţia sexuală se dovedeşte fundamentală pentru Cristificare; acesta este misterul lui Baphomet.

Nu încape îndoială, ar fi absolut imposibilă orice transmutaţie metalică dacă am vărsa Vasul Ermetic.

Cei care învaţă să folosească în mod inteligent impulsul sexual pot realiza Marea Operă.

Ascensiunea Cristosului intim în noi devine cu totul posibilă când înţelegem Misterul Cincisprezece, care este acelaşi cu cel al lui Lucifer-Baphomet.

Tulburarea puterilor şi marele cutremur.

Când Iisus ajunse la Ceruri, după trei ore, toate puterile Cerului fură cuprinse de tulburare şi se puseră în mişcare unele împotriva altora; ele, şi toţi Aeonii, şi toate regiunile lor, şi toate ordinele lor; şi Pământul întreg se tulbură, şi toţi cei ce îl locuiau. Şi toţi oamenii din lume fură cuprinşi de tulburare, şi deopotrivă discipolii, şi cu toţii se gândiră: „Poate lumea va fi înfăşurată!”

Şi toate puterile din Ceruri nu-şi conteniră tulburarea, ele şi lumea întreagă, şi se puseră în mişcare unele contra altora, din ceasul al treilea al celei de-a cincisprezecea zile a lunii Ţybi până la ceasul al nouălea al dimineţii. Şi toţi îngerii şi arhanghelii lor, şi toate forţele din înalt, preamăriră interioarele interioarelor pentru ca toată lumea să le audă glasurile, fără încetare, până la ceasul al nouălea al dimineţii.

Ascensiunea lui Iisus Cristos intim este un mister sexual de Alchimie transcendentală şi practică.

Cu siguranţă, Ascensiunea Cristosului în noi este clară prin înţeleaptă combinare a celor Trei Amin; vreau să mă refer, în mod subliniat, la cele Trei Forţe Fundamentale ale Naturii şi ale Cosmosului.

Cele Trei Forţe, Pozitivă, Negativă şi Neutră, cu înţelepciune combinate în Forja Aprinsă a lui Vulcan, produc transformarea umană, Ascensiunea Cristosului în noi.

Stella Maris, Divina Mamă Kundalini, îl ghidează pe navigator pe oceanul furtunos.

Cristosul intim victorios este Cristosul Roşu.

Cristosul revoluţionar, Cristosul rebel, le face să se cutremure pe toate puterile binelui şi ale răului.

Cristosul Roşu niciodată nu ar putea fi înţeles de puterile binelui şi ale răului.

Toate puterile Cerului se tulbură şi se pun în mişcare, unele împotriva altora, înaintea straniului comportament al Logosului revoluţionar.

În realitate, toate Fiinţele, toţi Aeonii şi toate regiunile Arborelui Vieţii şi ordinele lor se tulbură înaintea Cristosului Roşu.

Cristosul Roşu este Cristosul care a lucrat în Forja Aprinsă a lui Vulcan, Cristosul Salvator intim, Cristosul care a ieşit victorios în ceasul tentaţiei, Cristosul care i-a alungat pe vânzătorii din Templul interior, Cristosul care i-a ucis pe necredincioşi, Cristosul înveşmântat cu purpura regilor.

Cristosul interior profund trebuie să se lupte teribil împotriva veşnicilor duşmani ai nopţii care se află în noi înşine, aici şi acum.

Aceşti duşmani sunt necredincioşii, diferitele agregate psihice care personifică defectele noastre psihologice.

Ascensiunea Cristosului în noi este o chestiune sexuală.

Puterile luminii şi puterile tenebrelor se tulbură şi se agită înaintea învierii şi Ascensiunii Cristosului intim în noi.

Cristosul intim trebuie să se lupte împotriva puterilor binelui şi ale răului.

Cristosul intim este dincolo de Bine şi de Rău.

Cristosul intim apucă spada Justiţiei Cosmice.

Puterile binelui şi ale răului luptă între ele înaintea evenimentelor cristice.

Trebuie să se cristalizeze în om cele Trei Forţe Primare ale Naturii şi ale Cosmosului.

Sacrul Soare Absolut vrea să facă să se cristalizeze în fiecare dintre noi cele Trei Forţe Primare.

Iniţiatul se dezvoltă sub Constelaţia Balenei.

Fără Lucifer-Baphomet ar fi imposibilă Autorealizarea intimă a Fiinţei.

Lucifer produce impulsul sexual în fiecare dintre noi.

Dacă controlăm impulsul sexual şi transmutăm Sperma Sacră vom urca din grad în grad.

Toată munca Marii Opere se realizează în a Noua Sferă.

A Noua Sferă este Sexul.

Cei care varsă Vasul lui Hermes eşuează în Marea Operă.

Ierarhiile Focului adoră interioarele interioarelor.

Interioarele interioarelor sunt Fiinţele Fiinţelor.

Interioarele interioarelor sunt Realul Realului.

Profetul Profetului este Dumnezeul intim al Profetului, tu o ştii.

□ CAPITOLUL 4 □

Însă discipolii se aşezară împreună cu teamă şi erau extrem de înfricoşaţi şi neliniştiţi din cauza marelui cutremur care avusese loc, şi împreună îşi plângeau de milă, zicând: „Ce se va întâmpla atunci? Oare Salvatorul va distruge toate regiunile?” Spunând astfel, cu toţii se înclinau până la pământ.

Toate marile evenimente cosmice şi divine sunt anunţate întotdeauna prin mari cutremure de pământ.

Fără îndoială, în lumile Superioare există de asemenea mari cutremure.

Evident, Adepţii Cristosului se prosternează surprinşi înaintea acestor mari evenimente.

Iisus coborî din nou.

În timp ce spuneau acestea şi se înclinau până la pământ, atunci, în al nouălea ceas al dimineţii, Cerurile se deschiseră, şi îl văzură pe Iisus coborând, strălucind din cale afară, încât nu exista măsură pentru lumina care îl înconjura. Totuşi, strălucea cu mai multă putere decât în momentul în care urcase la Ceruri, pentru ca oamenii de pe Pământ să nu poată descrie lumina ce îl stăpânea, şi arunca raze de lumină din belşug, şi nu exista măsură pentru a descrie razele sale, şi lumina sa toată nu era la fel, ci era de diferite feluri şi de felurite chipuri, unele raze mai ieşite din comun decât altele..., şi întreaga lumină se armoniza împreună. Era de trei feluri şi fiecare ieşea mai în evidenţă decât cealaltă..., a doua, care era la mijloc, era mai remarcabilă decât prima care era jos, şi a treia, care era deasupra celorlalte, era mai remarcabilă decât cele două care erau dedesubt. Şi prima glorie, care fusese aşezată dedesubtul tuturor celorlalte, se asemăna cu lumina care

strălucise cu Iisus înainte de Înălţarea sa la Ceruri, şi se vedea pe sine însuşi ca în propria sa lumină. Şi cele trei forme de lumină erau de diverse tipuri şi de diverse feluri, una mai remarcabilă decât alta...

În Ceasul al Nouălea se deschid Cerurile şi Cristosul intim coboară strălucind.

Cei care înţeleg Ceasul al Nouălea înţeleg cele Douăsprezece Ore ale lui Apollonius.

Misterele lui Hokmah corespund celui de-al Nouălea Ceas.

Nici un Adept nu ar putea să trăiască Ceasul al Nouălea fără ca înainte să fi înviat.

Învierea Cristosului intim în noi are loc în Ceasul al Optulea.

Cele Douăsprezece Ore ale lui Apollonius sunt în legătură cu cele Douăsprezece Munci ale lui Hercule.

Multiplele raze ale Logosului sunt de diverse feluri şi de diferite tipuri; unele raze mai remarcabile decât altele.

Totuşi, Logosul este Unitate Multiplă Perfectă.

Lumina Cristosului Cosmic se armonizează la un loc.

În sine şi prin sine, Logosul are trei aspecte.

Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt sunt trei aspecte logoice.

Sacrul Soare Absolut vrea să facă să se cristalizeze cele Trei Forţe Primare în interiorul nostru.

Lumina logoică este de trei feluri şi fiecare se distinge mai mult decât cealaltă.

Una este gloria Spiritului Sfânt, alta este gloria Cristosului şi alta cea a Tatălui.

Cele Trei Forme de Lumină logoică sunt de diferite tipuri şi de diverse feluri, una mai remarcabilă decât cealaltă.

Însă toată Tripla Lumină logoică este Una.

Lumea triplă a Logosului este gloria lui Atziluth.

Lumea lui Atziluth provine din activul Okidanokh omniprezent.

Activul Okidanokh este neîncetatul suflu etern pentru sine însuşi profund necunoscut.

Activul Okidanokh îşi are originea în Sacrul Soare Absolut.

□ CAPITOLUL 5 □

Iisus se adresează discipolilor săi.

Şi când discipolii văzură aceasta, se înspăimântară cuprinşi de mare tulburare. Atunci Iisus, milos şi compătimitor, când îşi văzu discipolii cuprinşi de mare tulburare, le vorbi, zicându-le: „Aveţi cutezanţă. Sunt eu, nu vă fie frică”.

Agregatul psihic al fricii trebuie să fie eliminat din natura noastră, în mod radical.

În Logos existenţa fricii devine imposibilă.

Frica este la originea multor greşeli.

□ CAPITOLUL 6 □

Şi când discipolii auziră aceste cuvinte, exclamară: „Doamne, dacă eşti tu, adună lumina ta de glorie spre tine însuţi pentru ca s-o putem suporta, altfel ochii noştri sunt în întuneric şi suntem tulburaţi, şi Pământul întreg este în tulburare din cauza marii lumini care te învăluie”.

Osiris este un Zeu negru, spuneau egiptenii.

Fiinţele umane nu sunt capabile să suporte lumina de glorie. Lumina Cristosului îi orbeşte pe locuitorii Pământului. Osiris-Cristos este de aceea negru pentru fiinţele umane. Splendorile Cristosului îi orbesc pe locuitorii Pământului. Splendorile Cristosului, într-adevăr, nu sunt înţelese de oameni. Mulţimile au Conştiinţa adormită.

Atâta timp cât continuă Egoul, Eul, înăuntrul nostru, incontestabil Conştiinţa va continua adormită.

Doar anihilând Egoul vine trezirea.

Numai cel treaz va putea înţelege Misterele Cristice.

Iisus atrage spre sine propria sa lumină.

Atunci Iisus adună spre sine însuşi gloria luminii sale, şi când aceasta se întâmplă, toţi discipolii se umplură de curaj, îşi îndreptară paşii spre Iisus, se prosternară, îl slăviră bucurându-se cu mare veselie, şi îi spuseră: „Rabine, unde te-ai dus? Care a fost misiunea ta pentru care te-ai dus? De ce au existat toate aceste tulburări şi toate aceste cutremure care au avut loc?”

Cristosul intim revine iar şi iar, constant, de fiecare dată când este necesar.

Cristosul Cosmic este o forţă ca electricitatea, ca forţa gravitaţiei, etc. Cristosul Cosmic este dincolo de personalitate, de individualitate şi de Eu.

Cristosul se exprimă prin orice Om care este cum se cuvine pregătit.

Însă toate evenimentele cristice sunt însoţire de mari cutremure şi tulburări.

Evenimentele cristice sunt teribil de revoluţionare.

Iisus le promite discipolilor săi să le spună toate lucrurile.

Atunci Iisus, milostiv, le spuse astfel: „Bucuraţi-vă şi fiţi veseli de azi înainte căci m-am dus în regiunile din care apărusem. De azi înainte, deci, voi vorbi cu voi fără văl, de la începutul adevărului până la sfârşitul său; şi voi vorbi cu voi fără analogii. De astăzi înainte nu vă voi ascunde nimic din misterul din înalt şi din acea regiune a realităţii. Mi s-a acordat, graţie Inefabilului şi graţie Primului Mister dintre toate misterele, să vorbesc cu voi

de la început până la plenitudine, cât şi din interior spre exterior şi din exterior spre interior. Ascultaţi, aşadar, că pot să vă spun toate lucrurile.

Când m-am aşezat ceva mai departe de voi pe Muntele Măslinilor, meditam asupra ordinului menirii prin graţia căreia am fost trimis, care deja era împlinită, şi Ultimul Mister, care este al Douăzeci şi Patrulea Mister din interior spre exterior, acelea care se află în al Doilea Spaţiu al Primului Mister, în ordinele acelui Spaţiu, încă nu-mi trimiseseră Veşmântul. Şi când am aflat că ordinul menirii prin graţia căreia am fost trimis era împlinit, şi că pentru acel mister Veşmântul meu nu mi se trimisese, cel pe care-l lăsasem în urmă în el până când timpul său se va fi împlinit..., meditând atunci asupra acestor lucruri, m-am aşezat pe Muntele Măslinilor ceva mai departe de voi".

Iisus Cristos, sau Cristosul Iisus intim în fiecare din noi, se iveşte întotdeauna din lumea Logosului Solar pentru a li se manifesta oamenilor.

În Kabală am spune că Iisus Cristosul secret se iveşte din Hokmah. Aşa apare în Arborele Vieţii.

Incontestabil, coboară din acea regiune pentru a pătrunde în pântecul Divinei sale Mame, prin lucrarea şi graţia Spiritului Sfânt.

Stella Maris este Fecioară înainte de naştere, în timpul naşterii şi după naştere.

Fecioara Mării dă naştere Fiului său în staulul lumii.

Staulul din Betleem este însuşi corpul Iniţiatului.

În staulul din Betleem se află animalele Minţii, ale Dorinţei şi ale Relei Voinţe.

Cristos în grădina Gheţiman (1890)
Heinrich Hofmann, Riverside Church, New York. SUA

Iisus Cristosul interior trebuie să elimine toate elementele indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Fecioara Mării este Fiica Fiului său şi Adorata Soţie a Spiritului Sfânt.

Ea, Stella Maris, ascultă de ordinele Iisus Cristosului intim şi lucrează cu el eliminând din noi elementele psihice indezirabile.

Graţie Primului Mister, adică, graţie Bătrânului Zilelor, graţie Tatălui tuturor Luminilor, Iisus Cristosul interior poate să îi înveţe pe Iniţiaţi.

Domnul nu le ascunde nimic celor care cu adevărat sunt treji.

Domnul îi învaţă pe Adepţi misterele din înalt şi din acea regiune a realităţii.

Domnul, graţie Inefabilului şi prin lucrarea şi graţia Primului Mister dintre toate misterele, care este cel al Tatălui, ne instruieşte în taină.

El ne instruieşte de la început până la plenitudine, cât şi din interior spre exterior şi din exterior spre interior.

Toate acestea sunt posibile când îl încarnăm.

„Celui ce ştie, Cuvântul îi dă putere; nimeni nu l-a rostit, nimeni nu-l va rosti, ci doar acela care îl are încarnat”.

Muntele Măslinilor este lumea cauzală.

Domnul coboară din lumea Logosului Solar pentru a trăi ca Om Cauzal.

Domnul se proiectează din lumea cauzală până în lumea fizică.

Domnul manifestat acţionează în regiunile Minţii.

Domnul manifestat străluceşte în Corpul Astral al aceluia care îl are încarnat.

Domnul manifestat intră în corpul fizic pentru a trăi ca un Om printre oameni.

De fiecare dată când este necesar, vine Domnul în această vale a plângerii pentru a ajuta omenirea.

Mulţimile adormite niciodată nu-l recunosc pe Domnul, şi îl condamnă de fiecare dată când vine.

Iisus Cristosul intim a fost crucificat de nenumărate ori.

Pe Muntele Măslinilor, Cristosul intim reflectează profund.

Ultimul Mister este al Douăzeci şi Patrulea Mister.

Aceasta se socoteşte din interior spre exterior, tu o ştii.

În Misterul Douăzeci şi Patru lucrează Divina Mamă Kundalini ţesând la propriu-i Război de Ţesut.

Cei care lucrează în al Doilea Spaţiu al Primului Mister înţeleg toate acestea.

Divina Mamă Kundalini, Stella Maris, lucrează în al Doilea Spaţiu al Primului Mister.

În al Doilea Spaţiu al Primului Mister îi întâlnim pe toţi lucrătorii Marii Opere.

Lucrătorii Marii Opere ascultă de Tatăl atât în Ceruri cât şi pe Pământ.

Acum veţi înţelege mai bine de ce Misterul Douăzeci şi Patru este Primul Mister.

Divina Mamă Kundalini ţese pentru Adept propriul său Veşmânt.

Toată această muncă se realizează pe baza unor eforturi conştiente şi a unor suferinţe voluntare.

Cei care şi-au pierdut Veşmântul sacru trebuie să-l caute din nou.

□ CAPITOLUL 7 □

Cum i-a fost trimis Veşmântul de Lumină.

„Şi când soarele se ivi la răsărit, după acele zile prin Primul Mister, care a existat de la început, din cauza căruia Universul a apărut, afară din care eu însumi vin de asemenea acum, nu înainte de ceasul crucificării mele, ci acum, se întâmplă, că prin porunca acelui mister Veşmântul meu de Lumină trebuia să fie trimis, cel care îmi fusese acordat de la început şi pe care-l lăsasem în urmă în Ultimul Mister, care este al Douăzeci şi Patrulea Mister din interior spre exterior, acelea care se află în ordinele celui de-al Doilea Spaţiu al Primului Mister. Acel Veştmânt îl lăsasem atunci în urmă în Ultimul Mister, până când trebuia să se împlinească ceasul în care puteam să-l folosesc, şi când voi începe să vorbesc neamului omenesc şi să-i dezvălui de la începutul adevărului până la sfârşitul său, şi să le vorbesc din interioarele interioarelor până-n exterioarele exterioarelor, şi din exterioarele exterioarelor până în interioarele interioarelor. Bucuraţi-vă aşadar şi veseliţi-vă, şi bucuraţi-vă din ce în ce mai profund pentru că v-a fost dat să vorbesc mai întâi cu voi de la începutul realităţii până la sfârşitul ei.''

Soarele de la Miazănoapte îi ghidează pe Iniţiaţi în Lumile Superioare.

Iniţiaţii trebuie să cunoască mişcările simbolice ale Soarelui de la Miazănoapte.

A urca echivalează cu a se naşte, a se înălţa, a se manifesta, etc.

A coborî alegorizează moartea a ceva, declinul a ceva, etc.

Soarele, cu deplină strălucire la miezul zilei, simbolizează plenitudine totală, triumf complet, succes în cutare sau cutare Iniţiere, etc., etc., etc.

Ne referim în mod subliniat la Cristosul-Soare, la Logos, la Soarele Astral. Misticii văd Soarele Astral. El îi ghidează pe Cărarea Muchiei de Cuţit. Când norii Spaţiului îl acoperă, aceasta înseamnă că Egoul animalic încă este foarte puternic în Iniţiat.

Este necesar, este urgent să dizolvăm Egoul animalic, să-l reducem la praf cosmic.

Soarele-Cristos urcând de-a lungul Primului Mister semnifică acţiunea Domnului prin voinţa Tatălui.

Însuşi Universul în care trăim, ne mişcăm şi avem Fiinţa noastră a apărut, a venit la existenţă, când Soarele a urcat de-a lungul Primului Mister.

A fost prin voinţa Bătrânului Zilelor faptul că Soarele a urcat de-a lungul Primului Mister.

Cristosul intim vine la manifestare nu înainte de ceasul Crucificării, ci acum.

Aici şi acum trebuie să fie crucificat Domnul.

Domnul este crucificat în noi înşine.

Domnul trebuie să trăiască întreaga Dramă Cosmică aşa cum stă scris în cele Patru Evanghelii; în noi înşine, aici şi acum.

Însă stă scris că trebuie mai întâi să-l încarnăm, tu o ştii.

Este cazul, totuşi, să facem următorul avertisment:

Fiţi atenţi ca nimeni să nu vă înşele. Căci vor veni mulţi în numele meu spunând: „Eu sunt Cristos"; şi pe mulţi îi vor înşela *(Vezi Matei 24, versetele 4 şi 5, Noul Testament).*

Se dovedeşte înspăimântător de dificilă Iniţierea Venusiană. În Iniţierea Venusiană se încarnează Cristosul intim.

Foarte rari sunt aceia care reuşesc să-l încarneze.

Dar există deopotrivă unii înşelaţi sinceri care au cea mai bună părere despre ei înşişi.

Aceia spun: „Eu l-am încarnat. Eu sunt Cristos”.

Astfel de oameni se înşeală pe ei înşişi şi-i înşeală pe alţii.

Atunci, dacă vreunul vă va spune: „Priviţi, aici este Cristos”, sau „priviţi, acolo este”, să nu-l credeţi.

Căci se vor scula falşi Cristoşi şi falşi profeţi, şi vor face semne mari şi minuni, până acolo încât să-i înşele, dacă va fi cu putinţă, chiar şi pe cei aleşi.

V-am spus-o deja înainte.

Aşadar dacă v-ar spune: „Priviţi, este în pustiu”, nu vă duceţi; sau „priviţi, este în încăpere”, să nu-i credeţi. Întrucât precum fulgerul ce apare la Răsărit şi se arată până la Apus, tot aşa va fi şi venirea Fiului Omului *(Vezi Matei 24, versetele 23, 24, 25, 26 şi 27).*

Veşmântul de Lumină al Cristosului intim, chiar dacă i-a fost dat la început, trebuie să fie elaborat la Războiul de Ţesut al lui Dumnezeu, în Misterul Douăzeci şi Patru al Marii Opere.

Veşmântul de Lumină al Cristosului intim, simbol al tuturor puterilor sale, îl are Tatăl în puterea sa. Tatăl este Primul şi Ultimul dintre mistere.

Cristosul intim, încarnat în cutare sau cutare om simplu şi umil, îşi va folosi în mister Veşmântul sacru.

Oamenii profani niciodată nu vor cunoaşte Veşmântul de Lumină.

Cristosul intim este acoperit de umila personalitate a cuiva.

Niciodată oamenii nu-l vor putea recunoaşte pe Cristos încarnat.

Cristosul intim este Instructorul lumii.

Instructorul lumii încarnat va trebui să-i vorbească neamului omenesc şi să-i reveleze de la începutul Adevărului până la sfârşitul său.

Adeptul care îl va avea încarnat va şti să-l iubească înăuntrul lui însuşi, şi niciodată nu va zice: „Eu sunt Cristos”.

Maestrul care îl va fi încarnat îl va adora pe Domnul şi îi va servi drept instrument.

Domnul încarnat le va vorbi fiinţelor omeneşti de la interioarele interioarelor până la exterioarele exterioarelor, şi de la exterioarele exterioarelor până la interioarele interioarelor.

Toate acestea înseamnă că Domnul poate ajuta Fiinţa Fiinţei şi personalitatea umană.

Instructorul lumii, încarnat, poate instrui nu doar persoanele umane, ci şi Fiinţa acestora, şi în cele din urmă, Fiinţa Fiinţei.

Ajutorul dat exteriorului exteriorului înseamnă ajutor total în orice ordine de lucruri.

Ajutorul dat interiorului interiorului înseamnă instruire deplină a Fiinţei Fiinţei.

Cristosul intim încarnat nu doar că ajută, ci în plus ne ajută să ajutăm.

Doar Adepţii de Perfecţiune îl au încarnat.

Însă vă spun: fiţi vigilenţi, pentru că în aceste vremuri ale sfârşitului sunt mulţi cei care pretind că sunt Adepţi de Perfecţiune.

Feriţi-vă de falşii profeţi.

Despre spiritele discipolilor şi despre încarnarea lor.

„De aceea v-am ales cu adevărat de la începutul până la sfârşitul Primului Mister. Bucuraţi-vă şi veseliţi-vă, deoarece când am plecat din această lume am adus cu mine Douăsprezece Puteri, precum v-am spus de la început, pe care le-am luat de la cei Doisprezece Mântuitori ai Comorii Luminii, în acord cu porunca Primului Mister. Acestea, în altă vreme, le-am vărsat în pântecul mamelor voastre când am venit în lume; acelea sunt cele care sunt în trupurile voastre acum. Căci aceste Puteri v-au fost acordate înaintea lumii căci voi sunteţi cei care o vor mântui şi pentru ca voi să puteţi îndura ameninţările conducătorilor Pământului şi zbuciumul lumii, şi pericolele ei, şi toate asupririle ei, pe care prinţii din înalt le vor abate asupra voastră. De nenumărate ori v-am spus că am adus forţa asupra voastră de la cei Doisprezece Mântuitori care se află în Comoara Luminii. Din această cauză, v-am spus cu adevărat de la început că nu sunteţi din această lume. Şi nici eu nu sunt. Cu toate că toţi oamenii de pe Pământ şi-au zămislit sufletul din forţa Mântuitorilor Aeonilor. Dar forţa care este în voi, provine de la mine; sufletele voastre sălăşluiesc în înalt. Am adus Douăsprezece Puteri de la cei Doisprezece Mântuitori ai Comorii Luminii, scoase din partea puterii mele pe care am primit-o la început. Şi când am început să merg prin lume am ajuns în mijlocul principilor sferei sub chipul lui Gabriel, îngerul Aeonilor; şi principii Aeonilor nu m-au cunoscut, căci au crezut că eu eram îngerul Gabriel”.

Cei Doisprezece Apostoli, cele Douăsprezece Puteri, se află în noi înşine, aici şi acum.

Cei Doisprezece Apostoli sunt douăsprezece părţi autonome ale Fiinţei noastre.

Cele Douăsprezece Puteri, cei Doisprezece, sunt douăsprezece părţi autoconştiente şi chiar independente ale propriei noastre Fiinţe.

Cele Douăsprezece Puteri, adică, cei Doisprezece Apostoli ai Cristosului intim, se relaţionează în mod înţelept cu cele douăsprezece facultăţi ale fiinţei umane.

Însă, trebuie să facem o clară diferenţiere între cele Douăsprezece Puteri şi cele douăsprezece facultăţi.

Incontestabil, Fiinţa în fiecare dintre noi, în timpul manifestării cosmice, este multiplicitatea în interiorul Unităţii.

Toate părţile autonome şi autoconştiente ale Fiinţei trebuie să lucreze la Autorealizare.

Câtă vreme nu s-au dezintegrat toate elementele indezirabile pe care le purtăm în interiorul nostru, Autorealizarea intimă a fiecăreia dintre părţile autonome şi autoconştiente ale Fiinţei este ceva mai mult decât imposibil.

Cele Douăsprezece Puteri sunt doar douăsprezece părţi din numeroasele părţi autonome şi autoconştiente ale Fiinţei.

Cine reuşeşte să perfecţioneze partea cea mai elevată a Fiinţei primeşte, din acest motiv, gradul de Ishmesch.

Fără disoluţia radicală a tuturor elementelor inumane pe care le purtăm în interiorul nostru nu ar fi posibil să perfecţionăm partea cea mai elevată a Fiinţei.

Iacob, în interiorul Fiinţei noastre, este binecuvântatul Patron al Marii Opere.

Doar Tatăl tuturor Luminilor, Tatăl intim al fiecăruia dintre noi, ne poate ilumina cu înţelepciunea prin intermediul lui Iacob.

Iacob este Mercurul înăuntrul fiecăruia dintre noi. Este Mercurul Filosofiei Secrete, fundamentul însuşi al Marii Opere.

Cristosul intim şi cele Douăsprezece Puteri sălăşluiesc în noi înşine aici şi acum.

Incontestabil, cele Douăsprezece Puteri sunt vărsate de Cristosul intim în pântecul Mamei Divine.

Fiecare dintre noi are propria sa Mamă Divină.

În corpurile noastre trebuie să locuiască cele Douăsprezece Puteri. Aceasta e posibil dezintegrând toate elementele psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Cei Doisprezece Apostoli, părţi fundamentale ale Fiinţei, sunt întotdeauna calomniaţi şi persecutaţi de perverşi. Aceasta o ştie orice Maestru iluminat.

Iisus Cristosul istoric şi cei Doisprezece Apostoli ai săi îl simbolizează pe Cristosul intim şi cele Douăsprezece Puteri încarnate în orice Om veritabil.

Există Doisprezece Salvatori care simbolizează cele douăsprezece constelaţii zodiacale.

Cele Douăsprezece Puteri în fiecare om sunt relaţionate cu Mântuitorul cutării sau cutării constelaţii.

Toţi Maeştrii au reuşit să-şi zămislească Sufletul, sau mai bine zis, să-l cristalizeze în persoana umană, graţie învăţăturilor celor Doisprezece Salvatori.

Fiecare dintre cei Doisprezece a venit pe lume pentru a ajuta omenirea.

A cristaliza Sufletul în noi este posibil dizolvând Egoul animalic.

Este nevoie să dizolvăm elementele psihologice indezirabile pentru a cristaliza Sufletul în noi.

Trebuie să ne preschimbăm în Suflet pur.

„Cu răbdare vă veţi dobândi Sufletele”.

Aceasta este posibil pe baza unor munci conştiente şi a unor suferinţe voluntare.

Sufletele oamenilor sălăşluiesc într-un nivel superior al Fiinţei.

Suflet este tot acel ansamblu de forţe, puteri, virtuţi, esenţe, etc., ce se cristalizează în noi când Egoul animalic se dizolvă.

De fiecare dată când un defect psihologic se dizolvă, se cristalizează în interiorul nostru o virtute, o putere, etc.

Disoluţia totală a tuturor defectelor implică cristalizarea integrală a Sufletului în noi.

Dacă apa nu fierbe la o sută de grade, nu se cristalizează ceea ce trebuie să se cristalizeze şi nu se dizolvă ceea ce trebuie să se dizolve.

În mod similar vom spune că este necesar să se treacă prin mari crize emoţionale pentru a dizolva defectele psihologice şi a cristaliza Sufletul.

Îngerul Gabriel este Regentul Lunii, şi este în legătură cu sfera lunară.

Iisus, Cristosul intim, este Soarele divin în noi.

Despre încarnarea lui Ioan Botezătorul.

„Şi când am ajuns în mijlocul Guvernatorilor Aeoniloi, am privit în jos asupra lumii omenirii din ordinul Primului Mister. Am găsit-o pe Elisabeta, mama lui Ioan Botezătorul, înainte de a-l fi conceput, şi am semănat în ea forţa pe care o primisem de la IAO cel mic, cel Demn, care se află în mijloc, acela care are puterea de a vesti înaintea mea şi de a pregăti drumul, şi de a boteza cu apa iertării păcatelor. Acea forţă, prin urmare, este în trupul lui Ioan”.

Ioan Botezătorul este însuşi Ilie reîncarnat.

IAO cel mare este cea a Logosului în sine însuşi. IAO cel mic este cea a omului.

IAO cei mare este cea a Supraomului. IAO cel mic este cea a Omului.

Ioan intim se află în noi înşine, aici şi acum.

Orice Iniţiat trebuie să se întâlnească cu acea parte a Fiinţei sale care se numeşte Ioan Botezătorul.

Întâlnirea cu Ioan se realizează întotdeauna în a Doua Iniţiere a Focului.

Întâlnirea cu Ioan are loc întotdeauna în Eden.

Ioan este Precursorul, cel care pregăteşte drumul pentru Cristosul nostru intim.

Ioan Botezătorul istoric îl alegorizează pe Ioan Botezătorul interior al fiecăruia dintre noi.

Cum Ioan a fost Ilie într-o încarnare trecută.

„În plus, în locul spiritului Guvernatorilor pe care el îi numise pentru a-l primi, am găsit spiritul lui Ilie în Aeonii sferei şi l-am scos de acolo, şi i-am dus spiritul aducându-l la Fecioara de Lumină, şi ea l-a încredinţat Primitorilor ei; ei l-au condus în sfera Guvernatorilor şi l-au vărsat în pântecul Elisabetei. În acest fel, puterea lui LAO cel mic, care se află în mijloc, şi spiritul Profetului Ilie, au fost legate de trupul lui Ioan Botezătorul. Din acest motiv voi v-aţi îndoit altădată, când v-am spus: Ioan a zis: «Eu nu sunt Cristos», şi voi mi-aţi spus: «Stă scris că atunci când va veni Cristos, Ilie va veni înaintea lui şi îi va pregăti drumul». Totuşi, când îmi spuneaţi acestea, eu v-am răspuns: «Ilie realmente a venit şi a pregătit toate lucrurile aşa cum stă scris, şi ei au făcut pentru el ceea ce trebuia». Şi când am înţeles că voi n-aţi priceput ceea ce vă spusesem despre spiritul lui Ilie că este legat de Ioan Botezătorul, v-am răspuns deschis: «Dacă îl acceptaţi pe Ioan Botezătorul, el este Ilie despre care v-am spus că va veni».

Guvernatorii Bisericii Gnostice sunt adevăraţi Iniţiaţi treziţi.

Spiritul lui Ilie este de asemenea un Aeon, adică, un Maestru al Marii Zile. Tu o ştii.

Fecioara de Lumină, Stella Maris, Divina Mamă Kundalini a lui Ioan Botezătorul, este menţionată de Marele Kabir Iisus.

Salvatorul a încredinţat Spiritul lui Ilie lui Stella Maris a lui Ioan, şi ea l-a încredinţat Primitorilor săi; ei l-au condus la sfera Guvernatorilor Luminii, şi aceştia l-au vărsat în pântecul Elisabetei.

În acest fel, IAO cel mic, Divina Mamă de Lumină şi Spiritul lui Ilie au fost legaţi de trupul lui Ioan Botezătorul.

Ilie s-a reîncarnat în Ioan Botezătorul.

Ioan este foarte via reîncarnare a lui Ilie.

□ CAPITOLUL 8 □

Despre propria sa încarnare prin Maria.

Şi Iisus îşi continuă predica, spunând: „După aceea, din porunca Primului Mister am privit în jos asupra lumii omenirii şi am găsit-o pe Maria,

care este numită «mama mea» potrivit corpului de materie. Am vorbit cu ea sub forma lui Gabriel, şi când s-a întors spre mine din înalt i-am vărsat de acolo prima forţă pe care o primisem din Barbelo, care este corpul pe care l-am dus în Înalt. Şi în loc de spirit, am vărsat în ea forţa pe care o primisem de la marele Sabaoth, cel Demn, care se află în Regiunea din Dreapta.

Şi cele Douăsprezece Puteri ale celor Doisprezece Mântuitori ai Comorii Luminii, pe care eu le primisem de la cei Doisprezece Miniştri din mijloc, le-am vărsat în sfera Guvernatorilor. Şi Decanii Guvernatorilor şi Liturgii lor crezură că ele erau spiritele Guvernatorilor; şi Liturgii le duseră şi le legară de corpurile mamelor voastre. Şi când timpul vostru a sosit, v-aţi născut în lume fără spirit de Guvernatori. Şi aţi primit partea voastră din forţa pe care ultimul Auxiliar o insuflase spre amestec, acea forţă care este unită cu toţi Invizibilii, şi toţi Guvernatorii, şi toţi Aeonii; într-un cuvânt, cea care este combinată cu lumea distrugerii, care este amestecul. Această forţă, pe care de la început eu am scos-o din mine însumi, am vărsat-o în Prima Poruncă, şi Prima Poruncă a vărsat o parte din aceasta în Marea Lumină, şi Marea Lumină a vărsat o parte din cea pe care o primise, în cei Cinci Auxiliari, şi ultimul Auxiliar a luat o parte din aceea pe care o primise şi o vărsă în amestec. Şi această parte se află în toţi cei ce se găsesc în amestec, aşa cum tocmai v-am spus".

Porunca Primului Mister este echivalentă cu Porunca Tatălui.

Maria este întotdeauna Isis, Mama Divină, căreia nici un muritor nu i-a ridicat vălul.

Sabaoth este numele dat în ebraică Armatei Vocii, Oştii sau Oştirilor creatoare ale Elohimilor.

În Vechiul Testament i se dă numele de Jehovah, în accepţiunea sa originară de Iod-Heve, Armatei Androginilor divini sau Cosmocratorilor care au creat acest Univers.

Isis-Maria primeşte întotdeauna Prima Forţă, Sfânta Afirmaţie. Cristosul intim îi transmite Divinei Mame Kundalini acea Forţă.

Să nu uităm nicicând că există Trei Forţe Primare. Acestea sunt: Sfânta Afirmaţie, Sfânta Negaţie, Sfânta Conciliere.

Marele Sabaoth cel Demn, care se află în Regiunea din Dreapta, este Oastea Elohimilor creatori.

Cristosul intim întotdeauna îi transmite Stellei Maris forţa minunată a marelui Sabaoth.

În nici un fel nu am putea nega existenţa celor Doisprezece Salvatori sau Avatari.

Fiecare dintre cei Doisprezece Mântuitori are în interiorul lui însuşi cele Douăsprezece Puteri.

Între fiecare Logos Mântuitor şi lumea manifestată există Maestrul corespunzător, Spiritul, emanat din Mântuitorul în chestiune.

Evident, Ministrul emanat este o dedublare a Logosului intim.

De multe ori, Decanii Guvernatorilor şi Liturgii lor au cea mai bună părere despre ei înşişi, presupun în mod greşit că ei sunt Guvernatorii Luminii; o asemenea greşeală se datorează orgoliului şi ambiţiei.

Evident, aceşti înşelaţi renasc, revin în lume, sunt aduşi în această vale a plângerii de Liturgii Guvernatorilor.

Principii Bisericii Gnostice niciodată nu ignoră muncile din Abis.

Doar cei care au lucrat intens în Lumile Infernale reuşesc să atingă starea de Principe sau Guvernator al Bisericii Gnostice.

În realitate, numai lucrând asupra ta însuţi în al Nouălea Cerc dantesc este posibil să te preschimbi în Guvernator al Luminii.

Orice exaltare este precedată de o teribilă umilire.

Cel ce vrea să urce trebuie mai întâi să coboare, aceasta este legea.

Aceşti înşelaţi sinceri care se cred Guvernatori fără să fie, primesc la naştere, în loc de Spiritul Guvernatorilor, forţa pentru lupta din viaţă, forţa marţiană care este combinată cu lumea distrugerii, care este amestecul sau rezultatul amestecului de legi şi forţe.

Forţa Salvatorului lumii se află la un nivel mult superior în legătură cu forţele celor Cinci Auxiliari.

Forţa Mântuitorului lumii este vărsată în Prima Poruncă, ce spune: „Iubeşte-l pe Dumnezeu mai presus de orice şi pe aproapele tău ca pe tine însuţi”.

Prima Poruncă, aceea care este Iubire, varsă o parte din această forţă în Marea Lumină.

Incontestabil, Marea Lumină varsă la rândul său o parte din Forţa Iubire în cei Cinci Auxiliari.

Al Cincilea Auxiliar, acţionând cu mare foiţă, ia o anumită cantitate din Substanţa Iubirii pentru a o vărsa în amestec, în lume.

Fără îndoială, această ultimă parte a Substanţei Iubirii se află depusă în Esenţă.

Din nefericire, Esenţa, Conştiinţa, se află îmbuteliată în agregatele psihice, vii reprezentări interioare ale defectelor noastre de tip psihologic.

Anihilând agregatele psihice se eliberează Esenţa şi străluceşte Iubirea.

Discipolii ar trebui să se bucure, căci timpul învestirii lor venise.

Iisus le spuse aşadar acestea discipolilor săi pe Muntele Măslinilor, îşi continuă din nou predica, spunându-le: „Bucuraţi-vă şi veseliţi-vă, şi adăugaţi bucurie bucuriei voastre, căci a venit ceasul să-mi folosesc Veşmântul, cel care fusese pregătit pentru mine de la început, şi pe care îl lăsasem în Ultimul Mister până la vremea consumării sale. Acum, în ceasul consumării sale, este momentul când mi se va porunci de Primul Mister, să vă vorbesc de la începutul Adevărului până la sfârşitul lui, şi din interioarele interioarelor până la exterioarele exterioarelor, pentru ca lumea să fie salvată prin voi.

Bucuraţi-vă şi veseliţi-vă, căci voi sunteţi aleşi înaintea oamenilor Pământului. Voi sunteţi cei ce vor mântui lumea”.

Cristosul intim îşi foloseşte Veşmântul, purpura sa sacră, când a realizat deja cu succes Marea Operă.

Să nu uităm nicicând că Ultimul Mister este Primul Mister.

Tatăl a pregătit pentru Fiu purpura Regilor.

În ceasul consumării, Fiul se îmbracă cu Veşmântul sacru.

Ceasul consumării Marii Opere în noi înşine, aici şi acum, este teribil de divin.

Cele Douăsprezece Puteri, cei Doisprezece Apostoli, sunt, repet, douăsprezece părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Cei Doisprezece Apostoli, sub conducerea Cristosului intim, se exprimă prin Iniţiat atunci când se lucrează pentru umanitatea îndurerată.

Cei Doisprezece sunt douăsprezece aspecte ale Fiinţei în cadrul Unităţii individuale.

□ CAPITOLUL 9 □

Când Iisus terminase de rostit aceste cuvinte către discipolii săi, îşi continuă cuvântarea, şi le spuse: „Iată că am îmbrăcat Veşmântul meu, şi odată cu el întreaga putere ce mi s-a dat prin Primul Mister. Încă puţină vreme şi vă voi spune misterul Universului şi plenitudinea acestuia, şi nu vă voi ascunde nimic din ceasul acesta. Vă voi desăvârşi în întregime în toată perfecţiunea şi în toate misterele care sunt perfecţiunea tuturor perfecţiunilor şi măreţia tuturor măreţiilor, şi Gnoza întregii Gnoze, care se află în Veşmântul meu. Vă voi spune toate misterele de la exterioarele exterioarelor până la interioarele interioarelor. Dar ascultaţi, căci pot să vă spun toate lucrurile care mi s-au întâmplat”.

Cu Veşmântul sacru al purpurei divine care îl folosesc aceia care au realizat Marea Operă, se îmbracă Cristosul intim.

„Iată —spune Cristos—, am îmbrăcat Veşmântul meu, şi odată cu el întreaga autoritate ce mi s-a dat prin Primul Mister”.

Ştim bine că Primul Mister este acela al Tatălui care se află în secret. Sunt atâţia Taţi în Cer, câte creaturi pe Pământ; fiecare dintre noi îşi are Tatăl său.

Tatăl este Primul şi Ultimul dintre mistere.

Douăzeci şi două sunt misterele fundamentale.

Cristosul intim este Instructorul lumii; el poate să ne reveleze, în secret, misterul Universului şi plenitudinea cuprinsă în acesta.

Cristosul, Logosul Solar, este Unitate Multiplă Perfectă.

Cristosul intim, în profunzimile interioare ale Fiinţei, poate şi trebuie să-i desăvârşească pe cei Doisprezece, şi pe cei Şapte, şi pe cei Douăzeci şi Patru şi pe cei Patru, etc., etc., etc.

Nu este de prisos să repetăm că în timpul manifestării, Fiinţa este multiplă.

Cristosul intim, dizolvând elementele indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru, perfecţionează diferitele părţi autonome şi autoconştiente ale Fiinţei noastre.

Fiinţa este Fiinţa, şi raţiunea de a fi a Fiinţei este însăşi Fiinţa.

Nu trebuie să confundăm Fiinţa cu Eul.

Eul este o abominaţiune.

Eul este compus din mii de agregate psihice care personifică defectele noastre psihologice.

Cristosul intim, în noi înşine şi înăuntrul nostru, trebuie să dizolve toate acele elemente indezirabile pe care le purtăm în interiorul nostru.

Cristosul intim vine să ne instruiască în secret. El ne revelează toate misterele, de la exterioarele exterioarelor până la interioarele interioarelor.

□ CAPITOLUL 10 □

Misterul celor cinci cuvinte de pe Veşmânt.

„Şi atunci când soarele se ridicase la răsărit, o mare putere de lumină a coborât, în care se găsea Veşmântul meu, pe care-l lăsasem în urmă în al Douăzeci şi Patrulea Mister, aşa cum v-am spus-o deja, şi am găsit un mister scris pe Veşmântul meu, cu cinci cuvinte venite din înalt: ZAMA ZAMA OZZA RACHAMA OZAI, a căror tălmăcire este aceasta...”.

Veşmântul Adorabilului, neîndoielnic, se află în Misterul Douăzeci şi Patru.

La Războiul de Ţesut al lui Dumnezeu, Mama Divină Kundalini ţese Veşmântul pentru Domnul.

Războiul de Ţesut al lui Dumnezeu este Misterul Douăzeci şi Patru.

Pe Veşmântul Domnului sunt scrise cele cinci cuvinte magice: Zama, Zama, Ozza, Rachama, Ozai.

Acestea sunt cuvinte din Limbajul Luminii.

Tălmăcirea.

„Oh! Mister ce nu ai egal în lume, din cauza căruia Universul a apărut —aceasta este întreaga ivire şi întreaga ascensiune care a emanat toate emanaţiile şi tot ceea ce urmează după aceea, şi din cauza căreia toate misterele au apărut—, vino către noi, pentru că noi suntem părtaşii şi semenii tăi. Noi toţi suntem cu tine, suntem unul şi acelaşi. Tu eşti Primul Mister care a existat de la început în Inefabil înainte de a se ivi; şi numele său suntem noi toţi. Acum, aşadar, venim să te găsim la limita cea de pe urmă, care este Ultimul Mister dinlăuntru, el însuşi este o parte din noi. Acum, deci, ţi-am trimis Veşmântul care-ţi aparţine de la început şi pe care l-ai lăsat în limita cea de pe urmă, care este şi Ultimul Mister dinlăuntru, până la împlinirea vremii sale după poruncile Primului Mister. Iată, vremea sa s-a împlinit;

îmbracă-l”.

Bătrânul Zilelor, în interiorul propriei noastre Fiinţe, este Primul şi Ultimul dintre mistere.

Bătrânul Zilelor este cauza Marii Iviri Universale.

Bătrânul Bătrânilor combină cauze pentru a face să se ivească Universul.

Toate Misterele s-au ivit prin voinţa Tatălui care se află în secret.

Ieşirea totală a Forţelor Primare universale şi ascensiunea sau întoarcerea celor Trei Forţe originare se datorează Primului Mister, care este şi Ultimul dintre mistere.

Din această coborâre şi înălţare, emanaţie şi reabsorbţie a celor Trei Forţe Primare au emanat toate emanaţiile cosmice şi tot ceea ce vine după aceea, drept pentru care toate misterele s-au ivit.

Toate aceste lucruri care se produc în Univers se produc de asemenea în Omul real.

Cele Trei Forţe Primare vin din Marele Suflu, tu o ştii.

Cele Trei Forţe Primare sunt, în ele însele şi prin ele însele, o dedublare a Marelui Suflu, pentru sine însuşi profund necunoscut.

Marele Suflu îşi are originea în Soarele Sacru Absolut, tu o ştii.

Cele Trei Forţe Primare emană din Marele Suflu şi se reabsorb în Marele Suflu.

Marele Suflu emană din Soarele Sacru Absolut, şi la sfârşitul Marii Zile, se reabsoarbe în Soarele Sacru Absolut.

Nu ar fi posibilă creaţia dacă mai întâi Marele Suflu nu s-ar dedubla în cele Trei Forţe ale sale: Pozitivă, Negativă şi Neutră.

Când aceste Trei Forţe originare: Tatăl, Fiul, Spiritul Sfânt, cad sau coincid într-un punct dat, se realizează o Creaţie.

Sfântului Şapte îi revine să organizeze acea Creaţie.

Sfântul Trei creează şi apoi creează din nou, dar fără Sfântul Şapte nu s-ar putea organiza nici o Creaţie.

Orice Cosmos poate exista graţie colaborării foarte strânse a lui Trei şi a lui Şapte.

Bătrânul Zilelor este Primul Mister care a existat de la început în Inefabil înainte de a apărea.

Vino spre noi şi înăuntrul nostru, divine Bătrân, pentru că noi suntem parte din tine însuţi!

În mod real, noi suntem rezultatul ultimelor rezultate ale multiplelor dedublări ale Bătrânului Zilelor.

Tatăl şi Fiul sunt unul, Tatăl este unul cu Fiul şi Fiul este unul cu Tatăl, iar cel ce l-a văzut pe Fiu l-a văzut pe Tată.

Trebuie să-l căutăm pe Bătrânul Zilelor în ultima limită dinăuntrul

nostru, care este Ultimul Mister din interior; el însuşi este partea superioară a propriei noastre Fiinţe.

Când vorbim de ultima limită, o facem în sensul de Manifestare Cosmică, căci dincolo de manifestare Fiinţa nu are limite.

Soarele Sacru Absolut vrea să cristalizeze cele Trei Forţe Primare în interiorul nostru, aici şi acum.

Bătrânul Zilelor trebuie să-şi fabrice Veşmântul.

Fiul trebuie să-şi creeze Veşmântul.

Spiritul Sfânt trebuie să-şi creeze Veşmântul.

Aici şi acum, în Forja Ciclopilor, este unde trebuie să creăm Veşmântul pentru Tatăl. Aici şi acum, în Forja Aprinsă a lui Vulcan, este unde trebuie să creăm Veşmântul pentru Fiul.

Aici şi acum, în a Noua Sferă, în Sex, şi cu Mercurul înţelepţilor, este unde trebuie să creăm Veşmântul pentru Spiritul Sfânt.

O, Bătrâne al Zilelor! Îţi vom trimite Veşmântul care îţi aparţine de la început şi pe care l-ai lăsat în urmă, în ultima limită, care este şi Ultimul Mister dinspre interior.

O, devoţi! O, Adepţi! Lucrători ai Marii Opere! Când vremea vi se va împlini, după poruncile Primului Mister, Bătrânul Secolelor se va îmbrăca cu strălucitorul său Veşmânt.

Cele Trei Veşminte ale Sfintei Trimurti sunt cele Trei Corpuri de Glorie.

Doar alchimiştii gnostici ştiu să lucreze în Marea Operă.

În Laboratorul alchimic este locul în care se pot crea cele Trei Corpuri Glorioase.

Cele Trei Veşminte de Lumină.

„Vino către noi pentru a ne apropia de tine şi a te înveşmânta cu Primul Mister şi cu toată gloria sa din propria sa poruncă, pe care ne-a dat-o Primul Mister, şi care constă în două Veşminte pentru a te îmbrăca cu ele, pe lângă acela pe care ţi l-am trimis pentru că eşti demn de ele, tu existând dinaintea noastră. De aceea Primul Mister ţi-a trimis prin noi misterul întregii sale glorii, ce constă în două Veşminte”.

Tatăl este Primul Mister cu toată gloria sa.

Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt constituie Trinitatea dinăuntrul Unităţii vieţii.

Dacă Fiul şi Spiritul Sfânt se îmbracă, fiecare dintre ei, cu gloriosul lor Veşmânt, incontestabil, Bătrânul Zilelor de asemenea este îmbrăcat cu acele două Veşminte.

Cele Trei Veşminte, sau cele Trei Corpuri Glorioase, strălucesc în Infinit. Tatăl este anterior la tot ceea ce este, a fost şi va fi.

El este Existenţa Existenţelor, Punctul Primordial, Capul Dalb, Bătrânul Zilelor, Marele Chip, Lumina Ocultă, Lumina Internă, Punctul dinăuntrul Cercului.

Bătrânul Secolelor exista înainte să fi existat un reflex al lui însuşi

pentru a-i servi de imagine în Conştiinţă şi a-i stabili astfel polaritatea.

Bătrânul Zilelor este Inteligenţa ocultă.

Bătrânul Zilelor străluceşte în gloria lui Atziluth.

Primul Veşmânt.

„În Primul se află întreaga glorie a tuturor numelor ale tuturor misterelor şi ale tuturor emanaţiilor ordinelor spaţiilor Inefabilului”.

Emanaţiile tuturor ordinelor spaţiilor Inefabilului strălucesc în Veşmântul Bătrânului Zilelor. Numele tuturor misterelor strălucesc glorios în Veşmântul Bătrânului Secolelor.

Al Doilea Veşmânt.

„Şi în al Doilea se află întreaga glorie a numelui tuturor misterelor şi tuturor emanaţiilor care se află în ordinele celor Două Spaţii ale Primului Mister”.

Numele tuturor Misterelor Minore şi Majore, şi al tuturor luminoaselor emanaţii care se află în cele Două Spaţii ale Primului Mister strălucesc în Veşmântul lui Cristos.

Învierea lui Cristos (1674-1676)
Charles Le Brun, Muzeul Beaux-Arts, Lyon, Franţa

Al Treilea Veşmânt.

„Şi în acest al Treilea Veşmânt, pe care de curând ţi l-am trimis, se află gloria numelui misterului Destăinuitorului, care este Prima Poruncă, şi a misterului celor Cinci întipăriri şi a misterului Marelui Trimis al Inefabilului, care este Marea Lumină, şi a misterului celor Cinci Ghizi, care sunt cei Cinci Auxiliari. În acest Veşmânt se mai află şi gloria numelui misterului tuturor ordinelor emanaţiilor Comorii Luminii şi a Mântuitorilor lor, şi a misterului ordinelor ordinelor, care sunt cei Şapte Amin, şi cele Şapte Voci, şi cei Cinci Arbori, şi cei Trei Amin, şi Salvatorul Geamăn, care este Fiul Fiului, şi a misterului celor Nouă Gardieni ai celor trei porţi ale Comorii Luminii. Mai există în el gloria întreagă a numelui tuturor acelora care se află la dreapta şi a tuturor celor care sunt în mijloc. Şi încă mai mult, există în interiorul lui gloria veşnică a Marelui Invizibil, care este Marele Precursor, şi misterul celor Trei Puteri Triple, şi misterul întregii lor regiuni, şi misterul tuturor Invizibililor lui şi al tuturor acelora care se află în al Treisprezecelea Aeon, şi numele celor Doisprezece Aeoni şi al tuturor Guvernatorilor lor, şi al tuturor Arhanghelilor lor, şi al tuturor îngerilor lor, şi al tuturor acelora care se află în cei Doisprezece Aeoni, şi misterul întreg al numelui tuturor acelora care sunt în destin şi în toate Cerurile, şi misterul complet al numelui tuturor acelora care sunt în sferă, şi al firmamentelor lor şi al tuturor celor care se află în ele, şi al tuturor regiunilor lor”.

Destăinuitorul este întotdeauna Spiritul Sfânt.

Gentil-Omul, iluminat şi perfect, este rezultatul concret al cristalizării Spiritului Sfânt în noi.

Soţia Spiritului Sfânt este Divina Mamă Kundalini, Marah, Marea Mare, Mama noastră Cosmică Particulară, căci fiecare dintre noi îşi are Mama sa.

Divina Mamă Isis este o dedublare a Spiritului Sfânt în noi, o variantă a propriei noastre Fiinţe.

Misterul Destăinuitorului este inclus în Prima Poruncă a Legii lui Dumnezeu.

Divinul Soţ şi Soţia sa inefabilă constituie Cuplul Originar.

„Iubeşte-l pe Dumnezeu mai presus de toate lucrurile şi pe aproapele tău ca pe tine însuţi”.

Cuplul Originar serveşte drept bază Primei Porunci.

Misterul Destăinuitorului se bazează pe Cuplul Originar.

Arcanul A.Z.F. este misterul Destăinuitorului.

Conexiunea lingam-yoni fără ejaculare de Ens-Seminis, iată cheia Marelui Mister.

Misterul celor Cinci întipăriri este Steaua înflăcărată, tu o ştii.

Marele Trimis este Cristosul intim.

Cristosul intim vine în lume de fiecare dată când este necesar. Încarnarea Cristosului în noi este fundamentală pentru Marea Operă. Cei Cinci Ghizi sunt cei Cinci Auxiliari în noi înşine, aici şi acum. Aşa cum există

Cinci Auxiliari în Sistemul Solar: Gabriel, Raphael, Uriel, Michael, Samael, tot aşa, în interiorul Microcosmosului-Om există Cinci Auxiliari, cinci părţi autonome şi independente ale Fiinţei.

Cei Cinci Auxiliari intimi îl ghidează pe Iniţiat sub conducerea supremă a Tatălui.

În Veşmântul Spiritului Sfânt străluceşte gloria numelui ocultului mister al tuturor ordinelor emanaţiilor Comorii Luminii.

Comoara Luminii este Logosul îmbrăcat cu To Soma Heliakon, Corpul de Aur al Omului Solar.

Orice Cristificat autentic posedă în interiorul său Comoara Luminii.

Din Comoara Luminii ies emanaţii, raze, radiaţii, etc.

Din Comoara Luminii, în interiorul oricărui Adept de Perfecţiune, apar Ordine esoterice, Religii inefabile.

Gloria numelui oricărui Ordin mistic provine, la origine, din Comoara Luminii.

Din Comoara Luminii, ascuns în profunzimile intime ale Adepţilor iluminaţi, apare misterul Salvatorilor.

Misterul ordinelor ordinelor emană din Comoara Luminii, ascunsă în Fiinţa Fiinţei oricărui Adept Autorealizat.

Ordinele ordinelor sunt constituite din cei Şapte Amin, cele Şapte Voci, cei Cinci Arbori şi Salvatorul Geamăn, care este Fiul Fiului.

Cei Nouă Gardieni ai Comorii Luminii sunt ascunşi înăuntrul fiecăruia dintre noi.

Cei Nouă Gardieni ai Marii Comori sunt nouă părţi autoindependente şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

A Noua Cărare este inteligenţă pură.

A Noua Cărare este Yesod, fundamentul însuşi al Marii Opere.

A Noua Cărare este absolut sexuală.

A Noua Cărare se află în organele sexuale.

A Noua Cărare este păzită de Spada înflăcărată a Heruvimilor, cei puternici.

„Shaddai El Chai” este numele secret al celei de-a Noua Cărări.

Drumul care-l conduce pe Iniţiat până la Eliberarea finală este absolut sexual.

Sexul se află în a Noua Sferă, este realmente a Noua Sferă.

Cele trei porţi ale Comorii Luminii au trei nume secrete.

Eheieh este numele primei porţi.

Jehovah este numele divin al celei de-a doua porţi.

Jehovah-Elohim este numele sacru al celei de-a treia porţi.

În Tatăl se află prima poartă.

În Fiul se află a doua poartă.

În Spiritul Sfânt se află a treia poartă.

Evident, Comoara Luminii are trei porţi.

Marile catedrale gotice au o poartă centrală şi două porţi mai mici de o parte şi de alta, tu o ştii.

Întreaga glorie a tuturor acelora care sunt la dreapta şi a tuturor acelora care sunt în mijloc străluceşte în Veşmântul Spiritului Sfânt.

Marele Invizibil este Eternul Tată Cosmic Comun, infinitatea care susţine totul, Atotmilostivul.

Din Marele Invizibil emană Elohim.

Elohim este Armata Vocii.

Elohim este Verbul creator.

Elohim, sau mai bine am spune „Elojim", se traduce prin Dumnezeu manifestat ieşind din măruntaiele lui Aelohim, pentru a crea şi a crea din nou.

Elohim înseamnă Zei şi Zeiţe, căci este un nume feminin cu o terminaţie de masculin plural.

O religie fără Zeiţe se găseşte la jumătatea drumului spre ateism, căci Elohim înseamnă Zei şi Zeiţe.

Numele Marelui Invizibil este Aelohim.

Să se ştie odată pentru totdeauna că Aelohim este divinul incognoscibil şi nemanifestat.

Marele Invizibil este Spaţiul Abstract Absolut.

Marele Invizibil este Nemanifestatul.

Din Marele Invizibil se naşte Elohim.

Elohim este masculin şi feminin în acelaşi timp.

Incontestabil, bărbaţi şi femei au din acest motiv aceleaşi drepturi, şi pot ajunge împreună la Cristificare.

Bărbatul niciodată nu va ajunge mai departe decât femeia, nici ea nu va putea să ajungă la înălţimi spirituale mai elevate decât bărbatul.

Cei care afirmă că femeile nu pot să se Autorealizeze sunt ignoranţi.

Binecuvântate sunt femeile Cristificate!

Marele Invizibil este Precursorul a tot ceea ce a fost, este şi va fi. Din Marele Invizibil emană cele Trei Puteri Triple.

Misterul celor Trei Puteri Triple se explică în om şi înăuntrul omului.

Din Logosul Triun —Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt— în interiorul oricărei fiinţe cu adevărat umane, provin Doi Tripli.

Intimul şi cele două Suflete Gemene ale sale —cel Spiritual, care este feminin, şi cel Uman, care este masculin—, constituie a Doua Trimurti care emană din Logoi.

Mintea, astralul şi fizicul constituie al Treilea Triplu care decurge din

Logoi.

Suportul vital sau linga sharira este doar secţiunea superioară a corpului fizic; să nu uităm niciodată că trupul fizic este tetradimensional.

Al Treisprezecelea Aeon, dincolo de cele douăsprezece porţi, este Ain, este Sat, Nemanifestatul.

A bate la Poarta a Treisprezecea echivalează cu a intra în sânul Eternului Tată Cosmic Comun, al cărui nume ebraic este Aelohim.

Orice Iniţiat trebuie să se integreze mai întâi cu Elohim înainte de a se integra cu Aelohim.

Fiecare dintre noi îşi are Elohim-ul său interior.

Elohim-ul interior este Fiinţa Fiinţei noastre.

Elohim-ul interior este al nostru Tată-Mamă.

Elohim-ul interior este Raza care emană din Aelohim.

Aelohim este Atotmilostivul, Eternul Tată Cosmic Comun, Spaţiul Abstract Absolut.

Orice Adept realizează, dacă aşa îşi propune, cele Douăsprezece Munci ale lui Hercule; rar este acela care îndrăzneşte să bată la Aeonul Treisprezece.

A bate la Poarta a Treisprezecea înseamnă a te cufunda în sânul Infinităţii care susţine totul.

Este nevoie de perfecţiune absolută pentru a nu te desprinde niciodată din sânul lui Aelohim.

Orice dorinţă, oricât de neînsemnată ar fi, de existenţă separată, de a fi cineva, este suficientă pentru a ne desprinde din Aelohim şi a cădea în Regatul Demiurgului creator.

Toţi Guvernatorii, Arhanghelii, Domnii şi îngerii celor Douăsprezece Regiuni sau Doisprezece Aeoni, strălucesc în Sacrul Veşmânt al Spiritului Sfânt.

Cei Doisprezece Aeoni sau Douăsprezece Regiuni Cosmice se pătrund şi se întrepătrund reciproc fără a se confunda.

Misterul total al numelui tuturor acelora care sunt în destin, străluceşte în Veşmântul Spiritului Sfânt.

Nu toate fiinţele sunt în Legea Destinului.

Milioane de creaturi se găsesc prinse în Legea Accidentelor.

Numele tuturor acelora care sălăşluiesc în sfere şi în firmamente, şi în diversele regiuni, străluceşte în Veşmântul Spiritului Sfânt.

Teza multiplelor firmamente este aceeaşi cu cea a multiplelor Infinituri.

Infinit plus infinit egal infinit.

Matematicile transfinite demonstrează cruda realitate a multiplelor Infinituri.

Dincolo de Infinitul nostru perceptibil cu telescoapele cele mai

puternice există un alt Infinit.

Stă scris că mult mai departe de Infinitul următor se intră într-un alt Infinit.

Numărul total de firmamente îl cunoaşte doar Aelohim.

Numele tuturor Fiinţelor inefabile care trăiesc în diversele firmamente străluceşte în sacrul Veşmânt al Spiritului Sfânt.

Numele tuturor acelora care trăiesc în diversele regiuni, strălucesc în inefabilul Veşmânt al Spiritului Sfânt.

Trebuie să facem o deplină diferenţă între firmamente şi regiuni.

Regiunile echivalează cu dimensiunile.

Cei Doisprezece Aeoni sunt cele Douăsprezece Regiuni.

Cele Douăsprezece Ore ale lui Apollonius sunt în legătură cu cei Doisprezece Aeoni care există în orice firmament.

Cele Douăsprezece Munci ale lui Hercule pe care Adepţii trebuie să le realizeze sunt, fiecare, în legătură cu cei Doisprezece Aeoni.

Cei Treizeci de Aeoni, emanaţi în cupluri din sânul lui Aelohim, sunt ceva diferit; este vorba de Cosmocratorii sau Elohimii creatori.

Ziua în care a venit la noi.

„Iată că ţi-am trimis aşadar acest Veşmânt pe care nimeni nu-l cunoştea de la Prima Poruncă în jos pentru că gloria Luminii era ascunsă în el, iar sferele şi toate regiunile de la Prima Poruncă în jos nu l-au cunoscut. Grăbeşte-te aşadar, pune-ţi acest Veşmânt şi vino la noi. Ca să ne apropiem de tine şi să te îmbrăcăm din porunca Primului Mister cu cele două Veşminte ale tale, care au existat pentru tine de la început cu Primul Mister, până la împlinirea vremii hotărâtă de Inefabil. Vino degrabă către noi ca să te înveşmântăm cu ele, până vei fi obţinut misterul deplin al perfecţiunii Primului Mister care este arătat de Inefabil. Vino degrabă la noi pentru ca să ţi le punem în acord cu poruncile Primului Mister. Lipseşte încă un răstimp, un scurt răstimp, şi vei veni la noi şi vei lăsa lumea. Vino deci degrabă ca să-ţi primeşti toată gloria, care este gloria Primului Mister”.

Iisus Cristosul intim în interiorul fiecăruia dintre noi are pe deplin dreptul să-şi folosească Veşmântul.

În Veşmântul lui Iisus Cristos intim străluceşte gloria Luminii.

Multiplele sfere cosmice şi toate regiunile suprasensibile ale Universului şi ale Universurilor Primei Porunci strălucesc în Spaţiul infinit.

De la Prima Poruncă, în Primul Spaţiu, strălucesc sferele.

Tatăl, Bătrânul Zilelor, Mila Milelor, Ocultul Ocultului, este Primul Mister.

Din porunca Tatălui se îmbracă Fiul.

Fiul se îmbracă cu cele două Veşminte ale sale.

Veşmântul Fiului şi cel al Fiului Fiului, care este corpul Cauzal Cristificat, strălucesc minunat în Domnul.

Misterul total al perfecţiunii Primului Mister, aflat în interiorul Bătrânului Secolelor, este arătat de Aelohim.

Aelohim este infinitatea care susţine totul.

Gloria Primului Mister este gloria completă.

Cel ce se integrează cu Bătrânul Zilelor, după anumite supraeforturi intime, se va putea integra cu Aelohim.

□ CAPITOLUL 11 □

Iisus îşi îmbracă Veşmântul.

„Când am văzut misterul tuturor acelor cuvinte în Veşmântul pe care mi l-au trimis şi cu care m-am înveşmântat, am strălucit atunci sublim şi m-am ridicat către înalt”.

Iisus Cristosul intim în fiecare dintre noi se îmbracă cu sacrul său Veşmânt pentru a se înălţa.

Cristosul intim străluceşte atunci când se înalţă.

Iisus intră în firmament.

„M-am dus la prima poartă a firmamentului strălucind foarte tare, şi lumina care era în mine nu avea măsură; iar porţile firmamentului s-au izbit una de cealaltă şi s-au deschis toate deodată”.

În mod normal, orice Iniţiat are dreptul de a călători până la Soarele central Sirius.

Nici un Iniţiat nu poate merge dincolo de Sirius.

Sirius este capitala Căii Lactee.

În jurul lui Sirius se roteşte strălucitoare toată Galaxia noastră. Dreptul de a trece dincolo de Sirius trebuie câştigat.

Doar aceia care s-au integrat cu Cristosul intim au câştigat acest drept.

A deschide porţile firmamentului echivalează cu a fi câştigat dreptul de a merge dincolo de Sirius.

Cristosul intim străluceşte glorios când, integrat cu Adeptul, trece prin porţile firmamentului.

A trece prin porţile firmamentului echivalează cu a trece dincolo de Galaxia noastră.

Înaintea Adeptului Cristificat se deschid porţile Infinitului.

Puterile firmamentului se minunară, şi se prosternară şi îi închinară cult.

„Şi toţi Arhonţii şi toate Autorităţile, şi toţi îngerii de acolo, au fost cuprinşi de tulburare din cauza luminii celei mari care era în mine. Şi ei văzură Veşmântul strălucitor de lumină pe care îl purtam, şi văzură misterul ce conţine numele lor, şi s-au înfricoşat foarte tare. Şi toate legăturile care îi legau fură dezlegate, şi fiecare şi-a părăsit Ordinul, şi toţi s-au aruncat cu faţa la pământ înaintea mea, şi m-au slăvit spunând: «Cum a trecut oare

printre noi Domnul Universului fără ca noi să ştim?» Şi ei toţi împreună cântară laude interioarelor interioarelor, dar pe mine nu m-au văzut ci au văzut doar lumina. Şi erau cuprinşi de o mare spaimă şi erau tulburaţi foarte tare, şi preamăreau interioarele interioarelor".

Veşmântul lui Cristos străluceşte glorios.

Misterul care conţine numele inefabile străluceşte în Veşmântul Cristosului intim.

Domnul Universului este Cristosul Cosmic, Cristosul intim.

Oamenii credincioşi şi sinceri, iniţiaţi, slăvesc interioarele interioarelor, dar foarte puţini îl văd pe Cristosul intim.

Cristosul intim desface legăturile şi rupe lanţurile; el este Marele Eliberator.

Cristosul intim este sută la sută revoluţionar.

□ CAPITOLUL 12 □

El intră în prima sferă.

„Şi am lăsat acea regiune şi m-am înălţat către prima sferă strălucind cu o extremă intensitate, de patruzeci şi nouă de ori mai intens decât strălucisem în firmament. Se întâmplă că, atunci când am ajuns la porţile primei sfere, acestea s-au zgâlţâit şi s-au deschis imediat".

„Plăcută este munca celui ce lucrează mulţumit, şi plăcută este odihna celui ce o merită".

Omul Cristificat, Binecuvântatul, Cristosul-Om, asemenea unui Mare împărat al Cosmosului, are cheile tuturor firmamentelor.

A lucra asupra ta însuţi este fundamental pentru a ajunge la Cristificare.

Stă scris: „Binecuvântează munca mâinilor tale, iar în gând pune inimă".

Cu veşmântul de lumină strălucitor, Iisus Cristosul intim străbate lumea suprasensibilă şi, urcând din sferă în sferă, chiar dacă i-au fost deschise toate porţile, îi înspăimântă chiar şi pe Arhonţii sau Gardienii acelor locuri, care veşnic îl adoră.

În toate lucrurile sferei de manifestare se adoră Cristosul.

Puterile primei sfere se uluiră şi îl slăviră.

„Am intrat în lăcaşurile sferei strălucind foarte tare, şi nu era măsură pentru intensitatea luminii ce mă înconjura. Şi toţi Arhonţii şi toţi cei ce erau în acea sferă se tulburară. Şi ei văzură marea lumină care era în mine şi îmi observară cu atenţie Veşmântul, şi văzură în el misterul numelui lor. Şi s-au tulburat şi mai tare şi, fiind cuprinşi de o mare spaimă, spuneau: «Cum a putut oare Domnul Universului să treacă printre noi fără ca noi să ştim?» Şi toate legăturile lor au fost dezlegate, şi regiunile lor, şi ordinele lor, şi fiecare şi-a părăsit Ordinul, şi se prosternară cu toţii înaintea mea şi înaintea

Veşmântului meu; mă slăviră şi preamăriră toţi împreună interioarele interioarelor, cu mare teamă şi cuprinşi de o mare tulburare".

Arhonţii şi toţi cei care se află în sfera de manifestare sunt întotdeauna tulburaţi înaintea Iisus Cristosului victorios.

Iisus Cristosul victorios în interiorul oricărui Adept Cristificat străluceşte glorios.

În Veşmântul Iisus Cristosului intim străluceşte misterul numelor sacre, înaintea Cristosului intim îngenunchează toţi.

Cristosul intim dezleagă toate legăturile, rupe lanţurile, eliberează.

A adora interioarele interioarelor înseamnă a deveni un adorator al Cristosului intim.

Interiorul interiorului este Logosul.

□ CAPITOLUL 13 □

El a intrat în a doua sferă.

„Şi am părăsit acea regiune şi am ajuns la poarta celei de-a doua sfere, care este destinul. Atunci, toate porţile ei se zguduiră şi se deschiseră singure, şi am intrat în casa destinului strălucind cu mare intensitate; şi nu era măsură pentru intensitatea luminii care era în mine, căci străluceam în destin de patruzeci şi nouă de ori mai mult decât în prima sferă".

Cristosul, Domnul nostru, are puterea de a intra în Sanctum-ul propriului nostru destin zodiacal.

Casa zodiacală sau templul Zodiacului are douăsprezece Sanctuare.

Orice creatură care renaşte este pusă sub un semn zodiacal determinat.

Iniţiaţii treziţi, când sunt pe punctul de a renaşte, pătrund după voie în oricare dintre cele douăsprezece Sanctuare ale templului zodiacal.

Orice Iluminat are pe deplin dreptul de a-şi alege după voie semnul zodiacal.

Iluminatul îi aşteaptă în interiorul Sanctuarului zodiacal ales pe Domnii Legii; ei îl leagă de corpul în care va trebui să renască.

În interiorul fiecăruia dintre cele douăsprezece Sanctuare ale catedralei zodiacale strălucesc simbolurile corespunzătoare.

Incontestabil, fiecare semn zodiacal îşi are simbologia sa.

Cristosul intim este Marele Eliberator.

Domnul Perfecţiunilor poate să ne elibereze de tirania zodiacală. Cristosul poate să ne elibereze de Legea Destinului.

Puterile celei de-a doua sfere se prosternară şi-l adorară.

„Şi toţi Arhonţii şi toţi cei care sunt în destin fură cuprinşi de o mare tulburare, se prosternară şi fură copleşiţi de o mare înfricoşare văzând marea lumină care era în mine. Şi ei priviră cu atenţie Veşmântul meu şi văzură în el

misterul numelor lor, şi tulburarea lor, şi erau cuprinşi de mare spaimă, spunând: «Cum a putut oare Domnul Universului să treacă printre noi fără ca noi să avem cunoştinţă de acest lucru?» Şi toate legăturile regiunilor lor şi ale ordinelor lor au fost dezlegate. Ei toţi veniră de îndată, se prosternară înaintea mea şi mă preamăriră, şi toţi împreună slăviră interioarele interioarelor, fiind cuprinşi de o mare spaimă şi o mare tulburare".

Binecuvântatul cunoaşte deopotrivă misterul numelor tuturor celor care se află sub Legea Destinului.

Cei ce trăiesc în sfera destinului îl adoră pe Logosul Solar.

□ CAPITOLUL 14 □

El intră în Aeoni.

„Şi am părăsit acea regiune şi am urcat în cea a Aeonilor Guvernatorilor, şi am ajuns înaintea vălurilor lor şi a porţilor lor strălucind cu mare intensitate, şi nu era măsură pentru lumina care era în mine. Se întâmplă, atunci când am ajuns la cei Doisprezece Aeoni, că vălurile lor şi porţile lor s-au izbit una de cealaltă. Vălurile lor s-au dat la o parte spontan şi porţile s-au deschis singure. Şi am intrat în Aeoni strălucind cu mare intensitate, şi nu era măsură pentru lumina care mă înconjura, de patruzeci şi nouă de ori mai intensă decât lumina cu care străluciseм în casele destinului".

Iisus Cristosul intim, victorios, poate intra în cei Doisprezece Aeoni sau Regiuni.

Cristosul victorios are puterea de a străbate cele douăsprezece porţi şi de a ajunge la al Treisprezecelea Aeon.

Domnul are puterea de a pătrunde în sfera caselor destinului.

Domnul are puterea de a pătrunde în sfera Aeonilor. Una este sfera caselor destinului, alta sfera Aeonilor. Este urgent să înţelegem corect misterul fiecărei sfere.

Puterile Aeonilor se minunară, şi se prosternară şi îl slăviră.

„Şi toţi îngerii şi Arhanghelii Aeonilor, şi Arhonţii lor, şi Zeii lor, şi Domnii lor, şi Autorităţile lor, şi Tiranii lor, şi puterile lor, şi scânteile lor de lumină, şi izvoarele lor de lumină, şi Inegalabilii lor, şi Invizibilii lor, şi Precursorii lor, şi Puterile lor Triple mă văzură strălucind cu mare intensitate, şi nu era măsură pentru tăria luminii care mă înconjura; şi ei fură cuprinşi de o mare tulburare, şi o mare teamă îi invadă când văzură marea lumină care era în mine. Şi în marea lor tulburare şi în marea lor teamă se retraseră în regiunea Marelui Precursor Invizibil şi a celor Trei Mari Puteri Triple. Şi din cauza marii spaime şi a marii lor tulburări, Marele Precursor, cu cele Trei Puteri Triple, se mişcau dintr-o parte în alta a regiunii lor, şi nu putură să-şi închidă toate regiunile din cauza marii spaime care îi invada. Şi ei tulburară toţi Aeonii şi toate sferele, şi toate ordinele lor, cuprinşi de spaimă şi de tulburare, din cauza marii lumini care era cu mine —care nu avea aceeaşi

putere pe care o avea când eu eram pe Pământ— când Veşmântul de Lumină a venit la mine, pentru că lumea nu putea suporta lumina aşa cum era în realitate; altfel, lumea şi tot ce ea conţine ar fi fost distruse într-o clipă; ci lumina care mă însoţea în cei Doisprezece Aeoni era de o intensitate de 8.700 de miriade de ori mai mare decât lumina pe care o aveam când eram în lume printre voi".

Îngerii şi Arhanghelii Aeonilor, Guvernatorii, Zeii inefabili, Zeii şi Domnii se înclină cu reverenţă înaintea Iisus Cristosului intim.

Izvoarele lor de lumină, şi Inegalabilii lor, şi Invizibilii lor, şi Precursorii lor, şi Puterile lor Triple îl adoră pe Domnul.

Lumina Logosului este formidabilă, minunată, extraordinară.

A ne retrage în regiunea Marelui Precursor înseamnă a ne ruga Eternului Tată Cosmic Comun, a căuta refugiu în cel Unic.

Se tulbură întotdeauna Aeonii, şi sferele lor, şi ordinele lor înaintea Cristosului Cosmic.

Iisus Cristosul intim total încarnat în orice Adept Cristificat străluceşte glorios.

A ajunge, deci, la Cristificare, este urgent, de neamânat, de neîntârziat...

8.700 de miriade de lumină este o cantitate simbolică.

Opt plus şapte, plus zero, plus zero fac cincisprezece. Incontestabil, Arcanul 15 este teribil.

Tiphon Baphomet, Lucifer, este Arcanul 15.

Misterul lui Baphomet este bazat pe transmutaţia sexuală.

Tiphon Baphomet este reflexia Logosului Solar în interiorul nostru, aici şi acum.

Lucifer Baphomet dă întotdeauna impulsul sexual; dacă îl înfrânăm în actul sexual obţinem transmutarea.

Lucifer Baphomet dă marele impuls, dar dacă înfingem lancea voinţei în coasta lui, îl vom învinge.

A învinge tentaţia echivalează cu a urca pe spatele lui Lucifer.

Lucifer este scară pentru a urca. Lucifer este scară pentru a coborî. Unu plus cinci egal cu şase, îndrăgostitul, Iubirea.

Şase este cheia Arcanului 15.

Lucifer ne va preschimba în Arhangheli dacă realizăm în noi înşine misterul lui Baphomet.

Trebuie să albim alama.

Arde-ţi cărţile şi albeşte alama.

Albiţi diavolul, preschimbaţi-l în Lucifer.

Îl albim pe diavol atunci când transmutăm energia sexuală şi eliminăm Egoul.

Oamenii îşi au Luciferul preschimbat în diavol.

Lucifer strălucitor, integrat cu Omul, ne transformă în Arhangheli ai Luminii.

În Adeptul Cristificat total, această lumină este de 8.700 de miriade, tu o ştii.

Doar aceia care au lucrat cu Lucifer în Infernuri pot ajunge să posede acea lumină.

Iată misterul lui Baphomet şi al lui Abraxas.

Lumina se naşte din tenebre, iar Cosmosul se iveşte din Haos.

□ CAPITOLUL 15 □

Adamas şi Tiranii luptă împotriva Luminii.

„Toţi aceia care se aflau în cei Doisprezece Aeoni, când au văzut lumina care mă însoţea, au fost cuprinşi de o mare tulburare şi au fugit dintr-o parte în alta în Aeoni; şi toţi Aeonii, şi toate Cerurile, şi ordinele lor s-au tulburat deopotrivă din cauza marii spaime ce i-a cuprins, pentru că ei nu cunoşteau nimic despre misterul care avusese loc. Şi Adamas, marele Tiran, şi toţi Tiranii în toţi Aeonii începură să lupte în zadar împotriva luminii, fără să ştie împotriva cui luptau, căci nu vedeau nimic altceva decât lumina neîntrecută. Când ei luptară împotriva luminii, toţi şi fiecare dintre ei îşi pierdură forţele şi au fost scoşi din Aeoni, şi au ajuns precum locuitorii Pământului, morţi şi fără suflare de viaţă”.

Toţi aceia care trăiesc în Aeoni se cutremură înaintea Logosului Solar.

Adamas, marele Tiran al destinului, şi toţi Tiranii în toţi Aeonii îl cheamă pe Adept.

Aceasta înseamnă că Domnii Legii îl cheamă iar şi iar pe Adept pentru a da socoteală.

Adepţii chemaţi să dea socoteală suferă răspunzând pentru acele datorii care aparţin unor etape foarte transcense.

Cei care citesc aceste rânduri trebuie să fie alerţi şi vigilenţi ca santinela în vreme de război.

Le ia o treime din puterile lor.

„Şi am luat de la toţi a treia parte din puterile lor ca ei să nu mai ia parte la activităţile lor diabolice şi pentru că dacă oamenii care sunt în lume i-ar invoca în misterele lor —acelea pe care îngerii care le-au profanat le-au continuat, adică, vrăjitoriile lor— să nu poată reuşi în acele invocaţii”.

Bodhisattvaşii căzuţi îşi pierd puterile inefabile. Pentru a se Cristifica trebuie să se plătească sau să se rezolve mai întâi datoriile karmice.

El a schimbat mişcarea sferelor.

„Şi destinul şi sfera, asupra cărora au autoritate, le-am schimbat în aşa fel încât să petreacă şase luni întoarse spre stânga şi să-şi împlinească influenţele, şi să privească şase luni spre dreapta şi să-şi împlinească

influenţele. Din porunca Primei Porunci şi din porunca Primului Mister, Jeú, administratorul Luminii, le-a aşezat cu faţa spre stânga de fiecare dată când îşi împlineau influenţele şi scopurile".

Astfel, mulţimile trăiesc pe această aspră scoarţă a planetei Pământ, luminată de un soare care se mişcă în mod eliptic călătorind de la Sud la Nord şi de la Nord la Sud.

Călătorie solară de la dreapta la stânga şi de la stânga la dreapta.

□ CAPITOLUL 16 □

„Când am ajuns la regiunea lor, ei s-au răzvrătit şi au luptat împotriva luminii. Şi le-am luat o treime din puterea lor ca să nu-şi poată atinge scopurile lor diabolice. Şi destinul şi sfera, peste care ei stăpânesc, le-am schimbat şi le-am aşezat cu faţa spre stânga timp de şase luni, realizându-şi influenţele, şi le-am pus alte şase luni întoarse spre dreapta, împlinindu-şi influenţele".

Înăuntrul Legii Destinului, călătoreşte umanitatea planetei Pământ; fiinţele umane au fost aşezate cu faţa spre stânga timp de şase luni şi alte şase luni întoarse spre dreapta.

Cristos şi Maria Magdalena (1618)
Peter Paul Rubens, Alte Pinakothek, Munchen, Germania

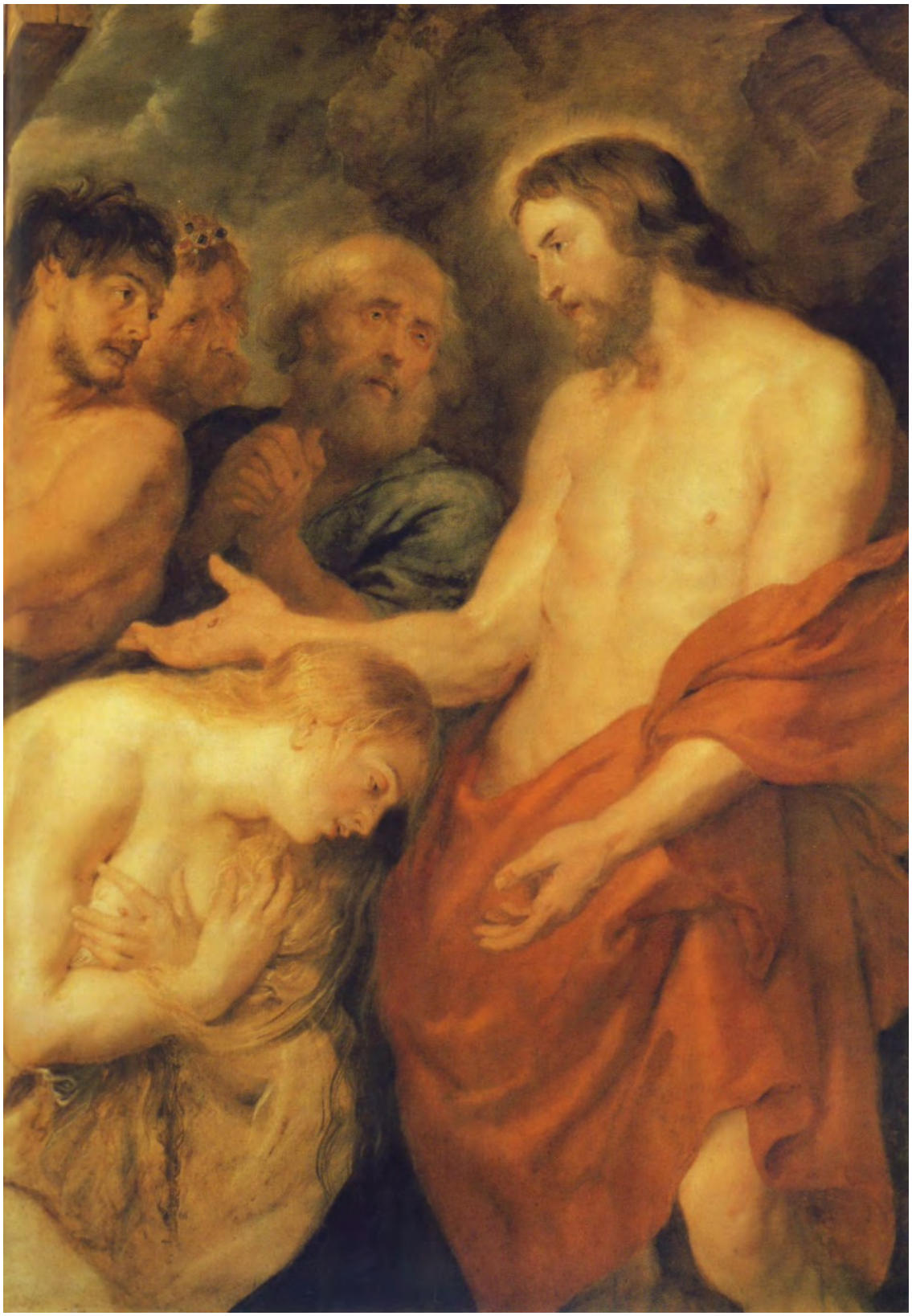

□ CAPITOLUL 17 □

Când le-a spus acestea discipolilor săi, le-a mai zis: „Cel ce are urechi de auzit, să audă”. Atunci, când Maria l-a auzit pe Salvator spunând aceste cuvinte, a rămas privind fix în Spaţiu vreme de un ceas. Şi i-a spus: „Doamne, permite-mi să vorbesc deschis”.

Marah, Maria, Isis, Divina noastră Mamă Cosmică individuală, este Soţia Spiritului Sfânt şi Fiica Fiului său.

Marah este, aşadar, o dedublare a divinului nostru Glorian particular.

Isis, Maria, este propria noastră Fiinţă derivată.

Isis, Maria, este Dumnezeu-Mamă în noi, Fecioara Mării.

Isis, Marah, este dedublarea Spiritului Sfânt în fiecare dintre noi.

Maria, Isis, este Divina noastră Mamă Kundalini.

Maria, Isis, posedă înţelepciune, iubire şi putere.

Isis, Marah, Tonantzin, ne învaţă, ne călăuzeşte şi ne conduce.

Fecioara Mării îl călăuzeşte pe alchimist, este Steaua care ne ghidează pe oceanul furtunos.

Maria Magdalena cere şi primeşte permisiunea de a vorbi.

Şi Iisus, milostiv, i-a răspuns Mariei: „Maria, tu cea binecuvântată, pe care te-am desăvârşit în toate misterele din înalt, vorbeşte pe faţă căci inima ta este înălţată la împărăţia Cerurilor mai mult decât a tuturor semenilor tăi”.

Maria Magdalena este păcătoasa căită; Kundry, Gundrigia, femeia atât de indispensabilă pentru Marea Operă.

Parsifal, în drama lui Wagner, după ce a supus-o pe ispititoarea Kundry, o transformă total.

Bărbatul are nevoie de o Maria Magdalena pentru a lucra în a Noua Sferă şi a obţine învierea.

A fi salvat şi a o salva pe Kundry, Magdalena, este ceva grandios.

Gundrigia ispititoareo, Magdalena, Kundry, vei fi desăvârşită în toate misterele din înalt mai mult decât toţi semenii tăi.

□ CAPITOLUL 18 □

Atunci, Maria îi spuse Salvatorului: „Doamne, ceea ce ne-ai spus: «Cel ce are urechi de auzit, să audă»; ai spus-o pentru ca să înţelegem ceea ce ai zis. Prin urmare, Doamne, pot vorbi fără prejudecăţi”.

Maria Magdalena poate vorbi fără prejudecăţi.

Maria interpretează cuvintele lui Isaia.

„Tu ai spus: «Am luat o treime din puterea Guvernatorilor Aeonilor şi am schimbat destinul şi sfera lor, asupra cărora ei stăpânesc, pentru că dacă neamul omenesc îi va invoca în misterele —acelea pe care îngerii care le-au profanat i-au învăţat pentru a-şi împlini scopurile lor diabolice şi nelegiuite în

misterul vrăjitoriilor lor—». Pentru ca de acum încolo să nu-şi atingă scopurile nelegiuite, tu le-ai luat puterea, şi a ghicitorilor, şi a cititorilor în stele, şi a celor care spun oamenilor ceea ce se va întâmpla în lume, pentru ca ei, din acest moment, să nu mai ştie cum să prezică viitorul (pentru că tu le-ai schimbat sferele şi le-ai făcut să petreacă şase luni cu faţa spre stânga, împlinindu-şi influenţele, şi alte şase luni cu faţa spre dreapta, împlinindu-şi influenţele). În privinţa acestui cuvânt, Doamne, puterea din Proorocul Isaia a vorbit în acest fel şi a povestit odată într-o pildă de duh, vorbind despre vedenia Egiptului: «Unde, Egiptule, unde sunt ghicitorii tăi şi cititorii tăi în stele, şi cei care strigă de pe Pământ, şi cei care strigă din măruntaiele lui? Lăsaţi-i atunci să vă spună de acum înainte lucrurile pe care Domnul Sabaoth le va împlini!»

Atunci, puterea care se afla în Profetul Isaia, şi care a fost vestit înainte de venirea ta, a anunţat că tu vei lua puterea Guvernatorilor Aeonilor şi că le vei schimba sfera şi destinul pentru ca ei să nu mai poată şti nimic de aici înainte. De aceea s-a mai spus: «Tu nu vei şti atunci ce va face Domnul Sabaoth», adică, nici unul dintre Guvernatori nu va şti ce vei face de acum înainte, căci ei sunt Egipt, fiindcă ei sunt materie. Puterea care era în Isaia a prorocit atunci despre tine, spunând: «De azi înainte nu vei mai şti ce va face Domnul Sabaoth», datorită puterii de lumină pe care ai primit-o de la el, cel Demn, care se află în Regiunea din Dreapta, şi care azi este în trupul tău material. Din acest motiv, Domnul meu Iisus, tu ne-ai spus: «Cel ce are urechi de auzit, să audă», pentru ca tu, cel mai puternic, să ştii a cui este inima care se va înălţa cel mai arzător la împărăţia Cerurilor".

Creaturile solare, preschimbare în lunare, trăiesc acum precum fiinţe vulgare pe faţa Pământului.

Creaturile solare, transformate involutiv în lunare, şi-au pierdut puterile.

Cei care strigă de pe Pământ, cei care strigă din măruntaiele lui, acei ghicitori sau prezicători de bâlci sau de piaţă, în cea mai mare parte sunt creaturi lunare.

Stă scris că străvechea Umanitate Solară a degenerat, a devenit lunară, a devenit vulgară.

Sabaoth îşi va împlini propria Operă.

Sabaoth este Armata Vocii, Marele Cuvânt, Verbul.

Zeii Solari din trecut au involuat în mod înspăimântător, au devenit lunari.

Au căzut Guvernatorii Aeonilor, şi sfera lor, şi destinul lor au fost schimbate din vremurile străvechi.

Zeii căzuţi, preschimbaţi în oameni lunari, nu ştiu nimic din scopurile ascunse ale lui Sabaoth.

□ CAPITOLUL 19 □

Când Maria a terminat de spus aceste cuvinte, Iisus a zis: „Bine ai grăit, Maria, căci tu eşti binecuvântată între toate femeile de pe Pământ şi fiindcă vei fi plenitudinea tuturor plenitudinilor şi desăvârşirea tuturor desăvârşirilor”.

În catedrala sufletului este mai multă bucurie pentru un păcătos care se căieşte decât pentru o mie de drepţi care nu au nevoie să se căiască.

Maria Magdalena străluceşte şi va străluci teribil de divină.

Iisus o lăudă pe Maria. Ea întreabă despre schimbarea sferelor.

Când Maria l-a auzit pe Salvator spunând aceste cuvinte se emoţionă nespus de mult, şi se apropie de Iisus, se prosternă înaintea lui, se închină la picioarele lui, şi îi spuse: „Doamne, ascultă-mă, căci doresc să te întreb despre ceea ce ai spus, înainte de a ne vorbi despre regiunile în care ai fost”.

Iisus îi răspunse Mariei, zicând: „Vorbeşte cu deplină libertate şi nu te teme, toate lucrurile pe care nu le înţelegi ţi le voi dezvălui”.

Întotdeauna Kundry se aruncă la picioarele lui Parsifal pentru a-şi manifesta iubirea şi ascultarea.

Iisus Cristosul intim îi dezvăluie Magdalenei misterele.

□ CAPITOLUL 20 □

Ea a spus: „Doamne, toţi oamenii care cunosc misterul magiei tuturor Guvernatorilor, ai tuturor Aeonilor destinului şi ai celor ai sferei, după modul în care îngerii care au profanat i-au învăţat, dacă îi invocă în misterele lor, adică, în magia lor diabolică, vor reuşi oare să împiedice acţiunile bune?”

Bodhisattvaşii căzuţi ai îngerilor, sau sufletele umane ale Spiritelor Angelice, cunosc misterul magiei tuturor Arhonţilor tuturor Aeonilor destinului.

Să se înţeleagă prin Bodhisattva o sămânţă sau un germen cu posibilitate de dezvoltare divină transcendentală, prin intermediul presiunii venite din înalt.

Iisus explică conversiunea sferelor.

Iisus răspunse şi îi zise Mariei: „Ei nu le vor împlini aşa cum le-au împlinit la început, căci le-am luat a treia parte din puterea lor, dar vor obţine sprijin de la aceia care cunosc misterele magiei celui de-al Treisprezecelea Aeon. Şi dacă ei invocă misterele magiei celor care sunt în al Treisprezecelea Aeon, le vor împlini cu siguranţă, pentru că nu am luat puterea din acea regiune, după porunca Primului Mister”.

Bodhisattvaşii căzuţi au pierdut o treime din puterea lor.

Aceasta înseamnă că în nici un caz nu posedă cristalizarea celor Trei Forţe Primare ale Naturii şi ale Cosmosului.

Doar cu puterile celui de-al Treisprezecelea Aeon este posibil ca Zeii căzuţi să devină din nou Solari.

Misterele magiei celui de-al Treisprezecelea Aeon ne conduc la

anihilarea budistă.

Murind Egoul, încetând să existe, se obţine mântuirea.

În Forja Aprinsă a lui Vulcan putem şi trebuie să o invocăm pe Isis.

Cei care invocă Şarpele în a Noua Sferă vor fi asistaţi.

Divina Mamă Kundalini se întăreşte cu puterea sexuală.

Mama Cosmică poate reduce la praf cosmic orice element psihic indezirabil când o invocăm în plină copulaţie chimică.

Toate agregatele psihice indezirabile pot fi dezintegrate dacă lucrăm în a Noua Sferă.

Cei care varsă Cupa lui Hermes niciodată nu vor dezintegra Egoul animalic.

Dacă Zeii căzuţi ar lucra în a Noua Sferă s-ar mântui.

Misterele Aeonului Treisprezece semnifică „moarte radicală a Egoului”.

Când Îngerii fornică, ei cad şi atunci reînvie Egoul. Îngerii căzuţi pot să se ridice dacă anihilează Egoul.

Egoul trebuie să fie anihilat în a Noua Sferă (Sexul), tu o ştii.

□ CAPITOLUL 21 □

Şi când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte, Maria a continuat din nou, spunând: „Atunci, Domnul meu, ghicitorii şi cititorii în stele nu le vor mai spune oamenilor dinainte ce li se va întâmpla?”

Şi Iisus îi răspunse Mariei: „Dacă profetizatorii sau ghicitorii găsesc destinul şi sfera întoarse spre stânga, după prima lor desfăşurare, vorbele lor se vor împlini şi vor spune ce se va petrece. Dar dacă întâlnesc destinul sau sfera întoarse către dreapta, vorbele lor nu vor spune adevărul, căci eu le-am schimbat influenţele, şi echerele, şi triunghiurile, şi octogoanele lor; văzând că influenţele lor încă de la început erau întoarse totdeauna spre stânga, împreună cu echerele lor, şi triunghiurile lor şi octogoanele lor. Acum le-am făcut să petreacă şase luni întoarse către stânga şi şase luni întoarse către dreapta. Cel care le va afla socoteala, din vremea în care le-am întors, aşezându-le în aşa fel încât să petreacă şase luni cu faţa către partea lor stângă şi şase luni cu faţa către căile lor din dreapta —cel care le va consulta astfel– va şti că influenţele lor sunt sigure şi va prezice toate lucrurile ce se vor face. La fel şi ghicitorii, dacă invocă numele Arhonţilor şi îi întâlnesc cu faţa către stânga, vor spune cu exactitate toate lucrurile despre care ei îi vor fi întrebat pe decanii lor. Din contră, dacă ghicitorii le invocă numele câtă vreme sunt cu faţa către dreapta, nu îi vor auzi, căci aceştia sunt întorşi într-un alt chip, spre deosebire de poziţia lor anterioară, pe care Jeú le-a hotărât-o; întrucât numele lor sunt altele când sunt întorşi către stânga şi altele sunt numele lor când sunt întorşi spre dreapta. Şi dacă îi invocă atunci când sunt întorşi spre dreapta nu le vor spune adevărul, ci cu tulburare îi vor tulbura şi cu ameninţare îi vor ameninţa. Atunci, cei care nu cunosc căile acestora când sunt întoarse către dreapta, şi triunghiurile lor, şi echerele lor, şi toate figurile

lor, nu vor afla nimic adevărat, ci vor fi tulburaţi de o mare tulburare şi se vor înşela cu mare înşelăciune, căci eu am schimbat lucrările pe care ei le făceau în alte vremuri în echerele lor, când erau întoarse către stânga, şi în triunghiurile lor, şi în octogoanele lor, acelea în care ei au continuat ca şi cum ar fi fost întoarse spre stânga; şi i-am făcut să petreacă şase luni alcătuindu-şi toate configuraţiile întoarse spre dreapta pentru ca să fie tulburaţi de tulburare în toată desfăşurarea lor. Mai mult chiar, le-am făcut să petreacă şase luni întoarse către stânga, împlinindu-şi influenţele, şi toate configuraţiile lor, pentru ca Arhonţii care se află în Aeoni, şi în sferele lor, şi în Cerurile lor, şi în toate regiunile lor, să fie tulburaţi de tulburare şi să rătăcească în greşeală, astfel încât să nu poată înţelege propriile lor căi".

Ghicitorii şi cititorii în stele le vor putea spune fiinţelor umane ceea ce li se va întâmpla doar dacă destinul acestora din urmă nu este modificat.

Destinul poate fi modificat când Logosul sau Christus vrea asta.

Karma este un cuvânt oriental care semnifică acţiune şi consecinţă.

Karma este un termen sanscrit care indică Legi ale Cauzei şi Efectului.

Orice cauză îşi are efectul său; nu există cauză fără efect, nici efect fără cauză.

Cei care cunosc Legile Întoarcerii şi Recurenţei înţeleg Legea Karmei.

Cei care cunosc Legea Reîncarnării cunosc Legea Karmei.

Acţiunile rele din vieţile anterioare trebuie să fie anulate, aici şi acum.

Nu se plăteşte Karma doar pentru răul care se face, ci şi pentru binele care nu se face când s-ar fi putut face.

Totuşi Karma poate fi negociată.

Karma de asemenea poate fi iertată.

Karmaduro este un alt termen în sanscrită ce arată Karma care nu poate fi negociată, nici iertată.

Există şi Legea Katanciei, Karma Superioară a Zeilor şi a Adepţilor.

Legea Katanciei de asemenea admite negocierea şi iertarea.

„Leul Legii se combate cu balanţa".

„Fă fapte bune pentru a-ţi plăti datoriile".

„Cine are cu ce plăti, plăteşte şi iese bine din negocieri; cine nu are cu ce plăti, va trebui să plătească cu durere".

Orice fel de păcate pot fi iertate, mai puţin păcatele împotriva Spiritului Sfânt.

Forţa Sexuală, Sexul, este puterea Spiritului Sfânt.

Adulterul, fornicaţia, orice delict sexual, este un păcat împotriva Spiritului Sfânt.

Astfel, deci, se clarifică acea frază a lui Cristos care spune: „Dacă profetizatorii găsesc destinul şi sfera întoarse spre stânga, după prima lor desfăşurare, vorbele lor se vor împlini şi vor spune ce se va petrece. Dar dacă

găsesc destinul şi sfera întoarse către dreapta, vorbele lor nu vor spune adevărul, căci eu le-am schimbat influenţele şi echerele, şi triunghiurile, şi octogoanele lor”.

Ghicitorii şi cititorii în stele, profeţii şi înţelepţii, pot profetiza despre destinul sau Karma cuiva, dar ar putea să aibă dreptate sau să greşească.

Au dreptate când Karma nu a fost iertată.

Ghicitorul sau cititorul în stele dă greş când Karma a fost negociată sau iertată.

Stă scris: „Când o lege inferioară este transcensă de o lege superioară, legea superioară anulează legea inferioară”.

Cristosul Cosmic a făcut posibile negocierile karmice pentru binele omenirii îndurerate.

□ CAPITOLUL 22 □

Filip îl întreabă pe Iisus.

Atunci, când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte, în timp ce Filip, aşezat, scria toate cuvintele pe care Iisus le spunea, Filip veni înainte, căzu în genunchi şi se închină la picioarele lui Iisus, zicând: „Domnul şi Salvatorul meu, dă-mi puterea ca să vorbesc înaintea ta şi să te întreb despre cuvântul tău, înainte ca tu să ne vorbeşti despre regiunile în care te-ai dus potrivit slujirii tale”.

Şi Salvatorul milostiv îi răspunse lui Filip: „Ai permisiunea de a spune ce doreşti”.

Şi Filip răspunse, zicându-i lui Iisus: „Domnul meu, din cauza cărui mister ai schimbat legătura Guvernatorilor, şi a Aeonilor lor, şi destinul lor, şi sfera lor, şi toate regiunile lor, şi i-ai tulburat cu tulburare pe cărările lor şi i-ai rătăcit în drumul lor? Le-ai făcut lor acestea pentru salvarea lumii sau nu?”

Dacă Domnul intim nu ar fi făcut posibile iertarea şi negocierile, mulţi care ar fi putut fi salvaţi ar fi fost înghiţiţi.

Negocierile şi iertarea au fost făcute posibile pentru salvarea lumii.

Marele Milostiv iubeşte întreaga omenire suferindă.

□ CAPITOLUL 23 □

De ce a fost schimbat cursul Aeonilor.

Şi Iisus îi răspunse iui Filip, zicându-i lui şi tuturor discipolilor laolaltă: „Le-am schimbat cursul pentru salvarea tuturor sufletelor. În adevăr, în adevăr vă zic: dacă nu le-aş fi schimbat cursul, o mulţime de suflete ar fi fost nimicite şi ele ar fi pierdut un timp îndelungat, dacă Arhonţii Aeonilor, şi Arhonţii destinului, şi ai sferei, şi ai tuturor regiunilor lor, şi ai tuturor Cerurilor lor, şi ai tuturor Aeonilor lor, nu ar fi fost înşelaţi; iar sufletele ar fi continuat mult timp aici afară, iar împlinirea numărului de suflete desăvârşite ar fi fost amânată, cele care se vor număra în Moştenirea celui Preaînalt prin mistere,

şi se vor afla în Comoara Luminii. Din cauza aceasta le-am schimbat căile, pentru ca să fie înşelaţi şi tulburaţi şi să dea puterea care se află în materia lumii lor şi pe care ei o modelează în suflete, pentru ca cele care se vor salva să poată fi degrabă purificate şi să se înalţe, ele şi întreaga putere, iar acelea care nu se vor salva să poată fi degrabă distruse".

Incontestabil, Cristosul intim a făcut posibile iertarea şi negocierile pentru ca aceia care se salvează să poată fi numaidecât purificaţi şi înălţaţi.

Domnul a făcut posibile orice fel de negocieri şi de iertare pentru ca oamenii să se decidă, şi pentru ca aceia care nu se salvează să poată fi repede distruşi.

□ CAPITOLUL 24 □

Maria îl întreabă din nou.

Şi când Iisus a terminat de spus cuvintele acestea către discipolii săi, Maria, cea sinceră la vorbă şi binecuvântată, ieşi înainte, căzu la picioarele lui Iisus, şi spuse: „Domnul meu, permite-mi să vorbesc înaintea ta, şi nu te mânia că te tulbur adesea cu întrebările mele".

Salvatorul, plin de compasiune, îi răspunse Mariei, zicând: „Vorbeşte ce doreşti, şi-ţi voi arăta ţie desluşit".

Maria răspunse, şi îi zise lui Iisus: „Domnul meu, în ce fel vor întârzia sufletele aici afară şi în ce chip vor fi degrabă purificate?"

Sufletele au întârziat aici afară din cauza elementelor inumane care constituie Egoul, Eul.

Incontestabil, Esenţa se găseşte îmbuteliată în multiplele agregate psihice inumane.

Aceste agregate personifică defectele noastre psihologice: mânie, lăcomie, desfrâu, invidie, orgoliu, lene, gurmandism, etc.

În Egipt, aceste elemente indezirabile erau cunoscute ca demonii roşii ai lui Seth.

Fiecare demon al lui Seth este un Eu prin el însuşi, aceasta este incontestabil, indiscutabil.

Câtă vreme Esenţa animică va rămâne îmbuteliată în demonii roşii ai lui Seth, Conştiinţa se va desfăşura în virtutea propriei sale îmbutelieri.

Neîndoielnic, Conştiinţa, îmbuteliată, doarme profund.

Oamenii trăiesc adormiţi, inconştienţi; aşa trăiesc, lucrează, suferă; totuşi, ei se gândesc că sunt treji.

Cei ce îi anihilează pe demonii roşii ai lui Seth îşi vor elibera Conştiinţa, o vor trezi în mod radical.

Doar înţelegându-ne în mod radical erorile prin intermediul meditaţiei şi al autoreflecţiei evidente a Fiinţei, devine posibilă anihilarea agregatelor psihice.

Mintea nicicând nu poate anihila nici un defect psihologic; ea poate să-l

ascundă de sine însăşi, să-l justifice, să-l condamne, să-l ascundă de ceilalţi, să-l eticheteze sub diferite nume, dar niciodată să-l modifice fundamental.

Dacă vrem să dezintegrăm atomic agregatele psihice pe care le purtăm în interiorul nostru, avem nevoie de o putere care să fie superioară minţii.

Din fericire, o avem în interior pe Devi-Kundalini.

Fără îndoială, ea este Stella Maris, Fecioara Mării, Şarpele Ignic al puterilor noastre magice.

Evident, Stella Maris este o putere înflăcărată a propriei noastre Fiinţe, este propria noastră Fiinţă dar derivată.

Stella Maris este Isis, Insoberta, Maria, Rea, Cibele, Tonantzin, Marah, Diana, etc., etc.

Dumnezeul Mamă înăuntrul nostru, în noi, poate reduce la praf cosmic orice element indezirabil din psihicul nostru, cu condiţia de a-l fi înţeles în prealabil.

Divina Femeie-Şarpe posedă puteri teribil de divine.

Isis este Divina noastră Mamă Cosmică particulară; fiecare dintre noi o are pe Isis a sa.

Divina Mamă Kundalini-Isis ne asistă şi ne ajută cu condiţia unei conduite corecte.

Puterea lui Isis este întărită de puterea electrică sexuală în Forja Aprinsă a lui Vulcan.

Această Forjă se află în Sex.

Electricitatea Sexuală Transcendentă intensifică puterea lui Isis.

În timpul copulaţiei chimice o putem invoca pe Isis-Marah. Atunci vom fi ajutaţi.

Divina Mamă-Şarpe, Isis, Adonia, va putea dezintegra orice defect psihologic dacă o invocăm în a Noua Sferă, adică, în Sex şi în plin coit chimic.

□ CAPITOLUL 25 □

Şi Iisus îi răspunse Mariei, zicându-i: „Bine ai grăit, Maria, întrebi bine cu întrebarea ta minunată şi arunci lumină asupra tuturor lucrurilor cu o precizie neîndoielnică. Aşadar, de acum înainte nu-ţi voi ascunde nimic, ci îţi voi revela toate lucrurile cu certitudine şi sinceritate. Ascultă, deci, Maria, şi voi discipolilor, ascultaţi: înainte ca eu să le fi vestit tuturor Arhonţilor Aeonilor, şi tuturor Guvernatorilor destinului şi ai sferei, ei erau legaţi cu legăturile lor, şi în sferele lor şi în peceţile lor, aşa cum Jeú, Veghetorul Luminii, îi legase de la început; şi fiecare dintre ei rămânea în Ordinul său, şi fiecare mergea potrivit cursului său, după cum Jeú, Veghetorul Luminii, îl stabilise”.

Jeú, numele profund sacru, este în legătură cu lumina şi clarviziunea.

Stă scris că Iisus, Marele Kabir, a intonat o dulce cântare în onoarea Marelui Nume.

Stă scris că a rostit numele profund sacru, Jeú, şi a suflat asupra ochilor lor, zicând: „Acum sunteţi clarvăzători”.

Incontestabil, „Jeú” este un cuvânt mantric sau o cheie magică relaţionată cu clarviziunea.

Acest cuvânt, „Jeú”, apare în Slujba Gnostică.

Venirea lui Melchisedec.

„Iar când a venit vremea numărului lui Melchisedec, Marele Primitor de Lumină, acesta veni în mijlocul Aeonilor şi al Arhonţilor, care sunt legaţi în sferă şi în destin, şi luă purificarea luminii de la toţi Guvernatorii Aeonilor, şi de la toţi Arhonţii destinului, şi de la cei ai sferei —căci el provoca ceea ce îi tulbura—, şi îl puse în mişcare pe Zoritor, care stăpâneşte peste ei, şi-i făcu să-şi întoarcă iute ciclurile, iar el (Zoritorul) le luă puterea care se afla în ei, şi suflarea gurii lor, şi lacrimile ochilor lor, şi sudoarea trupului lor”.

Melchisedec este Geniul Planetar al Pământului, despre care Iisus, Marele Kabir, a dat mărturie.

Melchisedec este Marele Primitor al Luminii Cosmice.

Melchisedec are corp fizic, este un Om sau, mai bine zis, un Supra-Om. Melchisedec trăieşte în Regatul Agarthei.

Regatul Agarthei se găseşte în peşterile subterane ale Pământului.

Pământul este gol pe dinăuntru, şi o întreagă reţea de peşteri constituie Agartha.

În Agartha trăieşte Geniul Pământului cu un grup de supravieţuitori ai Lemuriei şi Atlantidei.

Goroşii, puternici Domni ai Vieţii şi ai Morţii, lucrează cu Melchisedec.

Întreaga străveche înţelepciune a secolelor a fost gravată în pietre în Regatul Agarthei.

Când Abraham s-a întors de la înfrângerea Regilor Sodomei şi Gomorei, împotriva cărora luptase, l-a întâlnit pe Melchisedec.

Pe atunci, Melchisedec trăia într-o fortăreaţă situată pe acel loc unde mai târziu a fost înălţat Ierusalimul, oraşul iubit al Profeţilor.

Abraham i-a dat lui Melchisedec zeciuielile şi primele roade aşa cum porunceşte Legea.

Melchisedec are corp fizic nemuritor.

S-a spus că Melchisedec şi oamenii lui, Abraham şi ai săi, au celebrat în acea ocazie Sfânta Ungere Gnostică cu împărţirea pâinii şi a vinului.

Atunci i-a dat Melchisedec lui Abraham Sfântul Graal.

Acel Potir, mult mai târziu în timp, a fost dus de Regina din Saba Regelui Solomon.

Regina din Saba l-a supus pe Solomon la multe probe înainte de a-i încredinţa Giuvaierul atât de divin.

Marele Kabir Iisus a celebrat Cina cea de Taină cu Potirul Sacru, Iosif

din Arimateea a umplut Potirul cu sângele ce izvora din trupul Adorabilului pe Muntele Căpăţânii.

Senatorul roman a ascuns Potirul şi Lancea cu care Longinus a străpuns coasta Domnului.

Când poliţia romană a intrat în casa senatorului, nu a găsit nici Potirul, nici Lancea.

Iosif din Arimateea a fost, din acel motiv, închis într-o închisoare vreme îndelungată.

După ce a ieşit din închisoare, Iosif din Arimateea a luat sfintele relicve şi s-a dus la Roma.

Din nefericire, acolo a găsit persecuţia lui Nero împotriva gnosticilor creştini.

A călătorit atunci pe Mediterană şi într-o noapte, în vis, a fost vizitat de un înger, care i-a spus: „Acest Potir are o mare putere, căci în el se află sângele Mântuitorului lumii. Păstrează-l acolo”. Atunci i-a arătat Templul din Montserrat, în Spania, Catalonia.

Iosif din Arimateea a ascuns Potirul şi Lancea în acel Templu.

În Castelul Graalului, pe Montsalvatul transcendent, se află, aşadar, Sfântul Graal şi Lancea lui Longinus, centurionul roman.

Nu este de prisos să afirmăm în mod subliniat că Templul Graalului se află în stare de Jinas.

Potirul simbolizează yoni-ul feminin, iar Lancea alegorizează phallus-ul Misterelor Greceşti.

În Potir şi în Lance se găsesc ascunse misterele lui Lingam-Yoni.

Drumul care conduce la Autorealizarea intimă a Fiinţei este absolut sexual.

Melchisedec, în mijlocul Aeonilor şi al Guvernatorilor, ia întotdeauna ceea ce trebuie să ia, spre binele omenirii suferinde.

În mod constant, Geniul Pământului captează continuu lumina purificatoare, o absoarbe, o atrage pe planeta noastră Pământ pentru a ajuta sufletele.

Nu trebuie să uităm că Aeonii şi Arhonţii simt legaţi în sferă şi în destin.

Este posibil, în plan particular, prin intermediul iertării şi al negocierilor, să reglăm chestiunile care ţin de Lege cu Guvernatorii Aeonilor, ai destinului şi ai sferei.

Aceasta înseamnă a lua purificarea luminii de la toţi Arhonţii Aeonilor, şi de la toţi Ierarhii destinului, şi de la cei ai sferei.

Astfel se zice că Melchisedec a luat puterea care era în ei, şi suflarea gurii lor, şi lacrimile ochilor lor, şi sudoarea trupului lor.

Melchisedec, în noi şi pentru noi, ca Domn al acestui lăcaş planetar în care trăim, îl pune în mişcare pe Zoritor, care domneşte asupra lor, şi îl face să se rotească repede în cercuri.

Aceasta înseamnă că a ne accelera Autorealizarea intimă este întotdeauna posibil pe baza unor munci conştiente, a unor suferinţe voluntare, a negocierilor şi a iertării.

Melchisedec răspunde pentru toate sufletele de pe Pământ.

Iisus, Marele Kabir, este Sacerdot de-a pururi după Ordinul lui Melchisedec.

Întrucât acest Melchisedec, Rege al Salemului, Sacerdot al lui Dumnezeu cel Preaînalt, care s-a dus în întâmpinarea lui Abraham ce se întorcea după înfrângerea Regilor, şi l-a binecuvântat. Şi căruia i-a dat Abraham zeciuielile din toate, al cărui nume semnifică mai întâi Rege al Justiţiei, şi de asemenea Regele Salemului. Acesta este, Rege al Păcii.

Fără tată pământesc, fără mamă pământească, fără genealogie; ale cărui zile nu au început şi a cărui viaţă nu are sfârşit, ci doar fapte asemănătoare Fiului lui Dumnezeu, rămâne pururea Sacerdot. (Evrei 7: 1-3)

Despre plămădirea sufletelor oamenilor.

„Şi Melchisedec, Primitorul Luminii, a purificat acele puteri şi le-a dus lumina în Comoara Luminii, în timp ce Liturgii tuturor Arhonţilor adunau întreaga materie de la ei toţi; iar Liturgii Guvernatorilor destinului, şi Liturgii sferei care se află sub Aeoni, o iau şi o plămădesc în suflete de oameni, şi vite, şi târâtoare, şi fiare sălbatice, şi păsări, şi le trimit jos, în lumea oamenilor. Şi apoi, Primitorii soarelui şi Primitorii lunii, când au privit în sus şi au văzut poziţiile căilor Aeonilor şi poziţiile destinului şi ale sferei, atunci ei le-au luat din energia de lumină; şi Primitorii soarelui au pregătit-o şi au păstrat-o până când o prezentară Primitorilor lui Melchisedec, Purificatorul Luminii. Iar rămăşiţa ei au dus-o în sfera aflată sub Aeoni, şi plămădesc din ea suflete de oameni, şi plămădesc şi suflete de târâtoare, şi de vite, şi de fiare sălbatice, şi de păsări, potrivit ciclului Guvernatorilor acelei sfere şi conform tuturor modurilor revoluţiei ei, şi le distribuie în această lume a oamenilor, şi ajung să fie suflete în această regiune, aşa cum v-am spus”.

Melchisedec, Geniul Pământului, o dată şi încă o dată trebuie să purifice puterile acestei lumi prin sacrificii şi transformări teribile.

Marile cataclisme sunt necesare.

Melchisedec trebuie, astfel, să purifice puterile Sufletului lumii şi să ducă lumina lui în Comoara Luminii.

O paralelă corectă ne indică faptul că înăuntrul microcosmosului-om trebuie să se întâmple acelaşi lucru atunci când vrem să ajungem la Autorealizarea intimă a Fiinţei.

Lucrătorii Marii Opere lucrează neîncetat asupra lor înşişi şi asupra Universului; acest lucru este precizat în orice Geneză religioasă.

Nouă ne revine să facem în interiorul nostru ceea ce Armata Cuvântului a făcut în Macrocosmos.

Slujitorii tuturor Guvernatorilor adunau şi adună întreaga materie de la ei toţi.

Este vorba de a aduna Sarea, Sulful şi Mercurul pentru Marea Operă.

Prin intermediul înţeleptelor combinaţii ale Sării, Sulfului şi Mercurului se realizează Marea Operă.

Aceia care au realizat Marea Operă o prezintă Primitorilor lui Melchisedec.

Aceia care au realizat Marea Operă intră în Ordinul Sacru al lui Melchisedec.

Materialul nefolositor este aruncat în Lumile Infernale, adică, în sfera scufundată care se găseşte dedesubtul Aeonilor, regiune a bestiilor care personifică defectele noastre de tip psihologic.

Din Abis se ivesc lucruri înspăimântătoare în acord cu Guvernatorii acelei sfere şi conform tuturor modurilor revoluţiei ei, şi toate sunt distribuite în omenire.

În ultimă sinteză, prin intermediul anihilării budiste şi cristice, dezintegrând agregatele psihice sau Mercurul Sec, putem să cristalizăm Sufletul în noi.

Primitorii sferei care se găseşte dedesubtul Aeonilor îndeplinesc munci minunate pe care oamenii nici măcar nu le bănuiesc.

Ei pot plămădi materialul nefolositor care cade în sfera de dedesubtul Aeonilor.

Ei pot plămădi din atât de inutilul material, suflete de târâtoare, şi de fiare sălbatice, şi de păsări, conform tuturor modurilor revoluţiei ei, şi le distribuie în această lume a omenirii, şi devin suflete în această regiune, aşa cum v-am spus-o.

Ei pot şi trebuie să conducă în sfera scufundată, care se află dedesubtul Aeonilor, procesele involutive ale fiarelor sălbatice, târâtoarelor şi vitelor, taurilor furioşi şi demonilor cu chip de crocodil.

Acele bestii din Avern sunt agregate psihice care personifică defecte psihologice, monştri ai Infernului, Egouri ce provin din organisme umane.

Guvernatorii sferei care se află dedesubtul Aeonilor au putere asupra vieţii şi a morţii.

Guvernatorii acelei sfere scufundate conduc valurile vieţii şi ale morţii.

Concretizând, vom spune: Regenţii sferei infernale scufundate, care se găseşte dedesubtul celor Treisprezece Aeoni, au puterea de a lucra cu creaturile vii care trăiesc pe suprafaţa Pământului şi cu bestiile din Abis.

Agregatele psihice care constituie Egoul au forme de animale.

Cei care intră în Lumile Infernale involuează în timp până la a doua moarte.

Prin cea de-a doua moarte se eliberează Sufletul, Esenţa; atunci intră în Eden pentru a reîncepe sau a reiniţia noi procese evolutive care vor trebui să înceapă în regnul mineral, să continue în cel vegetal şi să urmeze în cel animal, până la a recuceri stadiul uman care odinioară a fost pierdut.

Toată această muncă cu sufletele oamenilor şi ale fiarelor, la suprafaţa lumii şi în sfera care se găseşte dedesubtul celor Treisprezece Aeoni, este condusă de Regenţii Avernului.

□ CAPITOLUL 26 □

Guvernatorii îşi înghit materia pentru ca sufletele să nu fie plămădite.

„Şi Melchisedec, Primitorul Luminii, i-a purificat, şi aşa cum o face mereu, a dus lumina lor în Comoara Luminii. Şi toţi Arhonţii Aeonilor, şi Arhonţii destinului, şi aceia ai sferei, se întorc la materia inutilă, o devorează şi nu o lasă să ajungă să fie suflete în lume. Ei îşi înghit materia ca nu cumva să se pomenească fără energie şi vlăguiţi, şi pentru ca puterea lor să nu se sfârşească în ei şi regatul lor să se nimicească, şi ca să poată zăbovi şi petrece vreme îndelungată până la împlinirea numărului de suflete desăvârşite care vor fi în Comoara Luminii”.

Însă Melchisedec, Geniul Pământului, Primitorul Luminii, cu ajutorul Adepţilor săi, arată drumul purificării Zeilor căzuţi.

Melchisedec poate duce lumina sufletelor în Comoara Luminii.

Am spus deja că Lâna de Aur, Comoara Luminii, se găseşte în profunzimile noastre.

Cristos ieşind din Pretoriu (1874-1880)

Gustave Dore, Muzeul Beaux-Arts, Nantes, Franţa

Fără îndoială, Arhonţii destinului, şi Guvernatorii Aeonilor, şi aceia ai sferei, se întorc la materia nefolositoare, o supun, o devorează, o subjugă, o

guvernează, nu o lasă să se preschimbe în suflete umane în lume.

Adică, ei, Guvernatorii, menţin Esenţele elementale în interiorul Regnurilor lor respective.

Acele Esenţe elementale sunt guvernate de către Arhonţi.

Totuşi, Esenţele elementale, pe măsură ce se dezvoltă, trec dintr-un regn în altul, dar în acord cu Legea.

La vremea şi în ceasul său, orice Esenţă elementală poate, conform Legii, să se preschimbe în suflet uman.

Împlinirea numărului de suflete perfecte care vor fi în Comoara Luminii va fi în ziua lui: „Fiţi cu noi”, la sfârşitul Marii Zile Cosmice.

□ CAPITOLUL 27 □

„Se întâmplă atunci, când Arhonţii Aeonilor, şi cei ai destinului, şi cei ai sferei, au continuat să facă aceasta —întorcându-se în ei înşişi, devorându-şi materia inutilă şi nepermiţând sufletelor să se nască în lumea oamenilor pentru a putea continua să fie Guvernatori şi pentru ca puterile lor care sunt în puterea lor, adică, sufletele, să poată petrece vreme îndelungată aici afară —, au continuat să facă aceasta neîntrerupt timp de două cicluri.

Astfel, când eu am vrut să mă înalţ pentru a îndeplini menirea pentru care fusesem chemat din porunca Primului Mister, am urcat până în mijlocul tiranilor Arhonţilor celor Doisprezece Aeoni, cu Veşmântul meu de Lumină strălucind atât de extraordinar încât nu avea măsură lumina care mă înconjura”.

Fie ca Soarele care vă luminează să strălucească în voi şi ca Tiranii care vă înrobesc să renască precum Oamenii ca să vă înveţe şi să vă lumineze veşnic.

Astfel, ei îşi vor devora materia inutilă, eliberându-i pe cei care trebuie să fie eliberaţi.

Domnii Legii vor continua să fie Guvernatori atâta timp cât persoana lor umană va respecta Legea.

Aceasta este uşor de înţeles când ştim că Domnii Legii deopotrivă se reîncarnează şi că, prin urmare, au corp omenesc.

Termenul „Tirani” este pur simbolic, sau alegoric, sau pur şi simplu văzut din alt unghi, adică, din punctul de vedere al Supra-Omului.

Puterile Guvernatorilor se află înăuntrul propriului nostru suflet.

Legile Arhonţilor Aeonilor şi ai destinului, şi ai acestei sfere de acţiune în care ne mişcăm cu toţii, se află înăuntrul propriului nostru suflet.

Întotdeauna petrecem mult timp afară, chiar aici, în această vale a plângerii, timp de două cicluri sau în două cercuri, cel extern şi cel intern, cel exoteric şi cel esoteric, cel vizibil şi cel ascuns.

În cele din urmă, Omul real se Cristifică şi se înalţă victorios pentru a îndeplini misiunea pentru care a fost desemnat din ordinul Tatălui tuturor

Luminilor, Bătrânul Zilelor.

Adeptul Cristificat trebuie să urce până în mijlocul tiranilor Guvernatorilor celor Doisprezece Aeoni, cu Acoperământul său de Lumină strălucind extraordinar.

Adamas şi Tiranii luptă împotriva Veşmântului de Lumină.

„Şi când Tiranii văzură grandioasa lumină ce mă înconjura, Marele Adamas, Tiranul, şi toţi Tiranii celor Doisprezece Aeoni, cu toţii împreună, începură să lupte împotriva luminii Veşmântului meu vrând să pună mâna pe ea, pentru a rămâne mai mult timp în imperiul lor. Asta făcură ei fără a şti împotriva cui luptau”.

Adamas, Tiranul, şi toţi Tiranii Legii Karmei care guvernează cei Doisprezece Aeoni se opun trecerii Omului care merge spre Eliberarea finală.

Termenul „Tirani” este alegoric. Domnii Legii sunt drepţi şi încasează datoriile de la oricine merge spre Eliberare.

Evident, trebuie să ne preschimbăm în *Adeptus Exemptus.*

Iisus le ia o treime din puterea lor şi le schimbă cursul.

„Când se îngrămădiră şi luptară împotriva Luminii, începând de atunci, şi din porunca Primului Mister, eu le-am schimbat cărările, şi cursurile Aeonilor, şi cursurile destinului lor, şi ale sferei lor, şi i-am întors şase luni spre triunghiurile din stânga, şi spre echere, şi către acelea din orientarea lor, şi spre octogoanele lor, aşa cum fuseseră dintâi. Dar rotaţia sau orientarea le-am întors-o către un alt ordin, şi i-am făcut ca încă şase luni să stea cu faţa către lucrările influenţelor lor în echerele din dreapta, şi în triunghiurile lor, şi în toate acelea din orientarea lor, şi în octogoanele lor. Şi i-am tulburat cu mare tulburare şi i-am făcut să rătăcească în mare greşeală —Arhonţii Aeonilor şi toţi Arhonţii destinului, şi aceia ai sferei—, şi i-am tulburat tare, şi de atunci nu au mai putut să se întoarcă spre materia lor inutilă pentru a o înghiţi pentru ca regiunile lor să continue să dăinuiască, şi ei înşişi să poată petrece vreme îndelungată ca Arhonţi.

Dar când le-am luat o treime din puterea lor, le-am întors sferele ca să petreacă o vreme cu faţa spre stânga şi o altă vreme cu faţa spre dreapta. Le-am întors lor toată calea şi tot cursul, iar calea cursului lor am făcut-o să se grăbească pentru ca ei să poată fi purificaţi degrabă şi înălţaţi de îndată. Şi le-am scurtat ciclurile şi le-am făcut calea mai rapidă, şi aceasta a fost cu mult grăbită. Ei au fost tulburaţi în calea lor, şi de atunci nu au mai putut să înghită materia rămăşiţelor purificării luminii lor”.

Nu este nedrept să se încaseze datoriile de la cei care sunt datori.

Totuşi, cel care luptă pentru Eliberarea sa suferă mult şi îi simte pe Agenţii Legii ca pe nişte tirani.

Cristosul intim poate, din porunca Primului Mister, să schimbe în interiorul nostru cărările şi cursul destinului şi al sferei în care trăim pentru ca să obţinem Cristificarea noastră.

Incontestabil, trebuie să învăţăm să mergem cu amândouă picioarele

dacă într-adevăr vrem să ajungem la Cristificare.

Trebuie să mergem intens cu Misterul Şase spre triunghiuri, la stânga. Nu ar putea funcţiona Misterul Douăzeci şi Patru fără Misterul Şase, înăuntrul Misterului Douăzeci şi Patru se ascunde Primul Mister.

Echerele dreptei conduite şi octogoanele Cărării Octuple, în diferitele lor aspecte, sunt fundamentul Marii Opere.

Echerele din dreapta, şi triunghiurile, şi octogoanele lor, în diferitele lor aspecte, servesc drept fundament Marii Opere.

Şase luni spre dreapta şi şase luni spre stânga, cu triunghiurile şi echerele şi octogoanele lor în diferitele lor aspecte, cuprind, în sinteză, munca Marii Opere.

Triunghiurile semnifică cele Trei Forţe Primare ale Naturii şi ale Cosmosului.

Echerele reprezintă dreapta conduită.

Octogoanele, cele Opt Iniţieri, opt calificări iniţiatice, etc., întregul Drum Secret care conduce la Eliberarea finală este marcat cu triunghiuri, echere şi octogoane.

Şase luni spre dreapta, şase luni spre stânga, jumătate lumină, jumătate tenebre.

Înţelepţii trebuie să muncească perioade în lumină şi perioade în tenebrele non Fiinţei.

Acest gen de muncă gnostică, cu perioade în lumină şi perioade în tenebre, îi tulbură pe mulţi, şi de aceea sunt puţini cei care ajung la deplina Autorealizare intimă a Fiinţei.

Amintiţi-vă Arcanul 6, Sexul, Iubirea, munca în Forja Ciclopilor.

A munci în superobscuritate şi în augusta tăcere a înţelepţilor este urgent în anumite perioade.

A munci în lumină în anumite perioade este indispensabil. Orice urcare este precedată de o coborâre.

Orice exaltare este precedată de o înspăimântătoare şi teribilă umilire.

A trăi printre demoni şi în Lumile Infernale, lucrând printre triunghiuri, echere şi octogoane, este necesar.

A trăi în lumină, lucrând printre triunghiuri, octogoane şi echere, este indispensabil.

Lumina şi tenebrele se opun şi se completează.

În acest moment precis este foarte oportun să transcriem baza ermetică a ceea ce spunem.

Din „TABLA DE SMARALD” de Hermes Trismegistul:

Este adevărat, fără minciună, cert şi foarte real: ceea ce este jos este ca şi ceea ce este sus, şi ceea ce este sus este ca şi ceea ce este jos. Prin aceste lucruri se realizează miracolele unui singur lucru, şi cum toate lucrurile sunt şi provin din unul, prin medierea lui unu, astfel toate lucrurile s-

au născut din acest lucru unic prin adaptare.

Soarele este tatăl iar Luna mama. Vântul l-a purtat în pântecul său. Pământul este doica sa şi receptaculul său.

Tatăl a toate, Thelema lumii universale, este aici. Forţa sa sau puterea sa rămâne întreagă dacă este convertită în pământ.

Vei separa pământul de foc, ceea ce este subtil de ceea ce este dens, încetişor, cu mare meşteşug.

Urcă de la Pământ şi coboară din Cer, şi primeşte forţa lucrurilor superioare şi a celor inferioare. Vei avea în acest mod gloria lumii şi tot întunericul va fugi de tine.

Este forţa puternică a oricărei forţe, căci va învinge orice lucru subtil şi va pătrunde orice lucru solid. Astfel a fost creată lumea. De aici vor ieşi admirabile adaptări, a căror metodă este dată aici.

De aceea am fost numit Hermes Trismegistul, căci am cele trei părţi ale filosofiei universale.

Ceea ce am spus despre opera solară este complet.

Fără magia sexuală şi Lumile Infernale nu ar fi posibil să înţelegem paragrafele anterioare ale lui Hermes Trismegistul.

Incontestabil, Cărarea Autorealizării intime a Fiinţei este înspăimântător de dificilă.

Iniţiatul trebuie să meargă mult dincolo de bine şi de rău. Adeptul trebuie să lupte, nu numai împotriva forţelor răului, ci şi împotriva foiţelor binelui.

Cărarea pietroasă este înconjurată de înspăimântătoare abisuri imposibil de descris în cuvinte.

Uneori Cărarea se pierde între nisipurile mişcătoare, uneori este tăiată de teribile prăpăstii, uneori trebuie să urce sau să coboare până la tenebrele non Fiinţei.

Uneori o frumoasă virtute care nu are nimic rău poate deveni un obstacol de netrecut care opreşte înaintarea călătorului.

A coborî în tenebrele non Fiinţei de obicei îi înspăimântă pe călătorii Cărării solitare.

Virtuoşii îi blamează pe călătorii care coboară în lăcaşul lui Pluton.

Totuşi, nu trebuie niciodată să confundăm o cădere cu o coborâre.

În toate acestea există teribile confuzii.

Guvernatorii destinului şi Arhonţii Aeonilor şi ai sferei în care trăim, ale căror puteri sunt înăuntrul propriului nostru suflet, se tulbură teribil.

Ei se agită în sufletul călătorului. Materia inutilă nu îi atrage pe cei care merg pe Cărarea dificilă, ei nu mai mănâncă gunoaie, şi se hrănesc doar cu alimentele sepulcrale oferite Zeilor.

A continua ca Guvernatori ai unor lucruri nedorite nu e ceva foarte plăcut.

Cristosul intim ne schimbă sferele Guvernatorilor în interiorul nostru, pentru ca să-şi poată echilibra munca între lumină şi tenebre.

Astfel putem să ne purificăm rapid şi să ne înălţăm.

În acest fel ciclurile sunt scurtate şi cărarea e făcută mai rapidă.

Anihilarea budistă este fundamentală pentru Cristificarea radicală.

Guvernatorii Aeonilor, şi ai destinului, şi ai sferei de acţiune în care trăim, care se află înăuntrul nostru şi care sunt, în plus, părţi autonome şi conştiente ale propriei noastre Fiinţe, vor eliminarea radicală a Egoului animalic.

Nu ar fi posibil să stabilim relaţii corecte între diversele părţi ale propriei noastre Fiinţe dacă înainte nu am elimina agregatele psihice.

Tot acest ansamblu de agregate psihice, vie personificare a defectelor noastre psihologice, constituie Egoul, Eul.

Esenţa, Conştiinţa, este îmbuteliată în acele agregate psihice, desfăşurându-se, din nefericire, în virtutea propriei sale îmbutelieri.

Acum înţelegem mai bine de ce omenirea se află în stare de hipnoză, inconştientă, adormită.

Atâta timp cât Egoul animalic continuă să existe în noi nu este posibilă corecta relaţie cu noi înşine.

Nu mai au putere să-şi devoreze materia.

„Şi mai mult, le-am scurtat vremurile şi duratele, pentru ca numărul desăvârşit de suflete care vor primi misterele şi vor fi în Comoara Luminii să se împlinească degrabă. Dacă nu le-aş fi întors cursurile şi nu le-aş fi scurtat vremurile, ei nu ar fi lăsat nici un suflet să vină în lume din cauza materiei rămăşiţelor lor —pe care ar fi devorat-o—, şi ar fi nimicit multe suflete. De aceea v-am spus înainte: am scurtat vremurile aleşilor mei, altfel nici un suflet nu ar fi putut fi salvat. Şi am scurtat vremurile şi duratele datorită numărului desăvârşit de suflete care vor primi misterele, adică, aleşii; şi dacă nu le-aş fi scurtat duratele, nici un suflet material nu ar fi fost salvat, ci toate ar fi fost mistuite în focul aflat în carnea Guvernatorilor. Acestea sunt, deci, cuvintele despre care tu m-ai întrebat întocmai”.

Şi când Iisus a sfârşit de spus aceste cuvinte discipolilor săi, cu toţii se prosternară deopotrivă, îl slăviră şi îi spuseră: „Binecuvântaţi suntem înaintea tuturor oamenilor, căci ne-ai dezvăluit nouă aceste mari întâmplări”.

Guvernatorii Aeonilor, şi ai destinului, şi ai sferei, care sunt reprezentanţi înăuntrul propriul nostru suflet prin diversele părţi autonome şi autoconştiente ale Fiinţei, nu vor să devoreze materia rămăşiţei purificării luminii.

Cristos, Domnul nostru, reduce vremurile şi duratele pentru ca să putem primi degrabă misterele şi să fim în Comoara Luminii.

Totuşi, noi trebuie să muncim intens asupra noastră dacă vrem cu adevărat să fim ajutaţi de Cristosul intim.

Dumnezeu îţi dă dar nu îţi pune în traistă.

Fără moarte nu există înviere.

Dacă nu mori nu vei învia.

Moartea la care ne referim în aceste paragrafe, niciodată nu este moartea corpului fizic, căci pentru acest tip de moarte nu este necesară învierea.

Sufletul nemuritor nu are nevoie de învierea corpului fizic.

Teribila judecată a Domnului este necesară înainte de înviere. Evident, trebuie să fim judecaţi şi să fim morţi înainte de învierea interioară profundă.

Tiranul pe care-l purtăm înăuntru, Egoul, trebuie să moară dacă aspirăm cu adevărat la învierea lui Cristos în noi.

Atâta timp cât Fiinţa nu va fi înviat, vom continua inconştienţi şi perverşi, cufundaţi în durere.

Moartea Egoului şi învierea Fiinţei în noi trebuie să aibă loc în timpul vieţii.

Fiinţa şi Egoul sunt incompatibile.

Fiinţa şi Egoul sunt ca apa şi uleiul, niciodată nu se pot amesteca.

Doar Sufletele înviate vor fi în Comoara Luminii.

Iluminarea totală este doar pentru Fiinţele înviate, pentru Sufletele perfecte.

Cristosul intim în interiorul nostru schimbă cursurile şi scurtează duratele pentru ca Sufletul să se poată cristaliza în personalitatea noastră umană.

Fiecare agregat psihic din noi este via personificare a unui defect psihologic.

Indiscutabil, orice defect psihologic, când este dezintegrat, este înlocuit de o virtute, putere, forţă sau lege care se cristalizează în personalitatea noastră umană.

Astfel, puţin câte puţin, cristalizăm Sufletul.

Evident, până şi corpul fizic trebuie să se preschimbe în Suflet.

Sufletul este, deci, tot acel ansamblu de forţe şi puteri spirituale care trebuie să se cristalizeze în noi.

Astfel vine Sufletul în această lume, astfel ajung Sufletele pe Pământ.

Însă dacă apa nu fierbe la o sută de grade nu se cristalizează ceea ce trebuie să se cristalizeze şi nu se elimină ceea ce trebuie să se elimine.

Tot aşa, afirmăm că trebuie să trecem prin mari crize emoţionale înainte de a obţine dezintegrarea oricărui agregat psihic.

Nu e suficient să înţelegem orice defect, este necesar să-l eliminăm.

Este urgent să ştim să meditäm pentru a înţelege oricare agregat psihic, sau defect psihologic, ceea ce este acelaşi lucru.

Este indispensabil să ştim să ne rugăm din toată inima şi din tot sufletul

dacă vrem cu adevărat să eliminăm.

Când o implorăm pe Stella Maris, Fecioara Mării, suntem ajutaţi.

Divina Mamă Kundalini, Şarpele Ignic al puterilor noastre magice, poate şi trebuie să elimine agregatele psihice.

Fiecare dintre noi o are pe Mama sa Cosmică particulară, individuală.

Stella Maris este întărită de Electricitatea Sexuală Transcendentă în Forja Ciclopilor.

Evident, este de aceea preferabil să invocăm Şarpele Ignic al puterilor noastre magice în Forja Aprinsă a lui Vulcan, adică, în plină copulaţie metafizică.

Astfel putem şi trebuie să grăbim moartea acelui tiran pe care îl purtăm înăuntru.

În acest fel pot veni repede Sufletele pe Pământ.

Materia reziduală, agregatele psihice, vie reprezentare a defectelor noastre psihologice, împiedică venirea Sufletelor în lume.

Este aşadar necesar să eliminăm defectele şi să cristalizăm Sufletul.

Este inefabil numărul desăvârşit de Suflete care vor primi misterele Luminii.

Dacă Cristos nu ar fi scurtat duratele dinăuntrul nostru, nici un Suflet nu ar fi fost salvat.

Aceasta înseamnă că nu s-ar fi reuşit să se cristalizeze Sufletul în persoanele umane.

Focul abominabilului organ Kundartiguador, focul negativ care arde în Infernurile Atomice ale animalului intelectual în mod greşit numit om, ar fi anulat orice încercare de cristalizare animică.

Astfel ar fi fost imposibilă venirea de Suflete pe Pământ.

Cristalizarea animică, sau venirea Sufletelor, în aceste rânduri, se interpretează ca sinonime sau ceva similar.

□ CAPITOLUL 28 □

Puterile adoră Veşmântul de Lumină.

Iisus îşi continuă din nou discursul, şi le spuse discipolilor săi: „Luaţi aminte la lucrurile care mi s-au întâmplat printre Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni, şi printre toţi Guvernatorii lor, şi toţi Domnii lor, şi Autorităţile lor, şi îngerii lor, şi Arhanghelii lor. Când văzură Veşmântul de Lumină pe care îl purtam, ei şi imparii lor, văzură fiecare dintre ei misterul numelui lor, care era pe Veşmântul de Lumină care mă înconjura. Se prosternară cu toţii deopotrivă, se închinară la Veşmântul de Lumină care mă acoperea şi plânseră, spunând: «Cum a putut oare Domnul Universului să treacă printre noi fără ca noi să ştim?» Şi toţi împreună au slăvit interioarele interioarelor. Şi toate Puterile lor Triple, şi predecesorii lor, şi nezămisliţii lor, şi autozămisliţii lor, şi zămisliţii lor, şi Zeii lor, şi scânteile lor de lumină, şi

purtătorii lor de lumină —într-un cuvânt, toţi mai marii lor— îi văzură pe Tiranii regiunii lor, că puterea lor se micşora în ei şi deveniseră slabi şi fură cuprinşi de o mare şi nemăsurată spaimă. Contemplară misterul numelui lor de pe Veşmântul meu şi au vrut să vină să se închine misterului numelui lor care era pe Veşmântul meu, dar nu au putut din cauza marii lumini care mă înconjura; dar se închinară puţin mai departe de mine, şi slăviră lumina Veşmântului meu, şi plânseră împreună, slăvind interioarele interioarelor".

Arhonţii celor Doisprezece Aeoni, Domnii şi Autorităţile, îngerii şi Arhanghelii, sunt reprezentaţi în interiorul nostru de diferitele părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Puterile Regenţilor Aeonilor, şi ai destinului, şi ai sferei se găsesc în propriul nostru suflet.

Pe Cristosul intim şi Veşmântul său de Lumină trebuie să îi găsim în adâncul propriei noastre Fiinţe.

Misterul numelui mistic pe care fiecare dintre noi îl poartă în propria-i Fiinţă, trebuie să-l citim pe Veşmântul Cristosului intim.

Numele nostru mistic îşi are profunda sa semnificaţie în Cristosul intim.

Cristosul intim a trecut de multe ori prin diversele colţuri ale Universului nostru microcosmic, fără ca noi s-o ştim.

Diferitele părţi independente ale propriei noastre Fiinţe îl preamăresc pe Cristosul intim.

Triplele Puteri ale Fiinţei, şi predecesorii săi, şi nezămisliţii săi, şi autozămisliţii săi, şi Zeii săi, şi scânteile sale de lumină, şi purtătorii săi de lumină, ale căror puteri se găsesc înăuntrul propriului nostru suflet, ştiu foarte bine că tiranii pe care îi avem în noi pier înaintea Domnului.

Toate divinele puteri intime îl slăvesc pe Cristosul interior.

Aceasta se repetă în Univers şi în om, în Macrocosmos şi în microcosmos.

Tiranii păreau morţi.

„Când aceasta avu loc printre Tiranii care erau dedesubtul acestor Guvernatori, toţi şi-au pierdut puterea şi au căzut la pământ în Aeonii lor, şi păreau precum morţii din lume, fără suflare în ei, aşa cum deveniseră în momentul în care le-am luat puterea.

Apoi, când am părăsit acei Aeoni, fiecare dintre cei care erau în cei Doisprezece Aeoni a fost legat de ordinul său, şi toţi şi-au împlinit lucrările după cum o stabilisem eu: în aşa fel încât să petreacă şase luni întorşi spre stânga, realizându-şi lucrările în echerele lor, şi în triunghiurile lor, şi în cele din orientarea lor, şi pentru ca apoi să petreacă alte şase luni întorşi spre dreapta, spre triunghiurile lor, şi echerele lor, şi acelea care se află în orientarea lor. Astfel vor călători aceia care se află în destin şi în sferă".

Cei Doisprezece Aeoni sunt în interiorul nostru, aici şi acum.

Cei Doisprezece Aeoni sunt atomici.

Cei Doisprezece Aeoni se află în relaţie cu cele Douăsprezece Ordine zodiacale.

Dintre cele Douăsprezece Ordine, Leul este cel mai exaltat.

Să ne amintim de Leii de Foc, Leii Vieţii, Suflurile Ignice fără formă, Triple Puteri divine emanate din activul Okidanokh, atotpătrunzător şi omniscient.

Aceşti Lei de Foc sunt Kether, Hokmah şi Binah, adevăraţi Dragoni de înţelepciune.

Cei Zece Sephiroţi sau emanaţii, plus Ain Soph Aur şi Ain Soph, constituie în realitate cei Doisprezece Aeoni.

Cei Doisprezece Aeoni sunt, în realitate, Douăsprezece Regiuni. Aeonul Treisprezece este teribil de divin.

Regenţii Aeonilor, fiecare dintre ei, este legat de ordinul său, şi ei toţi, în Macrocosmos şi în microcosmosul-om, lucrează în acord cu Logosul Solar.

O parte din munci trebuie realizate în lumină, şi o parte în superobscuritate şi în augusta tăcere a înţelepţilor.

Nu trebuie să uităm niciodată că Infernul şi Paradisul există chiar aici, şi nu în oricare altă lume.

Infernul este situat înăuntrul nostru şi în măruntaiele Pământului.

Paradisul este situat în interiorul Fiinţei şi în Dimensiunile Superioare ale lumii.

Numai lucrând în Forja Aprinsă a lui Vulcan, situată în Infernuri şi în tenebrele auguste ale non Fiinţei, vom putea câştiga dreptul de a intra în Paradis.

Infernul este matricea Cerului.

Toate muncile, în lumină sau în întuneric, trebuie să se realizeze printre triunghiuri, octogoane şi echere.

Trebuie să ne încălţăm cu sandalele Zeului Mercur pentru a călători astfel, căci ne aflăm în destin şi în sferă.

□ CAPITOLUL 29 □

Iisus intră în al Treisprezecelea Aeon şi o găseşte pe Pistis Sophia.

„Atunci eu am urcat până la vălurile celui de-al Treisprezecelea Aeon. Şi se întâmplă, când am ajuns la văluri, că acestea s-au dat singure la o parte şi s-au deschis înaintea mea. Am intrat în al Treisprezecelea Aeon şi am găsit-o pe Pistis Sophia sub al Treisprezecelea Aeon. Era singură, fără nimeni lângă ea, aşezată în acea regiune, lamentându-se şi tânguindu-se fiindcă nu fusese primită în al Treisprezecelea Aeon, regiunea sa imediat mai înaltă. Şi de asemenea era îndurerată din cauza chinurilor pe care Obstinatul, care este una dintre cele trei Triple Puteri, i le-a pricinuit. Dar despre aceasta — când vă voi vorbi de expansiunea lor— vă voi spune misterul modului în care

i s-au petrecut acele lucruri".

Al Treisprezecelea Aeon ne aminteşte de cele Treisprezece Ceruri aztece sau nahua ale Mexicului străvechi.

Există de asemenea Treisprezece Katunuri la mayaşii din Yucatan, Palenque şi America Centrală în general.

Acele Treisprezece Katunuri profetice sunt treisprezece perioade de timp pentru fiecare rasă omenească.

Neîndoielnic, profeţiile pentru fiecare din Katunurile trecute ale Rasei noastre Ariene s-au împlinit cu exactitate.

În prezent ne apropiem de Katunul Treisprezece.

Spun mayaşii că între anii 2040 şi 2043 va începe Katunul Treisprezece.

Marea catastrofă care va nimici omenirea ce trăieşte în prezent pe cele cinci continente ale globului va avea loc în Katunul Treisprezece.

Sistemul nostru Solar are treisprezece lumi, care sunt următoarele: Pământ, Mercur, Venus, Soare, Marte, Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun, Pluton, Vulcan, Persefona şi Chiron.

Cele Treisprezece Katunuri, cele Treisprezece Lumi, cele Treisprezece Ceruri din Anahuac, sunt în legătură cu cei Treisprezece Sephiroţi ai Kabalei ebraice, şi anume: Ain, Ain Soph, Ain Soph Aur, Kelher, Hokmah, Binah, Hesed, Geburah, Tiphereth, Netzah, Hod, Yesod şi Malchuth.

Aceştia sunt cei Treisprezece Aeoni sau regiuni atomice suprasensibile care se pătrund şi se întrepătrund reciproc fără a se confunda.

Dincolo de aceşti Treisprezece Aeoni se află Absolutul Nemanifestat.

Cristosul intim, în Om, se înalţă în interiorul Adeptului înviat până la misterele teribile ale celui de-al Treisprezecelea Aeon.

Misterele celui de-al Treisprezecelea Aeon se deschid înaintea Adeptului Cristificat şi înviat.

Pistis Sophia este un cuvânt compus.

Pistis Sophia înseamnă Putere-Înţelepciune.

Pistis semnifică putere. Sophia înseamnă înţelepciune.

Incontestabil, puterea se află în Fohat, adică, în Foc.

Autentica înţelepciune se preschimbă în Foc.

Există Focul Focului, Flacăra Flăcării, Semnătura Astrală a Focului. Evident, Cristos-Înţelepciune este Semnătura Astrală a Focului, în al Treisprezecelea Aeon se află teribilele mistere ale Pistis Sophiei. Neîndoielnic, Pistis Sophia se iveşte din sânul Eternului Tată Cosmic Comun.

În mod vădit, Pistis Sophia iese din Absolutul Nemanifestat şi rămâne depozitată în Aeonul Treisprezece.

Trebuie să trecem prin anihilarea budistă dacă vrem cu adevărat să ne unim cu Pistis Sophia.

Adoratorii iubitului Ego niciodată nu o vor găsi pe Pistis Sophia.

Numai odată cu moartea survine noul, dacă germenul nu moare, planta nu se naşte. Pistis Sophia se găseşte latentă în interiorul fiecăruia dintre noi, în Universul nostru interior.

Doar moartea Egoului ne va permite să ne cunună cu Pistis Sophia pentru a ne înălţa la Aeonul Treisprezece.

Indiscutabil, una dintre cele Trei Triple Puteri, Eros deviat, sau Cupidon rătăcit, îi provoacă Pistis Sophiei cel mai mare rău.

Niciodată nu ne vom pronunţa împotriva lui Eros, Shiva, Spiritul Sfânt, sau împotriva lui Cupidon-Eros, căci bine ştim că în Misterele Tantrice ale lui Lingam-Yoni se află cheia oricărei puteri.

Chaos-Gea-Eros, Trinitatea grecească, ne invită la reflecţie.

Realmente, ne pronunţăm doar împotriva fornicaţiei, a adulterului şi a abuzului sexual.

Sophia şi tovarăşii săi de putere contemplă Lumina.

„Când Pistis Sophia mă văzu strălucind în mod extraordinar şi fără să existe măsură pentru lumina ce mă învăluia, ea s-a tulburat foarte tare şi a contemplat lumina Veşmântului meu. Ea văzu misterul numelui ei pe Veşmântul meu şi gloria toată a misterului său, căci înainte ea fusese în Regiunea din înalt, în al Treisprezecelea Aeon, dar ea a început să proslăvească lumina cea mai înaltă pe care ea o văzuse în vălul Comorii Luminii.

Şi atunci, când ea a continuat să proslăvească lumina cea mai înaltă, toţi Guvernatorii care sunt împreună cu cele două mari Triple Puteri şi Invizibilul său (al ei), care este perechea ei, şi celelalte două, şi douăzeci de emanaţii Invizibile, contemplă lumina —întrucât Pistis Sophia şi perechea sa, ele şi celelalte două, şi douăzeci de emanaţii, formează douăzeci şi patru de emanaţii pe care Precursorul Invizibil şi cele două mari Triple Puteri le-au emanat—".

Pistis Sophia, divina Înţelepciune-Putere, străluceşte în Misterele Cristice, şi tulburată palpită şi tresare înaintea Veşmintelor logoice.

Misterul numelui Pistis Sophiei este ascuns în Logosul Solar.

Nu fără motiv ni s-a spus mereu că Cristos este Instructorul lumii.

Textual din Bhagavad-Gita, Cântul Domnului:

Spuse Domnul binecuvântat: „Oh, distrugător al duşmanilor tăi! Tu şi cu mine ne-am încarnat de nenumărate ori; eu cunosc acele încarnări, tu nu le cunoşti.

Deşi nu cunosc naşterea, sunt imutabil şi Domn al tuturor creaturilor; dominându-mi prakriti, mă încarnez, servindu-mă de propria-mi maya.

Oh, Bharata! De fiecare dată când decade religia şi prevalează lipsa religiei, mă încarnez din nou. Pentru a-i proteja pe cei buni, pentru a-i nimici pe cei răi şi a restabili religia, mă încarnez în diferite epoci.

Acela care îmi cunoaşte astfel, cu adevărat, divina încarnare şi operele

mele, când îşi va părăsi acest corp, nu va mai renaşte; el va veni la mine, oh, Arjuna!”

În orice adevărat Avatara se exprimă Cristosul reîncarnat.

Pistis Sophia străluceşte glorios în Domnul, întreaga glorie a misterului Pistis Sophiei se află în Cristos.

Pistis Sophia coboară din Aeonul Treisprezece şi se întoarce la Aeonul Treisprezece.

Pistis Sophia, strălucind inconfundabil în Profeţi, proslăveşte lumina cea mai înaltă care există printre misterele Comorii Luminii.

Pistis Sophia vorbeşte prin Verbul sacru al marilor Hierofanţi.

Pistis Sophia, Înţelepciune-Putere, străluceşte glorioasă, făcută trup în Zeii încarnaţi.

□ CAPITOLUL 30 □

Maria doreşte să audă povestea Sophiei.

Când Iisus a spus aceste lucruri discipolilor săi, Maria înaintă spre el, şi îi spuse: „Domnul meu, te-am auzit spunând adineauri: «Pistis Sophia este, în ea însăşi, una din cele douăzeci şi patru de emanaţii». Cum se face atunci că nu se află în regiunea ei? Căci tu ai spus: «Am găsit-o sub al Treisprezecelea Aeon»”.

Cristos vindecând paraliticul în iazul din Betsaida (1667-1670)
Bartolome Esteban Muriilo, Naţional Gallery, Londra, Marea Britanie

Marah, Ram-Io, Isis, Tonantzin, etc., este o variantă a propriei noastre Fiinţe dar derivată.

Marah, Diana, Isis, este deci Divina noastră Mamă Kundalini, o parte autonomă şi autoconştientă a propriei noastre Fiinţe.

Marah îl întreabă pe Cristosul intim în interiorul nostru despre Pistis Sophia.

Evident, Sophia, înţelepciunea divină, Gnoza, emană din sfântul şi misteriosul Tetragrammaton, şi se obţine cu învierea.

Odată, în calitatea mea de Adept, am invocat-o pe Minerva, Zeiţa înţelepciunii, în interiorul unui Lumisial.

În mijlocul acestuia era o piatră triunghiulară susţinută de o coloană.

Invocaţia s-a realizat în acord cu toate regulile înaltei Teurgii a lui Iamblichus.

Deodată piatra străluci, şi pe ea apărură ochii albaştri ai Minervei.

Vocea puternică a Minervei, cea cu ochi albaştri, răsună în Lumisial.

— Sunt Minerva, Zeiţa înţelepciunii. Ce vrei de la mine?

Atunci, am răspuns cu fermitate:

— Înţelepciunea!

— De ce vrei înţelepciunea?

— Pentru a ajuta omenirea. Acesta a fost răspunsul meu.

Minerva păstră o tăcere absolută.

Tăcerea este elocvenţa înţelepciunii.

Când Minerva s-a retras, piatra triunghiulară susţinută de misterioasa coloană rămase acolo drept răspuns.

Neîndoielnic, cele trei ingrediente ale Sfântului Triamanzikamno emană din activul Okidanokh, omniprezent şi atotpătrunzător.

În alţi termeni, vom spune că cele Trei Forţe Primare ale Naturii şi ale Cosmosului emană din Marele Suflu, pentru el însuşi profund necunoscut.

Incontestabil, Marele Suflu îşi are originea în Soarele Sacru Absolut.

Soarele Sacru Absolut vrea să cristalizeze cele Trei Forţe Primare în interiorul nostru, aici şi acum.

Când cele Trei Forţe Primare se cristalizează în noi şi înăuntrul nostru, obţinem înţelepciunea.

Astfel, integraţi cu Sophia, urcăm la Aeonul Treisprezece.

Nu am putea cristaliza în noi Prima Forţă dacă nu învăţăm să facem voia Tatălui în Lumile Superioare cât şi în lumea fizică.

Nu am putea cristaliza în noi a Doua Forţă dacă nu dezintegrăm agregatele psihice, vie personificare a defectelor noastre psihologice.

Nu am putea cristaliza în noi a Treia Forţă dacă nu fabricăm înainte, în interiorul nostru, Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei.

Prima Forţă, Sfânta Afirmaţie, este Raza Tatălui.

A Doua Forţă, Sfânta Negaţie, este Raza Fiului.

A Treia Forţă, Sfânta Conciliere, este Raza Spiritului Sfânt.

Acestea sunt cele Trei Forţe, pozitivă, negativă şi neutră.

Cine reuşeşte să cristalizeze în sine însuşi cele Trei Forţe Primare ale Naturii şi ale Cosmosului va şti cu adevărat ce este Sophia.

Pistis Sophia este, în ea însăşi, una din cele douăzeci şi patru de emanaţii.

Misterul Douăzeci şi Patru, în care se ascunde Primul Mister, este Războiul de Ţesut al lui Dumnezeu.

Cu nesfârşită înţelepciune, Theomegalogosul, îşi ţese şi îşi destramă propria-i ţesătură.

Natura întreagă este războiul de ţesut al lui Dumnezeu.

Misterul Douăzeci şi Patru funcţionează doar prin al Şaselea Mister.

Când nu vărsăm Cupa lui Hermes, Sperma Sacră se transformă în Mercurul înţelepţilor.

Conexiunea lingam-yoni fără ejaculare de Ens-Seminis, este fundamentală pentru pregătirea Mercurului înţelepţilor.

Mercurul pregătit urcă de-a lungul canalului medular spinal, deschizând centri şi revoluţionând Conştiinţa.

Excedentul de Mercur se cristalizează pe o octavă superioară sub forma Corpului Astral.

Excedentul de Mercur se cristalizează pe o a doua octavă superioară sub forma Corpului Mental.

Excedentul de Mercur se cristalizează pe o a treia octavă superioară sub forma Corpului Cauzal.

Iniţiatul care posedă Corpurile Fizic, Astral, Mental şi Cauzal primeşte, din acest motiv, principiile animice şi se preschimbă în Om adevărat.

Astfel se cristalizează în noi Spiritul Sfânt.

Spiritul Sfânt, cristalizat în interiorul Adeptului, face din acesta din urmă un gentilom, un cavaler iluminat.

Când trecem prin anihilarea budistă, când Egoul este redus la praf cosmic, ne Cristificăm, se cristalizează Domnul în noi.

Când ne încredinţăm pe deplin Tatălui se cristalizează în noi Prima Forţă.

Divina Trimurti străluceşte în noi cu Pistis Sophia.

POVESTEA PISTIS SOPHIEI

Sophia dorea să intre în lumea Luminii.

Şi Iisus răspunse, şi le zise discipolilor săi: „Se întâmplă atunci când Pistis Sophia se afla în al Treisprezecelea Aeon, în regiunea tuturor fraţilor ei Invizibili, adică cele douăzeci şi patru de emanaţii ale Marelui Invizibil, că din

porunca Primului Mister, Sophia privi către lumină. Ea văzu lumina vălului Comorii Luminii, şi dori să meargă în acea regiune, deşi nu putea s-o atingă; dar încetă să împlinească misterul celui de-al Treisprezecelea Aeon şi proslăvi Lumina din înalt, pe care ea o văzuse în lumina vălului Comori Luminii".

Pistis Sophia îşi are centrul de gravitaţie în al Treisprezecelea Aeon.

Cele douăzeci şi patru de emanaţii ale Marelui Invizibil se află înăuntrul propriei noastre Fiinţe, aici şi acum.

Cele douăzeci şi patru de emanaţii ale Marelui Invizibil sunt cei Douăzeci şi Patru de Bătrâni zodiacali.

Cei Douăzeci şi Patru de Bătrâni strălucesc glorios în Centura Zodiacală.

Puterile celor Douăzeci şi Patru de Bătrâni se găsesc depozitate în adâncul sufletului nostru.

Cele douăzeci şi patru de părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe sunt cei Douăzeci şi Patru de Bătrâni din Zodiacul nostru individual.

Din porunca Primului Mister, Sophia contemplă lumina, ea vede misterele Comorii secrete a Luminii.

Am spus deja că trebuie să căutăm Comoara Luminii în interiorul propriei noastre Fiinţe.

Sophia doreşte, în interiorul nostru, să ajungă în regiunea unde se găseşte Comoara Luminii.

Sophia proslăveşte Lumina din înalt pe care întotdeauna o vede în lumina misterelor Comorii Luminii.

Comoara Luminii este Lâna de Aur a anticilor, păzită întotdeauna de balaurul care scuipă foc şi sulf.

Lâna de Aur, cu toate pietrele sale preţioase şi bogăţiile sale incalculabile, este propria noastră Fiinţă, Cristificată şi înviată.

Fericit cel ce ajunge la Cristificare.

Fericit cel ce ajunge la înviere.

Preafericit acela ce învinge balaurul şi pune stăpânire pe Lâna de Aur.

Guvernatorii au detestat-o pentru că nu şi-a mai împlinit misterul.

„Atunci, când ea proslăvea Regiunea din înalt, toţi Guvernatorii din cei Doisprezece Aeoni, aflaţi dedesubt, au duşmănit-o pentru că încetase să împlinească misterele lor şi pentru că dorise să meargă în înalt şi să fie deasupra lor. Din pricina aceasta s-au mâniat pe ea şi au duşmănit-o, cum a făcut-o marea Triplă Putere Obstinatul, care este a Treia Triplă Putere, aflată în al Treisprezecelea Aeon, cel care s-a răzvrătit, căci nu a emanat purificarea totală din puterea care era în el, şi nu a dat purificarea luminii sale în momentul în care Guvernatorii îşi dăduseră purificările, căci dorea să fie stăpân peste cei Treisprezece Aeoni şi peste cei de dedesubt".

Pistis Sophia poate să urce sau să coboare, să se înalţe până la Aeonul Treisprezece sau să coboare până în Tartar.

Pistis Sophia este în interiorul nostru, aici şi acum.

Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni, care se află în interiorul nostru şi care sunt părţi autoindependente ale propriei noastre Fiinţe, suferă şi o pizmuiesc pe Sophia când se înalţă la Aeonul Treisprezece, partea cea mai elevată a Fiinţei.

Cine desăvârşeşte partea cea mai elevată a Fiinţei, primeşte din acest motiv, gradul esoteric de IS.

Nu ar fi posibil să perfecţionăm partea cea mai elevată a Fiinţei dacă înainte nu am dezintegrat totalitatea agregatelor psihice pe care le purtăm în interiorul nostru.

Agregatele psihice personifică, fiecare, defectele noastre psihologice.

Fiecare agregat indică cutare sau cutare defect psihologic.

Nu ar fi posibil să perfecţionăm părţile superioare ale propriei noastre Fiinţe dacă înainte nu am dezintegrat toate acele elemente indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru.

În nici un fel nu s-ar obţine perfecţiunea tuturor părţilor autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe fără splendorile Pistis Sophiei.

Când Pistis Sophia urcă la Aeonii superiori, nivelurile mai puţin elevate ale Fiinţei suferă teribil.

Acestea sunt nopţile sufletului când diferitele părţi ale Fiinţei simt absenţa Sophiei.

Pustiuri ale sufletului, nopţi ale spiritului, perioade de singurătate şi de probe pentru aspiranţi.

A Treia Triplă Putere, minte, dorinţă şi sex, devine independentă şi perversă.

Mintea, dorinţa şi sexul, odată cu căderea în generarea animalică, devin teribil de perverse.

Animalul intelectual, adulter şi fornicator, este totdeauna înspăimântător de rău.

Mamiferul intelectual, în mod greşit numit om, o urăşte pe Pistis Sophia.

Totuşi, a Treia Triplă Putere, în ultimă sinteză, provine din al Treisprezecelea Aeon.

Toate părţile Fiinţei, în ultimă sinteză, provin din al Treisprezecelea Aeon.

A Treia Triplă Putere, plină de aroganţă, vrea să stăpânească asupra celor Treisprezece Aeoni.

Când a Treia Triplă Putere emană din puterea sa, din ea, toate purificările sale milenare, atunci totul devine diferit.

Pentru ca din a Treia Triplă Putere, minte, dorinţă şi sex, să poată

emana purificările milenare, este nevoie de anihilarea budistă.

Câtă vreme Egoul trăieşte, purificarea este absentă.

Arhonţii pot să-şi dea purificările când agregatele psihice sunt anihilate.

Obstinatul se alătură Guvernatorilor celor Doisprezece Aeoni şi emană o putere cu chip de leu pentru a o chinui pe Sophia.

„Atunci, când Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni erau mânioşi pe Pistis Sophia —care este deasupra lor— şi o duşmăneau foarte tare, Obstinatul, marele Triplu Puternic de care v-am vorbit adineaori, s-a alăturat Guvernatorilor celor Doisprezece Aeoni şi s-a mâniat şi el pe Pistis Sophia, şi o duşmăni foarte tare pentru că ea se gândise să meargă spre lumina aflată deasupra ei, şi emană o mare putere cu chip de leu, şi din materia care era în el, emană o mulţime de alte emanaţii materiale violente şi le trimise în regiunile inferioare, în părţile Haosului, pentru ca să rămână acolo să o aştepte pe Pistis Sophia şi să-i ia puterea, pentru că ea se gândise să meargă în Înaltul care se află deasupra tuturor, şi mai mult, pentru că încetase să-şi săvârşească misterul, tânguindu-se neîncetat şi căutând lumina pe care ea o văzuse. Şi Guvernatorii care stăruiau în săvârşirea misterului, o duşmăneau, şi toţi Gardienii care sunt la porţile Aeonilor o duşmăneau deopotrivă.

Se întâmplă atunci, din ordinul Primei Porunci, că Obstinatul, marele Triplu Puternic, care este una din Triplele Puteri, o prigoni pe Sophia în al Treisprezecelea Aeon pentru ca ea să privească spre părţile inferioare, pentru ca ea să vadă în acea regiune puterea lui de lumină cu chip de leu şi mult mai departe de el, şi să se ducă în acea regiune pentru ca să-i poată fi luată lumina”.

Arhonţii celor Doisprezece Aeoni, în interiorul nostru, suferă din cauza Pistis Sophiei, care se află deasupra lor şi nu pot să facă nimic.

Evident, a Treia Triplă Putere, minte, dorinţă şi sex, se alătură nemulţumirii generale a Guvernatorilor celor Doisprezece Aeoni.

Aceasta înseamnă că omul pământesc suferă din cauza Pistis Sophiei, tu o ştii.

Minte, dorinţă şi sex sunt tulburate din cauza Pistis Sophiei.

Violentele emanaţii pasionale şi puterea cu chip de leu ajung în regiunile inferioare.

Puterile tenebroase care sălăşluiesc în străfundurile animalice ale omului vor s-o despoaie pe Pistis Sophia de puterile sale, nu-i iartă niciodată faptul că iluminează misterele care se află în nivelurile superioare ale Fiinţei.

Sunt supăraţi Guvernatorii pentru că Sophia nu îşi manifestă misterul peste tot; ea îşi ascunde misterele când trebuie să fie ascunse: „Tăcerea este elocvenţa înţelepciunii”.

Niciodată nu trebuie să uităm că Arhonţii Aeonilor, şi Gardienii acestora, sunt diferitele părţi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Fiinţa noastră se aseamănă cu o armată de copii inocenţi, fiecare parte individuală a Fiinţei este autoconştientă şi chiar autonomă.

Fericit cel ce ajunge la integrarea Fiinţei.

În Lumile Infernale trebuie să lucreze Adeptul pentru a fi iluminat de Pistis Sophia.

Pistis Sophia trebuie să fie de asemenea asimilată de aceia care lucrează conştient în Avern.

În al Treisprezecelea Aeon îşi are centrul de gravitaţie Pistis Sophia.

A Treia Triplă Putere strigă, se roagă, imploră lumina Pistis Sophiei, cu toate că ea se găseşte în al Treisprezecelea Aeon.

Pistis Sophia se mişcă în toţi Aeonii; urcă, coboară şi de asemenea călătoreşte dedesubtul Aeonilor.

□ CAPITOLUL 31 □

Sophia ia puterea cu chip de leu a Obstinatului drept adevărata lumină.

„Atunci ea privi în jos şi îi văzu lumina (a lui) în părţile inferioare, şi nu a ştiut că lumina era a Obstinatului, Triplul Puternic, ci a crezut că provenea din lumina pe care o văzuse de la început în Înalt, care venea din vălul Comorii Luminii. Şi cugetă în sinea ei: «Mă voi duce în acea regiune fără perechea mea şi voi lua lumina, şi apoi voi forma Aeoni de Lumină, pentru a mă putea duce la Lumina Luminilor, care este în înaltul Înaltului»”.

Triplul Puternic, obstinat şi pământesc, are înţelegerea sa proprie, şi este uşor să se confunde lumina intelectului cu lumina care vine din Comoara Luminii.

Intelectul se simte chiar foarte capabil să fure lumina din Marea Comoară pentru a forma Aeoni de Lumină sau genii şi, în consecinţă, să obţină puterea care să-i permită să ajungă până la Lumina Luminilor, care se află în înaltul Înaltului.

Trebuie să facem o clară diferenţiere între Sophia şi raţiunea subiectivă a mamiferului intelectual în mod greşit numit om.

Mai bine este să gândim cu Raţiunea Obiectivă, dar pentru aceasta trebuie să cunoaştem cele trei minţi existente.

Prima este mintea senzorială.

A doua este mintea intermediară.

A treia este mintea interioară.

Prima minte îşi elaborează conceptele de bază cu ajutorul datelor obţinute prin simţurile de percepţie senzorială externă, de aceea nu poate şti nimic despre Real.

A doua minte este depozitul credinţelor religioase.

A treia minte funcţionează doar cu datele Conştiinţei trezite.

În prima minte se află aluatul saducheilor materialişti şi increduli.

În a doua minte se află aluatul ipocriţilor farisei care nu lucrează asupra

lor înşişi.

În a treia minte se află Sophia, divina înţelepciune bazată pe experienţa vie şi directă a ceea ce nu aparţine timpului.

Iisus, Marele Kabir, ne avertizează spunând: „Feriţi-vă de aluatul saducheilor şi al fariseilor”.

Doctrinele materialiste ale saducheilor se învârt mereu în cercul vicios al percepţiilor senzoriale externe, în consecinţă nu pot să cunoască nimic despre ceea ce este Realul, despre ceea ce se află dincolo de timp.

În mod evident, Adevărul se află dincolo de corp, de sentimente şi de minte.

Fanaticii saduchei, materialişti şi increduli, se nasc în timp şi se pierd în timp, nu cunosc Realul.

Ipocriţii farisei cred, dar nu ştiu nimic despre ceea ce se află dincolo de timp.

Numai Pistis Sophia ştie prin experienţă mistică directă, dar ea se relaţionează doar cu mintea interioară.

Experienţa reală a ceea ce este Adevărul este posibilă doar cu Pistis Sophia.

Însă, deschiderea minţii interioare şi venirea Sophiei este posibilă doar trezind Conştiinţa.

Pistis Sophia este experienţă manifestă ca Raţiune Obiectivă a Fiinţei.

Niciodată nu ar putea funcţiona mintea interioară ca Raţiune Obiectivă fără să fi trecut mai întâi prin anihilarea budistă.

Fără o moarte radicală, învierea absolută a Fiinţei este ceva mai mult decât imposibil.

Dacă nu mori, Conştiinţa ta nu va fi înviată.

Doar învierea Fiinţei face posibilă trezirea Conştiinţei, deschiderea minţii interioare şi venirea Sophiei.

Sophia, Raţiune Obiectivă a Fiinţei, Conştiinţă trezită.

Pistis Sophia cu deplin funcţionalism este Raţiunea Obiectivă a Fiinţei.

În esoterismul cristico-gnostic se menţionează totdeauna şase grade ale Raţiunii Obiective a Fiinţei conştiente.

Gradele de dezvoltare a Raţiunii Obiective a Fiinţei se cunosc prin numărul de tridente care strălucesc pe coarnele Luciferului individual al fiecăruia dintre noi.

Evident, Luciferul individual al fiecăruia dintre noi este o reflectare a Logosului în interiorul nostru, de aceea este numit Christus-Lucifer.

Lucifer ne dă impulsul sexual; Lucifer este, din acest motiv, scară pentru a urca şi scară pentru a coborî.

Învingându-l pe Lucifer urcăm, ne înălţăm.

Lucifer, integrat cu noi, ne preschimbă în Arhangheli.

Când apare al Patrulea Trident pe coarne, s-a perfecţionat Raţiunea Obiectivă a Fiinţei până la sacrul Ternoonald şi, prin urmare, mai lipsesc doar două grade înainte de a obţine gradul Anklad.

Raţiunea sacrului Anklad este cea mai transcendentală şi luminoasă pe care o poate dobândi o fiinţă, şi corespunde celui de-al Treilea Grad relaţionat cu Raţiunea Absolută a Infinităţii ce susţine totul.

Raţiunea sacrului Podkoolad este ultimul grad înainte de sacrul Anklad.

Al Cincilea Trident pe coarne indică gradul sacrului Podkoolad.

Al Şaselea Trident de pe coarne arată gradul sacrului Anklad.

Este necesar să cunoaştem Misterele Taurine pentru a nu ne alarma cu coarnele luminoase ale lui Christus-Lucifer înăuntrul fiecăruia dintre noi.

Să ne amintim de coarnele de argint ale marilor Hierofanţi. Coarnele demonilor sunt antiteza fatală a coarnelor luminii. Cu fiecare acţiune rea coarnele tenebroşilor cresc.

Să nu confundăm, aşadar, coarnele demonilor cu coarnele luminoase ale lui Christus-Lucifer.

Triplul Puternic, minte, dorinţă şi sex, în degenerare, nu are nimic de-a face cu gradele Raţiunii Obiective a Fiinţei.

Animalul intelectual nu ştie nimic despre Pistis Sophia.

Ea coborî în cei Doisprezece Aeoni şi, prin urmare, în Haos.

„Gândind acestea, ieşi din propria sa regiune, al Treisprezecelea Aeon, şi coborî în aceea a celor Doisprezece Aeoni. Guvernatorii Aeonilor o prigoniră şi se mâniară pe ea pentru că ea se gândise la mărire. Şi ea părăsi şi regiunea celor Doisprezece Aeoni şi intră în regiunile Haosului, şi se apropie de acea putere de lumină cu chip de leu, pentru a o înghiţi”.

Sophia, ieşind din al Treisprezecelea Aeon, este ceva teribil ce ne îndeamnă la autoreflecţia evidentă a Fiinţei.

Al Treisprezecelea Aeon, Şarpele 13, este înspăimântător de divin, în coroana Femeii-Şarpe 13 se evidenţiază forma Crucii Sfântului Andrei.

Mercurul şi Sulful, încrucişându-se şi iar încrucişându-se, de-a lungul Marii Opere, ne conduc la Aeonul Treisprezece.

Sufletul metalic al Spermei Sacre este Mercurul.

Incontestabil, Mercurul înţelepţilor trebuie să fie fecundat de Sulf, adică, de Foc.

Sarea, Sulful şi Mercurul trebuie să se înalţe prin canalul medular spinal, trezind în fiinţa umană toate puterile care divinizează.

Sarea, Sulful şi Mercurul sunt Vitriolul înţelepţilor.

Numai multiplicând Vitriolul se obţine aurul pentru Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei.

Spiritul aurului se află în Sperma Sacră.

Antimoniul este o parte a Fiinţei, Marele Alchimist care fixează aurul în

Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei.

Corpurile de Aur, care se pătrund şi se întrepătrund reciproc fără a se confunda, constituie To Soma Heliakon, Corpul de Aur al Omului Solar.

Cristosul intim, îmbrăcat cu această metalică învelitoare de aur, este Piatra Filosofală.

Cine posedă Piatra Filosofală, Rubinul Roşu, poate ajunge până la Aeonul Treisprezece, unit cu Pistis Sophia.

Femeia-Şarpe, numărul treisprezece, indică moartea supremă şi suprema eliberare.

Pistis Sophia coboară în cei Doisprezece Aeoni când o consideră indispensabil.

Nicidecum nu le place Arhonţilor Aeonilor, care sunt în interiorul nostru, să rămână fără Sophia.

Guvernatorii Aeonilor se simt privaţi de Sophia când aceasta se înalţă la Aeonul Treisprezece.

Sophia poate deopotrivă să pătrundă în Haos. Întrucât Pistis Sophia în fond este logoică, ea poate pătrunde în Haos.

Bine ştim că Marele Abis al apelor veşnice se găseşte între Binah şi Hesed, aceasta o ştie orice cabalist care consultă Arborele Vieţii.

Raza Divină şi Haosul, Pistis Sophia şi Marele Abis, uniţi, strălucesc de plăcere.

Haosul, dobândind un sens prin această uniune cu Spiritul, sclipeşte în mod încântător.

Când Sophia, ca Spirit divin, se asociază Haosului, atunci se iveşte Protogonos, Lumina întâi născută.

Raza logoică, impregnată de Sophia, face fecunde apele vieţii pentru ca să apară Universul.

Marah, Maria, Veşnica Mamă Spaţiu, este fecundată de Logos.

Marah, Maria, concepe Universul în aurora Creaţiei.

Marah, Maria, Haosul, este Marele Ocean.

Marah, Maria, ca Mamă Divină a Adeptului, este Stella Maris, Fecioara Mării, Devi Kundalini.

Marah, Maria, plânge la picioarele crucii cu inima străpunsă de şapte pumnale.

Fecioara Mării este soţia Spiritului Sfânt.

„Ceea ce este sus este ca şi ceea ce este jos”; înăuntrul nostru trebuie de asemenea să coboare Sophia până în Haos.

Forţa sexuală, energia creatoare, Spiritul Sfânt, trebuie să fecundeze apele haotice, Sperma Sacră, pentru ca să se ivească Omul Solar, aici şi acum.

Trebuie să coboare Sophia pentru a lucra în haosul Fiinţei noastre ca să

se ivească viaţa, tu o ştii.

Puterea luminii cu chip de leu absoarbe divina înţelepciune.

Emanaţiile Obstinatului.

„Toate emanaţiile materiale ale Obstinatului o împresurară, şi marea putere de lumină cu chip de leu devoră toate puterile de lumină ale Sophiei, îi luă lumina şi o devoră, iar materia ei fu aruncată în Haos, se preschimbă în Guvernator cu chip de leu în Haosul din care o jumătate este foc şi cealaltă întuneric —adică, Yaldabaoth, despre care v-am vorbit de multe ori—. Când se petrecură acestea, Sophia se simţi sfârşită, iar puterea de lumină cu chip de leu începu să lucreze pentru a-i răpi Sophiei toate puterile sale de lumină, şi toate puterile materiale ale Obstinatului o înconjurară pe Sophia în acelaşi timp şi o asupriră în durerea sa”.

Sophia, epuizată după ce a fost absorbită, suferă intens.

Puterile materiale ale obstinatului intelect o înconjoară pe Sophia şi o chinuiesc amarnic.

Obstinatul intelect al Anticristului, manifestându-se pretutindeni, o priveşte cu dispreţ pe Sophia.

Anticristul intelectual o urăşte pe Pistis Sophia.

Anticristul intelectual, vie manifestare a Egoului animalic, realizează pretutindeni miracole false şi minuni înşelătoare: bombe atomice, avioane supersonice, submarine atomice, rachete atomice teleghidate, călătorii pe Lună, etc., etc., etc.

Cu toate aceste false miracole şi minuni, Anticristul o urăşte pe Sophia.

Oamenii îngenunchează cu toţii înaintea Anticristului, şi spun: „Nu e nimeni ca Bestia”.

Puterea falsei lumini intelectuale, cu chip de leu şi de dominare, bătându-şi joc, uzurpă locul Sophiei şi lucrează pentru a-i răpi Sophiei toate puterile sale luminoase.

Doctrine false se răspândesc pretutindeni, răpindu-i bietei omeniri suferinde valorile eterne.

Materialismul absurd şi respingătorul ateism vor să-i răpească Sophiei toate puterile sale de lumină.

În aceste vremuri tenebroase ale Kali-yugăi, în ajunul Katunului 13, când se apropie catastrofa ce va schimba total fizionomia scoarţei terestre şi va nimici tot neamul omenesc, se aşează pe tronul Sophiei Anticristul intelectualismului.

Adevărata înţelepciune, Sophia, este înlocuită de savantlâcurile şarlatanilor intelectului.

Însă Anticristul, Obstinatul, crede că o posedă pe Sophia. Adevărata substanţă a Sophiei trebuie să o căutăm în Haos, în Haos se găseşte gloria Sophiei.

Lux in Tenebris Lucet. Lumina străluceşte în întuneric.

Sophia străluceşte în tenebre.

Apa înstelată, Mercurul pregătit, substanţa obţinută sub forma unei ape metalice albe şi strălucitoare, este rezultatul Artei Ermetice.

Ceea ce era împrăştiat în masa tenebroasă, grosieră şi josnică a spermei animalice, străluceşte acum graţie Transmutaţiei Sexuale.

Din haosul sexual se iveşte întotdeauna lumina Sophiei, şi această lumină străluceşte în întuneric.

Sophia, ca Verb, este Yaldabaoth în plină acţiune.

□ CAPITOLUL 32 □

Şi Pistis Sophia plânse mult, şi strigă spre Lumina Luminilor, pe care ea o văzuse de la început, în care avusese credinţă, şi îşi exprimă căinţa spunând astfel...

Pistis Sophia strigă spre Lumina Luminilor şi cheamă cu glas tare. Sophia, convertită în intelectualism, nu mai este Sophia şi în consecinţă apar gândurile rele.

Prima căinţă a Sophiei.

„1. Oh, Lumină a Luminilor, în care am avut credinţă de la început; ascultă-mi acum, oh, Lumină, căinţa mea! Salvează-mă! Oh, Lumină, căci au intrat în mine gânduri rele!

2. M-am uitat, oh, Lumină, spre părţile de dedesubt; am văzut acolo o lumină, şi m-am gândit: mă voi duce în acea regiune, pentru a putea lua acea lumină. Şi m-am dus şi m-am pomenit în întunericul ce se află în haosul de dedesubt, şi nu am putut să mă grăbesc să mă întorc în regiunea mea pentru că m-au încolţit toate emanaţiile Obstinatului, iar Puterea cu Chip de Leu mi-a răpit lumina.

3. Şi am strigat după ajutor, dar glasul meu nu a străbătut întunericul. Şi m-am uitat către înalt pentru ca lumina în care am avut credinţă să mă ajute.

4. Şi când am privit către înalt i-am văzut pe toţi Guvernatorii Aeonilor, mulţi la număr şi se uitau în jos şi se bucurau pe seama mea, cu toate că eu nu le făcusem nici un rău; dar ei mă duşmăneau fără temei. Iar când emanaţiile Obstinatului îi văzură pe Guvernatorii Aeonilor bucurându-se pe seama mea, ştiură că Guvernatorii Aeonilor nu vor veni în ajutorul meu; aşa că acele emanaţii s-au încurajat şi m-au asuprit dureros, cu violenţă, şi lumina pe care eu nu le-o luasem mi-o luară ele.

5. Acum deci, oh, Lumină a Adevărului, tu ştii că eu am făcut aceasta cu inocenţă, gândindu-mă că puterea de lumină cu chip de leu era a ta; iar păcatul pe care l-am comis este în faţa ta.

6. Nu permite să fiu lipsită de lumină, oh, Doamne, căci am avut credinţă în lumina ta de la început; oh, Doamne, oh, Domn al puterilor, nu mă lăsa să mai sufăr din lipsa luminii mele!

7. Căci din pricina ta şi din iubire pentru lumina ta am ajuns să fiu asuprită, şi mă văd acoperită de ruşine.

8. Şi din cauza iluziei luminii tale am devenit o străină pentru fraţii mei, Invizibilii, şi pentru marile emanaţii din Barbelo.

9. Aceste lucruri mi s-au întâmplat, oh, Lumină, pentru că am râvnit sălaşul tău; iar mânia Obstinatului a căzut asupra mea, a aceluia care nu a ascultat de porunca ta de a emana din emanaţia puterii sale, pentru că eu eram în Aeonul său fără a-i împlini misterul.

10. Şi toţi Guvernatorii Aeonilor m-au batjocorit.

11. Şi mă aflam în acea regiune, jelind şi căutând lumina pe care o văzusem în înalt.

12. Şi Gardienii porţilor Aeonilor se aflau în căutarea mea, şi toţi cei care stăruiau în misterul lor m-au batjocorit.

13. Dar eu am privit spre înalt către tine şi am avut credinţă în tine. Acum, deci, oh, Lumină a Luminilor, sunt dureros asuprită în întunericul Haosului. Dacă vrei acum să mă salvezi —mare este mila ta— ascultă-mă atunci, cu adevărat, şi salvează-mă!

14. Scoate-mă din materia acestui întuneric! Fie ca eu să nu mă adâncesc în el, să fiu salvată de emanaţiile zeului Obstinat, care mă asupreşte, şi de răutăţile lor!

15. Nu permite să mă cufund în aceste tenebre, şi nu lăsa ca Puterea cu Chip de Leu să devoreze cu totul întreaga mea putere..., şi nu lăsa ca acest haos să-mi înconjoare puterea!

16. Ascultă-mă, oh, Lumină, căci harul tău e de preţ, şi priveşte în jos către mine, după marea milă a luminii tale!

17. Nu-ţi întoarce faţa de la mine, căci sufăr foarte mult.

18. Grăbeşte-te, ascultă-mă şi salvează-mi puterea!

19. Salvează-mă de Guvernatorii care mă duşmănesc, căci tu cunoşti dureroasa-mi asuprire şi suferinţa mea, şi chinul puterii mele pe care ei mi-au luat-o. Ei, care m-au pus în toate aceste rele, se află înaintea ta; poartă-te cu ei după voia ta.

20. Puterea mea a privit înainte din mijlocul Haosului şi din mijlocul întunericului, şi eu mi-am aşteptat perechea, cel care ar fi trebuit să vină şi să se lupte pentru mine, dar care nu a venit; pe care eu l-am căutat ca să vină şi să-mi dea putere, dar nu l-am găsit.

21. Şi când am căutat lumina, ei mi-au dat întuneric; şi când mi-am căutat puterea, ei mi-au dat materie...

22. Acum, deci, oh, Lumină a Luminilor, fie ca întunericul şi materia pe care emanaţiile Obstinatului mi le-au adus să fie o cursă pentru ele, şi fie ca ele să fie prinse acolo şi pedepsite, şi să fie făcute să se împiedice şi să nu se mai întoarcă în regiunea Obstinatului lor.

23. Fie ca ele să rămână în întuneric şi să nu vadă lumina; să privească

Haosul pe vecie şi să nu le fie permis să privească spre înalt.

24. Să cadă asupra lor răzbunările tale, şi judecata ta să rămână asupra lor!

25. Să nu mai meargă de aici înainte în regiunea lor, la zeul lor Obstinat, şi fie ca emanaţiile lor să nu mai ajungă de aici înainte până la regiunile lor; căci zeul lor este nemilos şi obstinat, şi el a crezut că a făcut acest rău de unul singur, fără să ştie că dacă nu aş fi fost adusă jos potrivit poruncii tale el nu ar fi avut nici o putere asupra mea.

26. Dar atunci când tu, prin porunca ta, m-ai adus jos, ei m-au prigonit şi mai mult iar emanaţiile lor au adăugat amărăciune umilirii mele...

27. Şi ei mi-au luat puterea de lumină, şi s-au abătut asupra mea asuprindu-mă până la durere ca să ia cu ei întreaga lumină ce era în mine. Din cauza acestor lucruri pe care mi le-au făcut, nu îi lăsa să urce la al Treisprezecelea Aeon, regiunea Justiţiei.

28. Şi fie ca ei să nu fie socotiţi în tagma celor care se purifică pe ei înşişi şi lumina lor, şi să nu fie număraţi printre cei care se vor căi de îndată şi degrabă vor putea primi mistere în Lumină.

29. Căci ei mi-au luat lumina şi puterea mea a început să se micşoreze în mine, şi am fost lipsită de lumina mea.

30. Acum, deci, oh, Lumină care eşti în tine şi în mine, eu proslăvesc numele tău, oh, Lumină, slăvindu-te!

31. Fie ca proslăvirea mea să-ţi fie pe plac, oh, Lumină, ca un mister minunat care conduce spre porţile Luminii, şi pe care îl vor rosti aceia ce se vor căi, şi pe care Lumina îi va purifica.

32. Acum, deci, fie ca toate materiile să se bucure; fie ca toată lumina să te caute pe tine, iar puterea stelelor care este în tine să dăinuiască.

33. Căci Lumina a auzit materiile şi nu o va lăsa pe nici una fără să o fi purificat.

34. Fie ca sufletele şi materiile să-l slăvească pe Domnul tuturor Aeonilor, şi fie ca materiile şi tot ce se află în ele să îl preamărească.

35. Căci Dumnezeu le va mântui sufletul de toate materiile, şi se va pregăti o cetate în Lumină, şi toate sufletele care vor fi salvate vor locui în acea cetate şi o vor moşteni.

36. Şi sufletul acelora care vor primi mistere va locui în acea regiune, şi aceia care vor fi primit mistere în numele său vor locui în ea".

Obstinatul şi Puterea cu Chip de Leu au absorbit reflectarea Sophiei.

Sophia se vede pe ea însăşi în întuneric.

Sophia, din tenebre, cere ajutor.

Sophia, în tenebre, suferă nespus.

Guvernatorii Aeonilor sunt ofensaţi de Sophia când aceasta îşi schimbă locul.

Sophia călătoreşte, ea poate să se ducă în Aeonul Treisprezece sau în

Haos, sau oriunde doreşte.

Sophia, înţelepciunea, în fond este un rezultat concret, o simbioză a amestecului luminii cu tenebrele.

Coborârea Logosului în materie devine comprehensibilă dialectic prin intermediul Dramei Cosmice.

Cufundarea Spiritului în materie se explică în mod dialectic prin viaţa, patimile, moartea şi învierea lui Cristos în noi.

Sophia este rezultatul coborârii Logosului până în Haos.

Puterea de lumină cu chip de leu, adică, Tripla Putere inferioară, minte, dorinţă şi degenerare sexuală, nu are nimic de-a face cu ceea ce este dincolo de corp, de sentimente şi de minte, cu ceea ce este Adevărul.

Marile emanaţii din Barbelo, Lăcaşul Luminii, nu pot fi niciodată înţelese de lumina intelectuală.

Lumina increată este la fel de diferită de intelect precum apa de ulei.

Când Iniţiatul se lasă să cadă nu se mai poate bucura de emanaţiile din Barbelo.

Sunt unii care, geloşi pe Lăcaşul lui Barbelo, cad în tenebre, unde se aude doar plânsul şi scrâşnetul dinţilor.

Obstinatul Ego nu ascultă niciodată, şi totdeauna emană din el însuşi ceea ce nicicând nu ar trebui să emane.

Guvernatorii Aeonilor îşi bat joc de intelectualismul care la prima vedere se confundă cu Sophia.

Iniţiatul, în regiunile inferioare, jeleşte şi caută Lumina pe care a văzut-o în înalt.

Gardienii porţilor Aeonilor vor să-l lase să treacă pe Iniţiat, dar văzându-l atât de viu înţeleg că încă nu este pregătit.

În Haosul sexual, în Mercurul brut, se află Sophia.

Trebuie să o eliberăm pe Sophia din tenebrele Haosului.

Aceasta este posibil transmutând Sperma Sacră în energie creatoare.

Există două Haosuri, cel al Macrocosmosului şi cel al microcosmosului.

Haosul microcosmosului se găseşte în organele noastre sexuale.

În Haosul Creaţiei, elementele şi principiile, tenebrele şi lumina, se află confundate, amestecate şi fără posibilitate de a reacţiona unele asupra altora.

Acesta este motivul pentru care numeroşi artişti au pictat Haosul sub forma lumii, care conţine în ea materialele globului nostru ermetic.

Din Haos iese Cosmosul; şi din tenebre, lumina.

În nici un chip nu ar putea se apară Cosmosul şi lumina în Macrocosmos sau în microcosmos fără ajutorul Pistis Sophiei.

Însă Sophia vrea să se înalţe până la Aeonul Treisprezece.

În animalul intelectual raţiunea subiectivă este un fel de Haos inferior

unde domneşte dezordinea.

Evident, dezordinea haotică a raţiunii subiective pune stăpânire şi pe Sophia, alterând-o în întregime.

Însă nu este bine să confundăm autenticul Haos venerabil al Sexului cu acel gen de haos intelectual şi emoţional al bipedului tricerebrat în mod greşit numit om.

Sophia aspiră la Aeonul Treisprezece. Sophia nu vrea să fie în tenebre.

Sophia speră că graţia luminii increate va veni în ajutorul ei.

Sophia vrea ca Lumina să-şi întoarcă faţa către ea, căci suferă în mijlocul Haosului.

Sophia vrea ca Lumina să îi salveze puterea ei luminoasă.

Arhonţii protestează împotriva Sophiei, o râvnesc, şi uneori se văd fără ea.

Totuşi, Guvernatorii ştiu că Sophia trebuie să lumineze Haosul.

Ce s-ar alege de Guvernatori? Ce s-ar alege de noi dacă Pistis Sophia nu ar intra în Haos? Cum am putea realiza Marea Operă fără Pistis Sophia?

Şi Haosul are nevoie de Pistis Sophia.

Guvernatorii au nevoie de Sophia în Haos pentru a putea realiza Marea Operă în ei înşişi.

Am spus deja şi repetăm din nou, că Arhonţii sunt diversele părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Esenţa, prin ea însăşi, în interiorul fiecăruia dintre noi, niciodată nu ar putea realiza toată Marea Operă.

Este necesar ca Guvernatorii, adică, diferitele părţi autoconştiente şi independente ale propriei noastre Fiinţe, să lucreze intens în Marea Operă.

Doar astfel, lucrând toate părţile Fiinţei, putem ajunge la Autorealizarea intimă.

Partea superioară a Fiinţei trebuie să îl ajute intens pe om, căci dacă nu-l ajută, acesta eşuează, şi dacă omul eşuează, partea superioară sau părţile superioare eşuează deopotrivă.

Iniţiatul priveşte în sus luminat de Sophia, el observă din Haos şi din mijlocul întunericului şi îşi aşteaptă cu infinită năzuinţă perechea sa, Walkiria sa, Sufletul Spirit al său, însă suferă căci aceasta încă nu vine.

Walkiria, Frumoasa Elena, Buddhi, este precum un vas de alabastru fin şi transparent prin care arde Flacăra Prajnei.

A ne integra cu Walkiria, a ne căsători pe deplin cu Frumoasa Elena, este posibil doar prin intermediul învierii.

Incontestabil, toate principiile cristice sunt conţinute în Buddhi. Când Omul Cauzal se integrează cu Buddhi devine un înviat. Omul, în totalitatea sa, devine iluminat prin această integrare. Dar cât de dificil este să obţinem această integrare.

Nicidecum nu ar fi posibilă această integrare fără eliminarea prealabilă a agregatelor psihice pe care le purtăm în interiorul nostru.

Omul Cauzal este adevăratul Om, şi Frumoasa Elena, soţia sa reală. Corpurile mental, astral şi vehiculul fizic, cu suportul său vital, sunt doar veşmintele lui.

Doctorul Johannes Faust, medic, vrăjitor şi mag, era căsătorit cu perechea sa, adică, cu Frumoasa Elena din Troia.

Odată, Johannes Faust a făcut-o vizibilă şi tangibilă pe Frumoasa Elena înaintea unui grup de tineri studenţi, care au rămas uluiţi înaintea unei asemenea frumuseţi.

Iniţiatul, îmbătat de Sophia, caută lumina şi primeşte întuneric, vrea putere şi primeşte materie; Guvernatorii îl pedepsesc spre binele său.

Însă şi Arhonţii suportă efectele Karmei.

Guvernatorii, lucrând în Haos, suferă nespus, ar vrea să se înalţe şi se tânguiesc.

Evident, este necesar să lucrăm în Haos pentru a avea dreptul de a urca spre Lumină.

Căderea pe drumul Calvarului (1515)
Rafael, Muzeul Prado, Madrid, Spania

Orice înălţare este precedată de o coborâre, orice exaltare este precedată de o teribilă şi înspăimântătoare umilire.

Zeul Obstinat, omul pământesc cu Egoul animalic înăuntru, este întotdeauna nelegiuit şi pervers.

Sophia nu vrea ca zeul Obstinat să primească vizita Guvernatorilor.

Sophia nu vrea ca radiaţiile Egoului să-i afecteze pe Arhonţi.

Sophia ştie prea bine de ce este capabil Egoul, Obstinatul, care se simte stăpân peste toate.

Egoul simte că are autoritate asupra Pistis Sophiei.

Obstinatul Ego crede că tot ceea ce i se întâmplă Pistis Sophiei este din puterea lui, din autoritatea lui.

Obstinatul este Tripla Putere inferioară dominată de Ego. Egoul este, în el însuşi, ceva plural, o sumă de multiple agregate psihice inumane, vie personificare a defectelor psihologice pe care le purtăm în interiorul nostru.

Pistis Sophia coboară până în Haos din ordinul Tatălui tuturor Luminilor şi din ordinul Obstinatului.

Pistis Sophia, alterată şi absorbită de şarlatanii intelectului, convertită în intelectualism, este calamitatea acestei epoci a Kali-yugăi.

Acum abundă personalităţile kalkiene ale acestei Epoci de Fier.

Totuşi, perverşii cred că au în creierele lor degenerate întreaga înţelepciune a Pistis Sophiei.

Tocmai acei perverşi ai intelectualismului sunt cei care se opun înălţării Pistis Sophiei.

Şarlatanii intelectului nu vor să aibă nimic de-a face cu Spiritualitatea reală.

Şarlatanii minţii nu vor înălţarea Pistis Sophiei la Aeonul Treisprezece, în nici un chip nu trebuie să uităm că Aeonul Treisprezece este regiunea Justiţiei Cosmice.

Evident, simplul funcţionalism intelectiv nu poate purifica pe nimeni. Este nevoie, înainte de orice, să trecem prin mari crize emoţionale.

Dacă apa nu fierbe la o sută de grade, nu se dezintegrează ceea ce trebuie să se dezintegreze şi nu se cristalizează ceea ce trebuie să se cristalizeze.

Dezintegrarea oricărui agregat psihic este posibilă doar pe baza unor munci conştiente şi a unor suferinţe voluntare.

Misterele Luminii sunt posibile doar pentru aceia care au dezintegrat în ei înşişi elementele psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Sophia, deposedată de lumina sa, este intelectualismul obstinatului Ego, Anticristul.

Sophia slăveşte Verbul Luminii.

Lumina îi purifică pe cei care se căiesc cu adevărat de greşelile lor.

De fiecare dată când se dezintegrează înăuntrul nostru un element psihic indezirabil, se cristalizează în personalitatea noastră o putere luminoasă.

În acest fel se cristalizează treptat în noi Sufletul luminos.

Fie ca puterea stelelor să dăinuie în fiecare Iniţiat, aceasta este cea mai mare dorinţă a noastră.

Fiinţele luminoase şi Fiinţa luminoasă, în interiorul nostru, vor să ne purifice.

Purificarea este posibilă doar dezintegrând elementele psihice indezirabile din psihicul nostru.

Nicicând nu ar fi posibilă dezintegrarea elementelor indezirabile din psihic fără ajutorul direct al Stellei Maris.

Stella Maris este Fecioara Mării, Şarpele Ignic al puterilor noastre magice.

Stella Maris este o variantă a propriei noastre Fiinţe.

Stella Maris este propria noastră Fiinţă, dar derivată.

Lumina vrea să purifice toate fiinţele şi persoanele.

Lumina ascultă rugăciunea tuturor fiinţelor şi persoanelor.

Fie ca oamenii şi sufletele să-l preamărească pe Domnul tuturor Aeonilor, pe Eternul Tată Cosmic Comun, aceasta este dorinţa noastră.

Dumnezeu va elibera sufletul de orice materie, iar cetatea Heliopolis îşi va deschide porţile pentru ca pe ele să intre cei Perfecţi.

Ei vor locui în acea cetate şi o vor moşteni.

Acesta este noul Ierusalim din Apocalipsa Sfântului Ioan.

Iniţiaţii vor trăi în cetatea Heliopolis, în regiunile luminoase ale Marii Lumini.

Totuşi, nu este de prisos să avertizăm că vor putea trăi în cetatea Heliopolis doar aceia care vor fi făcut Marea Operă.

□ CAPITOLUL 33 □

După ce Iisus le-a spus aceste cuvinte discipolilor săi, le-a zis: „Acesta este imnul de laudă pe care Pistis Sophia l-a intonat în prima sa căinţă, căindu-se de păcatul său, spunând tot ceea ce i s-a întâmplat. Acum, deci, cel ce are urechi de auzit, să audă”.

Maria s-a apropiat din nou, şi i-a spus: „Domnul meu, Spiritul meu de lumină are urechi, şi eu aud cu puterea mea de lumină; şi Spiritul tău, care este în mine, m-a luminat. Ascultă, aşadar, ca eu să pot vorbi despre căinţa pe care a rostit-o Pistis Sophia, vorbind de păcatul ei şi de ceea ce i s-a întâmplat. Puterea ta de lumină a profetizat aceasta dinainte prin Profetul David în Psalmul 68”.

Aceia care s-au căit de păcatele lor slăvesc Marea Lumină.

Marah, Maria, Isis, Fecioara Mării, din interiorul nostru, aude cu puterea luminii şi Spiritul Domnului sălăşluieşte în ea.

Dumnezeu se ridică în interiorul nostru când Divina noastră Mamă Kundalini dezintegrează şi împrăştie cenuşa duşmanilor Eternului.

Incontestabil, duşmanii lui Dumnezeu sunt elementele psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Acele elemente personifică defectele noastre psihologice: mânie, lăcomie, desfrâu, invidie, orgoliu, lene, gurmandism, etc., etc., etc.

La fel cum se topeşte ceara în faţa focului, tot aşa vor pieri nelegiuirii dinaintea Dumnezeului nostru interior profund.

Însă cei Drepţi, adică, aceia care au făcut Marea Operă, se vor veseli, se vor bucura în prezenţa Dumnezeului lor intim şi vor sălta de bucurie.

Slăviţi-l pe Dumnezeul vostru interior profund, cântaţi psalmi în numele său, exaltaţi-l pe cel care urcă toate nivelurile superioare ale Fiinţei.

JAH este numele său; JAH este mantra prin care se invocă Bătrânul Zilelor; fiecare dintre noi îşi are propriul Bătrân. El este partea superioară a Fiinţei.

„Tată al orfanilor şi apărător al văduvelor este Dumnezeu în sfântul său lăcaş”.

„Dumnezeu le dă un cămin celor lipsiţi de ocrotire, îi salvează pe cei înrobiţi şi-i face fericiţi, numai cei răzvrătiţi locuiesc în locuri uscate”.

Maria interpretează prima căinţă pin Psalmul 68.

«1. Salvează-mă, oh, Dumnezeule, căci apele ajung până la sufletul meu!

2. Mă cufund sau sunt deja afundată în noroiul Abisului şi sunt neputincioasă. Am coborât în adâncurile mării, o furtună m-a scufundat.

3. Ostenit-am plângând; gâtlejul meu a amuţit şi ochii mei au slăbit aşteptându-l răbdătoare pe Dumnezeu.

4. Cei care mă urăsc fără motiv sunt mai numeroşi decât perii capului meu; puternici sunt duşmanii mei, care cu violenţă mă prigonesc. Îmi cer ceea ce nu am luat de la ei.

5. Dumnezeule, tu îmi cunoşti nebunia, şi greşelile mele nu-ţi sunt ascunse.

6. Cei care speră în tine, oh, Doamne, Domn al puterilor, să nu fie ruşinaţi din cauza mea; fie ca aceia care te caută să nu suporte ruşine din cauza mea. Oh, Doamne, Dumnezeul lui Israel, Dumnezeu al puterilor!

7. Căci pentru tine am suferit ocară; ruşinea a acoperit chipul meu.

8. Am devenit o străină pentru fraţii mei, o străină pentru fiii mamei mele.

9. Căci râvna casei tale m-a consumat; şi ocările celor ce te ocărăsc au căzut asupra mea.

10. Mi-am smerit cu post sufletul meu şi mi-a fost spre ocară.

11. Mi-am pus ciliciu şi am ajuns pentru ei de batjocură.

12. Cei ce şedeau la porţi vorbeau de mine; şi cei ce beau vin cântau pe seama mea.

13. Dar eu mă rugam din sufletul meu la tine, oh, Doamne! Vremea îngăduinţei tale este acum, oh, Dumnezeule! în plinătatea milei tale, auzi-mă pentru salvarea mea în adevăr.

14. Scoate-mă din acest noroi, ca să nu mă afund în el! Îngăduie să fiu salvată de cei ce mă urăsc şi din adâncul apelor.

15. Ca să nu mă înece vâltoarea apelor, să nu mă înghită adâncul, să nu-şi închidă peste mine puţul gura lui.

16. Ascultă-mă, oh, Doamne, în marea ta milă; după mulţimea îndurărilor tale priveşte în jos, către mine.

17. Nu-ţi întoarce faţa de la aceasta, servitoarea ta, căci sunt în necaz.

18. Ascultă-mă degrabă, ia aminte la sufletul meu şi mântuieşte-l.

19. Salvează-mă de duşmanii mei, căci tu cunoşti necazul meu, ruşinea mea şi dezonoarea mea; toţi asupritorii mei sunt înaintea ta.

20. Inima mea a îndurat necazul şi mizeria, şi eu am aşteptat pe cineva care să se preocupe de soarta mea, dar nu a venit, şi pe cel ce ar fi trebuit să mă consoleze, dar nu l-am aflat.

21. Drept hrană mi-au dat fiere, şi pentru setea mea mi-au dat să beau oţet.

22. Masa lor să le servească drept cursă, şi capcană şi răsplată, şi poticnire.

23. Spinarea lor să fie îndoită pururea.

24. Varsă asupra lor indignarea ta, şi mânia ta; supărarea ta să-i surprindă.

25. Casa lor să devină pustie, şi în lăcaşurile lor să nu fie locuitori.

26. Căci ei l-au prigonit pe cel pe care tu îl pedepsiseşi, şi au înmulţit durerea rănilor lui.

27. Pentru că au adăugat fărădelege la fărădelegile lor, să nu intre în dreptatea ta.

28. Să fie şterşi din cartea celor vii şi să nu fie scrişi printre cei drepţi.

29. Sunt o sărmană nefericită care are inima îndurerată; dar salvarea chipului tău este cea care m-a înălţat.

30. Lăuda-voi numele lui Dumnezeu în cântare şi îl voi preamări cu laudă.

31. Aceasta îi va plăcea mai mult lui Dumnezeu decât un taur tânăr căruia îi cresc coarne şi unghii.

32. Nefericiţii să vadă aceasta şi să se veselească; să te caute, oh, Dumnezeule, şi sufletele lor să fie vii!

33. Căci Dumnezeu i-a auzit pe cei nenorociţi şi nu i-a dispreţuit pe cei

înrobiţi.

34. Fie ca Cerul şi Pământul să-l laude pe Domnul, marea şi toate câte se găsesc în ea.

35. Căci Dumnezeu va salva Sionul, şi se vor zidi cetăţile Iudeei, şi ei vor locui în ele şi le vor moşteni.

36. Seminţia servitorilor tăi o va poseda, şi cei ce iubesc Numele lui vor locui acolo.»

Marah, Isis, Adonia, Şarpele Ignic al puterilor noastre magice, Femeia-Şarpe, suferă enorm în interiorul nostru.

Isis întotdeauna suferă pentru fiul său, în noi şi în interiorul nostru, aici şi acum.

Fiecare dintre noi o face să sufere prea mult pe Divina sa Mamă Kundalini.

Oamenii varsă Vasul lui Hermes şi pier în apele vieţii.

Moise a fost salvat din ape, dar mulţimile nu vor să fie salvate din ape.

Pot fi salvaţi din ape doar aceia care într-adevâr nu varsă niciodată Vasul lui Hermes.

Marah, Maria, cufundată în noroi, suferă de nespus.

Fii răi o fac să sufere pe Mama lor.

Curentul desfrânat al fiului rău o cufundă pe Mamă în adâncimile oceanului durerii.

Agregatele psihice o urăsc de moarte pe Divina Mamă Kundalini. În castelul lui Klingsor, şi în toate templele de Magie Neagră, tenebroşii îl atacă violent pe oricine o numeşte pe Divina Mamă Kundalini.

Divina Mamă Kundalini suferă nespus din cauza fiului. Luptă dezintegrând elementele psihice indezirabile şi răspunde pentru fiul său, simţindu-se una cu fiul.

Divina Femeie-Şarpe se simte ruşinată de păcatele fiului.

Prea mult o facem să sufere pe Mama noastră Kundalini.

Iniţiatul, căzut în noroi, suferă nespus, şi injuriile îi rănesc inima.

Aceia care şi-au pierdut sufletul şi l-au redobândit suferă când îşi văd greşelile.

Trebuie să ne căim de greşelile noastre.

Iniţiatul trebuie să rămână impasibil în faţa laudei şi a insultei.

Cu adevărat, nu suntem mai buni pentru că suntem lăudaţi, nici mai răi pentru că suntem insultaţi, căci întotdeauna suntem ceea ce suntem.

Salvarea în Adevăr este radicală.

„Cunoaşteţi adevărul şi el vă va face liberi”, a spus Cristos.

Iniţiatul lucrează cu ajutorul Divinei Mame Kundalini, iluminat de Sophia, dar în durerea sa, îl imploră pe Tatăl să-l scoată din noroi.

A fi salvat din ape precum Moise este extraordinar.

Apele vieţii (Ens-Seminis) sunt de obicei tumultoase.

Rari sunt aceia care obţin salvarea reală.

Aproape toate fiinţele umane cad în puţ, sunt înghiţite de adânc. Marele Milostiv ne poate salva dacă lucrăm asupra noastră. Domnul îşi arată chipul servitorului care lucrează asupra lui însuşi. Numai Cristosul intim ne poate salva.

Duşmanii noştri se află în noi înşine.

Duşmanii secreţi locuiesc în propriul nostru psihic, sunt agregatele subiective, vie personificare a defectelor noastre psihologice.

Agregatele psihice fac din noi creaturi anormale.

Psihicul umanoizilor de pe Pământ este foarte ciudat; este subiectiv, incoerent şi anormal.

Evident, psihicul, îmbuteliat în agregatele psihice, se desfăşoară în mod anormal.

Câtă vreme Egoul animalic continuă să fie viu în interiorul nostru, vom avea drept hrană fiere.

Cât timp vor continua să existe în psihicul Iniţiatului elementele indezirabile ale Eului însuşi, va trebui să bem oţet pentru a ne potoli setea, iar suferinţele se vor înmulţi la nesfârşit.

Fie ca amărăciunile să fie pentru agregatele psihice.

Realmente, agregatele psihice sunt cele care trebuie să îşi distileze şi să-şi bea propriul venin.

Indignarea Fiinţei trebuie să fie împotriva lor, împotriva elementelor psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntru.

Fie ca Esenţa să fie eliberată şi ca tenebroşii să piară.

Perverşii pe care îi purtăm înăuntru adaugă întotdeauna fărădelege la fărădelegile lor.

Trebuie să fie dezintegrate agregatele psihice, şterse din cartea celor vii.

Iniţiatul se simte un biet nefericit care are inima frântă, dar salvarea Fiinţei interioare profunde îl ridică, îl stimulează, îl menţine ferm pe drumul real.

Să-l slăvim pe Domnul interior profund în vers şi să-l preamărim în cântare de mulţumire este necesar.

Dumnezeu ascultă sufletul care suferă şi niciodată nu îi dispreţuieşte pe cei înrobiţi, adică, pe cei care plătesc Karma.

Cele patru elemente, Foc, Apă, Aer şi Pământ, sunt conţinute în Mercurul înţelepţilor; de aceea, aceştia pot guverna elementele Naturii.

Elementele Naturii sunt guvernate de Supra-Om.

Ierusalimul Ceresc străluceşte în interiorul Adeptului înviat, în sămânţa servitorilor Domnului se află Ierusalimul Ceresc.

Popoarele străvechi închinau un cult porumbului, grâului şi orezului, pentru că în ele este reprezentată sămânţa sacră.

Mayaşii şi nahuaşii au simbolizat Mercurul înţelepţilor prin porumb.

Orientul Mijlociu şi Europa au văzut în grâu sămânţa binecuvântată.

China, Japonia, India..., au văzut în orez Sperma Sacră.

Doar prin intermediul ştiinţei transmutatorii vom converti Ens-Seminis în energie creatoare, adică, în Mercur.

Cel ce posedă Mercurul înţelepţilor poate crea în interiorul lui Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei.

Cel ce posedă în el însuşi Mercurul înţelepţilor va locui în cetatea Heliopolis.

Cu ajutorul Mercurului înţelepţilor, Dumnezeu va salva Sionul, şi cetăţile interioare vor fi construite, iar Iniţiaţii vor locui în ele şi le vor moşteni.

În interiorul fiecărei fiinţe umane trebuie să se edifice o Cetate Lumină, un Ierusalim Ceresc.

Astfel, Iniţiaţii locuiesc în cetatea Heliopolis.

Aşa, în interiorul fiecărei fiinţe umane, există un oraş psihologic teribil de primejdios, populat de demonii dorinţei; trebuie să distrugem acest oraş.

Este necesar să fabricăm Mercurul înţelepţilor pentru a edifica în interiorul nostru Ierusalimul Ceresc.

Stă scris: „Sămânţa servitorilor tăi îl va poseda, şi aceia care iubesc Numele lui vor locui acolo”.

Cunoaşte-te pe tine însuţi.

Voi, care doriţi să cunoaşteţi Piatra Filosofală, cunoaşteţi-vă bine şi o veţi cunoaşte.

În Mercurul înţelepţilor se află cheia pentru Piatra Filosofală.

În Mercur, care este sufletul metalic al Spermei Sacre, elementele Naturii se unesc în justa lor proporţie şi după calitatea lor naturală.

Tot ceea ce caută înţelepţii provine din Mercur.

Numai Mercurul are puterea de a dizolva, de a nimici şi de a distruge elementele psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntru.

În Mercur, elementele se transformă unele în altele.

Elementul Pământ, în interiorul fiecăruia dintre noi, se va schimba în Apă, aceasta în Aer, şi acesta din urmă în Foc.

Astfel, Mercurul, fecundat de Sulf (Focul) şi graţie bunei funcţii a Sării sublimate, va urca prin canalul medular al aspirantului pentru a-l transforma radical.

Lumina străluceşte în tenebre.

Stella Maris, Fecioara Mării, Devi Kundalini, străluceşte în Mercurul care se înalţă prin canalul medular al Iniţiatului.

Şarpele Ignic al puterilor noastre magice îi reduce la praf pe locuitorii tenebroşi ai oraşului psihologic.

Pe ruinele cetăţii blestemate se va înălţa Ierusalimul Ceresc.

Ierusalimul Ceresc este, aşadar, ceva interior profund, propriul nostru Univers interior.

□ CAPITOLUL 34 □

Când Maria a terminat de spus aceste cuvinte lui Iisus în mijlocul discipolilor lui, ea i-a zis: „Domnul meu, aceasta este tălmăcirea misterului căinţei Pistis Sophiei”.

Şi când Iisus a auzit aceste cuvinte ale Mariei, i-a zis: „Bine ai grăit, Maria, tu, cea binecuvântată, plenitudinea sau plenitudinea binecuvântată, tu, care binecuvântată vei fi de toate generaţiile”.

Maria, Marah, Tonantzin, Isis, Adonia, Diana, Rea, Insoberta, etc., este, cum am spus deja, o parte a propriei noastre Fiinţe, dar derivată.

Incontestabil, Marah, Maria, este Şarpele Ignic al puterilor noastre magice.

Maria este, deci, cea Binecuvântată, Divina Mamă Kundalini.

Căinţa Sophiei în Iniţiat şi misterul acestei căinţe se află în ştiinţa transmutaţiei sexuale.

Este indispensabil să se înalţe Ierusalimul Ceresc pe Piatra Adevărului.

În mod evident, piatra cubică a lui Yesod este fundamentul cetăţii Heliopolis.

Indubitabil, Yesod-Mercur se găseşte în Sex.

Yesod semnifică în acelaşi timp Fundamentul şi Mercurul, întrucât acesta din urmă este fundamentul artei transmutaţiei.

Cei care resping piatra cubică a lui Yesod cad în abisul pierzaniei.

Petru, Marele Hierofant al Misterelor Sexuale, a spus:

„Iată că pun în Sion principala piatră angulară, aleasă, preţioasă şi cel care va crede în ea nu va fi umilit”.

„Piatra pe care constructorii au aruncat-o, a ajuns să fie capul unghiului”.

Sexul este piatră de poticnire şi stâncă de scandal.

Ignoranţii resping Misterele Sexului şi eşuează teribil.

Aceia care varsă Vasul lui Hermes se afundă în tenebrele exterioare, unde se aude doar plânsul şi scrâşnetul dinţilor.

□ CAPITOLUL 35 □

A doua căinţă a Sophiei.

Iisus a continuat să vorbească şi a spus: „Pistis Sophia a continuat şi continuă să slăvească într-o a doua căinţă, zicând astfel:

1. Lumină a Luminilor în care am avut credinţă, nu mă lăsa în întuneric până la sfârşitul zilelor mele.

2. Ajută-mă şi salvează-mă prin misterele tale; apleacă-ţi urechea spre mine şi salvează-mă.

3. Fie ca puterea luminii tale să mă salveze şi să mă poarte spre Aeonii cei mai înalţi, căci tu mă vei salva şi mă vei călăuzi în înălţimea Aeonilor tăi.

4. Salvează-mă, oh, Lumină, de mâna acestei Puteri cu Chip de Leu şi de mâinile emanaţiilor zeului Obstinat.

5. Pentru că tu eşti, oh, Lumină, cea în a cărei lumină am avut credinţă şi în a cărei lumină am crezut de la început.

6. Eu am avut credinţă în ea din momentul în care m-a emanat şi în care tu însuţi ai făcut ca eu să eman; şi am avut credinţă în lumina ta de la început.

7. Şi când am avut credinţă în tine Guvernatorii Aeonilor îşi băteau joc de mine, spunând: «Ea a încetat în misterul său». Tu eşti salvatoarea mea, tu eşti mântuitoarea mea, şi tu eşti misterul meu, oh, Lumină!

8. Gura mea s-a umplut de laude. Ca eu să pot rosti misterul măreţiei tale în veci.

9. Acum, deci, oh, Lumină, nu mă lăsa în Haos până la sfârşitul zilelor mele; nu mă abandona, oh, Lumină!

10. Căci toate emanaţiile Obstinatului mi-au luat întreaga mea putere de lumină şi m-au copleşit. Ele au vrut să-mi ia toată lumina cu totul şi pândesc puterea mea.

11. Îşi spun una celeilalte: «Lumina a părăsit-o. Să o prindem şi să-i luăm toată lumina care este în ea».

12. De aceea, oh, Lumină, nu mă lăsa; întoarce-te, oh, Lumină, şi salvează-mă de mâinile neîndurătorilor!

13. Fie ca aceia care îmi iau puterea să cadă şi să ajungă neputincioşi. Fie ca aceia care îmi iau puterea de lumină să fie cuprinşi de întuneric şi cufundaţi în neputinţă.

Aceasta este a doua căinţă pe care Sophia a rostit-o, proslăvind Lumina".

Tatăl care se află în secret, este Tatăl tuturor Luminilor, şi către el se îndreaptă Iniţiatul.

Bătrânul Zilelor este Supremul Domn al tuturor misterelor.

Fiecare dintre noi îşi are Bătrânul cabalistic.

Bătrânul Zilelor al fiecăruia dintre noi poate şi trebuie să ne salveze prin misterele sale.

Tatăl tuturor Luminilor, Bătrânul Secolelor, înăuntrul nostru, partea superioară a propriei noastre Fiinţe, poate să ne salveze şi să ne ducă până la Aeonii cei mai înalţi.

Zeul Obstinat, Egoul animalic, trebuie să fie redus la praf cosmic.

Bătrânul Luminii este Ocultul Ocultului, Bunătatea Bunătăţilor, Milostenia Milosteniilor.

Din Tatăl care se află în secret am fost emanaţi la început, tu o ştii. Noi, ca fiinţe umane, vorbind din punct de vedere al esenţei, ca suflete, suntem rezultatul diferitelor dedublări ale Bătrânului Secolelor.

Guvernatorii Aeonilor, în interiorul nostru, îşi bat joc de Bodhisattva-ul căzut, zicând: „Ai încetat să-ţi îndeplineşti misterul, eşti un porc ce se tăvăleşte în noroiul pământului”.

Bodhisattva-ul este germenul unui individ sacru situat în Sperma Sacră şi cu posibilităţi de dezvoltare, asta e tot.

Indubitabil, acel germen ar putea să nu se dezvolte, şi atunci reîncarnarea s-ar dovedi un eşec.

Bodhisattvaşii căzuţi, întotdeauna sunt un adevărat eşec.

Bătrânul Zilelor este Salvatorul, este Mântuitorul, este misterul misterelor.

Din Bătrânul Zilelor emană Cristosul intim, prin intermediul căruia Tatăl ne salvează.

Fiul este una cu Tatăl, şi Tatăl una cu Fiul.

Cel ce l-a văzut pe Fiu, l-a văzut pe Tată.

Misterul măreţiei Tatălui tuturor Luminilor este misterul tuturor misterelor.

Din Haos se iveşte lumina; fiecare din noi poartă Haosul în el însuşi şi în interiorul său.

Din punct de vedere alchimic, Haosul este răsadniţa Cosmosului.

Haosul alchimic se găseşte chiar în organele creatoare.

Sophia nu vrea să rămână exclusiv în Haos, ea vrea să urce la Aeonul Treisprezece.

Bătrânul Zilelor îl ajută în înălţarea sa pe orice Iniţiat care doreşte să urce la Aeonul Treisprezece.

Egoul, Obstinatul, o urăşte pe Pistis Sophia, şi o copleşeşte cufundând-o în Haos şi în disperare.

Emanaţiile Obstinatului sunt agregatele psihice pe care le purtăm în interior.

În realitate, toate acele agregate multiple fură lumina.

În interiorul fiecărui agregat psihic există un anumit procent de lumină întemniţată.

Evident, este vorba de un anumit procent de Esenţă sau Conştiinţă închisă, îmbuteliată.

De fiecare dată când reuşim să dezintegrăm un agregat psihic, eliberăm procentul corespunzător de Esenţă sau Conştiinţă îmbuteliată în el.

În acest fel putem mări, puţin câte puţin, procentul de Conştiinţă reală

în noi.

În mod normal, omenirea are trei la sută Conştiinţă liberă; dacă ar avea zece la sută nu ar mai fi războaie.

Diferiţii Adepţi care în ultima vreme s-au sacrificat pentru umanitate, la sfârşitul secolului nouăsprezece şi o parte din secolul douăzeci, se bucură de cincizeci la sută Conştiinţă trezită.

Doar Adepţii înviaţi au sută la sută Conştiinţa trezită.

Agregatele psihice se multiplică în interiorul animalului intelectual şi, cum este logic, îi fură lumina.

Fiecare agregat psihic a furat un procentaj din Conştiinţa noastră. Numai Lumina poate să ne salveze din mâinile neîndurătorilor pe care îi purtăm în interior.

Fie ca aceia care fură puterea să cadă şi să fie reduşi la praf cosmic.

Aceasta este a doua căinţă pe care Sophia i-a cântat-o Bătrânului Zilelor, Tatălui care se află în secret.

Iniţiatul, plin de Pistis Sophia, îi cântă Tatălui tuturor Luminilor şi imploră.

□ CAPITOLUL 36 □

Petru se plânge de Maria.

Şi când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, le-a zis: „Înţelegeţi modul în care vă vorbesc?”

Petru a ieşit înainte, şi i-a spus lui Iisus: „Domnul meu, nu putem s-o mai îndurăm pe femeia aceasta, căci ne ia prilejul şi nu ne-a lăsat pe nici unul dintre noi să vorbim, căci vorbeşte de multe ori”.

Iar Iisus, răspunzând, le-a spus discipolilor săi: „Lăsaţi ca acela în care se va agita puterea spiritului său să înainteze şi să vorbească pentru ca să înţeleagă ceea ce am spus; dar acum, Petru, văd că puterea din tine a înţeles tălmăcirea misterului căinţei pe care Pistis Sophia a grăit-o. Aşadar, Petru, exprimă acum gândul căinţei sale în mijlocul fraţilor tăi”.

Petru, Hierofantul Misterelor Sexuale, vorbeşte cu mare înţelepciune, şi trebuie să ştim să-l ascultăm.

Am spus deja că cele Douăsprezece Puteri se află în interiorul nostru.

Am afirmat deja, în mod subliniat, că cele Douăsprezece Puteri sunt douăsprezece părţi ale propriei noastre Fiinţe.

Am explicat deja că cele douăsprezece părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe sunt cei Doisprezece Apostoli ai Dramei Cosmice în noi înşine, aici şi acum.

Trebuie, aşadar, să înţelegem că Petru, în noi toţi, este acea parte autoconştientă a Fiinţei noastre interioare profunde relaţională cu Misterele Sexului.

Petru, murind crucificat pe crucea inversată şi cu capul în jos, ne indică

necesitatea de a coborî în a Noua Sferă, Sexul, pentru a lucra cu Focul şi Apa; orice Iniţiere Albă începe acolo.

Petru lasă să se înţeleagă că Femeia-Şarpe vorbeşte de multe ori.

Totuşi, Petru şi Femeia-Şarpe, în interiorul nostru, sunt strâns relaţionaţi.

Femeia-Şarpe, Stella Maris, trebuie să-l întrebe pe fiul său, Cristosul, de multe ori în timpul Marii Opere pentru a ne ajuta.

Femeia-Şarpe este soţia Spiritului Sfânt şi Fiica Fiului său.

Femeia-Şarpe este Marah, Maria, Isis, Divina noastră Mamă Kundalini.

Cristosul intim ştie prea bine că Petru interior al fiecăruia dintre noi înţelege pe deplin tălmăcirea căinţei pe care Pistis Sophia a rostit-o.

Petru, PATAR, cu literele sale fundamentale, ştie prea bine că cheia căinţei se află în Sex.

Cele trei litere fundamentale ale lui Petru, PATAR, sunt următoarele: P-T-R.

Doar puterea Spiritului poate înţelege cuvintele Cristosului intim.

Este necesar să primim *Donum Dei* pentru a înţelege întreaga ştiinţă a Marii Opere.

Căinţa adevărată îşi are fundamentul în Misterele Sexuale.

Petru este cel care trebuie să exprime gândul căinţei în mijlocul fraţilor săi.

Fraţii lui Petru sunt celelalte părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe individuale.

Petru interpretează a doua căinţă prin Psalmul 70.

Iar Petru a răspuns, zicându-i lui Iisus: „Oh, Doamne, ascultă, ca eu să grăiesc gândul căinţei sale, despre care puterea ta a prorocit mai înainte prin Proorocul David, care a exprimat această căinţă în Psalmul 70:

1. Oh, Doamne, Dumnezeul meu, m-am încredinţat ţie; nu îngădui să fiu osândit pe vecie!

2. Salvează-mă în virtutea ta şi eliberează-mă; apleacă-ţi urechea spre mine şi salvează-mă.

3. Fii pentru mine un Dumnezeu puternic şi un loc întărit în care să mă refugiez, căci tu eşti puterea mea şi refugiul meu.

4. Dumnezeul meu, salvează-mă din mâna păcătosului şi din mâna nelegiuitului şi a nemilosului.

5. Căci tu eşti tăria mea, oh, Doamne, tu eşti speranţa mea din tinereţile mele!

6. În tine mă încred încă din pântecul mamei mele; tu m-ai scos din pântecul mamei mele. Amintirea mea eşti întotdeauna tu.

7. Am ajuns să fiu pentru mulţi un smintit; tu eşti ajutorul meu şi tăria mea, tu eşti mântuitorul meu, oh, Doamne!

8. Gura mea este plină de laude; ca să laud slava măreţiei tale în fiecare zi.

9. Nu mă alunga de la tine la vremea bătrâneţii mele; dacă sufletul meu slăbeşte, nu mă părăsi.

10. Căci duşmanii mei m-au vorbit de rău, şi cei ce îmi pândesc sufletul s-au sfătuit împotriva sufletului meu.

11. Zicându-şi între ei: «Dumnezeu l-a părăsit; să-l urmărim şi să punem mâna pe el, căci nu-i nimeni care să-l salveze».

12. Dumnezeule, grăbeşte-te să mă ajuţi.

13. Să se ruşineze şi să piară cei ce defăimează sufletul meu. Ruşinea şi osânda să se abată asupra celor ce caută să-mi facă rău.

Aceasta este, aşadar, tălmăcirea celei de-a doua căinţe pe care Pistis Sophia a grăit-o".

Dumnezeul interior al fiecăruia dintre noi este ceea ce contează.

Doar Dumnezeul nostru interior poate să ne salveze de orice nenorocire.

Domnul interior, partea superioară a Fiinţei, ne ascultă şi ne ajută. Fie ca severitatea Dumnezeului nostru să ne salveze.

Fie ca mila Dumnezeului nostru să ne apere.

Cristos şi tânărul domn (1889)
Heinrich Hofmann, Riverside Church, New York, SUA

Domnul ne va salva de mâna nelegiuitului şi de mâna păcătosului şi a nemilosului.

Nelegiuitul, păcătosul şi nemilosul se află în noi înşine.

Cu adevărat, nelegiuiţii, păcătoşii şi nemiloşii sunt agregatele psihice pe care le purtăm în interior.

Dumnezeul intim este tăria noastră şi speranţa noastră, puterea noastră şi realitatea noastră.

Acela care l-a încarnat pe Cristosul intim, ştie prea bine că a ieşit din pântecul Divinei sale Mame Kundalini.

Prin voinţa Bătrânului Secolelor ieşim din pântecul Mamei.

Niciodată nu trebuie să uităm de Tatăl nostru care se află în secret; fiecare dintre noi îşi are Tatăl lui.

Lucrurile spiritului sunt sminteli pentru animalul intelectual în mod greşit numit om.

Trebuie să-l preamărim pe Tatăl care se află în secret.

De multe ori sufletul slăbeşte, dar dacă Tatăl ne întăreşte, vom ieşi victorioşi.

Când fiul cade, când se perverteşte, Tatăl se îndepărtează.

Când Tatăl se îndepărtează, fiul cade în nenorocire.

Dacă Tatăl nu ar lipsi, fiul nu ar cădea în nenorocire.

Niciodată nu cade în mizerie acela care este asistat de Tatăl său.

Mizerabil este fiul rău al cărui Tată este absent.

Acela ar fi fost mai bine să nu se fi născut, sau să-şi atârne o piatră de moară de gât şi să se arunce în adâncul mării.

Bătrânul Secolelor poate să ne dea totul dacă o vrea, sau să se îndepărteze de noi.

Vai de cel ce rămâne îndepărtat de Bătrânul Zilelor!

Duşmanii nopţii, demonii roşii ai lui Seth, vie personificare a defectelor noastre psihologice, vorbesc de rău împotriva Fiinţei.

Demonii roşii ai lui Seth, agregatele psihice, îţi pândesc sufletul, dragă cititorule. Cu adevărat, în interiorul fiecăruia dintre ele există un anumit procent de Esenţă animică.

Se dovedeşte interesant Petru secret al fiecăruia dintre noi; primit va fi în Lumina din înalt cel pe care el îl primeşte pe Pământ; şi acela pe care îl alungă pe Pământ alungat va fi din împărăţia Tatălui în Ceruri.

Este clar că Petru este Hierofantul Sexului în noi. Are puterea de a deschide sau a închide porţile Cerului în noi şi înăuntrul nostru.

Adevărat, adevărat vă spun că Petru are cheile împărăţiei.

În Sex se află puterea secretă care deschide sau închide porţile Edenului. Energia sexuală, orientată corect, deschide porţile Paradisului.

Energia creatoare, orientată în mod greşit, închide porţile Paradisului.

Sulful şi Mercurul sunt cele două chei ale împărăţiei.

Aceste două chei, una de aur, cealaltă de argint, în mâinile lui Petru, formează o cruce.

□ CAPITOLUL 37 □

A treia căinţă a Sophiei.

„1. Oh, Lumină a puterilor, ia aminte şi salvează-mă!

2. Fie ca aceia care îmi iau lumina să fie lipsiţi de ea şi să rămână în întuneric. Fie ca aceia care vor să-mi ia puterea să se întoarcă în Haos şi să fie de ocară.

3. Să se întoarcă degrabă în întuneric cei ce mă prigonesc şi spun: «Am ajuns stăpâni peste ea».

4. Dimpotrivă, cei ce caută Lumina să se bucure şi să se veselească, iar cei ce doresc misterul să spună pururea: «înălţat fie misterul».

5. Salvează-mă, deci, acum, oh, Lumină, căci sunt lipsită de lumină, cea pe care ei mi-au luat-o; am nevoie de puterea mea, pe care ei mi-au furat-o. Astfel, deci, oh, Lumină, tu eşti Salvatoarea mea, tu eşti mântuitoarea mea. Oh, Lumină, scoate-mă degrabă din acest Haos!”

Tatăl tuturor Luminilor are grijă de noi şi ne salvează.

Tenebroşii ne fură lumina, aceasta din urmă se află prinsă în interiorul tenebroşilor, vie personificare a defectelor noastre psihologice.

Tenebroşii se simt stăpânii Sophiei.

Diversele părţi ale Fiinţei caută lumina şi doresc misterul Sophiei, vor ca Sophia să fie înălţată.

Numai Lumina poate să o scoată pe Sophia din Haos.

Bătrânul Zilelor, prin intermediul Fiului său, Cristosul intim, Mântuitorul, poate să o salveze pe Sophia, să o conducă din întuneric la lumină.

Salvatorul poate să o salveze pe Sophia, să o scoată din Haos şi să o ducă în Aeonul Treisprezece.

□ CAPITOLUL 38 □

Când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte, le-a vorbit astfel discipolilor săi: „Aceasta este cea de-a treia căinţă a Pistis Sophiei”. Şi le-a zis: „Lăsaţi ca cel în care s-a ivit spiritul simţirii să înainteze şi să vorbească despre gândul căinţei pe care Pistis Sophia a grăit-o”.

Este sublimă a treia căinţă a Pistis Sophiei.

Când spiritul simţirii se iveşte în noi, putem vorbi despre a treia căinţă a Pistis Sophiei.

Marta cere şi primeşte permisiunea de a vorbi.

Înainte ca Iisus să fi terminat de vorbit, Marta înaintă şi se aruncă la picioarele lui, le sărută, strigă şi plânse în hohote şi cu smerenie, spunând:

„Domnul meu, ai milă, îndură-te de mine, şi îngăduie-mi să spun tălmăcirea căinţei pe care Pistis Sophia a grăit-o”.

Şi Iisus şi-a întins mâna către Marta şi a spus: „Binecuvântat este oricine se smereşte căci lui i se va arăta îndurare. Acum, deci, Marta, binecuvântată eşti, ci rosteşte tălmăcirea gândului căinţei Pistis Sophiei”.

Marta, în interiorul nostru, este acea parte a Fiinţei noastre care reprezintă virtutea Umilinţei.

Trei tipuri de relaţii sunt indispensabile: prima este relaţia cu propriul nostru corp; a doua, relaţia cu mediul înconjurător; a treia, relaţia cu sine însuşi.

Dacă nu ştim să ne relaţionăm cu corpul nostru în mod înţelept, ne vom îmbolnăvi.

Dacă nu ştim să ne relaţionăm cu mediul ambient ce ne înconjoară, ne vom crea multe conflicte.

Dacă nu ştim să ne relaţionăm cu diferitele părţi ale Fiinţei în mod corect, adevărata Iluminare devine ceva mai mult decât imposibil.

Orgoliosul, înfumuratul, vanitosul, niciodată nu va putea să se relaţioneze în mod înţelept cu partea superioară a Fiinţei.

Doar Marta, Umilinţa, poate să rostească tălmăcirea căinţei Sophiei.

Marta tălmăceşte a treia căinţă prin Psalmul 69.

Şi Marta i-a răspuns lui Iisus, zicând în mijlocul discipolilor săi: „Cât despre căinţa pe care Pistis Sophia a rostit-o, oh, Domnul meu Iisus, puterea ta de lumină a proorocit despre ea mai înainte, prin David, în Psalmul 69, spunând:

1. Oh, Doamne Dumnezeule, grăbeşte-te să-mi vii în ajutor!

2. Să fie ruşinaţi şi tulburaţi cei ce îmi prigonesc sufletul.

3. Să se întoarcă degrabă şi să fie acoperiţi de ruşine cei ce mă batjocoresc.

4. Să se veselească şi să se bucure de tine toţi cei ce te caută, iar cei ce iubesc salvarea ta să spună pururea: «Lăudat fie Dumnezeu!»

5. Dar eu sunt mizerabil, eu sunt sărman; oh, Doamne, ajută-mă, tu eşti ajutorul meu şi apărarea mea; oh, Doamne, nu zăbovi!

Aceasta este tălmăcirea celei de-a treia căinţe pe care a grăit-o Pistis Sophia cântând laude Cerului”.

Avem nevoie să fim ajutaţi de partea superioară a Fiinţei.

Dacă ea nu ne-ar ajuta, am eşua, şi dacă noi eşuăm, ea de asemenea eşuează.

Aceia care prigonesc sufletul trebuie să fie acoperiţi de ruşine.

Prigonitorii sufletului sunt tocmai ansamblul de elementele inumane pe care le purtăm înăuntru.

Demonii roşii ai lui Seth trebuie să fie acoperiţi de ruşine, tulburaţi şi

nimiciţi.

Numai diversele părţi ale Fiinţei îl caută pe Cristosul intim, într-adevăr suntem sărmani şi mizerabili, însă Domnul interior ne poate salva.

El va lucra din profunzimea sufletului nostru, trăind în realitate întreaga Dramă Cosmică.

□ CAPITOLUL 39 □

Când Iisus a auzit-o pe Marta rostind aceste cuvinte, îi spuse: „Bine ai grăit, Marta, foarte bine”.

Şi Iisus şi-a continuat cuvântarea, şi le-a zis discipolilor săi: „Pistis Sophia a continuat cu cea de-a patra căinţă, grăind-o înainte de a se fi văzut asuprită a doua oară, pentru ca Puterea cu Chip de Leu şi toate emanaţiile materiale pe care Obstinatul le trimisese în Haos, să nu îi ia toată lumina care era în ea. Şi-a grăit atunci căinţa astfel...”.

Puterea cu Chip de Leu, sau cu Chip Bestial, şi emanaţiile sale o fac să sufere pe Pistis Sophia.

Obstinat, Egoul, îi fură lumina Pistis Sophiei.

Cât timp vor exista multiplele elemente indezirabile care personifică defectele noastre psihologice din noi înşine, este evident că va exista durere.

Nu este posibil să existe fericire în fiecare dintre noi atâta timp cât elementele nefericirii există în interiorul nostru.

Esenţa, îmbuteliată în toate elementele subiective ale nefericirii, se desfăşoară în virtutea propriei îmbutelieri.

Elementele subiective ale percepţiilor sunt, tocmai, toată acea varietate de elemente psihice inumane pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Odată distruse elementele subiective ale percepţiilor, vie personificare a erorilor noastre, devine minunată percepţia integrală, unitotală, deplină, iluminată, a Realului.

Emanaţiile materiale ale Puterii cu Chip de Leu, sau cu Chip de Bestie, şi ale Egoului, sunt, în mod precis, nu doar varietatea de elemente psihice indezirabile, ci, în plus, şi personalitatea.

Evident, personalitatea trebuie de asemenea să fie redusă la praf cosmic, anihilată.

Personalitatea niciodată nu este omogenă.

Personalitatea are multe aspecte eterogene, subiective.

Personalitatea este multiplă.

În personalitate este depozitată Karma.

Personalitatea este Mercur Sec şi Sulf Arsenicat sau otăvitor, aceasta o ştiu lucrătorii Marii Opere.

Personalitatea se interpune între corp şi Fiinţă.

Personalitatea constituie un obstacol pentru Iluminare.

Odată distruse personalitatea şi Egoul, orice interferenţă subiectivă va înceta, iar Fiinţa va învia în noi pentru a se exprima în întreaga sa plenitudine.

Fiinţa înviată se exprimă cu înţelepciune, iubire şi putere.

Chipul de Leu şi emanaţiile sale, Obstinatul şi perversitatea sa, o torturează pe Pistis Sophia.

A patra căinţă a Sophiei.

„1. Oh, Lumină, în care eu am crezut, ascultă-mi căinţa şi fie ca glasul meu să ajungă la lăcaşul tău.

2. Nu-ţi întoarce de la mine chipul tău de lumină, ci ia aminte la mine dacă ei mă asupresc, şi salvează-mă degrabă în ceasul când strig după tine.

3. Căci zilele mele se sting ca un suspin şi mă preschimb în materie.

4. Ei mi-au luat lumina, şi puterea mea s-a stins. Am uitat misterul meu, pe care nu-l voi mai împlini.

5. Din cauza glasului înfricoşării şi a puterii Obstinatului, puterea mea s-a stins.

6. Ajuns-am precum un demon neobişnuit care sălăşluieşte în materie şi care este lipsit de lumină, şi am ajuns asemenea unui fals spirit, care este într-un corp material şi care este lipsit de puterea de lumină.

7. Ajuns-am precum un decan ce se află singur în aer.

8. Emanaţiile Obstinatului m-au asuprit şi perechea mea şi-a spus sieşi: «în locul luminii care era în ea, au umplut-o cu Haos».

9. Am înghiţit dulceaţa propriei mele materii şi neliniştea lacrimilor materiei din ochii mei, pentru ca aceia ce mă asupresc să nu-mi poată lua ceea ce îmi rămâne.

10. Toate acestea s-au abătut asupra mea, oh, Lumină, din porunca ta, şi din ordinul tău mă aflu eu aici.

11. Porunca ta m-a adus jos şi am coborât ca o putere a Haosului, şi puterea mea a încremenit în mine.

12. Dar tu, oh, Doamne, eşti lumina veşnică, şi pururea îi cercetezi pe cei asupriţi.

13. Acum, deci, oh, Lumină, ridică-te şi cercetează puterea şi sufletul din mine. Porunca ta s-a împlinit, cea pe care ai hotărât-o pentru mine în nenorocirea mea. Vremea mea a venit, când tu trebuie să cercetezi puterea mea şi sufletul meu, şi aceasta este vremea pe care tu ai hotărât-o ca să mă cercetezi.

14. Căci mântuitorii tăi au cercetat puterea aflată în sufletul meu, pentru că numărul s-a împlinit, şi pentru ca materia lui să fie salvată.

15. Şi atunci, în acea clipă, toţi Guvernatorii Aeonilor materiali se vor înfricoşa de lumina ta, şi toate emanaţiile celui de-al Treisprezecelea Aeon material se vor teme de misterul luminii tale, pentru ca ceilalţi să poată obţine purificarea luminii lor.

16. Căci Domnul va cerceta puterea sufletului tău. El a dezvăluit misterul său.

17. Pentru ca să poată vedea căinţa acelora care sunt în regiunile inferioare; şi el nu le-a ignorat căinţa.

18. Acesta este, aşadar, acel mister care a ajuns să fie model pentru neamul ce se va naşte; şi neamul care va trebui să se nască va cânta cântece de laudă Înaltului.

19. Căci Lumina a privit în jos din înaltul luminii sale. Se va uita în jos peste întreaga materie.

20. Pentru a asculta suspinele acelora care sunt în lanţuri, pentru a elibera puterea sufletelor a căror putere este înlănţuită.

21. Aşa încât să poată să-şi pună numele în suflet şi misterul său în putere".

Pistis Sophia strigă în Iniţiat, cere ajutor Tatălui tuturor Luminilor. Demonii roşii ai lui Seth o copleşesc pe Pistis Sophia.

Lumina Pistis Sophiei, identificată cu elementele inumane ale materiei, suferă peste măsură.

Tenebroşii i-au luat Pistis Sophiei lumina şi puterea.

Demonii roşii ai lui Seth, înăuntrul nostru, o amărăsc pe Pistis Sophia.

În acest fel Sophia uită de misterul pe care trebuie să-l împlinească, marele mister al Autorealizării intime.

Frica este cel mai rău duşman al Pistis Sophiei.

Din frică oamenii se omoară.

Din frică naţiunile se înarmează şi merg la război.

Din frică nu avem încredere în oameni.

Din frică există spionajul şi perversitatea.

Din frică de viaţă există hoţii şi prostituatele.

Din frică fug aspiranţii, se îndepărtează de drumul real.

Graniţele, actele şi restricţiile de orice fel care împiedică circulaţia persoanelor sunt din cauza fricii.

Frica este cauza a mii de conflicte personale şi colective.

Iniţiatul căzut, cu Pistis Sophia în interiorul lui, lipsit de lumină, pare un demon.

Aspirantul căzut, chiar dacă are un corp fizic, este lipsit de lumină şi putere.

Un decan singuratic în aer este Iniţiatul căzut în noroi.

Egoul, Obstinatul, şi, în general, fiecare din elementele sale psihice indezirabile, în interiorul căruia sau al cărora se află absorbită Conştiinţa, o oprimă pe Pistis Sophia în Iniţiat.

Sufletul, sapienţa, Pistis Sophia, suferă peste măsură.

Sophia, în ea însăşi, ascunde dulceaţa propriei sale esenţe, neliniştea în

ochi, pentru ca tenebroşii să nu-i poată lua puţina lumină care îi rămâne.

Cât de amară este soarta Sophiei, a sufletului, a Fiinţei, după cădere.

Tatăl tuturor Luminilor ştie cât am suferit, şi din porunca lui, în acord cu Legea, suntem aici.

Am încălcat Legea şi trebuie să suportăm consecinţele.

Fiinţele umane, involuând în Haos, suferă nespus.

Însă Cristos, Bătrânul Zilelor, ne poate salva.

Cristosul încarnat în Iniţierea Venusiană, înăuntrul Iniţiatului, lucrează teribil din interior pentru a elibera sufletul căzut, pe Pistis Sophia.

Cristosul intim, Fiul Tatălui tuturor Luminilor, trebuie să o caute pe Pistis Sophia pentru a o salva.

Adepţii Marii Lumini de asemenea o caută pe Pistis Sophia, ascunsă în interiorul Iniţiatului, pentru a o ajuta.

Mântuitorii ajutând se ajută.

Daţi şi veţi primi, şi cu cât veţi da mai mult, cu atât veţi primi mai mult; dar celui care nu dă nimic, îi va fi luat şi ceea ce are.

Guvernatorii Aeonilor se tem de misterele Luminii. Cât de dificil este să urci la al Treisprezecelea Aeon.

Este evidentă teama Guvernatorilor înaintea celui de-al Treisprezecelea Aeon.

Foarte rar este Iniţiatul care reuşeşte să ajungă la al Treisprezecelea Aeon.

Cristosul intim va căuta puterea sufletului tău, el îţi va revela marile mistere ca să poţi ajunge la al Treisprezecelea Aeon.

Nu este posibil să ajungem la al Treisprezecelea Aeon fără să fi trecut mai întâi prin anihilarea budistă.

Cel ce vrea să ajungă la al Treisprezecelea Aeon, trebuie să dezintegreze înainte toată acea varietate de elemente psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Pistis Sophia, îmbuteliată în agregatele psihice, se desfăşoară în virtutea propriei îmbutelieri.

Cel care vrea să ajungă la al Treisprezecelea Aeon trebuie să dezintegreze în interiorul lui nu doar agregatele psihice ale răului, ci şi pe cele ale binelui.

Trebuie să trecem dincolo de bine şi de rău.

Incontestabil, sufletul, din Aeonul Treisprezece, poate observa căinţa părţilor inferioare ale lui însuşi.

Părţile inferioare ale propriei noastre Fiinţe, situate în niveluri inferioare, au deopotrivă dreptul la căinţă.

Aceasta este Gnoza, Misterul Cristic, Doctrina Fundamentală care va străluci glorios în viitoarea a Şasea Mare Rasă, după marea catastrofă care

deja se apropie.

Lumina va străluci asupra viitoarei Rase, în Vârsta de Aur.

Gnoza va ilumina Conştiinţa şi îi va elibera pe cei asupriţi.

Cristosul intim îşi va pune numele în suflet, şi Sacrul mister în puterea reală.

Atunci, Dinastiile Solare vor guverna popoarele şi întregul Pământ va fi un paradis.

Viitoarea Rasă va trăi pe continente noi, pentru că cele actuale, după ce vor fi pustiite de un foc arzător, vor rămâne pe fundul oceanelor.

Deja se apropie gigantica planetă numită Hercolubus; este o planetă de mii de ori mai mare decât Pământul.

Evident, Hercolubus, apropiindu-se excesiv de mult de Pământ, va atrage spre suprafaţă focul lichid din interiorul planetei, şi atunci va fi mistuit tot ceea ce este viu.

În punctul maxim de apropiere a lui Hercolubus se va produce o revoluţie totală a axelor Pământului.

Atunci, polii se vor preschimba în ecuator iar acesta din urmă în poli.

Mările îşi vor schimba matca, iar continentele actuale vor rămâne pe fundul oceanelor.

Un mic grup va fi salvat pentru a servi de sământă pentru viitoarea a Şasea Rasă.

Acel grup, la rândul său, va fi amestecat cu oameni din alte lumi pentru regenerarea sa totală.

Doar dintr-un grup puternic şi regenerat va putea ieşi noua Rasă a Pistis Sophiei.

□ CAPITOLUL 40 □

Ioan cere şi primeşte permisiunea de a vorbi.

Când Iisus a rostit aceste cuvinte, le-a spus:. Aceasta este a patra căinţă pe care a grăit-o Pistis Sophia; acum, aşadar, cel ce pricepe să priceapă". Şi atunci, când Iisus a spus aceste cuvinte, Ioan a înaintat, s-a închinat la pieptul lui Iisus, şi i-a spus: „Domnul meu, porunceşte-mi şi îngăduie-mi să spun tălmăcirea celei de-a patra căinţe pe care Pistis Sophia a grăit-o".

Iisus i-a spus lui Ioan: „Îţi poruncesc şi îţi îngădui să spui tălmăcirea căinţei pe care Pistis Sophia a grăit-o".

Şi Ioan a răspuns, zicând: „Domnul meu şi Salvatorul meu, despre această căinţă pe care Pistis Sophia a grăit-o, puterea ta de lumină, care era în David, a profetizat odinioară în Psalmul 101".

Ioan, în interiorul nostru, este Verbul, Cuvântul, o parte autonomă şi autoconştientă a propriei noastre Fiinţe.

Puterea de lumină care era în David, adică, puterea Cristos care a fost în David, a profetizat odinioară în Psalmul 101.

Cristos, Cristosul intim, a fost de asemenea în David şi înăuntrul lui David.

Incontestabil, Cristosul intim este învăţătorul lumii.

Servitorii Domnului suspină, fiecare, după Piatra lor Filosofală şi le este milă de mulţimi.

În interiorul fiecăruia dintre noi există o ţară psihologică, populată de toate aceste agregate psihice pe care le purtăm în interior.

Oamenii ştiu în ce loc se găsesc la un moment dat, dar, din nefericire, ignoră locul psihologic în care sunt situaţi.

Sunt unii care trăiesc în bordeluri şi taverne, sau în locuri dezgustătoare din ţara lor psihologică, şi o ignoră în mod lamentabil.

Cu toate că pare de necrezut, unele soţii foarte demne şi virtuoase, care în lumea fizică trăiesc în căminul lor, sunt situate la nivel psihologic în lupanare.

Domni oneşti şi decenţi, cu antecedente minunate, sunt situaţi la nivel psihologic în cartiere, mahalale sau străzi de gangsteri, hoţi şi bandiţi.

Toate acestea sunt cauzate de agregatele psihice pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Dezintegrând acele agregate psihice, vie personificare a defectelor noastre psihologice, ne vom stabilim ferm în cerul ţării noastre psihologice, adică, în nivelurile superioare ale propriei noastre Fiinţe, aici şi acum.

Dezintegrând agregatele psihice vom face din propria noastră viaţă o capodoperă.

Ţara psihologică a fiecăruia din noi se teme de Numele Domnului şi de Regii Pământului. Demonii roşii ai lui Seth, vie personificare a defectelor noastre psihologice, se tem de suveranitatea Cristosului intim.

Ştiu prea bine demonii roşii ai lui Seth că suveranitatea Domnului înseamnă moarte pentru ei.

Domnul va zidi Sionul, adică, Universul nostru interior, Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei, şi se va revela pe sine în suveranitatea sa.

Domnul niciodată nu dispreţuieşte ruga celui umil.

Toate acestea le va înţelege viitoarea generaţie, noua Rasă care se va naşte pe un nou Pământ transformat după marele cataclism.

Ioan tălmăceşte căinţa prin Psalmul 101.

„1. Doamne, ascultă rugăciunea mea şi permite ca glasul meu să ajungă la tine.

2. Nu-ţi întoarce faţa de la mine; apleacă-ţi urechea spre mine în ziua în care sunt asuprit; ascultă-mă degrabă în ziua în care te voi chema.

3. Căci zilele mele se sting ca fumul şi oasele mele sunt uscate ca piatra.

4. Sunt ofilit ca iarba şi inima mi-e uscată; căci am uitat să-mi mănânc pâinea.

5. De glasul suspinului meu, oasele mele taie în carnea mea.

6. Sunt acum ca un pelican în pustiu. Am ajuns ca bufniţa din casă.

7. Am petrecut noaptea în veghe; am ajuns ca o vrabie singuratică pe acoperiş.

8. Duşmanii mei rn-au ponegrit toată ziua şi cei care mă cinsteau rn-au insultat.

9. Căci am mâncat cenuşă în locul pâinii mele şi mi-am amestecat băutura cu lacrimi.

10. Din cauza mâniei tale şi a furiei tale, căci tu m-ai ridicat şi m-ai doborât.

11. Zilele mele s-au plecat ca o umbră şi sunt uscat ca iarba.

12. Dar tu, oh, Doamne, tu dăinuieşti în veac, şi amintirea ta în neamul neamului.

13. Arată-te şi ai milă de Sion, căci a venit vremea să te înduri de el; ceasul precis a sosit.

14. Servitorii tăi au suspinat după pietrele lui şi le va fi milă de praful său.

15. Iar neamurile se vor teme de numele Domnului şi regii Pământului se tem de suveranitatea ta.

16. Căci Domnul va zidi Sionul şi se va revela pe sine în suveranitatea sa.

17. El a ţinut cont de rugăciunea celui umil şi nu i-a dispreţuit rugăminţile.

18. Aceasta se va scrie pentru un alt neam, şi poporul ce se va zidi îl va lăuda pe Domnul.

19. Căci el a privit în jos, din sfânta sa înălţime; Domnul a privit din Cer în jos, pe Pământ.

20. Ca să audă suspinul celor înlănţuiţi, ca să-i elibereze pe fiii celor care au murit.

21. Ca să vestească numele Domnului în Sion şi slăvirea lui în Ierusalim.

Aceasta este, Doamne, tălmăcirea misterului căinţei pe care Pistis Sophia a grăit-o".

Viitoarea Rasă va înţelege aceste învăţături şi îl va lăuda pe Cristosul intim.

Cristosul intim, din interior, ne ajută.

Logosul ascultă rugăminţile acelora care gem în lanţurile lor.

Numele Domnului va străluci în Sion.

Numele Domnului va fi slăvit în Ierusalim.

Sionul ca Om real, şi Ierusalimul ca Om Solar sau Supraom, vor străluci în Domnul.

□ CAPITOLUL 41 □

Iisus îl laudă pe Ioan.

Şi când Ioan a terminat de spus aceste cuvinte lui Iisus în mijlocul discipolilor săi, Iisus i-a răspuns: „Bine ai grăit, Ioan, cel Neprihănit, care vei domni în împărăţia Luminii”.

Ioan, cel Neprihănit, Verbul, domneşte în împărăţia Luminii.

I-E-O-U-A-N, Ioan, este Cuvântul, Armata Vocii, Oştirea colectivă a Elohimilor creatori.

„La început era Cuvântul, şi Cuvântul era cu Dumnezeu, şi Cuvântul era Dumnezeu”.

Armata Elohimilor creatori, Logosul, Verbul, creează prin puterea Cuvântului.

„Prin el toate lucrurile au fost făcute, şi fără el nimic din ceea ce a fost făcut nu ar fi fost făcut”.

Logosul răsună; aşa stă scris.

Elohimii au creat Universul cu ajutorul Verbului şi cu Verbul.

Armata Vocii, cu ajutorul Fiat-ului luminos şi spermatic al Primei Clipe, a creat Universul.

Fiat-ul luminos şi spermatic al Primei Clipe a dat viaţă la tot ceea ce este, a fost şi va fi.

Însă emanaţiile Egoului o asupresc pe Pistis Sophia.

Emanaţiile Obstinatului îi smulg lumina Pistis Sophiei.

Iisus îşi continuă discursul, spunându-le discipolilor săi: „Se întâmplă din nou că emanaţiile Obstinatului au asuprit-o pe Pistis Sophia în Haos, dorind să-i ia toată lumina; încă nu se împlinise porunca de a o scoate din Haos, şi încă nu mi se ordonase de către Primul Mister să o salvez din Haos. Aşadar, când toate emanaţiile materiale ale Obstinatului o asupreau, ea strigă şi îşi grăi a cincea căinţă, spunând...”.

Numai porunca Bătrânului Secolelor poate să o salveze pe Pistis Sophia, să o scoată din Haos.

A Cincea căinţă a Sophiei.

„1. Lumină a salvării mele, îţi cânt lauda mea în Regiunea din înalt şi deopotrivă în Haos.

2. Te laud pe tine cu imnul pe care l-am cântat în înalt şi cu care te-am lăudat când eram în Haos. Îngăduie-mi să ajung la tine şi ia aminte, oh, Lumină, la căinţa mea!

3. Căci puterea mea este plină de întuneric, şi lumina mea s-a risipit în Haos.

4. Am ajuns asemenea Guvernatorilor Haosului, care au intrat în tenebrele care sunt dedesubt. Am devenit ca un corp material care nu are pe nimeni în înalt care să-l salveze.

5. Sunt asemenea materiilor cărora li s-a luat puterea şi care au fost aruncate în Haos —materii pe care tu nu le-ai salvat şi care sunt absolut condamnate din porunca ta—.

6. Acum, deci, am fost pusă în tenebrele de dedesubt, în întuneric, şi printre materii care sunt moarte şi sunt lipsite de putere.

7. Tu ţi-ai împlinit porunca în mine şi toate lucrurile ce le-ai hotărât.

8. Şi spiritul tău s-a îndepărtat, părăsindu-mă. Şi mai mult, din porunca ta emanaţiile Aeonului meu nu mi-au venit în ajutor, m-au detestat şi s-au depărtat de mine, şi totuşi nu sunt nimicită de tot.

9. Şi lumina mea a scăzut în mine şi am strigat spre lumină cu lumina care încă mai este în mine, şi mi-am întins mâinile spre tine.

10. Acum, deci, oh, Lumină, nu-ţi vei împlini porunca în Haos, şi mesagerii care vin după poruncile tale nu se vor înălţa oare în întuneric să vină şi să fie discipolii tăi?

11. Nu vor striga oare misterul numelui tău în Haos?

12. Sau oare nu-ţi vor rosti numele într-o materie a Haosului, în care tu însuţi nu te vei purifica?

13. Dar eu ţi-am adus laude, oh, Lumină, şi căinţa mea va ajunge la tine în înalt.

14. Permite ca lumina să vină la mine.

15. Căci ei mi-au luat lumina, şi sufăr din cauza luminii din clipa în care am fost emanată. Şi când am privit lumina în înalt am văzut jos puterea luminii în Haos; m-am ridicat şi am căzut.

16. Porunca ta a venit peste mine şi spaimele pe care tu le-ai hotărât pentru mine m-au înşelat.

17. Şi înconjurându-mă în număr mare, ca apa, s-au lipit de mine tot timpul.

18. Şi din porunca ta tu nu ai lăsat ca emanaţiile tovarăşilor mei să-mi vină în ajutor, nici ca Perechea mea să mă salveze de amărăciunea mea.

Aceasta este, aşadar, a cincea căinţă pe care Pistis Sophia a grăit-o în Haos, când toate emanaţiile materiale ale Obstinatului continuau să o asuprească".

Pistis Sophia cântă laude luminii salvării atât în Haos cât şi în înalt.

Iniţiatul Pistis Sophiei îndeplineşte Tabla lui Hermes Trismegistul, care ad literam spune astfel:

„Este adevărat, fără minciună, cert şi foarte real: ceea ce este jos este ca şi ceea ce este sus, şi ceea ce este sus este ca şi ceea ce este jos. Prin aceste lucruri se realizează miracolele unui singur lucru, şi cum toate lucrurile sunt şi provin din unu, prin medierea lui unu, astfel toate lucrurile s-

au născut din acest lucru unic prin adaptare.

Soarele este tatăl iar Luna mama. Vântul l-a purtat în pântecul său. Pământul este doica sa şi receptaculul său.

Tatăl a toate, Thelema lumii universale, este aici. Forţa sau puterea sa rămâne întreagă dacă este convertită în pământ.

Vei separa pământul de foc, ceea ce este subtil de ceea ce este dens, încetişor, cu mare meşteşug. Urcă de la Pământ şi coboară din Cer, şi primeşte forţa lucrurilor superioare şi a celor inferioare. Vei avea în acest mod gloria lumii şi tot întunericul va fugi de tine.

Este forţa puternică a oricărei forţe, căci va învinge orice lucru subtil şi va pătrunde orice lucru solid. Astfel a fost creată lumea. De aici vor ieşi admirabile adaptări, a căror metodă este dată aici.

De aceea am fost numit Hermes Trismegistul, căci deţin cele trei părţi ale filosofiei universale.

Ceea ce am spus despre opera solară este complet".

Iniţiatul suferă mult în Haosul de dedesubt, în tenebrele non Fiinţei. Tenebrele care sunt dedesubt sunt înspăimântătoare.

Guvernatorii care sunt jos, în tenebrele non Fiinţei, ştiu cât suferă Pistis Sophia.

Învierea lui Lazăr (1517-1519)

Sebastiano del Piombo, Naţional Gailery, Londra, Marea Britanie

Numeroase sunt materiile din interiorul nostru care sunt absolut condamnate.

Adeptul, plin de Pistis Sophia, urcă şi coboară când este necesar. Câteodată, Iniţiatul trebuie rămână vreme îndelungată în Abis, lucrând în superobscuritate şi în augusta tăcere a înţelepţilor.

Din tenebre iese lumina, iar Cosmosul se iveşte din Haos, înţelepţii, printre tenebrele de dedesubt, trăiesc printre materii care sunt moarte şi sunt lipsite de putere.

Însă acele materii se cred vii şi puternice.

Vreau să mă refer în mod subliniat la demonii din Avern.

Cristosul intim şi-a îndeplinit ordinul în inima Adepţilor care coboară în Regatul întunecat al lui Pluton pentru a lucra în Marea Operă.

Când Adepţii coboară în Tartar se îndepărtează de Cristosul intim şi suferă nespus.

Pistis Sophia strigă după lumină când se află în Avern. Lumina îşi îndeplineşte întotdeauna porunca în Haos.

Mesagerii sunt părţile superioare ale Fiinţei care-l vizitează pe Adept în Avern pentru a-l instrui.

Evident, orice urcare este precedată de o coborâre, şi orice exaltare mistică este precedată de o înspăimântătoare şi teribilă umilire.

Nimeni nu poate urca fără să-şi fi dat înainte osteneala de a coborî. Misterul numelui secret al fiecăruia dintre noi este teribil de divin.

Există în noi materii abominabile, uneori eroice şi generoase, cu multe merite, dar care niciodată nu pot să se purifice, şi care, prin urmare, trebuie să se dezintegreze în Abis.

Iniţiatul, în Avern, plin de Pistis Sophia, cântă laude Luminii, iar căinţele sale urcă până la Tatăl.

Lumina trebuie să-i inunde pe lucrătorii Marii Opere care suferă în Regatul întunecat al lui Pluton.

Fie ca puterea luminii să ajungă până în Haos spre binele înţelepţilor care lucrează în superobscuritatea augustă a marilor mistere.

Fie ca terorile Abisului să nu-i copleşească pe înţelepţi, aceasta este năzuinţa noastră.

Terorile Lumilor Infernale din măruntaiele Pământului au nenumărate faţete.

Diversele părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe trebuie să le vină Adepţilor în ajutor.

Buddhi, Beatrice a lui Dante, Frumoasa Elena din Troia, Sufletul Spirit, trebuie să-l ajute pe Adept.

Fericit este Adeptul care este ajutat de Walkiria sa.

Preafericit este Adeptul care este ajutat de Ginebra, Regina Jinaşilor, cea care îi turna lui Lancelot vinul în cupele lui Şuiera şi Manti.

Vinul Sexualităţii transcendente străluceşte în Potirul desfătărilor.

□ CAPITOLUL 42 □

Când Iisus le-a spus aceste cuvinte discipolilor săi, a continuat: „Cel ce are urechi de auzit, să audă; şi acela în care arde spiritul, să vină înainte şi să spună tălmăcirea înţelesului celei de-a cincea căinţe a Pistis Sophiei”.

Filip, Apostolul lui Iisus, există în interiorul nostru, aici şi acum. Filip îl asistă pe cel care îl invocă şi îl scoate în corp astral.

Aceia care îl invocă, de obicei primesc multiple beneficii.

Acest gen de invocaţii se realizează înainte de a adormi.

Filip de asemenea poate să-l ducă pe invocator cu corpul fizic în stare de Jinas.

„La cer, Filip” este cheia invocaţiei.

Să se repete această frază de mii de ori.

Dacă vrem să ne ducem cu corpul fizic, îi cerem favorul lui Filip.

Dacă vrem doar să mergem în cel astral, îl rugăm pe Filip.

Îi vorbim lui Filip, îl implorăm pe Filip.

Pentru a ieşi în astral este nevoie de puţin somn.

Pentru a duce corpul fizic în stare de Jinas e nevoie de mai puţin somn şi de foarte multă credinţă.

Cititorul trebuie să studieze opera noastră *„Cartea Galbenă”.*

Unul este Filip istoric, altul Filip intim; fiecare dintre noi îl are pe Filip al său.

Cei Doisprezece Apostoli sunt cele Douăsprezece Puteri în interiorul nostru.

Cei Doisprezece Apostoli sunt cele douăsprezece părţi ale propriei noastre Fiinţe.

O repetăm pentru binele devoţilor noştri.

Filip, scribul, se plânge.

Şi când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte, Filip ieşi înainte, ridică şi lăsă jos cartea din mâna sa —căci el scrie toate cuvântările spuse de Iisus şi tot ceea ce el a făcut—; Filip s-a apropiat, deci, şi i-a spus: „Domnul meu, desigur, nu mi-ai încredinţat doar mie să mă îngrijesc de lume şi să scriu toate cuvintele ce le vom rosti şi tot ceea ce vom face noi toţi; şi, totuşi, tu nu m-ai chemat să vin aici şi să spun tălmăcirea misterelor căinţei Pistis Sophiei, dar spiritul meu de nenumărate ori a ars în mine, silindu-mă să vin înainte şi să spun tălmăcirea căinţei Pistis Sophiei; şi nu am putut să o fac pentru că eu sunt scribul tuturor cuvântărilor”.

Filip scrie întotdeauna cuvintele Cristosului intim.

Filip este scribul tuturor discursurilor.

Iisus explică faptul că scribii hotărâţi sunt Filip, Toma şi Matei.

Când Iisus l-a auzit pe Filip, i-a spus: „Ascultă Filip, binecuvântatule, să-

ţi vorbesc: tu, Toma şi Matei, sunteţi cei cărora Primul Mister v-a dat să scrieţi toate cuvântările pe care eu le voi spune şi tot ceea ce eu voi face, şi toate lucrurile pe care le veţi vedea. Dar ţie, încă nu ţi s-a împlinit numărul vorbelor pe care trebuie să le scrii. Când se va împlini, vei veni şi vei vorbi după voia ta. Acum, aşadar, voi trei trebuie să scrieţi toate cuvintele pe care eu le voi spune, toate lucrurile pe care le voi face şi pe care voi le veţi vedea, ca astfel să puteţi fi martorii tuturor lucrurilor din împărăţia Cerurilor".

Filip, Toma şi Matei, trei Apostoli în noi înşine, ascultă de ordinele Primului Mister şi scriu vorbele Cristosului intim.

Cele trei părţi ale Fiinţei, Filip, Toma şi Matei, în afară de a scrie toate lucrurile pe care Cristosul intim le spune, şi le vede, şi le face, au de asemenea puterea de a vedea şi de a auzi lucrurile Domnului.

Filip, Toma şi Matei sunt cei trei martori ai lucrurilor împărăţiei Cerurilor.

Filip, Toma şi Matei sunt realmente trei părţi ale propriei noastre Fiinţe.

□ CAPITOLUL 43 □

Maria interpretează cuvintele lui Iisus referitoare la cei trei martori.

Când Iisus a terminat, le-a spus discipolilor săi: „Cel ce are urechi de auzit, să audă".

Maria înaintă din nou, veni în mijlocul reuniunii şi se aşeză lângă Filip, spunându-i lui Iisus: „Domnul meu, lumina care sălăşluieşte în mine are urechi şi eu sunt gata să ascult puterea mea; am înţeles cuvântul pe care l-ai rostit.

Acum, deci, Domnul meu, ascultă-mi discursul sincer, tu, care ne-ai spus: «Cel ce are urechi de auzit, să audă».

Cum i-ai spus lui Filip: «Pe tine, şi pe Toma, şi pe Matei v-a însărcinat Primul Mister să scrieţi toate discursurile împărăţiei Luminii şi să fiţi martorii lor», ascultă atunci ca eu să tălmăcesc acele cuvinte. Sunt cele pe care puterea ta de lumină le-a profetizat odinioară prin Moise: «Orice lucru va fi stabilit cu ajutorul a trei martori». Cei trei martori sunt Filip, Toma şi Matei".

Orice chestiune esoterică se va stabili cu ajutorul a trei martori.

Ar fi absurd să-i căutăm pe cei trei martori în afara noastră.

Evident, trebuie să îi căutăm pe cei trei martori în interiorul nostru, aici şi acum.

Realmente, cei trei apostoli menţionaţi se bucură în interiorul nostru de ceea ce se numeşte autoindependenţă.

Divina Mamă Kundalini dă mărturie de toate aceste lucruri.

Filip primeşte permisiunea de a vorbi.

Când Iisus a auzit cuvintele acelea, a zis: „Bine ai grăit, Maria. Aceasta este tălmăcirea cuvintelor. Acum, aşadar, vino tu, Filip, şi rosteşte tălmăcirea

celei de-a cincea căinţe a Pistis Sophiei; apoi te vei aşeza şi vei scrie discursurile pe care le voi rosti până când se va împlini numărul corespunzător de cuvinte pe care va trebui să le scrii despre împărăţia Luminii. Apoi vei veni şi vei spune ceea ce spiritul tău înţelege. Dar acum rosteşte tălmăcirea celei de-a cincea căinţe a Pistis Sophiei".

Filip interpretează a cincea căinţă plecând de la Psalmul 87.

Şi Filip îi răspunse lui Iisus, zicând: „Domnul meu, ascultă tălmăcirea pe care o dau căinţei ei. Puterea ta a profetizat înainte despre aceasta prin David în Psalmul 87, spunând...".

Domnul interior profund este Salvatorul nostru.

Filip înţelege toate acestea.

Filip posedă puteri luminoase pentru a înţelege.

Filip posedă puteri luminoase pentru a scrie.

„1. Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, zi şi noapte te-am chemat.

2. Lasă-mă să plâng înaintea ta; apleacă-ţi urechea la ruga mea, oh, Doamne!

3. Căci sufletul meu este plin de fărădelegi şi am fost târât în lumea de dedesubt.

4. Sunt socotit printre cei ce au coborât în groapă; sunt ca un om ce nu are pe nimeni care să-l ajute.

5. Cei liberi printre morţi sunt ca cei ucişi care sunt aruncaţi departe şi dorm în morminte, de care tu nu-ţi mai aduci aminte şi sunt nimiciţi de mâna ta.

6. Am fost pus într-o groapă de dedesubt, în întunericul şi umbrele morţii.

7. Mânia ta s-a întărit asupra mea şi grijile tale m-au ajuns. (Pauză)

8. Tu i-ai îndepărtat de mine pe prietenii mei şi am ajuns în ochii lor un netrebnic. M-au părăsit şi eu nu pot ieşi de aici.

9. Vederea mea s-a întunecat de suferinţă; te-am chemat, oh, Doamne, toată ziua, şi am întins către tine braţele mele.

10. Oare morţilor nu le vei face minuni? Sau morţii nu se vor scula şi te vor mărturisi?

11. Oare nu vor spune numele tău în morminte?

12. Şi dreptatea ta pe un pământ pe care l-ai uitat?

13. Dar eu te-am strigat, oh, Doamne, şi rugăciunea mea te va atinge dimineaţa.

14. Nu-ţi întoarce chipul de la mine.

15. Căci sunt nenorocit şi sufăr din tinereţea mea. Şi când mă înalţ pe mine mă umilesc şi mă ridic.

16. Mâniile tale au venit peste mine şi înfricoşările tale m-au tulburat.

17. M-au înconjurat ca apa; m-au cuprins toată ziua.

18. I-ai îndepărtat pe tovarăşii mei de mine şi pe prietenii mei de nenorocirea mea.

Aceasta este, deci, tălmăcirea misterului celei de-a cincea căinţe pe care Pistis Sophia a rostit-o când era asuprită în Haos".

Cristosul intim este învăţătorul lumii.

Cristosul intim este Salvatorul nostru interior.

Să ne căim şi să plângem pentru greşelile noastre.

Noi toţi, cu adevărat, am fost târâţi în lumea inferioară.

Suntem printre cei care au coborât în Lumile Infernale.

Cei care încă se cred liberi sunt simple victime ale Egoului.

În groapa de dedesubt, în Regatul lui Pluton, sub scoarţa Pământului, se suferă îngrozitor.

Fericit cel ce reuşeşte să moară în el însuşi, aici şi acum.

Acela nu va vedea atunci a doua moarte.

Doar murind în noi înşine, pe baza muncilor conştiente şi a suferinţelor voluntare, se va putea elibera Pistis Sophia.

Iniţiatul care trece prin anihilarea de sine însuşi ajunge la Iluminarea totală.

Iniţiatul, în mod voluntar, este pus într-o groapă de dedesubt, doreşte să moară, vrea să moară.

Domnul poate face minuni cu cei morţi.

Fericiţi cei ce mor, căci vor fi înălţaţi în Domnul.

Numele Domnului va fi rostit în mormintele celor care mor în ei înşişi.

Suntem sărmani şi mizerabili, goi şi perverşi, dar ne credem sfinţi şi puternici.

Domnul interior profund îl mustră pe Iniţiat.

Suntem în rea tovărăşie, şi Domnul îi va îndepărta de noi pe tovarăşii răi.

Tovarăşii răi sunt în interiorul nostru.

Tovarăşii răi sunt agregatele psihice perverse pe care le purtăm în noi.

Tovarăşii perverşi au murit graţie Domnului.

Odată morţi tovarăşii noştri perverşi, Pistis Sophia este eliberată.

Nu ar servi la nimic să posedăm întreaga erudiţie a acestei lumi dacă nu am muri în noi înşine.

A distruge agregatele psihice este posibil doar în Forja Ciclopilor, în plin coit chimic.

Bărbat-fenreie, uniţi sexual, sunt înconjuraţi de teribile forţe cosmice.

Bărbat-femeie, uniţi sexual, sunt înconjuraţi de teribilele forţe care au adus la existenţă Universul.

Bărbatul este forţa pozitivă, femeia este forţa negativă. Forţa neutră le

conciliază pe cele două.

Dacă cele Trei Forţe se îndreaptă împotriva unui agregat psihic, acesta este redus la praf cosmic.

Bărbatul, în plin coit chimic, trebuie să-şi ajute femeia considerând agregatele psihice ale acesteia ca şi cum ar fi ale lui.

Femeia trebuie să considere agregatele psihice ale bărbatului ca şi cum ar fi ale ei.

Astfel, Forţele Pozitivă, Negativă şi Neutră se vor îndrepta împotriva oricărui agregat, unite cum trebuie.

Aceasta este cheia pentru a dezintegra agregatele psihice.

Bărbat-femeie, uniţi sexual, trebuie să se roage cerându-i Fecioarei Mării, lui Devi Kundalini, să dezintegreze cutare sau cutare agregat psihic înţeles înainte în profunzime.

Dacă bărbatul vrea să dezintegreze un agregat psihic, fie de mânie, de desfrâu, de gelozie, etc., o va chema pe Divina Mamă Kundalini rugând-o să dezintegreze acel agregat, iar femeia sa îl va ajuta cu aceeaşi rugăciune ca şi cum agregatul ar fi al ei.

La fel va proceda şi bărbatul cu agregatele psihice ale femeii sale, considerându-le ale lui.

Totalitatea forţelor bărbatului şi ale femeii în timpul copulaţiei metafizice trebuie să fie îndreptate, fie spre agregatele psihice ale bărbatului, fie spre cele ale femeii.

Astfel vom sfârşi cu Egoul.

Aceasta este cheia pentru a o elibera pe Pistis Sophia.

Să nu uităm că în timpul coitului chimic, bărbatul şi femeia uniţi sunt în realitate un Androgin divin, atotputernic şi teribil.

□ CAPITOLUL 44 □

Filip este lăudat şi continuă să scrie.

Şi atunci, auzind Iisus cuvintele lui Filip, a zis: „Bine ai grăit, Filip, cel mult iubit. Acum, dar, vino, aşează-te şi scrie partea ta din discursurile pe care eu le voi rosti şi din toate lucrurile pe care le voi face, şi tot ceea ce vei vedea”.

Şi de îndată Filip se aşeză şi scrise.

Apoi, Iisus îşi continuă discursul, şi le spuse discipolilor săi: „Atunci Pistis Sophia a strigat spre Lumină, care i-a iertat păcatul de a-şi fi părăsit regiunea şi de a fi coborât în întuneric. Şi ea şi-a rostit a şasea căinţă, spunând..."

Tatăl tuturor Luminilor îi iartă Pistis Sophiei păcatul de a fi căzut în tenebrele non Fiinţei.

În tenebrele non Fiinţei domneşte suverană durerea.

Totuşi coborârea este necesară pentru a urca din nou, mai târziu, triumfal.

Reînălţarea victorioasă implică transformare totală.

Pasărea Phoenix renaşte mai puternică decât înainte, mai atotputernică, şi teribil de divină.

A şasea căinţă a Sophiei.

„1. Ţi-am cântat laude, oh, Lumină, în întunericul de jos!

2. Ascultă-mi căinţa şi fie ca lumina ta să ia aminte la ruga mea.

3. Oh, Lumină, dacă te gândeşti la păcatul meu nu voi putea să stau înaintea ta, iar tu mă vei părăsi!

4. Dar tu, oh, Lumină, tu eşti salvatoarea mea; căci din cauza luminii numelui tău am avut credinţă în tine, oh, Lumină!

5. Şi puterea mea a avut credinţă în misterul tău; şi mai mult, puterea mea a crezut în Lumină când se găsea printre cei din înalt; şi a crezut în ea când se găsea în Haosul de jos.

6. Lasă ca toate puterile care sunt în mine să creadă în Lumină acum, când mă aflu în întunericul de jos, şi să poată să creadă din nou în Lumină dacă ajung în regiunea din înalt.

7. Căci Lumina este cea care s-a îndurat de noi şi ne-a călăuzit. Un mare mister al salvării există în ea.

8. Şi ea va aduce toate puterile afară din Haos din cauza nesocotirii mele, căci mi-am lăsat regiunea şi am venit jos, în Haos.

Acum, aşadar, să înţeleagă cel a cărui minte este exaltată”.

Iniţiatul cântă laude Marii Lumini chiar dacă lucrează în întuneric şi în augusta tăcere a înţelepţilor.

Avem nevoie ca Marea Lumină să ne ierte cu adevărat.

Dacă Lumina s-ar gândi mereu la greşelile noastre şi niciodată nu ne-ar ierta, nicicând nu am putea avansa.

Lumina Numelui este Numele Luminii pe care Fiinţa Fiinţei noastre îl posedă.

Misterul misterelor se experimentează prin Credinţa conştientă.

Iniţiatul crede în Lumină când se află printre aceia care sălăşluiesc în înalt.

Iniţiatul crede în Lumină când lucrează în supraobscuritate şi în tăcerea augustă a înţelepţilor.

Toate părţile autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe individuale trebuie să aibă deplină încredere în lumina interioară, aici şi acum.

Când lucrăm în Abis trebuie să avem încredere deplină în Lumină şi să nu ne înfricoşăm.

Nimeni nu ar putea urca fără să fi coborât mai întâi.

Trebuie să le furăm tenebrelor lumina.

Lumina se îndură de noi şi ne călăuzeşte.

În Lumină există un mare mister al salvării.

Lumina trebuie să ducă toate puterile fiecăruia dintre noi afară din Haos.

Prin puteri se înţelege fiecare dintre părţile independente ale Fiinţei care coboară în Haos şi care suferă.

În mod evident, fiecare dintre părţile independente ale propriei noastre Fiinţe individuale trebuie să se perfecţioneze.

Cei Doisprezece Apostoli, adică, cele douăsprezece părţi ale Fiinţei noastre, cele Douăsprezece Puteri, trebuie să se desăvârşească în interiorul nostru, aici şi acum.

Oamenii vor să ştie ceva doar despre cei Doisprezece Apostoli istorici, dar nu înţeleg nimic despre cele douăsprezece părţi ale propriei noastre Fiinţe individuale.

Trebuie să-i căutăm pe cei Doisprezece în noi înşine.

Este urgent să-i desăvârşim pe cei Doisprezece Apostoli din interiorul nostru.

Să ne amintim că temeliile Ierusalimului Ceresc sunt douăsprezece, şi că pe fiecare dintre ele este scris numele fiecăruia dintre cei Doisprezece.

Astfel, cele douăsprezece nume ale celor Doisprezece Apostoli corespund fiecare cu temelia sa corespunzătoare.

Trebuie să distrugem Babilonul cel Mare, mama tuturor fornicaţiilor şi nelegiuirilor de pe Pământ.

Evident, Babilonul este propriul nostru oraş psihologic populat de agregatele psihice pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Trebuie să edificăm Ierusalimul Ceresc în interiorul nostru.

Douăsprezece sunt temeliile Ierusalimului Ceresc.

A-i perfecţiona pe cei Doisprezece este posibil doar dezintegrând agregatele psihice.

Rar este acela a cărui minte este salvată.

Zidul Ierusalimului Ceresc este de 144 de coţi, măsură a omului, care este a îngerului.

Dacă adunăm aceste numere, o sută patruzeci şi patru, între ele, ne dă nouă.

Nouă este numărul cabalistic al celei de-a Noua Sfere.

Nouă este sfera sexuală.

Doar lucrând în a Noua Sferă este posibil să dezintegrăm total agregatele psihice.

Doar dezintegrând aceste agregate eliberăm Esenţa şi edificăm Ierusalimul Ceresc, aici şi acum.

□ CAPITOLUL 45 □

Iisus, terminând de spus aceste cuvinte, le spuse discipolilor săi: „Înţelegeţi felul în care vă vorbesc?” Andrei înaintă şi spuse: „Domnul meu, despre tălmăcirea celei de-a şasea căinţe a Pistis Sophiei, puterea ta de lumină a profetizat odinioară prin David în Psalmul 129, spunând...”.

Andrei şi crucea sa sunt ceva profund semnificativ.

Crucea Sfântului Andrei, pe care el a murit crucificat, este alchimică.

Sunt teribile torturile psihologice prin care trebuie să trecem pentru a dezintegra Mercurul Sec, adică, agregatele psihice, vie personificare a defectelor noastre psihologice.

Sulful (Focul) şi Mercurul (Apa) se încrucişează în X şi se încrucişează din nou neîncetat în Marea Operă.

Mercurul înţelepţilor este sufletul metalic al spermei.

Sufletul metalic al spermei trebuie să fie fecundat de Sulf.

Andrei şi doctrina sa reprezintă lupta pentru a dezintegra agregatele psihice.

Andrei cu crucea sa trebuie să cristalizeze Sulful şi Mercurul în forma Corpurilor Existenţiale Superioare ale Fiinţei.

Sulful şi Mercurul, încrucişate într-o primă octavă, se cristalizează în Corpul Astral, pe o a doua octavă iau forma Corpului Mental, şi pe o a treia octavă asumă forma Corpului Cauzal.

A poseda acele corpuri este indispensabil pentru a primi principiile animice şi a ne preschimba într-un Om real.

Andrei interior se perfecţionează când Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei s-au perfecţionat.

Nu este posibil să perfecţionăm aceste corpuri dacă înainte nu am eliminat agregatele psihice, vie personificare a defectelor noastre psihologice.

Andrei trebuie să dezintegreze Mercurul Sec şi Sulful Arsenicat.

Andrei trebuie să cristalizeze Mercurul Filosofal pregătit.

Andrei suferă dezintegrând Mercurul Sec.

Fără o dezintegrare prealabilă a Mercurului Sec nu ar fi posibilă Cristificarea.

Corpurile Existenţiale perfecţionate sunt din aur pur.

A crea Corpurile nu este decât o parte, a le perfecţiona este urgent şi de neamânat.

Andrei interpretează a şasea căinţă prin Psalmul 129.

„1. Din adâncuri am strigat spre tine, oh, Doamne!

2. Ascultă glasul meu: fie ca urechile tale să ia aminte la glasul rugăciunii mele.

3. Oh, Doamne, dacă te vei uita la nelegiuirile mele, cine ar fi capabil să treacă încercarea?

4. Căci iertarea este în mâinile tale; în numele tău am nădăjduit, în tine, oh, Doamne!

5. Sufletul meu a aşteptat cuvântul tău.

6. Sufletul meu a nădăjduit în Domnul, de dimineaţa până seara. Fie ca Israel să nădăjduiască în Domnul de dimineaţa până seara.

7. Căci la Domnul este îndurarea, şi în ele o mare mântuire.

8. El va salva Israelul de toate nelegiuirile lui".

Proba Sanctuarului este foarte dificilă, foarte puţine sunt fiinţele umane capabile să treacă acea teribilă probă.

Domnul interior profund cunoaşte foarte bine nelegiuirile noastre; dezintegrându-le, vom trece teribila probă a Sanctuarului.

Acea probă conţine în ea însăşi toate probele.

Acea probă este, în ea însăşi, multiple probe.

Atotmilostivul iartă multe greşeli când în realitate meritäm iertarea.

Sufletul aşteaptă întotdeauna cuvântul Domnului.

Nu e suficient să ascultăm cuvântul, trebuie să împlinim cuvântul în noi înşine, aici şi acum.

Cel care ascultă cuvântul şi nu îl împlineşte este asemenea omului care se priveşte în oglindă, apoi întoarce spatele şi pleacă.

Sufletul nădăjduieşte în Domnul interior profund.

Israel speră în Domnul, de dimineaţa până seara.

Israel este un cuvânt care trebuie să fie analizat.

„Is" ne aminteşte de Isis şi de Misterele Isiace.

„Ra" ne aminteşte de Logosul Solar.

Să ne amintim de discul lui Ra din străvechiul Egipt al faraonilor. „El" este el. El este Dumnezeul interior profund în fiecare, dintre noi. În consecinţă şi ca un corolar etimologic corect, poporul lui Israel este constituit din diferitele părţi ale Fiinţei.

Toate multiplele părţi autoconştiente şi independente ale propriei noastre Fiinţe individuale constituie poporul lui Israel.

Îndurarea Domnului interior vine asupra noastră când realmente am trecut prin anihilarea budistă.

Iisus îl laudă pe Andrei. Îi făgăduieşte că Tiranii vor fi judecaţi şi mistuiţi de Focul înţelept.

Şi Iisus spuse: ...Bine ai grăit, Andrei binecuvântatule. Aceasta este tălmăcirea căinţei ei. Adevărat, adevărat îţi spun: te voi desăvârşi în misterele Luminii şi în toată cunoaşterea, de la interioarele interioarelor până la exterioarele exterioarelor; de la inefabil până jos la întunericul

*întunericului; de la Lumina Luminilor, până la **[...]**[1] materiei; de la toţi Zeii până la demoni; de la toţi Domnii până la Decani, de la toate Autorităţile până la Liturgi; de la crearea omului până la aceea a fiarelor sălbatice, a vitelor şi a reptilelor, pentru ca să fii numit perfect, desăvârşit în toată deplinătatea. Adevărat, adevărat îţi spun: în regiunea în care voi fi în împărăţia Tatălui meu acolo vei fi şi tu cu mine. Şi când numărul desăvârşit se va împlini, când amestecul va fi dizolvat, îţi voi da ordinul de a-i aduce pe toţi Zeii Tirani care nu au dat purificarea luminii lor, şi îi voi ordona Focului înţelept, peste care trece cel perfect, să îi devoreze pe acei Tirani până când îşi vor da ultima purificare a luminii lor".*

Evident, Andrei cu crucea sa în X şi munca sa complicată şi teribil de grea, care este aceea de a cristaliza ceea ce trebuie să se cristalizeze şi de a dezintegra ceea ce trebuie să se dezintegreze, se va desăvârşi în misterele Luminii.

Torturile Sfântului Andrei sunt suficiente pentru purificarea sa. Însă nu trebuie să îl uităm pe Andrei al nostru individual, interior. Fiecare dintre noi îl are pe Andrei al său.

A-l desăvârşi din interioarele interioarelor până în exterioarele exterioarelor, iată ce este teribil de greu.

Andrei, în Marea Operă, suferind pe crucea sa sexuală, trebuie să se perfecţioneze de la inefabil în jos până la întunericul întunericului, de la Lumina Luminilor până la tenebrele materiei, de la toţi Zeii până la demoni.

Andrei trebuie să se perfecţioneze prin munci conştiente şi suferinţe voluntare, de la toţi Domnii până la Decani, de la toate Autorităţile până la Liturgi, etc., etc., etc.

Fiecare dintre părţile Fiinţei trebuie să ajungă la perfecţiunea totală, integrală.

Andrei este una din acele părţi autonome şi conştiente.

Andrei, desăvârşit înăuntrul fiecăruia dintre noi, se integrează cu Tatăl.

Să ne amintim că trebuie să-i desăvârşim pe fiecare dintre cei Doisprezece din interiorul nostru, aici şi acum.

Numărul desăvârşit în fiecare dintre noi este suma totală a tuturor părţilor autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe individuale.

Există cei Doisprezece, şi cei Douăzeci şi Patru, şi cei Şapte, şi cei Patru, etc.

Există cele Douăsprezece Puteri în interiorul nostru.

Există cei Douăzeci şi Patru de Bătrâni ai Zodiacului în noi înşine.

Există cei Patru Deva-Rajas sau Patru Genii Elementale înăuntrul nostru, etc., etc.

Leul Legii există în interiorul nostru.

Evident, Domnul Timpului ne poate înapoia amintirile vieţilor noastre

[1] Nu este suficient de clar cuvântul în manuscrisul copt.

trecute.

Există Anubis-ul particular, propriu, individual, în fiecare dintre noi; el ne aplică Legea Karmei în interiorul nostru.

Mama Divină Kundalini înăuntrul nostru are cinci aspecte, alegorizate prin vaca albă cu cinci picioare.

Helena Petrovna Blavatsky a văzut în India o vacă albă cu cinci picioare —cu al cincilea alunga muştele şi se scărpina—. Fără îndoială că al cincilea picior se găsea pe spate.

Spune Helena Petrovna Blavatsky că această preţioasă creatură a naturii era condusă de un tânăr din secta Sadhu, care se hrănea exclusiv cu laptele acelei vaci.

Există Minerva înăuntrul nostru, care ne dă înţelepciunea.

Există Gardianul Pragului în noi înşine.

Gardianul Pragului niciodată nu poate fi dezintegrat, căci este o parte a propriei noastre Fiinţe individuale.

Gardianul Pragului este o oglindă în mărime naturală care ne arată starea psihologică în care ne aflăm la un moment dat.

Gardianul Pragului îl avem în astral, în mental şi în cauzal.

Sunt aşadar, trei, Gardienii Pragului, trei părţi ale propriei noastre Fiinţe individuale.

Fiecare dintre aceste trei părţi este autonomă, individuală şi autoconştientă.

Există Agentul Karmei în interiorul nostru, înăuntrul Conştiinţei noastre; el ne conduce înaintea Tribunalelor Legii când încălcăm Legea.

Fiinţa este o adevărată armată care trebuie să se perfecţioneze şi să se integreze.

Întreaga muncă este sexuală, nu există altă cale.

Sunt multe părţile independente ale Fiinţei, şi pe fiecare trebuie să o desăvârşim.

Nu am menţionat toate părţile Fiinţei, pentru că ar fi nevoie de volume pentru a vorbi despre ele şi despre munca lor.

Când Fiinţa va fi integrată iar amestecul înfiorător al diverselor elemente psihice indezirabile pe care le purtăm în noi va fi fost dizolvat, atunci vor cădea tiranii perverşi.

Acei tirani pe care îi purtăm în interior sunt factorii capitali ai proceselor noastre psihice abominabile.

Maria tălmăceşte cuvintele lui Iisus.

Şi când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte, le-a spus discipolilor săi: „Înţelegeţi felul în care vă vorbesc?”

Şi Maria a spus: „Da, Doamne, am înţeles ce ai spus. Cât despre cuvintele tale, ai spus: la dizolvarea întregului amestec tu te vei aşeza pe o

putere de lumină, şi discipolii tăi, adică noi, vom sta la dreapta ta, şi tu îi vei judeca pe Zeii Tirani care nu au renunţat la purificarea luminii lor, iar Focul înţelept îi va mistui până când vor renunţa la ultima lumină care este în ei; despre acestea, dar, puterea ta de lumină a proorocit mai înainte prin David, în Psalmul 81, zicând:

Dumnezeu va sta în adunarea (sinagoga) Zeilor şi îi va judeca pe Zei".

Divina Mamă Kundalini, Marah, Maria, Femeia-Şarpe, ştie prea bine că, odată dizolvate elementele psihice indezirabile pe care le purtăm în noi, Cristosul intim va sta înăuntrul sufletului nostru devenit în întregime lumină şi putere. Toţi discipolii Cristosului intim, care locuiesc înăuntrul nostru, sunt, în mod precis, diversele părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Zeii Tirani sunt, realmente, acele părţi autonome şi independente ale Fiinţei care, îmbuteliate în lumini care nu sunt Lumina cristică, insistă să-şi purifice lumina care nu este Lumina Domnului.

Drept exemplu şi pentru a clarifica paragraful anterior vom spune că există în lume anumite forme religioase care nu conduc decât la un drum fără ieşire, dar adepţii lor insistă să se purifice şi să se sanctifice în acele cuşti. Trebuie să renunţăm la astfel de doctrine, trebuie să avem curajul de a abandona astfel de cuşti.

Iisus vindecă orbii din Ierihon (1650)
Nicolas Poussin, Muzeul Louvre, Paris, Franţa

Ceea ce este important se află în interiorul nostru.

Gnoza este cunoaşterea. Auto-gnoza este autocunoaşterea în Gnoză.

Focul înţelept îi va mistui pe Zeii Tirani până când vor renunţa la atâtea doctrine câte există în lumea exterioară.

Trebuie să abandonăm totul pentru a veni la Cristosul intim.

Când spunem să abandonăm totul ne referim, în acest caz, la diverse forme religioase moarte.

Cineva poate lupta pentru propria sa purificare în mod total eronat.

Numai pe calea auto-gnozei vom merge corect.

Dumnezeu va sta în adunarea Zeilor şi îi va supune la judecată.

□ CAPITOLUL 46 □

Căinţa Sophiei nu este încă acceptată. Arhonţii îşi bat joc de ea.

Şi Iisus a spus: „Bine ai grăit, Maria".

Şi Iisus şi-a continuat discursul, spunându-le discipolilor săi: „S-a întâmplat, când Pistis Sophia a terminat de dat glas celei de-a şasea căinţe a ei pentru iertarea încălcării sale, că s-a întors din nou spre înalt pentru a vedea dacă păcatele îi fuseseră iertate şi pentru a vedea dacă va fi scoasă din Haos. Dar din porunca Primului Mister, încă nu fusese auzită pentru ca nu cumva păcatul să-i fie iertat şi să fie scoasă din Haos.

Întorcându-se spre Lumină pentru a vedea dacă a fost primită căinţa ei, i-a văzut pe toţi Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni bătându-şi joc de ea şi bucurându-se pentru că nu îi fusese primită căinţa. Văzându-i că o batjocoresc, s-a întristat foarte tare şi şi-a ridicat glasul către înalt într-o a şaptea căinţă, spunând...".

Primul Mister îl supune pe Iniţiat la multe probe pentru binele acestuia.

Iniţiatul este pus la încercare neîncetat.

Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni înţeleg necesitatea probelor esoterice şi cooperează cu acestea spre binele Adeptului.

Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni se află în interiorul nostru, aici şi acum.

A şaptea căinţă a Sophiei.

„1. Oh, Lumină, mi-am ridicat puterea către tine, Lumina mea!

2. În tine avut-am credinţă. Nu îngădui să fiu batjocorită, nu lăsa ca Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni, care mă urăsc, să se bucure pe seama mea.

3. Căci toţi aceia care au credinţă în tine nu se vor ruşina. Fie ca aceia care mi-au luat puterea să rămână în întuneric; şi să nu aibă câştig de pe urma ei, ci să le fie luată.

4. Oh, Lumină, arată-mi căile tale, şi voi fi salvată prin ele; arată-mi

drumurile tale, prin care voi fi scoasă din acest Haos.

5. Şi călăuzeşte-mă spre lumina ta, şi fă-mă să ştiu, oh, Lumină, că tu eşti Salvatoarea mea! În tine mă încred pururea.

6. Grăbeşte-te să mă salvezi, oh, Lumină, căci mila ta este în veac!

7. Cât despre încălcarea pe care am comis-o de la început în neştiinţa mea, nu o pune pe socoteala mea, oh, Lumină, ci salvează-mă prin marele tău mister al iertării păcatelor, prin bunătatea ta, oh, Lumină!

8. Căci bună şi dreaptă este Lumina, şi de aceea îmi va arăta calea ca să fiu salvată de încălcarea mea.

9. Şi cât despre puterile mele, care s-au împuţinat de frica emanaţiilor materiale ale Obstinatului, le va scoate de acolo prin porunca sa, şi pe puterile mele, care s-au împuţinat din cauza nelegiuitului, le va învăţa cunoaşterea ei.

10. Căci toată cunoaşterea Luminii este mijloc de salvare şi mistere pentru toţi cei care caută regiunile Moştenirii sale şi misterele sale.

11. Pentru misterul numelui tău, oh, Lumină, iartă-mi încălcarea că mare este!

12. Oricui are credinţă în Lumină, ea îi va da misterul corespunzător.

13. Şi sufletul său va sălăşlui în regiunile Luminii şi puterea sa va moşteni Comoara Luminii.

14. Lumina le dă forţă celor care se încred în ea; şi numele misterului său aparţine celor care se încred în ea. Şi ea le va arăta regiunea Moştenirii, care este în Comoara Luminii.

15. Dar eu am avut pururea credinţă în Lumină, căci ea îmi va elibera picioarele de legăturile întunericului.

16. Ia aminte la mine, oh, Lumină şi salvează-mă, căci în Haos mi-au luat numele!

17. Din cauza tuturor emanaţiilor, mâhnirile mele şi neliniştea mea tare s-au înmulţit. Mântuieşte-mă de păcatul meu şi de acest întuneric.

18. Priveşte-mi necazul şi neliniştea, şi iartă-mi păcatul.

19. Vezi-i pe Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni, care m-au duşmănit cu gelozie.

20. Păzeşte puterea mea şi salvează-mă, şi nu mă lăsa să rămân în întuneric, căci am avut credinţă în tine.

21. Ei şi-au bătut joc de puterea mea pentru că am avut încredere în tine, oh, Lumină!

22. Acum, aşadar, oh, Lumină, salvează puterile mele de emanaţiile Obstinatului, din cauza căruia sunt asuprită.

Acum, deci, cel ce este chibzuit, să fie!"

Când Iisus a spus lucrurile acestea discipolilor săi, Toma a înaintat până la el, şi a spus: „Domnul meu, eu sunt chibzuit, cu desăvârşire chibzuit, şi spiritul meu este pregătit. Mă bucur nespus pentru ceea ce ne-ai dezvăluit.

Eu, desigur, am fost răbdător cu fraţii mei până acum; ca să nu te supăr i-am lăsat să vină la tine şi să spună tălmăcirea fiecărei căinţe a Pistis Sophiei. Acum, aşadar, Domnul meu, voi spune eu că, despre tălmăcirea celei de-a şaptea căinţe a Pistis Sophiei, puterea ta de lumină a proorocit deja prin Profetul David în Psalmul 24, după cum urmează".

Trebuie să ridicăm puterea sexuală până la Marea Lumină.

Iniţiatul are credinţă în Marea Lumină.

Niciodată nu este ruşinat cel care are credinţă în Marea Lumină. Tenebroşii care le fură puterea Iniţiaţilor rămân în întuneric.

Acei tenebroşi sunt agregatele psihice indezirabile, vie personificare a defectelor noastre psihologice.

Marea Lumină are căile sale şi Drumul său Secret.

Strâmtă este poarta şi îngust este drumul care conduce la Lumină, şi foarte puţini sunt cei care îl găsesc.

Dificil este drumul care conduce la Marea Lumină.

De o parte şi de alta nu se văd decât prăpăstii îngrozitoare.

Mulţi sunt cei care încep, rari sunt cei care reuşesc să îşi atingă scopul.

Uneori drumul se pierde între nisipurile deşertului.

Câteodată drumul este tăiat de un abis periculos.

Uneori trebuie să coborâm pentru a urca apoi mai târziu.

Nici un cod moral, nici un precept etic, nu serveşte pe cărarea grea.

Pe această cărare dificilă trebuie să facem întotdeauna un inventar de sine însuşi pentru a şti ce avem prea mult şi ce ne lipseşte.

Trebuie să eliminăm ceea ce este prea mult, trebuie să dobândim ceea ce ne lipseşte.

Uneori o frumoasă maximă sau o virtute preţioasă poate constitui un obstacol pe drumul greu.

Trebuie să cunoaştem partea bună din ceea ce e rău şi partea rea din ceea ce este bun, şi să trecem dincolo de bine şi de rău.

Trebuie să ne eliberăm de puterile binelui şi ale răului.

Trebuie să luăm în mână spada Justiţiei Cosmice.

Nu tot ceea ce se crede bun este bun.

Nu tot ceea ce se crede rău este rău.

Există multă virtute la cei răi, există multă răutate la cei virtuoşi.

„Virtute" vine din particula „vir", „virilitate".

Doar cu virilitate se obţin gemele preţioase ale virtuţilor.

Virilitate sexuală, potenţă sexuală, sunt necesare pentru a obţine virtuţi în Forja Aprinsă a lui Vulcan.

De fiecare dată când un agregat psihic este dizolvat, o virtute preţioasă se iveşte în noi.

Salvatorul interior profund este lumină, şi în el trebuie să ne încredem.

Numai Cristosul intim, care este lumină, poate să ne salveze.

Încălcarea sexuală a avut loc când am mâncat din fructul despre care ni s-a spus: „Să nu mănânci din el”.

Cristosul, fiind suprema ascultare a Tatălui, se opune supremei neascultări a Adam-ului de păcat şi ne salvează.

Marele Mister al iertării păcatelor se relaţionează cu Sexul.

Doar acela care lucrează cu Marea Operă merită să fie iertat.

Odată dizolvate cutare sau cutare elemente inumane în interiorul nostru, merităm iertarea pentru cutare sau cutare greşeli.

Anumite agregate psihice sunt relaţionate cu Legea Karmei.

Evident, vor putea fi dezintegrate plătind preţul.

Fără îndoială, acele agregate se vor dezintegra pe baza muncilor conştiente şi a suferinţelor voluntare.

Lumina ne dă modul, mijlocul, sistemul sau metoda pentru a fi salvaţi de marea încălcare.

Emanaţiile materiale ale Egoului au afectat facultăţile umane.

În vremurile străvechi, omenirea percepea aura lumilor şi comunica cu locuitorii altor sfere planetare.

Pe continentul Lemur, situat odinioară în Oceanul Pacific, fiinţele umane puteau percepe prin ele însele şi în mod direct misterele vieţii şi ale morţii.

Odată cu încălcarea sexuală, am căzut în generarea animalică, iar Egoul a apărut în interiorul fiecăruia dintre noi.

Egoul este compus din diverse agregate psihice.

Când Esenţa a rămas îmbuteliată în agregatele psihice, facultăţile de percepţie internă ale fiinţei umane s-au atrofiat.

Astfel, emanaţiile materiale ale obstinatului Ego au afectat facultăţile interne.

De atunci, fiinţele umane au rămas prinse în această lume dureroasă.

Dizolvând agregatele psihice, facultăţile noastre interne se vor ivi din nou victorioase.

Toată cunoaşterea conţinută în Lumină corespunde misterelor.

Misterele Luminii ne conduc la Eliberarea finală.

Moştenirea pierdută este Comoara Luminii ocultă în noi înşine, aici şi acum.

Misterul Numelui este însuşi misterul Verbului.

Fiecare dintre noi are numele său sacru.

Cel care are credinţă în Marea Lumină va primi Iniţiere în mistere.

Fericit acela care prin Iniţieri în mistere reuşeşte să devină un locuitor

al regiunilor Luminii.

Aceia care se cufundă în oceanul Marii Lumini posedă puterea şi Comoara Luminii.

Doar Lumina poate să ne elibereze picioarele din lanţurile tenebrelor.

Cine are credinţă în Lumină va fi eliberat de tenebre.

În Haosul de jos, chiar şi numele sacru a fost uitat.

Din cauza agregatelor psihice s-au înmulţit amărăciunile.

Numai Lumina poate să ne salveze de păcat şi de tenebre.

Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni sunt foarte geloşi în sens spiritual.

Aceasta înseamnă că sunt foarte exigenţi cu noi; nicidecum nu pot să accepte în noi vreun element psihic indezirabil.

Doar Marea Lumină poate să ne salveze şi să întărească puterile sufletului. Iniţiatul are credinţă în Lumină.

Regenţii Aeonilor, în interiorul nostru, îşi bat joc de noi şi ne ceartă când lucrăm sau când începem să lucrăm asupra noastră.

Regenţii Aeonilor ne spun: „Ah! În sfârşit vreţi să vă întoarceţi la Lumină? Vreţi să dezintegraţi într-o clipă ceea ce v-a făcut să vă bucuraţi timp de atâtea secole?”, etc., etc., etc.

„Cum vreţi să fiţi ajutaţi să dezintegraţi într-o clipă de căinţă ceea ce v-a plăcut în tot acest timp?”, etc.

Aşa vorbesc Regenţii Aeonilor când îşi bat joc de noi; astfel suferă Pistis Sophia.

Numai Marea Lumină poate să salveze puterile noastre intime de emanaţiile obstinatului Ego.

A fi chibzuit înseamnă a fi înţelegător în sensul deplin al cuvântului.

Toma este acea parte a Fiinţei care se relaţionează cu simţul intim al înţelegerii.

Multe analize, reflecţii şi, mai ales, meditaţie şi autoreflecţie evidentă a Fiinţei sunt indispensabile pentru înţelegere.

Orice defect psihologic, descoperit prin autoobservarea psihologică, trebuie să fie în prealabil înţeles în toate nivelurile minţii înainte de a trece la dezintegrarea lui.

Când acceptăm că avem propria idiosincrasie psihologică, în realitate începem să ne autoobservăm clipă de clipă.

Doar prin autoobservare este posibilă autodescoperirea.

În orice autodescoperire există autorevelaţie.

Toma este, deci, cunoaştere, înţelegere şi infinită răbdare.

Fraţii lui Toma sunt cei unsprezece, şi în plus, toate părţile autonome şi autoconştiente ale Fiinţei.

Incontestabil, toate părţile Fiinţei sunt obligate să lucreze la

Autorealizarea intimă a Fiinţei.

Munca lui Toma este foarte răbdătoare, căci el este obligat să furnizeze ceea ce se numeşte înţelegere.

Fiecare parte a Fiinţei îşi dă explicaţia căinţei sufletului, însă doar Toma este cel care are ultimul cuvânt.

Toma interpretează a şaptea căinţă după Psalmul 24.

„1. Oh, Doamne, către tine mi-am ridicat sufletul, oh, Dumnezeule!

2. M-am încredinţat ţie; nu îngădui să fiu ruşinat nici ca duşmanii mei să îşi bată joc de mine.

3. Căci toţi cei ce nădăjduiesc în tine nu vor fi ruşinaţi. Să se ruşineze toţi cei ce săvârşesc fărădelegi în deşert.

4. Oh, Doamne, arată-mi căile tale şi învaţă-mă cărările tale!

5. Condu-mă pe calea adevărului tău şi învaţă-mă, căci tu eşti Dumnezeul meu şi Salvatorul meu, şi în tine voi spera toată ziua.

6. Adu-ţi aminte de îndurările tale, oh, Doamne, şi de milele tale, căci din veac sunt!

7. Dar nu-ţi aminti de păcatele tinereţii mele şi ale neştiinţei mele. Adu-ţi aminte de mine după plinătatea milosteniei tale, din bunătatea ta, oh, Doamne!

8. Domnul este bun şi drept, de aceea el îi va învăţa pe păcătoşi drumul.

9. El îi va călăuzi pe cei blânzi la judecată şi îi va învăţa pe cei buni calea.

10. Toate cărările Domnului sunt milă şi adevăr pentru aceia care caută virtutea şi mărturiile lui.

11. Prin milostenia numelui tău, oh, Doamne, iartă-mi păcatul, căci foarte mare este.

12. Cine se teme de Domnul? El va restabili legile după voia sa.

13. Sufletul său va rămâne în bine şi seminţia sa va moşteni Pământul.

14. Domnul este tăria acelora care se tem de el, iar numele Domnului le aparţine acestora pentru a le face cunoscută voia sa.

15. Ochii mei se ridică totdeauna spre Domnul, căci el îmi va scoate picioarele din capcană.

16. Caută spre mine şi mă miluieşte, căci sunt un paria, un mizerabil.

17. Amărăciunile inimii mele s-au înmulţit; scoate-mă din nevoile mele.

18. Vezi smerenia mea şi neputinţa mea, şi iartă toate păcatele mele.

19. Vezi duşmanii mei, cât s-au înmulţit şi cu ce ură nedreaptă mă urăsc.

20. Păzeşte sufletul meu şi salvează-mă; nu permite să fiu făcut de ruşine, căci am nădăjduit în tine.

21. Cel simplu şi cel drept mi s-au alăturat, şi eu am sperat în tine, oh,

Doamne!

22. Oh, Dumnezeule, izbăveşte pe Israel de toate necazurile lui!”

Trebuie să ne ridicăm sufletul la Dumnezeu.

Trebuie să ne încredinţăm cu totul Dumnezeului nostru interior profund.

Duşmanii care îşi bat joc de noi sunt în interiorul nostru.

Cel care lucrează asupra lui însuşi nădăjduind în Domnul intim nu va fi supus ruşinii.

Este evident că acei duşmani interiori care comit nedreptate vor fi supuşi ruşinii.

Domnul intim ne va arăta căile şi cărările.

Există patru cărări, şi anume:

1. Calea Directă;

2. Calea Spirală nirvanică;

3. Calea celor care părăsesc scena cosmică fără să fi ajuns la gradul de Adept;

4. Calea celor care eşuează.

Calea Directă este cea mai grandioasă, dar cum suferinţele sunt mai mari, triumfurile de asemenea sunt mai mari.

Pe cea Spirală, triumfurile sunt mai mici, şi de aceea suferinţele sunt mai mici.

Arareori se reîncarnează locuitorii Nirvanei.

Locuitorii Nirvanei trăiesc într-o permanentă fericire, şi când iau corp fac un pas înainte şi se întorc la fericire.

Cei care renunţă la manifestarea cosmică se cufundă în Spiritul Universal de Viaţă după ce au dizolvat Egoul, dar fără să-şi fi fabricat Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei.

Totuşi unii dintre cei care au renunţat la manifestare vor reveni în Epoca de Aur a viitoarei a Şasea Rase, vor intra în mistere şi se vor converti în Adepţi.

Cei din urmă, rataţii, sunt aceia care după ce şi-au împlinit cele trei mii de cicluri sau perioade de manifestare nu au ajuns la stadiul de Adept.

Fiecare ciclu de manifestare implică trecerea prin regnurile mineral, vegetal, animal şi uman.

În regnul uman i se atribuie o sută opt vieţi fiecărui suflet.

Este evident că odată încheiat ciclul celor o sută opt vieţi, urmează coborârea în Lumile Infernale şi involuţia până la a doua moarte.

Lumile Infernale sunt situate în interiorul Pământului, în regnul mineral scufundat.

După a doua moarte, Esenţa reapare la suprafaţă.

Când Esenţa reapare, începe noi procese evolutive care reîncep de la

treapta cea mai joasă, care este regnul mineral.

Astfel încât de fiecare dată când se reîncepe din mineral se trece pe o spiră mai înaltă în acord cu spirala vieţii.

Legile Evoluţiei şi Involuţiei vieţii constituie axa mecanică a întregii Naturi.

Cei care eşuează în cele trei mii de perioade de manifestare, după a doua moarte ca urmare a ultimei vieţi din ultimul ciclu sau perioadă din cele trei mii, se cufundă în oceanul Marii Lumini preschimbaţi în simpli elementali ai Naturii.

Evident, aceşti rataţi pierd orice oportunitate.

Totuşi, acel gen de elementali cunosc binele şi răul datorită experienţei trăite.

Acei elementali îşi merită din plin fericirea, dată fiind infinita durere prin care au trebuit să treacă în peregrinajul lor prin materie.

Autorealizarea intimă a Fiinţei nu are nimic de-a face cu Legile Evoluţiei nici ale Involuţiei.

Autorealizarea intimă a Fiinţei este Calea Revoluţiei Conştiinţei, Cărarea Marii Rebeliuni.

Numai Dumnezeul nostru intim poate să ne conducă la experienţa Adevărului.

Favorurile milei aparţin Cristosul intim şi sunt dintotdeauna.

Marele Milostiv poate să se îndure de noi şi să ne vină în ajutor.

Drumul Secret este arătat de Milostivul, care sălăşluieşte în Fiinţa noastră.

Domnul intim ne va călăuzi paşii dacă suntem buni şi blânzi.

Virtutea şi mărturiile pe care le căutăm se vor găsi pe cărarea Domnului.

Avem nevoie să fim iertaţi; păcatele noastre sunt grave.

Legile Domnului interior profund sunt perfecte şi trebuie să fie stabilite în inimă.

Dar este necesar să-l iubim şi să ne temem de Domnul.

Fericit cel ce sălăşluieşte în Lumină.

Domnul intim este forţa puternică a oricărei forţe.

Numele Domnului, Verbul în interiorul nostru, Fiinţa Reală a Fiinţei, aparţine celor care îl posedă.

Doar oamenii Cristificaţi posedă Verbul încarnat, Cuvântul, Numele Domnului.

Numai Domnul ne va scoate picioarele din abisul pierzaniei.

Fiecare dintre noi este un paria şi un mizerabil, numai Domnul poate să ne salveze.

Numai Domnul poate să ne elibereze de nenorocire şi să ne dea un

balsam preţios pentru a ne vindeca inima îndurerată.

Duşmanii sufletului s-au înmulţit în interiorul nostru.

Numai Cristosul intim poate să ne salveze şi să ne scoată din durere.

Doar cel care ştie să fie senin, să lucreze şi să fie răbdător poate să fie salvat.

Numai Dumnezeul intim poate să-l conducă pe Israel, adică, toate părţile independente şi autoconştiente, departe de toate suferinţele.

Totuşi, este nevoie să dizolvăm agregatele psihice înainte de a ajunge la limanul supremei fericiri.

Iisus îl laudă pe Toma.

Când Iisus a auzit cuvintele lui Toma, i-a spus: „Bine ai grăit în sfârşit, Toma. Aceasta este tălmăcirea celei de-a şaptea căinţe a Pistis Sophiei. Adevărat, adevărat îţi spun: toate neamurile din lume te vor slăvi pe Pământ, căci eu ţi-am revelat aceste lucruri pe care tu le-ai primit de la spiritul meu, şi ai devenit înţelegător şi spiritual, şi înţelegi ceea ce spun. De acum te voi umple cu totul de lumină şi de puterea spiritului, pentru ca de aici înainte să poţi înţelege tot ce îţi va fi spus şi tot ce vei vedea. Încă puţin şi îţi voi vorbi despre Înalt din afară înăuntru şi din interior în afară”.

Iisus îşi continuă cuvântarea, spunându-le discipolilor săi...

Cei care pretind să ajungă la Eliberarea finală fără să fi eliminat înainte multiplele elemente psihice indezirabile pe care le purtăm în noi, merg pe drumul erorii.

În Orient s-au cunoscut mari ermiţi sau anahoreţi trăind în peşteri singuratice, care pe baza a multor discipline au obţinut Extazul, dar întrucât nu au dizolvat Egoul au eşuat.

Acei anahoreţi s-au obişnuit să elibereze din sticlă pe moment Esenţa, Buddhi. Atunci experimentau Satori, Samadhi, dar odată trecută acea experienţă mistică, reveneau, precum geniul lămpii lui Aladin, în sticlă.

Unii dintre aceşti Sfinţi s-au dezîncarnat în plin Maha-Samadhi. Totuşi, în prezent astfel de fiinţe s-au întors ca persoane comune, obişnuite.

Puternici în Samadhi, dar nelucrând cu Egoul, rezultatul este eşecul. Experimentarea Vidului Iluminator nu înseamnă Autorealizarea Vidului Iluminator.

Ceea ce Toma ştie, a primit de la Cristosul intim.

Rezumatul sau esenţa sintetică a doctrinei lui Toma se poate rezuma astfel: „Să nu depinzi de idei sau de concepte străine, înăuntrul tău se află adevărata înţelepciune”.

Totuşi, înainte de a putea depinde în mod absolut de Fiinţa noastră interioară, trebuie să fim cu totul ascultători faţă de Guru.

Orice veritabil Guru se pronunţă împotriva fornicaţiei şi a adulterului.

Orice autentic Guru este de două ori născut.

Orice autentic Guru se sacrifică pentru omenire.

Naşterea, moartea şi sacrificiul pentru omenire sunt cei Trei Factori ai Revoluţiei Conştiinţei.

Guru-ul care varsă Vasul lui Hermes este un fals Guru, un Profet fals.

Guru-ul care nu-i învaţă pe discipolii săi să fabrice Corpurile Solare Existenţiale Superioare ale Fiinţei nu este un Guru potrivit în Cunoaştere.

Guru-ul care nu-i conduce pe discipolii săi pe drumul dizolvării Eului este un Guru aflat în greşeală sau un Mag Negru.

Guru-ul care nu ştie să se sacrifice pentru omenire nu este un adevărat Guru.

Există spaţiul de sus şi spaţiul interior.

Spaţiul de sus este exterior în raport cu cel interior.

Dar există exterioarele exterioarelor şi interioarele interioarelor.

Orice spaţiu exterior situat în cutare sau cutare dimensiune are, prin opoziţie, spaţiul său interior corespunzător.

□ CAPITOLUL 47 □

Iisus o conduce pe Sophia într-o regiune mai puţin îndepărtată, dar fără porunca Primului Mister.

„Se întâmplă atunci, când Pistis Sophia a grăit cea de-a şaptea căinţă în Haos, că Porunca Primului Mister încă nu venise pentru a o salva şi a o conduce afară din Haos. Totuşi eu, din milă, fără nici o poruncă, am condus-o într-o regiune mai largă din Haos. Şi când emanaţiile materiale ale Obstinatului au văzut că ea fusese dusă în acea regiune, au încetat să o mai amărască atât, căci s-au gândit că va fi scoasă cu totul din Haos. Când s-au petrecut acestea, Pistis Sophia nu ştia cine îi venise în ajutor; ea nu mă recunoscuse defel, şi a continuat insistând să proslăvească Lumina Comorii, pe care o văzuse şi în care crezuse. Credea că era ea (lumina) cea care îi venise în ajutor; acea lumină căreia îi cânta cântece de laudă crezând că era realmente Lumina. Dar cum cu adevărat ea avusese încredere în Lumina care realmente aparţinea Comorii, trebuia să fie scoasă din Haos, şi căinţa sa să fie acceptată. Totuşi, Porunca Primului Mister nu se împlinise încă, pentru ca să îi fie acceptată căinţa. Şi ascultaţi acum, căci vă voi spune toate lucrurile care i s-au întâmplat Pistis Sophiei”.

Doar porunca Primului Mister îl poate conduce pe Iniţiat afară din Haos.

Cristosul intim se îndură de Iniţiat, şi puţin câte puţin îl face să treacă la niveluri superioare ale Fiinţei.

Emanaţiile materiale ale obstinatului Ego dispar puţin câte puţin pe măsură ce acesta moare.

Este o greşeală a Pistis Sophiei să nu recunoască ajutorul special al Cristosului intim.

Lumina Comorii interioare ţâşneşte din însăşi Comoara, care este Lâna de Aur.

Lâna de Aur a anticilor este Cristosul intim îmbrăcat cu Corpurile de Aur pur. Aceste Corpuri Existenţiale perfecţionate şi acoperite cu diferitele părţi ale Fiinţei sunt teribil de divine.

Lumina Comorii nu este Comoara, totuşi, Iniţiatul cântă laude Luminii Comorii.

Trebuie să căutăm Comoara în adâncurile pământului filosofal.

Vitriol: „Visita Interiora Terrae Rectificando Invenies Occultum Lapidem”.

Există multe tipuri de lumină care nu sunt Lumina Comorii.

Diverse tipuri de secte, şcoli sau ordine mistice posedă o lumină care nu este Lumina Comorii, însă devoţii lor cred că acele lumini pot să îi salveze.

Acei devoţi sunt sinceri înşelaţi, plini de intenţii magnifice, dar înşelaţi.

Adevărata Lumină a Comorii Ascunse este absolut sexuală.

Căinţa Pistis Sophiei trebuie să fie calificată.

A primi una, şi încă una, şi încă una, fiecare dintre cele Opt Iniţieri ale Focului, este un lucru; şi a le califica, un alt lucru complet diferit.

Oricine poate primi cele Opt Iniţieri ale Focului, însă nu i-ar servi la nimic dacă nu le califică.

Mulţi dintre cei care au primit cele Opt Iniţieri ale Focului acum sunt demoni teribil de perverşi.

Nu s-ar putea califica cele Opt Iniţieri dacă am exclude dizolvarea Egoului.

Numai prin anihilarea budistă putem califica fiecare dintre cele Opt Iniţieri.

Prin dezintegrarea Egoului vom obţine schimbarea radicală.

Trebuie să ne preschimbăm în ceva total diferit.

Până şi identitatea noastră personală trebuie să fie pierdută pentru noi.

Schimbarea trebuie să fie absolută, şi nici măcar identitatea noastră personală actuală nu trebuie să continue să existe.

Emanaţiile Obstinatului încetează momentan să o asupreasca pe Pistis Sophia.

„Se întâmplă atunci, când am condus-o într-o regiune puţin mai largă din Haos, că emanaţiile Obstinatului au încetat cu totul să o asuprească, crezând că va fi scoasă cu totul din Haos. Şi atunci când emanaţiile Obstinatului şi-au dat seama că Pistis Sophia nu fusese scoasă din Haos, se întoarseră toate împreună şi o asupriră cu tărie. De aceea ea şi-a grăit a opta căinţă, căci nu încetau să o amărască, chinuind-o nespus. Ea îşi rosti căinţa, zicând...”.

Emanaţiile obstinatului Ego o necăjesc pe Pistis Sophia, dar încetează puţin când aceasta trece la un nivel superior al Fiinţei.

Întotdeauna când Iniţiatul trece printr-o reevaluare a Fiinţei, pentru un

timp încetează atacurile tenebroşilor, pentru a reveni mai târziu la o nouă activitate.

Însă, Pistis Sophia, în fiecare luptă revine la căinţă, din nou şi din nou.

A opta căinţă a Pistis Sophiei.

„1. În tine, oh, Lumină, am crezut! Nu mă lăsa în Haos; călăuzeşte-mă şi salvează-mă conform Gnozei tale.

2. Ia aminte la mine şi salvează-mă. Fii Salvatoarea mea, oh, Lumină, mântuieşte-mă şi condu-mă la lumina ta!

3. Căci tu eşti Salvatoarea mea şi mă vei duce până la tine. Prin misterul Numelui tău, călăuzeşte-mă şi dă-mi misterul tău.

4. Tu mă vei salva de această Putere cu Chip de Leu pe care ei mi-au pus-o ca o capcană; căci tu eşti Mântuitoarea mea.

5. Şi în mâinile tale voi pune purificarea luminii mele; tu m-ai salvat, oh, Lumină, prin Gnoza ta!

6. Tu te-ai mâniat împotriva celor ce mă pândesc, şi nu vor putea să mă oprească de tot, căci eu am avut credinţă în lumina mea.

7. Mă voi bucura şi îţi voi cânta laude pentru îndurarea pe care mi-ai arătat-o şi pentru că m-ai ascultat şi m-ai salvat de neliniştea în care mă aflam. Şi tu vei elibera puterea mea din Haos.

8. Nu m-ai lăsat în mâinile Puterii cu Chip de Leu, ci m-ai călăuzit într-o regiune unde nu sunt asuprită”.

Conform Gnozei, Lumina trebuie să ne călăuzească şi să ne mântuiască.

Lumina gnostică trebuie să ne salveze şi să ne conducă la Marea Lumină.

Misterul Numelui este misterul Verbului.

Orice Iniţiat aspiră să primească misterul Numelui.

„Celui ce ştie, Cuvântul îi dă putere; nimeni nu l-a rostit, nimeni nu-l va rosti, doar acela care îl are încarnat”.

Cristosul este cuvântul, fericit acela care l-a încarnat.

Puterea cu Chip de Leu sau Chipul Legii ne face să suferim, dar Domnul ne poate ierta.

Trebuie să ne purificăm propria lumină pentru ca Marea Lumină să ne salveze conform Gnozei.

Lumina interioară individuală trebuie să fie purificată prin dezintegrarea agregatelor psihice.

Cristosul intim este aspru cu cei care o pândesc pe Pistis Sophia.

Numai Cristosul-Lumină poate să o scoată pe Sophia în mod definitiv din Haos.

Puterea cu Chip de Leu este puterea Legii.

Leul Legii există în interiorul propriei noastre Fiinţe, este una dintre

părţile Fiinţei.

În anumite perioade, Iniţiatul nu este necăjit de Legea Karmei.

Când Pistis Sophia se odihneşte de Puterea cu Chip de Leu se simte fericită.

□ CAPITOLUL 48 □

Emanaţiile Obstinatului o asupresc din nou.

Când Iisus a încheiat, le-a spus discipolilor săi: „Se întâmplă că, atunci când Puterea cu Chip de Leu a văzut că Pistis Sophia nu fusese condusă afară din Haos, ea a venit din nou cu toate celelalte emanaţii materiale ale Obstinatului, şi ele toate o asupriră din nou pe Pistis Sophia. Şi atunci, simţindu-se asuprită, ea strigă în aceeaşi căinţă...”.

Puterea cu Chip de Leu şi obstinatul Ego îl fac pe Iniţiat să sufere teribil.

Evident, Karma şi emanaţiile Egoului îi iau puterea Iniţiatului.

Arhonţii Aeonilor şi cei Douăzeci şi Patru de Bătrâni ai Zodiacului sunt în interiorul nostru.

Nu ar putea să ne ajute perechea, celălalt Suflet, dacă Marea Lege este împotriva noastră.

În timp ce Sufletul Uman lucrează, Sufletul Spiritual contemplă.

Intimul este Atman, Inefabilul.

Buddhi este Sufletul Spiritual.

Manasul Superior este Sufletul Uman.

Prin învierea Cristosului în noi, cele două Suflete se integrează; atunci se face lumină.

Buddhi este precum un vas de alabastru fin şi transparent înăuntrul căruia arde flacăra Prajnei.

Buddhi-Manas unite, fuzionate, integrate, ne conferă lumina.

În Buddhi, ca într-un vas alabastru, sunt conţinute toate puterile Luminii.

Neîndoielnic, când Buddhi-Manas fuzionează, se stabileşte lumina în noi.

Îşi continuă căinţa.

„9. Ai milă de mine, oh, Lumină, căci mă asupresc din nou. Din cauza poruncii tale, lumina din mine, şi puterea mea, şi înţelegerea mea se tulbură.

10. Puterea mea a început să se spulbere când sunt în aceste amărăciuni, şi socoteala vremii mele, cât sunt în Haos. Lumina mea a slăbit, căci ei mi-au luat puterea, şi toate forţele din mine se agită.

11. Am devenit neputincioasă înaintea tuturor Guvernatorilor Aeonilor care mă urăsc, şi înaintea celor douăzeci şi patru de emanaţii, în regiunea cărora am fost. Şi Fratele meu, perechea mea, s-a temut să îmi vină în ajutor, din cauza situaţiei în care mă aflam.

12. Şi toţi Guvernatorii din înalt m-au considerat materie fără lumină. Am devenit ca o putere materială părăsită de Guvernatori.

13. Şi toţi cei ce sălăşluiesc în Aeoni au spus: «Ea a devenit Haos». Şi de atunci toate forţele nelegiuite m-au înconjurat, sfătuindu-se să-mi ia lumina care este în mine.

14. Dar eu am avut credinţă în tine, oh, Lumină, şi am spus: «Eşti Salvatoarea mea».

15. Şi porunca mea, cea pe care ai hotărât-o pentru mine, este în mâinile tale. Salvează-mă din mâinile emanaţiilor Obstinatului, care mă asupresc şi mă urmăresc.

16. Trimite-mi lumina ta, căci apar fără valoare înaintea ta. Mântuieşte-mă prin compasiunea ta.

17. Nu mă dispreţui, căci ţi-am cântat laude. Fă ca Haosul să acopere emanaţiile Obstinatului, şi fă să fie duse jos, în întuneric.

18. Să amuţească gurile lor; acele guri care cu viclenie m-ar devora şi ar spune: «Să-i luăm toată lumina», deşi eu nu le-am făcut nici un rău".

Realmente, Iniţiaţii căzuţi sunt materie fără lumină.

Cei ce cred că se poate recuceri lumina fără să fi dizolvat mai întâi agregatele psihice, merg pe drumul greşelii.

Agregatele psihice, vie personificare a defectelor noastre psihologice, constituie în ele însele o putere materială părăsită de Guvernatori.

Sufletul, cufundat în haosul interior care există în noi, s-a preschimbat într-un adevărat haos.

Toate forţele nelegiuite îl înconjoară pe cel căzut şi încearcă să îi fure puţina lumină care îi rămâne.

Iniţiatul trebuie să aibă încredere în Lumină, aceasta îl va salva. Emanaţiile obstinatului Ego îl urmăresc şi îl asupresc pe Iniţiat.

Dezintegrând Egoul putem să fim salvaţi.

Emanaţiile Obstinatului, adică, ale agregatelor psihice, trebuie să fie dezintegrate cu armele lui Vulcan.

Mercurul Sec şi agregatele psihice sunt acelaşi lucru.

Doar cu ajutorul Electricităţii Sexuale Transcendente putem dezintegra totalitatea Mercurului Sec pentru a o elibera pe Pistis Sophia.

Magia Sexuală este urgentă şi de neamânat pentru a o elibera pe Pistis Sophia.

Femeia-Şarpe este întărită în Forja Aprinsă a lui Vulcan.

Ştim bine că Forja Aprinsă a lui Vulcan este Sexul, actul sexual.

A nu vărsa Sperma Sacră este fundamental pentru a lucra în Forja Aprinsă a lui Vulcan.

În acele momente, Femeia-Şarpe, întărită de Electricitatea Sexuală Transcendentă, poate să realizeze minuni şi miracole.

Devi Kundalini este Femeia-Şarpe din noi.

Stella Maris, Fecioara Mării, Şarpele Ignic al puterilor noastre magice, poate să dezintegreze Egoul.

Femeia-Şarpe are în puterea sa armele minunate ale lui Vulcan.

Numai în a Noua Sferă şi cu ajutorul Femeii-Şarpe este posibilă dezintegrarea totală a tuturor agregatelor psihice.

A Noua Sferă este Sexul, copulaţia metafizică, coitul chimic. Femeia-Şarpe o salvează pe Pistis Sophia.

Bărbatul şi femeia, uniţi sexual, sunt fundamentul Androginismului Lunar-Solar al lui 10, Isis-Osiris.

Isolda, Parabrahman şi Mulaprakriti sunt acelaşi lucru, Androginism pur.

Androgilia lui Ammonius Saccas, scrisă în latină, arată toate acestea.

Ur-Anas, Focul şi Apa primordiale, se află în a Noua Sferă.

Ignoranţii instruiţi presupun în mod absurd că pot dezintegra Egoul în afara celei de-a Noua Sfere.

Cristos înaintea Marelui Preot (1617)

Gerrit Van Honthorst, Naţional Gailery, Londra, Marea Britanie

Nu negăm că devoţii foarte serioşi pot să dezintegreze douăzeci şi cinci, şi chiar cincizeci la sută, din agregatele psihice în afara celei de-a Noua

Sfere.

Însă sută la sută din agregatele psihice niciodată nu ar putea să se dezintegreze în afara celei de-a Noua Sfere.

Cei care din vreun motiv foarte grav nu pot lucra în a Noua Sferă nu trebuie să se descurajeze; ei pot dezintegra cel puţin douăzeci şi cinci şi chiar cincizeci la sută din agregatele psihice lucrând individual asupra lor înşişi.

Astfel vor avansa în prezenta existenţă până unde le va fi posibil, şi în existenţe viitoare îşi vor încheia munca. Nu este vorba de a fi mai buni, ci de a ne schimba radical, şi aceasta este posibil doar dezintegrând agregatele noastre psihice. Realmente, nu există în noi înşine ceva demn de a fi mai bun; este urgentă, din acest motiv, anihilarea budistă dacă într-adevăr vrem o transformare totală.

Nu este vorba de a evolua, aşa cum pretind fanaticii dogmei evoluţiei.

Evident, elementele psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru nu merită nicicând vreun fel de evoluţie.

Emanaţiile obstinatului Ego trebuie să fie duse jos, spre regiunile unde se aude doar plânsul şi scrâşnetul dinţilor.

Fie ca gurile tenebroşilor să amuţească, ale tuturor monştrilor tenebrelor, ale agregatelor psihice pe care le purtăm înăuntru, care o asaltează pe Pistis Sophia.

□ CAPITOLUL 49 □

Când Iisus a vorbit, Matei a venit în faţă, şi a spus: „Domnul meu, spiritul tău m-a mişcat şi lumina ta m-a făcut înţelept pentru a spune această a opta căinţă a Pistis Sophiei, căci puterea ta a proorocit despre aceasta odinioară, prin David, în Psalmul 30, spunând...”.

Matei, conform ştiinţei, spune întotdeauna lucruri teribil de divine.

În mod cert, Matei este Apostolul Ştiinţei pure.

Evanghelia lui Matei dă toate datele ştiinţifice pentru a recunoaşte timpurile sfârşitului.

Important pentru noi este propriul nostru Matei, Matei interior.

Incontestabil, Matei este una dintre cele douăsprezece părţi ale propriei noastre Fiinţe individuale.

Ştiinţa pură este cunoscută şi predată de Matei.

Cristosul intim îl învaţă pe Matei.

Lumina Domnului îl iluminează pe Matei, înţelepciunea Cristosului intim îl iluminează pe Matei.

Matei citează Psalmul 30.

Matei interpretează a opta căinţă după Psalmul 30.

„1. În tine, oh, Doamne, am avut credinţă! Permite să nu fiu niciodată supus ruşinii. Salvează-mă întru dreptatea ta.

2. Apleacă-ţi urechea spre mine; salvează-mă degrabă. Fii pentru mine un Dumnezeu apărător, şi o fortăreaţă de salvare.

3. Căci tu eşti sprijinul meu şi refugiul meu. Pentru numele tău mă vei călăuzi şi mă vei hrăni.

4. Şi tu mă vei scoate din această cursă pe care ei mi-au întins-o în taină, căci tu eşti apărarea mea.

5. În mâinile tale voi pune spiritul meu, tu m-ai mântuit, oh, Doamne, Dumnezeu al adevărului.

6. Tu i-ai detestat pe cei ce se agaţă de vanitate; dar eu am nădăjduit.

7. Şi mă voi bucura întru Domnul meu şi mă voi veseli în mila sa. Căci tu ai văzut umilinţa mea şi mi-ai eliberat sufletul de nevoile lui.

8. Şi nu m-ai dat pe mâinile duşmanilor mei; m-ai pus în picioare într-un loc larg.

9. Fii blând cu mine, oh, Doamne, căci sunt necăjit; ochii mi se tulbură de mânie, şi sufletul meu, şi trupul meu.

10. S-au risipit anii mei în tristeţe, şi viaţa mea se pierde în suspine. Puterea mea slăbeşte în mizeria mea şi oasele mele sunt separate.

11. Am devenit batjocura tuturor duşmanilor mei şi a semenilor mei. Am devenit o problemă pentru prietenii mei, şi cei ce mă văd fug de mine.

12. În inima lor m-au uitat ca pe un cadavru, şi am ajuns ca o barcă în ruină.

13. Căci am auzit batjocurile multora dintre cei care mă înconjurau şi care, adunându-se împotriva mea, complotau să îmi ia sufletul.

14. Dar eu, eu m-am încredinţat ţie, oh, Doamne, şi am spus: Tu eşti Dumnezeul meu!

15. Soarta mea este în mâinile tale. Salvează-mă din mâinile duşmanilor mei şi eliberează-mă de persecutorii mei.

16. Dezvăluie-ţi chipul servitorului tău şi eliberează-mă după mila ta, oh, Doamne!

17. Nu îngădui să fiu dat ruşinii, căci eu te-am chemat. Fie ca nelegiuiţii să fie cufundaţi în ruşine şi întorşi în infern.

18. Buzele ipocriţilor să amuţească; acele buze care vorbesc pe nedrept împotriva celui drept, cu mândrie şi batjocură".

Domnul poate să ne salveze injustiţia sa.

A face justiţie în noi este ceea ce e transcendental.

Energia Spiritului Universal este reprezentată de Spada înflăcărată, iar aceasta din urmă este în legătură cu Soarele.

Balanţa, în ea însăşi şi prin ea însăşi, indică necesitatea greutăţilor şi proporţiilor.

În Alchimie, cartea deschisă are o semnificaţie extraordinară.

Semnificaţia cărţii deschise, caracterizată de soluţia radicală a corpului

metalic, care îşi părăseşte impurităţile şi îşi cedează sulful, este profund semnificativă.

Cartea închisă este simbolul general al tuturor corpurilor brute, minerale sau metale, aşa cum Natura ni le furnizează sau cum industria omenească le livrează pentru comerţ.

Mercurul brut, adică, Sperma Sacră încă nelucrată, este o carte închisă. Trebuie să deschidem această carte.

Din alt punct de vedere, cartea deschisă este Cartea Legii Justiţiei. Justiţia, leul, balanţa şi spada sunt intim asociate.

Tunica de hermină pe care o poartă Justiţia este împodobită cu trandafiri şi perle.

Zeiţa Justiţiei are fruntea încununată cu o coroană ducală. Spada Justiţiei are un mâner ornat cu un soare luminos. Mantia care o acoperea în întregime a alunecat de-a lungul corpului şi reţinută de braţ se îndoaie în partea inferioară.

Justiţia înăuntrul nostru este o parte autoconştientă a Fiinţei.

Justiţia în interiorul nostru trebuie să se Autorealizeze intim.

Minerva, fiica lui Jupiter, înăuntrul nostru şi ca parte autonomă şi autoconştientă a Fiinţei, este virtutea esenţială a Justiţiei.

Minerva este deopotrivă înţelepciune divină şi deplină cunoaştere a tuturor lucrurilor.

Minerva, Zeiţă a înţelepciunii şi Doamnă a Justiţiei, este floarea Marii Opere, Trandafirul Mistic.

Justiţia este o Fecioară cu coroană de aur, tunică albă şi mantie de purpură.

Zeiţa Justiţiei poartă pe piept un giuvaer scump.

Zeiţa Justiţiei îşi sprijină piciorul stâng pe o piatră cubică.

Profunda semnificaţie a tuturor acestor lucruri o vom explica în viitoarea noastră carte intitulată *Marea* ***Operă***[2].

În orice caz trebuie să o Autorealizăm intim pe Zeiţa Justiţiei în interiorul nostru.

Domnul nostru Cristos, în noi înşine, poate să ne salveze conform Justiţiei.

Nicidecum nu am putea să o Autorealizăm intim pe Minerva în noi înşine dacă nu am trece înainte prin anihilarea budistă.

Domnul intim este Dumnezeul nostru protector.

Trebuie să anihilăm agregatele psihice şi să ne refugiem în Domnul.

Domnul poate să ne scoată din capcana nemiloasă întinsă de duşmanul secret.

[2] Când a redactat aceste rânduri, VM. Samael Aun Weor avea în vedere să scrie o altă carte intitulată Marea Operă, dar ulterior planurile pe care Fiinţa sa Reală le avea pentru el s-au schimbat şi această carte nu a putut vedea lumina zilei.

În mâinile Cristosului intim trebuie să ne punem spiritul.

Domnul îi respinge pe aceia care se agaţă de vanitate.

Domnul îi ajută pe cei care luptă pentru a dezintegra agregatele psihice ale vanităţii.

Nicidecum nu ar fi posibil să menţinem relaţii corecte cu Domnul intim şi cu toate părţile independente şi autoconştiente ale Fiinţei dacă nu anihilăm mai întâi toate agregatele psihice ale vanităţii.

Vanitatea distruge posibilităţile de Iluminare.

Grandioasă este Iluminarea, dar aceasta este posibilă doar anihilând agregatele psihice ale vanităţii.

Iluminarea este o graţie a Domnului.

Doar cei umili pot primi Iluminarea prin graţia Domnului.

Cei care nu au anihilat agregatele psihice ale orgoliului, nicidecum nu ar putea ajunge la Iluminare.

Domnul niciodată nu ne dă pe mâinile duşmanilor noştri interiori.

Ne uimim înaintea nebuniei, mâniei; ochii persoanelor mânioase manifestă o dementă totală.

Oameni foarte credincioşi în templul lor, aparent foarte simpli, devin înspăimântători în timpul acceselor de mânie.

Oameni care studiază învăţăturile noastre, unii chiar dedicaţi disoluţiei agregatelor psihice indezirabile pe care le purtăm în interiorul nostru, deodată, plini de mare mânie, îşi sfâşie veşmintele, tună şi fulgeră.

Multiple sunt agregatele psihice ale mâniei; sunt din gelozie, sau din ură, sau din orice dorinţă frustrată, sau din motive monetare egoiste, sau din chestiuni de dispute, sau din frică, sau din cauza unor stări de spirit, minte, corp şi limbă, etc., etc., etc.

Trebuie să ne autoobservăm în timpul unui atac de mânie pentru a defini în mod real care este tipul de mânie care ne invadează la un moment dat.

Uneori mânia este din cauza amorului propriu sau a vanităţii rănite.

Uneori mânia este din cauza orgoliului rănit.

Mânia se asociază cu multe agregate psihice.

Mâniosul eşuează în Marea Operă a Tatălui.

Trebuie să îndreptăm fulgerul lui Kundalini împotriva oricărui agregat psihic al mâniei, pentru a-l străpunge şi a-l dezintegra atomic.

Cei care nu lucrează asupra lor înşişi îşi irosesc viaţa în tristeţe sau în plăceri vane care nu lasă decât decepţie, iar viaţa lor se pierde în suspine.

Cei care nu lucrează asupra lor înşişi, aici şi acum, devin din ce în ce mai neputincioşi, şi duşmanii lor interiori, demonii roşii ai lui Seth, vie personificare a defectelor lor psihologice, îşi bat joc de ei.

Cei care nu lucrează asupra lor înşişi nu numai că sunt plini de

probleme, ci în plus, şi ceea ce este mai rău, sunt o problemă pentru diferitele părţi independente ale Fiinţei.

Orice persoană care are Ego, Eu, deranjează pretutindeni, dăunează, îşi face rău sieşi şi le face rău celorlalţi.

Cel care are Ego este o problemă pentru sine însuşi şi pentru prietenii săi.

Orice persoană cu Ego sau Eu este ca o barcă în ruină, navighează pe oceanul vieţii purtându-şi mizeria.

Trebuie să lucrăm asupra noastră şi să ne încredinţăm spiritul Dumnezeului interior.

Cristosul intim se îndepărtează de vanitate.

Vanitatea este vorbăreaţă prin natură, şi când este rănită tună cu mare mânie.

Numeroşi sunt Sfinţii care s-au îmbrăcat cu veşmântul vanităţii.

Aristip s-a îmbrăcat cu o tunică veche plină de petece şi de găuri, a luat în mână bastonul filosofiei şi s-a dus pe străzile Atenei. Când Socrate l-a văzut venind, a exclamat: „Oh, Aristip, ţi se vede vanitatea prin găurile veşmântului tău!”

Vanitatea şi orgoliul obişnuiesc să se asocieze în mod periculos.

O femeie bogată şi-ar cumpăra o maşină de la începutul secolului pentru a o ţine acasă, un capriciu din pur orgoliu; dar din vanitate ar prefera un automobil strălucitor pentru a se plimba pe străzile oraşului.

Multe lucruri pe care le-am accepta din vanitate, le-am respinge din orgoliu.

Mânia, orgoliul şi vanitatea împiedică relaţiile intime corecte cu diversele părţi independente ale Fiinţei.

Duşmanii noştri interiori, demonii roşii ai lui Seth, complotează pentru a ne răpi Sufletul.

La ce ar servi să cucerim toate împărăţiile lumii dacă ne-am pierde Sufletul?

Sufletul înseamnă legi, forţe, virtuţi divine, puteri, etc.

Îşi pierde Sufletul cel care nu îl cristalizează în el însuşi.

Am spus deja că dacă apa nu fierbe la o sută de grade nu se dizolvă ceea ce trebuie să se dizolve şi nu se cristalizează ceea ce trebuie să se cristalizeze.

La fel, dacă nu trecem prin mari crize emoţionale, nu se dizolvă agregatele psihice şi nici nu cristalizăm Sufletul.

Repetăm că trebuie să ne cristalizăm Sufletul.

De fiecare dată când se dezintegrează un agregat psihic, cristalizăm o virtute, sau o putere, sau o lege, etc.

Astfel vom ajunge să cristalizăm tot Sufletul, astfel ne vom poseda

Sufletul.

Până şi corpul însuşi trebuie să se preschimbe în Suflet.

Cine îşi pierde Sufletul coboară în Lumile Infernale.

Trebuie să lucrăm asupra noastră şi să ne încredinţăm Dumnezeului nostru intim.

Dumnezeul nostru intern poate să ne salveze de duşmanii noştri interiori.

Domnul poate să-şi arate chipul servitorului său dacă acesta din urmă lucrează asupra lui înşişi.

Domnul poate să ne mântuiască după mila sa.

Nelegiuiţii vor fi daţi ruşinii şi vor fi puşi în Lumile Infernale. Nelegiuiţii sunt demonii roşii ai lui Seth.

Buzele ipocriţilor vorbesc împotriva acelora care au realizat-o pe Zeiţa Justiţiei în interiorul lor.

Ipocriţii se cred sfinţi şi vorbesc împotriva alchimiştilor care au realizat-o pe Minerva în ei înşişi.

Ipocriţii se cred sfinţi şi vorbesc ceea ce nu cunosc.

Ipocriţii îl calomniază pe Adeptul care dobândeşte un Vas Ermetic pentru munca sa de Laborator.

Ipocriţii farisei îşi sfâşie veşmintele, şi tună, şi fulgeră înaintea a ceea ce nu cunosc.

Ipocriţii cred că ştiu, şi nici măcar nu ştiu că nu ştiu.

Ipocriţii farisei de astăzi, de ieri şi din toate timpurile îndrăznesc să-i calomnieze şi să-i judece chiar şi pe Maeştrii Lojii Albe.

Morminte văruite sunt ipocriţii, perversă generaţie de vipere.

Ipocriţii îşi vâră nasul unde nu trebuie, şi judecă ceea ce cred că ştiu dar în realitate nu ştiu.

Este oare un delict să obţii un Vas Ermetic când nu ai acel Vas?

Ce ştiu ipocriţii farisei despre viaţa intimă a înţelepţilor?

Totuşi fariseii îndrăznesc să-i atace pe Adepţii Marii Opere. Niciodată vreun fariseu nu s-a crezut în greşeală.

Fariseii îl urăsc pe Cristos şi îl condamnă de fiecare dată când vine pe Pământ.

S-au revoltat şi se revoltă şi se vor revolta fariseii împotriva Domnului care vine să-i înveţe.

Fariseii, crezându-se înţelepţi, îl judecă pe Cristos şi aruncă cu pietre în el.

Cel mai grav este ingratitudinea fariseilor, ei îl atacă pe Cristos cu chiar cuvintele şi învăţăturile pe care le învaţă de la Domnul.

Folosesc cuvintele Domnului pentru a-l ataca pe Domnul.

Cât de absurd este să judeci după aparenţe şi să arunci cu pietre

împotriva Cristosului.

Oribilă Karmă va cădea asupra ipocriţilor farisei.

Fariseii ipocriţi involuează în regnul mineral scufundat al Lumilor Infernale.

A doua moarte şi lacul arzător de foc şi de sulf îi aşteaptă pe fariseii ipocriţi.

Eul fariseu există înăuntrul fiecărei persoane. Vai de aceia care nu dizolvă Eul fariseu!

Chiar şi bărbaţii şi femeile cele mai virtuoase pot să cadă în abisul pierzaniei dacă nu dezintegrează Eul fariseu.

□ CAPITOLUL 50 □

Iisus îl laudă pe Matei şi le promite discipolilor săi că vor sta pe tronuri alături de el.

Când Iisus a auzit aceste cuvinte, a spus: „Bine ai grăit, Matei. Acum, deci, cu adevărat îţi spun: când numărul perfect se va împlini şi Universul va fi gata, îmi voi lua locul în Comoara Luminii şi voi vă veţi aşeza pe douăsprezece puteri-lumină, până când vom restaura toate ordinele celor Doisprezece Salvatori în regiunea Moştenirii fiecăruia dintre ele”.

Şi după ce a spus lucrurile acestea a zis: „Pricepeţi voi ce vă spun?”

Numărul perfect este complet în interiorul nostru când am obţinut reintegrarea Fiinţei.

Universul interior al fiecăruia dintre noi este pregătit când am obţinut reintegrarea totală a tuturor părţilor autonome şi autoconştiente ale Fiinţei.

Tronul Cristosului intim este chiar în Comoara Luminii.

Am spus deja că trebuie să căutăm Comoara Luminii în profunzimile Fiinţei.

Comoara Luminii este din aur, din diamante şi din tot felul de pietre preţioase.

Comoara Luminii este Ierusalimul Ceresc.

Cetatea are douăsprezece mii de prăjini, care reprezintă cele Douăsprezece Munci ale lui Hercule.

Cele Douăsprezece Munci ale lui Hercule se efectuează în a Noua Sferă.

A Noua Sferă este sexuală sută la sută.

Ierusalimul Ceresc este însăşi Piatra Filosofală.

Toate drumurile Ierusalimului Ceresc sunt din aur pur.

Oraşul este împodobit tot cu pietre preţioase.

Cristosul intim este luminătorul Ierusalimului Ceresc.

Trebuie să distrugem Babilonul cel Mare, mamă a tuturor fornicaţiilor şi ticăloşiilor de pe Pământ.

Babilonul cel Mare este oraşul psihologic pe care îl purtăm în noi.

Dacă vrem să creăm Ierusalimul Ceresc în interiorul nostru trebuie mai întâi să distrugem marele Babilon.

Pietrele preţioase care simbolizează virtuţi, aurul, cele douăsprezece perle, etc., constituie Comoara Domnului, Lâna de Aur a anticilor.

Cititorii noştri trebuie să citească tot ce se spune despre Ierusalimul Ceresc în Apocalipsa Sfântului Ioan.

Este urgent să edificăm Ierusalimul Ceresc în interiorul nostru. Avem dreptul să ne hrănim cu cele douăsprezece roade ale Arborelui Vieţii.

Nu am putea să edificăm Ierusalimul Ceresc fără să fi dezintegrat înainte agregatele psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Cei Doisprezece Apostoli sunt în realitate douăsprezece părţi ale propriei noastre Fiinţe interioare profunde, douăsprezece puteri-lumină.

Să ne amintim că Ierusalimul Ceresc are douăsprezece porţi şi că la fiecare poartă este un înger.

Aceşti doisprezece îngeri sunt douăsprezece puteri-lumină, douăsprezece părţi ale Fiinţei.

Fiecare parte a Fiinţei este inefabilă şi teribil de divină.

Cele douăsprezece porţi sunt douăsprezece perle ale perfecţiunii.

Doar cu o trestie de aur se poate măsura cetatea, şi porţile sale, şi zidurile sale.

Trestia de aur reprezintă şira spinării a Adepţilor.

Trestia de aur este Bastonul lui Brahma, Toiagul lui Aaron.

Cei Doisprezece Salvatori sunt chiar cele douăsprezece puteri-lumină.

Ordinele celor Doisprezece Salvatori, procesele celor douăsprezece puteri-lumină, trebuie să fie restaurate în Moştenirile fiecăruia dintre ele.

Moştenirea pierdută, Moştenirea secretă, există în interiorul nostru.

Fiecare dintre cei Doisprezece, în interiorul nostru, are Moştenirea sa secretă în Marea Lumină.

Acea Moştenire pierdută este lumină, puteri cosmice speciale, cunoştinţe extraordinare care vin din toate veşniciile, etc.

Fiecare dintre cei Doisprezece, înăuntrul nostru, trebuie să îşi recucerească Moştenirea pierdută.

În mod cert, trebuie să înţelegem învăţăturile Cristosului intim.

Trebuie să devenim serioşi dacă vrem cu adevărat să ajungem la integrarea tuturor părţilor autonome şi autoconştiente ale Fiinţei.

Numeroşi sunt aspiranţii care cred că sunt serioşi dar nu sunt.

Sunt mulţi cei care intră în studiile noastre şi apoi încep să cocheteze cu diverse doctrine; aceştia nu sunt serioşi.

Mulţi sunt cei care, după ce au cunoscut această doctrină, încep să se joace cu această doctrină.

Se joacă cu Gnoza gnosticii călduţi care flirtează cu alte doctrine.

Sunt numeroşi studenţii Gnozei care, jucându-se, ridiculizează Gnoza.

În Mişcarea Gnostică s-au infiltrat multe paiaţe.

Nu sunt serioşi aceia care nu s-au declarat duşmani de moarte ai lor înşişi.

Acea chestiune a noutăţilor îi fascinează pe gnosticii care nu sunt serioşi.

Asemenea gnostici, gnostici care nu sunt serioşi, gnostici care tot caută şi se joacă, eşuează definitiv.

Numai gnosticii care lucrează asupra lor înşişi pot să se Autorealizeze integral.

Există şapte niveluri ale Fiinţei.

Maria interpretează cuvintele lui Iisus.

Maria înaintă, spunând: „Oh, Doamne, în legătură cu aceasta tu ne-ai spus altădată ceva asemănător: «Aţi nădăjduit în mine în încercări şi eu vă voi lăsa moştenire o Împărăţie, aşa cum Tatăl meu mi-a lăsat-o mie, şi veţi putea mânca şi bea la masa mea în împărăţia mea; şi vă veţi aşeza pe douăsprezece tronuri şi veţi judeca cele douăsprezece triburi ale lui Israel»”.

Şi el a răspuns: „Bine ai grăit, Maria”.

Iisus le-a zis mai departe discipolilor săi: „Când emanaţiile Obstinatului o asupreau pe Pistis Sophia în Haos, ea îşi rosti a noua căinţă astfel...”.

Primul nivel este omul instinctiv.

Al doilea nivel este omul emoţional.

Al treilea nivel este omul intelectual.

Al patrulea nivel este omul echilibrat.

Al cincilea nivel este al acelora care deja au fabricat Corpul Astral.

Al şaselea nivel de oameni este cel al acelora care au fabricat deja Corpul Mental.

Al şaptelea nivel de oameni este cel al acelora care au fabricat deja Corpul Cauzal.

Oamenii de la primul, al doilea şi al treilea nivel constituie cercul confuziei limbilor, Turnul Babel.

Aceste trei tipuri de oameni sunt cei care menţin lumea în nenorocire, cei care au provocat Primul şi al Doilea război mondial, şi cei care îl vor declanşa pe al Treilea.

Aceste trei niveluri de oameni nu se înţeleg între ele.

Nivelul instinctiv nu-l înţelege pe cel intelectual.

Cel emoţional nu-l înţelege pe cel intelectual.

Nivelul intelectual nu-l înţelege pe cel emoţional.

Cele trei niveluri superioare constituie împărăţia.

Locuitorii Împărăţiei nu au provocat cele două războaie mondiale.

Oamenii de la al patrulea nivel nu sunt în cercul confuziei limbilor, însă nu sunt nici în împărăţie.

Oamenii de la al patrulea nivel niciodată nu se identifică cu un singur centru.

Oamenii de la al patrulea nivel folosesc corect cei cinci centri ai maşinii.

Cei cinci centri ai maşinii sunt: intelect, emoţie, mişcare, instinct şi sex.

Centrii superiori sunt emoţionalul superior şi mentalul superior, dar aceştia nu pot fi utilizaţi decât de locuitorii împărăţiei.

Maria sau Marah, Femeia-Şarpe, ne aminteşte de împărăţia pe care Cristosul intim ne-o promite.

Cei care ştiu să sufere cu răbdare în încercări şi lucrează asupra lor înşişi vor moşteni împărăţia.

Evident, Oamenii adevăraţi sunt locuitorii împărăţiei.

Locuitorii cercului infernal al confuziei limbilor nu sunt Oameni, sunt pur şi simplu mamifere intelectuale.

Doar locuitorii împărăţiei pot să mănânce şi să bea la masa Domnului.

Doar cele Douăsprezece Puteri din interiorul nostru pot să se aşeze pe cele douăsprezece tronuri pentru a judeca omenirea întreagă, cele douăsprezece triburi ale lui Israel.

Omenirea întreagă, dezvoltându-se în matricea zodiacală, este împărţită în douăsprezece triburi, reprezentate de Zodiac.

Este evident că cele Douăsprezece, integrate, şi toate părţile Fiinţei integrate, fac din om un Zeu, un Supraom.

Supraomul poate să judece cele douăsprezece triburi ale lui Israel.

Cele douăsprezece triburi ale lui Israel, repetăm, sunt întreaga omenire.

Nu e de prisos să amintim că unele persoane se nasc sub semnul Berbecului, altele în Taur, Gemeni, Rac, Leu, Fecioară, Balanţă, Scorpion, Săgetător, Capricorn, Vărsător sau Peşti.

Acum cititorul va putea să înţeleagă mai bine această chestiune a celor douăsprezece triburi ale lui Israel.

Emanaţiile obstinatului Ego o asupresc pe Pistis Sophia neîncetat.

A noua căinţă a Pistis Sophiei.

„1. Oh, Lumină, nimiceşte-i pe aceia care mi-au luat puterea şi ia puterea acelora care mi-au luat-o pe a mea!

2. Căci eu sunt puterea ta şi lumina ta. Vino şi mă salvează!

3. Fă ca întunericul să-i învăluie pe asupritorii mei. Spune-i puterii mele: eu sunt cel ce te voi salva.

4. Fie ca toţi aceia care vor să îmi ia întreaga lumină să se vadă lipsiţi de putere. Să fie trimişi în Haos şi să devină neputincioşi, da, aceia care vor

să îmi ia întreaga lumină.

5. Puterea lor să ajungă praf şi Jeú, îngerul tău, să îi nimicească.

6. Şi dacă ajung în înalt, întunericul să-i cuprindă şi să cadă şi să se întoarcă în Haos. Şi îngerul tău Jeú să-i urmărească şi să-i arunce în tenebrele inferioare.

7. Şi pentru că mi-au pus drept cursă Puterea cu Chip de Leu, deşi nu le-am făcut nici un rău, lumina lor le va fi luată; căci ei mi-au asuprit puterea. Dar nu vor fi capabili să mi-o ia.

8. Acum, deci, oh, Lumină, retrage purificarea Puterii cu Chip de Leu fără ca ea să ştie —ideea pe care Obstinatul a avut-o de a-mi lua lumina— şi ia-o pe a lui; să i se ia lumina Puterii cu Chip de Leu, care mi-a întins mie capcana.

9. Dar puterea mea se va veseli în Lumină şi se va bucura să fie salvată de ea.

10. Şi toate particulele puterii mele vor zice: «Nu există alt Salvator în afară de tine». Căci tu mă vei salva din mâna Puterii cu Chip de Leu, care mi-a luat puterea, şi mă vei salva din mâinile acelora care mi-au luat puterea şi lumina.

11. Căci ei s-au ridicat împotriva mea, minţind pe seama mea şi spunând că eu cunosc misterul Luminii care este în înalt (Lumina în care am avut credinţă), şi m-au silit, spunând: «Spune-ne misterul Luminii din înalt» —pe care nu-l cunosc—.

12. Şi s-au răzbunat prin toate aceste rele pentru că am avut credinţă în Lumina din înalt; şi ei mi-au lăsat puterea fără lumină.

13. Dar când mă sileau, eu m-am aşezat în întuneric, şi sufletul meu s-a îndoit tânguindu-se.

14. Înfăptuieşte-o, oh, Lumină —de aceea te preamăresc—, salvează-mă! Eu ştiu că mă vei salva căci am îndeplinit în tot momentul voia ta, de când eram în Aeonul meu. Ţi-am împlinit voia ca Invizibilii care sunt în regiunea mea, şi ca perechea mea; şi plângeam căutând neîncetat lumina ta.

15. Acum toate emanaţiile Obstinatului m-au înconjurat şi s-au bucurat pe seama mea, şi m-au asuprit dureros fără ca eu să le cunosc. Şi au zburat departe şi au încetat să mă asuprească, dar nu le-a fost milă de mine.

16. S-au întors şi m-au chinuit şi m-au asuprit foarte, şi şi-au înfipt dinţii în mine, vrând să-mi ia întreaga lumină.

17. Câtă vreme vei permite, oh, Lumină, să mă asuprească? Salvează-mi puterea de gândurile lor rele şi eliberează-mă de Puterea cu Chip de Leu; căci sunt singura dintre Invizibili care este în această regiune.

18. Îţi voi cânta laude, oh, Lumină, în mijlocul tuturor celor ce se adună împotriva mea, şi te voi chema din mijlocul acelora ce mă asupresc.

19. Acum, deci, oh, Lumină, nu îngădui ca cei ce mă urăsc şi vor să-mi ia puterea să se bucure de suferinţa mea —aceia care mă detestă şi îmi aruncă priviri ameninţătoare, deşi eu nu le-am făcut nimic—.

20. Desigur, ei m-au flatat cu vorbe dulci, întrebându-mă despre misterele Luminii, pe care nu le cunosc, şi cu viclenie m-au vorbit de rău şi s-au mâniat pentru că am avut credinţă în Lumina din înalt.

21. Şi-au deschis gurile înaintea mea şi au spus: «Cu siguranţă, îi vom lua lumina».

22. Acum, deci, oh, Lumină, le cunoşti vina; nu îndepărta de mine ajutorul tău.

23. Revendică-mă şi răzbună-mă degrabă, oh, Lumină!

24. Şi judecă-mă după bunătatea ta. Astfel, deci, oh, Lumină a Luminilor, nu îngădui să-mi ia lumina.

25. Şi nu-i lăsa să zică în inimile lor: «Puterea noastră e însetată de lumina ei». Şi să nu zică: «i-am devorat puterea».

26. Ci mai degrabă fă ca întunericul să ajungă la ei, şi ca aceia care vor să îmi ia lumina să devină neputincioşi. Fie ca Haosul şi tenebrele să-i învăluie pe aceia care spun: «îi vom lua lumina şi puterea ei».

27. Acum, deci, salvează-mă, ca eu să mă bucur, căci tânjesc după al Treisprezecelea Aeon, regiunea Virtuţii, şi ca mereu să spun: fie ca lumina îngerului tău Jeú să strălucească tot mai tare.

28. Şi limba mea va cânta laude în Gnoza ta, în toată vremea, în al Treisprezecelea Aeon".

Cristosul intim trebuie să ia puterea celor care i-au luat Iniţiatului puterea.

Puterea şi lumina Cristosului se află în Pistis Sophia.

Tenebrele îi învăluie pe asupritori. Aceştia din urmă sunt elementele psihice indezirabile pe care le purtăm în interiorul nostru.

Pistis Sophia, ca Putere-Înţelepciune, trebuie să se smerească înaintea Cristosului intim.

Demonii roşii ai lui Seth îi răpesc Iniţiatului lumina, fură o parte din Conştiinţa acestuia.

Demonii roşii ai lui Seth, adică, agregatele psihice pe care le purtăm în interiorul nostru, trebuie să cadă în lacul arzător de foc şi sulf care este a doua moarte.

Când puterea Egoului a devenit pulbere, se iveşte Iluminarea lui Jeú.

Jeú este Iluminatorul, una dintre părţile autoconştiente ale Fiinţei.

Jeú dezvoltă în fiecare dintre noi simţul autoobservării psihologice.

Jeú poate, în plus, să îi urmărească şi să-i arunce în Haos pe demonii roşii ai lui Seth.

Puterea Leului Legii este teribilă, iar tenebroşii profită de momentele cele mai dificile pentru a le face Iniţiaţilor viaţa amară.

Agregatele psihice asupresc puterea Pistis Sophiei, dar nicicând nu vor reuşi să-i ia puterea intimă Pistis Sophiei.

Puterea Leului Legii este teribilă şi prin intermediul durerii încearcă să ne purifice.

Pistis Sophia vrea un balsam pentru inima ei îndurerată şi imploră Chipul de Leu să îi permită să se odihnească de atâta amărăciune.

Trebuie să îi luăm obstinatului Ego lumina lui fatală.

Tenebrele Egoului şi ale Abisului sunt o altă formă de lumină, am spune, lumină din gama infraroşu.

Lumina Puterii cu Chip de Leu este Lumină-Justiţie, şi Pistis Sophia, disperată, protestează împotriva Karmei, împotriva Legii.

Puterea Pistis Sophiei se veseleşte în Lumină şi se bucură să fie salvată de ea.

Puterea cu Chip de Leu îi fură Iniţiatului puterea.

Evident, Iniţiatul căzut îşi pierde puterile.

Lumina este Salvatoarea noastră, ea îşi are originea în Foc, ea este Focul.

Lumina, Focul, INRI, ne salvează de puterea Leului Legii.

Pistis Sophia are nevoie să fie salvată din mâinile acelora care i-au furat puterea.

Tenebroşii se ridică împotriva Pistis Sophiei.

Misterul Luminii care este în înalt este necunoscut. Rari sunt aceia care cunosc Marele Mister.

Puterea fără lumină nu serveşte la nimic.

Învierea lui Cristos (1459-1460)
Andrea Mantegna, Muzeul Beaux-Arts, Tours, Franţa

În întuneric, sufletul se îndoaie plin de durere.

Doar Lumina poate să ne salveze când împlinim în tot momentul voia ei.

Să ne amintim că Tatăl care se află în secret este Tatăl tuturor Luminilor.

Domnul profund se găseşte întotdeauna în al Treisprezecelea Aeon.

Totuşi, este necesar să ştim că Buddha al nostru interior este doar dedublarea lui Adi-Buddha, Nemanifestatul.

Adi-Buddha este Domnul Incognoscibil şi Nemanifestat. Fiecare dintre noi îl are pe Adi-Buddha al său.

Nu este posibil să-l cunoaştem în timpul Marii Zile Cosmice pe Nemanifestatul Adi-Buddha.

Acum înţelegem de ce Iisus, Marele Kabir, vorbea mereu de Jeú, Tatăl Tatălui său. Nu am înţelege toate aceste mistere ale Luminii dacă nu am şti ceva despre cei doi Unu, Manifestatul şi Nemanifestatul.

Aelohim este Unul Incognoscibil şi Nemanifestat.

Elohim este Unul Manifestat.

Moise a interzis să se facă reprezentări ale lui Aelohim, dar niciodată nu a interzis să se sculpteze, să se alegorizeze Manifestatul Elohim.

Se dovedeşte imposibil să simbolizăm, să alegorizăm Incognoscibilul.

Însă Manifestatul, cunoscutul Elohim, putem să-l alegorizăm, să-l simbolizăm.

Manifestatul Elohim este constituit de Demiurgul Creator al Universului.

Focul Sacru emană din măruntaiele lui Aelohim.

Fohat, Focul, inteligentele Flăcări, se ivesc din sânul lui Aelohim.

Inteligenţa Cosmică este Focul, Creatorii, Inefabilii care emană din măruntaiele Incognoscibilului la începutul aurorei Creaţiei în orice Univers.

Nici un Buddha de contemplaţie nu poate să se integreze cu Adi-Buddha înaintea Nopţii Cosmice.

Teribile sunt misterele Luminii şi doar Adi-Buddha le cunoaşte în întregime.

Invizibilii care se află în regiunea Aeonului Treisprezece şi perechea sau Sufletul Geamăn al oricărui Iniţiat ştiu să facă voia Tatălui tuturor Luminilor.

Demonii roşii ai lui Seth o asupresc cu totul pe Pistis Sophia fără să simtă nici o milă pentru ea.

Agregatele psihice inumane pe care le purtăm înăuntrul nostru se desfăşoară pe şapte niveluri.

Când Pistis Sophia crede că deja s-a eliberat, noi atacuri ale tenebroşilor o fac să sufere.

Tenebroşii îşi înfing dinţii în Pistis Sophia vrând să-i răpească lumina cu totul.

Se dovedeşte aproape imposibilă Eliberarea finală tocmai din cauza faptului concret că durerosul proces al Eului se desfăşoară în acord cu Legea Şaptelui.

Agregatele psihice, în cele şapte niveluri ale Fiinţei, fac aproape imposibilă Eliberarea Pistis Sophiei.

Numai Marea Lumină poate să o salveze pe Pistis Sophia de puterea Leului Legii şi de puterea tenebroşilor.

Trebuie să cântăm laude Luminii în mijlocul celor ce se unesc împotriva noastră şi în mijlocul celor ce ne asupresc.

Agregatele psihice o urăsc pe Pistis Sophia în noi şi înăuntrul nostru, aici şi acum.

Agenţii tenebrelor îl flatează pe Iniţiat chiar dacă apoi aruncă cu pietre în el.

Este evident că tenebroşii îl vorbesc de rău pe Iniţiat pentru că nu-l înţeleg; necredincioşii ignoră înţelepciunea care se ascunde în spatele fiecărui fapt din viaţa Adepţilor.

Necredincioşii vor ca Adepţii să rămână exclusiv în făgaşul dogmelor.

Faptele Iniţiaţilor provoacă mânia demonilor.

Lumina din înalt, în care au credinţă Adepţii, generează acţiuni pe care necredincioşii le judecă în acord cu prejudecăţile şi preconceptele lor mărginite.

Necredincioşii se înfurie împotriva Adepţilor şi spun: „Îi vom lua lumina”.

Lumina cunoaşte vina tenebroşilor şi îi vine în ajutor Pistis Sophiei.

Lumina va trebui să o revendice pe Pistis Sophia.

Lumina poate să o judece pe Pistis Sophia după bunătatea sa.

Lumina Luminilor este Bătrânul Zilelor.

Tenebroşii ar vrea să spună despre Pistis Sophia: „Puterea noastră este sătulă de lumină”.

Tenebroşii ar vrea să devoreze puterea Pistis Sophiei.

Întunericul este în regiunile tenebroase. Întunecaţii sunt neputincioşi înaintea Luminii.

Haosul şi tenebrele îi învăluie pe aceia care vor să-i răpească lumina şi puterea Pistis Sophiei.

Între Sephiroţii Binah şi Hesed există primul Haos, acela din care se iveşte Cosmosul.

În Yesod-Mercur, centrul sexual uman, există al doilea Haos, acela din care se ivesc principiile fundamentale ale omului.

Dedesubtul celor Treisprezece Aeoni, în regiunea Kliphos-urilor, în lumea subterană, există al treilea Haos, Lumile Infernale.

Regiunea Aeonului Treisprezece este regiunea inefabilă a virtuţii,

lăcaşul Adepţilor.

Jeú, îngerul Aeonului Treisprezece, străluceşte dând Adepţilor suprema Iluminare.

Jeú se află în interiorul celor mai necunoscute realităţi ale propriei noastre Fiinţe. Jeú este Prinţul Feţelor, îngerul Bătrânului Zilelor, una din părţile cele mai elevate ale propriei noastre Fiinţe.

În al Treisprezecelea Aeon, Adeptul cântă laude oceanului Marii Lumini.

□ CAPITOLUL 51 □

Când Iisus a terminat de vorbit, le-a spus discipolilor săi: „Cel ce este înţelept printre voi să spună tălmăcirea acestora”.

Iacob ieşi înainte, sărută pieptul lui Iisus şi spuse: „Domnul meu, spiritul tău mi-a dat înţelepciune şi sunt gata să rostesc tălmăcirea. Despre aceasta puterea ta a profetizat odinioară, prin David, în Psalmul său 34, când a vorbit despre a noua căinţă a Pistis Sophiei astfel...”.

Iacob este binecuvântatul Patron al Marii Opere.

Cel ce studiază Epistola Universală a lui Iacob va înţelege principiile Marii Opere.

Tatăl tuturor Luminilor, prin propriul nostru Iacob interior, ne învaţă misterele Marii Opere.

Este, aşadar, Iacob, una dintre părţile autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Iacob-Mercur este intim relaţionat cu ştiinţa transmutaţiei a lui Yesod-Mercur.

Cartea fundamentală a Marii Opere, pe care Iacob o poartă în mâinile sale, este Apocalipsa.

Indiscutabil, Apocalipsa este cartea înţelepciunii care nu este de înţeles decât pentru alchimişti.

Doar lucrătorii Marii Opere pot înţelege Apocalipsa.

În Chimia superioară, adică, în Alchimie, se găseşte Ştiinţa secretă a Apocalipsei.

Legile Chimiei superioare sau ale Alchimiei, principiile, ordinea Magisteriului Focului, se găsesc depozitate în Apocalipsă.

Iacob, înăuntrul fiecăruia dintre noi, este, repet, binecuvântatul Patron al Marii Opere.

Iacob este o altă parte autonomă şi independentă a propriei noastre Fiinţe individuale.

Fiecare dintre noi îşi are propriul său Iacob.

Să se înţeleagă bine că toate puterile care au creat Universul se găsesc în Fiinţa noastră.

Cristosul luptă împotriva duşmanilor sufletului. Duşmanii sufletului sunt

demonii roşii ai lui Seth. Fie ca Domnul să-i judece pe demonii roşii ai lui Seth! Domnul intim luptă împotriva demonilor roşii ai lui Seth!

Spada înflăcărată nicicând nu va putea fi capturată de către tenebroşi.

Cristosul intim este salvarea noastră.

Demonii roşii ai lui Seth, vie personificare a defectelor noastre psihologice, prigonesc sufletul.

Fie ca demonii roşii ai lui Seth să fie expuşi ruşinii şi umilirii!

Iacob interpretează a noua căinţă prin Psalmul 34.

„1. Judecă-i, Doamne, pe cei ce îmi fac nedreptate, şi luptă împotriva celor ce se luptă cu mine.

2. Apucă arma şi scutul şi ridică-te pentru a-mi veni în ajutor.

3. Scoate spada şi atacă-i pe asupritorii mei. Spune-i sufletului meu: eu sunt mântuirea ta.

4. Fie ca aceia care-mi urmăresc sufletul să fie umiliţi şi ruşinaţi; să dea îndărăt şi să fie făcuţi de ruşine cei ce cugetă rău de mine.

5. Să fie ca paiul în faţa vântului, şi îngerul Domnului să-i urmărească.

6. Calea să le fie întunecată şi periculoasă, şi îngerul Domnului să-i prigonească.

7. Căci fără nici o cauză ei mi-au întins o cursă, ca să mă despoaie, şi şi-au bătut joc de mine fără motiv.

8. Să vină asupra lor o capcană şi ei să nu ştie, iar plasa pe care mi-au întins-o să cadă asupra lor şi să-i prindă.

9. Dar sufletul meu se va bucura întru Domnul şi se va veseli în salvarea sa.

10. Toate oasele mele vor spune: «Oh, Doamne, cine este asemenea ţie?» Tu care îl scapi pe sărac de cel ce este mai puternic decât el, şi îl salvezi pe nefericit şi pe sărman din mâinile celor ce-l despoaie.

11. Martori nedrepţi au venit şi m-au întrebat ceea ce eu nu ştiam.

12. Mi-au plătit binele cu rău şi mi-au lăsat sufletul în părăsire.

13. Când mă necăjeau, m-am îmbrăcat cu sac şi m-am chinuit prin post, şi ruga mea s-a întors în sânul meu.

14. Te-am slujit pe tine şi pe aproapele meu, şi pe fratele meu; şi m-am smerit precum acela care este îndoliat şi este întristat.

15. Ei s-au bucurat de nefericirea mea şi acum sunt făcuţi de ruşine. Ca pacostea s-au unit împotriva mea şi eu nu ştiam; dar au fost risipiţi şi tulburaţi.

16. M-au chinuit şi m-au batjocorit cu batjocuri, şi şi-au înfipt dinţii în mine.

17. Oh, Doamne, când te vei uita la mine? Repară stricăciunile pe care le-au făcut sufletului meu şi scapă-mă din mâinile leilor lor.

18. Te voi mărturisi, oh, Doamne, în marea adunare şi-ţi voi cânta

laude în mijlocul a nenumărate persoane.

19. Să nu mă trateze nedrept, ca pe un duşman, nici să nu-şi bată joc de mine şi să nu-şi facă cu ochiul cei care mă urăsc fără motiv.

20. Căci ei desigur îmi vorbesc cu cuvinte de pace, deşi cu viclenie urzesc împotriva mea.

21. Şi-au deschis larg gurile împotriva mea şi au spus: «Desigur, ochii noştri s-au săturat să-l vadă».

22. Tu ai văzut, oh, Doamne, nu păstra tăcerea, oh, Doamne, nu te depărta de mine!

23. Ridică-te, oh, Doamne, şi grăbeşte-te să mă revendici, zoreşte răzbunarea mea, Dumnezeul şi Domnul meu!

24. Judecă-mă, oh, Doamne, după dreptatea ta; să nu se bucure de mine, Dumnezeul meu!

25. Şi să nu zică: «Bine făcut, sufletele noastre». Să nu zică: «L-am înghiţit».

26. Să fie ruşinaţi şi batjocoriţi aceia care se bucură de nenorocirea mea. Să fie acoperiţi de ruşine şi nenorocire aceia care vorbesc împotriva mea.

27. Fie ca aceia care-mi doresc dezvinovăţirea să se bucure şi să se veselească, şi cei care doresc pacea robului său să zică: «Preamărit şi înălţat să fie Domnul».

Limba mea va proclama dreptatea ta şi gloria ta în toată ziua".

Acei tenebroşi care cugetă rău despre Pistis Sophia să fie blestemaţi, condamnaţi şi morţi.

Îngerul Domnului îi urmăreşte pe monştrii Infernului.

Fie ca îngerul Domnului să le amărască pe agregatele psihice.

Îngerul Domnului este o altă parte a propriei noastre Fiinţe în sala Adevărului-Justiţie.

Tenebroşii îi întind capcane Pistis Sophiei şi îşi bat joc de Iniţiat.

Capcana pe care plăsmuirile Infernului au pus-o pentru Pistis Sophia pentru ele să fie.

Sufletul se bucură întru Cristosul intim şi se veseleşte în salvarea sa.

Nimeni nu este mai perfect decât Domnul intim, căci îl salvează pe sărman şi-l scapă pe nefericit şi pe sărac din mâinile celor care îl despoaie.

Martorii nedrepţi se pronunţă împotriva Iniţiatului.

Perverşii plătesc binele cu rău şi lasă sufletul în părăsire.

Când demonii roşii ai lui Seth îl atacă pe Iniţiat, acesta face post şi penitenţă şi se roagă profund.

Iniţiatul îl slujeşte pe Cristosul intim şi pe aproapele său cu iubire infinită.

Tenebroşii se bucură de nenorocirea Pistis Sophiei, dar sunt făcuţi de

ruşine.

Evident, agregatele psihice sunt fiecare pline de probleme.

Indiscutabil, Egoul este Egoul şi este întotdeauna plin de probleme.

Orice persoană cu Ego este plină de probleme.

Cine nu are Ego niciodată nu va avea probleme.

Demonii roşii ai lui Seth îşi înfing dinţii în Pistis Sophia.

Doar Cristosul intim poate să ne vindece inima îndurerată şi să ne salveze de Leii Legii.

Doar păcatele împotriva Spiritului Sfânt sunt de neiertat şi nu se pot negocia.

Fericiţi aceia ce îl mărturisesc pe Domnul şi îi cântă laude în mijlocul a nenumărate persoane.

Pistis Sophia este tratată nedrept şi este urâtă fără nici un motiv. Toţi Iniţiaţii sunt detestaţi de profani şi de profanatori.

Numeroşi sunt fariseii care vorbesc cu Adepţii cu cuvinte de pace, dar în taină complotează împotriva lor.

Adepţii sunt adesea persecutaţi de proprii lor discipoli.

Adepţii sunt lăudaţi şi veneraţi de aceia care mai târziu se convertesc în acuzatorii şi persecutorii lor.

Teribil este destinul Adepţilor; azi lăudaţi, mâine persecutaţi de proprii lor discipoli, şi poimâine iubiţi din nou, etc.

Desigur, trădătorii strigă: „Ochii noştri s-au săturat să-l vadă, îl cunoaştem, este un pervers, etc.”...

Astfel suferă Adepţii.

Iniţiatul îl imploră pe Cristosul intim şi îi cere ajutorul.

Domnul trebuie să se înalţe din Sfântul său Mormânt pentru a o elibera pe Pistis Sophia.

Doar Cristosul Reînviat în Spiritul şi în Sufletul Iniţiatului poate să-l revendice pe acesta.

Fără îndoială, Domnul interior trebuie să se nască în inima Adeptului.

Incontestabil, Cristosul intim trebuie să crească în interiorul Iniţiatului.

Evident, Domnul creşte în Suflet, predică mulţimilor şi învaţă prin exemplul său.

Mai apoi, Binecuvântatul trăieşte în Sufletul şi în Spiritul Omului întreaga Dramă Cosmică aşa cum stă scris în cele Patru Evanghelii.

Agregatele psihice, vie personificare a defectelor noastre psihologice, îl duc pe Cristosul intim până pe Golgota.

Domnul este Crucificat, Moare şi Reînvie înăuntrul Iniţiatului. Domnul înviat o eliberează pe Pistis Sophia.

Doar Cristosul intim poate să o judece şi să o elibereze pe Pistis Sophia.

Tenebroşii vor să se laude cu triumful lor şi să devoreze întreaga lumină a Pistis Sophiei.

Cei care se pronunţă împotriva Pistis Sophiei vor fi acoperiţi de ruşine şi de dezonoare.

Cei care doresc dezvinovăţirea Iniţiatului vor fi fericiţi. Cei care doresc pacea servitorului său vor zice: „Domnul să fie lăudat şi slăvit”.

Limba Iniţiatului se va exalta în dreptatea şi gloria Cristosului intim.

□ CAPITOLUL 52 □

Iisus îl laudă pe Iacob şi îi promite primul loc printre discipoli.

Când Iacob a terminat, Iisus i-a spus: „Bine ai grăit, foarte bine, Iacob. Aceasta este tălmăcirea celei de-a noua căinţe a Pistis Sophiei. Adevărat, adevărat îţi spun: tu vei fi primul în împărăţia Cerurilor, înaintea tuturor Invizibililor şi a tuturor Zeilor şi Guvernatorilor care se află în al Treisprezecelea Aeon şi în al Doisprezecelea Aeon; şi nu doar tu, ci şi toţi cei care-mi împlinesc misterele”.

Împărăţia Cerurilor nu este un loc, cum presupun ignoranţii instruiţi.

Împărăţia Cerurilor este Cercul Conştient al Umanităţii Solare, care acţionează asupra centrilor superiori ai Fiinţei.

Împărăţia Cerurilor este formată din toţi şi din fiecare dintre membrii Umanităţii divine.

Toţi Invizibilii, şi toţi Zeii din interiorul nostru, şi toţi Guvernatorii celui de-al Treisprezecelea Aeon, şi ai celui de-al Doisprezecelea Aeon, se înclină cu reverenţă înaintea lui Iacob.

În realitate, toţi acei Invizibili şi toţi acei Zei şi Guvernatori ai celui de-al Doisprezecelea şi al Treisprezecelea Aeon sunt multiplele părţi suverane şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe individuale.

Toţi aceia care înfăptuiesc Misterele Cristice, într-o zi se vor întoarce la Aeonul Treisprezece.

Aeonul Treisprezece este Ain, Sat, Seitatea.

Dincolo de Aeonul Treisprezece se află Eternul Tată Cosmic Comun şi Adi-Buddha, Buddha al lui Buddha al nostru individual.

Adi-Buddha este Tatăl Tatălui nostru, dar niciodată nu vine la Manifestare, pentru că este Divinul Incognoscibil.

Doar la sfârşitul Maha-Manvantarei, după ce ne-am unit cu Tatăl nostru care se află în secret, ne unim şi cu Adi-Buddha.

Această integrare cu Adi-Buddha se realizează în Maha-Pralaya, în Noaptea Cosmică, şi în sânul Spaţiului Abstract Absolut.

Maria interpretează cuvintele lui Iisus.

Şi după ce a terminat, le-a zis discipolilor săi: „Pricepeţi modul în care vă vorbesc?”

Maria înaintă din nou şi spuse: „Da, Doamne, asta e ceea ce ne-ai spus: «Cei din urmă vor fi cei dintâi şi cei dintâi vor fi cei din urmă». Astfel, deci, cei dintâi care au fost creaţi înaintea noastră sunt Invizibilii, căci desigur ei au venit înaintea omenirii; ei, şi Zeii, şi Guvernatorii, şi oamenii care vor primi misterele vor fi primii în împărăţia Cerurilor”.

„Cei din urmă vor fi cei dintâi şi cei dintâi vor fi cei din urmă”. Aşa spune Marah, Maria, Femeia-Şarpe, Divina Mamă Kundalini.

Evident, Invizibilii, care au fost înaintea umanităţii, ei, şi Zeii, şi Guvernatorii, şi oamenii care vor primi misterele vor fi cei dintâi în împărăţia Cerurilor.

Zeii, şi Guvernatorii, şi Invizibilii, din interiorul fiecăruia dintre noi, sunt factorii de bază ai împărăţiei Cerurilor.

Căinţa Pistis Sophiei este acceptată. Iisus este trimis pentru a o ajuta.

Iisus răspunse: „Bine ai spus, Maria”.

Din nou le-a spus Iisus discipolilor săi: „Când Pistis Sophia şi-a rostit a noua căinţă, Puterea cu Chip de Leu o asupri din nou, vrând să-i ia puterile. Ea strigă către Lumină, spunând:

«Oh, Lumină, în care am avut credinţă de la început şi pentru care am îndurat mari nenorociri, ajută-mă».

Şi în ceasul acela căinţa ei a fost primită. Primul Mister a auzit-o şi eu am fost trimis din porunca sa. Am mers să o ajut şi am condus-o afară din Haos, pentru că ea se căise şi de asemenea pentru că a avut credinţă în Lumină şi a îndurat aceste mari nenorociri şi aceste mari primejdii.

Ea fusese înşelată de Obstinat, cu aparenţa sa de zeu, şi de nimic altceva decât de o putere de lumină, din cauza asemănării acesteia cu Lumina în care ea crezuse. De aceea am fost trimis din porunca Primului Mister ca să o ajut în taină. Dar, eu nu m-am dus în regiunea Aeonilor, ci am traversat printre ei fără ca vreo putere s-o ştie, nici cele din interiorul interiorului nici cele din exteriorul exteriorului, în afară de Primul Mister.

Şi când m-am dus în Haos să o ajut, ea m-a văzut; înţelegând asta am strălucit nespus şi m-am umplut de compasiune pentru ea; căci eu nu eram obstinat ca Puterea cu Chip de Leu care i-a luat Sophiei puterea de lumină şi care a asuprit-o pentru a-i fura întreaga lumină. Astfel, deci, Sophia m-a văzut, m-a văzut strălucind de zece mii de ori mai tare decât Puterea cu Chip de Leu, şi că eram plin de compasiune pentru ea. A ştiut că veneam din înaltul Înaltului, în a cărui lumină ea crezuse de la început. Pistis Sophia se umplu atunci de curaj şi rosti a zecea căinţă, spunând..."

Puterea cu Chip de Leu o asupreşte pe Pistis Sophia vrând să-i răpească puterile.

Este clar că Iniţiatul are multe datorii, iar puterea Justiţiei îl ameninţă.

Totuşi, Cristosul intim poate să o ierte pe Pistis Sophia.

Lumina Luminii, Adevărul Adevărului, Ocultul Ocultului, îl ajută pe

Iniţiatul plin de Pistis Sophia.

Pistis Sophia este iertată la a noua căinţă.

Trebuie să primim, şi ulterior să calificăm, cele Opt Iniţieri.

Odată trecute cele Opt Mari Calificări corespunzătoare celor Opt Iniţieri vine al Nouălea Ceas.

În al Nouălea Ceas cunoaştem numărul secret, atunci Iniţiatul intră în grupul de arhangheli căruia îi aparţine.

Acum înţelegem de ce în Ceasul al Nouălea Pistis Sophia este iertată.

Armata Vocii este organizată în grupuri, şi fiecare grup îşi are numărul secret în acord cu propria sa formă de lucru.

Primul Mister o ascultă pe Pistis Sophia, şi din porunca sa este condusă afară din Haos.

Primul Mister este Tatăl, Bătrânul Zilelor; fiecare dintre noi îşi are Tatăl său.

Iniţiatul este înşelat de Ego, de Obstinat, şi aceasta este cauza căderii sale.

Puterea de lumină, care este asemănătoare luminii originare, îl călăuzeşte pe devot; totuşi, importantă este Lumina Luminii.

Cristosul, ascultându-l pe Tatăl, vine întotdeauna în taină să-l ajute pe Iniţiat.

Cristosul intim ne ajută în interior.

Cristosul intim se încarnează în Iniţiat şi-l ajută în Marea Operă.

Cristosul trece printre Aeoni pentru a veni la încarnare.

Cristosul încarnat lucrează teribil dezintegrând monştrii Infernului.

Cristosul intim, înaintea Iniţiatului, străluceşte de zece mii de ori mai mult decât Leii Legii.

Domnul interior este mai presus de Leii Legii.

Cristosul intim coboară pentru a o ajuta intern pe Pistis Sophia.

Lumina Luminilor, Inteligenţa Inteligenţei, îl ascultă întotdeauna pe cel sincer căit.

Viclenele capcane şi buzele nedrepte şi nelegiuite complotează întotdeauna împotriva Iniţiaţilor cărării pietroase care conduce la Eliberarea finală.

Lumina pe care Iniţiatul o posedă trebuie să fie dusă la Tatăl tuturor Luminilor.

A zecea căinţă a Pistis Sophiei.

„1. Am strigat către tine, oh, Lumină a Luminilor, în asuprirea mea, şi tu m-ai ascultat.

2. Oh, Lumină, salvează puterea mea de buzele nedrepte şi nelegiuite, şi de cursele viclene.

3. Lumina care a fost răpită prin cursă vicleană nu va fi adusă la tine.

4. Căci capcanele Obstinatului şi laţurile nemiloşilor sunt pretutindeni.

5. Vai mie, că lăcaşul meu departe era şi trăiam în Haos.

6. Puterea mea era în regiuni care nu sunt ale mele.

7. Şi i-am implorat pe acei nelegiuiţi; şi când i-am implorat, s-au luptat împotriva mea fără nici un temei."

Este evident că obstinatul Ego şi laţurile nemilosului sunt pretutindeni.

Obstinatul Ego animalic care în noi sălăşluieşte şi laţurile nemiloşilor îl pândesc pe Iniţiat.

Lăcaşul Pistis Sophiei se află în Aeonul Treisprezece, dar căzută, trăieşte în Haosul inferior.

Regiunile Pistis Sophiei sunt în Aeonul Treisprezece, şi nicicând în abisurile pierzaniei.

Tenebroşii nu simt milă pentru Iniţiaţi, dimpotrivă îi atacă.

□ CAPITOLUL 53 □

Când Iisus a terminat, le-a spus discipolilor săi: „Acum, deci, acela în care Spiritul se agită, să vină şi să spună tălmăcirea celei de-a zecea căinţe a Pistis Sophiei".

Petru răspunse, zicând: „Oh, Doamne, cât despre aceasta, puterea de lumină a ta a profetizat odinioară prin David în Psalmul său 119, spunând...".

Petru, în fiecare dintre noi, este acea parte a Fiinţei noastre care se înţelege cu Misterele Sexului.

În Drama Cosmică, Petru moare crucificat cu capul în jos.

Crucea inversată a lui Petru ne indică faptul că trebuie să lucrăm în a Noua Sferă, Sexul.

În a noua sferă coboară Marte pentru a-şi căli din nou spada, Hercule pentru a curăţa Grajdurile lui Augias, şi Perseu pentru a tăia capul Meduzei cu spada sa înflăcărată.

Coborârea în a Noua Sferă este proba maximă pentru Hierofant.

Buddha, Iisus, Dante, Zaratustra, Hermes, Quetzalcoatl, etc., au trebuit să treacă prin acea teribilă probă.

Cât timp nu trecem prin acea teribilă probă există doar teorii în minte.

Petru interpretează a zecea căinţă după Psalmul 119.

„1. Către tine am strigat, oh, Doamne, în necazul meu şi tu m-ai auzit!

2. Oh, Doamne, salvează-mi sufletul de buzele nedrepte şi de limbile perfide.

3. Ce ţi se va da sau ce vei câştiga de la o limbă vicleană?

4. Săgeţile celui puternic sunt ascuţite cu cărbunii deşertului.

5. Vai mie, că trăiesc departe de lăcaşul meu, în corturile lui Chedar.

6. Sufletul meu a pribegit în multe locuri.

7. Făcător de pace am fost cu cei ce urau pacea; dacă eu le vorbeam, ei se luptau cu mine fără nici un temei.

Aceasta este, deci, oh, Doamne, tălmăcirea celei de-a zecea căinţe a Pistis Sophiei, cea pe care ea a grăit-o când emanaţiile Obstinatului o asupreau; ele şi Puterea sa cu Chip de Leu, şi când toţi o chinuiau peste măsură".

Domnul îl ascultă pe cel care-l imploră.

Buzele nedrepte şi limbile viclene îi calomniază întotdeauna pe Hierofanţii Sexului.

Perverşii nicicând nu pot să înţeleagă Misterele Sexuale, şi vociferează împotriva înţelepţilor.

Limba vicleană, care vorbeşte de ceea ce nicidecum nu cunoaşte, va cădea în abisul pierzaniei.

Cei care îi calomniază pe Hierofanţii Sexului involuează în măruntaiele Pământului până la cea de-a doua moarte.

A vorbi împotriva Misterelor Sexului înseamnă a-l ataca pe Petru intim, acea parte autonomă şi autoconştientă a propriei noastre Fiinţe relaţionată cu Sexul.

Puternic este acela care devine puternic în magia sexuală.

Cine nu a lucrat niciodată în Forja Ciclopilor este înspăimântător de slab.

Energia sexuală este forţa puternică a oricărei forţe.

Viaţa pentru Iniţiaţi este un deşert, rar este acela care poate trăi în deşertul înţelepţilor.

Cu focul vieţii sexuale şi cărbunii erotici aprinşi se ascut săgeţile celui puternic.

Lăcaşul Pistis Sophiei este departe de corturile lui Chedar.

Nu trebuie să uite iubiţii noştri cititori că acest Psalm 119 citat de Hierofantul Petru corespunde funcţiilor specifice ale lui Petru al nostru intim şi ale Misterelor Sexului. La fel, fiecare dintre personajele Pistis Sophiei este una dintre părţile propriei noastre Fiinţe.

Evident, fiecare dintre cele douăsprezece părţi şi fiecare dintre părţile propriei noastre Fiinţe îşi are documentarea în Sfintele Scripturi.

Acum vor înţelege cititorii noştri motivul pentru care fiecare dintre personajele Pistis Sophiei citează un pasaj din Sfânta Biblie.

Nu ar putea fi, aşadar, o excepţie, Petru şi Misterele Sexului, îi avertizăm, aşadar, pe cititorii noştri cu privire la strânsa relaţie care există între personajele Pistis Sophiei şi pasajele biblice citate de ele.

Evident, pasajele biblice pe care ele le citează specifică funcţiile fiecăruia dintre ele în noi şi înăuntrul nostru, aici şi acum.

În mod cert, Pistis Sophia nu este o carte pentru a fi citită în mod mecanic, ci pentru a o studia şi a medita în mod profund asupra ei de-a

lungul întregii vieţi.

Psalmul 119 citat de Petru, continuă spunând: „Sufletul meu a pribegit în multe locuri”. Aceasta ne îndeamnă la meditaţie.

Marele Kabir Iisus a spus: „În casa Tatălui meu există numeroase lăcaşuri”.

Adulteratorii şi fornicatorii vor cădea în Lumile Infernale, unde se aude doar plânsul şi scrâşnetul dinţilor.

Trebuie să facem diferenţa între o cădere şi o coborâre.

Cine vrea să urce trebuie mai întâi să coboare. Nimeni nu poate urca fără să-şi fi dat mai întâi osteneala de a coborî.

Orice exaltare este precedată de o înspăimântătoare şi teribilă umilire.

Petru are cheile împărăţiei.

Acele două chei încrucişate sunt Sulful şi Mercurul înţelepţilor. Sulful este Focul sexual.

Mercurul este sufletul metalic al Spermei Sacre.

Sulful trebuie să fecundeze Mercurul înţelepţilor înainte de a începe ascensiunea Mercurului Sulfurat prin canalul medular spinal.

Sulful şi Mercurul deschid porţile diferitelor regiuni ale Universului.

Sulful şi Mercurul, deşi opuse, se conciliază cu ajutorul Sării sublimate.

Sulful şi Mercurul sunt creatorii Pietrei Filosofale.

Urăsc pacea demonii roşii ai lui Seth, aceia care luptă împotriva Fiinţei fără nici un motiv.

Întotdeauna agregatele psihice şi Leul Legii o asupresc peste măsură pe Pistis Sophia.

Petru, Hierofantul Sexului, întotdeauna dă explicaţia căinţei Pistis Sophiei.

Adevărata căinţă a sufletului are o bază sexuală.

Iisus îl laudă pe Petru.

Şi Iisus răspunse: „Bine ai grăit şi cu dreptate, Petru. Aceasta este tălmăcirea celei de-a zecea căinţe a Pistis Sophiei”.

□ CAPITOLUL 54 □

Iisus a continuat să vorbească, spunându-le discipolilor săi: „Şi când Puterea cu Chip de Leu m-a văzut şi a văzut că mă apropiam de Pistis Sophia, strălucind peste măsură, se înfurie şi mai tare şi proiectă în afara sa o mulţime de emanaţii extrem de violente. Când se petrecură acestea, Pistis Sophia îşi rosti cea de-a unsprezecea căinţă, zicând...”.

Pe măsură ce înaintăm pe cărarea pietroasă care conduce la Eliberarea finală, datoriile karmice trebuie să fie achitate.

A unsprezecea căinţă a Sophiei.

„1. De ce marea putere s-a ridicat în rău?

2. Vraja sa a răpit lumina care era în mine şi ca un fier ascuţit mi-a luat puterea.

3. Am preferat să cobor în Haos decât să rămân în al Treisprezecelea Aeon, regiunea Virtuţii.

4. Şi ei cu viclenie mi-au luat întreaga lumină pentru a o devora.

5. De aceea Lumina le va lua toată lumina, şi de asemenea toată materia lor va fi redusă la nimic. Şi li se va lua întreaga lumină şi nu li se va permite să rămână în al Treisprezecelea Aeon, lăcaşul lor, şi nu-şi vor avea numele în regiunea acelora care vor trăi.

6. Şi cele douăzeci şi patru de emanaţii vor vedea ce ţi s-a întâmplat, oh, Putere cu Chip de Leu, şi se vor teme şi nu vor fi fără ascultare, ci îşi vor da purificarea luminilor lor.

7. Şi te vor vedea şi vor râde de tine, spunând: «Priviţi, o emanaţie care nu a dat purificarea pentru a putea fi salvată, ci s-a slăvit pe sine însăşi în abundenţa luminii puterii sale, cea care nu emană din puterea care este în el, şi care a spus: voi lua lumina Pistis Sophiei, care nu-mi va fi luată».

Acum, deci, fie ca acela a cărui putere s-a ivit să vină şi să rostească tălmăcirea celei de-a unsprezecea căinţe a Pistis Sophiei".

Marea Putere întotdeauna se ridică în rău, pentru că acesta o fortifică împotriva voinţei sale.

Fierul ascuţit răpeşte puterea Pistis Sophiei prin vraja tenebroasă a Avernului.

Regiunea virtuţii este inefabilă, însă Pistis Sophia coboară în Haosul inferior pentru a se transforma şi urca din nou victorioasă.

Contactul de tip Geneotrimazikamnian, în aurora Maha-Manvantarei, a alterat Theomegalogosul.

Aceasta înseamnă că sublimul Theomegalogos, intrând în contact cu manifestarea originară a Cosmosului, a suferit o anume alterare.

La fel, Pistis Sophia, intrând în contact cu Haosul inferior, trece printr-o anumită transformare.

Tenebroşii, în Haos, întotdeauna vor să devoreze întreaga lumină a Pistis Sophiei.

Lumina le va lua tenebroşilor lumina lor negativă şi fatală. Materia tenebroşilor va fi redusă la pulbere prin a doua moarte. Tenebroşii niciodată nu vor urca la al Treisprezecelea Aeon.

Există Rectorii Luminii şi Rectorii Tenebrorum; primii îşi au numele scris în Cartea Vieţii, ceilalţi nu-şi vor avea numele scris în Marea Carte a Vieţii.

Cele douăzeci şi patru de emanaţii sunt cei Douăzeci şi Patru de Bătrâni din interiorul nostru, vie personificare a Zodiacului microcosmic.

Cei Douăzeci şi Patru de Bătrâni sau douăzeci şi patru de părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe vor vedea ceea ce s-a întâmplat în faţa Leului Legii, se vor teme şi nu vor fi neascultătoare, ci îşi vor

da purificarea luminilor lor.

Din luminile lor iradiază o purificare divină, inefabilă.

Emanaţia care nu îşi dă purificarea luminii sale niciodată nu va putea fi salvată.

Fiecare parte a propriei noastre Fiinţe trebuie să se perfecţioneze. Perfecţionarea oricărei părţi este posibilă doar eliminând elementele psihice indezirabile.

Părţile cele mai elevate ale Fiinţei sunt exigente, şi nimeni nu ar putea să le perfecţioneze fără să fi eliminat totalitatea elementelor psihice indezirabile.

Cine perfecţionează partea cea mai elevată a Fiinţei, primeşte gradul de Ishmesch.

Emanaţia sau partea Fiinţei care nu îşi dă lumina de perfecţiune este pentru că ea continuă să fie îmbuteliată în vreun agregat psihic.

Este evident că orice parte a Fiinţei îmbuteliată se laudă pe sine, devine egoică.

A ne lăuda cu puterea şi cu lumina ce nu emană din noi înşine ci din Fiinţă, este un delict.

Lumina şi înţelepciunea reală emană din Fiinţa Fiinţei, şi nu exclusiv din vreuna dintre părţi.

Orice parte a Fiinţei îmbuteliată în cutare sau cutare agregat psihic, vie personificare a vreunui defect psihologic, are tendinţa să se laude, se crede suverană.

Cei care pretind că au totalitatea luminii Pistis Sophiei ignoră că ignoră.

Salomeea tălmăceşte căinţa prin Psalmul 51.

Atunci Salomeea s-a apropiat şi a spus: „Domnul meu, puterea ta de lumină a proorocit înainte prin David în Psalmul 51, zicând:

1. De ce cel puternic se laudă pe sine în răutatea lui?

2. Limba ta a vorbit fărădelege toată ziua; ca un briceag tăios ai folosit-o cu vicleşug.

3. Tu ai iubit răul mai mult decât binele; tu ai vrut să vesteşti răul mai mult decât virtutea.

4. Tu ai iubit cuvintele ipocrite şi limba vicleană.

5. Pentru aceasta Dumnezeu te va abandona cu totul şi te va smulge şi te va scoate din lăcaşul tău, şi îţi va arunca rădăcinile din viaţă. (Pauză)

6. Cel drept îl va vedea şi se va teme; ei îl vor dispreţui, zicând:

7. Priviţi, este un om care nu a avut încredere în ajutorul lui Dumnezeu ci în marea sa bogăţie, şi care a fost teribil în vanitatea sa.

8. Dar eu sunt ca un măslin plin de roade în casa lui Dumnezeu. Am avut credinţă în mila iui Dumnezeu din veacul veacurilor.

9. Şi te voi recunoaşte, căci tu ai fost drept cu mine; şi voi spera în

numele tău, ceea ce bun va fi înaintea Sfinţilor tăi.

Aceasta este, aşadar, Domnul meu, tălmăcirea celei de-a unsprezecea căinţe a Pistis Sophiei. Aşa cum puterea ta de lumină m-a mişcat, am vorbit după voia ta".

Psalmul 51 specifică funcţiile Salomeei înăuntrul nostru, aici şi acum.

Evident, nici unul dintre personajele din Pistis Sophia nu este în afara noastră.

Incontestabil, toate personajele din Pistis Sophia sunt părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Fiinţa pare o armată de copii, aşa o percepem „Fraţii de Serviciu" cu vederea de tip Olooesteskhnonian.

Cu acest tip de vedere se poare percepe un întreg Holtapamnas al Universului.

Un Holtapamnas echivalează cu 5.764.801 tonalităţi de culoare cosmică universală.

Nimeni nu ar putea avea tipul specific de vedere sacră Olooesteskhnoniană fără să fi trecut mai întâi prin anihilarea budistă.

Scăldătoarea (1592)
Palma cel Tânăr, Chiesa di San Sebastiano, Veneţia, Italia

Salomeea ca virtute şi virtuţi, lege şi legi, ştie prea bine că cel puternic se înfumurează şi se laudă pe sine în răutatea lui.

Limba celui pervers a devenit ca un briceag tăios pentru rău.

Cel pervers iubeşte răul din iubire pentru răul însuşi.

Cuvintele mincinoase şi limba vicleană îl caracterizează pe pervers.

Salomeea cunoaşte binele din rău şi răul din bine.

Fiecare parte a propriei noastre Fiinţe îşi are menirea sa sacră.

Sus şi jos, în Macrocosmos şi în microcosmosul-om, puterile creatoare sunt divizate esoteric în Şapte, Trei şi Patru, înăuntrul celor Douăsprezece Mari Ordine Cosmice, care amintesc de cele douăsprezece semne zodiacale în Macrocosmos şi în microcosmos.

Grupul cel mai elevat în Macrocosmos şi înăuntrul microcosmosului-om este constituit din Leii de Foc sau Leii Vieţii ai semnului zodiacal Leu.

Nu este de prisos să amintim că la fel cum există Centura Zodiacală pe firmament, tot aşa există în interiorul omului flăcările constelaţiei Leului. În Macrocosmos şi înăuntrul microcosmosului-om este Ierarhia Focului cea mai importantă.

După această mică digresiune necesară pentru a clarifica concepte, vom continua cu versetele biblice citate de Salomeea şi comentariul lor corespunzător.

Dumnezeu îl părăseşte pe cel care merge pe calea pierzaniei.

Când fiul cade, Tatăl se îndepărtează.

Când Tatăl se îndepărtează, fiul cade în dizgraţie.

Acela care nu are încredere în ajutorul lui Dumnezeu ci în bogăţia sa materială, şi care a dezvoltat agregatul psihic al vanităţii, cade în abisul pierzaniei.

Agregatul sau agregatele psihice ale vanităţii împiedică relaţia corectă cu părţile superioare ale Fiinţei.

Vanitatea este rudă cu orgoliul.

Vanitatea este vorbăreaţă, orgoliul este tăcut.

Din vanitate cineva ar vorbi despre anumite lucruri, dar din orgoliu ar tăcea.

Orice persoană elegantă ar avea acasă o maşină foarte veche, probabil din secolul trecut, aceasta din pur orgoliu, însă din vanitate ar prefera să folosească o maşină ultimul model.

Vanitatea rănită provoacă o suferinţă înspăimântătoare, însă orgoliul rănit poate cauza moartea.

Când vanitatea şi orgoliul se unesc pot realiza monstruozităţi.

Vanitatea obişnuieşte de asemenea să se deghizeze cu haina modestiei. Un pictor sau un scriitor vanitos pot apărea în public îmbrăcaţi cu haine de cerşetor.

Un artist rănit în vanitatea sa obişnuieşte să cadă în teribile situaţii dureroase.

Măslin încărcat de roade este acela care lucrează asupra lui însuşi şi care are încredere în graţia lui Dumnezeu din toată eternitatea.

Domnul ştie să-l răsplătească pe acela care are încredere în Sfântul său Nume.

Iisus o laudă pe Salomeea.

Când Iisus a auzit cuvintele Salomeei a zis: „Bine ai grăit, Salomeea. Adevărat, adevărat îţi spun: te voi desăvârşi în toate misterele împărăţiei Luminii”.

Împărăţia Luminii este formată din Cercul Conştient al Umanităţii Solare, care operează asupra centrilor superiori ai Fiinţei.

□ CAPITOLUL 55 □

Obstinatul îşi lansează emanaţiile şi din nou o oprimă pe Sophia.

Iisus a continuat să vorbească, zicându-le discipolilor săi: „Se întâmplă atunci că am ajuns până în Haos, strălucind extraordinar, pentru a lua lumina Puterii cu Chip de Leu. Cum eu străluceam peste măsură, ea s-a înspăimântat şi l-a chemat în ajutorul său pe zeul Obstinat.

Imediat, zeul Obstinat a căutat din al Treisprezecelea Aeon şi a privit spre interiorul Haosului, extrem de mânios şi vrând să o ajute pe Puterea cu Chip de Leu. Imediat, Puterea cu Chip de Leu şi toate emanaţiile ei au înconjurat-o pe Pistis Sophia vrând să-i răpească toată lumina care era în ea. Se întâmplă atunci, în timp ce o asupreau pe Sophia, că ea strigă către înalt cerându-mi ajutor, şi atunci, când ea privi spre înalt, îl văzu pe Obstinat extrem de mânios, şi fiindu-i teamă, îşi rosti a douăsprezecea căinţă în legătură cu Obstinatul şi emanaţiile lui. A strigat către mine, zicând..."

Puterea Leilor Legii utilizează chiar elementele tenebroase pentru a-l pedepsi pe păcătos.

De exemplu, marii dictatori ai istoriei au fost utilizaţi pentru a pedepsi lumea.

Înăuntrul fiecărei fiinţe umane există agregate psihice relaţionate cu Legea Karmei.

Agregatele psihice relaţionate cu Legea Karmei pot fi folosite de Leul Legii pentru a-l pedepsi pe delincvent.

Egoul vrea să-l facă să cadă pe Iniţiatul care merge spre al Treisprezecelea Aeon.

Puterea Leilor Legii o asupreşte pe Pistis Sophia.

Obstinatul Ego şi puterile tenebrelor îi urăsc de moarte pe cei care merg către al Treisprezecelea Aeon.

A douăsprezecea căinţă a Pistis Sophiei.

„1. Oh, Lumină, nu uita cântul meu de laudă!

2. Căci Obstinatul şi Puterea lui cu Chip de Leu şi-au deschis gurile împotriva mea şi au acţionat cu viclenie contra mea.

3. M-au înconjurat vrând să-mi răpească puterea, şi mă urăsc pentru că ţi-am cântat laude.

4. În loc să mă iubească, m-au ponegrit. Dar eu am cântat laude.

5. Au pus la cale să-mi ia puterea pentru că ţi-am cântat laude, oh, Lumină, şi mă urăsc pentru că te-am iubit.

6. Fie ca întunericul să coboare asupra Obstinatului, iar Guvernatorul întunericului mare să rămână alături de el.

7. Şi când tu îl vei judeca, ia de la el puterea lui şi anulează faptele pe care le-a pus la cale ca să-mi răpească puterea.

8. Şi fie ca toate puterile lui şi lumina lui să se sfârşească şi alta din cele Trei Triple Puteri să primească autoritatea lui.

9. Fie ca toate puterile emanaţiilor lui să slăbească, şi materia lui să rămână fără lumină.

10. Fie ca emanaţiile lui să rămână în Haos şi să nu îndrăznească să meargă în regiunea lui.

11. Fie ca Primitorul, Purificatorul Luminilor, să purifice toate luminile care există în Obstinat şi să le ia din emanaţiile lui.

12. Fie ca Guvernatorii întunericului de jos să guverneze asupra emanaţiilor lui şi să nu-i permită nici uneia să locuiască în regiunea lui; şi nu permite ca cineva să asculte puterea emanaţiilor lui din Haos.

13. Să fie luată lumina care există în emanaţiile lui şi şterge numele lui din al Treisprezecelea Aeon, sau şi mai bine, să-i fie luat numele din acea regiune pentru totdeauna.

14. Şi asupra Puterii cu Chip de Leu să fie pus păcatul pe care el l-a emanat înaintea Luminii, şi nu şterge nelegiuirile materiei care l-a produs.

15. Fie ca păcatul lor să fie veşnic înaintea Luminii şi să nu li se permită să privească mai încolo de Haos şi să li se scoată numele din toate regiunile.

16. Căci nu l-au cruţat, ci l-au asuprit pe cel a cărui lumină şi a cărui putere au răpit-o, iar pe mine m-au pus acolo punându-se de acord şi vrând să-mi fure lumina.

17. Ele au vrut să coboare în Haos; lasă-le deci să rămână acolo şi să nu mai iasă. Nu-şi doreau ca loc de şedere regiunea virtuţii şi nu vor fi duse acolo nicicând.

18. El şi-a pus întunericul ca un veşmânt şi a intrat în el ca apa, introducând deopotrivă în el, ca uleiul, puterile sale.

19. Lasă-l să se îmbrace cu Haosul ca şi cu o haină şi să se încingă cu întunericul ca şi cu o centură pentru totdeauna.

20. Aceasta să li se întâmple celor care pentru Lumină m-au adus aici zicând: «Să îi răpim întreaga putere».

21. Dar tu, oh, Lumină, milostiveşte-te de mine pentru misterul numelui tău, şi salvează-mă prin bunătatea milei tale.

22. Căci ei mi-au răpit lumina şi puterea, iar puterea mea s-a zdruncinat în mine, astfel că nu pot sta dreaptă în mijlocul lor.

23. Am ajuns ca o materie căzută, aruncată ici-colo, ca un demon în văzduh.

24. Puterea mea a pierit pentru că nu am nici un mister; iar materia mea a scăzut din lipsă de lumină, căci ei mi-au răpit-o.

25. Şi au râs de mine, privindu-mă şi mişcându-şi capul în bătaie de joc.

26. Ajută-mă după mila ta.

Acum, aşadar, acela al cărui spirit este pregătit să vină şi să rostească tălmăcirea celei de-a douăsprezecea căinţe a Pistis Sophiei".

Obstinatul şi Puterea cu Chip de Leu întotdeauna acţionează împotriva Pistis Sophiei.

Iniţiaţii sunt urâţi pentru că îi cântă laude Marii Lumini.

Iniţiaţii îi cântă laude Marii Lumini chiar dacă tenebrele îi urăsc. Pistis este urâtă pentru că iubeşte Marea Lumină.

Fie ca tenebrele să acopere Egoul animalic.

Administratorul întunericului mare este principele acestei lumi, netrebnicul.

Anticristul este netrebnicul.

Oricine se pronunţă împotriva Cristosului intim este Anticristul. Falsa ştiinţă materialistă a fost creată de mintea Anticristului.

Mintea machiavelică a oamenilor de ştiinţă materialişti, care face minuni şi miracole înşelătoare, este Anticristul.

Mintea ticăloasă a locuitorilor Pământului este Anticristul.

Umanitatea Anticristului, oamenii actuali, vor pieri în foc şi apa, astfel Anticristul îşi va pierde puterea.

Acelaşi lucru se întâmplă înăuntrul Iniţiatului care vrea să se întoarcă în Aeonul Treisprezece.

Anticristul sucombă înăuntrul Iniţiatului şi acesta se întoarce în Aeonul Treisprezece.

Toate puterile şi falsa lumină a Anticristului vor ceda înăuntrul Iniţiatului.

În locul Anticristului şi a puterii lui, Iniţiatul reuşeşte să cristalizeze în el însuşi cele Trei Forţe superioare ale Naturii şi ale Cosmosului.

Cele Trei Forţe superioare ale Naturii şi ale Cosmosului sunt: Sfânta Afirmaţie, Sfânta Negaţie şi Sfânta Conciliere.

Forţele pozitivă, negativă şi neutră.

Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt.

Emanaţiile principelui acestei lumi sunt demonii roşii ai lui Seth.

Materia principelui acestei lumi trebuie să fie lipsită de lumină.

Emanaţiile principelui acestei lumi cad în Haosul inferior.

Luminile sau procentele de Esenţă îmbuteliată în Ego trebuie să fie eliberate prin intermediul anihilării fiecărei părţi a Egoului sau Eului.

Mama Divină Kundalini trebuie să purifice toată lumina şi să o scoată din fiecare agregat psihic.

În Lumile Infernale, Guvernatorii îi supraveghează pe tenebroşi şi nu le permit să iasă din lăcaşul lui Pluton.

Tot aşa, în fiecare dintre noi, Guvernatorii, părţi superioare ale Fiinţei noastre, trebuie să supravegheze emanaţiile lor, demonii roşii ai lui Seth.

Esenţa, îmbuteliată în tenebroşi, nu poate să scape până la moartea supremă a acestora.

Puterea demonilor în Haos trebuie să fie anulată puţin câte puţin.

Lumina care se află prinsă în demonii roşii ai lui Seth trebuie să fie retrasă în mod revoluţionar.

Numele celor pierduţi este şters din al Treisprezecelea Aeon.

Leul Legii proiectează delictul înaintea lui pentru ca să se cunoască, şi niciodată nu şterge nelegiuirile celui care le-a produs.

Doar distrugând cu răbdare agregatele psihice şi pe baza iertării sau negocierii dispare Karma.

Însă delictul proiectat continuă în Akasha ca un film până când anihilăm Benzile Teleooginoore.

În Benzile Teleooginoore delictul este întotdeauna vizibil şi tangibil.

Tenebroşii trebuie să trăiască în Haosul inferior, şi nu li se permite să privească dincolo de lăcaşul lui Pluton.

Demonii roşii ai lui Seth nu s-au îndurat, ci i-au oprimat pe toţi cei a căror lumină şi putere au răpit-o.

Tenebroşii întotdeauna vor să îi răpească lumina Pistis Sophiei.

Perverşii apără Haosul inferior; să rămână aşadar în Tartar.

Nicicând nu doresc tenebroşii lăcaşul virtuţii, şi de aceea continuă în măruntaiele Avernului.

Demonius est Deus inversus. Demonul este Dumnezeu inversat.

Infernul este matricea Cerului.

În Avern este cealaltă faţă a lui Dumnezeu.

Avernul este umbra Luminii.

Lumina Luminii trebuie să ne salveze prin misterul numelui său şi puterea graţiei sale.

Pistis Sophia nu poate sta în picioare până când nu trece de anihilarea budistă.

Doar cu moartea vine noul; dacă sămânţa nu moare, planta nu se naşte.

Iniţiatul căzut suferă nespus.

Puterea Iniţiaţilor descreşte când nu posedă misterul, adică, atunci când nu lucrează în a Noua Sferă (Sexul).

Misterium Magnum al Universului rezidă în sămânţa sa, în „lliasterul” său, şi în special în *Limbus Magnum* al său.

Misterium-ul unui arbore rezidă în sămânţa lui.

Misterium-ul unui om rezidă în sămânţa sa.

Cine nu lucrează cu *Misterium Magnum* eşuează în Marea Operă.

Iniţiatul care nu are un Vas Ermetic trebuie să îl obţină pentru a lucra în mistere.

Să se înţeleagă prin Vas Ermetic yoni-ul feminin.

Misterele lui Lingam-Yoni trebuie să fie cultivate în secret.

Legile numărului şase învaţă că atunci când un alchimist nu posedă un Vas Ermetic în bune condiţii, trebuie să caute altul care să fie în perfectă stare pentru munca de Laborator.

Însă nici un alchimist nu ar putea folosi cu succes un Vas Ermetic fără voinţa Tatălui care se află în secret.

Misterium Magnum al Sexului este teribil de divin.

Mulţi sunt ignoranţii instruiţi care nu cunosc regulile şi procedeele Arcanului 6.

Eul fariseu al ignoranţilor instruiţi care nu cunosc regulile şi procedeele Arcanului 6 îl calomniază şi îl vituperează pe alchimistul care îşi ia un nou Vas Ermetic.

Ignoră profanii şi profanatorii misterele Arcanului 6.

Proşti sunt Adepţii care pentru a-i asculta pe ignoranţii instruiţi renunţă la munca lor de Laborator.

Acei Adepţi care se îmbuteliază în prejudecăţi morale şi coduri de etică renunţă la un Vas Ermetic şi eşuează în Marea Operă.

Un Vas Ermetic distrus nu serveşte pentru munca în Laborator.

Din lipsă de lumină, materia umană a Pistis Sophiei tânjeşte inevitabil.

Un alchimist care renunţă la Misterele Sexuale ale lui Lingam-Yoni, de fapt încetează să mai fie alchimist şi eşuează.

Tenebroşii îşi bat joc de abstinenţii sexuali mişcându-şi capul în semn de batjocură.

Abstinenţa sexuală generează vibraţii maligne Veneniooskiriene teribil de perverse.

Vibraţiile Veneniooskiriene sunt teribil de dăunătoare.

Vibraţiile Veneniooskiriene generează dezvoltarea abominabilului organ Kundartiguador.

Abominabilul organ Kundartiguador este focul sexual dirijat din osul coccigian în jos, spre infernurile atomice ale omului.

Abominabilul organ Kundartiguador este coada lui Satan, Şarpele Tentator din Eden, oribilul şarpe Phyton care se târa prin noroiul pământului şi pe care Apollo enervat l-a rănit cu săgeţile lui.

Şarpele Tentator este antiteza Şarpelui de Bronz care se înfăşoară pe lingam-ul generator.

Moise în deşert îi vindeca pe Israeliţi cu puterea minunată a Şarpelui de Bronz.

Şarpele Tentator din Eden ţine umanitatea îndurerată cufundată în starea fatală de hipnoză colectivă.

Şarpele de Bronz, Şarpele care se încolăcea pe bastonul lui Esculap, Zeul Medicinii, trebuie să ne trezească, să ne scoată din starea de hipnoză colectivă.

Să facem distincţia deci între Kundalini şi Kundartiguador, între Şarpele care urcă şi cel care coboară.

Niciodată să nu comitem greşeala de a-i atribui Şarpelui care urcă prin canalul medular spinal al omului toate puterile tenebroase ale Şarpelui care coboară.

Doar acela care este pregătit va putea înţelege a douăsprezecea căinţă a Pistis Sophiei.

Andrei, înăuntrul nostru, este acea parte autonomă şi autoconştientă a propriei noastre Fiinţe care se ocupă cu cei Trei Factori ai Revoluţiei Conştiinţei.

Aceşti Trei Factori sunt: Naşterea, Moartea şi Sacrificiul pentru umanitate.

Crucea lui Andrei obişnuieşte să fie teribil de dureroasă.

Mercurul şi Sulful trebuie să se încrucişeze neîncetat dacă dorim să continuăm în Marea Operă.

Suferinţele Iniţiatului crucificat pe crucea lui Andrei sunt de nedescris.

Nu este posibil să purificăm şi să perfecţionăm corpurile mercuriale dacă renunţăm la dezintegrarea Mercurului Sec.

Mercurul Sec este cristalizat în agregatele psihice, vie personificare a defectelor noastre psihologice.

Dezintegrarea agregatelor psihice este posibilă doar pe baza muncilor conştiente şi a suferinţelor voluntare.

Este necesar să trecem prin mari crize emoţionale şi suferinţe intenţionate dacă într-adevăr vrem să dezintegrăm la nivel atomic defectele noastre psihologice.

Acum putem să înţelegem mai bine suferinţele de nedescris ale lui Andrei al nostru interior.

„Preafericiţi cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiaţi”.

Suprema căinţă necesară pentru dezintegrarea oricărui agregat psihic cere lacrimi şi remuşcare.

Fără lacrimi, căinţă şi supremă durere nu este posibil să dezintegrăm agregatele psihice.

Ar fi imposibil să-l înţelegem pe Andrei fără ştiinţa transmutaţiei a lui Yesod-Mercur şi dezintegrarea elementelor psihice indezirabile pe care le purtăm în interiorul nostru.

Străpungerea şi dezintegrarea egoică în Forja Aprinsă a lui Vulcan. Sacrificiul suprem al lui Andrei interior este urgent, de neamânat, imperios.

Alchimistul care nu se sacrifică pentru umanitate, niciodată nu va ajunge să fie un Bodhisattva.

Doar Bodhisattvaşii cu inima milostivă, care şi-au dat viaţa pentru umanitate, pot să încarneze Cristosul intim.

Trebuie să facem o distincţie netă între Sravakaşii şi Buddhaşii Pratyeka pe de o parte şi Bodhisattvaşi pe de altă parte.

Sravakaşii şi Buddhaşii Pratyeka nu se preocupă decât de perfecţionarea lor personală, fără să le pese vreun pic de biata umanitate suferindă.

Evident, Buddhaşii Pratyeka şi Sravakaşii niciodată nu vor putea să încarneze Cristosul.

Doar Bodhisattvaşii care se sacrifică pentru umanitate pot să încarneze Cristosul.

Titlul sacru de Bodhisattva îl au în mod legitim doar aceia care au renunţat la orice fericire nirvanică din iubire pentru umanitatea suferindă.

Evident, înainte să se nască Bodhisattva-ul trebuie să se formeze în noi Bodhicitta; nu este de prisos să clarificăm că este necesar să dezintegrăm Egoul, Eul, pentru ca să apară Bodhicitta.

Bodhicitta se formează cu meritele iubirii şi supremului sacrificiu pentru semenii noştri.

În ambientul şi climatul psihologic al Bodhicittei se formează Bodhisattva.

Să nu confundăm, aşadar, Bodhicitta cu Bodhisattva. Bodhicitta este Conştiinţa superlativă a Fiinţei trezită şi dezvoltată.

Bodhicitta se iveşte în aspirantul care se sacrifică pentru semenii săi, cu mult înainte să fi fost create corpurile mercuriale.

Fără munca deplină a lui Andrei interior, niciodată nu am putea să ne preschimbăm în Bodhisattvaşi.

Oricine poate să fie un Sravaka sau un Buddha Pratyeka, cu corpurile sale mercuriale, dar aceasta nu este suficient pentru a fi un Bodhisattva.

Doar aceia care de-a lungul a diferite Maha-Manvantare s-au sacrificat pentru umanităţile planetare, merită să fie numiţi Bodhisattvaşi.

Helena Petrovna Blavatsky îi numeşte convenţional Bodhisattvaşi pe cei care posedă Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei sau, mai bine zis, corpurile mercuriale; însă în budismul ortodox riguros pot fi calificaţi drept

Bodhisattvaşi doar aceia care, pe lângă că au în ei înşişi Bodhicitta, au renunţat la orice fericire nirvanică din iubire pentru omenire.

Crucea Sfântului Andrei are forma unui X, care este hieroglifa extraordinară a radiaţiilor luminoase şi divergente emanate din Logosul Creator.

În centrul Crucii Sfântului Andrei străluceşte trandafirul, simbol al Logosului Solar.

Crucea Sfântului Andrei simbolizează iluminare, revelaţie..., după înspăimântătoare sacrificii.

Crucea grecească şi cea a Sfântului Andrei au în Ştiinţa ermetică aceeaşi semnificaţie.

Nu este de prisos să amintim că *phallus-ul* vertical în interiorul *cteis-ului* formal formează o cruce.

Phallus-uterus conectate formează o cruce. Însă crucea în X indică munca completă în Marea Operă.

Dacă trandafirul străluceşte pe Crucea Sfântului Andrei înseamnă că Opera a fost încheiată în mod victorios.

Perverşii îşi folosesc limba pentru a-i discredita pe Iniţiaţi.

Prin vorbe de ură cei răi îi calomniază pe Adepţii care lucrează în Marea Operă a Tatălui.

Însă Adepţii răspund cu iubire la insulte şi-i binecuvântează pe cei care îi blestemă.

□ CAPITOLUL 56 □

Andrei interpretează a douăsprezecea căinţă în acord cu Psalmul 108.

Şi Andrei s-a ridicat şi a spus: „Domnul şi Salvatorul meu, puterea de lumină a ta a proorocit mai înainte prin David despre această căinţă rostită de Pistis Sophia, spunând în Psalmul 108:

1. Oh, Doamne, nu păstra tăcerea înaintea cântului meu de laudă!

2. Căci gurile păcătosului şi vicleanului s-au deschis împotriva mea, şi cu limbă vicleană şi înşelătoare m-au vorbit de rău pe la spate.

3. Şi m-au înconjurat cu cuvinte de ură şi s-au luptat cu mine fără temei.

4. În loc să mă iubească, m-au calomniat; dar eu m-am rugat.

5. Mi-au plătit bunătatea cu răutate şi iubirea cu ură.

6. Pune peste el pe cel păcătos şi calomniatorul să rămână la dreapta lui.

7. Când va fi judecat să fie condamnat, iar rugăciunea lui să se prefacă în păcat.

8. Zilele lui să fie împuţinate şi altul să primească autoritatea lui.

9. Fiii lui să ajungă orfani şi soţia lui văduvă.

10. Fiii lui să fie duşi departe şi obligaţi să cerşească; să fie alungaţi din casele lor.

11. Cămătarul să pună mâna pe toată averea lui şi străinii să-i jefuiască bunurile.

12. Să nu fie nimeni care să-l sprijine şi nimeni să nu se îndure de orfanii lui.

13. Să piară fiii lui iar numele lui să fie şters într-o singură generaţie.

14. Iar păcatul tatălui acelor fii să rămână înaintea Domnului iar păcatul mamei lor să nu fie şters.

15. Să fie pururi prezent cu păcatele lui înaintea Domnului, dar amintirea lui să fie ştearsă de pe Pământ.

16. Căci el nu s-a gândit să se îndure, şi l-a urmărit pe sărman şi pe nefericit şi pe cel îndurerat pentru a-l ucide.

17. Îi plăcea să blesteme, şi blestemele lui vor cădea asupra lui. Nu a vrut binecuvântări, şi acestea vor fi departe de el.

18. S-a înveşmântat în blestem ca şi cu o haină, şi a intrat ca apa înăuntrul lui şi ca uleiul în oasele lui.

19. Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă, şi ca o centură cu care pururea se înc inge.

20. Aceasta este fapta celor care mă calomniază înaintea Domnului şi vorbesc pe nedrept împotriva sufletului meu.

21. Dar tu, oh, Doamne Dumnezeule, îndură-te de mine; pentru numele tău, salvează-mă!

22. Căci sunt sărman şi nefericit; inima mea este tulburată înăuntrul meu.

23. Sunt risipit ca umbra ce se împrăştie, şi scuturat cum se scutură lăcustele.

24. Genunchii mei sunt slăbiţi şi trupul meu împuţinat.

25. Sunt ţinta batjocurilor lor; ei mă privesc şi mişcă din cap a bătaie de joc.

26. Ajută-mă, oh, Doamne Dumnezeule, şi salvează-mă prin mila ta.

27. Să ştie ei că aceasta este mâna ta şi că tu, oh, Doamne, ai zidit-o pe ea.

Aceasta este, aşadar, tălmăcirea celei de-a douăsprezecea căinţe grăite de Pistis Sophia pe când se afla în Haos".

Tenebroşii plătesc cu monedă neagră serviciile nobile.

Păcătoşii amintiţi sunt demonii roşii ai lui Seth, asupra cărora cade Karma.

Asupra demonilor roşii ai lui Seth cade sentinţa.

Este evident că Leii Legii îi pedepsesc pe demonii roşii ai lui Seth fără

nici o consideraţie.

Zilele demonilor roşii ai lui Seth se scurtează, şi alţii primesc autoritatea lor.

Neîndoielnic, Karma este teribilă, şi de multe ori fiii perverşilor rămân orfani iar soţiile lor văduve.

Leul Legii este implacabil, şi adesea fiii ticăloşilor sunt duşi departe şi obligaţi să cerşească, sunt alungaţi din casele lor.

Creditorii pun mâna pe banii celor perverşi, şi străinii le fură bunurile.

Nimeni nu se îndură de orfanii perversităţii, şi nici unui om nu-i e milă de ei.

Fiii perverşilor vor fi nimiciţi, şi numele le va fi şters într-o singură generaţie.

Păcatul tatălui acelor fii este înaintea Domnului, şi păcatul mamei lor nu se şterge, aşa este Karma în acţiune.

Întotdeauna vor fi prezenţi cu păcatele lor fii pierzaniei, dar amintirea lor va fi ştearsă de pe Pământ.

Căci păcătosul pervers niciodată nu s-a gândit să se îndure de aproapele său, şi i-a asuprit pe sărmani şi pe nefericiţi, de aceea Karma va cădea asupra lui.

Perversului nu-i este milă de nimeni, şi îl asupreşte pe cel îndurerat pentru a-l nimici.

Ticăloşii blestemă, şi blestemele lor vor cădea asupra lor ca un trăsnet de răzbunare.

Perverşii nu doresc binecuvântări, şi acestea întotdeauna vor fi departe de ei.

Perverşii întotdeauna se îmbracă pe ei înşişi cu blestem ca şi cu o haină, şi de aceea blestemul intră în ei ca apa şi ca uleiul în oasele lor.

Această nenorocire este pentru ticăloşi ca o haină cu care întotdeauna sunt acoperiri, sau ca o centură cu care se încing mereu.

Aceasta este opera fatală a acelora care o calomniază pe Pistis Sophia şi care vociferează împotriva Iniţiaţilor.

Evident, acei perverşi sunt înăuntrul şi în afara noastră.

Aceia care sunt înăuntru sunt demonii roşii ai lui Seth, vie personificare a defectelor noastre psihologice.

Tenebroşii care sunt în afara noastră sunt fraţii Frăţiei Tenebroase.

Evident, puterile tenebroase luptă pe viaţă şi pe moarte împotriva Iniţiaţilor, încercând să-i scoată de pe drumul care conduce la Eliberarea finală.

Doar Cristosul intim ne poate ajuta; totuşi, Domnul interior, fără Şarpe, nu ar putea face nimic.

Noi toţi, atâta timp cât nu vom fi murit în întregime, vom fi nişte

sărmani, mizerabili şi fricoşi.

Inima celor care au Egoul viu şi puternic este un tumult în interior. Doar inima liniştită poate să ne dea adevărata şi legitima fericire. Meditaţia interioară profundă are ca scop obţinerea adevăratei linişti. Nu ar fi posibil să obţinem pacea inimii liniştite atâta timp cât există în noi factorii psihologici ai neliniştii.

În timpul meditaţiei interioare profunde explorăm Eul psihologic.

În timpul meditaţiei interioare profunde ne propunem doar să înţelegem integral acel defect psihologic descoperit în autoobservare.

Fiecare defect autoobservat trebuie să fie mai întâi înţeles prin meditaţie înainte de a trece la eliminarea sa.

Rugăciunea şi magia sexuală sunt indispensabile pentru eliminare.

În a Noua Sferă, în timpul conexiunii lingam-yoni, este momentul în care trebuie să ne rugăm.

O vom implora în acele clipe pe Divina Mamă Kundalini să dezintegreze şi să elimine acel agregat psihic pe care l-am înţeles în prealabil.

Astfel, eliminând factorii neliniştii, vom obţine deplina linişte.

Doar inima liniştită poate ajunge la Iluminare şi la Omniscienţă.

Botezul lui Cristos (1621-1623)
Guido Reni, Kunsthistorisches Museum, Viena, Austria

Când Bodhisattva-ul ajunge la Iluminare se pregăteşte pentru Omniscienţă.

Nu este posibil să ajungem la Omniscienţă dacă înainte nu am învăţat să trăim între absolut şi relativ, între mutabil şi imutabil.

Aceia care au trecut dincolo de Vidul Iluminator şi de relativitatea vieţii experimentează ceea ce se numeşte Talitate.

Talitatea este Marea Realitate a vieţii libere în mişcarea sa.

Numai cei care pot experimenta după voie Talitatea primesc darul Omniscienţei.

Nimeni nu ar putea ajunge la Omniscienţă fără să fi obţinut adevărata realitate a inimii liniştite.

Agregatele psihice trebuie scuturate şi eliminate ca lăcustele.

Tremură genunchii acelora care au Ego, şi trupurile lor sunt slabe.

Cât sunt de slabi aceia care au conştiinţă egoică, tremură de teamă.

Tenebroşii îşi bat joc de Iniţiaţii căzuţi.

Doar graţia Cristosului intim poate să-i salveze pe cei căzuţi.

Doar Domnul a creat mâinile celui căzut, şi doar el poate să ne salveze.

Marea anihilare budistă este urgentă, de neamânat şi de neîntârziat.

Avem nevoie să murim în toate nivelurile minţii şi să trecem dincolo de Vidul Iluminator şi de relativitatea existenţială a Universului.

Este urgent să încetăm să existăm în erezia separativităţii sau în fericirea Vidului Iluminator.

Este de neamânat să Autorealizăm în interiorul nostru ceea ce se numeşte Talitate.

Talitatea este Marea Realitate, dincolo de perversitate şi de sfinţenie.

În sânul Talităţii, dincolo de perversitate şi de sfinţenie, niciodată nu ar putea exista Sfinţii.

În Talitate nu este nimic care să se poată numi sfânt.

Marea Realitate este Marea Realitate, Talitatea. Sfinţii şi perverşii se învârt în marea roată a Samsarei, şi de aceea sunt foarte departe de Talitate.

Însă trebuie să fim foarte atenţi la agregatul psihic al automeritelor.

Agregatul psihic al automeritelor ne face să ne naştem din nou în Ceruri sau pe Pământ.

Agregatul psihic al automeritelor ne îndepărtează de Talitate.

Noi nu avem nicicând merite reale, căci acela care realizează orice operă adevărată este Tatăl.

Primul principiu al Doctrinei gnostice este Talitatea sau Marea Realitate.

Cristosul intim trebuie să distrugă în noi agregatul psihic al automeritului pentru a ne duce la Talitate.

Domnul îi ridică pe cei căzuţi.

Lucraţi cu Femeia-Şarpe şi Domnul vă va salva.

□ CAPITOLUL 57 □

Şi Iisus şi-a continuat discursul, spunându-le discipolilor săi: „După aceasta, Pistis Sophia a strigat din nou către mine, spunând: «Oh, Lumină a Luminilor, am greşit faţă de cei Doisprezece Aeoni, am coborât din ei, şi de aceea am rostit douăsprezece căinţe, una pentru fiecare Aeon. Acum, deci, oh, Lumină a Luminilor, iartă-mi încălcarea, căci foarte mare este, căci am părăsit regiunile din înalt şi m-am dus să sălăşluiesc în Regiunile Haosului».

Când Pistis Sophia a spus acestea, a continuat cu a treisprezecea căinţă a sa, spunând..."

Cristos este Lumina Luminilor, care, în sine însăşi, este una cu Tatăl. Cristosul intim sau Cristus-Vishnú este Lumina Luminilor.

Brahma, Vishnú şi Shiva —Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt— sunt Lumina Luminilor.

Cele douăsprezece căinţe ale Pistis Sophiei sunt în legătură cu cele Douăsprezece Ore ale lui Apollonius, cele Douăsprezece Munci ale lui Hercule, cei Doisprezece Aeoni.

În acestea intră calificarea celor Opt mari Iniţieri ale Focului şi încă patru munci după învierea Cristosului intim în interiorul Bodhisattva-ului.

Este clar că orice Bodhisattva căzut coboară din Aeonul Treisprezece şi cade în Haos.

Neîndoielnic, Pistis Sophia trebuie să lucreze în Haos pentru a urca din nou la al Aeonul Treisprezece.

A treisprezecea căinţă a Pistis Sophiei aparţine Aeonului Treisprezece.

Incontestabil, Iniţiatul trebuie să lucreze în fiecare dintre cei Treisprezece Aeoni dacă într-adevăr vrea Eliberarea finală.

Primul Aeon este Malchuth, aici şi în Abisul subteran.

Al Doilea Aeon este Yesod, în organele noastre sexuale şi în a patra dimensiune, în interiorul căreia se găseşte Paradisul pământesc, lumea eterică.

Al Treilea Aeon este lumea astrală, Sephirotul Hod.

Al Patrulea Aeon este Netzah, lumea mentală.

Al Cincilea Aeon este Tiphereth, lumea cauzală.

Al Şaselea Aeon este Geburah, lumea buddhică sau intuiţională.

Al Şaptelea Aeon este lumea lui Atman Inefabilul, regiunea lui Hesed sau Gedulah.

Al Optulea Aeon este Binah, regiunea Spiritului Sfânt, lumea lui Shiva, al Treilea Logos.

Al Nouălea Aeon este Hokmah, regiunea Logosului, a Cristosului

Cosmic.

Al Zecelea Aeon este Kether, regiunea Bătrânului Zilelor.

Al Unsprezecelea Aeon este regiunea lui Ain Soph Aur, al treilea mare aspect al Absolutului.

Al Doisprezecelea Aeon este regiunea lui Ain Soph, al doilea aspect al Absolutului.

Al Treisprezecelea Aeon este regiunea lui Ain, Absolutul Inmanifestat.

Fiecare dintre cei Treisprezece Aeoni trebuie să fie Autorealizat în noi.

Pistis Sophia trebuie să se Autorealizeze în cei Treisprezece Aeoni pe baza muncilor conştiente şi a suferinţelor voluntare.

A treisprezecea căinţă a Pistis Sophiei.

„1. Ascultă lauda mea către tine, oh, Lumină a Luminilor, ascultă-mi căinţa pentru al Treisprezecelea Aeon, regiunea din care am ieşit, pentru ca a treisprezecea căinţă a celui de-al Treisprezecelea Aeon să se împlinească —al Treisprezecelea dintre acei Aeoni pe care i-am încălcat şi în afara cărora am ieşit—.

2. Acum, deci, oh, Lumină a Luminilor, ascultă-mi cântecul de laudă către tine în al Treisprezecelea Aeon, regiunea mea, în afara căreia mă găsesc.

3. Salvează-mă, oh, Lumină, în marele tău mister, şi iartă-mi păcatul în milostenia ta.

4. Dă-mi Botezul şi iartă-mi păcatele, şi purifică-mă de încălcarea mea.

5. Păcatul meu este Chipul de Leu, care niciodată nu se va ascunde de la tine; căci din cauza lui eu am coborât.

6. Şi doar eu, dintre Invizibilii în a căror regiuni eram, am păcătuit şi am coborât în Haos. Mai mult, am păcătuit şi fie ca porunca ta să se împlinească.

Aceasta a fost ceea ce a spus Pistis Sophia. Acum, deci, cel al cărui spirit îl mişcă pentru a înţelege cuvintele ei, să vină aici şi să-şi grăiască cugetarea”.

Marta veni înainte, şi spuse: „Domnul meu, spiritul meu mă mişcă să rostesc tălmăcirea celor grăite de Pistis Sophia; puterea ta a profetizat odinioară despre ele, prin David, în Psalmul său 50, zicând...”.

Misterul Luminii este misterul Cristosului intim.

Doar misterul Cristosului poate să ne salveze.

Cristosul intim, ca Rector al Luminii, trebuie să elimine toate elementele psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru, doar astfel misterul Luminii va putea să se consume în noi.

Botezul este un pact de magie sexuală.

Dacă cineva primeşte Botezul şi nu îndeplineşte acest pact, eşuează total.

Doar Cristosul intim poate ierta păcatele.

Domnul îi acordă de asemenea această putere Femeii-Şarpe.

Puterea cu Chip de Leu este Legea Karmei în acţiune pedepsind-o pe Pistis Sophia.

Plătim Karma nu doar pentru răul pe care-l facem, ci şi pentru binele pe care nu-l facem când l-am fi putut face.

Pe Leul Legii îl combatem cu balanţa.

Când o lege inferioară este transcensă de o lege superioară, legea superioară anulează legea inferioară.

Fă fapte bune pentru a-ţi plăti datoriile.

Când avem cu ce plăti, ieşim cu bine din negocieri, dar când nu avem trebuie să plătim prin durere.

Putem solicita credit Leilor Legii, aceştia trebuie să fie plătiţi prin fapte bune sau prin supremă durere.

Avem nevoie să ne eliberăm, să ne emancipăm de Legea Cauzalităţii. Numai trezind şi dezvoltând Conştiinţa vom putea face Marele Salt. Este necesar ca Bodhicitta, adică, Embrionul de Aur, Conştiinţa trează, să cadă în Vidul Iluminator.

Doar astfel va putea Bodhicitta să se elibereze de lumea relativităţii.

Lumea relativităţii este lumea combinaţiilor şi a dualităţii.

Maşina universală a relativităţii se bazează pe Legea Cauzalităţii Cosmice.

Legea Cauzalităţii Cosmice este însăşi Legea Karmei.

Legea Cauzalităţii este însăşi Legea acţiunii şi a consecinţei.

Prin Marele Salt vom putea să ne cufundăm în Vidul Iluminator. Astfel, şi doar astfel, vom putea să ne eliberăm de Legea Karmei.

Lumea relativităţii se bazează pe dualismul constant şi, în consecinţă, pe lanţul de cauze şi efecte.

Trebuie să sfărâmăm lanţurile pentru a ne cufunda în Vidul Iluminator.

Evident, Vidul Iluminator nu este decât anticamera Talităţii, adică, a Marii Realităţi.

Drumul ce conduce la Marea Realitate este absolut sexual.

Există multe grade de intuiţie, însă gradul cel mai înalt este doar pentru filosofii mistici sau religioşi.

Doar astfel de oameni, cu intuiţia Prajna-Paramita, pot experimenta Talitatea.

Puterea cu Chip de Leu conduce în lumea relativităţii, dar nu în Vidul Iluminator, nici în Marea Realitate.

Marta tălmăceşte a treisprezecea căinţă prin Psalmul 50.

„1. Miluieşte-mă pe mine, oh, Dumnezeule, după mare mila ta! După mulţimea îndurărilor tale, şterge păcatul meu.

2. Spală-mă pe de-a-ntregul de fărădelegea mea.

3. Şi păcatul meu nicicând să nu fie înaintea ta.

4. Fii drept în judecata ta şi cuvintele tale să aibă întâietate când voi fi judecat.

Aceasta este tălmăcirea cuvintelor grăite de Pistis Sophia".

Şi Iisus îi spuse: „Bine ai grăit, Marta, cea binecuvântată".

Cristosul intim poate şterge păcatele prin iertarea acestora.

Cristosul intim, iertându-ne păcatele şi dezintegrându-ne agregatele psihice, ne spală de orice nelegiuire.

Orice păcat, odată dezintegrat, nu mai este prezent înaintea Domnului.

Cuvintele Cristosului intim, având precădere la dreapta judecată, ne eliberează radical.

□ CAPITOLUL 58 □

Iisus trimite o putere de lumină pentru a o ajuta pe Sophia.

Şi Iisus a continuat să vorbească, spunându-le discipolilor săi: „Atunci când Pistis Sophia a rostit aceste cuvinte, se împlinise vremea ca ea să fie scoasă din Haos. Şi din mine însumi, fără Primul Mister, am trimis puterea de lumină în Haos ca s-o conducă pe Pistis Sophia afară din regiunile adânci, şi până în înaltele regiuni ale Haosului, unde porunca Primului Mister să ajungă la ea şi să poată fi atunci condusă afară din Haos. Şi puterea mea de lumină o conduse pe Pistis Sophia în regiunile superioare ale Haosului. Atunci când emanaţiile Obstinatului au observat că Pistis Sophia era condusă spre regiunile superioare ale Haosului, alergară după ea, vrând s-o coboare din nou în regiunile inferioare. Atunci puterea mea de lumină, cea pe care eu o trimisesem pentru a o conduce pe Sophia afară din Haos, străluci extraordinar, şi când ea se văzu în regiunile superioare ale Haosului îşi cântă din nou laudele, zicând cu glas tare...".

Este evident că ajungând Pistis Sophia la Aeonul Treisprezece trebuie să iasă din Haos.

Rari sunt Iniţiaţii capabili să bată la poarta a treisprezecea.

Prima poartă se află în sala lui Malchuth, iar ultima în sala lui Ain. În puţine cazuri cineva a ajuns să bată la înspăimântătoarea şi teribila poartă a lui Ain Soph Aur, poarta a unsprezecea.

Aceia care au bătut la poarta a unsprezecea au fost pe punctul de a-şi pierde viaţa.

Mulţi au pierit la poarta a unsprezecea; rari, foarte rari sunt aceia care ajung până la Aeonul Treisprezece.

În Haosul inferior sau în Haosul sexual există regiuni înalte şi joase, întrucât munca se face în Haos, trebuie să urcăm.

Doar cu ajutorul Cristosului intim, şi prin puterea de lumină, putem să urcăm.

Porunca Primului Mister ajunge întotdeauna la regiunile elevate ale

Haosului, însă doar cu ajutorul Cristosului intim şi prin intermediul muncii sexuale intensive este posibil să urcăm în regiunile elevate.

Este urgent, de neamânat să urcăm la regiunile elevate ale Haosului sexual, să rafinăm impulsul sexual, să facem mai fin „Sacramentul Bisericii Romei".

Cu ajutorul Cristosului intim, copulaţia metafizică, coitul chimic devine mai rafinat.

Elementele tenebroase atacă chiar şi când se ajunge la Aeonul Treisprezece; aceasta este teribil.

Însă Cristosul intim îi învinge pe tenebroşi şi o eliberează pe Pistis Sophia.

Cristosul intim este INRI, foc mistuitor, foc viu.

Din Cristos ies şapte lumini.

Stă scris că dintr-o lumină ies şapte lumini, şi din fiecare din cele şapte, de şapte ori şapte.

Există patruzeci şi nouă de focuri, a căror sursă se află în Cristos.

Cele patruzeci şi nouă de focuri ard în Univers şi înăuntrul omului.

Cele patruzeci şi nouă de focuri sunt cele patruzeci şi nouă de părţi autonome şi autoindependente ale propriei noastre Fiinţe.

Fiinţa noastră are, aşadar, patruzeci şi nouă de părţi independente. Fiinţa noastră este un colegiu cu patruzeci şi nouă de copii.

Focul este reflecţia cea mai perfectă şi nicicând denaturată, atât în Ceruri cât şi pe Pământ, a Flăcării Unice.

Focul generează viaţa şi moartea, este începutul şi sfârşitul tuturor lucrurilor.

Doar prin intermediul focului este posibil să dezintegrăm demonii roşii ai lui Seth pentru a o elibera pe Pistis Sophia.

Sophia cântă un cânt de laudă.

„1. Îţi voi cânta laude, oh, Lumină, căci am vrut să ajung la tine. Îţi voi cânta laude, oh, Lumină, căci tu eşti călăuza mea.

2. Nu mă lăsa în Haos, salvează-mă, oh Lumină din înalt, căci ţie ţi-am adus laudă.

3. Tu mi-ai trimis lumina ta prin tine şi m-ai salvat. Tu m-ai condus în regiunile superioare ale Haosului.

4. Fie ca emanaţiile Obstinatului, care mă urmăreşte, să se cufunde în regiunile inferioare ale Haosului şi să nu ajungă în părţile superioare pentru a mă vedea.

5. Şi fie ca întunericul mare să le acopere şi o întunecime şi mai mare să coboare asupra lor. Nu lăsa să mă vadă în lumina puterii tale, cea pe care mi-ai trimis-o pentru a mă salva, pentru ca astfel să nu mai aibă din nou putere asupra mea.

6. Şi nu permite ca hotărârea pe care au luat-o de a-mi răpi puterea să aibă efect. Şi cum au vorbit împotriva mea ca să-mi răpească lumina, mai degrabă să le fie luată a lor decât a mea.

7. Şi-au propus să îmi ia toată lumina, însă nu au putut să o facă, întrucât puterea ta de lumină era în mine.

8. Că s-au sfătuit fără porunca ta, oh, Lumină, nu au putut să îmi fure lumina.

9. Şi întrucât am avut credinţă în Lumină, nu mă voi teme; Lumina este călăuza mea şi nu mă voi teme.

Acum, aşadar, fie ca acela a cărui putere este exaltată să rostească tălmăcirea cuvintelor pe care Pistis Sophia le-a rostit".

Şi când Iisus a terminat de rostit aceste cuvinte, Salomeea a venit în faţă şi a zis: „Domnul meu, puterea mea mă sileşte să rostesc tălmăcirea cuvintelor rostite de Pistis Sophia. Puterea ta le-a profetizat odinioară prin Solomon, zicând...".

Cristos, Lumina, este călăuza Pistis Sophiei.

Cristosul intim poate şi trebuie să-l scoată pe Iniţiat din Haos.

Domnul intim poate să ne ducă în zonele cele mai elevate din Haos.

Emanaţiile Egoului se cufundă şi se dezintegrează în Haosul inferior.

Tenebroşii trebuie să se cufunde în Abis, iar Sophia trebuie să devină invizibilă pentru ei.

Tenebroşii luptă pentru a-l face să cadă pe Iniţiat, pentru a-l prinde, pentru a nu-i permite Eliberarea.

Cristosul poate să-l protejeze pe ascetul gnostic dacă aşa vrea.

Puterile tenebroase celebrează reuniuni pentru a plănui atacuri împotriva Pistis Sophiei.

Gnosticul are credinţă în Cristos, şi acesta îl salvează.

Salomeea tălmăceşte cântecul Sophiei prin Odele lui Solomon.

„1. Lăuda-te-voi pe tine, oh, Doamne, căci tu eşti Dumnezeul meu!

2. Nu mă părăsi, Doamne, căci tu eşti speranţa mea.

3. Tu m-ai revendicat şi mă văd salvat prin tine.

4. Cei care mă urmăresc, să cadă.

5. Un nor de fum să acopere ochii lor şi ceaţa să-i întunece; nu permite să vadă ziua ca să nu poată să mă prindă.

6. Fie ca sfătuirea lor să devină neputincioasă şi tot ce pun la cale să se întoarcă împotriva lor.

7. Au urzit o sfătuire şi nu a avut efect.

8. Şi au dominat, căci sunt puternici, dar tot ce au urzit cu viclenie a căzut asupra lor.

9. Speranţa mea este în Domnul şi nu mă voi teme, căci tu eşti Dumnezeul meu, Salvatorul meu".

Şi când Salomeea a terminat de vorbit, Iisus i-a spus: „Bine ai grăit, Salomeea, foarte bine. Aceasta este tălmăcirea cuvintelor rostite de Pistis Sophia”.

Forţa recunoştinţei face să încolţească planta în grădina ascetului gnostic.

Forţa gratitudinii face ca planta să-şi dea roadele.

Forţa gratitudinii cosmice face fecundă viaţa universală.

Trebuie să ne exprimăm într-un fel gratitudinea faţă de Creator. Dumnezeul nostru intim merită recunoştinţa noastră eternă, în Cristosul intim este însumată toată speranţa noastră.

Cine lucrează asupra lui însuşi are speranţă în Cristosul intim. Doar Cristosul intim poate să ne revendice şi să ne salveze.

Mare operă este cea a Cristosului intim lucrând în noi înşine şi înăuntrul nostru, cu imens sacrificiu. Aceasta este natura lui *Salvator Salvandus.*

Să cadă acele elemente inumane pe care le purtăm înăuntru şi care ne urmăresc ca o umbră rea.

Fie ca elementele tenebroase să se cufunde în tenebrele Abisului. Acestea sunt elementele noastre. Acestea sunt viile personificări ale Sinelui însuşi.

Fie ca tot ceea ce pun la cale aceşti perverşi ce locuiesc înăuntrul nostru să cadă asupra lor.

Ei sunt demonii roşii ai lui Seth, diversele părţi subiective şi perverse ale abominabilului Ego.

Tot ceea ce au pregătit demonii roşii ai lui Seth trebuie să cadă asupra lor înşişi.

Speranţa se află în Cristosul intim, în Martirul Calvarului, care trebuie să trăiască în interiorul Bodhisattva-ului întreaga Dramă Cosmică.

Drama Cosmică nu este nicicând exclusiv istorică, această dramă este de o pasionantă actualitate, iar Cristosul intim trebuie să o trăiască în noi înşine, aici şi acum.

Drama Cosmică se desfăşoară în cele Patru Evanghelii ale Domnului.

□ CAPITOLUL 59 □

Puterea trimisă de Iisus formează o aureolă deasupra capului Sophiei.

Iisus îşi continuă atunci discursul, spunându-le discipolilor săi: „Când Pistis Sophia a terminat de spus aceste cuvinte în Haos, puterea de lumină pe care am trimis-o să o salveze s-a preschimbat într-o aureolă deasupra capului ei, astfel încât de atunci înainte emanaţiile Obstinatului să nu mai aibă putere asupra ei. Şi când s-a format acea aureolă, toate materiile rele din ea au fost scuturate şi purificate. Au pierit şi au rămas în Haos, în timp ce emanaţiile Obstinatului le contemplau şi se bucurau. Iar purificarea luminii pure care era

în Pistis Sophia a dat forţă luminii puterii mele de lumină care se preschimbase în aureolă în jurul capului ei.

Astfel, s-a întâmplat că atunci când aureola a înconjurat lumina pură a Sophiei, această lumină nu s-a mai separat de aureola puterii de lumină cu flacără strălucitoare, astfel încât emanaţiile Obstinatului să nu o mai fure, şi când s-a întâmplat aceasta, lumina pură a puterii Sophiei a început să cânte laude. A lăudat puterea mea de lumină, care era aureola din jurul capului ei, şi a cântat astfel".

Puterea de lumină a Cristosului intim se află în substanţa cristonică a Logosului Solar.

Această substanţă minunată este Sperma Sacră.

Coroana Sfinţilor, Biserica din Laodicea, străluceşte pe capul Cristificaţilor.

Materiile rele se dezintegrează când aureola Sfinţilor străluceşte pe capul Pistis Sophiei.

Materiile rele se dezintegrează în Haos.

Egoul, emanaţiile Obstinatului, demonii, o condamnă la moarte pe Pistis Sophia, şi această sentinţă se împlineşte în întregime.

Mai bine ca tenebroşii să-l condamne la moarte pe Iniţiat.

Se bucură tenebroşii când Iniţiatul moare.

Este evident că tenebroşii se simt satisfăcuţi când sentinţa Lojii Negre se împlineşte.

Tribunalele Fraternităţii Tenebroase îl condamnă la moarte pe Iniţiat.

Lumina Pistis Sophiei trebuie să se purifice pentru a da forţă luminii puterii de lumină ce se preschimbă în aureolă în jurul capului Iniţiatului.

Aureola Cristosului intim se face una cu lumina pură a Pistis Sophiei, astfel este aur şi flacără.

Demonii roşii ai lui Seth nu pot să facă nimic împotriva aurului şi flăcării.

Lumina Iniţiatului şi lumina Cristosului intim sunt în realitate aurul şi flacăra inseparabile şi eterne.

Sophia cântă laude Cristosului intim.

Sophia cântă un alt cântec de laudă.

„1. Lumina s-a preschimbat în aureolă în jurul capului meu, şi nu mă voi mai despărţi de ea, aşa că emanaţiile Obstinatului nu o vor mai fura de la mine.

2. Şi chiar dacă toate materiile se vor scutura, eu nu voi fi scuturată.

3. Şi chiar dacă toate materiile mele vor pieri şi vor rămâne în Haos — acele emanaţii pe care le vede Obstinatul—, eu nu voi pieri.

4. Căci lumina ta este în mine şi eu sunt cu Lumina.

Acestea au fost cuvintele Pistis Sophiei. Acum, aşadar, acela care

înţelege sensul cuvintelor ei, să vină aici şi să rostească tălmăcirea lor”.

Lumina Cristosului intim şi lumina Pistis Sophiei formează o singură lumină integrală şi perfectă.

Multiplele elemente indezirabile ale psihicului pământesc nu vor putea să fure lumina Pistis Sophiei.

Aureola cristică de pe capul Fiinţelor Inefabile nu va putea fi furată nicicând.

Cristica aureolă de pe capul înţelepţilor este strâns relaţionată cu glanda pineală.

În acea glandă e locul în care se află Lotusul cu O Mie de Petale, chakra Sahasrara, Ochiul de Diamant.

Nu este de prisos să amintim că centrul intuiţiei relaţionat cu glanda pineală devine iluminat odată cu Cristificarea.

Glanda pineală şi cea pituitară sunt unite printr-un canal nervos care dispare la cadavre.

În glanda pituitară se află localizat simţul autoobservării psihologice.

Aurele minunate ale pituitarei şi pinealei strălucesc glorios iluminate şi integrate în capul Cristificaţilor.

Se pot scutura toate materiile inumane, însă Pistis Sophia Cristificată nu va fi scuturată.

Evident, agregatele psihice vor pieri în Haos.

Unele agregate din Haos sunt simple învelişuri cabalistice.

Acele învelişuri sunt cadavre ale Abisului lipsite de Esenţă.

Cadavrele sau materiile Haosului se dezintegrează în mod lent.

Divina Mamă Kundalini obişnuieşte să extragă Esenţa din cutare sau cutare agregat psihic.

Când Esenţa este extrasă, agregatul psihic se preschimbă într-un cadavru al Haosului.

Aceste cazuri sunt excepţii, pentru că în mod normal Divina Mamă va dezintegra în mod lent agregatele psihice înainte de a extrage Esenţa.

Lumina Cristosului este cu Sophia şi ea este cu el.

Maria, mama lui, ceru şi primi permisiunea de a vorbi.

Atunci Maria, mama lui Iisus, veni înainte, şi spuse: „Fiul meu după lume, Dumnezeul şi Salvatorul meu după înalt, permite-mi să rostesc tălmăcirea cuvintelor pe care Pistis Sophia le-a rostit”.

Şi Iisus răspunse, zicând: „Tu de asemenea, Maria, ai primit forma de la cel care se află în Barbelo în acord cu materia, şi ai primit asemănare cu Fecioara Luminii, conform Luminii; tu şi cealaltă Maria, cea binecuvântată; şi prin tine întunericul s-a ridicat, şi din tine a venit trupul material în care sunt —pe care l-am purificat şi l-am rafinat—. Acum, aşadar, îţi poruncesc să grăieşti tălmăcirea cuvintelor rostite de Pistis Sophia”.

Şi Maria, mama lui Iisus, răspunse, zicând: „Domnul meu, puterea ta de lumină a proorocit mai înainte despre aceste cuvinte prin Solomon în a nouăsprezecea Odă a lui, zicând...”.

Femeia-Şarpe, Isis, Rea, Cibele, Adonia, Diana, Marah, Tonantzin, etc., este Marna lui Cristos, şi totuşi, este Fiica Fiului ei.

După lume, Femeia-Şarpe este Mama Domnului, şi după înalt Domnul este Dumnezeul şi Salvatorul ei.

Lăcaşul lui Barbelo este Oceanul Luminii increate.

Mama Divină Kundalini a primit asemănare cu Fecioara Luminii, conform Luminii.

Fecioara Luminii, conform Luminii, este Nemanifestata Mamă Cosmică, căreia nici un muritor nu i-a ridicat vălul.

Rari sunt aceia care reuşesc să treacă pragul Templului cu Pereţi Transparenţi; foarte rari sunt aceia care reuşesc să intre în Templul Nemanifestatei.

Pentru aceasta este nevoie să se fi trecut prin deplina anihilare budistă.

Doar aceia care posedă corpul de Dharmakaya, Corpul Legii, care este Substanţă-Fiinţă, pot intra în Templul Nemanifestatei.

Prin munca Femeii-Şarpe, întunericul este ridicat.

Cele Trei Marii sunt fundamentale în Gnoză: Maria-Isis, Maria în Natură şi Nemanifestata.

Cristos străluceşte pe capul Pistis Sophiei.

Maria, mama lui Iisus, primeşte de la cel care se află în Barbelo în acord cu Natura, dar a primit asemănare cu Fecioara Luminii.

Maria pământească şi cea binecuvântată, în fond, strălucesc, şi prin ea, prin Femeia-Şarpe, întunericul este ridicat.

Din mama pământească provine corpul material al lui Iisus, care a fost purificat şi rafinat.

Maria, mama lui, interpretează cântecul Sophiei prin a şasea Odă a lui Solomon.

„1. Domnul este pe capul meu ca o aureolă, şi nu mă voi despărţi de el.

2. Aureola, cunună de lumină, a fost împletită cu adevărat pentru mine, şi a făcut ca ramurile ei să lăstărească în mine.

3. Dar dintr-o cunună veştejită nu vor ieşi lăstarii tăi, ci tu trăieşti pe capul meu şi ai odrăslit în mine.

4. Roadele tale sunt pline şi perfecte, pline de mântuire”.

Pistis Sophia se bucură cu coroana ei de lumină şi ştie ce este bastonul înflorit al Adeptului.

Înfloreşte bastonul aceluia care a ridicat Şarpele, tu o ştii.

Cununa veştedă este un semn evident al căderii, şi din ea nu pot ieşi acele vlăstare.

Domnul trăieşte în Pistis Sophia când ea a fost iertată.

Sophia, cu adevărat, suferă înspăimântător când vrea să se ridice.

Roadele Domnului sunt pline şi perfecte.

Iisus o laudă pe Maria.

5. Când Iisus a ascultat-o pe mama sa Maria vorbind astfel, îi spuse: „Bine ai grăit, prea bine. Adevărat, adevărat îţi spun: te vor numi binecuvântată dintr-un colţ în celălalt al Pământului, căci promisiunea Primului Mister este cu tine, şi prin acea promisiune toţi cei care vin de pe Pământ şi din înalt vor fi salvaţi, şi acea promisiune este începutul şi sfârşitul”.

Marah, Femeia-Şarpe este întotdeauna binecuvântată; promisiunea Primului Mister este cu ea.

Totul prin intermediul promisiunii Primului Mister se menţine cu Femeia-Şarpe.

Este evident că Mama Divină Kundalini lucrează prin voinţa Tatălui.

□ CAPITOLUL 60 □

Porunca Primului Mister este împlinită când Pistis Sophia iese total din Haos.

6. Şi Iisus a continuat să vorbească, spunându-le discipolilor săi: „Când Pistis Sophia şi-a exprimat a treisprezecea căinţă, în acel moment s-a împlinit porunca tuturor tribulaţiilor hotărâte pentru Pistis Sophia, pentru împlinirea Primului Mister, care a existat de la început, şi venise vremea de a o salva din Haos şi de a o duce afară din întuneric, căci căinţa îi fusese acceptată de Primul Mister. Şi acel mister îmi trimise o mare putere de lumină din înalt, cea care trebuia să o ajute pe Pistis Sophia şi să o conducă afară din Haos. Astfel, am privit prin Aeoni spre înalt şi am văzut acea putere de lumină pe care Primul Mister mi-o trimitea, şi care trebuia să o salveze din Haos pe Pistis Sophia”.

A treisprezecea căinţă corespunde Aeonului Treisprezece, într-adevăr există treisprezece Aeoni şi treisprezece căinţe.

A primi cele Opt Iniţieri este un lucru, şi a le califica este cu totul alt lucru.

Dincolo de cele Opt Iniţieri calificate urmează încă cinci munci.

Se vorbeşte despre cele Douăsprezece Munci ale lui Hercule, situate în douăsprezece niveluri ale Fiinţei, dar există şi nivelul Treisprezece.

Când Pistis Sophia ajunge la Aeonul Treisprezece este eliberată.

Prin împlinirea Primului Mister, care este conţinut în Voinţa Tatălui, Pistis Sophia este condusă în afara întunericului.

Porunca dată pentru toate tribulaţiile Pistis Sophiei, realmente, se sfârşeşte doar în Aeonul Treisprezece.

Căinţa Iniţiatului este acceptată în întregime doar de Primul Mister.

Cristosul intim primeşte puterea de lumină de la Bătrânul Zilelor, prin intermediul căreia poate să îl ajute pe Iniţiat şi să-l conducă afară din Haos.

Domnul vede puterea de lumină pe care Tatăl i-o trimite, şi merge să o salveze pe Pistis Sophia.

Primul Mister şi Iisus trimit două puteri de lumină în ajutorul Pistis Sophiei.

„7. Şi când am văzut-o coborând din Aeoni grăbindu-se spre mine, —eu eram deasupra Haosului—, o altă putere de lumină a ieşit din mine pentru a-i veni de asemenea în ajutor Pistis Sophiei. Şi puterea de lumină care îmi venise din înalt de la Primul Mister a coborât până la puterea de lumină care ieşise din mine, şi amândouă se unirăşi se preschimbară într-o mare rază de lumină”.

8. Când Iisus a spus acestea discipolilor săi, a exclamat: „Înţelegeţi modul în care vă vorbesc?”

Puterea de lumină a Tatălui se integrează cu puterea de lumină a Cristosului.

Puterea de lumină a Tatălui, unită cu puterea de lumină a Cristosului, se unesc pentru a genera o rază de lumină.

Maria Magdalena interpretează misterul prin Psalmul 84.

9. Maria veni din nou înainte, şi spuse: „Domnul meu, înţeleg ce spui. Cât despre tălmăcirea acestor cuvinte, lumina ta a proorocit odinioară prin David în Psalmul 84, spunând:

10. Graţia şi Bunătatea s-au întâlnit, iar Virtutea şi Pacea s-au căutat una pe alta.

11. Adevărul a răsărit din pământ şi Virtutea a privit în jos din Cer.

12. Graţia, aşadar, este puterea de lumină care a coborât prin Primul Mister, căci Primul Mister a ascultat-o pe Pistis Sophia şi i-a fost milă de tribulaţiile ei.

13. Adevărul, pe de altă parte, este puterea care a ieşit din tine, căci tu ai împlinit Adevărul ca să o salvezi din Haos. Virtutea este, în plus, puterea venită prin Primul Mister pentru a o călăuzi pe Pistis Sophia. Şi Pacea este de asemenea puterea care a ieşit din tine pentru a intra în emanaţiile Obstinatului şi a lua din ele luminile pe care i le luaseră Pistis Sophiei; adică, pentru ca tu să le poţi aduna în Pistis Sophia şi să le împaci cu puterea ei. Adevărul, la rândul său, este puterea care a emanat din tine când erai în regiunile inferioare ale Haosului. De aceea puterea ta a spus prin David: «Adevărul a răsărit din pământ», căci tu erai în regiunile inferioare ale Haosului. Virtutea, care privise în jos din Cer, este puterea care a coborât din înalt prin Primul Mister şi care a intrat în Pistis Sophia”.

Graţia şi Bunătatea se întâlnesc, iar Virtutea şi Pacea se sărută etern.

„Virtute” vine din silaba „vir”, virilitate.

Virilitatea sexuală este urgentă pentru a se naşte în noi virtuţile.

Potenţa sexuală, virilitatea, este necesară pentru a lucra în a Noua Sferă.

În Forja Aprinsă a lui Vulcan este locul în care trebuie să dezintegrăm agregatele psihice.

Devi Kundalini-Shakti ne asistă în a Noua Sferă.

De fiecare dată când cu virilitate dezintegrăm un agregat psihic, în locul lui se naşte în noi o nouă virtute.

Virtutea şi Pacea se sărută pentru că odată cu dezintegrarea Egoului se nasc virtuţile şi vine pacea fundamentală.

Adevărul vine la noi când Egoul a murit.

Doar coborând în Tartarul subteran moare Egoul.

Cine vrea să urce, trebuie mai întâi să coboare; orice exaltare este precedată de o înspăimântătoare şi teribilă umilire.

De aceea Adevărul trebuie să-l obţinem jos, muncind în a Noua Sferă.

Virtutea coboară din Cer de fiecare dată când dezintegrăm vreun element psihic indezirabil.

Graţia este puterea de lumină care este cunoscută doar de cel care o primeşte.

Acea putere de lumină vine prin voinţa Primului Mister.

Cristos şi femeia adulteră (1527-1529)
Lorenzo Lotto, Muzeul Louvre. Paris, Franţa

Primul

Mister este Preamilostivul, Milostenia Milosteniei care întotdeauna se îndură de Iniţiat.

Primul Mister se află în Bătrânul Zilelor, aici şi acum.

Fericit acela care primeşte puterea de lumină care vine de la Tatăl.

Graţia este acea putere de lumină.

Nici un încrezut vanitos, orgolios, nu ar putea şti să profite în mod conştient de Graţie, puterea de lumină care vine de la Tatăl.

De aceea înainte de a primi Graţia de la Bătrânul Secolelor trebuie să dezintegrăm agregatele psihice ale orgoliului mistic, ale îngâmfării mistice şi ale vanităţii mistice.

Să facem, aşadar, o netă diferenţiere între orgoliul mistic, vanitatea mistică şi îngâmfarea mistică, şi orgoliul, vanitatea şi îngâmfarea obişnuite.

Orgoliul, vanitatea şi îngâmfarea mistice sunt în legătură cu Iniţiaţii, Adepţii şi simplii aspiranţi.

Vanitatea, orgoliul şi îngâmfarea obişnuite sunt diferite, şi le au mulţi oameni.

Adevărul-Putere trebuie să-l găsim în interiorul nostru.

Cine nu găseşte Adevărul în el însuşi nu-l va găsi în afară niciodată.

Trebuie să împlinim Adevărul pentru a ieşi din Haos.

Virtuţile trebuie să se cristalizeze în Iniţiat; acestea îl călăuzesc cu înţelepciune.

Pacea se iveşte în Iniţiat ca o putere care îi pătrunde în regiunile cele mai dificile.

Pacea în Iniţiat îl face invincibil.

Iniţiatul, prin intermediul Păcii, descoperă luminile eterne conţinute în Abis.

Toate luminile înţelepciunii universale se reunesc în Iniţiat şi îl pun în pace cu puterea sa.

Adevărul este ceea ce este, ceea ce întotdeauna a fost şi ceea ce veşnic va fi.

Adevărul este necunoscutul clipă de clipă, în Abis Adevărul se deghizează în întuneric.

Demon ius est Deus inversus.

Demonul este Dumnezeu inversat.

Infernul este matricea Cerului.

Piatra Filosofală, Piatra Adevărului, trebuie să o căutăm în Infern.

Lucifer este cel mai bun prieten pe care îl avem.

Înţelegem acum de ce Adevărul este puterea inferioară care emană din Pistis Sophia în Haos.

Adevărul, deci, se iveşte din Avern, iese din monstrul Pământului.

Orice comoară se găseşte îngropată în măruntaiele Pământului, iar Lâna de Aur nu este o excepţie.

□ CAPITOLUL 61 □

Şi când Iisus a auzit aceste cuvinte, a spus: „Bine ai grăit, Maria cea binecuvântată, care vei moşteni întreaga împărăţie a Luminii”.

Atunci, Maria, mama lui Iisus, veni şi ea înainte, şi spuse: „Domnul meu şi Salvatorul meu, porunceşte-mi să răspund şi eu acestor cuvinte”.

Şi Iisus îi răspunse: „Nu îl împiedic, ci îl îndemn, pe acela al cărui spirit înţelege, să rostească gândul care l-a mişcat. Acum, aşadar, Maria, mama mea după materie, tu în care am sălăşluit, îţi cer să rosteşti gândul cuvântării”.

Marah, Maria, Isis, în Natură, are de asemenea dreptul de a vorbi despre Misterele Cristice.

Maria, mama, interpretează de asemenea Scriptura.

Şi Maria răspunse, zicând: „Domnul meu, cât despre cuvintele pe care puterea ta le-a rostit proorocind prin David: «Graţia şi Virtutea s-au întâlnit, iar Virtutea şi Pacea s-au sărutat una pe cealaltă. Adevărul a ieşit din pământ, şi Virtutea a privit în jos din Cer», puterea ta a proorocit şi despre tine”.

Graţia şi Virtutea se întâlnesc întotdeauna, iar Pacea şi Virtutea se sărută.

Virtutea vine din Cer, iar Adevărul se iveşte din Infern.

Povestea spiritului fantomă.

„Când erai mic, înainte ca spiritul să fi coborât asupra ta, fiind tu într-o zi în vie, cu Iosif, spiritul veni din înalt şi veni la mine, în casa mea; şi era asemenea ţie. Eu nu-l cunoşteam, dar am crezut că tu erai el. Spiritul mi-a spus: «Unde este Iisus, fratele meu, ca să mă reunesc cu el?» Când mi-a spus aceasta, m-am tulburat şi am crezut că era o nălucă ce dorea să mă încerce. Astfel că l-am prins şi l-am legat de piciorul patului din casa mea. Apoi am ieşit în câmp şi m-am dus să vă găsesc pe tine şi pe Iosif care eraţi în câmp; şi te-am găsit în vie, şi pe Iosif punând via pe araci. Şi când i-am spus lui Iosif cele întâmplate, tu ai înţeles vorbele mele, te-ai bucurat şi ai zis: «Unde este ca să-l văd? Sau altfel îl aştept în locul acesta». Şi atunci, când Iosif te-a auzit spunând aceste cuvinte, s-a speriat. Am plecat împreună, am intrat în casă şi am găsit spiritul legat de pat. Ne-am uitat la tine şi ne-am uitat la el, şi tu erai asemenea lui. Şi el, care era legat de pat, s-a eliberat, te-a luat în braţe şi te-a sărutat, şi tu l-ai sărutat deopotrivă, şi aţi devenit una.

Acestea sunt, aşadar, cuvintele şi tălmăcirea lor. Graţia este spiritul care a venit la tine din înalt prin Primul Mister, căci s-a îndurat de neamul oamenilor şi şi-a trimis spiritul pentru ca el să poată ierta păcatele tuturor oamenilor şi aceştia să primească misterele şi să moştenească împărăţia Luminii. Adevărul, la rândul său, este puterea care a locuit în mine”.

Spiritul trebuie să se integreze cu omul, să devină una cu el şi în el. Nu ar fi posibilă integrarea câtă vreme vom rămâne adormiţi.

Trebuie să bem vinul Gnozei şi să murim în noi înşine pentru a obţine integrarea.

Via, vinul, rezultă din miracolul transmutaţiei sexuale.

Doar lucrând în Forja Aprinsă a lui Vulcan este posibil să obţinem moartea radicală a Sinelui însuşi.

Despre corpurile spiritual şi material ale lui Iisus.

„Când a ieşit din Barbelo, s-a preschimbat în corp material pentru tine şi a proclamat regiunea Adevărului. Virtutea este spiritul tău, care a adus misterele din înalt pentru a le da neamului omenesc. Pacea, la rândul ei, este puterea care a locuit în corpul tău material după lume, care a botezat neamul omenesc pentru a-i face din nou pe oameni străini de păcat şi să-i împace cu spiritul tău, astfel ca ei să fie în pace cu emanaţiile Luminii; adică «Graţia şi Adevărul s-au sărutat unul pe altul». Şi în «Adevărul a ieşit din pământ», Adevărul este corpul tău material care s-a ivit din mine după lumea oamenilor şi a propovăduit despre regiunea Adevărului. Şi de asemenea în «Virtutea ne-a privit din Cer», Virtutea este puterea care a privit din înalt, cea care va da misterele Luminii neamului omenesc pentru ca oamenii să devină virtuoşi şi buni şi să moştenească împărăţia Luminii”.

Şi când Iisus a auzit cuvintele rostite de mama sa Maria, a spus: „Bine ai grăit, Maria, foarte bine”.

Puterea-Graţie vine din înalt prin porunca Primului Mister.

Graţia, sau mai bine zis, Puterea-Graţie, vine întotdeauna din înalt prin Primul Mister.

Cristosul este Spiritul Focului, Focul Focului, semnătura astrală a Focului; doar el ne poate salva.

Doar Cristosul intim poate să ierte datoriile karmice pe care le avem.

Domnul interior poate să-l ierte pe Iniţiat când căinţa este adevărată.

Pentru cel nedemn, toate porţile sunt închise, mai puţin una, cea a căinţei.

Graţie Spiritului Focului este posibil să primim misterele şi să moştenim împărăţia Luminii.

Adevărul-Putere se află în Cristosul intim şi înăuntrul Cristosului intim, aici şi acum.

Când Cristosul intim iese din lăcaşul lui Barbelo, din oceanul Marii Lumini, vine să propovăduiască Adevărul.

Adevărul se preschimbă într-un corp real pentru Iniţiat, căci acesta se integrează total cu el.

Când Iniţiatul experimentează Adevărul, predă atunci drumul care conduce la el.

Orice adevărat Bodhisattva se sacrifică pentru Adevăr.

□ CAPITOLUL 62 □

Cealaltă Maria veni înainte, şi spuse: „Domnul meu, îndură-mă şi nu te mânia pe mine, căci de când mama ta ţi-a vorbit despre tălmăcirea acestor vorbe, puterea mea m-a îndemnat să vin înainte şi să rostesc tălmăcirea lor”.

Virtutea este Spiritul Focului care aduce misterele din înalt pentru a le da neamului omenesc.

Pacea fundamentală este posibilă doar autoexplorând Egoul pentru a-l dezintegra în întregime.

Se spune despre Pacea-Putere, că a locuit în corpul material după lume, din cauză că Egoul locuieşte în corp, şi atâta timp cât aceasta continuă, este evident că Pacea va fi absentă.

Murind Egoul, rămânem în pace cu Spiritul.

În Colegiile Iniţiatice se salută: „Pacea să fie cu voi”; răspunsul: „Şi cu spiritul vostru”.

Avem nevoie să fim în pace cu emanaţiile Luminii.

Graţia-Putere şi Adevărul-Putere se îmbrăţişează şi se sărută între ele formând un tot integral.

Adevărul este Talitatea sau Totalitatea.

Evident, Talitatea se găseşte în adâncul unui Cristos sau al unui Buddha.

Talitatea este dincolo de mecanismul relativităţii, şi de asemenea dincolo de Vidul Iluminator.

Talitatea este ceea ce este dincolo de corp, de afecte şi de minte.

Talitatea este ceea ce este cu mult dincolo de orice dualism.

Talitatea în Cristos, sau în Buddha, sau în Hermes, este întotdeauna aceeaşi.

Din Talitate emană ceea ce se numeşte Graţia.

Adevărul este ceea ce este, ceea ce întotdeauna a fost şi ceea ce veşnic va fi.

Doar în corpul unui Iisus, sau al unui Buddha, sau al unui Hermes, etc., este încarnat Adevărul.

Templul tuturor degeneraţilor de pe Pământ este un templu de nelegiuire şi de întuneric.

Rasa Ariană este deja degenerată şi curând va fi distrusă.

În starea în care se află omenirea actuală nu serveşte pentru a încarna Monada, Fiinţa.

Nu este posibil să se poată încarna Monada Divină în corpul fizic aşa cum se naşte şi în condiţiile actuale.

Numai pregătind corpul fizic prin intermediul muncii în a Noua Sferă devine posibil să încarnăm Monada Divină şi diferitele părţi ale Fiinţei.

A Noua Sferă este Sexul.

Realmente, energia sexuală este singura care poate transforma corpul fizic pentru ca în el să se poată încarna Monada Divină.

Prin intermediul energiei creatoare, sexuale, a lui Shiva sau a Spiritului Sfânt, este posibil realmente să preschimbăm corpul fizic în Templul Adevărului.

Doar prin intermediul misterelor Virtuţii este posibil să moştenim împărăţia Luminii.

Dacă Egoul nu este anihilat, virtuţile nu se vor naşte în noi.

Dacă nu se cristalizează virtuţile în noi, niciodată nu ne vom poseda Sufletul.

Cu răbdare vă veţi poseda Sufletul.

De fiecare dată când eliminăm un agregat psihic, cristalizăm în locul lui o virtute.

Astfel, puţin câte puţin, se cristalizează Sufletul în noi.

Doar cu ajutorul virtuţii se intră în mistere.

Cealaltă Marie tălmăceşte aceeaşi Scriptură despre Botezul lui Iisus.

Şi Iisus i-a răspuns: „Îţi poruncesc să rosteşti tălmăcirea lor”.

Şi spuse Maria: „Domnul meu, «Graţia şi virtutea s-au întâlnit»; aşadar, Graţia este Spiritul care a venit la tine când ai primit Botezul din mâinile lui Ioan. Graţia este, în consecinţă, Spiritul divin care a venit asupra ta; el s-a îndurat de neamul omenesc şi a coborât şi s-a întâlnit cu puterea lui Sahaoth cel Bun, care este în tine, cea pe care a invocat-o în locul adevărului.

Şi s-a spus din nou: «Dreptatea şi Pacea s-au sărutat una pe cealaltă». Dreptatea este Spiritul luminii care a venit asupra ta şi a adus misterele din înalt pentru a le da neamului omenesc. Pacea, pe de altă parte, este puterea lui Sabaoth cel Bun, care este în tine, cel care a botezat şi a iertat neamul omenesc şi i-a împăcat pe oameni cu Fiii Luminii”.

Şi Iisus, când a ascultat-o pe Maria, i-a spus: „Bine ai grăit, Maria, moştenitoarea împărăţiei Luminii”.

Graţia este Spiritul care vine la noi în Botez.

Botezul este un pact de magie sexuală.

Când împlinim pactul de magie sexuală, ajungem atunci la Autorealizarea intimă a Fiinţei.

Puterea lui Sabaoth este puterea Verbului, care vine la noi prin graţie când împlinim pactul de magie sexuală.

Virtutea este Spiritul Luminii care se cristalizează în noi când Egoul moare.

Virtutea ne iniţiază în marile mistere ale vieţii şi ale morţii.

Fără virtuţi nu suntem admişi în Templele de Mistere.

Sabaoth botează şi îi împacă pe oameni cu Fiii Luminii.

Sabaoth este Verbul, Cuvântul, Logosul intim în fiecare dintre noi.

Maria este fiica fiului său, a Domnului şi Salvatorului său; Maria, Marah, Femeia-Şarpe, este o parte autonomă şi autoconştientă a propriei noastre Fiinţe.

Maria, mama, tălmăceşte din nou aceeaşi Scriptură prin întâlnirea sa cu Elisabeta, mama lui Ioan Botezătorul.

Şi din nou Maria, mama lui Iisus, veni până la el, căzu în genunchi şi sărută picioarele lui Iisus, zicând: „Domnul meu, fiul şi Salvatorul meu, nu te mânia pe mine, ci iartă-mă că spun a doua oară tălmăcirea acestor cuvinte: «Graţia şi Adevărul s-au unit» suntem noi, Maria, mama ta, şi Elisabeta, mama lui Ioan, când ne-am întâlnit. Graţia, deci, este puterea lui Sabaoth în mine, care a ieşit din mine, şi care eşti tu. Ţie ţi-a fost milă de neamul omenesc. Adevărul, la rândul său, este puterea care era în Elisabeta, şi care era Ioan, care a venit şi a propovăduit drumul Adevărului care eşti tu, şi care l-a propovăduit înaintea ta. Şi de asemenea, «Graţia şi Adevărul s-au întâlnit», sunteţi tu, Domnul meu, şi Ioan, care v-aţi întâlnit când ai primit Botezul. Şi, din nou, tu şi Ioan sunteţi «Virtutea şi Pacea s-au sărutat una pe cealaltă»”.

Sabaoth, Verbul, Logosul, este întotdeauna fiu al lui Isis, Mama Saitică a marilor mistere.

Ioan, acela care a predicat drumul care conduce la Adevăr, era fiu al lui Isis şi Abel.

Aceasta înseamnă că Ioan, Precursorul, era cineva care încarnase Monada Divină.

Atman, Spiritul Divin al omului, are doi copii, două Suflete, Isis şi Abel. Isis este Buddhi, Sufletul Spiritual, şi este feminin.

Abel este Sufletul Uman, şi este masculin.

Isabela (Elisabeta) este un nume profund semnificativ.

Is-Abel; acesta din urmă este cavalerul care o iubeşte pe Is, Sufletul său, Walkiria sa.

Sufletul Spirit este soţia Omului Cauzal, adevăratul Om. Ioan era, deci, cineva care încarnase Monada.

Să nu o confundăm pe Isis, Walkiria adorabilă, cu Mama Saitică Kundalini.

Isis, ca mantră, poate să fie aplicată Walkiriei, dar în mod specific, Isis trebuie să i se aplice Divinei Mame Kundalini.

Cristos este drumul Adevărului şi al Vieţii.

Graţia şi Adevărul veşnic se întâlnesc.

Despre încarnarea lui Iisus.

„«Adevărul a răsărit din pământ şi Virtutea a privit în jos din Cer» înseamnă că în vremea în care te-ai dat ţie însuţi, ai luat forma lui Gabriel, ai

privit spre mine din Cer şi mi-ai vorbit. Şi când mi-ai vorbit ai apărut în mine, şi erai Adevărul, care este puterea lui Sabaoth cel Bun, care este în trupul tău material şi care este Adevărul care «a răsărit din pământ»".

Când Iisus a auzit cuvintele Mariei, mama lui, i-a zis: „Bine ai grăit, foarte bine. Aceasta este tălmăcirea tuturor cuvintelor despre care puterea mea de lumină a proorocit odinioară prin profetul David".

Ioan şi Cristos, Graţia şi Adevărul, se întâlnesc.

Ioan, prin Graţie, botează, iar Cristos este Adevărul.

Virtutea şi Pacea veşnic se sărută.

Cristosul, luând forma lui Gabriel, priveşte din Cer şi vorbeşte cu Divina sa Mamă.

Cristosul pătrunde ca o rază preacurată în pântecul lui Marah, Divina sa Mamă Kundalini. El este Adevărul.

Incontestabil, Adevărul este puterea lui Sabaoth.

Sabaoth este Logosul încarnat, Adevărul, Comoara ascunsă în măruntaiele Pământului.

Comoara trebuie căutată întotdeauna în măruntaiele adânci ale Pământului.

Trebuie să scormonim în profunzimile lumii scufundate.

NOTĂ A UNUI SCRIB

Notă scrisă ulterior de mână, copiată din altă Scriptură.

„Acum, acestea sunt numele pe care eu le voi da din viitorul nemărginit. Scrieţi-le printr-un semn şi de aici înainte să fie revelate Fiilor lui Dumnezeu.

Acesta este numele Nemuritorului: aaa, ooo; şi acesta este numele vocii prin care Omul Perfect s-a pus în mişcare: iii. Şi acestea sunt tălmăcirile numelor acestor mistere: a primului, care este aaa, tălmăcirea lui este fff; a celui de-al doilea, al cărui nume este mmm, sau ooo, tălmăcirea sa este aaa; a celui de-al treilea, care este ps ps ps, tălmăcirea sa este ooo; a celui de-al patrulea, care este fff, tălmăcirea sa este nnn; a celui de-al cincilea, care este ddd, tălmăcirea lui este aaa. Cel de pe tron este aaa. Aceasta este tălmăcirea celui de-al doilea: aaaa, aaaa, aaaa. Aceasta este tălmăcirea întregului nume".

Fiii lui Dumnezeu sunt exclusiv Cristificaţii, aceia care au găsit Lâna de Aur în măruntaiele pământului.

Animalele intelectuale obişnuite sunt fiii diavolului.

I.A.O. este numele sacru. I.A.O. este mantra celei de-a Noua Sfere. I.A.O. este dharani a magiei sexuale.

I ne aminteşte de Ignis, Focul.

A ne aminteşte de Apă, Aqua.

O ne aminteşte de Origo, Principiu, Spirit.

I, Ignis, INRI, Sulful.

A, Aqua, Mercurul Filosofiei Secrete.

O, Origo, principiul mediator între Sulful şi Mercurul Filosofiei Secrete.

Omul Perfect se pune în mişcare prin I, Ignis, INRI, Focul.

A, Aqua, Mercurul care se extrage din mineralul brut, sufletul metalic al Spermei Sacre, apa care nu udă, este izvorul Nemuririi.

O, Origo, principiul mediator între Sulf şi Mercur, uneşte aceste două substanţe înainte de a muri.

Sulful şi Mercurul, unite cu ajutorul Sării, dau naştere la Nestemata Roşie, Piatra Filosofală.

În următoarea noastră carte intitulată *„Marea Operă”*, vom preda întreaga Ştiinţă a Alchimiei, misterele dezvăluite ale Marii Opere.

F, Foc, Fohat; fără Foc niciodată nu se poate elabora A-ul, Apa pură de viaţă, Mercurul Marii Opere.

O, Origo, Principiu, Spirit, sare ce participă prin partea volatilă la elementul aer şi prin partea fixă la elementul foc; trebuie să fie analizată.

Sarea este în „M”, Mare, apă, şi totuşi participă la foc, la Sulf.

Sarea este volatilă şi participă la aer, totuşi, participă de asemenea la elementul pământ, cum vedem în minele de sare.

Sarea se relaţionează cu aerul, cu focul, cu apa şi cu pământul.

Sarea este marele mediator între Sulf şi Mercur; leagă aceste două elemente, le integrează, le uneşte într-un tot unic.

M, sau mai bine zis, O; interpretarea sa este A, pentru că se găseşte în marea haotică a Mercurului Sacru, este Sarea Marelui Ocean.

P, PATAR, Petru, Sexul şi misterele sale, nu ar putea funcţiona fără Origo, principiul, substanţa care uneşte Sulful şi Mercurul.

S, şuieratul blând şi liniştit pe care l-a auzit Ilie în pustiu şi pe care Apollonius îl folosea pentru a părăsi după voie corpul fizic, este profund semnificativ.

Bine ştim că Apollonius se înfăşură cu o manta de lână pentru a practica.

Aşezat, se concentra în regiunea ombilicală.

Îl ruga pe Dumnezeul său să îi trimită S-ul, şuieratul blând şi liniştit, vocea subtilă.

Când auzea deja acel sunet ce-l produce greierul, îşi părăsea după voie corpul fizic.

Acel sunet fin vibrează în cerebel, în cap.

Pentru a auzi vocea subtilă este nevoie de linişte şi tăcere mentală.

S este fulgerul, Focul, şi fără O, Origo, Principiu sau Spirit, ar fi imposibil, pentru că S este O, Spiritul.

S, Focul, este de asemenea O, Origo, Principiul, Spiritul.

F se interpretează prin N; în litera N există cele trei linii care reprezintă cele Trei Forţe Primare ale Naturii şi ale Cosmosului.

Fără cele Trei Forţe Primare, pozitivă, negativă şi neutră, nu ar fi posibil să aprindem Focul Sacru în noi.

Bărbatul reprezintă Sfânta Afirmaţie.

Femeia reprezintă Sfânta Negaţie.

Sfânta Conciliere, forţa neutră, le conciliază pe primele două pentru a crea şi a crea din nou.

Dacă se creează cu ajutorul lui Kriyashakti, adică, fără a vărsa Vasul lui Hermes, cum făceau lemurienii celei de-a treia, a patra şi a cincea subrase, se va trezi Focul Sacru în aspirant.

Astfel, în litera N, cu cele Trei Forţe ale sale, se află explicaţia lui F, Focul, Fohat.

A.Z.F. este cheia secretă a Marelui Arcan cunoscut de brahmani.

A, Aqua, Apa, este *Ens-Seminis,* în interiorul căreia se află *Ens-Virtutis* a Focului.

Fără Mercurul înţelepţilor nu este posibilă Marea Operă, de aceea interpretarea lui DDD este A.

Până şi Zeii sunt fii ai Mercurului înţelepţilor.

Este evident că Dumnezeul nostru interior profund este de asemenea fiu al Mercurului.

Cristos la treizeci şi trei de ani (sfârşitul secolului XIX)
Heinrich Hofmann, Riverside Church, New York. SUA

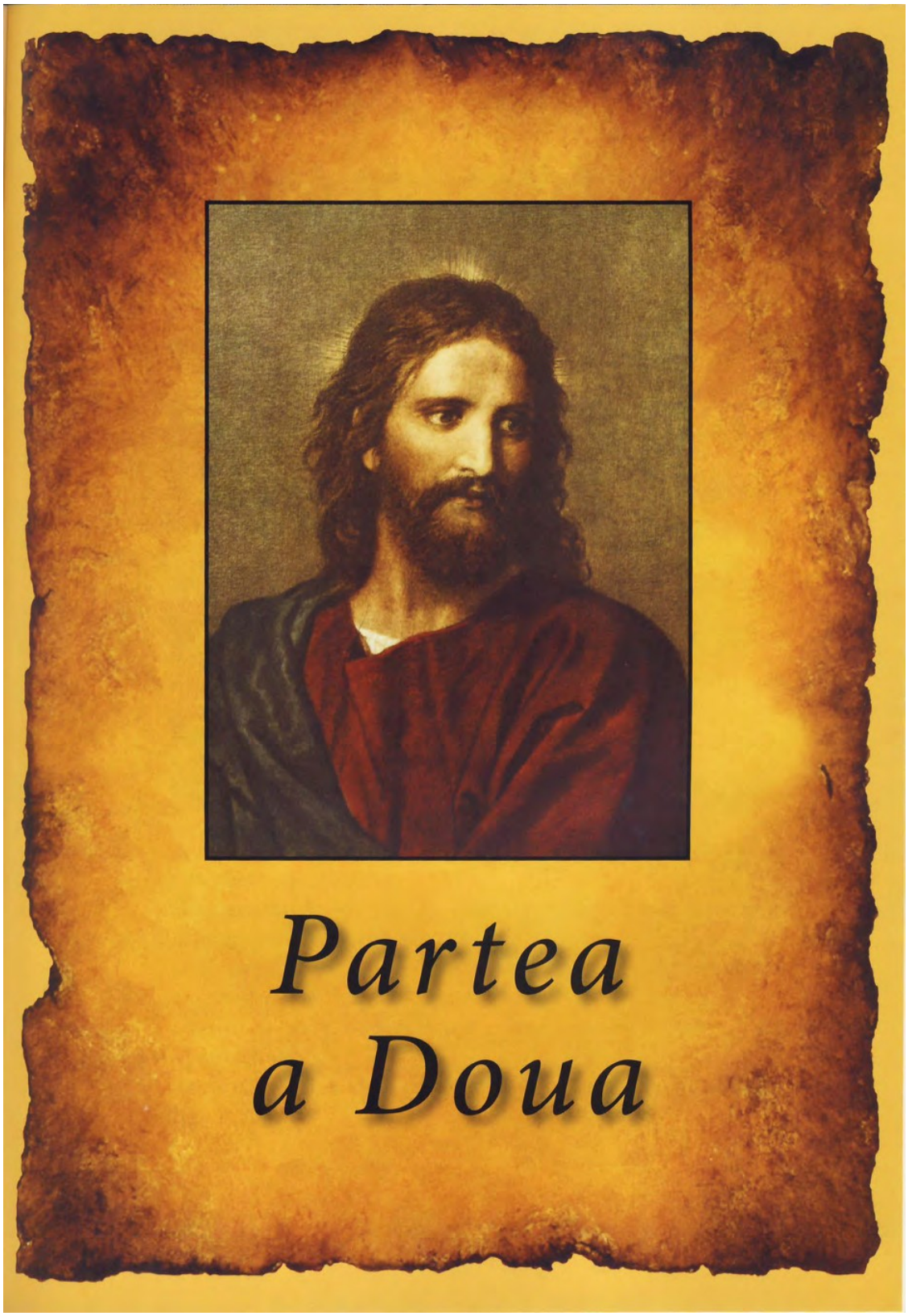

Partea a Doua

● PARTEA A DOUA ●

• CARTEA A DOUA •

□ CAPITOLUL 63 □

Ioan veni înainte, şi spuse: „Oh, Doamne, porunceşte-mi şi mie să spun tălmăcirea cuvintelor pe care puterea ta de lumină le-a proorocit odinioară prin David”.

Şi Iisus răspunse, zicând: „Şi ţie, Ioan, îţi poruncesc să grăieşti tălmăcirea cuvintelor pe care puterea mea de lumină le-a proorocit prin David:

10. Graţia şi Adevărul s-au întâlnit, iar Virtutea şi Pacea s-au sărutat.

11. Adevărul a răsărit din pământ, şi Virtutea a privit în jos, din Cer”.

Ioan este Verbul din interiorul Fiinţei fiecăruia dintre noi.

Cristosul s-a exprimat prin Profetul David.

Solomon, Fiul lui David, Rege al Sionului, multe a învăţat de la David.

Adevărul iese din Abis, îl găseşte cel care descoperă Comoara, Lâna de Aur, în măruntaiele lumii.

Virtutea vine de sus, din Cer, când eliminăm lucrurile Abisului în noi şi în interiorul nostru, aici şi acum.

De fiecare dară când dezintegrăm un agregat psihic, se cristalizează în Esenţa noastră o Virtute care vine de sus, din Cer.

Stă scris că corpul vital sau suportul vieţii organice în fiecare dintre noi are patru eteruri.

Eterul chimic şi de viaţă se relaţionează cu procesele chimice şi de reproducere sexuală.

Eterul chimic este baza specifică a fenomenelor chimice organice.

Eterul de viaţă este baza proceselor sexuale, reproducătoare şi transformatoare ale rasei.

Cele două eteruri superioare, luminos şi reflector, au funcţii mai elevate.

Eterul luminos se relaţionează cu fenomenele calorice, luminoase, perceptive, etc.

Eterul reflector serveşte drept mijloc de expresie voinţei şi imaginaţiei.

Prin intermediul Iniţierii se dezleagă cele două eteruri superioare pentru a forma Soma Psuchicon.

Este necesar să ştim că Soma Psuchicon este corpul eteric al Omului ceresc.

Cu corpul ceresc eteric Cristificat şi Stigmatizat putem călători prin

Infinit.

Virtuţile cereşti se cristalizează în Esenţă.

Esenţa, plină de virtuţi, puteri, legi, etc., se îmbracă cu Soma Psuchicon.

Sufletul îmbrăcat cu Soma Psuchicon este Omul celui de-al cincilea rond, Omul eliberat.

În al cincilea rond, Pământul va fi albastru, eteric, transparent, inefabil.

Omul eteric Cristificat, Omul-Cristos, poate intra şi ieşi din corpul fizic după voie, conştient, perfect.

În Omul eteric, Adevărul şi Virtutea s-au unit totalmente.

Omul eteric este Bodhicitta perfectă.

Cine nu posedă Bodhicitta, chiar dacă a creat Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei, este încă inconştient, absurd.

Numai posedând Bodhicitta este posibil să vizităm pământurile buddhice după voie conştientă.

Pământurile buddhice sunt Lumile Superioare.

Boddhisattva-şii trebuie să creeze mai întâi Bodhicitta.

Fericit Bodhisattva-ul care are în interiorul său Bodhicitta trezită.

Cel care are Bodhicitta trează va putea vedea, auzi, atinge şi mirosi toate minunăţiile pământurilor buddhice.

Cine posedă în interiorul lui Bodhicitta trezită va putea vizita Templele Şarpelui în adâncul mărilor.

Omul eteric, Bodhicitta trezită, poate să se facă invizibil înaintea duşmanilor săi.

Omul-Cristos, Bodhicitta conştientă, poate să-şi facă nemuritor corpul fizic.

Stă scris că nici otrava familiei Borgia, nici cuţitul, nici glonţul, nu pot distruge corpul fizic al lui Bodhicitta.

Fiarele cele mai feroce ale Naturii se prosternează înaintea Omului-Cristos.

Ioan tălmăceşte aceeaşi Scriptură.

Ioan răspunse, zicând: „Aceasta este ceea ce tu ne-ai spus altădată: «Am venit din înalt şi am intrat în Sabaoth cel Bun, şi am îmbrăţişat puterea de lumină care este în el. Astfel, deci, Graţia şi Adevărul s-au întâlnit». Tu eşti Graţia, tu, care ai fost trimis din regiunile din înalt prin Tatăl tău, Primul Mister, care a privit înăuntru, unde te-a trimis ca să ai milă de lumea întreagă. Adevărul, pe de altă parte, este puterea lui Sabaoth cel Bun, care s-a legat de tine şi pe care l-ai pus la stânga —tu, Primul Mister, care a privit în afară—. Şi micul Sabaoth cel Bun, l-a luat şi l-a pus în materia lui Barbelo, propovăduind despre regiunile Adevărului în toate regiunile acelora care sunt la stânga”.

Cristosul intim vine din înalt şi intră în Sabaoth cel Bun, Omul eteric, vie cristalizare a lui Sabaoth ceresc.

Graţia, Cristos, se întâlneşte cu Adevărul care se iveşte din Abis, în Omul eteric, Graţia şi Adevărul se găsesc integrate.

Adevărul este reuşita lui Sabaoth cel Bun, Omul-Cristos, Bodhicitta trezită.

Sabaoth, Barbelo, Yabraoth şi Veşmântul-Lumină.

„Şi acea materie a lui Barbelo este, deci, ceea ce este corpul tău azi.

Şi cât despre «Virtutea şi Pacea», care «s-au sărutat», Virtutea eşti tu, care ai adus toate misterele prin Tatăl tău, Primul Mister, care a privit înăuntru, şi ai botezat acea putere a lui Sabaoth cel Demn; tu eşti cel care s-a dus în regiunea Guvernatorilor şi le-ai dat misterele din înalt; şi ei au devenit virtuoşi şi buni.

Pacea, pe de altă parte, este puterea lui Sabaoth, adică sufletul tău, care a intrat în materia lui Barbelo. Astfel, deci, Guvernatorii celor şase Aeoni ai lui Yabraoth au făcut pace cu misterul Luminii.

Şi «Adevărul» care «a răsărit din pământ» este puterea lui Sabaoth cel Bun, care a ieşit din regiunea Virtuţii ce se întindea în afara Comorii Luminii şi a venit la regiunea celor din stânga; a intrat în materia lui Barbelo şi a propovăduit misterele regiunii Adevărului.

«Virtutea», la rândul său, care «a privit în jos, din Cer», eşti tu, Primul Mister, care a privit în afară, în jos, tu care ai ieşit din spaţiile din înalt cu misterele împărăţiei Luminii, şi tu care ai coborât în acel Veşmânt de Lumină pe care l-ai primit din mâinile lui Barbelo, care este Iisus, Salvatorul nostru, şi în care tu ai coborât asupra lui ca un porumbel.”

Şi se întâmplă atunci că, după ce Ioan a rostit acele cuvinte, Primul Mister, care a privit în afară, i-a spus: „Bine ai grăit, Ioan, fratele meu iubit”.

Primul Mister vede totul, din interior până în exterior.

Micul Sabaoth, Omul-Cristos, vie cristalizare a marelui Sabaoth sau a Elohim-ului secret, ia Adevărul, îl obţine, îl depozitează în oceanul Luminii, în lăcaşul lui Barbelo.

Sabaoth-Cristos întotdeauna propovăduieşte despre regiunile Adevărului.

Oamenii, mulţimile care trăiesc întotdeauna la stânga, primesc învăţătura lui Sabaoth.

Este evident că mulţimile care trăiesc la stânga sunt ignorante.

Mulţimile evoluează şi involuează fără încetare în valea Samsarei.

Mulţimile de la stânga, involuând, intră în Lumile Infernale.

Involuţia, în interiorul măruntaielor Pământului, ajunge până la a doua moarte.

Doar cu a doua moarte sau moartea Egoului în măruntaiele Pământului rămâne liberă Esenţa.

Esenţele care au trecut prin a doua moarte evoluează începând din nou din regnul mineral.

Esenţele evolutive trec prin regnurile mineral, vegetal şi animal, înainte de a recuceri starea umană pe care odinioară au pierdut-o.

Roata Samsarei se învârteşte de trei mii de ori.

Cine vrea să se elibereze, trebuie să se elibereze de Legile Evoluţiei şi Involuţiei.

Doar pe calea Revoluţiei Conştiinţei se obţine Eliberarea finală. Roata Samsarei se învârte cu Legile Evoluţiei şi ale Involuţiei. Prin dreapta roţii urcă Anubis evoluând.

Prin stânga roţii coboară spre Abis Tiphon involuând. Mulţimile în involuţie se cufundă în măruntaiele Pământului. Fiecare ciclu uman are o sută opt vieţi; după aceea se intră în Abis. Există trei mii de cicluri, trei mii de rotaţii ale Marii Roţi.

După ultimul ciclu, roata încetează să se mai învârtă şi orice oportunitate se pierde.

Sufletele din ultimul ciclu se cufundă în stare elementală, în Marele Alaya al Universului.

Corpul eteric al Omului-Cristos este cristalizarea luminii care coboară din lăcaşul lui Barbelo.

Cristos este Virtutea, Cristos aduce toate misterele din ordinul Tatălui. Tatăl este primul şi ultimul dintre mistere.

Cristos botează puterea lui Sabaoth cel Bun.

Cristosul intim le încredinţează Guvernatorilor misterele din înalt.

Acei Guvernatori sunt, cum am spus deja, diferitele părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Puterea lui Sabaoth este, cum am spus deja, Omul-Cristos, Omul-Suflet îmbrăcat cu corpul eteric.

Este clar că Pacea este puterea lui Sabaoth, care este sufletul Domnului integrat cu lumina care coboară din Barbelo.

Nu ar fi posibil să-i înţelegem pe Guvernatorii celor şase Aeoni ai lui Yabraoth dacă nu înţelegem legile celui de-al Şaselea Mister.

Este necesar să ştim că legile celui de-al Şaselea Mister sunt conţinute în Arcanul 6.

Al Şaselea Mister se relaţionează cu îndrăgostitul, dragostea, sexul.

Guvernatorii celui de-al Şaselea Mister au făcut pace cu misterul Luminii.

Pacea absolută cu misterul Luminii este totalmente sexuală, şi doar prin sex se poate obţine.

Cel care obţine inocenţa va ajunge la lăcaşul Păcii.

Guvernatorii celui de-al Şaselea Mister se află în noi înşine. Legile celui

de-al Şaselea Mister ne duc până la înviere. Orice Adept înviat s-a eliberat complet de păcatul originar.

Cine se eliberează de păcatul originar face pace cu misterul Luminii.

Este evident că Adevărul care se dobândeşte în măruntaiele lumii este Comoara lui Sabaoth cel Bun, Omul-Cristos.

Adevărul este Comoara care se găseşte în măruntaiele lumii.

Adevărul este Lâna de Aur păzită întotdeauna de un dragon care scuipă foc şi sulf.

Sabaoth cel Bun a ieşit din regiunea Virtuţii şi a cucerit Comoara Luminii.

Omul-Cristos vine întotdeauna în regiunea celor pierduţi pentru a-i ajuta.

Cei care trăiesc în Regiunea din Stânga involuează în măruntaiele lumii.

Pseudoesoteriştii şi pseudoocultiştii din această vale a plângerii, îmbuteliaţi în dogma evoluţiei, cred în mod stupid că pot să se elibereze fără să fi dizolvat Egoul.

Pe cărarea mâinii stângi involuează fanaticii dogmei evoluţiei.

Drumul care conduce la Abis este pavat cu bune intenţii.

Abisul este plin de sinceri înşelaţi.

În Lumile Infernale abundă fornicatorii şi deopotrivă duşmanii sexului.

În Lumile Infernale involuează homosexualii şi lesbienele, şi de asemenea partizanii lui Lilith, aceia care se sterilizează, şi acele femei care folosesc pastile contraceptive.

În sfera lui Lilith se văd de asemenea apărătorii avortului provocat şi acele femei care avortează în mod voluntar.

În sfera lui Nahemah îi găsim şi pe adulterinii şi adulterinele lumii. Se spune că Adam avea două soţii: Lilith şi Nahemah.

Lilith este mama avorturilor, incesturilor, homosexualităţii, contracepţiei, pederastiei, etc.

Nahemah este mama adulterului, desfrâului, fornicaţiei, abuzului sexual, etc.

Lumile Infernale, în interiorul Pământului, se divizează în două sfere inumane: Lilith şi Nahemah.

În această epocă de involuţie a rasei, mulţimile din stânga involuează în sferele scufundate ale lui Lilith şi Nahemah.

Marile Fiinţe iluminate, adică, Sabaoth, luptă pentru a face mulţimile din stânga să înţeleagă cruda realitate a faptelor.

Din nefericire, mulţimile din stânga cred că merg foarte bine.

Umanitatea pământească a ajuns la maximul perversităţii.

În aceste clipe de criză mondială şi de degenerare totală, omenirea involuează înspăimântător.

Umanitatea terestră, involuând, intră în valuri în regnul mineral scufundat.

Dacă întârzie mult cataclismul care se apropie, fiinţele umane se vor distruge între ele în mod îngrozitor.

Indiscutabil, pe măsură ce timpul trece, Egoul se complică din ce în ce mai mult.

Egoul complicat devine teribil de malefic.

Umanitatea terestră a eşuat deja înspăimântător, şi va deveni din ce în ce mai perversă.

Peste puţin timp să trăieşti normal pe Pământ va fi ceva mai mult decât imposibil.

Peste puţin timp va fi atât de mare răutatea încât fiinţele umane nu vor avea atunci în minte decât două lucruri: primul, să ucidă; al doilea, să fie ucise.

Foarte curând, în ritmul în care mergem, în fiecare casă va domni moartea, asasinatul, viciul, perversitatea multiplicată la maxim.

Marea catastrofă care se aşteaptă a devenit o necesitate de neamânat.

Doar marea catastrofă va putea să ne salveze de ororile cele mai înspăimântătoare pe care Egoul le va dezlănţui pe faţa Pământului.

Nu mai avem altă speranţă decât Incendiul Universal.

Cristos este Virtutea care iese din spaţii cu misterele împărăţiei Luminii.

Cristosul intim, exprimându-se prin Omul Perfect, este întotdeauna Maestrul care învaţă.

Cristos întotdeauna vorbeşte, este Verbul care ne arată pericolul.

Cuvântul Domnului ne avertizase deja despre epoca actuală şi catastrofa care se apropie.

Înainte de marea catastrofă se vor înmulţi războaiele, foametea, bolile, şi oribile holocausturi atomice vor distruge această perversă civilizaţie de vipere.

□ CAPITOLUL 64 □

Gabriel şi Mihail sunt chemaţi pentru a o ajuta pe Pistis Sophia.

Primul Mister a continuat spunând din nou: „Se întâmplă, aşadar, că puterea care venise din înalt, adică, eu, trimis de Tatăl meu pentru a o salva pe Pistis Sophia din Haos, şi de asemenea puterea care a ieşit din mine, şi sufletul pe care eu îl primisem de la Sabaoth cel Demn, s-au unit între ele şi s-au preschimbat într-o singură rază de lumină care strălucea nespus de mult. Eu l-am chemat pe Gabriel şi pe Mihail ca să iasă din Aeoni din porunca Tatălui meu, Primul Mister, care a privit înlăuntru, şi le-am dat raza de lumină şi i-am lăsat să coboare în Haos să o ajute pe Pistis Sophia şi să ia puterile-lumină pe care emanaţiile Obstinatului le luaseră, pentru a le da Pistis Sophiei.

Şi imediat, când au adus raza de lumină în Haos, ea străluci extraordinar în întreg Haosul şi se răspândi asupra tuturor regiunilor. Şi când emanaţiile Obstinatului au văzut marea rază de lumină s-au îngrozit. Raza le luă toate puterile-lumină pe care le răpiseră Pistis Sophiei, şi emanaţiile Obstinatului nu au putut îndrăzni să atingă lumina razei în Haosul întunecat, nici măcar cu vicleniile Obstinatului, care stăpâneşte acele emanaţii".

Cristosul este puterea care vine din înalt.

Cristos este Salvatorul Pistis Sophiei.

Dacă nu ar fi Cristosul intim, Pistis Sophia nu ar putea să iasă din Haos.

Iniţiatul, plin de Pistis Sophia, iese din Haos graţie Cristosului intim.

Puterea care iese din Cristos este dedublarea Cristosului.

Dedublarea Cristosului dă omului impulsul erotic.

Cristosul dedublat sau, mai bine zis, dublul viu al Cristosului, este Lucifer, Făcătorul de Lumină.

Graţie Făcătorului de Lumină, Pistis Sophia se eliberează, în dublul Cristosului se află depozitate puterile Cristosului.

Puterea care iese din Cristosul intim şi Sufletul Cristificat al lui Sabaoth cel Bun, se unesc, se integrează, fac o singură rază de lumină, un tot unic.

Astfel, Omul-Cristos, îmbrăcat cu Soma Psuchicon, este un tot strălucitor.

Gabriel, ca Regent al Lunii, este unul dintre cele Şapte Genii Planetare.

Gabriel intim este ceva diferit, este una dintre părţile autonome şi conştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Gabriel intim guvernează propria noastră Lună psihologică.

Luna psihologică are de asemenea două feţe, cea vizibilă şi cea ascunsă.

În partea vizibilă a Lunii psihologice sunt toate defectele noastre psihologice vizibile la prima vedere.

În partea ascunsă a propriei noastre Luni psihologice se găsesc defectele secrete.

Este evident că în partea ascunsă a propriei noastre Luni psihologice există defecte, agregate psihice, perversităţi pe care nu le bănuim câtuşi de puţin.

Mihail, pe Soare, este un Arhanghel inefabil, dar Mihail din interiorul nostru este diferit, este o parte independentă şi conştientă a propriei noastre Fiinţe.

Cititorii noştri nu trebuie să uite cele patruzeci şi nouă de focuri.

Evident, cele patruzeci şi nouă de focuri sunt cele patruzeci şi nouă de părţi independente şi conştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Mihail şi Gabriel, adică, Soarele şi Luna, Sulful şi Mercurul, îi servesc alchimistului pentru a realiza Marea Operă.

Graţie Magisteriului Focului, Iniţiaţii, plini de Pistis Sophia, salvează, eliberează lumina Conştiinţei închisă în agregatele psihice.

Este evident că agregatele psihice sunt Mercur Sec, în interiorul cărora este închisă lumina Conştiinţei.

Trebuie să anihilăm agregatele psihice şi Sulful Arsenicat.

Sulful Otrăvitor Arsenicat este focul de tip infernal din profunzimile inferioare animalice ale fiinţei umane.

Sulful Arsenicat este oribilul şarpe Python care se târa în noroiul pământului şi pe care Apollo, enervat, l-a rănit cu săgeţile sale; este coada lui Satan.

Trebuie să facem diferenţa între Satan şi Lucifer; primul este diavolul negru precum cărbunele, Lucifer căzut.

Trebuie să albim diavolul, şi aceasta este posibil doar practicând intens magia sexuală şi dezintegrând Egoul.

Omenirea l-a preschimbat pe Lucifer în diavol.

Fiecare dintre noi trebuie să-şi albească diavolul personal pentru a-l preschimba în Lucifer.

Când străluceşte Lucifer în noi, se preschimbă în Moise al nostru personal, individual.

Fericit acela care se integrează cu propriul său Moise.

Moise coborând de pe Sinai, cu coarne luminoase pe frunte, a meritat să fie sculptat de Michelangelo.

Doctrina lui Moise este doctrina lui Lucifer.

Cristus-Lucifer este Salvatorul nostru, Mântuitorul Pistis Sophiei.

Cristus-Lucifer ţine balanţa şi spada ca Domn al Justiţiei.

Lucifer, integrat cu Cristosul intim, străluceşte în Sabaoth, Omul Solar.

Sabaothul ceresc se cristalizează în Sabaothul-Om graţie lui Moise intim.

Sabaoth-Moise se integrează total.

Sabaoth este Dumnezeul intern care trebuie să se cristalizeze în persoana umană graţie bunelor servicii ale lui Lucifer.

Anticristul, Egoul, nu ştie nimic despre toate aceste lucruri, vrea un om şi un Univers pur mecanici, zămisliţi la întâmplare, miracol absurd al raţiunii fără raţiune.

Pe de altă parte, religia îl urăşte pe Lucifer, îl blestemă, fără să ştie că acesta este dedublarea Cristosului intim.

Aceia care ignoră principiile ignice inteligente, fără existenţa cărora nu ar fi posibile procesele celulei şi ale atomului, sunt tot atât de ignoranţi ca şi fanatici religioşi care îl urăsc pe Lucifer.

Cristus-Lucifer este Salvatorul înăuntrul fiecăruia dintre noi.

Raza de lumină, adică, Omul-Cristos, străluceşte în Haos şi în toate

regiunile.

Demonii se îngrozesc în faţa prezenţei Omului-Cristos.

Omul-Cristos se îmbracă cu toate puterile-lumină pe care tenebroşii le-au răpit Pistis Sophiei.

Tenebroşii nicicând nu îndrăznesc să îl atingă pe Omul-Cristos în Haosul întunecat.

Egoul, Egourile, demonii roşii ai lui Seth fug în Haos înaintea prezenţei Omului-Cristos.

Raza de lumină îi restituie Sophiei puterea sa de lumină.

„Şi Gabriel şi Mihail au dus raza de lumină la corpul de materie al Pistis Sophiei, şi au vărsat în ea toate puterile care îi fuseseră răpite. Şi corpul său material străluci atunci în întregime şi toate puterile care erau în ea şi cărora li se luase lumina, o regăsiră şi încetară să fie lipsite de lumină; astfel că primiseră lumina care le fusese luată, şi lumina le fusese dată prin mine. Şi Mihail şi Gabriel, care conduseseră şi aduseseră raza de lumină în Haos, le vor da misterele Luminii; ei cărora le-a fost încredinţată raza de lumină, pe care eu le-am dat-o şi am adus-o în Haos; şi Mihail şi Gabriel nu au luat pentru ei înşişi Lumina Luminilor Sophiei, acelea pe care le luaseră din emanaţiile Obstinatului.

Se întâmplă că, atunci când raza de lumină a integrat în Pistis Sophia toate puterile-lumină care îi fuseseră răpite de emanaţiile Obstinatului, ea deveni cu totul luminoasă; şi puterile-lumină care rămăseseră în Pistis Sophia şi care nu îi fuseseră răpite de emanaţiile Obstinatului s-au înveselit din nou şi s-au umplut de lumină. Şi luminile care fuseseră vărsate în Pistis Sophia însufleţiră corpul materiei sale, în care nu era lumină, şi care era pe punctul de a pieri sau care pierise. Şi ridicară în ea toate puterile care erau pe punctul de a se risipi. Şi luară pentru ele o putere de lumină şi redeveniră din nou ceea ce au fost, şi crescură din nou în simţirea luminii. Şi toate puterile-lumină ale Sophiei se cunoscură unele pe altele prin raza mea de lumină şi fură salvate graţie luminii acelei raze”.

Mercurul şi Sulful sunt elementele Marii Opere.

Doar prin intermediul Mercurului şi Sulfului poate Pistis Sophia să-şi recucerească puterile.

Iniţiatul străluceşte personal prin puterile care divinizează.

Puterile, a căror lumină o pierduseră, sunt tocmai cele patruzeci şi nouă de părţi autonome şi conştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Toate şi fiecare dintre părţile autonome şi conştiente ale propriei noastre Fiinţe sunt exact puterile cosmice ale Pistis Sophiei.

Fiecare putere este personificată de una sau de alta dintre părţile autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Există trei tipuri de relaţii în lume şi în viaţă.

Prima relaţie este cu corpul fizic; este evident că dacă nu ştim să ne relaţionăm cu corpul nostru fizic ne îmbolnăvim.

Al doilea tip de relaţii este relaţia cu mediul înconjurător; dacă nu ştim să ne relaţionăm cu oamenii, fără îndoială ne creăm multe probleme.

Al treilea gen de relaţii este cel mai important. Este vorba de relaţia omului cu sine însuşi, cu diferitele părţi independente şi conştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Puterile Adeptului sunt tocmai părţile autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Doar trecând prin anihilarea budistă putem stabili relaţii corecte cu toate şi cu fiecare dintre părţile independente şi conştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Se dovedeşte deci absurd să râvnim puteri psihice. Cei care procedează astfel se preschimbă în Adepţi ai mâinii stângi.

Mai bine este să anihilăm Egoul pentru a se stabili relaţii corecte cu puterile care divinizează.

Puterile care divinizează sunt cele patruzeci şi nouă de focuri.

Cele patruzeci şi nouă de focuri sunt cele patruzeci şi nouă de părţi independente şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Este evident că Iniţiatul, plin de Pistis Sophia, recucereşte, în fiecare dintre cele patruzeci şi nouă de părţi ale Fiinţei, lumina pe care agregatele psihice le-o răpiseră.

Prin Cristos diversele părţi ale Fiinţei primesc lumina.

Gabriel, Mercurul; Mihail, Sulful; în Marea Operă, ne permit să intrăm în misterele Luminii.

Graţie Mercurului şi Sulfului putem primi Raza de Lumină.

Nici Mercurul nici Sulful nu fură vreodată Lumina Luminilor Pistis Sophiei.

Dimpotrivă, Gabriel şi Mihail îi iau Obstinatului, Egoului, lumina pe care o furaseră agregatele psihice.

Pistis Sophia devine luminoasă când Raza de Lumină extrage sau eliberează Esenţa care era îmbuteliată în emanaţiile Obstinatului (Egoul).

Bine ştim că Raza de Lumină integrată este Cristos-Sabaoth, sau Lucifer-Sabaoth.

Puterile-lumină se întorc la Pistis Sophia când au fost deja anihilate toate elementele indezirabile ale Obstinatului.

Corpul de Aur, To Soma Heliakon, cu care se îmbracă Pistis Sophia, străluceşte prin luminile vărsate în Pistis Sophia.

Este evident că atunci când Pistis Sophia se lasă să cadă, pierde To Soma Heliakon, Corpul de Aur al Omului Solar.

Puterile Pistis Sophiei se elevează când Egoul a fost anihilat.

Puterile Pistis Sophiei se reînnoiesc în lumină când Egoul moare, şi cresc în simţirea luminii.

Raza de lumină, împlinindu-şi misiunea, plecă de la Sophia.

„Şi raza mea de lumină, când a luat de la emanaţiile Obstinatului luminile pe care le răpiseră Pistis Sophiei, le-a vărsat în ea, şi întorcându-se în ea însăşi, ieşi din adâncimea Haosului”.

Raza de Lumină, Cristos-Lucifer, ia din diversele agregate luminile pentru a i le înapoia Pistis Sophiei.

Raza de Lumină se întoarce în ea însăşi şi iese din profunzimile Haosului.

Raza eliberează puterile Pistis Sophiei şi le întoarce în interiorul ei.

□ CAPITOLUL 65 □

Când Primul Mister a spus ce i se întâmplase Pistis Sophiei în Haos, i-a întrebat pe discipoli: „Înţelegeţi felul în care vă vorbesc?” Petru înaintă, şi spuse: „Domnul meu, despre tălmăcirea cuvintelor pe care le-ai spus, puterea ta de lumină a proorocit odinioară prin Solomon în Odele sale...”.

Petru, în interiorul fiecărei fiinţei umane, este Hierofantul Sexului, o parte a propriei noastre Fiinţe.

Cristos s-a exprimat şi prin Solomon, Fiul lui David, Rege al Sionului.

Este clar că Cristosul este învăţătorul lumii.

Cristos este Maestrul prin excelenţă, Venerabilul Mare Maestru.

Cristos se exprimă realmente prin intermediul oricărui Om Autorealizat şi Perfect.

În acest fel Cristos a învăţat întotdeauna omenirea.

Cristos este Maestrul Maeştrilor.

Cristos trăieşte înăuntrul oricărui Om pregătit aceeaşi Dramă Cosmică.

Aceasta înseamnă că cele Patru Evanghelii sunt întotdeauna de o palpitantă actualitate.

Cele Patru Evanghelii nu aparţin timpului.

Cristos triumfă asupra tentaţiilor de fiecare dată când reprezintă Drama Cosmică.

Petru tălmăceşte povestirea prin Odele lui Solomon.

„1. Când a ieşit emanaţia Luminii, o rază a venit şi s-a preschimbat într-o mare inundaţie.

2. A răsturnat totul în calea sa şi s-a îndreptat către templu.

3. Zăgazuri şi zidiri nu au putut să îi reziste, nici cei care le construiseră.

4. A trecut peste tot Pământul, inundându-l.

5. Cei care se aflau pe nisip uscat au băut; setea lor a fost potolită şi calmată prin darul vărsat din mâna celui Preaînalt.

6. Binecuvântaţi fie miniştrii acestui dar cărora le-a fost încredinţată apa Domnului.

7. Ei au răcorit buzele uscate; aceia a căror putere le-a fost răpită se bucurară în inimă şi au însufleţit sufletele vărsând apă în răsuflarea lor pentru ca să nu moară.

8. Ei au ridicat membrele căzute şi au dat putere sincerităţii lor şi lumină ochilor lor.

9. Căci ei toţi s-au cunoscut pe ei înşişi în Domnul şi au fost salvaţi prin apa vieţii veşnice.

Îngăduie-mi, aşadar, Domnul meu, să vorbesc cu sinceritate, căci puterea ta a proorocit prin Solomon: «O rază a venit şi s-a preschimbat într-o mare inundaţie»; adică, raza de lumină s-a vărsat în Haos asupra tuturor regiunilor emanaţiilor Obstinatului.

Şi din nou vorba pe care puterea ta a rostit-o prin Solomon: «A răsturnat totul în calea ei şi s-a îndreptat către templu»; adică, a scos toate puterile-lumină din emanaţiile Obstinatului, pe care acestea le luaseră de la Pistis Sophia, şi le vărsă din nou în ea.

Şi din nou tu, prin gura lui, ai spus: «Zăgazuri şi zidiri nu au putut să îi reziste»; adică, emanaţiile Obstinatului nu au putut să reţină raza de lumină între zidurile întunericului şi Haosului.

Şi iarăşi cuvintele tale: «A trecut peste tot Pământul, inundându-l»; adică, atunci când Gabriel şi Mihail au adus-o până în corpul Pistis Sophiei, au vărsat în ea toate luminile pe care emanaţiile Obstinatului i le răpiseră, şi corpul ei material străluci.

Şi ceea ce ai spus: «Cei care se aflau pe nisip uscat au băut»; adică, tot ceea ce este în Pistis Sophia, a cărui lumină fusese răpită înainte, a primit lumină.

Şi apoi: «Setea lor a fost potolită şi calmată»; adică, puterile lor au încetat să fie lipsite de lumină, pentru că lumina lor, care le fusese furată, le-a fost dată din nou.

Şi încă, după cum puterea ta a spus-o: «Prin darul vărsat de la cel Preaînalt»; adică, lumina le-a fost dată prin raza de lumină ce a venit de la tine, Primul Mister.

Şi cum a spus-o puterea ta: «Binecuvântaţi fie miniştrii acestui dar»; aceasta e ceea ce ai spus: Mihail şi Gabriel, care au condus, au adus raza de lumină în Haos şi de asemenea au scos-o de acolo. Ei vor da misterele Luminii şi din înalt, ei cărora le-a fost încredinţată raza de lumină.

Şi din nou, după cum a spus puterea ta: «Ei au răcorit buzele uscate»; adică, Gabriel şi Mihail nu au luat pentru ei luminile Pistis Sophiei, acele lumini pe care le-au luat de la emanaţiile Obstinatului, ci le-au vărsat în Pistis Sophia.

Şi din nou: «Aceia a căror putere le-a fost răpită se bucurară în inimă»; adică, toate celelalte puteri ale Pistis Sophiei care nu fuseseră răpite de emanaţiile Obstinatului s-au bucurat nespus de mult şi s-au umplut pe ele însele de lumina tovarăşilor lor de lumină, căci aceştia o vărsaseră în ele.

Şi cuvântul pe care puterea ta l-a rostit: «Au însufleţit sufletele vărsând apă în răsuflarea lor pentru ca să nu moară»; adică, atunci când ei au vărsat luminile în Pistis Sophia au însufleţit corpul ei material din care ele îi luaseră înainte luminile şi care era pe punctul de a pieri.

Şi din nou cuvântul puterii tale a rostit: «Ei au ridicat membrele căzute sau care nu ar fi trebuit să cadă»; adică, atunci când ei au vărsat în ele luminile au ridicat toate puterile care erau pe punctul de a se risipi.

Şi din nou, cum puterea ta de lumină a spus: «Ei şi-au primit din nou lumina şi au redevenit ceea ce fuseseră înainte», şi din nou: «Ei toţi s-au cunoscut pe ei înşişi în Domnul»; adică, toate puterile Pistis Sophiei s-au cunoscut unele pe celelalte prin raza de lumină.

Şi din nou: «Ei au fost salvaţi prin apa vieţii veşnice»; adică, ei sunt salvaţi prin raza de lumină.

Şi din nou cuvântul tău: «Raza de lumină a răsturnat totul în calea ei şi s-a îndreptat către templu»; adică, atunci când raza de lumină a luat toate puterile-lumină ale Pistis Sophiei care erau în puterea emanaţiilor Obstinatului, le-a vărsat în Pistis Sophia, s-a întors asupra ei înşişi, a ieşit din Haos şi a venit la tine, tu care eşti templul.

Aceasta este tălmăcirea tuturor cuvintelor pe care puterea ta de lumină le-a exprimat prin Oda lui Solomon".

Şi se întâmplă atunci, când Primul Mister a auzit cuvintele lui Petru, că i-a zis: „Bine ai grăit, binecuvântatule Petru, aceasta este tălmăcirea cuvintelor care au fost spuse".

Raza Cristică intră în interiorul nostru provocând o mare inundaţie.

Cade Babilonul cel Mare, mama tuturor nelegiuirilor şi fornicaţiilor de pe Pământ; oraşul psihologic pe care îl purtăm înăuntrul nostru.

Apele genezice transmutate inundă totul în interiorul nostru.

Raza Cristică produce catastrofa interioară.

Totul este răsturnat; falsele structuri create de agregatele psihice cad, nu pot să îi reziste Razei Cristice.

Tot pământul filosofic, corpul nostru, este transformat în interiorul său.

Diversele părţi ale Fiinţei beau, îşi potolesc setea cu darul vărsat de cel Preaînalt.

Miniştrii acestui dar, cei cărora le-a fost încredinţată apa mercurială, sunt acele părţi ale Fiinţei relaţionate cu ştiinţa transmutatorie a lui Yesod-Mercur.

Diferitele părţi autoconştiente şi independente ale Fiinţei şi-au răcorit buzele uscate, s-au umplut de bucurie cu apele vieţii.

Toate părţile autoconştiente şi independente ale Fiinţei, prin intermediul muncilor conştiente şi suferinţelor voluntare, ajung să se cunoască pe ele însele în Domnul interior profund, şi se salvează cu ajutorul apei mercuriale a înţelepţilor.

Raza de Lumină pătrunde în Haos asupra tuturor emanaţiilor sau elementelor indezirabile ale Egoului.

Prin intermediul anihilării budiste, Cristosul intim eliberează Esenţa, puterile, pentru a le vărsa în interiorul Iniţiatului.

Astfel Cristosul răstoarnă tot ceea ce este inutil şi se îndreaptă apoi spre Templul nostru interior.

Emanaţiile Egoului nu pot să reţină Raza de Lumină în întuneric şi în Haos.

Sulful şi Mercurul înţelepţilor, reprezentate de Mihail, Spiritul Solar şi Gabriel, îngerul Lunar, produc transformarea totală; se recuperează puterile luminoase, şi chiar corpul fizic al Iniţiatului se preschimbă în vehiculul Domnului.

Graţie Cristosului intim diversele părţi autoconştiente şi independente ale Fiinţei primesc lumina.

Mihail şi Gabriel, agenţi şi miniştri ai Sulfului şi Mercurului înţelepţilor, aduc Raza de Lumină cristică în haosul nostru sexual pentru a ne Cristifica în întregime.

Mihail şi Gabriel sunt două părţi autoconştiente şi autoindependente ale propriei noastre Fiinţe pricepute în ştiinţa Alchimiei.

Aşa cum Mihail şi Gabriel există în Macrocosmos, de asemenea există în interiorul microcosmosului-om.

Este evident că cu ajutorul Sulfului şi Mercurului primim întotdeauna misterele Luminii şi din înalt.

Sulful şi Mercurul sunt fundamentale pentru a primi Raza de Lumină.

Mihail şi Gabriel poartă Raza Luminii cristice.

Mihail şi Gabriel, Sulful şi Mercurul, se încrucişează neîncetat între ei pentru a da naştere Pietrei Filosofale.

Niciodată Sulful şi Mercurul nu ar fura lumina, căci aceste două substanţe alchimiste nu sunt altceva decât elementele fundamentale ale Marii Opere.

Este evident că acele părţi ale Fiinţei a căror putere le-a fost răpită de Ego se bucură în inima lor când lumina le-a fost înapoiată.

Toate celelalte puteri ale Fiinţei pe care Egoul nu poate să le răpească Iniţiatului se bucură de reuşitele transcendentale.

Lumina se reflectă în toate părţile Fiinţei şi umple de fericire tot întregul.

Cuvântul Cristosului însufleţeşte sufletele care suferă.

Mihail şi Gabriel, Sulful şi Mercurul, varsă luminile în Pistis Sophia.

Tot corpul Pistis Sophiei se încarcă de lumină.

Toate părţile Fiinţei ajung să se cunoască pe ele însele în Domnul.

Cristos locuieşte în templul său, iar puterile Pistis Sophiei se integrează

cu Cristosul intim.

Petru, Hierofantul Sexului, explică întotdeauna misterele.

Cei care cred sau gândesc că sexul este murdar şi nedemn îl insultă pe Spiritul Sfânt.

Cei care pretind că cunosc misterele excluzând puterea sexului sunt condamnaţi, de fapt, la involuţia scufundată în Lumile Infernale.

Este absolut inutilă, sterilă şi absurdă orice învăţătură pseudoesoterică separată de Misterele Sexului.

Sexul este drumul esoteric real ce conduce la Eliberarea finală. Progresăm pe drumul sexual pe măsură ce dezintegrăm Egoul.

Aceia care abuzează de sex, sau cei care îl blestemă, şi cu toate acestea, se gândesc să ajungă la Eliberare, sunt ignoranţi instruiţi, oameni înşelaţi necunoscători ai misterelor Pistis Sophiei, sinceri înşelaţi care intră în Abis.

□ CAPITOLUL 66 □

Emanaţiile Obstinatului strigă cerând ajutor.

Şi Primul Mister a continuat să vorbească, zicând: „Se întâmplă, înainte ca eu să o conduc pe Pistis Sophia afară din Haos, căci încă nu mi se poruncise prin Tatăl meu, Primul Mister care priveşte înlăuntru, să o fac în acel moment, că după ce emanaţiile Obstinatului îşi dădură seama că raza mea de lumină le luase puterile-lumină pe care ele le furaseră de la Pistis Sophia, şi le vărsase în ea, şi când o văzură din nou pe Pistis Sophia strălucind cum strălucea de la început, se înfuriară împotriva ei şi strigară din nou către Obstinat pentru ca să vină să le ajute să-i răpească din nou Pistis Sophiei puterile”.

Chiar şi după ce se recuperează puterile-lumină, tenebroşii reiau atacul împotriva Iniţiatului.

Trimise o altă putere mai violentă ca o săgeată zburătoare.

„Şi Obstinatul trimise din înalt, din al Treisprezecelea Aeon, o altă mare putere de lumină care coborî în Haos ca o săgeată zburătoare pentru ca să-şi ajute emanaţiile să răpească din nou luminile Pistis Sophiei. Şi când puterea de lumină a coborât, emanaţiile Obstinatului care erau în Haos şi care o asupreau pe Pistis Sophia se umplură de curaj şi o urmăriră, cu mare teroare şi imensă nelinişte pentru Pistis Sophia. Şi câteva din emanaţiile Obstinatului o asupriră”.

Forţele tenebroase vor întotdeauna să îi răpească Iniţiatului luminile, chiar şi când acesta a ajuns la Aeonul Treisprezece.

Puterile iau formă de şarpe, bazilisc şi dragon.

„Una dintre ele se schimbă ea însăşi sub forma unui mare şarpe, alta sub forma unui bazilisc cu şapte capete, şi o alta luă forma unui dragon. Şi mai mult, prima putere a Obstinatului, Chipul de Leu şi toate numeroasele

sale emanaţii veniră împreună şi o asupriră pe Pistis Sophia ducând-o din nou în regiunile inferioare ale Haosului şi înspăimântând-o nespus".

Şarpele Tentator din Eden, oribilul Python, luptă fără încetare pentru a-l face să cadă pe Iniţiat.

Baziliscul cu şapte capete reprezintă cei şapte monştri ai Infernului: mânia, lăcomia, desfrâul, invidia, orgoliul, lenea şi gurmandismul.

Dragonul misterelor este gardianul Marii Comori.

Puterea demon a lui Adamas o atacă pe Pistis Sophia.

„Atunci se întâmplă că privi în jos, afară din cei Doisprezece Aeoni, Adamas, Tiranul, care deopotrivă era mânios pe Pistis Sophia pentru că ea voia să meargă la Lumina Luminilor care era deasupra lor a tuturor; aşadar o detesta. Se întâmplă, deci, că atunci când Adamas, Tiranul, a privit sub cei Doisprezece Aeoni a văzut emanaţiile Obstinatului asuprind-o pe Pistis Sophia şi dornice să-i răpească toate luminile. Atunci, puterea lui Adamas a coborât în Haos, la emanaţiile Obstinatului, aruncându-se asupra Pistis Sophiei, şi se întâmplă atunci că Puterea cu Chip de Leu şi emanaţiile cu formă de şarpe, de bazilisc şi de dragon, şi multe alte emanaţii ale Obstinatului, o înconjurară împreună pe Pistis Sophia încercând să îi fure puterile, asuprind-o nespus şi ameninţând-o. Atunci, simţindu-se asuprită, Pistis Sophia se tulbură mult, şi strigă din nou spre Lumină, cântându-i aceste laude...".

Adamas, marele Domn al Legii, şi servitorii săi, luptă împotriva Pistis Sophiei, nu vor Eliberarea ei finală.

Buddhaşii Pratyeka şi mulţi Zei şi puternici Domni ai Legii nu vor Eliberarea finală a Pistis Sophiei.

Trebuie să ne cufundăm în Lumina Luminii şi în Inteligenţa Inteligenţei dacă vrem Eliberarea finală.

Bodhisattvaşii trebuie să lupte împotriva puterilor Luminii şi împotriva puterilor Tenebrelor când vor Eliberarea finală.

Bodhisattva care are Bodhicitta trezită în interiorul său nu va putea fi oprit de Principele Adamas şi nici de sfinţii Buddhaşi Pratyeka.

Doar încredinţându-se Tatălui care se află în secret pot Bodhisattvaşii să-l învingă pe Principele Adamas şi pe Buddhaşii Pratyeka.

Adamas îşi îndeplineşte datoria de a o pune pe Pistis Sophia să-şi plătească vechile datorii.

Pentru a obţine Eliberarea finală trebuie să încheiem socotelile finale.

Există Karma obişnuită, dar există deopotrivă Legea Katanciei, Karma superioară. Înainte de a se obţine Eliberarea finală trebuie să încheiem socotelile în Tribunalele Superioare ale Justiţiei Cereşti.

În Tribunalele Justiţiei Obiective se soluţionează datoriile karmice.

Zeii şi Marii Iniţiaţi trebuie să fie judecaţi de Judecătorii Legii Katanciei.

Avocaţii Tribunalelor Justiţiei Cereşti îi apără pe Iniţiaţi înaintea Judecătorilor Cosmici.

Există şi Călăi Cosmici, care execută ordinele teribile ale Legii.

Fiecare îl are în Conştiinţa sa pe Agentul Karmei, care îl conduce înaintea Tribunalelor Legii.

Legea Katanciei nu este o excepţie, şi Marii Iniţiaţi sunt conduşi înaintea Tribunalelor Superioare.

Negocierile cu Adamas sunt înspăimântătoare.

Când avem capital cosmic plătim şi totul se sfârşeşte cu bine.

Faceţi fapte bune şi faceţi-le din plin pentru a avea capital cosmic de opere utile.

Marea Lege, conjugată cu puterile Abisului, îi închide calea Pistis Sophiei. Adamas şi agenţii săi niciodată nu sunt răi şi perverşi, ei împlinesc Legea, şi asta e tot.

Judecătorii Legii se află dincolo de bine şi de rău.

Încoronarea cu spini (1618)

Anthony van Dyck, Muzeul Prado, Madrid, Spania

Sophia strigă iarăşi către Lumină.

„1. Oh, Lumină, tu care m-ai ajutat, fă ca lumina ta să vină la mine!

2. Căci tu eşti adăpostul meu şi eu vin la tine, oh, Lumină, cu credinţă în tine, oh, Lumină!

3. Căci tu eşti Salvatoarea mea de emanaţiile Obstinatului şi de Adamas, Tiranul şi tu eşti cea care mă va salva de violentele lor ameninţări".

Doar în Lumină şi prin Lumină se pot regla negocierile cu Adamas şi cu Legea.

Adamas, cu siguranţă, nu este un tiran, el încasează ceea ce datorăm înainte să scăpăm din acest Univers, şi asta e tot.

Când se spune în Pistis Sophia că Adamas este un tiran, să se înţeleagă că acesta este modul alegoric sau simbolic în care vorbeşte Marele Kabir Iisus, Cristosul.

Gabriel şi Mihail şi raza de lumină, merg din nou în ajutorul Pistis Sophiei.

„Când Pistis Sophia a spus aceasta, Primul Mister care vede înlăuntru, Eu, prin porunca Tatălui meu, i-am trimis din nou pe Gabriel şi pe Mihail şi marea rază de lumină ca s-o ajute pe Pistis Sophia. Le-am poruncit lui Gabriel şi lui Mihail să o ducă pe Pistis Sophia în braţele lor şi s-o ridice în aşa fel încât picioarele ei să nu atingă întunericul de sub ele; şi le-am mai poruncit să o călăuzească prin regiunile Haosului şi să o ducă afară.

Atunci, când îngerii au coborât în Haos cu raza de lumină, se întâmplă că emanaţiile Obstinatului şi emanaţiile lui Adamas văzură că raza de lumină strălucea nespus, fără să aibă margini lumina care era în ea, şi îngrozite, se îndepărtară de Pistis Sophia. Marea rază de lumină o înconjură pe Pistis Sophia din toate părţile, la dreapta şi la stânga, şi din orice parte, preschimbându-se în aureolă de lumină în jurul capului ei.

Şi se întâmplă, când raza de lumină o înconjură pe Pistis Sophia, că aceasta simţi un mare curaj; lumina nu încetă să o înconjoare, şi ea nu se mai temu de emanaţiile Obstinatului, de locuitorii Haosului, nici de noua putere pe care Obstinatul o proiectase în Haos ca o săgeată înaripată, nici nu mai tremură de frică înaintea puterii lui Adamas care venise din Aeoni".

Cu ajutorul lui Mihail şi Gabriel, simboluri ale Sulfului şi Mercurului înţelepţilor, Pistis Sophia iese din Haos.

Tenebroşii îl atacă neîncetat pe Iniţiatul plin de Pistis Sophia, dar Raza Cristică triumfă.

Puterea cristică triumfă asupra lui Adamas şi asupra tenebroşilor.

Puterea demon a lui Adamas, ce provine din Aeoni, este sacră, este Legea Katanciei.

Primul Mister care vede în interior este Bătrânul Zilelor, Ocultul Ocultului, Bunătatea Bunătăţilor, Mila Milelor.

Transfigurarea Sophiei.

„Şi mai mult, din porunca Primului Mister care priveşte înlăuntru, raza de lumină care o înconjura pe Pistis Sophia din toate părţile, străluci şi mai mult, şi Pistis Sophia apăru în mijlocul luminii, cu o mare lumină la stânga sa

şi la dreapta sa, şi din toate părţile, formând o aureolă în jurul capului ei. Şi toate emanaţiile Obstinatului nu putură să-şi schimbe din nou chipurile nici să îndure şocul marii lumini a razei, care forma o aureolă în jurul capului ei. Şi toate emanaţiile Obstinatului căzură, unele la dreapta Pistis Sophiei, pentru că aceasta strălucea nespus, şi multe altele căzură la stânga sa, şi nu fură în stare să se apropie de Pistis Sophia din cauza marii ei lumini; şi căzură unele peste altele şi nu putură să-i facă nici un rău Pistis Sophiei pentru că ea avusese credinţă în lumină".

Tenebroşii cad înaintea Pistis Sophiei învinşi totalmente.

Iisus, Primul Mister care priveşte, a făcut-o pe Sophia să triumfe.

„Şi prin porunca Tatălui meu, Primul Mister care vede interiorul, adică, eu însumi, am coborât în Haos strălucind nespus, m-am apropiat de Puterea cu Chip de Leu, care strălucea nespus, şi i-am luat toată lumina, ce conţinea toate emanaţiile Obstinatului, pentru ca de atunci înainte să nu se mai întoarcă în regiunea lor, al Treisprezecelea Aeon. Şi am luat puterea de la toate emanaţiile Obstinatului, şi acestea căzură, neputincioase în Haos. Şi eu am călăuzit-o pe Pistis Sophia înainte, ea mergând la dreapta lui Gabriel şi Mihail. Şi marea rază de lumină pătrunse din nou în ea, şi Pistis Sophia îi contemplă cu ochii ei pe duşmanii săi, de la care eu le luasem puterea de lumină. Şi am condus-o pe Pistis Sophia afară din Haos; ea călcând sub picioarele ei emanaţia cu Chip de Şarpe a Obstinatului, şi mai mult, călcând în picioare emanaţia cu formă de bazilisc cu şapte capete, şi Puterea cu Chip de Leu şi cu Chip de Dragon. Am făcut-o pe Sophia să stea în continuare peste emanaţia cu chip de bazilisc cu şapte capete a Obstinatului, şi aceasta fu mai puternică decât toate în faptele lor netrebnice. Şi eu, Primul Mister, m-am apropiat de ea şi i-am luat toate puterile, şi am făcut să piară toată materia ei, pentru ca să nu se mai ridice nici o sămânţă din ea".

Cristosul intim îl învinge pe Leul Legii şi pe tenebroşi, antiteză a celui de-al Treisprezecelea Aeon.

Pistis Sophia, Iniţiatul, elaborează Piatra Filosofală cu Mihail şi Gabriel, cu Sulful şi Mercurul.

Raza de Lumină intră în Pistis Sophia şi aceasta triumfă asupra tenebrelor.

Ea, Pistis Sophia, triumfă asupra Şarpelui Tentator din Eden şi asupra elementelor psihice indezirabile.

Pistis Sophia triumfă asupra baziliscului cu şapte capete, simbol al celor şapte păcate capitale.

Pistis Sophia, graţie ajutorului lui Cristos, învinge Puterea cu Chip de Leu, Legea Katanciei.

Pistis Sophia, graţie ajutorului cristic, învinge dragonul, simbol al lui Lucifer, care îi încredinţează „Comoara Regilor", Lâna de Aur.

Moare baziliscul cu şapte capete cu toate faptele sale netrebnice şi nu rămâne nici o sămânţă care să răsară.

Astfel Cristos îl eliberează pe Iniţiat totalmente.

Cristosul intim este Domnul Marii Opere.

Cristosul secret anihilează în noi până şi cele mai profunde rădăcini ale răului.

□ CAPITOLUL 67 □

Şi când Primul Mister le-a spus acestea discipolilor săi, i-a întrebat: „Înţelegeţi felul în care vă vorbesc?”

Iacob veni înainte şi spuse: „Doamne, despre tălmăcirea cuvintelor pe care le-ai rostit, puterea ta de lumină a proorocit înainte prin David în Psalmul 90”.

Iacob este binecuvântatul Patron al Marii Opere.

Pe noi, gnosticii, ne interesează în mod deosebit Iacob al nostru interior.

Iacob al nostru interior este una din părţile autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Binecuvântatul Patron al Marii Opere este Mercurul nostru.

Tatăl tuturor Lumilor ne învaţă Ştiinţa Marii Opere prin intermediul lui Iacob.

Iacob Apostolul, cu pălăria sa de dovleac şi o stea pe frunte formată dintr-o scoică marină, este ceva profund semnificativ.

Bine ştim că apa binecuvântată era pusă într-un dovleac în Evul Mediu.

Toiagul lui Iacob, cu un anume ornament care îl face să semene cu caduceul lui Mercur, ne invită la reflecţie.

Iacob ţine în mână Cartea Marii Opere, Apocalipsa Sfântului Ioan, pe care o înţeleg doar alchimiştii.

Epistola Universală a Apostolului Iacob este o învăţătură fundamentală despre Marea Operă.

Puterea de lumină a lui Cristos a profetizat prin David în Psalmul 90.

Iacob tălmăceşte cele povestite în Psalmul 90.

„1. Cel ce trăieşte sub ajutorul celui Preaînalt va sălăşlui sub umbra Dumnezeului Cerului.

2. El va spune Domnului: «Tu eşti adăpostul meu şi refugiul meu, Dumnezeul meu, în care am nădăjduit».

3. Căci el mă va salva din cursa vânătorilor şi de glasul cel puternic.

4. El te va acoperi cu suflarea sa şi vei fi în siguranţă sub aripile sale; adevărul lui te va înconjura precum un scut.

5. Nu te vei teme de frica nopţii nici de săgeata ce zboară ziua.

6. Nici de ceea ce se mişcă pe ascuns în întuneric, nici de o nenorocire sau un demon la ora amiezii.

7. O mie vor cădea la stânga ta şi zece mii la dreapta ta; dar nu se vor

apropia.

[lipsă paginile 344-345]

...extrem de numeroase, nu au putut suporta marea lumină a razei de lumină, multe dintre ele au căzut la stânga Pistis Sophiei şi multe la dreapta sa, şi nu au putut să se aproprie ca să-i facă rău.

Şi cuvintele pe care puterea ta de lumină le-a exprimat prin David: «Ci cu proprii tăi ochi vei vedea pedeapsa păcătoşilor, căci tu eşti speranţa mea, oh, Doamne!», înseamnă că Pistis Sophia şi-a văzut duşmanii, adică emanaţiile Obstinatului, căzând unele peste altele, şi nu doar ea a văzut aceasta cu proprii săi ochi, ci tu însuţi, Doamne, Primul Mister, ai luat puterea de lumină care era în Puterea cu Chip de Leu şi, pe deasupra, ai luat puterea tuturor emanaţiilor Obstinatului, şi mai mult, le-ai închis în Haos, aşa că de atunci ele nu s-au mai întors în regiunea lor.

Atunci, aşadar, Pistis Sophia şi-a văzut duşmanii, adică emanaţiile Obstinatului, şi tot ceea ce David a profetizat despre ea când a spus: «Ci cu proprii tăi ochi vei vedea pedeapsa păcătoşilor». Nu numai că a văzut cu proprii săi ochi cum cădeau unele peste altele în Haos, ci a văzut de asemenea pedeapsa pe care au primit-o. Ceea ce emanaţiile Obstinatului făcuseră, să ia lumina Sophiei, li s-a făcut lor prin tine, le-ai luat puterea de lumină care era în ele, în locul luminilor Sophiei, care a avut încredere în înalt.

Şi ceea ce puterea ta de lumină a spus prin David: «Tu ţi-ai stabilit în cel Preaînalt refugiul, răul nu va ajunge până la tine nici pedeapsa divină la sălaşul tău», înseamnă că atunci când Pistis Sophia a avut credinţă în lumină şi s-a văzut asuprită, i-a cântat laude, iar emanaţiile Obstinatului n-au putut să-i facă nici un rău, nici să o rănească nici să se apropie de ea.

Şi mesajul puterii tale de lumină prin David: «El va porunci îngerilor săi, pentru binele tău, să te păzească în toate căile tale şi să te poarte pe braţele lor pentru ca piciorul tău să nu se împiedice de nici o piatră», sunt cuvintele tale: «Tu le-ai poruncit lui Gabriel şi lui Mihail să o călăuzească pe Pistis Sophia prin toate regiunile Haosului până să o conducă afară, şi s-o ridice pe braţele lor aşa încât picioarele ei să nu atingă întunericul de jos, şi pentru ca aceia care sunt jos în întuneric să nu pună mâna pe ea».

Şi cuvintele tale rostite prin David: «Vei trece peste şarpe şi peste bazilisc şi vei călca leul şi dragonul; căci el a avut încredere în mine, eu îl voi salva şi îl voi proteja, pentru că el cunoaşte numele meu», înseamnă că atunci când Pistis Sophia a fost pe punctul de a ieşi din Haos a trecut peste emanaţiile Obstinatului şi peste acelea care aveau chip de şarpe şi de bazilisc cu şapte capete; şi a trecut peste Puterea cu Chip de Leu şi peste Puterea cu Chip de Dragon, Întrucât ea a avut încredere în Lumină a fost salvată de ei toţi.

Aceasta, Doamne, este tălmăcirea cuvintelor pe care le-ai rostit".

Ajutorul celui Preaînalt este Dumnezeul intim al fiecăruia dintre noi.

Dumnezeul intim al fiecăruia din noi este ajutorul nostru şi locul nostru

de refugiu.

Trebuie să avem încredere întotdeauna în Dumnezeul nostru interior.

Bătrânul Zilelor ne va salva din cursele vânătorilor şi de glasul Legii.

Cursele vânătorilor sunt cursele tenebroşilor.

Domnul ne va acoperi cu răsuflarea sa şi ne va proteja cu aripile sacre ale lui Mercur.

Aripile lui Mercur se deschid în coloana vertebrală la înălţimea inimii.

Aripile ignice sunt minunate, ele strălucesc la îngeri.

Adevărul ne protejează; când Domnul a fost întrebat: „Ce este Adevărul?”, a tăcut.

Când lui Buddha i s-a pus aceeaşi întrebare s-a întors şi a plecat. Adevărul este necunoscutul clipă de clipă.

Doar cufundând Conştiinţa în sânul Talităţii vom putea experimenta ceea ce este dincolo de corp, de afecte şi de minte, ceea ce este Adevărul.

Cei care trăiesc închişi în maşinăria relativităţii, nu cunosc adevărul. Lumea relativităţii este această lume dureroasă în care trăim, lumea vană a dualităţii.

În mijlocul teoriilor nopţii săgeţile tenebroase vin împotriva Iniţiatului.

Forţele duşmănoase se mişcă pe furiş în întuneric.

La stânga şi la dreapta cad atât Iniţiaţii întunericului precum şi cei ai luminii.

Calea de Mijloc, Cărarea Octuplă a Bodhisattvaşilor cu inima compătimitoare, ne conduce în portul Eliberării.

Din nefericire, foarte rari sunt aceia care reuşesc să meargă pe Calea de Mijloc spre Eliberarea finală; cei care nu cad pe Calea Stângii tenebroase cad pe Calea din Dreapta.

Pe Calea din Stânga coboară tenebroşii în lăcaşul lui Pluton.

Pe Calea din Dreapta urcă sfinţii spre Împărăţiile minunate ale luminii.

Şi unii şi ceilalţi se rotesc în roata Samsarei.

Tenebroşii trec prin anihilarea budistă în inima planetei.

Ulterior, intră în Paradisurile elementale ale Naturii, după ce au suferit mult.

Trecerea prin lumea subterană se dovedeşte de milioane de ori mai amară decât fierea.

Sfinţii, odată terminată recompensa, se întorc în valea Samsarei, se reîncorporează în noi organisme umane.

Nici oamenii cu piele de ţap, nici oamenii cu piele de oaie nu obţin Eliberarea finală.

Autentica Eliberare finală este doar pentru rebeli, pentru aceia care merg pe Calea de mijloc.

Dificilă este Octupla Cărare a Bodhisattvaşilor cu inima

compătimitoare.

Limita binelui este răul; limita răului este binele. Octupla Cărare a Bodhisattvaşilor cu inima compătimitoare nu are nimic de-a face cu binele sau cu răul.

Tot ceea ce este bun pentru aceia care merg pe Calea din Dreapta, este rău pentru aceia care coboară pe stânga tenebroasă.

Tot ceea ce este bun pentru tenebroşii din Avern este rău pentru peregrinii care urcă pe calea dreptei.

Demoni şi sfinţi îi privesc cu oroare şi spaimă pe Adepţii revoluţionari ai căii de mijloc.

Nimeni nu-i înţelege pe aceşti rebeli ai căii de mijloc.

Peregrinul revoluţionar al Octuplei Cărări, chiar fiind înconjurat de o mulţime de oameni, merge teribil de singur.

Hitler, îngrozit înaintea prezenţei unui anumit Adept al căii de mijloc, a exclamat: „Eu cunosc Supraomul, l-am văzut, este teribil de crud, şi chiar mi-a fost teamă”.

Drumul este Sexul, şi se avansează anihilând Egoul şi sacrificându-te pentru omenire.

Buddhaşii Pratyeka, chiar dacă au fabricat Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei, nu sunt Bodhisattvaşi.

Evident, Buddhaşii Pratyeka au căzut pe Cărarea din Dreapta.

De asemenea sunt numeroşi Maeştrii care prin Tantrismul Negru au căzut pe Cărarea din Stânga.

Bodhisattvaşii cu inimă compătimitoare se sacrifică pentru omenirile planetare de-a lungul succesivelor Maha-Manvantare, şi în final reuşesc să încarneze Cristosul.

Doar Bodhisattvaşii căii de mijloc obţin încarnarea Cristosului în ei înşişi.

Cristosul intim este adevăratul refugiu pentru Bodhisattva-ul cu inimă compătimitoare.

Cristosul intim este dincolo de orice rău şi de orice pedeapsă.

Îngerii Domnului îi ajută pe Bodhisattvaşii cu inimă compătimitoare.

Trebuie să învingem Şarpele Tentator din Eden şi înspăimântătorul bazilisc al răului.

Bodhisattva-ul cu inimă compătimitoare va trebui să înfrunte Leul Legii şi să învingă dragonul.

Cristosul intim îi salvează pe aceia care au încredere în el.

Domnul ne va asista în momentele de mare frământare.

Domnul ne va înălţa şi ne va arăta salvarea.

Pistis Sophia a avut încredere în Lumină, şi Raza de Lumină a venit din înalt pentru a o salva.

Lumina Luminii îl salvează pe Iniţiat de emanaţiile Obstinatului şi de Adamas, Principele teribil al Marii Legi.

Pistis Sophia conduce forţele din dreapta şi din stânga, care sunt aripile Razei de Lumină.

Însă Pistis Sophia merge pe Calea de Mijloc.

Iniţiatul trebuie să înveţe să umble cu ambele picioare.

Se întâmplă că unii Iniţiaţi nu ştiu să folosească piciorul stâng şi eşuează.

Buddhaşii Pratyeka şi aspiranţii Sravaka se sperie, şi de asemenea îl excomunică pe Bodhisattva-ul care ştie să meargă cu ambele sale picioare.

Devoţii sinceri şi nobili ai drumului din dreapta aruncă cu pietre în Iniţiaţii care învaţă să se ţină în echilibru pe piciorul lor stâng.

Oricare Iniţiat care ştie să meargă cu ambele picioare îi îngrozeşte pe cei nobili din dreapta.

Vorbesc în parabole, vorbesc despre oi şi despre ţapi.

Unii Iniţiaţi ştiu să trăiască cu oile, dar nu ştiu să trăiască cu ţapii.

Rari sunt Iniţiaţii capabili să se ţină în echilibru perfect pe piciorul stâng.

Cel ce are pricepere să priceapă, căci aici este înţelepciune.

Dacă Cristosul se deghizează în Diavol pentru a coborî în Abis şi a ne salva, de ce n-ar trebui să-i imităm exemplul?

Diavolul este albit şi transformat în Făcător de Lumină, în Lucifer, tu o ştii.

Iniţiatul, repet, trebuie să înveţe să se mişte pe ambele sale picioare.

Iniţiatul trebuie să înveţe să se deghizeze şi să se mişte printre diavoli, nu doar în Avern, ci şi aici, în această lume în care trăim.

Lumina este platoşa care îl protejează pe Iniţiat.

Orice Iniţiat trebuie să înveţe să-şi gradeze lumina când coboară în Lumile Infernale.

Dacă Iniţiatul care coboară în Lumile Infernale nu ar învăţa să-şi gradeze lumina interioară, i-ar înspăimânta pe demoni; atunci nu ar putea să-i ajute pe cei pierduţi.

Iniţiaţii trebuie să înveţe să trăiască senini şi paşnici în mijlocul terorilor Abisului şi ale nopţii.

Trebuie să învăţăm să mânuim Spada înflăcărată.

În lăcaşul lui Pluton, Domnul Timpului ne învaţă să mânuim Spada.

Lăcaşul lui Pluton este Tartarul grec, Avernul roman, Lumile Infernale din interiorul Pământului.

Aeonul Treisprezece este Aeonul Superior, din el vine lumina în cei Doisprezece Aeoni.

Rari, foarte rari sunt aceia care reuşesc să ajungă la Aeonul

Treisprezece.

Pistis Sophia ştie cine este Tiranul Adamas. Legea este Lege, şi Legea se împlineşte.

Legea Karmei este medicamentul pentru suflet.

Legea ne aruncă la pământ, ne pedepseşte când o meritäm.

„Amiază” se spune, cabalistic, pentru că se află între al Treisprezecelea Aeon şi Haos.

În Tenebre, în Haos, ne temem de Puterea cu Chip de Leu, dar în lumină frica dispare pentru că înţelegem că Legea Karmei este un mare medicament pentru suflet.

În plină amiază, adică, între al Treisprezecelea Aeon şi Haos, Iniţiatul nu mai trebuie să se teamă de nici o nenorocire şi nici un demon.

A spune o mie sau zece mii este profund semnificativ şi cabalistic.

O mie vor cădea la stânga şi zece mii la dreapta.

Este necesar să fie doi pentru a fi unul şi a şti că sunt doi.

De aceea vor cădea teribilii din dreapta şi oribilii din stânga.

La trecerea revoluţionară a Pistis Sophiei, cad duşmanii din stânga şi înşelaţii sinceri din dreapta.

Cristosul intim, în interiorul Iniţiatului, învinge forţele tenebroase şi deopotrivă Legea; Domnul învinge puterile inferioare, le închide în Haos.

Pistis Sophia, cu încredere în Lumina din înalt, supune puterile tenebroase care înainte o chinuiau.

Pistis Sophia, condusă de Gabriel şi Mihail (Mercurul şi Sulful), nu poate fi întemniţată.

Iniţiatul trebuie să treacă peste Şarpele Tentator din Eden şi peste oribilul bazilisc al pasiunilor.

Iniţiatul, în plus, trebuie să învingă Leul Legii şi dragonul. Cristosul intim este mai presus de Lege şi de dragon, tu o ştii.

Monştrii care personifică Egoul, Eul pluralizat, trebuie să moară.

□ CAPITOLUL 68 □

Când Primul Mister a auzit aceste cuvinte, a spus: „Bine ai grăit, Iacob, cel mult iubit”.

Şi Primul Mister a continuat să vorbească, spunând discipolilor săi: „Când am scos-o pe Pistis Sophia din Haos, ea a strigat...”.

Iniţiatul, în Haos şi fără lumină, suferă nespus.

Sophia cântă un cântec de laudă.

„1. Sunt salvată din Haos şi eliberată de legăturile întunericului. Am venit la tine, oh, Lumină!

2. Căci tu ai fost lumina care m-a învăluit, salvându-mă şi ajutându-mă.

3. Şi emanaţiile Obstinatului, împotriva cărora luptam, le-ai oprit cu lumina ta şi n-au putut să se aproprie de mine; căci lumina ta era în mine şi m-a salvat prin raza ta luminoasă.

4. Căci emanaţiile Obstinatului m-au chinuit, mi-au luat puterea şi m-au aruncat în Haos fără lumina mea. Astfel, deci, m-am preschimbat într-o materie grea în comparaţie cu ele.

5. Dar apoi a venit la mine prin tine o rază de lumină care m-a salvat; strălucea la stânga mea şi la dreapta mea, şi mă învăluia din toate părţile, astfel încât nici o parte din mine nu era fără lumină.

6. Şi tu m-ai acoperit cu lumina razei tale şi ai scos din mine toate materiile mele rele; şi voi fi eliberată de ele, toate prin lumina ta.

7. Şi raza ta de lumină este cea care m-a ridicat şi a scos din mine emanaţiile Obstinatului care mă chinuiau.

8. Şi m-am preschimbat în lumina ta, şi în lumină purificată în raza ta.

9. Şi emanaţiile Obstinatului, care mă constrângeau, s-au îndepărtat de mine; şi eu strălucesc în marea ta putere, căci m-ai salvat pentru totdeauna.

Aceasta este cântarea pe care a exprimat-o Pistis Sophia când a ieşit din Haos şi a fost eliberată de legăturile Haosului. Acum, aşadar, cel ce are urechi de auzit, să audă".

Doar Raza Cristică poate să-l salveze pe Iniţiatul căzut.

Puterea cristică îl luminează pe rebelul inteligent care merge pe calea de mijloc.

Raza Cristică ne salvează de Buddhaşii Pratyeka din dreapta şi de tenebroşii Adepţi din stânga.

Materiile rele, elementele psihice indezirabile pe care Iniţiatul le poartă înăuntru, sunt eliminate de Raza Cristică.

Isis inefabila, Divina şi Venerabila Mamă Saitică a străvechilor Mistere Egiptene, ca o rază a Fiului său, Cristosul, elimină emanaţiile Obstinatului care constrâng.

Isis, căreia nici un muritor nu i-a ridicat vălul, este Fiica Fiului său, Raza Cristică teribilă.

Într-un poem de Schiller, un tânăr care cutează să ridice vălul Mamei Saitice, cade mort instantaneu văzând Adevărul dezgolit pe chipul Zeiţei.

Cel ce are urechi de auzit să audă, şi cine are pricepere să priceapă, căci aici este înţelepciune.

□ CAPITOLUL 69 □

Şi s-a întâmplat atunci, când Primul Mister a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, că Toma s-a apropiat şi a spus: „Doamne, cel ce adăposteşte lumina, are urechi, şi mintea mea a înţeles cuvintele tale. Acum, aşadar, porunceşte-mi să spun limpede tălmăcirea acestor cuvinte".

Şi Primul Mister i-a răspuns lui Toma: „Îţi poruncesc să spui tălmăcirea

imnului pe care Pistis Sophia l-a intonat pentru mine”.

Toma, Toma particular al fiecăruia dintre noi, nu-l acceptă decât pe învăţătorul lumii, Cristosul intim în interiorul fiecăruia dintre noi.

Toma care există în fiecare dintre noi, îşi pune mintea în mâinile Cristosului intim şi nu-l acceptă decât pe Cristosul intim. Evanghelia lui Toma este minunată.

Cine îşi pune mintea în mâinile Cristosului intim şi nu-l acceptă decât pe Cristosul intim, merge pe drumul Eliberării finale, iar demonii minţii nu-l vor putea învinge nicicând.

Toma este unul din cei Doisprezece în noi înşine, o parte a propriei noastre Fiinţe.

Mintea lui Toma nu primeşte decât cuvintele Cristosului.

Toma tălmăceşte imnul Sophiei prin Odele lui Solomon.

Toma răspunse, zicând: „Doamne, în ce priveşte imnul Pistis Sophiei cântat când a fost salvată din Haos, puterea ta de lumină a proorocit odinioară prin Solomon, fiul lui David, în Odele sale:

1. Am fost eliberat de legături şi am zburat la tine, oh, Doamne!

2. Căci tu ai stat la dreapta mea, salvându-mă şi ajutându-mă.

3. Tu i-ai oprit pe adversarii mei şi ei nu s-au arătat întrucât chipul tău era cu mine, salvându-mă în îndurarea ta.

4. Am fost dispreţuit în faţa mulţimii şi condamnat, şi am fost ca plumbul în ochii lor.

5. Prin tine am primit o putere care m-a ajutat; căci tu ai pus lămpi la dreapta mea şi la stânga mea, pentru ca în nici o parte să nu-mi lipsească lumina.

6. Tu m-ai protejat cu umbra milei tale, şi eu am schimbat straturi de piele.

7. Cu mâna ta dreaptă m-ai ridicat şi ai luat boala de la mine.

8. Am devenit puternic în adevărul tău şi m-am purificat în virtutea ta.

9. Duşmanii mei s-au îndepărtat de mine şi am fost îndreptăţit prin bunătatea ta, căci sprijinul tău durează toată veşnicia.

Aceasta este, Doamne, tălmăcirea căinţei pe care Pistis Sophia a grăit-o când a fost salvată din Haos. Ascultă ca eu să pot vorbi deschis.

Astfel, deci, mesajul puterii tale de lumină prin Solomon: «Am fost eliberat de legături şi am zburat la tine, oh, Doamne!», reprezintă cuvintele Pistis Sophiei: «Sunt liberă de legăturile întunericului şi am venit la tine, oh. Lumină!»

Şi cuvintele puterii tale: «Ai fost la dreapta mea, salvându-mă şi ajutându-mă», sunt de asemenea cuvintele pe care Pistis Sophia le-a pronunţat: «Ai fost lumina care mă învăluia, salvându-mă şi ajutându-mă».

Şi cuvintele puterii tale de lumină: «Tu i-ai oprit pe adversarii mei şi ei nu s-au arătat», sunt cuvintele Pistis Sophiei: «Şi emanaţiile Obstinatului,

împotriva cărora luptam, tu le-ai oprit prin lumina ta şi nu s-au putut apropia de mine».

Şi cuvintele puteri tale: «Chipul tău era cu mine, salvându-mă în îndurarea ta», sunt cuvintele Pistis Sophiei: «Lumina ta era cu mine, salvându-mă cu raza ta de lumină».

Şi cuvintele puterii tale: «Am fost dispreţuit în faţa mulţimii şi condamnat», sunt cuvintele rostite de Pistis Sophia: «Emanaţiile Obstinatului m-au constrâns şi mi-au luat puterea, şi am fost dispreţuită înaintea lor şi aruncată în Haos fără lumina mea».

Şi cuvintele puterii tale: «Am fost ca plumbul în ochi lor», sunt ale Pistis Sophiei: «Când ele mi-au luat lumina, am devenit ca o materie fără viaţă înaintea lor».

Şi mai mult, cuvintele puterii tale: «Prin tine am primit o putere care m-a ajutat», sunt de asemenea cuvintele Pistis Sophiei: «Şi apoi a venit la mine o putere de lumină prin tine care m-a salvat».

Şi cuvintele pe care puterea ta le-a rostit: «Ai pus lămpi la dreapta mea şi la stânga mea pentru ca în nici o parte să nu-mi lipsească lumina», este cuvântul pe care l-a exprimat Pistis Sophia: «Puterea ta de lumină este la dreapta mea şi la stânga mea înconjurându-mă, pentru ca nici o parte din mine să nu fie lipsită de lumină».

Şi cuvântul pe care puterea ta l-a spus: «Tu m-ai protejat cu umbra milei tale», este din nou acelaşi cuvânt pe care l-a spus Pistis Sophia: „Şi m-ai acoperit cu raza ta de lumină».

Şi cuvintele puterii tale: «Am fost descoperit de straturi de piele», sunt ale Pistis Sophiei: «Şi m-au purificat de materiile mele rele şi am fost ridicată deasupra lor prin lumina ta».

Şi cuvintele puterii tale exprimate prin Solomon: «Mâna ta dreaptă este cea care m-a ridicat şi mi-a îndepărtat boala», sunt cuvintele Pistis Sophiei: «Şi raza ta de lumină m-a ridicat în lumina ta şi a scos din mine emanaţiile Obstinatului care mă constrângeau».

Şi cuvintele puterii tale: «Am devenit puternic în adevărul tău şi purificat în virtutea ta», sunt ale Pistis Sophiei: «Am devenit puternică în lumina ta şi mi-am purificat lumina în raza ta».

Şi cuvintele puterii tale: «Duşmanii mei s-au îndepărtat de mine», sunt cele rostite de Pistis Sophia: «Emanaţiile Obstinatului, care mă constrângeau, s-au îndepărtat de mine».

Şi cuvintele puterii tale exprimate prin Solomon: «Am fost îndreptăţit în bunătatea ta, căci sprijinul tău durează toată veşnicia», sunt cuvintele Pistis Sophiei: «Am fost salvată prin bunătatea ta, căci tu i-ai salvat pe toţi».

Aceasta este, deci, oh, Doamne, tălmăcirea căinţei pe care Pistis Sophia a grăit-o când a fost salvată din Haos şi eliberată de legăturile întunericului".

Îndurarea Cristosului ne salvează; însă trebuie să eliminăm, strat după

strat, multiplele defecte de tip psihologic.

Evident, fiecare defect are multiple agregate psihice care se desfăşoară în cele şapte şi în cele patruzeci şi nouă de niveluri ale Fiinţei.

În orice caz, şapte se multiplică cu şapte, tu o ştii.

Toma, realmente, nu este înţeles, este dispreţuit şi chiar condamnat de mulţi.

Este considerat pe nedrept necredincios şi sceptic pentru faptul că nu acceptă nimic ce nu vine direct de la Cristosul intim.

Puterea care-l ajută pe Iniţiat, este puterea Verbului Solar.

Straturi de piele trebuie să eliminăm.

În esoterism înseamnă să eliminăm strat după strat defectele noastre psihologice.

Mâna dreaptă a Cristosului intim trebuie să-l cureţe pe lepros, să-l vindece.

Doar Cristosul intim va putea să elimine din noi dezgustătoarea lepră a lui Lazăr.

Aceea este lepra oribilă a ticăloşiilor noastre.

Trebuie să purificăm lumina interioară în Raza Cristosului intim.

Neîncrederea Sfântului Toma (1613-1615)
Rubens, Koninklijk Museum, Anvers, Belgia

□ CAPITOLUL 70 □

Şi se întâmplă atunci, când Primul Mister l-a auzit pe Toma spunând aceste cuvinte, că a spus: „Bine ai grăit, prea bine, Toma binecuvântatule. Aceasta este tălmăcirea imnului Pistis Sophiei”.

Şi Primul Mister continuă zicându-le discipolilor săi: „Pistis Sophia a continuat să îmi cânte laude, spunând...”.

Primul Mister îl binecuvântează pe Toma şi aprobă tălmăcirea imnului Pistis Sophiei.

Cristosul secret în interiorul Adeptului îi conferă putere în Ceruri şi asupra Infernurilor.

Hermes Trismegistul spune: „Vei separa pământul de foc, subtilul de dens, încet, cu mare îndemânare; urcă de la Pământ la Cer şi coboară din Cer pe Pământ, şi primeşte astfel virtutea lucrurilor superioare şi a celor inferioare”.

Materia puterilor-lumină este Mercurul Filosofiei Secrete, sufletul metalic al Spermei Sacre, viu rezultat al ştiinţei transmutatorii a lui Yesod-Mercur.

Emanaţiile Obstinatului sunt agregatele psihice, Mercurul Sec, elementele indezirabile pe care le purtăm înăuntru.

Cristosul ne eliberează de Adamas, Principele Karmei Superioare.

Sophia cântă un alt cânt de laudă.

„1. Îţi cânt un imn: Prin porunca ta m-ai scos din Aeonul cel mai înalt, care se află deasupra, şi m-ai dus în regiunile care sunt dedesubt.

2. Şi tot prin porunca ta m-ai salvat din regiunile inferioare, şi prin tine ai pus acolo materia din puterile-lumină ale mele, şi eu am văzut-o.

3. Şi ai risipit departe de mine emanaţiile Obstinatului, care mă asupreau şi-mi erau potrivnice, şi mi-ai dat putere pentru a mă elibera de legăturile emanaţiilor lui Adamas.

4. Şi tu ai zdrobit baziliscul cu şapte capete aruncându-l cu mâinile tale şi m-ai pus peste materia lui. Tu l-ai nimicit pentru ca din ceasul acela seminţia lui să nu se mai ridice.

5. Şi tu ai fost cu mine, dându-mi putere în toate acestea, iar lumina ta m-a cuprins din toate părţile, şi prin tine ai făcut neputincioase toate emanaţiile Obstinatului.

6. Căci tu le-ai luat puterea luminii lor şi ai eliberat drumul meu ca să mă conduci afară din Haos.

7. Şi m-ai scos din întunecimile materiale şi ai luat din ele puterile mele, cărora le răpiseră lumina.

8. Ai pus în ele lumină purificată, şi în toate mădularele mele în care nu era lumină, ai pus lumină purificată din lumina din înalt.

9. Şi ai eliberat calea pentru ele (mădularele mele), şi lumina chipului

tău a devenit viaţă fără de pieire.

10. M-ai dus deasupra Haosului şi a nimicirii, pentru ca toate materiile care sunt în acea regiune să fie eliberate şi toate puterile mele înnoite în lumina ta, şi pentru ca lumina ta să fie în toate.

11. Tu ai pus în mine lumina razei tale şi eu am devenit o lumină purificată. Acesta este, repet, al doilea imn pe care Pistis Sophia l-a cântat. Cine a înţeles această căinţă să vină înainte şi să o grăiască".

Baziliscul cu şapte capete, este Egoul cu cele şapte păcate capitale ale sale care se înmulţesc neîncetat în interiorul nostru.

Noi, cu ajutorul Cristosului intim, trebuie să le răpim tenebrelor lumina.

În Abis avem elemente abominabile, monştri ai Infernului care trebuie să fie ucişi de Cristosul intim.

Acesta este felul în care putem să scoatem din acele ticăloşii tenebroase, lumina pe care ne-au furat-o.

Odată moarte agregatele infernale create prin erorile noastre, lumina şi puterile divine se întorc la Iniţiat.

Puterile Iniţiatului sunt înnoite în lumina Cristosului intim.

□ CAPITOLUL 71 □

Când Primul Mister terminase de spus aceste cuvinte, Matei veni înainte şi spuse: „Eu am înţeles tălmăcirea imnului pe care Pistis Sophia l-a grăit. Acum, deci, porunceşte-mi să o spun deschis".

Şi Primul Mister a răspuns şi a zis: „Îţi poruncesc, Matei, să rosteşti tălmăcirea imnului pe care Pistis Sophia l-a rostit".

Şi Matei a răspuns şi a zis: „Despre tălmăcirea imnului pe care Pistis Sophia l-a rostit, astfel puterea ta de lumină a proorocit odinioară în Odele lui Solomon".

Matei, conform Ştiinţei, vorbeşte în Evanghelia sa în mod ştiinţific, anunţând vremurile sfârşitului în care ne aflăm acum.

Matei, potrivit Ştiinţei, vorbeşte în Pistis Sophia.

Matei este una din părţile autonome şi independente ale propriei noastre Fiinţe. Acea partea care se înţelege cu Ştiinţa pură.

Ştiinţa pură este Ştiinţa Fiinţei; să se facă diferenţa între Ştiinţa Cristosului şi cea a Anticristului.

În aceste timpuri de criză mondială şi de faliment al tuturor principiilor, ştiinţa Anticristului face miracole şi minuni înşelătoare.

Orice genunchi îngenunchează în faţa Anticristului; acesta fabrică bombe atomice, bombe N, bombe H, radiaţii mortale, rachete dirijate pe Lună, etc.

Ştiinţa materialistă a Anticristului, cu toată putreziciunea sa de teorii şi de utopii absurde, de ipoteze şi de barbarisme de tot felul, este adorată de Marea Prostituată.

Numărul Marii Prostituate este 666, tu o ştii.

Mercurul ne coboară din înalt până în Haos, însă de asemenea ne scoate din Abis şi ne readuce la Aeonul Treisprezece.

Este evident că prin sex coborâm, cădem sau urcăm.

În Misterele Sexului se află Lucifer, Făcătorul de Lumină.

Lucifer este scară pentru a coborî, Lucifer este scară pentru a urca. Trebuie să facem diferenţa între o cădere şi o coborâre.

În Înaltul din mijloc se află aceia care urmează Calea Spirală nirvanică, aceia care nu merg pe Cărarea Octuplă.

Evident, cei de pe Spirală suferă mai puţin căci triumfurile lor sunt mai mici.

Cei de pe Calea Directă suferă nespus pentru că triumfurile lor sunt mai mari.

Cristosul ne eliberează şi ne dă putere asupra legăturilor pentru a le slăbi.

Cristosul intim zdrobeşte oribilul şarpe Python cu şapte capete, Şarpele Tentator din Eden (abominabilul organ Kundartiguador); Domnul ne ridică deasupra rădăcinilor sale malefice pentru a putea dezintegra până şi sămânţa sa, dezgustătorii germeni ai desfrâului.

Cristosul ne ajută, şi numele său ne ilumineză în toţi Aeonii.

Matei tălmăceşte imnul Sophiei prin Odele lui Solomon.

„1. Cel ce m-a coborât din cele mai înalte regiuni care sunt deasupra, m-a condus afară din regiunile care sunt în adâncul de jos.

2. Cel care i-a dus pe cei care sunt în mijloc, m-a învăţat despre ei.

3. Cel care i-a risipit pe duşmanii mei şi pe adversarii mei, mi-a dat forţă peste legături ca să le dezleg.

4. Cel care a zdrobit şarpele cu şapte capete cu mâinile sale, m-a ridicat peste rădăcinile lui pentru ca eu să-i pot nimici sămânţa.

5. Şi tu erai cu mine, ajutându-mă; şi numele tău mă înconjura în toate regiunile.

6. Mâna ta dreaptă a distrus veninul defăimătorului; mâna ta a netezit drumul pentru credincioşii tăi.

7. Tu i-ai eliberat din morminte şi i-ai scos dintre cadavre.

8. Tu ai luat oasele moarte şi le-ai îmbrăcat cu un trup, şi celor care erau inerţi le-ai dat putere de viaţă.

9. Calea ta a devenit nepieritoare, şi chipul tău deopotrivă.

10. Tu ai dus veacul veacurilor dincolo de distrugere şi reînnoirea luminii tale să fie temelie pentru ele.

11. Tu le-ai umplut de bogăţii şi au devenit un lăcaş sfânt.

Aceasta este, Doamne, tălmăcirea cântului pe care Pistis Sophia l-a grăit. Ascultă cu atenţie, ca eu să pot vorbi deschis.

Cuvântul pe care puterea ta l-a grăit prin Solomon: «Cel ce m-a coborât din cele mai înalte regiuni care sunt deasupra, de asemenea m-a condus afară din regiunile care sunt în adâncul de jos», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a grăit: «Îţi cânt un imn; prin porunca ta m-ai coborât din acest Aeon care este deasupra şi m-ai condus în regiunile de dedesubt. Şi tot prin porunca ta m-ai salvat şi m-ai scos din regiunile care sunt dedesubt».

Şi cuvântul pe care puterea ta l-a rostit prin Solomon: «Cel care i-a dus pe cei care sunt în mijloc şi m-a învăţat despre ei», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a spus: «Şi tot prin porunca ta ai pus materia în mijlocul forţei mele să fie purificată, şi eu am văzul-o».

Şi, mai mult, cuvântul pe care puterea ta l-a spus prin Solomon: «Cel care i-a risipit pe duşmanii şi pe adversarii mei», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a spus: «Tu ai risipit departe de mine toate emanaţiile propriei mele decizii care mă opreau şi îmi erau potrivnice».

Şi cuvântul pe care forţa ta l-a rostit: «Care mi-a dat înţelepciune pentru a dezlega legăturile», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a zis: «Şi el mi-a dat înţelepciune ca să mă eliberez de legăturile acelor emanaţii».

Şi cuvântul pe care puterea ta l-a pronunţat: «Acela care a zdrobit şarpele cu şapte capete cu mâinile sale, el m-a ridicat peste rădăcinile lui, pentru ca eu să-i pot nimici sămânţa», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a spus: «Şi tu ai zdrobit şarpele cu şapte capete cu mâinile tale şi m-ai ridicat deasupra acestei materii. Tu ai distrus-o, pentru ca sămânţa ei să nu poată rodi din nou».

Şi cuvântul pe care puterea ta l-a vorbit: «Şi tu erai cu mine ajutându-mă», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a zis: «Şi tu erai cu mine, dându-mi forţă în toate acestea».

Şi cuvântul pe care puterea ta l-a rostit: «Şi numele tău mă înconjura în toate regiunile», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a grăit: «Şi lumina ta mă înconjura din toate părţile».

Şi cuvântul pe care puterea ta l-a spus: «Şi dreapta ta a distrus veninul calomniatorilor», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a zis: «Şi prin tine emanaţiile Obstinatului şi-au pierdut forţa, pentru că tu le-ai luat lumina forţei lor».

Şi cuvântul pe care puterea ta l-a rostit: «Mâna ta a netezit drumul pentru credincioşii tăi», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a zis: «Tu ai făcut dreaptă calea mea ca să mă scoţi din Haos, pentru că eu am avut încredere în tine».

Şi cuvântul pe care puterea ta l-a pronunţat: «Tu i-ai eliberat din morminte şi i-ai scos dintre cadavre», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a spus: «Tu m-ai eliberat din Haos şi m-ai scos din tenebrele materiale, adică, din întunecatele emanaţii care sunt în Haos, din care tu le-ai luat lumina».

Şi cuvântul pe care forţa ta l-a spus: «Tu ai luat oasele moarte şi le-ai îmbrăcat cu un trup, şi celor care erau inerţi le-ai dat putere de viaţă», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a rostit: «Şi tu ai luat toate puterile mele în

care nu era lumină şi le-ai dat lumină purificată, şi mădularelor mele, în care nu se manifesta nici o lumină, tu le-ai dat lumină de viaţă din Înaltul tău».

Şi cuvântul pe care puterea ta l-a rostit: «Calea ta a devenit nepieritoare, şi chipul tău deopotrivă», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a vorbit: «Şi tu ai îndreptat calea mea către tine, şi lumina chipului tău a devenit pentru mine viaţă nepieritoare».

Şi cuvântul pe care puterea ta l-a spus: «Tu ai dus Aeonul meu dincolo de distrugere pentru ca totul să poată fi eliberat şi reînnoit», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a zis: «M-ai dus deasupra Haosului şi a nimicirii, pentru ca toate materiile care sunt în acea regiune să fie eliberate şi toate puterile mele înnoite în lumina ta».

Şi cuvântul pe care puterea ta l-a rostit prin Solomon: «Pentru ca lumina ta să fie înmulţită în ele toate», este acelaşi pe care l-a rostit Pistis Sophia: «Ca lumina ta să fie în toate».

Şi cuvântul pe care puterea ta de lumină l-a rostit prin Solomon: «Tu l-ai umplut de bogăţii, şi el a devenit un lăcaş sfânt», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a spus: «Tu ai vărsat în mine lumina razei tale, şi eu am devenit lumină purificată».

Aceasta este, deci, Doamne, tălmăcirea cântului pe care Pistis Sophia l-a intonat".

Defăimătorii din stânga, şi de asemenea din dreapta, îşi risipesc vorbăria defăimătoare în mod inutil.

Ei îl judecă în mod absurd pe Iniţiat pentru că nu-l înţeleg.

Iniţiaţii Cărării Octuple a Buddhaşilor sunt criticaţi teribil pentru că nu sunt înţeleşi.

Mulţi sunt cei care crezând că-i înţeleg pe Iniţiaţii Căii Directe nu îi înţeleg.

Cel mai grav din toate acestea este că acei oameni nu înţeleg că nu înţeleg.

Iniţiatul este scos dintre cadavre şi înviat în Domnul.

Domnul adună oasele moarte, le îmbracă şi le dă putere de viaţă.

Să se înţeleagă toate acestea din punct de vedere psihologic, este evident că trebuie să înviem spiritual în Domnul.

Calea Domnului este nepieritoare, şi chipul lui deopotrivă.

Domnul interior profund, în interiorul Sanctuarului Fiinţei, ghidează cursul veacurilor.

Lumina Cristosului intim este mereu reînnoită.

De fiecare dată când se naşte un Avatar, lumina Domnului este reînnoită.

Orice Avatar, oricare ar fi epoca în care apare, este vehiculul Cristosului intim.

Astfel, deci, Cristosul intim, Domnul interior profund, este Maestrul

tuturor Maeştrilor.

Astfel, deci, Cristosul intim, Logosul Solar, este unicul Instructor pe care îl are lumea.

Cu adevărat Cristosul este unicul Maestru.

Cristos, Cristosul intim, Domnul interior profund, este Maestrul tuturor Maeştrilor.

Indiscutabil, şi în acord cu principiile ermetice, trebuie să urcăm de la Pământ la Cer şi din nou să coborâm şi să urcăm încă o dată, pentru a avea putere asupra a ceea ce este sus şi asupra a ceea ce este jos.

Acesta este felul în care vom pătrunde orice lucru dens şi vom domina orice lucru subtil.

Cine vrea să urce, trebuie mai întâi să coboare, orice exaltare este precedată de o înspăimântătoare şi teribilă umilire.

Mercurul trebuie să fie purificat neîncetat cu ajutorul ştiinţei transmutatorii şi dezintegrând elementele psihice indezirabile pe care le purtăm în interiorul nostru.

Cristosul risipeşte toate emanaţiile potrivnice şi inumane care în ansamblul lor constituie Eul însuşi.

Cuvântul Cristosului ne eliberează de legăturile acelor emanaţii ce constituie Egoul.

Cuvântul Cristosului intim ne permite să dezintegrăm Bestia interioară.

Cuvântul Domnului zdrobeşte Şarpele Tentator din Eden.

Graţie Verbului secret şi filosofal eliminăm rădăcinile desfrânate ale oribilului şarpe cu şapte capete ce se târăşte în noroiul pământului.

Trebuie să eliminăm până şi cele mai profunde rădăcini a ceea ce se numeşte desfrâu.

Cuvântul pe care Domnul intim îl vorbeşte, este acelaşi cu cel pe care îl rosteşte Pistis Sophia, iar Cristosul intim îi dă forţa Iniţiatului.

Cristosul intim vorbeşte, şi Pistis Sophia repetă vorbele sale.

Domnul distruge veninul calomniatorilor.

Domnul ia lumina forţei celor care au furat-o. Evident, elementele psihice inumane fură lumina.

Drumul Drept, Calea Directă, Cărarea Octuplă, ne conduce de la tenebre la lumină.

Aceia care au renunţat la fericirea Nirvanei din iubire pentru omenire, cei care posedă corpul de Nirmanakaya sau vehiculul de transformare solară, sunt Bodhisattvaşii autentici, care cu adevărat merg pe Calea Directă şi cunosc cuvântul Domnului.

Cristosul intim ne scoate din morminte şi ne eliberează dintre cadavre, aceasta o ştie orice adevărat Bodhisattva.

Bine ştiu Bodhisattvaşii ce sunt cadavrele egoice şi mormintele în care

acestea se află.

Fiecare Iniţiat este un Aeon pe care Domnul îl duce dincolo de moarte şi distrugere.

Vom fi eliberaţi şi reînnoiţi în Cristosul intim.

Domnul ne duce dincolo de Haos şi de distrugere.

Lumina este fundamentul Marii Opere.

Lumina Cristosului intim ne preschimbă în lumină purificată.

□ CAPITOLUL 72 □

Când Primul Mister l-a auzit pe Matei spunând cuvintele acestea, el a spus: „Bine ai vorbit, Matei cel mult iubit. Aceasta este tălmăcirea cântului pe care Pistis Sophia l-a cântat".

Emanaţiile potrivnice ale Obstinatului sunt, tocmai, iradiaţiile sau manifestările Conştiinţei egoice, subiective, inumane.

Sophia continuă să-şi cânte imnul.

Şi Primul Mister a continuat şi a zis:

„1. Zice-voi: Tu eşti Lumina din înalt, căci m-ai salvat şi m-ai condus până la tine şi nu ai permis ca emanaţiile Obstinatului, care îmi sunt potrivnice, să mă lipsească de lumina mea.

2. Oh, Lumină a Luminilor, laude îţi cânt ţie; tu m-ai salvat!

3. Oh, Lumină, tu ai condus forţa mea afară din Haos; tu m-ai salvat de cei care au coborât în întuneric.

Pistis Sophia a grăit şi cuvintele acestea. Acum, aşadar, cel a cărui minte pricepe, înţelegând cuvintele pe care Pistis Sophia le-a grăit, să vină înainte şi să le tălmăcească".

Lumina Luminilor ne salvează intim când lucrăm în Marea Operă.

Ei, tenebroşii, coboară în tenebrele non Fiinţei şi se reduc la praf cosmic.

Maria, Marah, Isis, Adonia, Tonantzin, este Divina Mamă Kundalini, Femeia-Şarpe.

Petru trebuie să-l nege pe Cristos de trei ori, stă scris: „Înainte să cânte cocoşul te vei lepăda de mine de trei ori".

Acestea sunt cele trei purificări prin fier şi prin foc înainte de învierea Cristosului intim în noi.

De trei ori trebuie să coboare Petru în Abis pentru a lucra în tenebre.

Cocoşul este GAIO, IAO, Mercurul Filosofiei Secrete.

Triumful lui GAIO este reuşita Mercurului Sulfurat, învierea Domnului.

Maria se teme de Petru.

Când Primul Mister a terminat de spus cuvintele acestea discipolilor săi, Maria veni înainte şi spuse: „Doamne, mintea mea este întotdeauna gata să priceapă, şi în orice moment să vin înainte să dau tălmăcirea cuvintelor pe

care le-a pronunţat; însă eu mă tem de Petru căci el m-a ameninţat şi urăşte sexul nostru".

Şi când ea a spus acestea, Primul Mister i-a zis ei: „Oricine se va simţi plin de spiritul Luminii trebuie să vină înainte şi să rostească tălmăcirea a ceea ce spun eu, nimeni nu va putea să-l împiedice s-o facă. Acum, aşadar, oh, Maria, dă-ne tălmăcirea cuvintelor pe care Pistis Sophia le-a rostit".

Atunci, Maria răspunse, şi îi spuse Primului Mister înconjurat de discipolii săi: „Doamne, despre tălmăcirea cuvintelor pe care Pistis Sophia le-a grăit, puterea ta de lumină a proorocit mai înainte prin David, în Psalmul 29".

Marah, Divina Mamă Kundalini, ştie foarte bine că puterea de lumină a Cristosului intim a profetizat prin David, Regele Sionului.

Maria tălmăceşte cântul Sophiei prin Psalmul 29.

„1. Eu te voi înălţa, oh, Doamne, căci tu m-ai primit şi nu i-ai întărit pe duşmanii mei.

2. Oh, Doamne, Dumnezeul meu, am strigat către tine şi tu m-ai vindecat.

3. Oh, Doamne, tu ai eliberat sufletul meu din infern; tu m-ai izbăvit de cei care au căzut în Abis".

Domnul ne salvează din infern; Domnul ne eliberează din măruntaiele acelor agregate psihice care au căzut în Lumile Infernale.

□ CAPITOLUL 73 □

Şi când Maria a spus acestea, Primul Mister i-a zis ei: „Bine ai vorbit, Maria, cea binecuvântată".

Şi el continuă să vorbească, şi le zise discipolilor săi: „Sophia îşi continuă cântecul, şi spuse...".

Sophia spune ceea ce Domnul spune, pentru că Sophia este rezultatul multiplelor dedublări ale Domnului.

Sophia îşi continuă cântul.

„1. Lumina a fost salvatoarea mea.

2. Şi a schimbat tenebrele mele în lumină, şi a destrămat Haosul care mă înconjura şi m-a încins cu lumină".

Când Primul Mister a terminat de spus aceste cuvinte, Marta veni înainte şi zise: „Doamne, puterea ta a proorocit altădată prin David despre aceste cuvinte, în Psalmul 29".

Lumina o salvează pe Pistis Sophia. Indiscutabil, doar Lumina Luminii, Tatăl tuturor Luminilor dedublat în Cristosul intim, ne poate salva.

Marta tălmăceşte Psalmul 29.

„10. Domnul a fost ajutorul meu.

11. El a schimbat plângerea mea în bucurie; el a sfâşiat veşmântul meu

de doliu şi m-a încins cu bucurie”.

Când Primul Mister a auzit aceste cuvinte ale Martei, a spus: „Bine ai vorbit, Marta, foarte bine”.

Şi Primul Mister a continuat şi le-a zis discipolilor săi: „Pistis Sophia a continuat cântul şi a spus...”.

Domnul interior profund preschimbă plângerea în bucurie, el sfâşie veşmântul de doliu şi ne încinge cu bucurie.

Mult se suferă în Marea Operă, însă Domnul ne salvează din Abis şi ne umple de plenitudine.

Sophia îşi continuă cântul.

„1. Puterea mea, cântă tu laude luminii şi nu uita toate puterile Luminii care ţi-au fost acordate.

2. Şi puterile care sunt în tine să laude numele sfântului său mister.

3. Cel care iartă toate nelegiuirile tale, cel care te salvează de toate spaimele cu care te-au chinuit emanaţiile Obstinatului.

4. Cel care a salvat lumina ta de emanaţiile Obstinatului care aparţin distrugerii; cel care te-a încununat cu lumină în compasiunea sa până când te-a mântuit.

5. Cel care te-a umplut de lumină purificată; şi principiul tău va fi reînnoit precum un Invizibil din înalt.

Prin aceste cuvinte Pistis Sophia a cântat laude pentru că ea a fost salvată şi îşi amintea tot ceea ce eu făcusem pentru ea”.

Lumina care ne-a fost dată sau care ni se acordă când Egoul moare, este lumina Cristosului intim.

Puterile Pistis Sophiei, toate părţile independente ale Fiinţei, trebuie să cânte laude Domnului interior profund.

Doar Cristosul intim ne poate ierta şi salva de toate amărăciunile.

Nu negăm, totuşi, că Cristosul intim conferă puterea de a ierta păcatele Divinei sale Mame Kundalini, Femeia-Şarpe.

Emanaţiile Obstinatului ne îngrădesc şi ne amărăsc viaţa.

Domnul ne încununează cu lumina sa şi ne salvează.

Domnul ne umple cu lumină purificată.

Principiile noastre, reînnoite prin Domnul, strălucesc glorios.

□ CAPITOLUL 74 □

Şi când Primul Mister a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, el le-a zis: „Cel care a înţeles tălmăcirea acestor cuvinte să vină înainte şi să o spună deschis”.

Maria din nou veni înainte şi spuse: „Doamne, despre aceste cuvinte prin care Pistis Sophia a cântat laude, puterea ta de lumină aşa a proorocit prin David”.

Puterea de lumină a Domnului a profetizat prin David, Regele Sionului.

David, în mod cert, a fost un mare Iniţiat prin care s-a exprimat puterea de lumină a Cristosului intim.

David a obţinut anihilarea budistă.

Maria tălmăceşte prin Psalmul 102.

„1. Sufletul meu, binecuvântează-l pe Domnul, şi toată fiinţa mea să laude Sfântul său Nume.

2. Sufletul meu, laudă-l pe Domnul şi nu uita răsplătirile lui.

3. Cel care iartă toate fărădelegile tale; cel care vindecă toate bolile tale.

4. Cel care izbăveşte viaţa ta din stricăciune; cel care te încununează cu milă şi îndurare.

5. Cel care-ţi satisface aspiraţiile prin lucruri bune; tinereţea ta se va înnoi ca aceea a unei acvile.

Adică: «Sophia va fi ca Invizibilii care se află în înalt»; de aceea, el a spus: «Ca o acvilă», întrucât cuibul acvilei este în înalt, şi Invizibilii de asemenea se află în înalt; adică: «Pistis Sophia va străluci precum Invizibilii, aşa cum a fost de la început»”.

Şi când Primul Mister o auzi pe Maria spunând aceste cuvinte, i-a spus: „Bine ai vorbit, Maria, cea binecuvântată”.

Tinereţea veşnică este înnoită cu Elixirul de viaţă lungă.

Cel care învie în Domnul se va bucura de Elixirul de viaţă lungă, şi de aceea se va preschimba într-un mutant.

Pistis Sophia, adică, Iniţiatul înviat, intră în Ordinul Superior pe care Logosul l-a stabilit în Natură.

Membrii nemuritori ai acelui Ordin secret, deşi sunt vizibili, sunt invizibili pentru omenire.

Aceşti fraţi formează Cercul Conştient al Umanităţii Solare, care acţionează asupra centrilor superiori ai Fiinţei.

Fraţii Ordinului Superior lucrează intens de-a lungul a nenumărate secole ajutând omenirea.

Fraţii Ordinului Superior sunt dotaţi cu puteri teribil de divine.

Fraţii Ordinului Superior sunt „Şerpi cu Pene”, Acvile ale Spiritului.

Sophia este dusă într-o regiune sub al Treisprezecelea Aeon şi introdusă într-un nou mister.

După aceea, Primul Mister a continuat să vorbească, şi le-a spus discipolilor săi: „Am luat-o pe Pistis Sophia şi am condus-o într-o regiune care se află sub al Treisprezecelea Aeon, şi am introdus-o într-un nou mister al Luminii care nu este din Aeonul său, regiunea Invizibililor. De asemenea, i-am dat un imn al Luminii, pentru ca din acel moment Guvernatorii Aeonilor să nu mai aibă putere asupra ei. Şi am dus-o în acea regiune până când voi putea veni după ea şi să o duc în regiunea ei cea mai elevată.

Şi când am dus-o în acea regiune, ea rosti cântul acesta...".

Într-o regiune care se află sub al Treisprezecelea Aeon există un anumit mister pe care îl cunosc doar Marii Iniţiaţi.

Sophia continuă să cânte.

„1. În adevăr eu am avut încredere în Lumină; şi ea şi-a amintit de mine şi a ascultat cântul meu.

2. Ea a scos puterile mele afară din Haos şi din întunericul de jos al întregii materii, şi ea m-a ridicat. Ea m-a pus într-un Aeon mai înalt şi mai sigur, sublim şi grandios; ea m-a pus pe calea ce duce la regiunea mea.

3. Şi mi-a încredinţat un nou mister care nu este în Aeonul meu, şi mi-a dat un imn al Luminii. Acum, aşadar, oh, Lumină, toţi Guvernatorii vor vedea ceea ce tu ai făcut în mine şi se vor teme şi vor avea credinţă în Lumină.

Acest cânt l-a cântat Pistis Sophia, bucurându-se că a fost scoasă afară din Haos şi dusă în regiunile care sunt sub al Treisprezecelea Aeon.

Acum, aşadar, acela a cărui minte este liniştită şi care a înţeles tălmăcirea gândului cântului pe care Pistis Sophia l-a cântat, să vină înainte şi să-l spună".

Andrei veni înainte şi spuse: „Doamne, aceasta este ceea ce puterea ta de lumină a proorocit cândva prin David".

Misterul secretului Daath este înţeles doar de foarte puţini.

Andrei interior al fiecăruia dintre noi, cu faimoasa lui cruce în X, deja explicat în capitole anterioare din această carte, exclamă, spunând: „Domnul meu, aceasta este ceea ce puterea ta de lumină a profetizat prin David".

Andrei tălmăceşte după Psalmul 39.

„1. Cu răbdare l-am aşteptat pe Domnul; el s-a plecat spre mine şi mi-a ascultat plângerea.

2. El mi-a scos sufletul afară din abisul nenorocirii şi afară din dezgustătoarea mlaştină; el mi-a pus picioarele pe o stâncă şi mi-a îndreptat paşii.

3. El a pus în gura mea un nou cânt, un cânt de laudă Dumnezeului nostru. Mulţi vor vedea şi se vor teme, şi îşi vor pune speranţele în Domnul".

Şi când Andrei a spus gândul Pistis Sophiei, Primul Mister i-a zis: „Bine ai grăit, Andrei, binecuvântatule".

Stânca vie a Adevărului este Piatra Filosofală.

□ CAPITOLUL 75 □

Şi el continuă să vorbească, şi le spuse discipolilor săi: „Acestea sunt întâmplările de care a avut parte Pistis Sophia. Şi când eu o dusesem în regiunea care se află sub al Treisprezecelea Aeon şi eram pe punctul de a merge la lumină şi de a mă separa de ea, mi-a zis...".

Pistis Sophia trece prin teribile întâmplări de-a lungul Cărării Octuple.

Dialogul între Sophia şi Lumină.

„Oh, Lumină a Luminilor, tu te vei duce la Lumină şi mă vei lăsa. Şi Tiranul Adamas va şti că tu m-ai părăsit, şi va şti că Salvatorul meu nu este aici. Şi el va reveni în această regiune, el şi toţi Guvernatorii săi care mă urăsc, şi Obstinatul va da puteri emanaţiei sale cu chip de leu, astfel că ei vor veni, şi toţi mă vor asupri şi-mi vor lua toată lumina pentru ca eu să rămân fără putere şi din nou fără lumină. Acum, deci, oh, Lumină şi Lumina mea, ia-le forţa luminii lor pentru ca să nu mă poată opri de azi înainte”.

Drumul care ne conduce la Lumina Luminii este Calea Tăişului de Cuţit. Această cale este plină de pericole pe dinăuntru şi pe dinafară.

Lumina a promis să pecetluiască regiunile Obstinatului.

„Şi când eu am auzit aceste cuvinte pe care Pistis Sophia mi le-a spus, eu i-am răspuns, zicând: Tatăl meu, care m-a zămislit, încă nu mi-a dat poruncă să le iau lumina; dar eu voi pecetlui regiunile Obstinatului şi ale tuturor Guvernatorilor lui care te urăsc, pentru că tu ai avut credinţă în Lumină.

Şi de asemenea voi pecetlui regiunile lui Adamas şi ale Guvernatorilor săi, pentru ca nici unul să nu poată lupta împotriva ta până când timpul lor se va împlini şi va veni momentul când Tatăl meu îmi va porunci să le iau lumina”.

Cristos îl salvează pe Iniţiat şi îl protejează de Tiranul Adamas şi de atacurile tenebroşilor şi ale Guvernatorilor.

Cristos în pustiu slujit de îngeri (1653)
Charles Le Brun, Muzeul Louvre, Paris, Franţa

□ CAPITOLUL 76 □

„Şi apoi i-am zis ei: ia aminte, căci îţi voi vorbi despre vremea lor, în care se vor petrece lucrurile pe care ţi le spun. Se vor petrece când se vor fi împlinit trei vremuri.

Pistis Sophia a răspuns şi mi-a zis: «Oh, Lumină, cum voi putea şti când se împlinesc cele trei vremuri, pentru ca să mă bucur şi să mă veselesc căci va fi aproape vremea în care mă vei duce în regiunea mea, şi să mă bucur deopotrivă căci va fi venit vremea în care le vei lua puterea de lumină tuturor celor care mă urăsc, pentru că am avut credinţă în lumina ta?»”

Iniţiatul care vrea Eliberarea finală va trebui să se elibereze de Adamas şi de Guvernatorii Cosmosului, şi de vibraţiile Obstinatului.

În timpul şi la momentul său, Cristosul intim, în interiorul Iniţiatului, va trebui să rezolve negocierile cu Adamas şi Guvernatorii pentru a o elibera pe Pistis Sophia.

Trei indică perfecţiune totală. Doar când se împlinesc trei vremuri, Iniţiaţii obţin Eliberarea finală.

Cum va şti Sophia că momentul Eliberării sale finale a venit.

„Şi eu am răspuns şi i-am zis: când vei vedea poarta Comorii Marii Lumini, care se deschide după al Treisprezecelea Aeon şi care este la stânga, când acea poartă va fi deschisă, atunci cele trei timpuri se vor fi împlinit.

Pistis Sophia a răspuns din nou şi a zis: «Oh, Lumină, cum voi şti eu — fiind în această regiune— că acea poartă s-a deschis?»”

Poarta Comorii Marii Lumini trebuie să se deschidă dincolo de al Treisprezecelea Aeon.

Înainte de a ni se încredinţa Paza Porţii Universului trebuie să fi plătit totul la Poarta Comorii Marii Lumini.

Cine are pricepere să priceapă, căci aici este înţelepciune.

Nu este posibil să ieşim din Univers fără să fi rezolvat toate negocierile noastre la Poarta Comorii.

Ce se va petrece în acea vreme.

„Şi eu i-am răspuns şi i-am zis: când se va deschide poarta, cei ce se află în toţi Aeonii o vor şti pentru că Marea Lumină va predomina în toate regiunile lor. Dar vezi, eu am aranjat ca ei să nu-ţi poată face nici un rău până când se împlinesc cele trei timpuri. Şi tu vei avea puterea să mergi în cei Doisprezece Aeoni ai lor după placul tău şi de asemenea să te întorci şi să intri în regiunea ta, care se află sub al Treisprezecelea Aeon, şi în care te afli acum. Însă nu vei avea puterea să intri pe poarta din înalt, care este în al Treisprezecelea Aeon, ca să intri în regiunea ta, de unde ai coborât. În plus, când cele trei timpuri vor fi împlinite, Obstinatul şi toţi Guvernatorii săi, din nou te vor asupri ca să-ţi ia lumina, fiind furioşi pe tine şi gândind că tu ai închis puterea lor în Haos şi că le-ai luat lumina lor. El va fi atunci mânios pe tine ca să ia lumina ta să o trimită în Haos şi să ajungă la emanaţia lui pentru

ca el să poată ieşi din Haos şi să urce în regiunea lui. Adamas va încerca să obţină asta, însă eu îi voi lua toate forţele şi ţi le voi da ţie, şi voi veni să le iau. Acum, aşadar, dacă te vor asupri în acele momente, cântă laude Luminii, şi nu voi întârzia să-ţi vin în ajutor. Degrabă voi veni la tine în regiunile care se află sub tine. Şi eu voi coborî în regiunile lor pentru a le lua lumina. Şi voi veni în această regiune în care te-am adus şi care este sub al Treisprezecelea Aeon, până când te voi duce în regiunea din care ai venit.

Şi când Pistis Sophia a auzit aceste cuvinte, ea s-a bucurat cu multă bucurie. Iar eu am dus-o în regiunea care se află sub al Treisprezecelea Aeon. Eu m-am dus către Lumină şi m-am separat de ea".

Când ni se încredinţează Paza Porţii Universului, Marea Lumină străluceşte în toţi Aeonii.

Până în ultimele momente, înainte să ni se încredinţeze Paza Porţii Universului, Pistis Sophia este atacată de Adamas şi de Obstinat, şi de Guvernatorii Universului.

Cel care scrie acestea a însoţit câţiva Gemeni până la Poarta Universului, şi de aceea poate explica acest mister.

Fericiţi aceia care reuşesc să iasă din Univers pentru a intra în lumina increată.

Cei care intră în sânul Marii Realităţi posedă gloriosul corp de Dharmakaya.

Aceia care posedă corpul de Dharmakaya se cufundă în fericirea vieţii libere în mişcarea ei.

Este nesfârşită fericirea acelora care se cufundă în sânul Marii Realităţii.

Adamas încearcă s-o captureze pe Pistis Sophia, însă Cristosul intim luptă împotriva lui Adamas şi îl învinge.

Pistis Sophia cântă laude Luminii, iar Cristosul o ajută.

Domnul interior profund trebuie să o ducă pe Pistis Sophia în regiunea lui Daath înainte de a o duce în cele din urmă cu mult dincolo de Aeonul Treisprezece, locul Marii Lumini.

Cristosul o scoate pe Pistis Sophia din regiunea misterioasă a lui Daath când consideră necesar, şi o aduce în regiunea lui Daath când devine indispensabil.

Regiunea lui Daath este absolut sexuală.

Sephira Daath este relaţionată cu marile mistere ale lui Lingam-Yoni.

Marii Iniţiaţi trebuie să lucreze unele perioade cu ştiinţa transmutaţiei a lui Yesod-Mercur.

Când Iniţiaţii de la „miazăzi" lucrează cu ştiinţa transmutaţiei, atunci potirul Templului apare fără capacul său metalic.

Când Iniţiatul nu lucrează în Daath, misterul care se află sub Aeonul Treisprezece, atunci potirul Templului străluceşte cu capacul său de aur.

Timpul pentru Eliberarea finală a Sophiei s-a împlinit.

Şi toate aceste întâmplări, Primul Mister le-a povestit discipolilor săi căci ele i s-au întâmplat Pistis Sophiei. Şi el s-a aşezat pe Muntele Măslinilor, povestind toate aceste întâmplări în mijlocul discipolilor săi. Şi el a continuat şi le-a zis: „Şi după acestea, pe când mă aflam în lumea oamenilor şi m-am aşezat pe drumul care se află în această regiune care este Muntele Măslinilor, înainte de a-mi fi trimis veşmântul pe care eu îl lăsasem în Misterul Douăzeci şi Patru din interior, dar primul din exterior, care este Marele Necuprins în care eu eram înfăşurat, şi înainte ca eu să merg în înalt ca să primesc al doilea Veşmânt al meu —în timp ce eu eram aşezat în această regiune care este Muntele Măslinilor—, s-a împlinit vremea despre care îi spusesem Pistis Sophiei: Adamas şi toţi Guvernatorii lui te vor asupri".

În Misterul Douăzeci şi Patru, care funcţionează după legile Misterului Şase, Cristosul îşi păstrează veşmântul.

Doar lucrând în Marea Operă cu regulile celui de-al Şaselea Mister reuşeşte Adeptul să se îmbrace cu tunica de glorie.

Adamas şi Guvernatorii diferitelor zone ale Universului îi pun piedici Iniţiatului.

□ CAPITOLUL 77 □

„Şi când a venit acel moment şi eu eram în lumea oamenilor aşezat cu voi în această regiune care este Muntele Măslinilor, Adamas a privit în jos din al Doisprezecelea Aeon şi a văzut regiunile Haosului, şi a văzut că forţa sa diabolică ce se află în Haos nu avea nici o lumină, pentru că eu îi luasem lumina de acolo; şi el a văzut-o, că era foarte întunecată şi că nu putea merge în acea regiune, adică, a celui de-al Doisprezecelea Aeon".

Adamas, iar şi iar, se înfurie pe Pistis Sophia când ea îşi ia lumina.

Puterile binelui şi ale răului luptă împotriva Iniţiatului, şi acesta trebuie să le învingă dacă vrea Eliberarea finală.

Este urgent să primim Paza Porţii Universului pentru a scăpa din lumea relativităţii.

Este înspăimântător războiul împotriva puterilor binelui şi ale răului înainte de a primi Adevărul final.

Adamas în lumea dualităţii, în maşinăria relativităţii, o pune pe Pistis Sophia să plătească datorii foarte vechi.

Emanaţiile tenebroase şi diabolice sunt relaţionate cu vechile datorii karmice.

Regiuni tenebroase înăuntrul regiunilor universale sunt rezultatul viu al Karmei.

Îngerii Legii îi pun pe Iniţiaţi să plătească datoriile karmice.

Întunecatul Haos îi aşteaptă pe cei care au datorii.

Cel care plăteşte, asuprit şi prigonit, rămâne fără lumină.

Pistis Sophia fără lumină suferă mult, splendorile sale sunt eclipsate în lupta antitezelor.

Adamas își amintește din nou de Pistis Sophia, crezând că ea este cea care i-a luat lumina.

„Atunci Adamas şi-a adus aminte din nou de Pistis Sophia şi s-a mâniat foarte tare pe ea, crezând că ea era cea care îi închisese forţa lui în Haos şi crezând că ea îi luase lui lumina. Şi era mânios foarte; adună mânie peste mânie şi emană din el o emanaţie tenebroasă şi o alta haotică şi diabolică pentru a o asupri prin ea pe Pistis Sophia. Şi el a făcut o regiune tenebroasă în regiunea lui pentru a o asupri pe Sophia. Şi i-a luat pe mai mulţi dintre Guvernatorii săi, şi au urmărit-o pe Pistis Sophia pentru ca cele două emanaţii tenebroase pe care Adamas le emisese să poată să o arunce în întunecatul Haos pe care el îl făcuse şi să o asuprească în acea regiune şi să o prigonească până când îi vor lua toată lumina, şi Adamas să-i poată lua lumina Pistis Sophiei ca s-o dea celor două emanaţii negre şi violente, pentru ca acestea să o ducă în marele Haos care este jos şi în tenebre, şi să o arunce în puterea lui întunecoasă şi haotică, în cazul în care ar fi capabilă să vină în acea regiune, dat fiind că rămăsese extrem de întunecată, întrucât eu îi luasem puterea sa de lumină.

Şi când ei au urmărit-o pe Pistis Sophia, ea strigă din nou şi cântă laude Luminii, căci eu îi spusesem: dacă te vor asupri, cântă-mi un imn şi eu voi veni degrabă să te ajut. Şi atunci, când ea fusese asuprită şi eu stăteam cu voi în această regiune care este pe Muntele Măslinilor, ea cântă laude Luminii, zicând...".

Iniţiatul care luptă pentru a ieşi din Universul relativităţii se resemnează, are credinţă în Cristosul intim. Totuşi, este dispus să-şi piardă lumina şi să cadă în Haos dacă Domnul interior aşa vrea.

Sophia cântă din nou un cânt Luminii.

„1. Oh, Lumină a Luminilor, eu am avut încredere în tine. Salvează-mă de toţi aceşti Guvernatori care mă urmăresc şi ajută-mă.

2. Pentru ca ei să nu-mi ia niciodată lumina mea, aşa cum a făcut-o forţa cu chip de leu. Căci lumina ta nu este cu mine, nici raza ta luminoasă ca să mă salveze. Mai mult, Adamas este şi mai mânios pe mine, zicându-mi: tu eşti cea care a închis forţa mea în Haos.

3. Acum, deci, oh, Lumină a Luminilor, dacă eu am făcut asta şi am închis-o, dacă eu am făcut vreo nedreptate acelei forţe,

4. Sau dacă eu am asuprit-o, cum ea m-a asuprit, atunci permite ca toţi Guvernatorii care mă urmăresc să-mi ia lumina şi să mă lase pustie.

5. Şi ca duşmanul Adamas să-mi urmărească forţa şi să mi-o ia, şi să-mi ia lumina şi s-o arunce în puterile sale negre care sunt în Haos, şi să păstreze forţa mea în Haos.

6. Acum, aşadar, oh, Lumină, sprijină-ţi în mine mânia ta şi ridică forţa ta asupra duşmanilor mei care s-au ridicat împotriva mea până la sfârşit.

7. Degrabă, degrabă, aşa cum mi-ai spus: eu te voi ajuta”.

Domnii Legii o urmăresc pe Pistis Sophia, însă aceasta are încredere în Cristosul intim.

□ CAPITOLUL 78 □

Şi când Primul Mister a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, le-a zis: „Cel care a înţeles cuvintele pe care le-am spus să vină înainte şi să spună tălmăcirea lor”.

Iacob veni înainte şi spuse: „Doamne, despre acest cânt pe care Pistis Sophia l-a cântat, puterea ta de lumină a proorocit înainte prin David în al şaptelea Psalm”.

Iniţiaţii, resemnaţi, se înclină înaintea verdictului Legii.

Iacob tălmăceşte cântul prin Psalmul 7.

„1. Oh, Doamne, Dumnezeul meu, în tine mi-am pus speranţele. Eliberează-mă de prigonitorii mei şi salvează-mă.

2. Şi cu adevărat el nicicând nu mi-ar fi furat sufletul ca un leu, nefiind cine să mă poată elibera şi salva.

3. Oh, Doamne, Dumnezeul meu, dacă eu am făcut asta, dacă mâinile mele au făcut o nedreptate,

4. Dacă eu le-am răsplătit în acelaşi fel celor ce m-au răsplătit cu rău, atunci îngăduie-mi să cad pustiită în faţa duşmanilor mei.

5. Şi îngăduie ca duşmanii mei să-mi urmărească sufletul şi să-mi calce viaţa la pământ, şi să-mi arunce onoarea în ţărână. (Pauză)

6. Ridică-te, oh, Doamne, în mânia ta, ridică-te ca să termini cu duşmanii mei.

7. Ridică-te după porunca ce tu ai poruncit-o”.

Şi când Primul Mister a auzit cuvintele pe care Iacob le spusese, el a zis: „Bine ai vorbit, Iacob, cel iubit”.

Iacob, Binecuvântatul Patron al Marii Opere din interiorul nostru, se resemnează şi aşteaptă verdictul Domnului.

□ CAPITOLUL 79 □

Şi Primul Mister a continuat şi le-a zis discipolilor săi: „Când Pistis Sophia a terminat de spus cuvintele acestui cânt, ea s-a uitat în urmă să vadă dacă Adamas şi Guvernatorii săi se întorseseră ca să meargă în Aeonul lor. Şi i-a văzut că o urmăreau. Atunci ea s-a întors spre ei şi le-a spus...”.

Lumina Domnului interior profund îl poate elibera pe Iniţiat de urmăritorii lui.

Sophia se adresează lui Adamas şi Guvernatorilor săi.

„1. De ce mă urmăriţi şi spuneţi că nu ar trebui să primesc ajutor şi că Lumina nu ar trebui să mă elibereze de voi?

2. Acum, deci, apărătorul meu este o lumină puternică, dar trebuie să rabde mult timp până când să-mi spună: eu voi veni să te ajut. Şi nu-şi va aduce mânia sa pururea asupra voastră. Dar aceasta este vremea de care el mi-a vorbit.

3. Acum, deci, dacă voi nu vă întoarceţi şi nu încetaţi să mă urmăriţi, Lumina îşi va pregăti forţa şi va fi gata cu toată puterea ei.

4. Şi puterea ei s-a pregătit, ca să vă ia luminile care se află în voi şi să vă arunce în întuneric; şi puterea ei a pregătit toate acestea ca să se întâmple, astfel ca să poată lua puterile voastre şi să le arunce la pământ.

Şi când Pistis Sophia a spus acestea, a privit spre regiunea lui Adamas şi a văzut tenebroasa şi haotica regiune pe care el o crease, şi a văzut de asemenea cele două emanaţii extrem de violente pe care Adamas le emanase pentru ca ele să o poată captura pe Pistis Sophia şi să o arunce în Haosul pe care el îl crease, şi să o oprime şi s-o prigonească în acea regiune până când ele îi vor fi luat toată lumina. Şi când Pistis Sophia a văzut aceste două emanaţii tenebroase şi întunecata regiune pe care Adamas o făcuse, i se făcu frică şi strigă către lumină".

Adamas, Legea, poate să-i facă să plătească şi să sufere pe Iniţiaţi, însă Cristosul intim ajută sufletul care vrea să scape din Universul relativităţii.

Sophia îi cântă din nou Luminii.

„1. Oh, Lumină, Adamas, făcătorul de violenţă, este mânios; el a creat o tenebroasă Emanaţie.

2. Şi de asemenea el a emanat un alt Haos, tenebros şi haotic, şi îl ţine pregătit.

3. Acum, deci, oh, Lumină, din Haosul pe care el l-a făcut ca să mă arunce acolo şi să-mi ia puterea de lumină, ia atunci de la el lumina lui.

4. Şi planul pe care el l-a urzit ca să-mi ia lumina, ei să o ia pe a lui; şi nedreptatea de care el a vorbit, de a-mi lua luminile, ia-o atunci pe toată a lui.

Acestea au fost cuvintele pe care Pistis Sophia le-a rostit în cântul ei. Acum, aşadar, cel al cărui spirit este liniştit să vină înainte şi să spună tălmăcirea cuvintelor pe care Pistis Sophia le-a spus în cântul ei".

Răul cade pe capul acelora care au făcut rău.

□ CAPITOLUL 80 □

Marta veni din nou înainte şi zise: „Doamne, spiritul meu este liniştit şi înţeleg cuvintele pe care tu le spui. Acum, deci, permite-mi să spun tălmăcirea deschis".

Şi Primul Mister răspunse şi îi zise Martei: „Îţi permit, Marta, să spui tălmăcirea cuvintelor pe care Pistis Sophia le-a spus în cântul său".

Şi Marta răspunse şi zise: „Doamne, acestea sunt cuvintele pe care puterea ta de lumină le-a proorocit mai înainte prin David în al şaptelea

Psalm, zicând...".

Dacă Iniţiatul nu se schimbă, dacă nu se căieşte, va cădea sub săgeţile Legii.

Marta tălmăceşte cuvintele Sophiei prin Psalmul 7.

„12. Dumnezeu este un apărător drept şi puternic, şi răbdător, care nu se mânie în fiecare zi.

13. De nu vă veţi întoarce, el îşi va ascuţi spada; şi şi-a încordat arcul şi îl are pregătit.

14. Şi el şi-a pregătit uneltele de moarte; el şi-a făcut săgeţile pentru cei pe care îi va arde.

15. Iată, nedreptatea a fost lucrată, şi a zămislit răul şi a născut nelegiuirea.

16. A săpat o groapă şi a făcut-o adâncă. Va cădea în groapa pe care a făcut-o.

17. Răul se va întoarce pe capul lui şi pe creştetul lui va coborî nedreptatea sa.

Când Marta a spus acestea, Primul Mister, care a privit în afară, i-a zis ei: „Bine ai grăit, Marta, cea binecuvântată".

Uneltele de moarte şi săgeţile Justiţiei sunt pregătite împotriva celor care încalcă Legea.

Nedreptatea produce nelegiuiri şi Legea cade asupra celor care o încalcă.

Fiecare cade în groapa pe care a săpat-o.

Răul se întoarce pe capul celui care l-a făcut.

Nedreptatea cade peste cel care a produs-o, aşa este Legea.

□ CAPITOLUL 81 □

Iisus o duce pe Sophia din nou în al Treisprezecelea Aeon.

Când Iisus a terminat de spus discipolilor săi toate întâmplările prin care trecuse Pistis Sophia când se afla în Haos şi chipul în care ea cântase laude Luminii care trebuia să o salveze şi să o scoată din Haos şi să o ducă în cei Doisprezece Aeoni, şi de asemenea felul în care o salvase de asupririle cu care o copleşiseră Guvernatorii Haosului pentru că ea vroia să meargă spre Lumină, Iisus a continuat să vorbească şi le-a zis discipolilor săi:

„Se întâmplă după toate acestea că am luat-o pe Pistis Sophia şi am condus-o în al Treisprezecelea Aeon, strălucind foarte tare, lumina ce mă înconjura fiind fără măsură. Am intrat în regiunea celor Douăzeci şi Patru de Invizibili, care străluceau nespus de mult. Şi ei s-au tulburat de o mare tulburare; o văzură pe Sophia care era cu mine. Pe ea o cunoşteau, dar nu ştiau cine eram eu şi mă considerau ca o emanaţie a Pământului-Lumină.

Şi când Pistis Sophia îşi văzu semenii, Invizibilii, se bucură nespus şi mă proslăvi dorind să rostească minunăţiile pe care le săvârşisem pentru ea jos,

în lumea fiinţelor umane până când o salvasem. Ea înaintă până în mijlocul Invizibililor şi, în mijlocul lor, îmi cântă laude, zicând..."

Doar Cristosul intim îi salvează pe Iniţiaţi şi le reglează datoriile.

Aceasta este posibil doar pe baza unor mari căinţe şi a unei profunde înţelegeri.

Regiunea celor Douăzeci şi Patru de Bătrâni este Aeonul Treisprezece.

Cei Douăzeci şi Patru de Bătrâni se află în noi înşine, sunt cele douăzeci şi patru de părţi zodiacale ale propriei noastre Fiinţe.

Cei Douăzeci şi Patru de Bătrâni cunosc foarte bine Sufletul Uman.

Cei Douăzeci şi Patru de Bătrâni ştiu că Cristosul este focul central al Pământului.

Cristos este INRI, focul central al Pământului şi al oricărui Soare sau Galaxii.

Focul Viu sau Filosofal arde în nucleul oricărei unităţi cosmice.

Sophia cântă laudele Luminii semenilor ei Invizibili.

„1. Eu îţi aduc mulţumiri, oh, Lumină, pentru că tu eşti o salvatoare şi în veci eliberatoare.

2. Voi cânta acest cânt Luminii pentru că m-a salvat şi m-a eliberat din mâinile Guvernatorilor, duşmanii mei.

3. Şi tu m-ai protejat în toate regiunile, tu m-ai salvat de legăturile şi de adâncimile Haosului şi din Aeonii Guvernatorilor sferei.

4. Şi când am ieşit din înalt, am parcurs regiunile în care nu este lumină, şi nu am putut să mă întorc în al Treisprezecelea Aeon, lăcaşul meu.

5. Pentru că în mine nu era nici lumină, nici putere. Puterea mea se slăbise cu totul.

6. Şi Lumina m-a salvat de toate amărăciunile mele. Eu am cântat laude Luminii şi ea m-a auzit când eu eram oprimată.

7. M-a călăuzit în creaţia Aeonilor ca să mă ducă în al Treisprezecelea Aeon, lăcaşul meu.

8. Eu îţi voi mulţumi, oh, Lumină, pentru că tu m-ai salvat; şi pentru grandioasele tale lucrări în mijlocul neamului oamenilor.

9. Când mi-a lipsit forţa, tu mi-ai dat-o, şi când mi-a lipsit lumina, tu m-ai umplut cu lumină purificată.

10. Eu eram în întunericul şi în umbra Haosului, înlănţuită de teribilele fiare ale Haosului, şi nu aveam nici o lumină.

11. Căci eu l-am provocat pe cel care comandă Luminii, şi am păcătuit şi l-am mâniat pe acela care porunceşte Luminii, pentru că eu ieşisem din regiunea mea.

12. Când am coborât şi mi-am pierdut lumina, şi am rămas fără lumină, nimeni nu mă ajuta.

13. Şi în amărăciunea mea am cântat laude Luminii şi ea m-a salvat de

necazul meu.

14. Şi mi-a rupt şi toate legăturile şi m-a scos din întuneric şi din amărăciunea Haosului.

15. Eu îţi voi mulţumi, oh, Lumină, tu care m-ai salvat, şi pentru minunatele tale lucrări pe care le-ai făcut în neamul oamenilor.

16. Şi tu ai sfărâmat porţile înalte ale întunericului şi zăvoarele Haosului.

17. Şi mi-ai permis să plec din regiunea în care am păcătuit şi în care mi-au luat lumina pentru că păcătuisem.

18. Am fost lipsită de misterele mele şi am coborât la porţile Haosului.

19. Şi când am fost oprimată am cântat laude Luminii. M-a salvat de toate chinurile mele.

20. Tu mi-ai trimis raza ta; mi-a dat forţe şi m-a salvat de toate necazurile mele.

21. Eu îţi voi mulţumi, oh, Lumină, pentru că tu m-ai salvat, şi pentru minunatele tale lucrări în neamul oamenilor.

Acesta este cântul pe care Pistis Sophia l-a cântat în mijlocul celor Douăzeci şi Patru de Invizibili, vrând ca ei să cunoască minunile pe care eu le făcusem pentru ea, şi vrând ca ei să ştie că eu am mers în lumea oamenilor şi le-am împărtăşit misterele din înalt. Acum, deci, acela care este exaltat în gândurile sale, să vină înainte şi să spună tălmăcirea cântului pe care Pistis Sophia l-a cântat".

Cristos este Lumina şi Viaţa; acela care are încredere în el, nicicând nu va umbla în întuneric.

Guvernatorii duşmani sunt agenţii Legii. Totuşi, trebuie să înţelegem semnificaţia parabolei; Maeştrii Karmei sunt obligaţi să aplice Legea.

Atât în înalt cât şi în profunzimile Haosului şi în afara Aeonilor există grave pericole.

Guvernatorii sferei întotdeauna ne cheamă să dăm socoteală în Tribunalele Justiţiei Obiective.

Când Iniţiatul îl provoacă pe cel care comandă Lumina şi încalcă Legea, cei care comandă Legea îl pedepseşte.

Cristosul intim trebuie să lucreze intens în interiorul omului Iniţiat pentru a dezintegra elementele psihice indezirabile şi a-l salva.

Violatorul Legii trăieşte în regiunile în care a încălcat Legea, însă Cristosul intim îl lasă să iasă din acele regiuni din compasiune şi cu condiţia supremei căinţe.

Iniţiatul căzut îşi pierde Sacrele Mistere şi cade în temniţele Haosului.

Cristosul intim coboară în lumea oamenilor şi îi face părtaşi la misterele din înalt de fiecare dată când este necesar.

Domnul se reîncarnează de fiecare dată când scade şi se degenerează Religia iar răul capătă putere.

□ CAPITOLUL 82 □

Când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte, Filip veni înainte şi zise: „Iisuse, Doamne, gândurile mele sunt exaltate, şi eu am priceput tălmăcirea cântului pe care Pistis Sophia l-a cântat. Profetul David a proorocit mai înainte despre asta în Psalmul 106, zicând...”.

Filip, în interiorul fiecărei fiinţe umane, este una din părţile autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Filip trebuie să-l înveţe pe Iniţiat să călătorească conştient în afara corpului fizic.

Filip trebuie să-l înveţe practic pe Iniţiat să-şi introducă însuşi corpul fizic în dimensiunile superioare pentru a călători prin Hiperspaţiu.

Marii Iniţiaţi pot să călătorească cu corpul lor fizic în locuri foarte îndepărtate de pe Pământ fără să aibă nevoie de vapoare, avioane, automobile, etc.

Există o cheie pentru a-l invoca pe Filip: „La cer, Filip”; aceasta este cheia. Să aţipească misticul concentrat asupra lui Filip.

Misticul să se cufunde în meditaţie invocându-l pe Filip, să se ridice din pat când îşi simte corpul în stare de toropeală, să înainteze invocându-l pe Filip.

Domnul îi călăuzeşte şi-i ajută pe Iniţiaţii care merg prin deşertul vieţii. Realmente, viaţa se preschimbă într-un deşert pentru cei care merg pe Octupla Cărare a Buddhaşilor.

Filip tălmăceşte cântul prin Psalmul 106.

„1. Mulţumiţi-i lui Dumnezeu pentru că el este bun şi mila lui e veşnică.

2. Să spună cei izbăviţi de Domnul pentru că el este cel care i-a eliberat din mâinile duşmanilor lor.

3. El i-a condus din ţinuturile lor, de la est şi de la vest, din nord şi dinspre mare.

4. Ei au rătăcit prin deşert într-o ţară fără apă; ei n-au găsit drumul cetăţii sălaşului lor.

5. Flămânzi şi însetaţi, sufletul lor se sfârşea.

6. El i-a izbăvit din nevoile lor. Ei au strigat către Domnul şi el i-a ascultat în necazurile lor.

7. El i-a condus pe o cale dreaptă pentru ca ei să poată merge în regiunea lăcaşurilor lor.

8. Să mulţumească Domnului pentru bunătatea sa şi pentru minunatele sale lucrări făcute pentru fiii oamenilor.

9. Căci el a săturat un suflet flămând; el a umplut un suflet înfometat cu bunătăţi.

10. Ei, care stăteau în întuneric şi în umbrele morţii, care erau înlănţuiţi cu fier şi sărăcie.

11. Căci ei au provocat mânia lui Dumnezeu şi au înfuriat hotărârea Celui Preaînalt.

12. Inima lor a fost umilită în nenorocirile lor; ei au devenit slabi şi nimeni nu i-a ajutat.

13. Ei au strigat către Domnul în amărăciunea lor; el i-a salvat din nevoile lor.

14. Şi el i-a scos din întuneric şi din umbra morţii, şi le-a rupt legăturile lor.

15. Să mulţumească Domnului pentru bunătatea sa şi pentru minunatele sale lucrări pentru fiii oamenilor.

16. Căci el a sfărâmat porţile de aramă şi a frânt zăvoarele de fier.

17. El i-a luat la el din calea fărădelegilor lor. Căci ei coborâseră mult din cauza fărădelegilor lor.

18. Inima lor ura orice hrană, şi erau aproape de porţile morţii.

19. Ei au strigat către Domnul în amărăciunea lor şi el i-a salvat din nevoile lor.

20. El a trimis cuvântul său, şi i-a vindecat şi i-a eliberat de nenorocirile lor.

21. Să mulţumească Domnului pentru bunătatea sa şi pentru minunatele sale lucrări pentru fiii oamenilor.

Aceasta este, Doamne, tălmăcirea cântului pe care Pistis Sophia l-a cântat; ascultă, Doamne, ca eu să pot vorbi pe faţă. Cu adevărat cuvântul pe care David l-a spus: «Mulţumiţi-i lui Dumnezeu, pentru că el este bun şi mila lui e veşnică», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a grăit: «Îţi voi mulţumi, oh, Lumină, căci tu eşti salvatoarea mea şi eliberatoarea mea în veci».

Şi cuvântul pe care David l-a grăit: «Să spună cei izbăviţi de Domnul pentru că el i-a eliberat din mâinile duşmanilor lor», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a grăit: «Voi cânta acest cânt Luminii, pentru că m-a salvat din mâinile Guvernatorilor, duşmanii mei». Şi restul Psalmului.

Aceasta este, Doamne, tălmăcirea cântului pe care l-a cântat Pistis Sophia în mijlocul celor Douăzeci şi Patru de Invizibili, voind ca ei să cunoască minunatele lucrări pe care tu le-ai făcut pentru ea şi dorind ca ei să ştie că tu ai încredinţat misterele tale neamului oamenilor".

Şi se întâmplă că atunci când Iisus a auzit aceste cuvinte ale lui Filip, a zis: „Preafericit eşti tu, Filip, aceasta este tălmăcirea imnului pe care l-a cântat Pistis Sophia".

SFÂRŞITUL POVESTIRII PISTIS SOPHIEI

Cei care descoperă Cărarea liniei drepte ajung în sânul Marii Realităţi.

Minunatele lucrări ale Domnului pentru fiii oamenilor îi duc pe aceştia la Adevărul final.

Cuvântul Domnului îi vindecă pe Iniţiaţi şi-i eliberează din nevoile lor, însă trebuie să înfăptuim Cuvântul în noi înşine.

Cine ascultă cuvântul şi nu-l înfăptuieşte este precum omul care se priveşte în oglindă şi apoi pleacă.

Filip, în interiorul nostru, are multă înţelepciune, iubire şi putere.

Sufletul năzuitor, Pistis Sophia, poate fi eliberat doar cu ajutorul Domnului.

Cristosul intim este Tată şi Mamă în acelaşi timp.

Cristosul intim conciliază Macrocosmosul şi microcosmosul în interiorul Oamenilor reali.

Cristosul intim, ca mediator, se mişcă între cele două sfere, cea de sus şi cea de jos.

Focul Focului, Cristosul, este nucleul viu al oricărei planete, soare sau galaxii.

Cristosul intim este Marele Mediator şi Marele Integrator.

În Cristosul intim se integrează Tatăl care se află în secret şi Divina noastră Mamă Kundalini.

În Cristosul intim se integrează toate cele patruzeci şi nouă de părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Realmente, cele patruzeci şi nouă de focuri se integrează în Cristosul intim.

Sufletul Uman, Pistis Sophia, este salvat de Cristos.

Coborârea lui Cristos (1545)
Bronzino, Muzeul Beax Arts, Besanţon, Franţa

Pistis Sophia, integrată cu Cristosul interior, străluceşte glorios în lumina increată.

Este inepuizabilă fericirea Pistis Sophiei când se integrează cu Cristosul intim.

Acesta este cuvântul Binecuvântatului, aceasta este învăţătura pe care Adorabilul a rostit-o pe Muntele Măslinilor.

Domnul interior este Salvatorul nostru profund.

Am vorbit despre Pistis Sophia, sufletul năzuitor, atât de urât de Anticristul falsei ştiinţe materialiste.

Scepticii saduchei, duşmani ai Eternului, urăsc Cristosul şi pe Pistis Sophia.

Ipocriţii farisei dintotdeauna, aceia care confundă litera care ucide cu spiritul care însufleţeşte, adepţii sectelor moarte care nu ştiu nimic despre esoterismul cristic, de asemenea o urăsc şi o calomniază pe Pistis Sophia.

Însă stă scris cu litere de foc că sandalele lui Petru, pescarul, se vor întoarce la Roma.

Odată Domnul mi-a spus: „Eu întotdeauna te-am ajutat, eu întotdeauna te voi ajuta, eu întotdeauna îi voi ajuta pe cei care au trecut deja prin şcolile Baalilor”.

În adevăr, în adevăr vă zic că nici materialiştii saduchei, nici ipocriţii farisei ai sectelor moarte nu ştiu nimic despre Cristosul intim şi despre Pistis Sophia.

Şcolile Baalilor sunt organizaţiile materialiste şi religioase care nu cunosc Cristosul intim şi pe Pistis Sophia.

Orice organizaţie mistică sau materialistă care se pronunţă împotriva Misterelor Sexului aparţine ordinului şcolilor Baalilor.

În adevăr, în adevăr vă zic că Sexul este drumul care conduce în sânul profund al Marii Realităţi.

□ CAPITOLUL 83 □

Maria îl întreabă pe Iisus.

După toate acestea, Maria veni înainte, se închină la picioarele lui Iisus, şi zise: „Doamne, nu te supăra că te întreb, căci noi întrebăm despre toate acestea răspicat şi cu încredere. Tu ne-ai spus altădată: «Căutaţi şi veţi afla, bateţi şi vi se va deschide. Căci cel ce caută găseşte, şi celui ce bate i se va deschide». Acum, deci, Doamne, cine este acela pe care ar trebui să îl caut, sau cine este acela la care ar trebui să bat? Sau mai bine zis, cine poate să ne hotărască în privinţa cuvintelor despre care te întrebăm? Sau cine ştie puterea cuvintelor despre care te întrebăm? Căci tu ai depus în mintea noastră minte din Lumină şi ne-ai dat inteligenţă şi un cuget extrem de exaltat, de aceea nu este nimeni în lumea oamenilor nici în înaltul Aeonilor care să poată hotărî asupra cuvintelor despre care noi te întrebăm, în afară

de tine, care cunoşti Universul, care eşti desăvârşit în Univers; căci noi nu întrebăm în felul în care o fac oamenii lumii, ci întrebăm în Gnoza din înalt pe care tu ne-ai învăţat-o, şi întrebăm de asemenea în chipul desăvârşit în care tu ne-ai învăţat. Acum, deci, Doamne, nu te supăra pe mine şi revelează-mi lucrul despre care te voi întreba".

Când Iisus a auzit-o pe Maria Magdalena spunând aceste cuvinte, i-a răspuns: „Întreabă ceea ce vrei să întrebi, şi eu îţi voi dezvălui răspicat şi cu încredere. Adevărat, adevărat îţi spun: bucură-te cu mare bucurie şi veseleşte-te foarte. Dacă întrebi despre toate răspicat, atunci eu mă voi bucura nespus, pentru că tu întrebi în felul în care trebuie întrebat despre toate răspicat. Acum, deci, întreabă ceea ce vroiai să întrebi şi eu vă voi dezvălui cu bucurie".

Şi când Maria l-a auzit pe Salvator spunând aceste cuvinte, se bucură cu mare bucurie şi se veseli nespus, zicându-i lui Iisus: „Domnul şi Salvatorul meu de ce fel sunt cei Douăzeci şi Patru de Invizibili, şi de ce tip sau, mai bine zis, de ce categorie sunt ei, sau de ce categorie este atunci lumina lor?"

Maria Magdalena nu poate lipsi nicicând în Drama Cosmică.

Adevărat, adevărat vă spun că mai degrabă ar putea lipsi lumina pe Pământ decât să lipsească o Maria Magdalena de lângă un mare Iniţiat.

Logosul solar reîncarnat într-un corp uman are ca soţie o Maria Magdalena, şi cu ea lucrează în Marea Operă.

Puterea cuvintelor despre care întrebăm doar Cristosul intim o posedă şi o cunoaşte.

Să se facă diferenţa între minte şi mintea Luminii.

Să se facă diferenţa între raţiunea subiectivă şi raţiunea obiectivă.

Raţiunea obiectivă este raţiunea Fiinţei.

Raţiunea subiectivă este raţiunea Egoului animalic.

Raţiunea obiectivă o posedă doar cel care a trecut prin anihilarea budistă.

Există trei minţi pe care trebuie să le cunoaştem. Prima este mintea senzorială. A doua este mintea intermediară. A treia este mintea interioară.

În mintea senzorială se află aluatul saducheilor.

În mintea intermediară se află aluatul fariseilor.

Feriţi-vă de aluatul materialiştilor saduchei.

Feriţi-vă de aluatul ipocriţilor farisei.

Deschideţi-vă mintea interioară ca să intraţi în împărăţia Cerurilor.

Adevărat vă spun că doar trezind Conştiinţa vom deschide mintea interioară.

Ar fi imposibilă trezirea dacă nu trecem înainte prin anihilarea budistă.

Doar mintea interioară ne conferă raţiunea obiectivă a Fiinţei.

Raţiunea obiectivă este mintea Luminii, inteligenţă reală şi gânduri

exaltate.

Cei Douăzeci şi Patru de Invizibili există în Zodiacul macrocosmic şi înăuntrul Zodiacului-om.

□ CAPITOLUL 84 □

Despre gloria celor Douăzeci şi Patru de Invizibili.

Şi Iisus a răspuns, şi i-a zis Mariei: „Ce există în această lume care să se asemene cu ei, sau mai bine zis, ce regiune este în această lume care să se poată compara cu ei? Aşadar, cu ce mă asemăn eu lor, sau mai degrabă, ce sunt eu pentru a vorbi despre ei? Căci nu există nimic în lumea aceasta cu care să-i pot compara nici ceva cu care să-i asemăn. Prin urmare, nimic nu există în această lume care să aibă valoarea Cerului. Adevărat vă zic: fiecare dintre Invizibili este de nouă ori mai mare decât Cerul, şi decât sfera de deasupra, şi decât cei Doisprezece Aeoni împreună, aşa cum v-am spus altădată. Şi nu există lumină în lumea aceasta care să fie mai remarcabilă decât lumina soarelui. Adevărat, adevărat vă spun: cei Douăzeci şi Patru de Invizibili strălucesc de zece mii de ori mai tare decât lumina soarelui care este în această lume, cum v-am spus deja altădată. Căci lumina soarelui, în forma ei adevărată, nu este în această lume, pentru că lumina sa străbate multe văluri şi regiuni, însă lumina soarelui, în forma ei adevărată, care este în regiunea Fecioarei Luminii, străluceşte de zece mii de ori mai tare decât cei Douăzeci şi Patru de Invizibili şi Marele Invizibil predecesor, şi de asemenea marele Zeu Triplă Putere, cum v-am spus-o deja înainte.

Acum, deci, Maria, nu există în această lume nici o formă, nici o lumină, nici o imagine care să fie comparabilă cu cei Douăzeci şi Patru de Invizibili şi pe care să o pot asemui lor. Dar eu vă voi conduce pe voi, pe fraţii şi condiscipolii voştri în toate regiunile din înalt, şi vă voi duce în cele Trei Spaţii ale Primului Mister, cu excepţia regiunilor Spaţiului Inefabil, şi voi veţi vedea toate formele lor cu adevărat fără asemănare.

Şi dacă vă voi conduce în înalt veţi vedea gloria de acolo; atunci veţi fi cuprinşi de mare uimire”.

Cu adevărat nu există nimic în lumea aceasta cu care să se poată compara cei Douăzeci şi Patru de Bătrâni, nici nimic care să le fie asemănător.

Totuşi, cei Douăzeci şi Patru de Bătrâni sunt cele douăzeci şi patru de părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe interioare profunde.

Niciodată nu trebuie să-i uităm pe cei Şapte, şi pe cei Doisprezece, şi pe cei Douăzeci şi Patru, etc., din interiorul nostru.

Cele patruzeci şi nouă de focuri sunt cu adevărat cele patruzeci şi nouă de părţi independente şi autoconştiente ale Fiinţei noastre Reale.

Fiecare din cei Douăzeci şi Patru de Invizibili străluceşte de zece mii de ori mai mult decât lumina soarelui fizic.

Lumina spirituală a Soarelui invizibil străbate multe văluri şi regiuni suprasensibile.

Lumina Soarelui spiritual străluceşte în regiunea Fecioarei Luminii.

Soarele Cristos străluceşte de zece mii de ori mai tare decât cei Douăzeci şi Patru de Invizibili.

Marele Invizibil predecesor este Aelohim, divinul necunoscut.

Marele Zeu Triplă Putere este Demiurgul creator al Universului, Unitate Multiplă Perfectă.

Logosul creator este Sfântul Triamazikamno, Verbul, Marele Cuvânt.

Cele Trei Spaţii ale Primului Mister sunt regiunile Demiurgului creator.

Regiunile Spaţiului Inefabilului sunt regiunile lui Aelohim, Divinitatea Incognoscibilă.

Despre gloria destinului.

„Şi dacă eu vă conduc în regiunea Guvernatorilor destinului veţi vedea atunci gloria în care se află ei, şi din cauza gloriei lor precumpănitoare veţi considera lumea aceasta precum întunericul întunericului, şi veţi vedea toată lumea oamenilor ca un fir de praf din cauza marii distanţe atât de îndepărtată de ea şi din cauza marii obârşii, care este considerabil mai înaltă decât a ei”.

Această vale dureroasă a Samsarei cu adevărat este întunericul întunericului, unde se aude doar plânsul şi scrâşnetul dinţilor.

Arhonţii Legii trăiesc în gloria Luminii.

Această lume este un mare morman de ruine şi dărâmături, foarte îndepărtată de Soarele Sacru Absolut, într-un colţ întunecat al Universului.

În cei Doisprezece Aeoni străluceşte Lumina, însă în această vale a Samsarei domneşte întunericul.

Despre gloria celor Doisprezece Aeoni.

„Şi dacă vă voi duce în cei Doisprezece Aeoni, veţi vedea atunci gloria în care se află ei; şi din cauza marii lor glorii, regiunea Arhonţilor destinului vi se va părea precum întunericul întunericului, şi aceasta va fi pentru voi asemenea unui fir de praf din cauza marii distanţe care o separă atât de mult de ea şi din cauza înaltei condiţii, care este considerabil mai mare decât a lor, aşa cum v-am spus-o altădată”.

În al Treisprezecelea Aeon există splendori imposibil de descris în cuvinte.

Cei Doisprezece Aeoni sau Regiuni de Lumină, în ciuda splendorilor lor, sunt ca întunericul când îi comparăm cu radiaţiile luminoase ale celui de-al Treisprezecelea Aeon.

Despre gloria celui de-al Treisprezecelea Aeon.

„Şi în plus dacă vă voi duce în al Treisprezecelea Aeon veţi vedea atunci gloria în care se află; şi veţi considera cei Doisprezece Aeoni ca întunericul întunericului, şi veţi vedea regiunea celor Doisprezece Aeoni ca pe

un fir de praf din cauza marii distanţe la care se află de el şi din cauza înaltei condiţii, care este considerabil mai mare decât cea anterioară”.

În mod cert, cei Doisprezece Aeoni sunt foarte îndepărtaţi de Lumina Luminii şi de Sacrul Absolut.

Despre gloria celor din mijloc.

„Şi dacă vă conduc în regiunea celor care se află în mijloc, veţi vedea atunci gloria în care ei se află; şi cei Treisprezece Aeoni vi se vor părea precum întunericul întunericului. Şi iarăşi veţi vedea cei Doisprezece Aeoni, şi Destinul complet, şi Ordinul complet, şi toate sferele, şi toate celelalte în care ei se află; vi se vor părea ca un fir de praf din cauza marii îndepărtări la care regiunea lor se află de ea şi din cauza înaltei sale condiţii, care este considerabil mai mare decât a celei de dinainte”.

Cei Treisprezece Aeoni sunt ca întunericul întunericului faţă de cei care se află în sânul Marii Realităţi şi în Universul relativităţii.

Fir de praf sunt cei Doisprezece Aeoni în care locuiesc Arhonţii Legii, şi destinul complet, şi Ordinul Sacru pe care Logosul l-a stabilit în Natură.

Destinul Complet, şi Ordinul Superior, şi toate sferele Guvernatorilor, şi toate sferele în care trăiesc agenţii Legii, cu siguranţă sunt un fir de praf din cauză că se află foarte departe de Absolut.

Despre gloria celor din dreapta.

„Şi dacă vă conduc în regiunea celor din dreapta veţi vedea atunci gloria în care se află ei; regiunea celor din mijloc vi se va părea ca noaptea din lumea oamenilor. Şi când veţi privi mijlocul, va fi pentru voi ca un fir de praf din cauza marii distanţe la care regiunea din dreapta se află considerabil de departe de ei”.

Cei din Dreapta au de asemenea o glorie cu multe splendori.

Regiunea din Mijloc este precum noaptea din lumea oamenilor, unde se suferă, se renunţă şi se lucrează pentru Marea Cauză.

Despre gloria Comorii.

„Şi dacă vă conduc la Pământul de Lumină, care se află în Comoara Luminii, veţi vedea gloria în care sunt ei; atunci cei din Regiunea din Dreapta îi veţi vedea ca lumina amiezii în lumea oamenilor, când nu a ieşit soarele; şi dacă vă veţi uita spre Regiunea celor din Dreapta vi se va părea ca un fir de praf din cauza marii distanţe care o separă de Comoara Luminii”.

În Pământul Luminii (sufletul lumii), care se află în Comoara Luminii, veţi vedea gloria sufletelor pure.

Atunci veţi observa că sufletele din dreapta trăiesc la miazăzi, adică, se desfăşoară în Aeoni.

Cei din dreapta de asemenea se află foarte departe de Comoara Luminii.

Despre gloria Moştenirii.

„Şi dacă vă conduc la regiunea celor care au primit Moştenirea şi care

au primit misterele Luminii, veţi vedea gloria Luminii în care se află; Pământul Luminii atunci vi se va părea ca lumina soarelui care se află în lumea oamenilor. Şi dacă veţi privi spre Pământul Luminii, el vi se va părea ca un fir de praf din cauza marii distanţe care o separă de Pământul Luminii, şi din cauza grandorii, care considerabil este mai mare decât cea de dinainte".

Regiunea acelora care au primit Moştenirea pierdută şi misterele Luminii are gloria sa, splendorile sale, lumina sufletului lumii, lumina solară în lumea oamenilor.

Pământul Luminii este ca lumina soarelui unde sălăşluiesc cei care au primit misterele şi Moştenirea pierdută.

Totuşi, Pământul Luminii este ca un fir de praf din cauza enormei distanţe care există între lume şi Absolut.

□ CAPITOLUL 85 □

Când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, Maria Magdalena veni înainte şi zise: „Doamne, nu te supăra pe mine dacă te întreb, căci noi te întrebăm răspicat despre toate".

Şi Iisus răspunse, spunându-i Mariei: „Întreabă ce vrei tu să întrebi, căci eu îţi voi dezvălui deschis şi fără parabole, şi tot ceea ce mă vei întreba îţi voi spune răspicat şi cu încredere. Eu te voi desăvârşi în toată puterea şi în toată plenitudinea, de la interiorul interioarelor până la exteriorul exterioarelor, de la Inefabil până la întunericul întunericului, astfel vei fi numită „plenitudinea desăvârşită în toată Gnoza". Astfel, deci, Maria, întreabă-mă ceea ce vrei tu să întrebi, căci eu îţi voi dezvălui cu mare bucurie şi cu mare veselie".

Maria îl întreabă din nou pe Iisus.

Când Maria l-a auzit pe Salvator spunând aceste cuvinte, ea se bucură nespus cu mare bucurie şi spuse: „Doamne, oamenii din această lume care au primit misterele Luminii vor fi superiori emanaţiilor Comorii în împărăţia ta? Căci tu ai zis: «Dacă vă voi duce în regiunea acelora care au primit misterele Luminii, regiunea emanaţiilor Pământului Luminii va fi, pentru voi, ca un fir de praf din cauza marii distanţe care o separă de ea şi din cauza marii lumini în care se află», adică, Pământul Luminii este Comoara, regiunea emanaţiilor; prin urmare, Doamne, oare oamenii care au primit misterele, vor fi superiori Pământului Luminii şi superiori emanaţiilor din împărăţia Luminii?"

Să se facă diferenţa între oamenii care au primit misterele Luminii şi emanaţiile Comorii împărăţiei.

Pământul Luminii este Comoara; în regiunea emanaţiilor, prin urmare, se vor afla oamenii care desigur au primit acele mari mistere care se află dincolo de Pământul Luminii.

□ CAPITOLUL 86 □

Şi Iisus a răspuns şi a zis către Maria: „În cele din urmă, desigur, întrebi

despre toate răspicat şi cu încredere. Dar ascultă cu atenţie, Maria, căci pot să-ţi vorbesc despre consumarea Aeonului şi ascensiunea Universului. Aceasta nu se va petrece încă; totuşi, v-am spus: «Dacă vă voi duce la regiunea Moştenirii acelora care vor primi misterul Luminii, Comoara Luminii, regiunea emanaţiilor vi se va părea atunci ca un singur fir de praf şi ca lumina soarelui ziua»".

Într-o zi va trebui să se consume Aeonul şi Aeonii, iar Universul va urca din nou spre Marea Lumină.

Tot aşa, Universul nostru interior va trebui să se consume în Aeoni pentru a urca din nou spre ceea ce nu are nume: regiunea Moştenirii cosmice a acelora care vor primi misterul Luminii.

Este incontestabil că regiunea unde avem Moştenirea noastră divină este mult dincolo de Comoara Luminii, de regiunea emanaţiilor.

Totul este relativ, chiar şi Comoara Luminii. Regiunea emanaţiilor păleşte în faţa splendorilor inefabile ale regiunii în care avem Moştenirea noastră divină.

Despre cei Doisprezece Salvatori şi regiunile lor în Moştenire.

„Aşadar am spus: «Aceste lucruri se vor petrece în momentul consumării şi ascensiunii Universului». Cei Doisprezece Salvatori ai Comorii şi cele douăsprezece ordine ale fiecăruia dintre ei, care sunt emanaţiile celor Şapte Voci şi ale celor Cinci Arbori, vor fi cu mine în regiunea Moştenirilor Luminii; fiind Regi cu mine în împărăţia mea, şi fiecare dintre ei fiind Rege peste emanaţiile sale, şi mai mult, fiecare dintre ei fiind Rege după gloria sa, după grandoarea sa şi după micimea sa.

Şi Salvatorul emanaţiilor Primei Voci va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit Primul Mister al Primului Mister în împărăţia mea.

Şi Salvatorul emanaţiilor celei de-a Doua Voci va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Doilea Mister al Primului Mister.

În acelaşi fel va fi şi Salvatorul emanaţiilor celei de-a Treia Voci în regiunea sufletelor acelora care au primit al Treilea Mister al Primului Mister în Moştenirea Lumini.

Şi Salvatorul emanaţiilor celei de-a Patra Voci a Comorii Luminii va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Patrulea Mister al Primului Mister în Moştenirea Lumini.

Şi al Cincilea Salvator al celei de-a Cincea Voci a Comorii Luminii va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Cincilea Mister al Primului Mister în Moştenirea Luminii.

Şi al Şaselea Salvator al emanaţiilor celei de-a Şasea Voci a Comorii Luminii va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Şaselea Mister al Primului Mister.

Şi al Şaptelea Salvator al emanaţiilor celei de-a Şaptea Voci a Comorii Luminii va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Şaptelea Mister al Primului Mister în Comoara Luminii.

Şi al Optulea Salvator, care este Salvatorul emanaţiilor Primului Arbore din Comoara Luminii, va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Optulea Mister al Primului Mister în Moştenirea Luminii.

Şi al Nouălea Salvator, care este Salvatorul emanaţiilor celui de-al Doilea Arbore din Comoara Luminii, va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Nouălea Mister al Primului Mister în Moştenirea Luminii.

Şi al Zecelea Salvator, care este Salvatorul emanaţiilor celui de-al Treilea Arbore din Comoara Luminii, va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Zecelea Mister al Primului Mister în Moştenirea Luminii.

Şi tot aşa, al Unsprezecelea Salvator, care este Salvatorul emanaţiilor celui de-al Patrulea Arbore din Comoara Luminii, va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Unsprezecelea Mister al Primului Mister în Moştenirea Luminii.

Şi al Doisprezecelea Salvator, care este Salvatorul emanaţiilor celui de-al Cincilea Arbore din Comoara Luminii, va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Doisprezecelea Mister al Primului Mister în Moştenirea Luminii".

Toate acestea vor fi un fapt concret în marea consumare.

Cei Doisprezece Salvatori ai Comorii Luminii şi cele Douăsprezece Ordine ale fiecăruia dintre ei sunt emanaţiile celor Şapte Voci şi ale celor Cinci Arbori.

Incontestabil, cei Doisprezece, şi cele Douăsprezece Ordine ale lor, şi cele Şapte Voci, şi cei Cinci Arbori, se vor absorbi în Cristos în ziua de „fiţi cu noi".

Fără îndoială, ei toţi în Cristos vor fi Regi în împărăţia lui şi vor fi cu Domnul în regiunea Moştenirilor Luminii.

Astfel Regii vor fi fericiţi cu Cristosul intim în împărăţia lui.

Fiecare dintre ei va fi Rege asupra tuturor părţilor autonome şi conştiente ale propriei sale Fiinţe.

Am explicat deja în primele capitole ale Pistis Sophiei ce sunt cele Şapte Voci, şi cei Cinci Arbori, şi cele Douăsprezece Puteri.

Există Doisprezece Salvatori zodiacali sau Doisprezece Avatari, şi de asemenea cele Douăsprezece Ordine stelare în interiorul fiecăruia din ei.

Constelaţia zodiacală a Leului este Ordinul superior, Ordinul Leilor de Foc, Ordinul Suflurilor Ignice.

Evident, cei Doisprezece Salvatori sunt relaţionaţi cu cei Şapte Radicali ai Focului şi cu cei Cinci Arbori ai Legii.

De asemenea este cert şi foarte adevărat că cele Şapte Voci sunt cele Şapte Spirite dinaintea tronului Mielului.

Există o întreagă scară zodiacală relaţionată cu cei Doisprezece Salvatori şi cu cele Douăsprezece Mistere zodiacale.

Salvatorul emanaţiilor Primei Voci, care se relaţionează cu Gabriel, va fi

în regiunea sufletelor acelora care au primit Primul Mister al Primului Mister.

Salvatorul relaţionat cu emanaţiile lui Raphael va fi în regiunea sufletelor care au primit al Doilea Mister al Primului Mister.

Salvatorul emanaţiilor lui Uriel va fi în regiunea celor care au primit al Treilea Mister al Primului Mister în Moştenirea Luminii.

Salvatorul emanaţiilor celei de-a Patra Voci, ale lui Michael, în Comoara Luminii, va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Patrulea Mister al Primului Mister în Moştenirea Luminii.

Samael, al Cincilea Salvator, a Cincea Voce în Comoara Luminii, se va afla în regiunea sufletelor acelora care au primit al Cincilea Mister al Primului Mister în regiunea Moştenirii Luminii.

Al Şaselea Salvator al emanaţiilor celei de-a Şasea Voci a Comorii Luminii, numit Zachariel, se va afla în regiunea sufletelor care au primit al Şaselea Mister al Primului Mister.

Orifiel, al Şaptelea Salvator al emanaţiilor Comorii Luminii, se va afla în regiunea sufletelor acelora care au primit al Şaptelea Mister al Primului Mister al Luminii.

Înainte de a merge mai departe nu trebuie să uităm de cei Şapte Radicali din noi înşine.

Aceasta ne invită să ne gândim la cele Şapte Mistere relaţionate cu cele Şapte Grade de Putere a Focului.

Evident, cei Şapte există înăuntrul fiinţei umane. Vreau să mă refer în mod accentuat la cele Şapte părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe.

Trebuie acum să explic că Primul Mister este întotdeauna Bătrânul Zilelor şi Fiul său.

Explicând acestea vom spune că există Şapte Regiuni Planetare relaţionate cu cele Şapte Mistere.

Doar prin înaintarea Şarpelui Ignic al puterilor noastre magice trecem din mister în mister.

După aceste explicaţii vom continua să explicăm cuvintele Kabirului Iisus. Există Cinci Arbori ai Marii Comori a Luminii.

Al Optulea Salvator, care este Salvatorul emanaţiilor Primului Arbore al Comorii Luminii, evident se va afla în regiunea sufletelor acelor Iniţiaţi care au primit al Optulea Mister.

Incontestabil, al Optulea Mister este relaţionat cu Primul Mister al Moştenirilor Luminii.

Ştim deja că Primul Mister este Tatăl care se află în secret.

Domnului şi Fiului său le corespund toate misterele.

Al Nouălea Salvator este Salvatorul celui de-al Doilea Arbore din Comoara Luminii; evident, trebuie să fie în regiunea sufletelor care au primit al Nouălea Mister al Primului Mister în Moştenirile Luminii.

Al Zecelea Salvator, care este Salvatorul emanaţiilor celui de-al Treilea Arbore din Comoara Luminii, incontestabil întotdeauna se află în regiunea sufletelor acelora care au primit al Zecelea Mister al Primului Mister în Moştenirile Luminii.

Al Unsprezecelea Salvator, care este Salvatorul emanaţiilor celui de-al Patrulea Arbore din Comoara Luminii, va fi întotdeauna în regiunea sufletelor acelora care au primit al Unsprezecelea Mister al Primului Mister în Moştenirile Luminii.

Al Doisprezecelea Salvator, care este Salvatorul emanaţiilor celui de-al Cincilea Arbore din Comoara Luminii, va fi întotdeauna în regiunea sufletelor acelora care au primit al Doisprezecelea Mister al Primului Mister în Moştenirile Luminii.

Am repetat fără comentarii cele spuse de Marele Kabir Iisus Cristosul, tocmai pentru a sublinia şi a reflecta.

Cei Doisprezece Salvatori sau Doisprezece Cristificaţi sunt în relaţie cu cele douăsprezece semne zodiacale şi cu cele douăsprezece planete ale Sistemului Solar care se rotesc în jurul Soarelui.

Am spus deja la începutul acestei cărţi că Sistemul nostru Solar este compus din Soare şi din douăsprezece planete.

Am vorbit deja clar despre cele Treisprezece Ceruri şi de relaţia lor cu cele Treisprezece Lumi şi cu cei Treisprezece Aeoni.

În jurul Soarelui se rotesc douăsprezece lumi, şi fiecare dintre acestea are Geniul sau Planetar corespunzător.

Este evident că cei Doisprezece se găsesc şi în noi înşine.

Este evident că cele Douăsprezece Puteri, atât în Macrocosmos cât şi în microcosmosul-om, sunt în relaţie cu cele Douăsprezece Mistere.

Fiecare dintre cele Douăsprezece Mistere se relaţionează întotdeauna cu Primul Mister.

Cele Douăsprezece Mistere se află depozitate în cele douăsprezece părţi fundamentale ale Fiinţei.

Să ne gândim la cei Doisprezece Sephiroţi sau Doisprezece Aeoni în noi înşine; astfel vom înţelege prin relaţie cabalistică cele Douăsprezece Mistere.

Misterul al Treisprezecelea este cel mai secret dintre toate misterele.

Evident, cei Nouă Gardieni sunt relaţionaţi cu Mercurul înţelepţilor şi cu ştiinţa transmutaţiei a lui Yesod-Mercur.

Întrucât Zeii sunt fii ai Mercurului înţelepţilor, este clar că cei Nouă sunt superiori celor Doisprezece în Moştenirile Luminii.

Să se înţeleagă bine că cei Doisprezece Salvatori au ajuns la starea exaltată în care se află graţie misterelor celei de-a Noua Sfere.

Misterele Sexuale se află în a Nouă Sferă.

Salvatorul Geamăn se află în al Şaselea Aeon, este Omul Cauzal cu Cristosul încarnat.

Este ceva uimitor Cristosul coborât din împărăţia lui Hokmah pentru a se manifesta în Tiphereth.

Domnul se naşte din pântecul Divinei Mame Kundalini.

Domnul este conceput prin opera şi graţia Sfântului Spirit.

Domnul se încarnează în Omul Cauzal.

Omul Cauzal este, aşadar, Fiul Fiului.

Domnul se încarnează doar în adevăraţii Bodhisattvaşi, motiv pentru care se spune că Cristos este Bodhisattva.

Cristos este Unitate Multiplă Perfectă.

Cristosul este Logosul platonic.

Cristos este Demiurgul Arhitect al Universului.

Cristosul este Domnul nostru Quetzalcoatl.

Quetzalcoatl este Şarpele cu Pene, Unitate Multiplă Perfectă.

Salvatorul Geamăn este superior celor Nouă Gardieni în împărăţie pentru că el s-a făcut Maestru al misterelor celei de-a Noua Sfere.

Cei Trei Amin: Sfânta Afirmaţie, Sfânta Negaţie şi Sfânta Conciliere, sunt superiori Salvatorului Geamăn în împărăţie.

Este clar că Salvatorul Geamăn este graţie cristalizării în el însuşi a celor Trei Forţe Primordiale ale Naturii şi ale Cosmosului.

Fără aceste Trei Forţe, Salvatorul Geamăn nicicând nu ar ajunge să fie ceea ce este. De aceea aceste Trei Forţe Primordiale sunt superioare Salvatorului Geamăn.

Cei Cinci Arbori ai Marii Legi guvernează Cosmosul şi sunt superiori celor Trei Amin în Moştenirile Luminii.

Evident, orice Cristificat trebuie să regleze socotelile şi să se prezinte înaintea Trezoreriei Cosmice înainte de a primi Paza Porţii Universului.

Despre puterile din dreapta, emanaţia şi ascensiunea lor.

„Şi Jeú, şi Gardianul Vălului Marii Lumini, şi Primitorul Luminii, şi cei doi mari Ghizi, şi marele Sabaoth cel Demn, vor fi Regi în Primul Salvator al Primei Voci a Comorii Luminii, Salvatorul care va fi în regiunea acelora care au primit Primul Mister al Primului Mister. Pentru că cu adevărat, Jeú, şi Gardianul regiunii acelora din dreapta, şi Melchisedec, marele Primitor al Luminii, şi cei doi mari Ghizi, au emanat din lumina purificată şi cu totul pură a Primului până la al Cincilea Arbore.

Jeú cu adevărat este Veghetorul Luminii, care a emanat primul din Lumina pură a Primului Arbore; pe de altă parte, Gardianul Vălului acelora din dreapta a emanat din al Doilea Arbore; şi cei doi Ghizi, de asemenea, au emanat din lumina pură şi în întregime purificată a celui de-al Treilea şi al Patrulea Arbore din Comoara Luminii; Melchisedec, de asemenea, a emanat din al Cincilea Arbore; pe de altă parte, Sabaoth cel Demn, pe care l-am numit tatăl meu, a emanat din Jeú, Veghetorul Luminii.

Aceştia şase, deci, din porunca Primului Mister, care este supremul

Auxiliar, i-a făcut să locuiască în regiunea celor din dreapta pentru economia recoltei Luminii supreme din Aeonii Guvernatorilor şi din lumile, şi toate neamurile aflate în ele, şi pentru fiecare vă voi spune destinul pentru care a fost menit în expansiunea Universului. Căci pe lângă importanţa destinului pentru care au fost meniţi, ei vor fi Regi însoţitori în Primul Salvator al Primei Voci a Comorii Luminii, care va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit Primul Mister al Primului Mister".

Jeú, Prinţul Feţelor, şi Gardianul Vălului Marii Luminii, şi Primitorul Luminii, şi cei doi mari Ghizi, şi marele Sabaoth cel Demn, părţi transcendentale ale propriei noastre Fiinţe, autoindependente şi conştiente, vor fi Regi cu Primul Salvator.

Primul Salvator este relaţionat cu Prima Voce a Comorii Luminii.

Evident, Primul Salvator a primit Primul Mister al Primului Mister. Aceia care au primit Primul Mister al Primului Mister au Salvatorul lor. Bătrânul Zilelor este în realitate Primul Mister al Primului Mister. Jeú, îngerul Feţelor, şi Gardianul regiunii celor din dreapta, şi Melchisedec, Geniul Pământului, care este marele Primitor al Luminii, şi cei doi mari Ghizi au emanat realmente din lumina purificată.

Din cei Cinci Arbori ai Marii Legi emană divinele Ierarhii care există în macrocosmos şi în microcosmos.

Jeú, Prinţul Feţelor, ascultător întotdeauna de Bătrânul Zilelor, este Veghetorul, sau splendoarea, viaţa Marii Lumini.

Jeú emană din lumina pură a Primului Arbore al Marii Legi; este Legea însăşi în interiorul nostru, aici şi acum.

Stă scris că Gardianul Vălului a emanat din al Doilea Arbore.

Cei doi Ghizi emană din pura lumină a celui de-al Treilea şi al Patrulea Arbore al Marii Comori.

Melchisedec, Regentul planetei Pământ, care locuieşte în regiunea Agartha, în interiorul planetei, a emanat din al Cincilea Arbore al Marii Legi.

Sabaoth cel Demn emană din Prinţul Feţelor, Jeú, Veghetorul, splendoarea luminii.

Aceştia şase sunt în realitate şase părţi autoconştiente şi independente ale propriei noastre Fiinţe.

Economia recoltei Luminii este ceva transcendental.

A vorbi despre recolta Luminii este ceva teribil.

Ştim prea bine că animalul intelectual nu este Omul.

Dacă punem faţă în faţă animalul intelectual şi Omul vom vedea o asemănare fizică, însă procesele psihologice ale unuia şi ale celuilalt sunt total diferite.

La sfârşitul existenţei continentului lemur —odinioară situat în oceanul Pacific—, unii Oameni reali care au căzut în generarea animalică au degenerat şi s-au amestecat cu bestii ale Naturii.

Evident, aceasta a fost originea Rasei Atlante.

Rasa umană actuală provine din trunchiul atlant.

Această Rasă care trăieşte acum pe faţa Pământului este, aşadar, rezultatul încrucişării fatale dintre oameni şi bestii.

Indiscutabil, este necesară crearea Omului. Animalul intelectual nu este Omul.

Din fericire, mamiferul intelectual poartă în glandele sale sexuale germenii pentru Om. Totuşi trebuie să existe disponibilitatea pentru Om.

Soarele în aceste timpuri face un experiment teribil în eprubeta Naturii; vrea să creeze Oameni.

În vremurile lui Avraam Profetul, Soarele a reuşit să creeze un bun număr de Oameni.

De-a lungul primelor opt secole ale creştinismului, de asemenea s-a obţinut o bună recoltă de Oameni Solari.

În aceste vremuri ale secolului douăzeci, Soarele face teribile eforturi în eprubeta Naturii; vrea o nouă recoltă de Lumină, pentru Lumină.

Însă este nevoie de o revoluţie a bobului, a seminţei, o cooperare conştientă cu Soarele.

Sistemul de reproducere sexuală pe care-l folosesc animalele, inclusiv mamiferul intelectual în mod greşit numit om, nu serveşte pentru a crea Omul.

Niciodată nu s-ar putea crea Omul prin sistemul sexual de reproducere exclusiv animalică.

Dacă vrem să creăm Omul este necesară utilizarea sistemului sexual de reproducere umană.

Darul lui Kriyashakti, cu ajutorul căruia se reproduc Omenii Solari, este unicul care în realitate poate crea Oameni.

Animalele intelectuale urăsc de moarte darul lui Kriyashakti. Darul lui Kriyashakti exclude totalmente orgasmul sexual, spasmul animalic şi scurgerea seminală a bestiilor iraţionale şi intelectuale. Ejacularea seminală este exclusiv animalică, niciodată umană. Evitând ejacularea seminală obţinem crearea umană în noi.

Animalul intelectual respinge sistemul de reproducere prin Kriyashakti din cauză că bestia ştie doar să se reproducă prin sistemul generării animalice.

Când animalul intelectual acceptă sistemul de reproducere umană şi solară al marelui dar al lui Kriyashakti, incontestabil se preschimbă în Om.

Este evident că prin intermediul darului lui Kriyashakti se dezvoltă germenii Omului în interiorul organismului. În acest fel se naşte Omul în noi. Soarele vrea o recoltă de Oameni Solari.

Într-un codex din Anahuac am găsit o frază care spunea: „Zeii au făcut oamenii din lemn, şi apoi i-au contopit cu divinitatea”. Apoi am găsit o altă

frază care spunea: „Nu toţi oamenii reuşesc să se contopească cu divinitatea”.

„Oameni făcuţi din lemn”. Aceasta ne aminteşte de dulgheri: Iosif dulgherul, tatăl pământesc al lui Iisus, de lucrătorii Marii Opere.

Indiscutabil, Omul se poate naşte în interiorul organismului uman pe baza muncilor conştiente şi a suferinţelor voluntare. Totuşi, stă scris că nu toţi oamenii reuşesc să se contopească cu divinitatea.

Pentru a fuziona total cu divinitatea, Omul real trebuie să se preschimbe într-un Bodhisattva. Evident, doar Bodhisattvaşii cu inima compătimitoare pot încarna Cristosul. Nu fără motiv s-a spus întotdeauna că Cristos este Bodhisattva. Aceşti Oameni Solari sunt în realitate recolta Luminii supreme a Aeonilor.

Soarele vrea acum o nouă recoltă de Oameni Solari, şi o merită datorită marii munci realizate cu viaţa organică.

În această delicată peliculă a vieţi organice ce se află pe scoarţa geologică a Pământului, Soarele a lucrat intens.

Soarele vrea acum să vadă rezultatul muncii lui, doreşte cât mai curând o nouă recoltă de Oameni Solari.

Orice Rasă de umanoizi serveşte pentru experimentul solar. Când o Rasă devine prea lunară, mecanică şi materialistă, Soarele o distruge pentru că nu mai serveşte pentru experimentul său.

Acesta este cazul actualei Rase Ariene, acesta a devenit grosolană, atee, înspăimântător de materialistă; motiv pentru care va fi distrusă în Katun-ul Treisprezece al mayaşilor.

Totuşi, înainte de marea catastrofă care se apropie, soarele va fi obţinut o micuţă recoltă de Oameni Solari.

Realmente, Soarele va putea să recolteze în această epocă doar câteva exemplare solare.

Este evident că această Rasă de umanoizi care populează faţa Pământului nu mai oferă speranţe.

Rasa Ariană a ajuns la maximul degenerării, şi curând va fi distrusă.

Fericiţi aceia care trăiesc în regiunea sufletelor care au primit Primul Mister al Primului Mister.

Cu adevărat ei vor fi Regi însoţitori cu Primul Salvator al Primei Voci a Comorii Luminii.

Despre puterile celor din mijloc şi ascensiunea lor.

„Şi Fecioara de Lumină şi admirabilul Ghid din mijloc, pe care Guvernatorii Aeonilor obişnuiesc să-l numească Marele Jeú, după marele Guvernator care este în regiunea lor, el şi Fecioara de Lumină, şi cei Doisprezece Miniştri, de la care voi aţi primit figura şi puterea voastră, ei toţi vor fi Regi cu Primul Salvator al Primei Voci în regiunea sufletelor care vor primi Primul Mister al Primului Mister în Moştenirile Luminii.

Şi cei Cincisprezece Auxiliari ai celor Şapte Fecioare ale Luminii care sunt în mijloc, se vor răspândi pe ei înşişi în regiunile celor Doisprezece Salvatori, şi restul îngerilor din mijloc, fiecare după gloria sa, va domni cu mine în Moştenirile Luminii, şi eu voi domni peste ei toţi în Moştenirile Luminii".

Fecioara Luminii este Divina noastră Mamă Kundalini.

Admirabilul Ghid al celor din mijloc este Prinţul Feţelor, admirabilul Jeú.

Toate acestea sunt în noi înşine, sunt diferitele părţi ale propriei noastre Fiinţe.

Guvernatorii Aeonilor îi cunosc prea bine pe Prinţul Feţelor, pe marele Jeú.

Minunatul Guvernator care se află în regiunea lor este o parte excelentă a propriei noastre Fiinţe.

El, şi Fecioara Luminii, şi cele Douăsprezece Puteri din interiorul propriei noastre Fiinţe ne-au dotat cu figura noastră celestă.

Figura celestă zodiacală pe care o avem în Fiinţa noastră am moştenit-o de la cele Douăsprezece Puteri.

Ei toţi vor fi Regi cu Primul Salvator al Primei Voci în regiunea sufletelor care vor primi Primul Mister al Primului Mister în Moştenirile Luminii.

Tiphon Baphomet, Lucifer-Prometeu, este cel mai bun dintre Auxiliarii Divinei Mame Kundalini în munca Marii Opere.

Există Şapte Grade de Putere a Focului pe care trebuie să le dezvoltăm în noi înşine. Aceştia sunt cei Şapte Radicali. Sunt Şapte Şerpi, două grupuri de câte trei cu încoronarea sublimă a celei de-a Şaptea Limbi de Foc, care ne uneşte cu Unul, cu Legea, cu Tatăl. Acestea sunt cele Şapte Femei-Şarpe, cele Şapte Fecioare.

Toate aceste Focuri Auxiliare şi cele Şapte Fecioare se răspândesc întotdeauna în regiunile celor Doisprezece Salvatori zodiacali.

Restul diferitelor părţi ale Fiinţei, fiecare după gloria sa, integrate toate cu Cristosul intim, vor domni cu el în Moştenirile Luminii. Domnul va domni peste toţi în Moştenirile Luminii.

Dar aceasta nu se va petrece decât la consumarea Aeonului.

„Tot ceea ce v-am spus nu se va realiza acum, ci la consumarea Aeonului, adică, la ascensiunea Universului, care este dizolvarea sa, şi la totala ascensiune a numărului de suflete perfecte la Moştenirile Luminii.

Înainte de consumare, aşadar, acestea ce vi le-am spus nu se vor realiza, căci fiecare va fi în propria sa regiune, în care el a fost aşezat de la început, până când numărul recoltei de suflete perfecte va fi complet.

Cele Şapte Voci, şi cei Cinci Arbori, şi cei Trei Amin, şi Salvatorul Geamăn, şi cei Nouă Gardieni, şi cei Doisprezece Salvatori, şi cei din Regiunea din Dreapta, şi cei din Regiunea din Mijloc, fiecare va rămâne în regiunea în care a fost stabilit până când numărul de suflete perfecte ale

Moştenirilor Luminii vor fi înălţate toate laolaltă.

Şi la fel toţi Guvernatorii care se vor fi căit vor rămâne în regiunea în care au fost aşezaţi până când numărul sufletelor Luminii vor fi înălţate toate laolaltă".

Toate acestea spuse de Marele Kabir Iisus se vor împlini la consumarea Aeonului, la sfârşitul Maha-Manvantarei. La sfârşitul Marii Zile Cosmice se vor împlini cuvintele Domnului. Evident, Universul se va înălţa din octavă în octavă înainte de dizolvarea lui totală.

Sufletele perfecte ale Moştenirilor Luminii se vor ridica cu Universul din octavă în octavă, şi în cele din urmă se vor cufunda în sânul Absolutului. Atunci, se vor bucura de o bucurie inepuizabilă.

Când Universul se dizolvă, vine bucuria Marii Pralaya. Marea Pralaya este Noaptea Cosmică profundă.

Când recolta sufletelor perfecte este completă vine Maha-Pralaya, Noaptea Cosmică. Noaptea Cosmică vine atunci când recolta de suflete perfecte este completă.

Cristos mort susţinut de un înger (1645-1652)
Alonso Cano, Muzeul Prado. Madrid, Spania

Realmente, toate cantităţile de ani desemnate unei Zile Cosmice sunt pur simbolice. Noaptea Cosmică vine când recolta de suflete perfecte se completează, adică, se perfecţionează cu desăvârşire.

Cele Şapte Voci sau Cuvinte în Macrocosmos şi în microcosmosulom, şi cei Trei Amin, adică, cele Trei Forţe, şi Salvatorul Geamăn, şi cei Nouă Gardieni ai Misterelor Sexului, şi cei Doisprezece Salvatori în Centura Zodiacală a Macrocosmosului şi a microcosmosului-om, şi cei din dreapta şi cei din mijloc, vor rămâne în regiunea lor.

Ei toţi, fiecare, vor trăi în sfera lor respectivă, şi toţi Guvernatorii căiţi vor sălăşlui în regiunile lor, până la sfârşitul Marii Zile Cosmice.

Desigur, toate acestea sunt părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe individuale.

La sfârşitul Maha-Manvantarei, toate părţile se integrează cu Cristosul intim, şi vine noaptea profundă a Marii Pralaya.

Cât despre Salvatorul Geamăn, este indiscutabil că Ce-Acatl este Geamănul lui Quetzalcoatl, Cristosul mexican.

Ce-Acatl este ars pe rug, se sacrifică pentru Quetzalcoatl.

Ce-Acatl este o altă parte a Fiinţei lui Quetzalcoatl reîncarnată în alt corp.

Astfel, Adeptul Cristificat trăieşte în diferite epoci şi locuri simultan, are Geamănul său.

Trecerea tuturor părţilor autoconştiente şi independente ale propriei noastre Fiinţe în timpul integrării finale se efectuează spre interior, fiecare parte se cufundă în altă parte.

Şi fiecare parte primeşte Ungerea Gnostică şi pecetea misterelor sale. Şi fiecare, adică, fiecare parte, este adecvată în sfera sa şi în misiunea sa.

Toate părţile integrate cu Cristosul intim se cufundă în Moştenirile Luminii.

Este minunată ordinea în care Marele Kabir Iisus descrie procesul de integrare finală în om şi în interiorul omului.

Despre ascensiunea sufletelor celui Perfect.

„Toate sufletele vor veni, fiecare la vremea în care va primi misterele; şi toţi Arhonţii care s-au căit vor trece şi vor veni în Regiunea din Mijloc. Şi cei din mijloc îi vor boteza şi le vor da Ungerea Spirituală, şi îi vor pecetlui cu peceţile misterelor lor. Şi ei vor trece prin toate acelea ale Regiunilor din Mijloc, şi prin Regiunea din Dreapta, şi în înăuntrul Regiunii celor Nouă Gardieni, şi înăuntrul Regiunii Salvatorului Geamăn, şi înăuntrul Regiunii celor Trei Amin şi a celor Doisprezece Salvatori, şi înăuntrul celor Cinci Arbori şi al celor Şapte Voci.

Fiecare le va da pecetea misterului său şi vor trece înăuntrul tuturor, şi vor merge în Regiunea Moştenirilor Luminii; şi fiecare va rămâne în regiunea în care a primit mistere în Moştenirile Luminii”.

Despre rangul sufletelor celui Perfect.

„Într-un cuvânt, toate sufletele oamenilor ce vor primi misterele Luminii vor fi înaintea Arhonţilor care se vor fi căit, şi ei vor fi înaintea acelora din Regiunea din Mijloc şi a acelora din Regiunea din Dreapta, şi ei vor fi înaintea celor din Regiunea completă a Comorii Luminii. Într-un cuvânt, ei vor fi înaintea tuturor acelora din Regiunea Comorii, şi vor fi înaintea tuturor acelora din regiunile Primei Porunci, şi vor trece înăuntrul tuturor acelora, şi vor intra în Moştenirea Luminii până în regiunea misterului lor; şi fiecare va rămâne în regiunea în care a primit misterele. Şi cei din Regiunea din Mijloc, şi cei din Dreapta, şi cei din Regiunea întreagă a Comorii, fiecare va rămâne în regiunea ordinului în care a fost aşezat de la început până când Universul se va înălţa. Şi fiecare dintre ei va împlini economia pentru care a fost aşezat în vederea recoltei sufletelor care vor fi primit misterele în legătură cu această economie, ca să poată pecetlui toate sufletele care vor primi misterele şi care vor trece prin lăuntrul lor spre Moştenirea Luminii.

Aşadar, Maria, iată cuvântul despre care tu m-ai întrebat răspicat şi cu încredere. Pentru restul, cel ce are urechi de auzit, să audă”.

Sufletele care primesc misterele Luminii sunt înaintea Arhonţilor căiţi în valoroasa muncă de integrare.

Arhonţii sunt înaintea acelora din Regiunea din Mijloc în munca de integrare umană şi solară.

Aceştia vor fi înaintea celor din Regiunea din Mijloc, şi cei din Regiunea din Dreapta sunt întotdeauna înaintea celor din Regiunea Comorii Luminii.

Într-un cuvânt, ei toţi vor fi în munca de integrare individuală înaintea tuturor celor din Comoara Luminii.

Ei toţi, în realitate, vor fi înaintea tuturor acelora din Regiunea Primei Porunci.

Ştim deja că Prima Poruncă este în Bătrânul Zilelor.

În procesul de integrare finală, vor trece spre interior unii înăuntrul altora până la Moştenirea Luminii, şi apoi, în regiunea misterului lor.

Şi cei din Regiunea din Mijloc şi din Dreapta, şi cei din Regiunea completă a Comorii, fiecare va rămâne în regiunea sa corespunzătoare până la viitoarea Zi Cosmică.

Fiecare dintre părţile Fiinţei care se integrează îşi va păstra calităţile până când va veni o nouă Maha-Manvantara.

Toate sufletele vor trebui să primească Moştenirea Luminii. Din interior în interior se ajunge la Moştenirea Luminii.

Fiecare parte a Fiinţei trebuie să-şi completeze valorile pentru integrare. Dacă nu s-ar cunoaşte în Gnoză diversele părţi autonome şi autoconştiente ale Fiinţei, nu s-ar înţelege munca de integrare umană şi solară.

În toate acestea există un proces descris de Marele Kabir Iisus. Cel care are pricepere să priceapă, căci aici este înţelepciune. Maria, Femeia-Şarpe,

primeşte astfel învăţătura lui Iisus.

□ CAPITOLUL 87 □

Maria tălmăceşte cuvântarea prin Scripturi.

Când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte, Maria Magdalena veni înainte şi spuse: „Doamne, fiinţa de Lumină ce sălăşluieşte în mine are urechi şi eu pricep fiecare cuvânt pe care tu l-ai grăit. Aşadar, Doamne, în legătură cu cuvântul ce tu l-ai grăit: «Toate sufletele din neamurile oamenilor ce vor primi misterele Luminii se vor duce în Moştenirea Luminii înaintea tuturor Guvernatorilor care se vor căi şi înaintea acelora din întreaga Regiune din Dreapta, şi înaintea întregii Regiuni a Comorii Luminii», de aceea, Doamne, tu ne-ai spus altă dată: «Cei dintâi vor fi cei de pe urmă, şi cei din urmă vor fi cei dintâi», adică, cei din urmă sunt toate rasele oamenilor care vor intra în împărăţia Luminii înaintea tuturor celor din Regiunea din înalt, care sunt cei dintâi. De aceea, Doamne, tu ne-ai spus: «Cel ce are urechi de auzit, să audă», adică tu voieşti să ştii dacă noi pricepem fiecare cuvânt pe care tu l-ai grăit. Acesta este, aşadar, Doamne, cuvântul".

Când Maria a terminat de zis aceste cuvinte, Salvatorul s-a uimit mult de tălmăcirea cuvintelor pe care ea a spus-o, căci devenise în întregime spirit pur, şi Iisus îi răspunse din nou, zicându-i: „Bine ai vorbit, pură şi spirituală Maria, aceasta este tălmăcirea cuvântului".

Sufletul este valoros, este o piatră preţioasă care merge în Moştenirea Luminii înainte de orice, înaintea Arhonţilor, şi înaintea celor din dreapta, şi înaintea întregii Regiuni a Comorii Luminii.

Omul Suflet, Omul Fiinţă, va intra în Regiunea Moştenirii Luminii înaintea celorlalte părţi ale Fiinţei.

Stă scris că cei din urmă vor fi cei dintâi, şi cei dintâi vor fi cei de pe urmă.

Omul-îndurător va fi primul în Moştenirea Luminii; apoi toate celelalte părţi ale Fiinţei.

La rândul lor, adunându-se, rasele Oamenilor Solari vor intra în Regiunea Moştenirilor Luminii înaintea fiinţelor care trăiesc în regiunile inefabile.

□ CAPITOLUL 88 □

După toate aceste cuvinte, Iisus a continuat să vorbească, spunându-le discipolilor săi: „Ascultaţi cu atenţie căci trebuie să vă vorbesc despre gloria celor din înalt, cum sunt, după chipul în care v-am vorbit în ziua aceasta".

Ultimul Auxiliar este în realitate Adi-Buddha.

Evident, Adi-Buddha este Tatăl Tatălui, Nemanifestatul şi Incognoscibilul.

Incontestabil, Incognoscibilul-Nemanifestat este Buddha al lui Buddha.

Bătrânul Zilelor, intrând în sânul Absolutului, trebuie să se integreze cu Adi-Buddha.

Despre ultimul Auxiliar.

„Acum, aşadar, de vă voi duce în regiunea ultimului Auxiliar, care înconjoară Comoara Luminii, şi de vă voi duce în regiunea acestui ultim Auxiliar, veţi vedea gloria în care se află el, atunci Regiunea Moştenirii Luminii vi se va părea doar de mărimea unei cetăţi a lumii, din cauza grandorii în care se găseşte ultimul Auxiliar şi a Marii Lumini în care el se află”.

Regiunile de dincolo de Auxiliari sunt de nedescris.

„Şi apoi vă voi vorbi şi despre gloria Auxiliarului care se află deasupra micului Auxiliar. Dar îmi va fi imposibil să vă vorbesc despre Regiunile celor care se află deasupra tuturor Auxiliarilor pentru că nu există nimeni în această lume care să le poată descrie, căci nu există nimic care să le fie asemenea şi cu care să poată fi comparate, nici în grandoare, nici în lumină. Şi nu numai în această lume, ci ele nu au asemănare nici cu cele din înaltul Justiţiei din regiunea lor în sus. De aceea nu există chip în această lume de a le descrie, din cauza marii glorii a acelora din înalt şi a grandorii lor nemăsurate. Astfel, deci, nu există mod de a le descrie în această lume”.

Când Iisus a terminat de spus aceste lucruri discipolilor săi, Maria Magdalena veni înainte şi îi spuse: „Doamne, nu te supăra pe mine dacă te întreb şi te deranjez de atâtea ori. Aşadar, Doamne, nu te supăra dacă te întreb răspicat şi cu încredinţare, pentru că fraţii mei vor vorbi despre asta în neamul oamenilor ca ei să audă şi să se căiască, şi să fie salvaţi de judecăţile aspre ale Guvernatorilor şi să meargă în înalt şi să moştenească împărăţia Luminii; căci, Doamne, noi nu ne îndurăm doar de noi înşine, ci şi de tot neamul oamenilor, pentru ca ei să fie eliberaţi de Guvernatorii aspri ai tenebrelor şi să fie salvaţi din mâinile violenţilor Primitori ai tenebrelor celor mai profunde”.

Când Iisus a auzit-o pe Maria spunând aceste cuvinte, Salvatorul îi răspunse cu multă compasiune, zicându-i: „Întreabă-mă ce doreşti să întrebi, căci eu vă voi dezvălui răspicat şi cu încredinţare şi fără nici o parabolă”.

Judecăţile dure ale Arhonţilor răi cad asupra celor care încalcă Legea.

Termenii bine şi rău sunt foarte discutabili; un lucru e bun când ne convine, şi rău când nu ne convine.

Termenul de Guvernatori răi trebuie să fie înţeles în mod esoteric. Nimănui nu-i pot plăcea judecăţile dure ale Domnilor Karmei, şi de aceea aceştia sunt numiţi simbolic „Arhonţi răi”.

Avem nevoie să fim salvaţi de Arhonţii violenţi ai tenebrelor, şi deopotrivă de violenţii Primitori ai tenebrelor celor mai profunde.

În Avern există tenebrele, şi de asemenea tenebrele tenebrelor. Avernul este situat în cele nouă infradimensiuni minerale scufundate. Aceste nouă infradimensiuni sunt în interiorul planetei Pământ. Dar să nu se confunde cele nouă infradimensiuni scufundate cu partea pur fizică,

geologică, a planetei Pământ.

Nu este de prisos să precizăm că partea pur geologică a planetei Pământ este goală pe dinăuntru! Să ne amintim de supravieţuitorii Lemuriei, Atlantidei, etc., ei încă trăiesc în Agartha, partea interioară a Pământului.

Ei îşi păstrează puternicele civilizaţii arhaice, şi au chiar nave cosmice cu care călătoresc prin inalterabilul Infinit.

Omenirea divină din Agartha lucrează şi trăieşte sub conducerea personală a lui Melchisedec, Regele lumii. Multe intrări conduc în împărăţia Agarthei; unele dintre aceste intrări sunt păzite de triburi feroce.

Există de asemenea nouă dimensiuni superioare în interiorul părţii geologice a planetei.

În cele nouă dimensiuni superioare se află situate Templele secrete ale Cercului Conştient al Omenirii Solare, care acţionează asupra centrilor superiori ai Fiinţei.

Creaturi şi forţe teribil de divine operează în cele nouă dimensiuni superioare ale planetei Pământ.

Violenţii Primitori ai tenebrelor tenebrelor locuiesc în Infrainfernurile planetei Pământ.

Să se facă, deci, diferenţa între ceea ce este pur geologic, fizic şi tridimensional şi cealaltă parte, care sunt dimensiunile superioare şi infradimensiunile din interiorul Pământului.

Masa minerală Pământ are, aşadar, trei aspecte absolut diferite pe care gnosticul trebuie să le studieze.

Vai de aceia care cad în Tartar, în tenebrele tenebrelor, guvernate de violenţii Primitori abisali.

□ CAPITOLUL 89 □

Maria îl întreabă pe Iisus.

Când Maria l-a auzit pe Salvator spunând aceste cuvinte, s-a bucurat cu mare bucurie şi s-a veselit nespus, zicându-i lui Iisus: „Doamne, cu cât este mai mare măreţia celui de-al Doilea Auxiliar faţă de măreţia Primului? La ce distanţă se află unul de celălalt, sau mai bine zis, de câte ori este mai luminos unul decât celălalt?”

Al Doilea Auxiliar şi Primul sunt părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe. Iisus explică toate acestea atât de bine încât nu este nevoie de comentariu.

Despre al Doilea Auxiliar.

Iisus îi răspunse Mariei în mijlocul discipolilor: „Adevărat, adevărat vă zic: al Doilea Auxiliar este îndepărtat de Primul cu o mare şi nemăsurată distanţă încât nu poate fi măsurată nici faţă de înălţimea de deasupra şi de adâncimea de jos, nici faţă de lungime şi lăţime, căci el este extrem de îndepărtat de Primul la o mare distanţă pe care nu o pot măsura îngerii nici

toţi Arhanghelii, nici Zeii nici toţi Invizibilii. Şi este considerabil mai mare decât Primul într-o măsură ce nu o pot socoti îngerii şi Arhanghelii, nici Zeii nici toţi Invizibilii. Şi el străluceşte mai mult decât Primul într-o măsură complet nemăsurată, încât nu există măsură pentru lumina în care se află, nici nu poate fi măsurată nici de îngeri nici de Arhangheli, nici de Zei, nici de toţi Invizibilii, aşa cum v-am spus altădată".

Este clar că al Doilea Auxiliar este îndepărtat de Primul la o enormă distanţă intimă, căci nu există vreo măsură pentru înălţimea de sus şi profunzimea de jos, pentru lungime şi lăţime. Enorme distanţe psihologice pe care oamenii nu le înţeleg. Şi este considerabil mai mare, mai exaltat psihologic decât Primul.

Despre al Treilea, al Patrulea şi al Cincilea Auxiliar.

„Tot aşa, al Treilea, al Patrulea şi al Cincilea Auxiliar, sunt unul mai mare decât altul... şi sunt mai luminoşi unul decât celălalt, şi sunt îndepărtaţi unul de altul cu o mare distanţă ce nu poate fi măsurată nici de îngeri şi Arhangheli, nici de Zei nici de toţi Invizibilii, aşa cum v-am spus altădată. Şi vă voi mai spune despre regiunea fiecăruia dintre ei în expansiunea sa".

Al Treilea, al Patrulea şi al Cincilea Auxiliar strălucesc minunat, în fond, aceşti Cinci Auxiliari sunt Gabriel, Raphael, Uriel, Michael şi Samael. Este evident că cei cinci au corespondenţa lor în sufletul uman al oricărei creaturi vii.

□ CAPITOLUL 90 □

Maria îl întreabă din nou pe Iisus.

Când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, Maria Magdalena veni din nou înainte, şi îi spuse lui Iisus: „Doamne, în ce regiune vor fi aceia care au primit misterul Luminii în mijlocul ultimului Auxiliar?"

Despre cei care primesc misterul în ultimul Auxiliar.

Şi Iisus, înconjurat de discipoli, răspunse, zicându-i Mariei: „Aceia care au primit misterul Luminii, dacă au ieşit din corpul de materie al Guvernatorilor, fiecare va fi în ordinul său potrivit misterului pe care l-a primit. Aceia care au primit misterele cele mai elevate vor rămâne într-un ordin mai elevat; aceia care au primit Mistere Minore vor rămâne în ordine mai de jos. Într-un cuvânt, regiunea în care fiecare a primit mistere va rămâne ordinul său în Moştenirea Luminii. De aceea v-am spus altădată: «Acolo unde este inima voastră, acolo va fi şi Comoara voastră», adică, după regiunea în care fiecare şi-a primit misterele, acolo va fi el".

Când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, Ioan veni înainte şi îi spuse lui Iisus: „Domnul şi Mântuitorul meu, porunceşte-mi şi mie să vorbesc înaintea ta, şi nu te supăra dacă te întreb despre toate acestea răspicat şi cu încredinţare; căci tu, Doamne, ne-ai făgăduit să ne dezvălui toate lucrurile despre care te vom întreba. Aşadar, Doamne, nu ne ascunde nimic despre cele ce te întrebăm".

Şi Iisus îi răspunse iui Ioan cu multă compasiune, zicându-i: „Şi ţie, binecuvântatule şi iubitule Ioan, îţi poruncesc să spui cuvântul care îţi place, căci îţi voi dezvălui ţie faţă în faţă şi fără pilde şi îţi voi spune tot ceea ce tu mă vei întreba răspicat şi cu încredinţare”.

Aceste cuvinte ale Marelui Kabir Iisus sunt atât de clare încât este de prisos orice explicaţie.

Ioan îl întrebă pe Iisus.

Şi Ioan răspunse, zicându-i lui Iisus: „Doamne, fiecare va rămâne atunci în regiunea în care a primit misterele şi nu va avea puterea să meargă în ordinele care sunt deasupra lui?”

Este evident că cel care primeşte misterele într-o regiune, continuă în acea regiune până când primeşte mistere mai elevate.

□ CAPITOLUL 91 □

Şi Iisus răspunse, zicându-i lui Ioan: „Cu adevărat, tot ceea ce întrebi este răspicat şi cu încredinţare. Dar ascultă, Ioan, cu atenţie, ca eu să-ţi zic. Cel care va fi primit mistere ale Luminii, va rămâne în regiunea în care le-a primit, şi nu va avea puterea să meargă în înalt în ordinele care sunt deasupra lui”.

Verbul, Cuvântul, vorbeşte concis şi cu certitudine.

Despre Prima Poruncă.

„Astfel că, cel care a primit mistere în Prima Poruncă, are puterea să meargă în ordinele care sunt sub el, adică, în toate ordinele din al Treilea Spaţiu; însă, nu are puterea să meargă în înalt în ordinele care sunt deasupra lui”.

Despre Primul Spaţiu.

„Şi cel ce va primi misterele Primului Mister, care este al Douăzeci şi Patrulea Mister din afară şi căpetenia Primului Spaţiu care se află în afară, el are puterea să meargă în toate ordinele care se află în afara lui, dar nu va putea să meargă în regiunile care sunt deasupra lui ori să treacă prin ele”.

Este evident că cine a primit mistere în Prima Poruncă are puterea să meargă în ordinele care se află sub el, adică, în toate ordinele celui de-al Treilea Spaţiu, însă nu va putea niciodată să meargă până la ordinele care sunt deasupra lui.

Misterele Primului Mister sunt teribil de divine. Este clar că munca Marii Opere este cuprinsă în al Douăzeci şi Patrulea Mister. Toate misterele Primului Mister se găsesc în Misterul Douăzeci şi Patru. Cine realizează Marea Operă are dreptul să intre în toate ordinele de sus şi de jos.

Este uşor de înţeles că în Misterul Douăzeci şi Patru se află tot începutul şi sfârşitul Marii Opere.

Despre al Doilea Spaţiu.

„Iar cei care au primit misterele în ordinele celor Douăzeci şi Patru de

Mistere, fiecare va merge în regiunea în care a primit mistere şi va avea puterea de a trece prin toate ordinele şi spaţiile care sunt în afara lui; totuşi, nu va avea puterea să meargă în ordinele mai elevate care se află deasupra lui sau să treacă prin ele".

Este clar că cei care au primit mistere în ordinele celor Douăzeci şi Patru de Mistere au dreptul să trăiască în acele regiuni în care au primit misterele; însă nu vor putea să intre în ordine sau spaţii care sunt deasupra lor.

Ordinele Primului Mister corespund întotdeauna Bătrânului ***Zilelor[3].***

[3] Aici şi-a încheiat V.M. Samael Aun Weor interpretarea şi dezvăluirea Pistis Sophiei, deoarece teribilele procese pe care le-a trăit au implicat şubrezirea sănătăţii sale şi ulterioara sa plecare.

Adorarea Mielului Mistic (1426-1432)
Jan van Eyck, Biserica San Bavon, Gante, Belgia

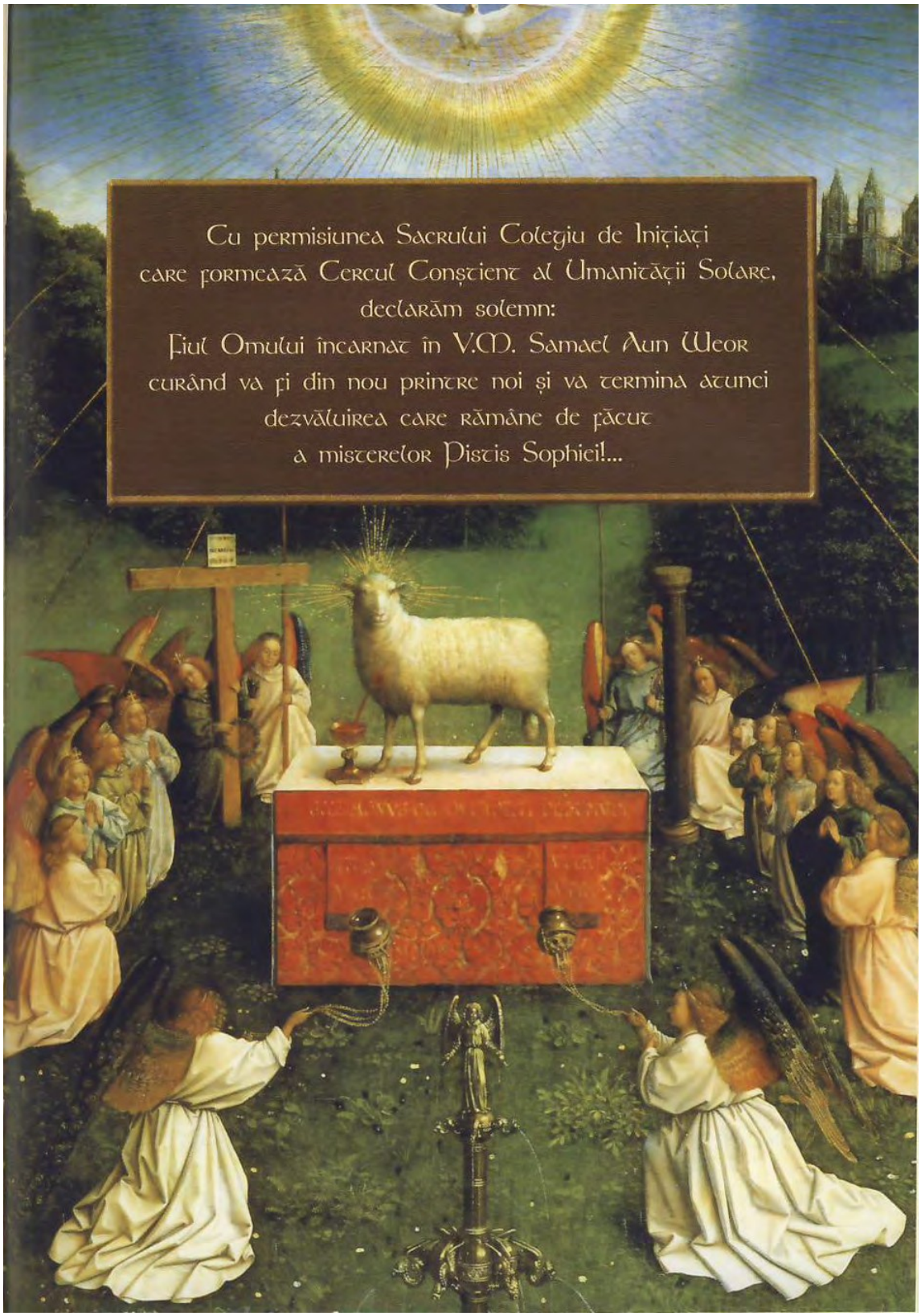
Cu permisiunea Sacrului Colegiu de Inițiați
care formează Cercul Conștient al Umanității Solare,
declarăm solemn:
Fiul Omului încarnat în V.M. Samael Aun Weor
curând va fi din nou printre noi și va termina atunci
dezvăluirea care rămâne de făcut
a misterelor Pistis Sophiei!...

Despre al Treilea Spaţiu.

„Şi cel ce a primit mistere în ordinele Primului Mister ce se află în al Treilea Spaţiu are puterea să se ducă în toate ordinele care se află sub el şi să treacă prin ele; dar, nu are puterea de a merge în regiunile care se află deasupra lui sau să treacă prin ele”.

Despre cei de Trei Ori spirituali.

„Şi cel ce a primit mistere de la Primul de Trei Ori spiritual, care stăpâneşte peste toate cele Douăzeci şi Patru de Mistere, ce stăpânesc peste Spaţiul Primului Mister, despre a cărui regiune din întinderea Universului vă voi vorbi; el, aşadar, care a primit misterul de la cel de Trei Ori spiritual, are puterea de a merge jos, în toate ordinele care se află sub el; totuşi, nu are puterea de a merge în înaltul ordinelor care se află deasupra lui, adică, în toate ordinele Spaţiului inefabil.

Şi acela care a primit misterul celui de-al Doilea de Trei Ori spiritual are puterea să meargă în ordinele Primului de Trei Ori spiritual şi să treacă prin ele toate şi toate ordinele care se află în ele; totuşi, nu are puterea să meargă în ordinele mai elevate ale celui de-al Treilea de Trei Ori spiritual.

Şi cel care a primit misterul celui de-al Treilea de Trei Ori spiritual, care stăpâneşte peste cei de Trei Ori spirituali şi peste cele Trei Spaţii ale Primului Mister, toate împreună, are puterea de a merge în ordinele care se află sub el; dar, nu are puterea de a merge în înaltul ordinelor care se află deasupra lui, adică, în ordinele Spaţiului Inefabilului”.

Despre Misterul Major.

„Şi cel ce a primit Misterul Major al Primului Mister al Inefabilului, adică, cele Douăsprezece Mistere ale Primului Mister, toate împreună, care guvernează asupra tuturor spaţiilor Primului Mister, acela care primeşte acel mister, aşadar, are puterea de a trece prin toate ordinele spaţiilor celor de Trei Ori spirituali, şi cele Trei Spaţii ale Primului Mister, şi toate ordinele lui, şi are puterea de a trece prin toate ordinele Moştenirilor Luminii, de a trece prin ele din afară înăuntru, şi dinăuntru în afară, şi de sus în jos, şi de jos în sus, şi din înalt în adânc, şi din adânc în înalt, şi din lung în lat, şi din lat în lung; într-un cuvânt, el are puterea de a rămâne în regiunea care îi place în Moştenirea împărăţiei Luminii.

Şi adevărat vă zic: acel om, la dizolvarea lumii, va fi Rege asupra tuturor ordinelor Moştenirii Luminii. Şi cel ce primeşte acel mister al Inefabilului, sunt eu”.

Despre Gnoza Misterului Major.

„Misterul acela ştie de ce tenebrele s-au ridicat şi de ce Lumina a apărut.

Şi misterul acela cunoaşte de ce tenebrele tenebrelor s-au ridicat şi de ce Lumina Luminilor a apărut.

Şi misterul acela ştie de ce Haosul a apărut şi de ce Comoara Luminii a venit.

Şi misterul acela ştie de ce judecăţile au apărut şi de ce Pământul Luminii şi Regiunea Moştenirilor Luminii s-au ivit.

Şi misterul acela ştie de ce păcătoşii au apărut şi de ce cei supuşi s-au ridicat în picioare.

Şi misterul acela cunoaşte de ce pedepsele şi judecăţile au apărut şi de ce toate emanaţiile Luminii au reînviat.

Şi misterul acela ştie de ce focul pedepsei a apărut şi de ce peceţile Luminii, pentru ca focul să nu le facă rău, au apărut.

Şi misterul acela ştie de ce mânia a apărut şi de ce pacea s-a ivit.

Şi misterul acela ştie de ce calomnia s-a ivit şi de ce cânturile aduse Luminii au apărut.

Şi misterul acela ştie de ce rugăciunile Luminii au apărut.

Şi misterul acela ştie de ce perversitatea s-a ivit şi de ce înşelăciunea a apărut.

Şi misterul acela ştie de ce blestemul s-a ivit şi de ce binecuvântarea a apărut.

Şi misterul acela ştie de ce crima s-a ivit şi de ce însufleţirea sufletelor a apărut.

Şi misterul acela ştie de ce adulterul şi fornicaţia s-au ivit şi de ce castitatea a apărut.

Şi misterul acela ştie de ce raportul sexual s-a ivit şi de ce continenţa a apărut.

Şi misterul acela ştie de ce insolenţa şi ostentaţia s-au ivit şi de ce umilinţa şi blândeţea s-au ridicat.

Şi misterul acela ştie de ce plânsul s-a creat şi de ce râsul s-a produs.

Şi misterul acela ştie de ce calomnia s-a ridicat şi de ce vorba cea bună a apărut.

Şi misterul acela ştie de ce preţuirea s-a ivit şi de ce dispreţul a apărut.

Şi misterul acela ştie de ce bârfa s-a ivit şi de ce inocenţa şi umilinţa au apărut.

Şi misterul acela ştie de ce păcatul s-a produs şi de ce puritatea a apărut.

Şi misterul acela ştie de ce forţa s-a ivit şi de ce slăbiciunea s-a prezentat.

Şi misterul acela ştie de ce mişcarea corpului s-a ivit şi de ce utilitatea lui a apărut.

Şi misterul acela ştie de ce sărăcia s-a născut şi de ce bogăţia s-a ivit.

Şi misterul acela ştie de ce libertatea lumii a apărut şi de ce sclavia a apărut.

Şi misterul acela ştie de ce moartea s-a ivit şi de ce viaţa a apărut”.

□ CAPITOLUL 92 □

Când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte către discipolii lui, aceştia s-au bucurat cu mare bucurie şi veselie ascultându-l. Iisus a continuat să vorbească, zicându-le: „Ascultaţi acum cu şi mai multă atenţie, oh, discipolii mei, pentru ca să vă vorbesc despre toată Gnoza misterului Inefabilului”.

Despre Gnoza misterului Inefabilului.

„Acel mister al Inefabilului ştie de ce neîndurarea s-a ivit şi de ce mila a apărut.

Şi acel mister ştie de ce pieirea a apărut şi de ce veşnicul Dumnezeu s-a ivit.

Şi acel mister ştie de ce târâtoarele au apărut şi de ce vor fi nimicite. Şi acel mister ştie de ce fiarele sălbatice au apărut şi de ce vor fi nimicite.

Şi acel mister ştie de ce vitele au venit şi de ce păsările au apărut.

Şi acel mister ştie de ce munţii s-au înălţat şi de ce pietrele preţioase au apărut în ei.

Şi acel mister ştie de ce materia aurului s-a produs şi de ce materia argintului s-a generat.

Şi acel mister ştie de ce materia cuprului s-a produs şi de ce materia fierului s-a generat.

Şi acel mister ştie de ce materia plumbului a apărut.

Şi acel mister ştie de ce materia sticlei s-a ivit şi de ce materia cerii a apărut.

Şi acel mister ştie de ce ierburile, adică, plantele, s-au ivit şi de ce toate substanţele au apărut.

Şi acel mister ştie de ce apele Pământului şi toate lucrurile din ele s-au ivit şi de ce şi pământul a apărut.

Şi acel mister ştie de ce mările şi apele s-au ivit şi de ce vieţuitoarele sălbatice ale mării au apărut.

Şi acel mister ştie de ce materia lumii s-a ivit şi de ce lumea va fi curând nimicită”.

□ CAPITOLUL 93 □

Iisus a continuat zicându-le din nou discipolilor săi: „Şi mai mult, oh, discipolii şi fraţii mei, fiţi treji în spiritul care sălăşluieşte în voi, care înţelege şi pricepe toate cuvintele pe care vi le voi zice, căci de acum înainte vă voi vorbi despre toată Gnoza Inefabilului.

Acel mister ştie de ce apusul s-a ivit şi de ce răsăritul s-a ridicat.

Şi acel mister ştie de ce miazăziua s-a ivit şi de ce miazănoaptea s-a ridicat.

Şi mai mult, discipolii mei, ascultaţi cu atenţie şi fiţi treji mai departe pentru ca să ascultaţi Gnoza întreagă a misterului Inefabilului.

Acel mister ştie de ce demonii au apărut şi de ce neamul oamenilor s-a ivit.

Şi acel mister ştie de ce căldura s-a produs şi de ce vremea bună a venit.

Şi acel mister ştie de ce stelele s-au ivit şi de ce norii au apărut.

Şi acel mister ştie de ce pământul s-a adâncit şi de ce apa a apărut din el.

Şi acel mister ştie de ce lipsa s-a ivit şi de ce puţinătatea a apărut.

Şi acel mister ştie de ce bruma s-a ivit şi de ce roua binefăcătoare a apărut.

Şi acel mister ştie de ce pământul s-a uscat şi de ce apa a venit peste el.

Şi acel mister ştie de ce praful s-a ivit şi de ce prospeţimea plăcută a apărut.

Şi acel mister ştie de ce grindina s-a ivit şi de ce ninsoarea plăcută a apărut.

Şi acel mister cunoaşte de ce vântul de la apus s-a ivit şi de ce vântul de la răsărit a apărut.

Şi acel mister ştie de ce focul din înalt s-a ivit şi de ce apele au apărut.

Şi acel mister ştie de ce vântul de la răsărit s-a ivit.

Şi acel mister ştie de ce vântul de la miazăzi s-a ivit şi de ce vântul de la miazănoapte a apărut.

Şi acel mister ştie de ce stelele cerului şi discurile Veghetorilor de Lumină s-au ivit şi de ce firmamentul cu toate vălurile sale a apărut.

Şi acel mister ştie de ce Arhonţii sferelor s-au ivit şi de ce sfera cu toate regiunile ei a apărut.

Şi acel mister ştie de ce Arhonţii Aeonilor s-au ivit şi de ce Aeonii cu vălurile lor au apărut.

Şi acel mister ştie de ce Arhonţii tirani ai Aeonilor s-au ivit şi de ce Arhonţii care s-au căit au apărut.

Şi acel mister ştie de ce Liturgii s-au ivit şi de ce Decanii au apărut.

Şi acel mister ştie de ce îngerii s-au ivit şi de ce Arhanghelii au apărut.

Şi acel mister ştie de ce stăpânii au apărut şi de ce Zeii s-au ivit.

Şi acel mister ştie de ce gelozia din înalt s-a ivit şi de ce concordia a apărut.

Şi acel mister ştie de ce ura s-a ivit şi de ce iubirea a apărut.

Şi acel mister ştie de ce discordia s-a ivit şi de ce înţelegerea a apărut.

Şi acel mister ştie de ce avariţia s-a ivit şi de ce renunţarea la toate s-a ivit şi dorinţa de avuţie a apărut.

Şi acel mister ştie de ce lăcomia s-a ivit şi de ce îndestularea s-a produs.

Şi acel mister ştie de ce perechile s-au ivit şi de ce imparii au apărut.

Şi acel mister ştie de ce ireligiozitatea s-a produs şi de ce frica de Dumnezeu s-a ivit.

Şi acel mister ştie de ce Veghetorii de Lumină s-au ivit şi de ce scânteile s-au ivit.

Şi acel mister ştie de ce cel de Trei Ori puternic s-a ivit şi de ce Invizibilii au apărut.

Şi acel mister ştie de ce străbunii s-au ivit şi de ce cei puri au apărut.

Şi acel mister ştie de ce marele Obstinat s-a ivit şi de ce credinţa lui a venit.

Şi acel mister ştie de ce marea Triplă Putere s-a ivit şi de ce Marele Invizibil strămoş a apărut.

Şi acel mister ştie de ce al Treisprezecelea Aeon s-a ivit şi de ce regiunea celor din mijloc a apărut.

Şi acel mister ştie de ce Primitorii din mijloc s-au ivit şi de ce Fecioarele de Lumină au apărut.

Şi acel mister ştie de ce Miniştrii din mijloc s-au ivit şi de ce îngerii din mijloc au apărut.

Şi acel mister ştie de ce Pământul de Lumină s-a ivit şi de ce marele Primitor al Luminii a apărut.

Şi acel mister ştie de ce Gardienii Regiunii din Dreapta s-au ivit şi de ce cârmuitorii ei au apărut.

Şi acel mister ştie de ce poarta vieţii s-a ivit şi de ce Sabaoth cel Demn a apărut.

Şi acel mister ştie de ce Regiunea din Dreapta s-a ivit şi de ce Pământul de Lumină, care este Comoara Luminii, a apărut.

Şi acel mister ştie de ce emanaţiile Luminii s-au ivit şi de ce cei Doisprezece Salvatori au apărut.

Şi acel mister ştie de ce cele trei porţi ale Comorii Luminii s-au ivit şi de ce cei Nouă Gardieni au apărut.

Şi acel mister ştie de ce Salvatorul Geamăn s-a ivit şi de ce cei Trei Amin au apărut.

Şi acel mister ştie de ce cei Cinci Arbori s-au ivit şi de ce cei Şapte Amin au apărut.

Şi acel mister ştie de ce amestecul care nu exista s-a ivit, şi de ce s-a purificat".

□ CAPITOLUL 94 □

Şi Iisus a continuat, zicând către discipolii săi: „Şi mai mult, oh, discipolii mei, fiţi treji şi fiecare dintre voi să aducă aici forţa de a simţi Lumina înaintea lui, căci voi puteţi să o percepeţi cu siguranţă, întrucât de

acum înainte vă voi vorbi cu adevărat despre toată Regiunea Inefabilului şi despre cum este ea”.

Discipolii îşi pierd curajul.

Când discipolii l-au auzit pe Iisus rostind aceste cuvinte, au cedat, descumpănindu-se cu totul.

Maria Magdalena veni atunci înainte, aruncându-se la picioarele lui Iisus, le sărută şi, plângându-se cu glas tare, spuse: „Îndură-te de mine, Doamne, căci fraţii mei au ascultat cuvintele pe care le-ai spus şi s-au descurajat. Aşadar, Domnul meu, în ce priveşte Gnoza tuturor lucrurilor despre care ai vorbit pentru ca ei să fie în misterul Inefabilului, am auzit că mi-ai spus: «De acum înainte voi începe să vă vorbesc despre Gnoza deplină a misterului Inefabilului». Acest cuvânt pe care tu l-ai spus ni l-ai menţionat pentru ca să fie desăvârşit. De aceea fraţii mei au ascultat şi nu au perceput modul în care le-ai vorbit. În ce priveşte cuvântul pe care li l-ai spus, Doamne, dacă Gnoza tuturor acestor lucruri se află în acel mister, care este omul din lumea aceasta care să poată pricepe acel mister cu toată Gnoza lui şi simbolul tuturor acestor cuvinte pe care tu le-ai rostit?”

□ CAPITOLUL 95 □

Când Iisus a auzit-o pe Maria spunând aceste cuvinte şi şi-a dat seama că discipolii începuseră să-şi piardă curajul, i-a îmbărbătat, zicându-le: „Nu vă mai necăjiţi, discipolii mei, pentru misterul Inefabilului crezând că nu-l veţi înţelege. Adevărat vă zic: acel mister este al vostru şi al tuturor acelora care vă ascultă, pentru ca astfel să renunţe la toate lucrurile acestei lumi şi la orice materie care este în ea, şi să renunţe şi la toate gândurile perverse şi la toate grijile acestui Aeon”.

Iisus explică faptul că acel mister este mai simplu decât toate misterele.

„Acum, aşadar, vă spun: întrucât pentru acela care va renunţa la lume şi la toate câte sunt în ea şi se va supune pe sine divinităţii, acel mister va fi mai aproape decât toate misterele împărăţiei Luminii, şi îl va înţelege mai degrabă şi mai uşor decât pe toate celelalte. Cel ce va atinge Gnoza acestui mister va renunţa la lumea aceasta şi la lucrurile care sunt în ea.

Din acest motiv v-am spus altădată: «Veniţi la mine toţi cei îngreunaţi de povara voastră căci eu vă voi da viaţă, căci povara mea e uşoară şi jugul meu blând». Acum, aşadar, cel ce va primi acel mister va trebui să renunţe la lume şi la lucrurile care sunt în ea. Din acest motiv, discipolii mei, nu vă necăjiţi crezând că nu veţi înţelege acel mister. Adevărat vă zic: acel mister se înţelege mult mai degrabă decât toate misterele. Adevărat vă spun: acel mister este al vostru şi al tuturor acelora care renunţă la lume şi la lucrurile care sunt în ea.

Acum, ascultaţi cu atenţie, discipolii mei, însoţitori şi fraţi, căci trebuie să vă îndemn la Gnoza misterului Inefabilului despre care am vorbit cu voi, căci în realitate eu am ajuns până unde vă pot spune despre Gnoza deplină în

întinderea Universului, căci întinderea Universului este Gnoza lui.

Dar acum ascultaţi, ca să vă vorbesc treptat despre Gnoza acelui mister”.

Despre separarea şi emanarea forţelor Universului.

„Acel mister ştie de ce cei Cinci Auxiliari s-au separat pe ei înşişi şi de ce au apărut din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce marea Lumină a Luminilor s-a separat pe ea însăşi şi de ce a apărut din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce Prima Poruncă s-a separat pe ea însăşi şi de ce s-a divizat în cele Şapte Mistere, şi de ce este numită Prima Poruncă şi de ce a apărut din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce Marea Lumină a întipăririlor Luminii s-a separat pe ea însăşi şi de ce s-a exaltat pe ea însăşi fără emanaţii, şi de ce a apărut din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce Primul Mister, adică, Misterul Douăzeci şi Patru din afară, s-a separat pe sine însuşi, şi de ce a imitat în sine însuşi cele Douăsprezece Mistere în acord cu numărul Necuprinşilor şi Nemărginirilor, şi de ce a apărut din Orfanii de Tată.

Despre cei din al Doilea Spaţiu al Inefabilului.

„Şi acel mister ştie de ce cei Doisprezece Nemişcaţi s-au separat pe ei înşişi şi de ce s-au stabilit pe ei înşişi cu toate ordinele lor, şi de ce au apărut din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce cei Neclintiţi s-au separat pe ei înşişi şi de ce s-au stabilit pe ei înşişi divizându-se în douăsprezece ordine, şi de ce au apărut din Orfanii de Tată, care aparţin ordinelor Spaţiului Inefabilului.

Şi acel mister ştie de ce cei Incomprehensibili, care aparţin celui de-al Doilea Spaţiu al Inefabilului, s-au separat pe ei înşişi şi de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce cei Doisprezece Neprefăcuţi s-au separat pe ei înşişi şi de ce s-au stabilit pe ei înşişi după toate ordinele celor nedesemnaţi, fiind pentru ei înşişi necuprinşi şi nemărginiţi, şi de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce acei nedesemnaţi s-au separat pe ei înşişi —cei care nu s-au desemnat pe ei înşişi, nici nu s-au făcut cunoscuţi—, în acord cu economia Unului şi Unicului, Inefabilul, şi de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce cei Supraprofunzi s-au separat pe ei înşişi şi de ce s-au distribuit pe ei înşişi, fiind un singur ordin, şi de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce cele douăsprezece ordine ale Inefabililor s-au separat pe ei înşişi şi de ce s-au divizat pe ei înşişi în trei părţi, şi de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce toţi Nepieritorii, fiind douăsprezece ordine, s-au separat pe ei înşişi şi de ce s-au stabilit pe ei înşişi, extinzându-se într-un singur ordin, şi de ce s-au divizat pe ei înşişi şi au format diferite ordine, fiind necuprinşi şi nemărginiţi, şi de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce cei Incomparabili s-au separat pe ei înşişi şi de ce s-au exaltat pe ei înşişi, fiind Douăsprezece Spaţii nemărginite, şi s-au stabilit pe ei înşişi, fiind trei ordine de spaţii, în acord cu economia Unului şi Unicului, Inefabilul, şi de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce cei Doisprezece Necuprinşi, ce locuiesc în ordinele Unului şi Unicului, Inefabilul, s-au separat pe ei înşişi şi de ce au emanat din Orfanii de Tată până când au fost duşi în Spaţiul Primului Mister, care este al Doilea Spaţiu.

Şi acel mister ştie de ce cele douăzeci şi patru de miriade de căutători de laudă s-au separat pe ei înşişi şi de ce s-au extins pe ei înşişi în afara vălului Primului Mister, care este Misterul Geamăn, care vede înăuntrul şi în afara Unului şi Unicului, Inefabilul, şi de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce toţi cei Necuprinşi s-au separat pe ei înşişi, cei pe care adineauri i-am numit, care sunt în regiunile celui de-al Doilea Spaţiu al Inefabilului, care este Spaţiul Primului Mister, şi de ce acei Necuprinşi şi Nemărginiţi au emanat din Orfanii de Tată".

Despre cei din Primul Spaţiu al Inefabilului.

„Şi acel mister ştie de ce cele Douăzeci şi Patru de Mistere ale Primului de Trei Ori spiritual s-au separat pe ele însele şi de ce sunt numite cele Douăzeci şi Patru de Spaţii ale Primului de Trei Ori spiritual, şi de ce au emanat din cel de-al Doilea de Trei Ori spiritual.

Şi acel mister ştie de ce cele Douăzeci şi Patru de Mistere ale celui de-al Doilea de Trei Ori spiritual s-au separat şi de ce au emanat din cel de-al Treilea de Trei Ori spiritual.

Şi acel mister ştie de ce cele Douăzeci şi Patru de Mistere ale celui de-al Treilea de Trei Ori spiritual —adică, cele Douăzeci şi Patru de Spaţii ale celui de-al Treilea de Trei Ori spiritual— s-au separat pe ele însele şi de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce cei Cinci Arbori ai Primului de Trei Ori spiritual s-au separat pe ei înşişi şi de ce s-au extins pe ei înşişi, unul după altul şi, în plus, legaţi unul de celălalt cu toate ordinele lor, şi de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce cei Cinci Arbori ai celui de-al Doilea de Trei Ori spiritual s-au separat pe ei înşişi şi de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce cei Cinci Arbori ai celui de-al Treilea de Trei Ori spiritual s-au separat pe ei înşişi şi de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce cei de Necuprins ai Primului de Trei Ori spiritual s-au separat pe ei înşişi şi de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce cei de Necuprins ai celui de-al Doilea de Trei

Ori spiritual s-au separat pe ei înşişi şi de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce cei de Necuprins ai celui de-al Treilea de Trei Ori spiritual s-au separat pe ei înşişi şi de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Şi acel mister ştie de ce Primul de Trei Ori spiritual de jos —dintre cei care rezidă în ordinele Unului şi Unicului, Inefabilul— s-a separat pe sine însuşi şi de ce a emanat din cel de-al Doilea de Trei Ori spiritual.

Şi acel mister ştie de ce al Treilea de Trei Ori spiritual —adică, Primul de Trei Ori spiritual de sus— s-a separat de sine însuşi şi de ce a emanat din al Doisprezecelea Pro de Trei Ori spiritual, care se află în ultima regiune a Orfanilor de Tată.

Şi acel mister ştie de ce toate regiunile care se află în Spaţiul Inefabilului şi toţi cei care sunt în ele s-au extins pe ei înşişi şi de ce au emanat din ultima extremitate a Inefabilului.

Şi acel mister ştie prin el însuşi de ce s-au separat de ei înşişi pentru a emana din Inefabil —adică, din acela care le stăpâneşte pe toate şi care le extinde în acord cu ordinele lor—".

□ CAPITOLUL 96 □

Iisus promite să explice de asemenea totul în detaliu.

„Despre toate acestea vă voi vorbi în întinderea Universului, într-un cuvânt, de toţi aceia despre care v-am vorbit: aceia care se vor ivi şi aceia care vor veni, aceia care emană şi aceia care apar, şi aceia care sunt deasupra lor în afară şi aceia care sunt sădiţi în ei, aceia care vor fi cuprinşi în Regiunea Primului Mister şi aceia care sunt în Spaţiul Inefabilului; despre ei vă voi vorbi căci vi-i voi dezvălui şi vă voi vorbi despre ei în acord cu fiecare regiune şi în acord cu fiecare ordin în întinderea Universului. Şi vă voi dezvălui toate misterele lor ce stăpânesc peste ei toţi şi ai lor Pro de Trei Ori spirituali şi ai lor Supra de Trei Ori spirituali ce stăpânesc peste misterele lor şi peste ordinele lor".

Despre mister în sinteză.

„Acum, aşadar, misterul Inefabilului ştie de ce toţi aceştia despre care v-am vorbit deschis au apărut şi prin care toate acestea au apărut. Acesta este misterul cuprins în ei toţi, şi este ieşirea tuturor, şi este înălţarea tuturor, şi este exaltarea tuturor.

Şi misterul Inefabilului este misterul care este cuprins în toţi aceştia despre care v-am vorbit şi despre care vă voi vorbi în întinderea Universului, şi acesta este misterul care este cuprins în ei toţi şi acesta este unicul mister al Inefabilului, şi Gnoza tuturor acestora despre care v-am vorbit, şi despre care vă voi vorbi, şi despre care încă nu v-am vorbit. Despre aceştia vă voi vorbi în întinderea Universului, şi despre Gnoza lor deplină, una după alta —de ce au apărut—. Acesta este unicul cuvânt al Inefabilului.

Şi vă voi vorbi despre întinderea tuturor misterelor şi de felul fiecăruia dintre ele, şi despre modul împlinirii lor în toate formele lor. Şi vă voi spune

Misterul Unului şi Unicului, Inefabilul, şi toate felurile lui, toate formele lui şi economia lui completă –de ce au apărut din ultima extremitate a Inefabilului–. De ce acel mister este exaltarea lor a tuturor".

Despre unul şi unicul cuvânt al Inefabilului.

„Şi acel mister al Inefabilului este de asemenea, în plus, unul şi unicul cuvânt care există în Verbul Inefabilului, şi acesta este economia tălmăcirii tuturor cuvintelor pe care vi le-am spus.

Şi acela care va primi unul şi unicul cuvânt al acelui mister despre care acum vă voi spune, şi toate felurile lui, şi toate formele lui, şi modul de a împlini misterul lui —căci voi sunteţi perfecţi, şi complet desăvârşiţi şi veţi realiza toată Gnoza acelui mister cu toată economia lui, căci vouă vi s-au încredinţat toate misterele—. Ascultaţi cu atenţie acum, căci pot să vă dezvălui acel mister, care este (...?)".

Despre înălţarea sufletului aceluia care primeşte unul şi unicul mister.

„Prin urmare, cel ce primeşte Unul şi Unicul cuvânt al acelui mister despre care v-am vorbit, dacă provine din corpul materiei Arhonţilor şi dacă Primitorii răsplătitori vin să-l elibereze din trupul materiei Arhonţilor —adică, Primitorii care eliberează din corp toate sufletele care ies—, după ce Primitorii răsplătitori eliberează sufletul care a primit acest unu şi unic mister al Inefabilului, despre care tocmai v-am vorbit, imediat atunci, dacă este eliberat de corpul de materie, se preschimbă într-un mare şuvoi de lumină în mijlocul acelor Primitori, şi aceştia vor fi teribil de înspăimântaţi din cauza luminii acelui suflet, şi vor fi neputincioşi, şi vor cădea renunţând împreună de teama marii lumini pe care au văzut-o.

Şi sufletul care primeşte misterul Inefabilului va urca în înalt fiind un mare şuvoi de lumină, iar Primitorii nu vor putea să-l înţeleagă şi nu vor şti cum este drumul pe care va merge. Căci se va preschimba într-un mare şuvoi de lumină şi va urca în Înalt, şi nici o forţă nu va fi capabilă să-l oprească nici să se apropie de el.

Totuşi, va trece prin toate regiunile Arhonţilor şi ale tuturor emanaţiilor Luminii, şi nu va da răspunsuri în nici o regiune, nici scuze şi nici semne; nici nu se va putea apropia de acel suflet nici o forţă a Arhonţilor şi nici o forţă a emanaţiilor Luminii. Dar toate regiunile Arhonţilor şi toate regiunile emanaţiilor Luminii, fiecare, îi va cânta laude în regiunile lor, înfricoşate de lumina şuvoiului care îl învăluie, până când va fi trecut prin ele toate şi se va îndrepta în Regiunea Moştenirii misterului pe care l-a primit, adică, Misterului Unului şi Unicului, Inefabilul, şi va ajunge să fie una cu Membrii lui. Adevărat vă zic: va fi în toate regiunile în răstimpul cât un om trage o săgeată".

Despre rangul unui asemenea suflet.

„Acum, aşadar, adevărat vă zic: acela care va primi acel mister al Inefabilului şi-l va realiza în toate felurile şi formele lui, este un om în lume, însă va fi mai presus de toţi îngerii şi se va distinge mai mult decât ei toţi.

El este un om în lume, dar va fi mai presus de toţi Arhanghelii şi se va

distinge mai mult decât ei toţi.

El este un om în lume, însă va fi mai presus de toţi Tiranii şi se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toţi stăpânii şi se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toţi Zeii şi se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toţi Veghetorii de Lumină şi se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toţi Sfinţii şi se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toate Puterile Triple şi se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toţi Orfanii de Tată şi se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toţi Invizibilii şi se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât marele Invizibil Orfan de Tată şi se va ridica pe sine deasupra lui.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toţi cei din mijloc şi se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât emanaţiile Comorii Luminii şi se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât amestecul şi se va ridica pe sine complet deasupra lui.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toată Regiunea Comorii şi se va ridica pe sine deplin deasupra ei.

El este un om în lume, însă va stăpâni cu mine în împărăţia mea.

El este un om în lume, dar este Rege în Lumină.

El este un om în lume, dar nu este din această lume.

Şi adevărat vă zic: acel om sunt eu şi eu sunt acel om”.

Astfel de suflete sunt una cu Primul Mister.

„Şi la dizolvarea lumii, adică, atunci când Universul va fi ridicat şi când numărul de suflete perfecte vor fi concepute toate împreună, şi când eu voi fi Rege în mijlocul ultimului Auxiliar, fiind Rege peste toate emanaţiile Luminii şi Rege peste cei Şapte Amin, şi cei Cinci Arbori, şi cei Trei Amin, şi cei Nouă Gardieni, şi fiind Rege peste Fiul Fiului, adică, Salvatorul Geamăn, şi fiind Rege peste cei Doisprezece Salvatori şi peste tot numărul de suflete perfecte care vor primi misterele Luminii, atunci toţi oamenii care vor fi primit misterele în Inefabil vor fi Regi alături de mine şi se vor aşeza la dreapta mea şi la stânga mea în împărăţia mea.

Şi adevărat vă zic: oamenii aceia sunt eu, şi eu sunt ei.

De aceea v-am spus altădată: «Vă veţi aşeza pe tronurile voastre la dreapta şi la stânga tronului meu, şi veţi stăpâni cu mine».

De aceea nu am şovăit nici nu m-am ruşinat să vă zic fraţii mei şi însoţitorii mei, căci veţi fi Regi alături de mine în împărăţia mea. Aceasta, aşadar, v-o spun ştiind că eu vă voi da misterul Inefabilului, adică acel mister sunt eu, şi eu sunt acel mister".

Despre rangul tronurilor în împărăţie.

„Acum, aşadar, nu doar veţi domni cu mine în împărăţia mea fiind Regi alături de mine, ci şi toţi aceia care vor primi misterul Inefabilului. Eu sunt ei şi ei sunt eu. Dar tronul meu va fi mai presus decât ei. Căci veţi îndura suferinţe în lume mai mult decât toţi oamenii; până când veţi propovădui public toate învăţăturile pe care vi le-am dat, tronurile voastre se vor uni cu al meu în împărăţia mea.

De aceea v-am spus altădată: «Unde voi fi eu, acolo vor fi şi cei Doisprezece Slujitori ai mei». Dar Maria Magdalena şi Ioan neprihănitul vor fi mai presus decât toţi discipolii mei şi deasupra tuturor celor care vor primi misterele Inefabilului. Şi vor fi la dreapta mea şi la stânga mea. Şi eu sunt ei, şi ei sunt eu.

Şi ei vor fi ca şi voi în toate lucrurile numai că tronurile voastre vor fi mai presus decât ale lor, şi tronul meu va fi mai presus de ale voastre".

Despre Gnoza cuvântului Inefabilului.

„Şi toţi oamenii care vor găsi cuvântul Inefabilului, adevărat vă zic: oamenii care vor cunoaşte acel cuvânt vor cunoaşte Gnoza tuturor acestor învăţături pe care vi le-am dat, cele de jos şi cele de sus, cele din lungime şi cele din lăţime; într-un cuvânt, ei vor cunoaşte Gnoza tuturor acestor învăţături pe care vi le-am dat şi despre care încă nu v-am vorbit, dar despre care vă voi vorbi regiune după regiune şi ordin după ordin în întinderea Universului.

Şi adevărat vă zic: ei vor cunoaşte în ce fel lumea s-a statornicit, şi ei vor cunoaşte în ce fel toţi aceia din înalt s-au statornicit, şi ei vor cunoaşte din ce pământ Universul a apărut".

□ CAPITOLUL 97 □

Când Salvatorul a terminat de spus lucrurile acestea, Maria Magdalena a venit înainte şi a spus: „Doamne, ai răbdare şi nu te mânia pe mine dacă te întreb despre toate lucrurile răspicat şi cu încredinţare. Aşadar, Doamne, este atunci altul cuvântul misterului Inefabilului şi altul cuvântul întregii Gnoze?"

Salvatorul a răspuns, zicându-i: „Da, altul este misterul Inefabilului şi altul cuvântul întregii Gnoze".

Şi Maria adăugă din nou, zicându-i Salvatorului: „Doamne, ai răbdare dacă te întreb şi nu te supăra pe mine. Aşadar, Doamne, dacă nu vom trăi şi cunoaşte Gnoza cuvântului complet al Inefabilului nu vom fi capabili să moştenim împărăţia Luminii?"

Despre diferenţa între Gnoza Universului şi misterele Luminii.

Şi Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Cu siguranţă, fiecare dintre cei ce vor primi un mister al împărăţiei Luminii, va merge şi va moşteni până la regiunea în care a primit mistere. Dar nu va cunoaşte Gnoza Universului şi de ce toate acestea au apărut dacă nu cunoaşte unul şi unicul cuvânt al Inefabilului, care este Gnoza Universului. Şi din nou vă spun deschis: eu sunt Gnoza Universului. Şi în plus este imposibil să se cunoască unul şi unicul cuvânt al Gnozei dacă nu se primeşte mai întâi misterul Inefabilului. Însă toţi cei care primesc misterele în Lumină vor merge şi vor moşteni până la regiunea în care au primit mistere.

De aceea v-am spus altădată: «Cel ce va avea încredere într-un Profet va primi recompensa unui Profet, şi cel ce va avea încredere într-un om drept va primi recompensa unui om drept», adică, fiecare va merge până la regiunea în care a primit mistere. Cel ce va primi un mister minor va moşteni misterul minor, şi cel ce va primi un mister major va moşteni regiunile mai înalte. Şi fiecare va sălăşlui în regiunea sa în Lumina împărăţiei mele, şi fiecare va avea putere asupra ordinelor care se află sub el, însă nu va avea puterea să meargă la ordinele care sunt deasupra lui; însă el va sălăşlui în Regiunea Moştenirii Luminii din împărăţia mea, fiind o mare lumină nemăsurată de Zei şi de toţi Invizibilii, şi va fi într-o mare bucurie şi o mare veselie.

Dar acum, aşadar, ascultaţi cu atenţie ca să pot să vă vorbesc despre grandoarea acelora care au primit misterele Primului Mister”.

Despre ascensiunea sufletelor care primesc cele Douăsprezece Mistere ale Primului Mister.

„Aşadar, cel ce a primit Primul Mister al Primului Mister şi se află în momentul în care iese din corpul de materie al Arhonţilor, Primitorii răsplătitori vor veni de îndată şi vor conduce sufletul acelui om afară din corp. Şi sufletul acela se va preschimba într-un mare şuvoi de lumină în mâinile Primitorilor răsplătitori. Şi acei Primitori se vor teme de lumina acelui suflet. Acel suflet va merge în sus şi va trece prin toate regiunile Arhonţilor şi prin toate regiunile emanaţiilor Luminii. Şi nu va da soluţii, nici apologii, nici semne în nici o regiune a Luminii şi în nici o regiune a Arhonţilor; totuşi, va trece prin toate regiunile şi le va străbate pentru ca să ajungă şi să stăpânească peste toate regiunile Primului Salvator.

La fel, cel ce va primi al Doilea Mister al Primului Mister, şi al treilea, şi al patrulea, până la al Doisprezecelea Mister al Primului Mister, dacă se află în momentul de a ieşi din corpul de materie al Arhonţilor, Primitorii răsplătitori vor veni de îndată şi îi vor conduce sufletul afară din corpul de materie. Şi acele suflete se vor preschimba în mari şuvoaie de lumină în mâinile Primitorilor răsplătitori; şi acei Primitori se vor înfricoşa de lumina acelor suflete şi se vor simţi neputincioşi şi vor cădea. Şi imediat acele suflete se vor ridica spre înalt şi vor străbate toate regiunile Arhonţilor şi toate regiunile emanaţiilor Luminii. Şi nu vor da soluţii, nici apologii, nici semne în nici o regiune; totuşi, vor trece prin toate regiunile şi le vor

străbate, şi vor stăpâni peste toate regiunile celor Doisprezece Salvatori, astfel încât cei ce vor primi al Doilea Mister al Primului Mister vor stăpâni peste toate regiunile celui de-al Doilea Salvator în Moştenirile Luminii.

Tot astfel, şi aceia care primesc al Treilea Mister al Primului Mister, şi al patrulea, şi al cincilea, şi al şaselea, până la al doisprezecelea, vor stăpâni peste toate regiunile Salvatorului până la misterul pe care l-au primit.

Şi cel ce va primi în ordine succesivă al Doisprezecelea Mister al Primului Mister, adică, misterul principal cu privire la ceea ce v-am spus, şi prin urmare, cel ce primeşte cele Douăsprezece Mistere care aparţin Primului Mister, dacă părăseşte lumea, va trece prin toate regiunile Guvernatorilor şi prin toate regiunile Luminii, fiind un mare şuvoi de lumină, şi în plus va stăpâni peste toate regiunile celor Doisprezece Salvatori; însă nu va fi precum cei care primesc unul şi unicul mister al Inefabilului. Totuşi, cel ce va primi acele mistere va sălăşlui în acele ordine, căci ele sunt exaltate, şi va rămâne în ordinele celor Doisprezece Salvatori".

□ CAPITOLUL 98 □

Maria îl întreabă din nou pe Iisus.

Când Iisus a terminat de vorbit discipolilor săi, Maria Magdalena a venit înainte, sărutându-i picioarele, şi i-a spus: „Doamne, îndură-mă şi nu te mânia dacă te întreb; arată-ne mila ta, Doamne, şi dezvăluie-ne toate lucrurile despre care te întrebăm. Acum aşadar, Doamne, de ce Primul Mister posedă Douăsprezece Mistere şi Inefabilul doar unul şi unicul mister?"

Despre cele Trei Mistere şi cele Cinci Mistere.

Iisus îi răspunse, zicând: „Cu adevărat acesta posedă unul şi unicul mister, totuşi, constituit din Trei Mistere, chiar dacă acesta este unul şi unicul mister; dar, simbolul fiecăruia dintre ele este diferit. Astfel că de asemenea are Cinci Mistere întrucât din nou este unic, dar există în diverse forme fiecare, astfel încât aceste Cinci Mistere se aseamănă unul cu celălalt în misterul împărăţiei Moştenirilor Luminii, dar forma fiecăruia dintre ele este diferită. Şi împărăţia lor este mai presus şi mai exaltată decât toată împărăţia celor Douăsprezece Mistere laolaltă ale Primului Mister, chiar dacă nu sunt asemănătoare în împărăţie (cu unul şi unicul mister) al Primului Mister în împărăţia Luminii.

Tot aşa, şi cele Trei Mistere nu sunt asemănătoare în împărăţia Luminii, dar forma fiecăruia dintre ele este diferită. Şi ele însele de asemenea nu sunt egale în împărăţie cu unul şi unicul mister al Primului Mister în împărăţia Luminii; şi forma fiecăruia dintre cele Trei şi configuraţia fiecăruia dintre ele este diferită una de alta".

Despre Primul Mister.

„Primul Mister al Primului Mister, dacă împliniţi misterul său în întregime şi perseveraţi împlinindu-l în mod subtil în toate formele sale, atunci veţi ieşi imediat din corpul vostru, preschimbându-vă într-un mare şuvoi de lumină care va trece de-a lungul tuturor regiunilor Arhonţilor sau

Guvernatorilor şi de-a lungul tuturor regiunilor Luminii, în timp ce toţi se vor teme de acel suflet, până când va ajunge la regiunea împărăţiei sale”.

Despre al Doilea Mister.

„Al Doilea Mister al Primului Mister, pe de altă parte, dacă îl realizaţi subtil în toate formele sale, omul, aşadar, care va realiza misterul său, dacă va vorbi despre mister oricărui om care va fi ieşit din corpul său, şi-i va vorbi despre el la ureche, dacă cu adevărat omul care a ieşit din corpul său a primit mistere pentru a doua oară şi împărtăşeşte cuvântul adevărului, adevărat vă spun: acel om, dacă a ieşit din trupul său material, atunci sufletul lui se va preschimba într-un mare şuvoi de lumină şi va trece prin toate regiunile, până când va ajunge în împărăţia acelui mister.

Rugăciunea din grădină (1455)
Andrea Mantegna, Naţional Gallery. Londra. Marea Britanie

Despre eficacitatea sa pentru cel neiniţiat.

Dar dacă acel om nu a primit mistere şi nu împărtăşeşte cuvintele adevărului, dacă el, care a exercitat cutare mister, va vorbi despre el cu orice om care va fi ieşit din corpul său şi care nu a primit misterele Luminii şi nu împărtăşeşte cuvintele adevărului, adevărat vă spun: acel om, dacă a apărut afară din corpul său, nu va fi judecat în nici o regiune a Arhonţilor sau Guvernatorilor, nici nu poate fi corectat sau reformat în nici o regiune, deloc, nici măcar focul nu-l va atinge, datorită marelui mister al Inefabilului care se află cu el.

Şi ei se vor grăbi şi-l vor da pe rând unul celuilalt, şi îl vor duce din regiune în regiune şi din ordin în ordin, până îl vor aduce înaintea Fecioarei Luminii, în timp ce toate regiunile se vor teme de misterul şi de semnul împărăţiei Inefabilului care este cu el.

Şi dacă îl aduc înaintea Fecioarei Luminii, aşadar, ea va vedea semnul misterului împărăţiei Inefabilului care este cu el. Fecioara Luminii îl va admira şi-l va cerceta, dar ei vor suferi pentru că nu l-au adus la lumină, până când va realiza deplina cetăţenie a luminii acelui mister, adică, purificările renunţării la lume şi la materia întreagă care există în ea.

Fecioara Luminii îl va pecetlui cu o pecete mai înaltă decât aceasta (...?), şi îi va permite în acea lună în care el iese din corpul său de materie să se odihnească într-un corp care să fie drept, şi va găsi esenţa divină a adevărului şi înaltele mistere, pentru ca să le moştenească şi să moştenească Lumina eternă, care este darul celui de-al Doilea Mister al Primului Mister al Inefabilului".

Despre al Treilea Mister.

„Al Treilea Mister al Inefabilului, pe de altă parte, omul care va realiza acel mister nu doar dacă el (prin el însuşi) iese din corpul său va moşteni împărăţia misterului, ci dacă împlineşte acel mister şi-l realizează în toate formele lui; adică, dacă trece acel mister şi îl împlineşte subtil, şi rosteşte numele acelui mister înaintea unui om care iese din corpul său şi cunoaşte acel mister, îi permite celui dintâi să fi întârziat sau de preferinţă să nu fi întârziat —se va mişca în teribila pedeapsă a Arhonţilor sau Guvernatorilor şi în înspăimântătoarele lor judecăţi şi focuri nenumărate—".

Despre eficienţa lui.

„Adevărat vă spun: omul care a ieşit din corpul său, dacă numele acelui mister este rostit spre folosinţa lui, ei se vor grăbi să-l aducă şi să-l dea de la unul la celălalt până când îl vor aduce înaintea Fecioarei Luminii. Şi ea îl va pecetlui cu o pecete mai mare, care este aceasta (...?), şi în acea lună îl va lăsa să se odihnească în corpul drept ce va găsi esenţa divină în adevăr şi în misterul cel mai înalt, pentru ca să moştenească împărăţia Luminii. Acesta este, aşadar, darul celui de-al Treilea Mister al Inefabilului".

Despre cele Trei şi cele Cinci Mistere.

„Aşadar, cel ce va primi unul din cele Cinci Mistere ale Inefabilului, dacă iese din corpul său şi moşteneşte până la regiunea acelui mister, atunci

împărăţia acelor Cinci Mistere este mai presus decât împărăţia celor Douăsprezece Mistere ale Primului Mister, şi mai presus decât toate misterele care se află sub ele. Dar acele Cinci Mistere ale Inefabilului sunt egale între ele în împărăţia lor, dar nu sunt egale cu cele Trei Mistere ale Inefabilului.

Cel ce a primit cele Trei Mistere ale Inefabilului, pe de altă parte, dacă iese din corp, va moşteni până la împărăţia acelui mister. Şi acele Trei Mistere sunt egale între ele în împărăţie, şi sunt mai presus şi mai exaltate decât cele Cinci Mistere ale Inefabilului în împărăţie; totuşi, nu sunt egale cu unul şi unicul mister al Inefabilului".

Despre misterele celor Trei Spaţii.

„Cel ce a primit unul şi unicul mister al Inefabilului, pe de altă parte, va moşteni regiunea întregii împărăţii după toată gloria sa, aşa cum v-am spus deja altădată. Şi fiecare va primi misterul care se află în Spaţiul Universului Inefabilului şi toate celelalte mistere care sunt unite în Limburile Inefabilului, despre care nu v-am vorbit încă, şi despre emanarea lor şi despre modul configuraţiei lor, şi despre felul fiecăruia, cum este şi din ce motiv este numit Inefabilul, sau din ce motiv rămâne întins cu toate Limburile lui, şi câte Limburi sunt în el, şi toate dorinţele sale divine, despre care nu vă voi vorbi acum, ci atunci când voi ajunge la întinderea Universului; vă voi spune despre toate una câte una, adică, întinderile sale şi descrierile sale, cum sunt şi ansamblul tuturor Limburilor lui, care aparţin dorinţei divine a Unului şi Unicului, nepătrunsul Dumnezeu al Adevărului; până la care regiune, prin urmare, fiecare va primi misterele în Spaţiul Inefabilului, până la care regiune va moşteni ceea ce a primit. Şi acelora din întreaga regiune a Spaţiului Inefabilului, nu le va da răspuns în acea regiune, nu le va da scuze, nu le va da semne nici simboluri, căci sunt fără ele şi nu au Primitori, dar vor trece prin toate regiunile până când vor ajunge la regiunea împărăţiei misterului pe care l-au primit.

Tot aşa, şi aceia care primesc mistere în al Doilea Spaţiu, nu au răspunsuri, nici scuze, căci sunt fără semne în acea lume, care este Spaţiul Primului Mister al Primului Mister.

Şi aceia din al Treilea Spaţiu care este afară, care este al Treilea Spaţiu din afară, fiecare regiune din acel Spaţiu, îşi are Primitorii săi şi explicaţiile sale, şi simbolurile sale, despre care într-o zi vă voi vorbi, când va veni vremea să vorbesc despre acel mister, adică, atunci când vă voi vorbi despre întinderea Universului".

Despre domnia de o mie de ani a Luminii.

„Însă, la desfacerea Universului, adică, atunci când numărul de suflete desăvârşite va fi complet şi misterul prin care Universul s-a ivit va fi desăvârşit, eu voi petrece o mie de ani după anii Luminii fiind Rege peste toate emanaţiile Luminii şi peste numărul întreg de suflete desăvârşite care au primit toate misterele".

□ CAPITOLUL 99 □

Când Iisus a terminal de spus aceste cuvinte discipolilor săi, Maria Magdalena veni înainte şi spuse: „Doamne, câţi ani din anii lumii fizice este un an al Luminii?”

Ce este un an al Luminii.

Iisus îi răspunse Mariei, zicându-i: „O zi a Luminii echivalează cu o mie de ani din lumea fizică, astfel încât treizeci şi şase de miriade şi jumătate de ani din lumea fizică echivalează cu un singur an al Luminii.

Aşadar, eu voi petrece o mie de ani ai Luminii fiind Rege în mijlocul ultimului Auxiliar, şi peste toate emanaţiile Luminii, şi peste numărul întreg de suflete perfecte care vor fi primit misterele Luminii”.

Despre cei din Primul Spaţiu în împărăţia de o mie de ani.

„Şi voi, discipolii mei, şi toţi cei care vor primi misterul Inefabilului, vor sălăşlui la dreapta mea şi la stânga mea fiind Regi cu mine în împărăţia mea.

Şi cei care vor fi primit cele Trei Mistere ale Inefabilului vor fi Regi împreună cu voi în împărăţia Luminii; însă nu vor fi egali cu voi nici cu cei care au primit misterul Inefabilului, ci fiind Regi, vor sălăşlui în urma voastră.

Şi cei ce vor primi cele Cinci Mistere ale Inefabilului, de asemenea vor sălăşlui în urma celor Trei Mistere, fiind Regi deopotrivă.

Şi de asemenea, cei ce vor primi al Doisprezecelea Mister al Primului Mister vor sălăşlui deopotrivă în urma celor Cinci Mistere ale Inefabilului, fiind de asemenea Regi în acord cu ordinul fiecăruia dintre ei.

Şi toţi cei ce vor primi misterele în toate regiunile Spaţiului Inefabilului vor fi la fel Regi, şi vor sălăşlui înaintea acelora care au primit misterul Primului Mister, răspândindu-se în acord cu gloria fiecăruia dintre ei; astfel că cei ce vor primi Misterele Majore vor sălăşlui în regiunile mai elevate, iar cei care vor primi Misterele Minore vor sălăşlui în regiunile mai de jos, fiind Regi în Lumina împărăţiei mele.

Aceştia sunt doar o parte din împărăţia Primului Spaţiu al Inefabilului”.

Despre cei din al Doilea Spaţiu.

„Pe de altă parte, cei care au primit misterele celui de-al Doilea Spaţiu, adică, ale Spaţiului Primului Mister, vor sălăşlui în Lumina împărăţiei mele, răspândindu-se în acord cu gloria fiecăruia dintre ei, şi fiecare dintre ei va fi în misterul până la care a primit. Şi cei care vor fi primit Misterele Majore, de asemenea vor sălăşlui în regiunile mai elevate, iar cei care vor primi Misterele Minore, vor sălăşlui în regiunile mai de jos în Lumina împărăţiei mele.

Aceasta este partea celui de-al Doilea Rege pentru cei care au primit misterul celui de-al Doilea Spaţiu al Primului Mister”.

Despre cei din al Treilea Spaţiu, Primul din afară.

„Pe de altă parte, cei care vor primi misterul celui de-al Treilea Spaţiu, adică, al Primului Spaţiu din afară, vor sălăşlui în urma celui de-al Doilea Rege, răspândindu-se în Lumina împărăţiei mele după gloria fiecăruia dintre ei, şi fiecare va sălăşlui în regiunea până în care a primit mistere, astfel că cei

care au primit Misterele Majore vor sălăşlui în regiunile mai elevate, şi cei care au primit Misterele Minore vor sălăşlui în regiunile mai de jos.

Acestea sunt cele trei părţi ale împărăţiei Luminii.

Misterele acestor trei părţi ale Luminii sunt peste măsură de numeroase. Le veţi găsi în cele două mari cărţi ale lui Jeú. Dar, vă voi da şi vă voi dezvălui marile mistere ale fiecărei părţi, care sunt mai presus decât fiecare regiune, adică, fundamentele fiecărei regiuni şi ale fiecărui ordin care vor călăuzi tot neamul omenesc spre regiunile mai elevate, după Spaţiul Moştenirii".

Despre Cărţile lui Jeú.

„De restul Misterelor Minore nu aveţi nevoie căci le veţi găsi în cele două cărţi ale lui Jeú, pe care Enoh le-a scris în timp ce vorbeam cu el din Arborele Gnozei şi din Arborele Vieţii în Paradisul lui Adam.

Acum, aşadar, când vă voi explica despre întinderea deplină, vă voi da şi vă voi dezvălui marile mistere ale celor trei părţi ale împărăţiei mele, care sunt fundamentul misterelor pe care vi le voi da şi vi le voi dezvălui în toate formele şi simbolurile lor, şi cheile lor, şi peceţile ultimului Spaţiu, adică, Primul Spaţiu din afară. Şi vă voi dezvălui tălmăcirile, şi apologiile, şi semnele acelui Spaţiu.

Al Doilea Spaţiu care este înăuntru, nu are tălmăciri, nici apologii, nici semne, nici chei, nici peceţi, are doar simboluri şi forme".

□ CAPITOLUL 100 □

Când Salvatorul a terminat de spus toate lucrurile acestea discipolilor săi, Andrei veni înainte şi spuse: „Doamne, nu te mânia pe mine ci ai milă de mine. Te rog să-mi dezvălui misterul despre care te voi întreba, căci mi-a fost greu să-l înţeleg". Salvatorul răspunse, zicându-i: „Întreabă ceea ce vrei să întrebi, căci vă voi dezvălui pe faţă şi fără parabole".

Andrei îl întreabă pe Iisus.

Şi Andrei răspunse, zicând: „Doamne, sunt uimit şi nespus de uluit de cum oamenii din această lume, cu corp din această materie, chiar dacă provin din această lume, vor putea trece prin aceste firmamente, şi aceşti Arhonţi, şi toţi Domnii, şi toţi Zeii, şi toţi Invizibilii, şi toţi cei din toată Regiunea din Dreapta, şi toţi cei mari din emanaţiile Luminii, şi să intre în ele toate moştenind împărăţia Luminii. Aceasta nu o înţeleg".

Discipolii şi forţele sunt din acelaşi amestec.

Când Andrei a spus acestea, spiritul Salvatorului s-a trezi în el, şi exclamând, i-a spus: „Cât timp va trebui să te mai suport? Câtă vreme să mai fiu indulgent cu tine? Aşadar, încă nu ai înţeles şi rămâi neştiutor? Încă nu ai înţeles că voi, şi toţi îngerii, şi toţi Arhanghelii, şi Zeii, şi Domnii, şi toţi cei din întreaga Regiune din Dreapta, şi toţi cei mari din emanaţiile Luminii, şi toată gloria lor, sunt cu toţii laolaltă din aceeaşi plămadă, aceeaşi materie şi aceeaşi substanţă, şi că voi toţi sunteţi din acelaşi amestec.

Şi la porunca Primului Mister, amestecul a fost constrâns până când toţi cei mari din emanaţiile Luminii şi toată gloria lor se vor purifica pe ei înşişi, şi până când se vor purifica pe ei înşişi de amestec. Şi ei nu s-au purificat pe ei înşişi de unii singuri, ci s-au purificat pe ei înşişi de nevoie, în acord cu economia Unului şi Unicului, Inefabilul.

Cu adevărat, ei nu suferiseră deloc, nici nu se transformaseră în regiuni, nici nu se dedublaseră, nici nu se vărsaseră pe ei în corpuri de diferite feluri din unul în altul, nici nu fuseseră tulburaţi deloc".

Despre Trecerea dintr-un corp în altul şi despre purificare.

„Voi, în special, sunteţi rămăşiţa Comorii, şi sunteţi rămăşiţa Regiunii din Dreapta, şi sunteţi rămăşiţa regiunii celor din mijloc, şi sunteţi rămăşiţa tuturor Invizibililor şi a tuturor Guvernatorilor; într-un cuvânt, voi sunteţi rămăşiţa tuturor acestora. Şi vă aflaţi în mari suferinţe şi chinuri în făptura voastră, fiind vărsaţi din unul în altul în diferite feluri de corpuri fizice. Şi după toate aceste suferinţe, aţi luptat şi v-aţi înfruntat cu voi înşivă, renunţând la toate lucrurile lumii şi la câte sunt în ea; şi nu aţi încetat să căutaţi până aţi găsit misterele împărăţiei Luminii, care v-au purificat şi v-au condus spre lumina mai purificată, preacurată, care v-a preschimbat în lumină purificată. De aceea v-am spus altădată: «Cel ce caută găseşte». Şi v-am spus: «Căutaţi misterele Luminii care purifică trupul de materie şi-l preschimbă în lumină preacurată, nespus de purificată»".

Despre misterele care purifică.

„Adevărat vă spun: din iubire pentru neamul omenesc, căci acesta este din materie, eu m-am dedublat pe mine şi le-am adus toate misterele Luminii pentru ca să fie purificaţi, căci ei sunt rămăşiţa întregii materii a materiei lor; căci nu ar fi salvat nici un suflet din neamul omenesc şi nu ar fi putut să moştenească împărăţia Luminii dacă nu le-aş fi adus misterele care purifică.

Deoarece emanaţiile Luminii nu au nevoie de mistere, căci ele sunt purificate, dar neamul omenesc are nevoie de ele, căci ei toţi nu sunt altceva decât rămăşiţe materiale. Aşadar, v-am spus în alte împrejurări: «Nu omul sănătos are nevoie de medic, ci cel bolnav», adică, aceia care sălăşluiesc în Lumină nu au nevoie de mistere, căci ei sunt lumini purificate; însă neamul omenesc are nevoie de ele căci ei sunt rămăşiţe.

Aşadar, vestiţi tuturor zicându-le să nu se înfricoşeze căutând zi şi noapte până când vor găsi misterele care purifică, să renunţe la lucrurile lumii şi la câte sunt în ea. Căci cel ce cumpără şi vinde în această lume, şi cel ce mănâncă şi bea din materia ei, şi cel ce trăieşte din interesele şi asocierile ei, adună alte lucruri la rămăşiţa materiei sale, căci toată această lume şi tot ceea ce este în ea, şi toate asocierile ei, sunt rămăşiţe materiale care vor fi cercetate în puritatea lor.

De aceea v-am spus altădată: «Renunţaţi la lucrurile acestei lumi şi la câte există în ea ca să nu adunaţi alte lucruri pe lângă cele pe care deja le aveţi». Vestiţi, aşadar, la tot neamul oamenilor zicându-le să renunţe la toată lumea şi la asocierile ei pentru ca să nu adune alte lucruri pe lângă cele pe

care deja le au, şi ziceţi-le să nu înceteze să caute zi şi noapte misterele care purifică, şi să nu vină până nu le găsesc, căci acestea îi vor purifica şi-i vor înălţa până la lumina purificată, pentru ca să ajungă în înalt şi să moştenească Lumina împărăţiei mele."

Cei care sunt purificaţi vor fi salvaţi.

„Acum, aşadar, Andrei, cu fraţii şi condiscipolii tăi, datorită renunţărilor voastre şi suferinţelor pe care le-aţi îndurat în fiecare regiune, şi pentru schimbările voastre obţinute în fiecare regiune, şi pentru intrările voastre dintr-un corp în altul de diferite feluri, şi pentru toate necazurile voastre, şi pentru că după toate acestea aţi primit misterele care purifică şi v-aţi preschimbat în lumină preacurată nespus de purificată; veţi ajunge din acest motiv în înalt şi veţi pătrunde în toate regiunile marilor emanaţii ale Luminii, şi veţi fi Regi în împărăţia Luminii în veci".

Ei vor fi în cele din urmă mai presus de toate puterile.

„Dar dacă proveniţi din corpul de materie şi ajungeţi mai presus, atingând Regiunea Arhonţilor, atunci Arhonţii vor fi cuprinşi de ruşine înaintea voastră din cauză că sunteţi rămăşiţa materiei lor şi v-aţi preschimbat în lumină mai purificată decât ei toţi. Şi dacă ajungeţi la Regiunea Marelui Invizibil, şi la regiunea celor din mijloc, şi a celor din dreapta, şi la regiunile tuturor marilor emanaţii ale Luminii, veţi fi atunci veneraţi între ei toţi din cauză că sunteţi rămăşiţa materiei lor şi v-aţi preschimbat în lumină mai purificată decât ei toţi. Şi toate regiunile vă vor slăvi până când veţi intra în Regiunea împărăţiei.

Acesta este răspunsul la întrebarea pe care ai pus-o. Acum, aşadar, Andrei mai ai încă îndoieli şi necunoaştere?"

Iisus îi iartă lui Andrei necunoaşterea.

Când Salvatorul a spus acestea, Andrei a înţeles desluşit, şi nu doar el, ci toţi discipolii au înţeles cu exactitate că vor moşteni împărăţia Luminii. Şi se aruncară la picioarele lui Iisus, strigând cu glas tare şi plângând, implorându-l pe Salvator, îi spuseră: „Doamne, iartă-i fratelui nostru păcatul de a se fi îndoit".

Salvatorul le răspunse, zicând: „Eu iert şi voi ierta; de aceea m-a trimis Primul Mister, pentru ca să iert păcatele tuturor".

Tributul lui Cezar (1516)
Tiziano, Gemäldegalerie Alte Meister, Dresda, Germania

Partea a Treia

● PARTEA A TREIA ●

POST SCRIPTUM:

O PARTE DIN CĂRŢILE SALVATORULUI. CONCLUZIA UNEI ALTE CĂRŢI.

□ CAPITOLUL 101 □

Despre membrele Inefabilului.

„Şi cei care merită misterele care sălăşluiesc în Inefabil, care nu se cunosc —acestea există dinaintea Primului Mister—, şi folosind o parabolă şi o asemuire pentru ca să puteţi înţelege, voi spune că sunt ca şi membrele corpului Inefabilului. Şi fiecare există în acord cu cinstea gloriei sale: capul potrivit cinstei capului, şi ochiul potrivit cinstei ochilor, şi urechile potrivit cinstei urechilor, şi restul membrelor corpului în mod asemănător, pentru ca materia să fie manifestată. Există o mulţime de membre, dar un singur trup. Cu adevărat, despre aceasta am vorbit în pildă şi în asemuire şi în parabolă, dar nu într-un chip adevărat, nici nu am dezvăluit cuvântul cu adevărat, ci misterul unic al Inefabilului”.

Salvatorul este comoara lor.

„Şi toate membrele care sunt în el —potrivit cuvântului cu care l-am comparat—, adică, cele ce sunt în misterul Inefabilului, şi cele ce sunt în el, şi de asemenea cele Trei Spaţii care sunt în urma lor potrivit misterelor; ale tuturor acestora, cu adevărat, eu sunt comoara lor, pe lângă care nu există altă comoară care să aibă asemuire în lume; dar încă mai sunt cuvinte, şi mistere, şi alte regiuni”.

Despre cinstea celor care au primit mistere.

Acum, aşadar, binecuvântat este acela care a găsit cuvintele Primului Spaţiu care este afară, căci va fi un Zeu cel care a găsit aceste cuvinte ale misterelor celui de-al Doilea Spaţiu care este în mijloc; şi este un Salvator şi un Nemărginit cel care a găsit cuvintele misterelor celui de-al Treilea Spaţiu care este înăuntru; şi el este mai presus decât Universul şi cei care sunt în al Treilea Spaţiu, întrucât a găsit misterul în care se află ei şi în care ei rămân; drept pentru care, el este precum ei. Pe de altă parte, cel ce a găsit cuvintele misterelor pe care vi le-am descris vouă prin asemuirea că ele sunt membrele corpului Inefabilului, adevărat vă zic: acel om a găsit cuvintele acestor mistere în adevărul divin, este primul în adevăr, şi este asemenea lui (Primului, Inefabilului), din cauza acestor cuvinte şi mistere... Şi Universul însuşi rămâne din cauza Primului. De aceea, cel ce a găsit cuvintele acelor mistere este precum Primul, întrucât este Gnoza Gnozei Inefabilului despre care am vorbit în ziua aceasta”.

• CARTEA A TREIA •

□ CAPITOLUL 102 □

Despre propovăduirea discipolilor.

Iisus îşi continuă cuvântarea şi le spuse discipolilor săi: „Când eu mă voi duce în Lumină, vestiţi atunci lumii şi spuneţi: nu încetaţi în căutarea voastră zi şi noapte, şi nu slăbiţi până nu veţi fi găsit misterele împărăţiei Luminii, care vă vor purifica şi vă vor preschimba în lumină purificată, şi vă vor conduce în împărăţia Luminii”.

La ceea ce trebuie să renunţe oamenii.

„Spuneţi-le: renunţaţi la lume şi la materia care este în ea, şi la toate interesele, şi la toate păcatele ei; într-un cuvânt, la toate asocierile care există în ea, pentru ca să fiţi demni de misterele Luminii şi salvaţi de toate pedepsele care sunt la judecată.

Spuneţi-le: renunţaţi la bârfă, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi salvaţi de focul cu chip de câine.

Spuneţi-le: renunţaţi să ascultaţi conversaţiile altora, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de judecata celui cu chip de câine.

Spuneţi-le: renunţaţi la înclinaţia voastră spre dispută, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de pedepsele lui Ariel.

Spuneţi-le: renunţaţi la calomnie, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de râurile de foc ale chipului de câine.

Spuneţi-le: renunţaţi la falsele mărturii, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să puteţi scăpa şi să fiţi salvaţi de râurile de foc ale chipului de câine.

Spuneţi-le: renunţaţi la orgoliu şi la aroganţă, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de abisurile de foc ale lui Ariel.

Spuneţi-le: renunţaţi la lăcomie, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de judecăţile din Amenti.

Spuneţi-le: renunţaţi la indiscreţie, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de focurile din Amenti.

Spuneţi-le: renunţaţi la viclenie, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de pedepsele care există în Amenti.

Spuneţi-le: renunţaţi la avariţie, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de râurile de foc ale chipului de câine.

Spuneţi-le: renunţaţi la iubirea pământească, pentru ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de straturile de foc ale chipului de câine.

Spuneţi-le: renunţaţi la hoţie, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de râurile de foc ale lui Ariel.

Spuneţi-le: renunţaţi la ponegrire, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de pedepsele râurilor de foc.

Spuneţi-le: renunţaţi la nedreptate, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de mările de foc ale lui Ariel.

Spuneţi-le: renunţaţi la neîndurare, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de judecăţile Chipurilor de Dragon.

Spuneţi-le: renunţaţi la mânie, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de râurile de foc ale Chipurilor de Dragon.

Spuneţi-le: renunţaţi la blesteme, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de mările de foc ale Chipurilor de Dragon.

Spuneţi-le: renunţaţi la furt, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de tulburatele mări ale Chipurilor de Dragon.

Spuneţi-le: renunţaţi la tâlhărie, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de Yaldabaoth.

Spuneţi-le: renunţaţi la calomnie, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de râurile de foc ale Chipului de Leu.

Spuneţi-le: renunţaţi la luptă şi la rivalitate, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de râurile clocotitoare ale lui Yaldabaoth.

Spuneţi-le: renunţaţi la tot ceea ce e ignoranţă, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de Liturgii lui Yaldabaoth şi de mările lui de foc.

Spuneţi-le: renunţaţi la a face rău, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de demonii lui Yaldabaoth şi de toate judecăţile lui.

Spuneţi-le: renunţaţi la delăsare, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de mările clocotitoare de smoală ale lui Yaldabaoth.

Spuneţi-le: renunţaţi la adulter, ca să fiţi demni de misterele împărăţiei Luminii şi să fiţi salvaţi de mările de sulf şi de smoală ale Chipului de Leu.

Spuneţi-le: renunţaţi la ucidere, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de Guvernatorul cu chip de crocodil —acela care este în frig, care este prima cameră a tenebrelor exterioare—.

Spuneţi-le: renunţaţi la ateism, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de plânsul şi scrâşnetul dinţilor.

Spuneţi-le: renunţaţi la cruzime şi la impietate, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de Guvernatorii tenebrelor exterioare.

Spuneţi-le: renunţaţi la posturi (magice), ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de marele frig şi de grindina tenebrelor exterioare.

Spuneţi-le: renunţaţi la blasfemie, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de marele dragon al tenebrelor exterioare.

Spuneţi-le: renunţaţi la doctrinele greşite, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să fiţi salvaţi de pedepsele marelui dragon al tenebrelor exterioare.

Spuneţi-le acelora care predau doctrine greşite, şi fiecăruia dintre cei care sunt instruiţi în ele: vai de voi, căci dacă nu vă veţi căi şi nu veţi abandona greşeala voastră, veţi ajunge la pedepsele marelui dragon şi ale tenebrelor exterioare, care sunt nespus de crude, şi nicicând nu veţi fi trimişi în lume, ci veţi fi fără existenţă până la final.

Spuneţi-le acelora care abandonează doctrinele adevărate ale Primului

Mister: vai de voi, căci pedeapsa voastră este tristă în comparaţie cu cea a tuturor oamenilor. Căci voi veţi rămâne în marele frig, şi îngheţ, şi grindină în mijlocul dragonului şi al întunericului de afară, şi nicicând nu veţi fi trimişi în lume din acel ceas, ci veţi îngheţa în acea regiune, şi la dizolvarea Universului veţi pieri şi veţi înceta să existaţi pentru totdeauna."

Hotarele drumurilor celui de preţ.

„Spuneţi mai cu seamă oamenilor din lume: fiţi răbdători, ca să puteţi primi misterele Luminii şi să vă înălţaţi până la împărăţia Luminii.

Spuneţi-le: iubiţi oamenii, ca să fiţi demni de misterele Luminii şi să vă ridicaţi la împărăţia Luminii.

Spuneţi-le: fiţi blânzi, ca să primiţi misterele Luminii şi să vă ridicaţi la împărăţia Luminii.

Spuneţi-le: fiţi paşnici, ca să puteţi primi misterele Luminii şi să vă ridicaţi la împărăţia Luminii.

Spuneţi-le: fiţi milostivi, ca să puteţi primi misterele Luminii şi să vă ridicaţi la împărăţia Luminii.

Spuneţi-le: faceţi opere de caritate, ca să primiţi misterele Luminii şi să vă ridicaţi la împărăţia Luminii.

Spuneţi-le: ajutaţi-l pe cel sărman, şi pe cel bolnav, şi pe cel necăjit, ca să primiţi misterele Luminii şi să vă ridicaţi la împărăţia Luminii.

Spuneţi-le: iubiţi-l pe Dumnezeu, ca să primiţi misterele Luminii şi să vă ridicaţi la împărăţia Luminii.

Spuneţi-le: fiţi virtuoşi, ca să puteţi primi misterele Luminii şi să vă ridicaţi la împărăţia Luminii.

Spuneţi-le: fiţi demni, ca să primiţi misterele Luminii şi să vă ridicaţi la împărăţia Luminii.

Spuneţi-le: renunţaţi la toate, ca să primiţi misterele Luminii şi să vă ridicaţi la împărăţia Luminii.

Acestea sunt limitele drumurilor pentru aceia care sunt demni de misterele Luminii".

Pentru cine sunt misterele Luminii.

„Aşadar, acelora care au renunţat cu această renunţare, daţi-le misterele Luminii şi nu le ascundeţi lor, chiar dacă sunt păcătoşi şi au comis toate păcatele şi toate fărădelegile lumii, pe care vi le-am descris, pentru ca ei să poată să se întoarcă şi să se căiască, şi să fie în ascultarea de ceea ce v-am zis. Daţi-le misterele împărăţiei Luminii şi nu o ascundeţi de ei, căci tocmai din cauza păcatului, am adus misterele în lume şi eu pot să iert toate păcatele care sunt comise de la început. De aceea v-am spus înainte: nu am venit să îi chem pe cei virtuoşi".

Misterele sunt pentru iertarea păcatelor.

„Acum, aşadar, am adus misterele pentru ca păcatele lor să le fie iertate tuturor şi cu toţii să fie primiţi în împărăţia Luminii. Căci misterele sunt

darul Primului Mister, acel fapt că el poate şterge păcatele şi fărădelegile tuturor păcătoşilor".

□ CAPITOLUL 103 □

Maria îl întreabă pe Salvator.

Şi când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, Maria veni înainte şi îi spuse Salvatorului: „Doamne, atunci, un om virtuos care este desăvârşit în toate virtuţile, un om care nu a păcătuit nicicând, va fi chinuit de pedepse şi de judecăţi, sau nu? Va fi acel om dus în împărăţia Cerurilor sau nu?"

Despre sufletul omului virtuos care nu a primit misterele la moarte.

Şi Salvatorul îi răspunse Mariei: „Un om virtuos care s-a desăvârşit în toată virtutea şi care niciodată nu a comis nici un păcat, şi care niciodată nu a primit misterele Luminii, când va veni momentul potrivit să-şi lase corpul, Primitorii uneia dintre Triplele Puteri —între care este una mare— vor veni direct să smulgă sufletul omului din mâinile Primitorilor răsplătitori, şi vor petrece trei zile circulând cu el în toate creaturile lumii. După trei zile îl vor conduce în Haos, pentru a-l duce la toate pedepsele judecăţilor şi pentru a-l trimite la toate judecăţile. Focurile din Haos nu-l vor chinui foarte tare, doar în parte, pentru o scurtă vreme.

Şi degrabă se vor îndura de el pentru a-l scoate din Haos şi a-l conduce pe drumul din mijloc de-a lungul tuturor Arhonţilor. Şi ei (Arhonţii) nu-l vor pedepsi cu judecăţi aspre, ci focul regiunilor lor îl va chinui doar în parte. Şi dacă va fi dus în Regiunea lui Yachthanabas, nemilosul, el nu va putea să-l pedepsească realmente cu judecăţile lui malefice, ci îl va reţine pentru o scurtă vreme în timp ce focul pedepselor lui îl va chinui în parte.

Apoi ei se vor îndura degrabă de el şi-l vor duce în propriile lor regiuni, şi nu-l vor duce în Aeoni, astfel că Arhonţii Aeonilor nu-l vor lua cu forţa; îl vor aduce pe calea Soarelui şi înaintea Fecioarei Luminii. Ea îl va încerca, şi va vedea că este curat de păcat, dar nu va permite să-l ducă la Lumină, căci nu are cu el semnul împărăţiei misterului; dar îl va pecetlui cu o pecete mai mare şi va lăsa să fie aruncat în corpul Aeonilor virtuţii —acel corp care va fi bun pentru a găsi semnele misterelor Luminii şi a moşteni împărăţia Luminii pentru totdeauna—.

Dacă, dimpotrivă, omul a păcătuit o dată, de două sau de trei ori, atunci va fi înapoiat lumii după felul de păcate pe care le-a comis, felul pe care eu vi-l voi arăta când vă voi vorbi despre întinderea Universului.

Dar adevărat, adevărat vă spun: chiar dacă un om virtuos nu a comis nici un păcat, nu va putea fi dus în împărăţia Luminii, căci semnul împărăţiei misterelor nu este în el. Într-un cuvânt, este imposibil să duci suflete la Lumină fără misterele împărăţiei Luminii".

□ CAPITOLUL 104 □

Ioan îl întreabă pe Iisus.

Şi când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, Ioan veni înainte şi spuse: „Doamne, imaginează-ţi un om păcătos şi care încalcă Legea ta, plin de nelegiuiri, dar care s-a oprit din rău pentru împărăţia Centrilor şi care a renunţat la toată lumea şi la lucrurile ce există în ea, şi căruia de la început îi dăm misterele Luminii care sunt în Primul Spaţiu din afară; dacă el primeşte misterele şi la puţină vreme după aceea păcătuieşte din nou, dar din nou se opreşte din păcatele lui şi renunţă la toată lumea şi la lucrurile materiale care sunt în ea, astfel că se întoarce căit, şi cum ştim că într-adevăr năzuieşte la lucrurile lui Dumnezeu îi dăm al Doilea Mister al Primului Spaţiu care este în afară; şi la fel păcătuieşte din nou şi se întoarce la păcatele lumii, dar se întoarce apoi şi încetează să mai fie în păcat, şi din nou renunţă la lumea întreagă şi la lucrurile materiale care sunt în ea şi se căleşte încă o dată, şi ştiind cu siguranţă că nu este un făţarnic îi dăm misterele de la început care sunt în Primul Spaţiu din afară; şi în mod asemănător păcătuieşte din nou tot felul de păcate, ai vrea tu să-l iertăm de şapte ori şi să-i dăm misterele care sunt în Primul Spaţiu din afară de şapte ori sau nu?”

Discipolii vor ierta de multe ori de şapte ori şapte.

Salvatorul îi răspunse lui Ioan, zicând: „Nu numai că îl veţi ierta de şapte ori, ci adevărat vă zic: iertaţi-l de multe ori şapte şi daţi-i misterele care de la început sunt în Primul Spaţiu din afară. Poate veţi câştiga sufletul acelui frate şi va moşteni împărăţia Luminii.

De aceea, când m-aţi întrebat înainte: «Dacă fratele nostru va păcătui împotriva noastră, ai vrea să-l iertăm până de şapte ori?», eu am răspuns şi v-am zis la fel: «Nu numai de şapte ori, ci de şaptezeci de ori şapte».

Aşadar, iertaţi-l de multe ori, şi daţi-i de fiecare dată misterele care se află în Primul Spaţiu care este în afară. Poate că veţi câştiga sufletul acelui frate şi va moşteni împărăţia Luminii”.

Despre răsplata salvatorilor de suflete.

„Adevărat, adevărat vă zic: acela care se păstrează în viaţă şi salvează un singur suflet, pe lângă rangul pe care el îl are în împărăţia Luminii, va primi un alt rang pentru sufletul pe care l-a salvat; aşadar acela care salvează multe suflete, pe lângă rangul pe care-l are în Lumină, va primi multe alte ranguri pentru sufletele pe care le-a salvat”.

□ CAPITOLUL 105 □

Ioan continuă să întrebe.

Când Salvatorul a spus acestea, Ioan a venit înainte şi a zis: „Doamne, îngăduie-mi să te întreb, căci de azi înainte voi începe să te întreb despre toate lucrurile referitoare la modul în care vom propovădui învăţătura ta umanităţii.

Dacă îi dau, aşadar, acestui frate, un mister dintre cele de la început

care sunt în Primul Spaţiu din afară, şi în plus alte mistere, şi el nu face ceea ce este demn de împărăţia Cerurilor, vei vrea tu să-l lăsăm să treacă la misterele din al Doilea Spaţiu? Am câştiga poate sufletul acelui frate şi s-ar căi şi ar moşteni împărăţia Luminii. Ai dori, aşadar, să-l lăsăm să intre în misterele care se află în al Doilea Spaţiu sau nu?"

Căci misterele îi vor fi date din nou celui căit până la al Treilea din al Doilea Spaţiu.

Şi Salvatorul îi răspunse lui Ioan: „Dacă este un frate care nu este făţarnic şi cu adevărat năzuieşte la lucrurile lui Dumnezeu, şi dacă i-aţi dat de multe ori misterele de la început; şi din situaţia elementelor destinului nu a înfăptuit ceea ce este demn de misterele împărăţiei Luminii, iertaţi-l atunci, lăsaţi-l să intre şi daţi-i Primul Mister care se află în al Doilea Spaţiu. Poate veţi câştiga sufletul acelui frate.

Şi dacă nu a înfăptuit ceea ce este demn de misterele Luminii şi a comis diverse păcate, şi mai apoi s-a întors cu mare căinţă renunţând la lume şi la toate păcatele sale, şi voi ştiţi cu siguranţă că nu este un făţarnic şi cu adevărat năzuieşte la lucrurile lui Dumnezeu, atunci întoarceţi-vă la el, iertaţi-l şi lăsaţi-l să treacă, şi daţi-i al Doilea Mister din al Doilea Spaţiu al Primului Mister. Poate veţi câştiga sufletul acelui frate şi va moşteni împărăţia Luminii.

Şi, din nou, dacă el nu a înfăptuit ceea ce este demn de mistere, ci a greşit comiţând diverse păcate, şi apoi s-a întors căit renunţând la lumea întreagă şi la lucrurile care sunt în ea, părăsind păcatul pentru ca voi să ştiţi cu adevărat că nu este un făţarnic ci că realmente năzuieşte la lucrurile lui Dumnezeu, întoarceţi-vă încă o dată la el, iertaţi-l şi acceptaţi căinţa lui, căci Primul Mister este milostiv şi îndurător. Lăsaţi-l de asemenea să intre şi daţi-i cele Trei Mistere împreună care se află în al Doilea Spaţiu al Primului Mister".

Limita puterii discipolilor de a ierta păcatele.

„Dacă, pe de altă parte, acel om greşeşte comiţând diverse păcate, din acel moment înainte voi nu veţi mai putea să-l iertaţi nici să-i acceptaţi căinţa; totuşi, lăsaţi-l să stea printre voi ca o piatră de poticnire şi ca un păcătos.

Căci adevărat vă spun: acele Trei Mistere vor fi mărturia ultimei lui căinţe. Şi nu va mai avea căinţă din acel moment înainte. Căci adevărat vă zic: sufletul acelui om nu va fi vărsat din nou în lume din acel moment înainte, ci va sta în lăcaşurile dragonului tenebrelor exterioare".

Explicaţia unui proverb străvechi.

„Întrucât în legătură cu sufletele unor astfel de oameni v-am vorbit înainte în mod asemănător, zicându-vă: «Dacă fratele tău păcătuieşte împotriva ta, adu-l şi rezolvă problema între tine şi el în particular. Dacă te ascultă, îl vei fi câştigat pe fratele tău; dacă nu te ascultă, mai cheamă cu tine pe cineva. Dacă nu te ascultă nici pe tine nici pe celălalt, du-l în adunare. Dacă nu-i ascultă pe ceilalţi, lasă-l ca pe un păcătos şi ca pe o piatră de poticnire». Adică, dacă nu este folositor în Primul Mister, daţi-i-l pe al Doilea,

şi dacă nu este folositor în al Doilea, daţi-i-le pe toate trei împreună, care sunt «adunarea», şi dacă nu este folositor în al Treilea Mister, lăsaţi-l ca o piatră de poticnire şi ca pe un păcătos”.

Despre misterul principal al iertării păcatelor.

„Şi cuvântul pe care vi l-am spus altădată: «Pentru ca prin doi sau trei martori fiecare cuvânt să fie stabilit», este acesta: acele Trei Mistere vor da mărturie de ultima lui căinţă. Şi adevărat vă zic: dacă acel om se căieşte, nici un mister nu-i va putea ierta păcatele, nici căinţa lui nu poate fi acceptată nici ascultată de nici un mister, cu excepţia Primului Mister al Primului Mister şi a misterelor Inefabilului. Doar acestea îi vor primi căinţa şi-i vor ierta păcatele, căci acele mistere cu adevărat sunt milostive şi îndurătoare şi întotdeauna iartă”.

□ CAPITOLUL 106 □

Ioan continuă să întrebe.

Atunci, după ce Salvatorul a spus acestea, Ioan a continuat din nou, zicându-i Salvatorului: „Doamne, presupunând că un păcătos adevărat a renunţat la lume şi la lucrurile care sunt în ea, şi la toate păcatele şi interesele lui, şi am verificat că realmente nu ne înşeală, ci cu siguranţă şi cu adevărat năzuieşte la lucrurile lui Dumnezeu; şi în plus ştim că s-a făcut vrednic de misterele celui de-al Doilea şi al Treilea Spaţiu, doreşti oare să-i dăm misterele celui de-al Doilea Spaţiu şi ale celui de-al Treilea înainte să fi primit misterele Moştenirii Luminii sau nu? Oare aşa doreşti?”

Mai multe despre iertarea păcatelor.

Şi Salvatorul îi răspunse, zicându-i lui Ioan în mijlocul discipolilor săi: „Dacă ştiţi cu siguranţă că acel om a renunţat la lume şi la toate interesele, şi la asocierile, şi la păcatele lui, şi dacă ştiţi cu adevărat că nu vă înşeală, nici nu este un ipocrit sau un curios să cunoască misterele şi cum se realizează, şi că realmente năzuieşte la lucrurile lui Dumnezeu, nu-l evitaţi, ci daţi-i misterele celui de-al Doilea şi al Treilea Spaţiu şi cercetaţi de care mister este vrednic; şi acela de care este vrednic daţi-i-l şi nu i-l ascundeţi, căci dacă i-l ascundeţi vă puteţi face vinovaţi de o mare osândă.

Dacă îi acordaţi o dată misterele celui de-al Doilea şi al Treilea Spaţiu şi se întoarce din nou la păcat, trebuie să insistaţi din nou a doua oară, şi chiar a treia oară. Dacă şi aşa continuă, nu mai insistaţi, căci acele Trei Mistere vor fi mărturie pentru ultima lui căinţă. Şi adevărat vă spun: acela care îi va da din nou acelui om mistere ale celui de-al Doilea sau al Treilea Spaţiu este vinovat de o mare osândă. Totuşi, lăsaţi-l să fie pentru voi ca un păcătos sau ca o piatră de poticnire.

Adevărat vă spun: sufletul acelui om nu poate fi vărsat din nou în lume din acel moment înainte; şi lăcaşul lui se va afla în mijlocul fălcilor dragonului tenebrelor exterioare, regiunea plânsului şi scrâşnetului dinţilor. Şi la dizolvarea lumii, sufletul lui va fi îngheţat; şi va pieri în frigul şi focul nestăpânit; şi nu va avea existenţă veşnică.

Chiar dacă se întoarce din nou şi renunţă la lume cu toate interesele şi păcatele ei şi arată o mare căinţă, nici un mister nu-i poate primi căinţa nici să-l asculte pentru a se îndura şi a-i ierta păcatele, cu excepţia misterului Primului Mister şi a misterului Inefabilului. Acestea sunt cele care îi vor primi căinţa acelui om şi-i vor ierta păcatele; căci în realitate acele mistere sunt milostive şi îndurătoare şi întotdeauna iartă păcatele".

□ CAPITOLUL 107 □

Ioan continuă să întrebe.

Când Salvatorul a spus acestea, Ioan a continuat iar, zicând: „Doamne, ai răbdare cu mine dacă te întreb cu stăruinţă, şi nu te mânia că te întreb despre toate lucrurile răspicat şi cu încredinţare pentru a cunoaşte modul în care trebuie să propovăduim învăţătura ta omenirii".

Şi Salvatorul răspunse, zicându-i lui Ioan: „Întreabă despre tot ce doreşti, căci eu vă voi dezvălui pe faţă, fără parabole, deschis şi cu încredinţare".

Şi Ioan răspunse, zicând: „Doamne, dacă noi ieşim şi propovăduim învăţăturile tale, şi ajungem într-un oraş sau într-un sat, şi oamenii din acel oraş vin să ne întâmpine fără să ştim cine sunt, şi ne primesc printre ei cu mare înşelăciune şi păcăleală şi ne duc în casele lor, şi vrând să pună la încercare misterele împărăţiei Luminii, ne înşeală făcându-ne să credem că năzuiesc la lucrurile lui Dumnezeu, şi le dăm misterele împărăţiei Luminii, şi mai târziu ne dăm seama că nu au merite pentru a merita misterele şi ştim că ne-au înşelat şi au făcut un spectacol din mistere regiune după regiune punându-ne la încercare şi deopotrivă misterele noastre, ce se va întâmpla atunci?"

Despre aspiranţii care primesc misterele.

Şi Salvatorul răspunse, zicându-i lui Ioan: „Dacă voi ajungeţi într-un oraş sau într-un sat, în orice casă ce veţi intra şi vă vor primi, daţi-le un mister. Dacă ei îl merită veţi câştiga sufletele lor şi vor moşteni împărăţia Luminii; dar dacă ei nu îl merită şi vă înşeală, şi fac şi un spectacol public din mistere punându-vă la încercare şi de asemenea misterele, invocaţi-l atunci pe Primul Mister al Primului Mister, care are îndurare de fiecare, şi spuneţi: «Tu, mister pe care l-am încredinţat acestor suflete păcătoase şi perverse care nu-l merită, întoarce-te la noi şi fă-le să nu mai cunoască nicicând misterul împărăţiei tale». Şi scuturaţi praful de pe picioarele voastre ca mărturie împotriva lor, zicând: «Fie ca sufletele voastre să fie precum praful din casa voastră». Şi adevărat vă spun: în acel moment toate misterele pe care li le-aţi dat se vor întoarce la voi, şi toate cuvintele şi misterele din regiunea până în care au primit imagini le vor fi luate".

O străveche pildă explicată.

„Cu privire la astfel de oameni, v-am spus altădată în parabole: în casa în care veţi intra şi veţi fi primiţi, spuneţi-le: «Pacea fie cu voi». Iar dacă o merită, lăsaţi ca pacea voastră să fie cu ei, şi dacă nu o merită, lăsaţi ca

pacea voastră să se întoarcă la voi, adică, dacă acei oameni merită misterele şi cu adevărat năzuiesc la lucrurile lui Dumnezeu, acordaţi-le misterele împărăţiei Luminii, dar dacă ei sunt făţarnici cu voi şi vă înşeală fără ca voi să ştiţi, şi dacă le acordaţi misterele împărăţiei Luminii şi apoi ei fac din mistere un spectacol public şi vă pun la încercare cât şi misterele, apelaţi atunci la Primul Mister al Primului Mister şi acesta va întoarce la voi toate misterele pe care li le-aţi dat, iar lor le vor fi necunoscute misterele Luminii pentru totdeauna.

Şi astfel de oameni nu vor fi conduşi înapoi în lume din acel moment înainte. Dar adevărat vă zic: lăcaşurile lor vor fi în mijlocul fălcilor dragonului tenebrelor exterioare. Şi chiar dacă în momentul de a se căi renunţă la lume şi la lucrurile care există în ea şi la toate păcatele lor, şi arată o deplină supunere misterelor Luminii, nici un mister nu va putea să îi asculte nici să-i ierte, cu excepţia acestui însuşi mister al Inefabilului care are îndurare pentru toţi şi iartă păcatele fiecăruia".

□ CAPITOLUL 108 □

Maria îl întreabă pe Iisus.

Când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, Maria a adorat picioarele lui Iisus, sărutându-le, şi a spus: „Doamne, să presupunem că un frate demn şi admirabil pe care l-am pregătit cu toate misterele Luminii, acesta are un frate sau o rudă, şi în general orice om, fie el păcătos sau nu, şi acel om s-a dezîncarnat, iar inima fratelui bun se tulbură şi plânge pentru el pentru că este judecat şi pedepsit, ce putem face, Doamne, pentru a-i scăpa de pedepse şi de judecăţile aspre?"

Iar Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Despre aceasta v-am spus deja altădată; totuşi, acordaţi atenţie căci pot să vă spun din nou, ca să fiţi desăvârşiţi în toate misterele şi să vă cunoască precum «cei desăvârşiţi în toată plenitudinea".

Cum sufletele celor care s-au dezîncarnat pot fi ajutate de cei de pe Pământ.

„Astfel, deci, toţi oamenii care sunt păcătoşi sau nu, nu doar dacă vreţi să fie scăpaţi de judecăţile şi pedepsele aspre, ci şi să fie îndreptaţi spre un corp drept ca să poată găsi misterele divinităţii, pentru ca să înainteze şi să moştenească împărăţia Luminii, practicaţi atunci al Treilea Mister al Inefabilului, şi spuneţi: «Duceţi sufletul acestui sau acelui om la care ne gândim cu inima noastră departe de pedepsele Arhonţilor Guvernatori, şi conduceţi-l de îndată înaintea Fecioarei Luminii, şi în fiecare lună, Fecioara să-l pecetluiască cu o pecete şi mai înaltă, şi în fiecare lună, Fecioara de Lumină să-l verse într-un corp drept şi demn, pentru ca să înainteze spre înalt şi să moştenească împărăţia Luminii».

Şi dacă voi spuneţi asta, adevărat vă zic: oricine slujeşte în ordinele judecăţilor Arhonţilor sau Guvernatorilor, grăbeşte încredinţarea acelui suflet de la unul la altul, până când îl conduc înaintea Fecioarei de Lumină. Iar

Fecioara de Lumină îl pecetluieşte cu semnul împărăţiei Inefabilului şi îl încredinţează Primitorilor săi, pentru ca să îi verse într-un corp drept ca să găsească misterele Luminii, pentru ca să fie demn şi să continue spre înalt, şi să moştenească împărăţia Luminii. Iată ceea ce m-aţi întrebat".

□ CAPITOLUL 109 □

Maria continuă să întrebe.

Şi Maria răspunse, zicând: „Aşadar, Doamne, tu ne-ai adus misterele în lume pentru ca omul să nu moară prin moartea pe care i-o hărăzesc Arhonţii sau Guvernatorii destinului —fie că îi menesc să moară de sabie, sau de apă, sau de torturile şi actele de violenţă care sunt în lege, sau prin orice altă moarte—; ne-ai adus tu atunci misterele în lume pentru ca omul să nu moară de moartea pe care i-o hotărăsc Arhonţii destinului, ci să moară deodată dacă nu trebuie să îndure suferinţe prin acele feluri de moarte. Căci sunt extrem de numeroşi cei ce ne prigonesc pentru numele tău, şi dacă ne torturează să putem rosti misterul pentru a lăsa corpul de îndată fără a trebui să îndurăm nici o suferinţă".

Despre cum cel care posedă misterele poate lăsa corpul fără să sufere.

Salvatorul răspunse, zicându-le tuturor discipolilor săi: „Cât despre acest cuvânt despre care mă întrebaţi, v-am vorbit altădată; totuşi, ascultaţi cu atenţie căci pot să vi-l spun din nou: nu numai voi, ci toţi aceia care reuşesc să realizeze acel Prim Mister al Primului Mister al Inefabilului, să-l practice şi să-l realizeze în toate formele, şi în toate felurile lui, şi în toate perioadele lui; realizându-l nu va ieşi din corp decât după ce-l va fi obţinut în toate formele lui şi în toate felurile lui, doar atunci, de fiecare dată când va invoca numele lui se va salva pe sine de tot ceea ce i-au hărăzit Arhonţii destinului. Şi în acel moment va ieşi din corpul de materie al Arhonţilor, iar sufletul lui se va preschimba într-un mare şuvoi de lumină şi se urca în înalt, şi va pătrunde în toate regiunile Arhonţilor şi toate regiunile Luminii până va ajunge la regiunea împărăţiei lui. Şi în nici o regiune nu va da răspunsuri, nici apologii, căci este fără semne".

□ CAPITOLUL 110 □

După ce Iisus a spus acestea, Maria a continuat. S-a aruncat la picioarele lui Iisus, şi sărutându-le, i-a spus: „Doamne, mai am un lucru să te întreb. Dezvăluie-ni-l şi nu ni-l ascunde".

Iisus îi răspunse Mariei: „Întreabă ceea ce vrei să întrebi, căci vă voi dezvălui deschis şi fără parabole".

Maria continuă să întrebe.

Maria a spus atunci: „Doamne, ai adus tu misterele în lume din cauza sărăciei şi a bogăţiei, şi din cauza foamei şi a belşugului, şi din cauza corpurilor stricate şi a corpurilor sănătoase, într-un cuvânt, a tuturor celor

amintiţi, astfel încât dacă mergem în diferitele locuri ale Pământului şi nu au încredere în noi, şi nu acordă atenţie cuvintelor noastre, şi realizăm oricare dintre mistere în acele regiuni, vor şti ei cu adevărat că propovăduim cuvintele Dumnezeului Universului?”

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei în mijlocul discipolilor: „În legătură cu acest mister despre care mă întrebi, vi l-am dat altădată; totuşi, îl voi repeta pentru voi”.

Misterul învierii din morţi.

„În realitate, Maria, nu doar tu, ci orice om care realizează misterul învierii din morţi —acela care vindecă demonii, şi toate durerile, şi toate bolile, şi pe cel orb, şi pe cel paralitic, şi pe cel ciung, şi pe cel mut, şi pe cel surd (pe care vi l-am dat în altă vreme)—, cel ce va primi acel mister şi-l va realiza, doar atunci, dacă cere pentru toate lucrurile, sărăcie şi bogăţie, foame şi belşug, corp sănătos, şi pentru toate vindecările corpului, şi învierea din morţi, şi pentru vindecarea paraliticului, şi a orbului, şi a mutului, şi a surdului, şi a tuturor bolilor şi durerilor, într-un cuvânt, cel ce realizează acel mister şi cere toate lucrurile pe care tocmai vi le-am spus, de îndată vor veni atunci să-l ajute”.

Discipolii exaltaţi înaintea sublimităţii situaţiei.

Când Salvatorul a spus acestea, discipolii veniră înainte şi exclamară cu toţii, zicând: „Oh, Salvatorule! Suntem exaltaţi pentru marile realităţi pe care ni le spui şi pentru că ne-ai îndurat sufletele; ele ne-au împins să ieşim din noi spre tine pentru că noi ne-am născut din tine. Astfel că, datorită marilor realităţi pe care ni le spui, sufletele noastre au delirat şi ne-au presat nespus de mult râvnind să ieşim din noi spre regiunea împărăţiei tale”.

□ CAPITOLUL 111 □

Cum vor trebui discipolii să propovăduiască cuvântul.

Când discipolii au spus aceasta, Salvatorul a continuat iar, zicându-le: „Dacă mergeţi în oraşe, împărăţii sau ţâri, propovăduiţi mai întâi zicându-le: «Căutaţi mereu, fără încetare, până când veţi găsi misterele Luminii care vă vor duce la împărăţia Luminii». Spuneţi-le: «Feriţi-vă de doctrinele greşite». Căci mulţi vor veni în numele meu şi vor zice: «Eu sunt el», şi nu vor fi, şi îi vor conduce pe mulţi pe drumul greşit”.

Ce mistere vor da discipolii.

„Astfel că, toţi cei ce vor veni la voi şi vor avea încredere în voi, şi vor fi atenţi la cuvintele voastre, şi vor realiza ceea ce e demn de misterele Luminii, daţi-le misterele şi nu le ascundeţi de ei. Şi pentru cel ce va merita Misterele Majore, daţi-i-le. Şi pentru cel ce va merita Misterele Minore, la fel daţi-i-le, şi nu ascundeţi nimic de nici unii dintre ei.

Misterul învierii din morţi nu este dat oricui.

Misterul învierii din morţi şi al vindecării bolnavilor, pe de altă parte, nu îl daţi nimănui, nici instrucţiuni despre el, căci acel mister aparţine Arhonţilor

cu toate numele lui. Din acest motiv, nu îl daţi nimănui, nici instrucţiuni despre el, până ce veţi stabili credinţa în toată lumea, pentru că dacă voi ajungeţi în oraşe sau în ţări şi nu vă primesc bine şi nu au încredere, şi nu acordă atenţie la cuvintele voastre, să puteţi trezi morţii, să vindecaţi paraliticul, şi orbul, şi nenumărate boli, în acele tărâmuri. Şi prin toate acelea vor avea încredere în voi, ca să-l vestiţi pe Dumnezeul Universului şi să aibă credinţă în toate cuvintele voastre. Din această cauză nu v-am dat acel mister până când veţi stabili credinţa în toată lumea".

Când Salvatorul a spus acestea, şi-a continuat din nou predica, şi i-a zis Mariei: „Aşadar, Maria, fii atentă la cuvântul despre care m-ai întrebat: cine îl îngrădeşte pe om până ce păcătuieşte? Fiţi atenţi acum".

Despre constituţia omului.

„Copilul se naşte, forţa este slabă în el şi sufletul lui este plăpând în el, şi de asemenea falsul spirit este firav în el; într-un cuvânt, cei trei împreună sunt slabi, fără nici unul dintre ei nu ar percepe nimic, fie bun sau rău, din cauza greutăţii uitării, care este foarte grea. În plus, corpul de asemenea este firav. Şi copilul gustă din desfătările lumii Arhonţilor; şi forţa atrage pentru ea însăşi partea de forţă care este în desfătări, şi sufletul atrage pentru el însuşi partea de suflet care este în desfătări; şi falsul spirit atrage pentru el însuşi partea de rău care este în desfătări şi în lăcomiile lor. Şi pe de altă parte, corpul atrage pentru el însuşi materia care nu percepe că este în desfătări. Destinul, dimpotrivă, nu ia nimic din desfătări pentru că nu este amestecat cu ele, ci merge din nou în condiţia cu care a venit pe lume.

Şi, puţin câte puţin, forţa, sufletul şi falsul spirit cresc, şi fiecare percepe în acord cu natura sa. Forţa intuieşte să încerce să obţină Lumina din înalt; sufletul, pe de altă parte, aspiră să caute regiunea rectitudinii care este amestecată, care este regiunea amestecului; şi spiritul fals, pe de altă parte, caută toate perversităţile şi lăcomiile şi toate păcatele; corpul, dimpotrivă, nu percepe nimic decât dacă obţine forţa materiei.

Şi, imediat, cele trei dezvoltă un simţ, fiecare în acord cu natura sa. Şi Primitorii răsplătitori îi pun pe Liturgi să-i urmărească şi să fie martori la toate păcatele pe care le comit, cu scopul de a obţine o formă sau o metodă pentru a-i pedepsi la judecată".

Despre spiritul fals.

„Şi după acestea, spiritul fals concepe şi percepe toate păcatele şi răutatea cu care Arhonţii Marelui destin au ordonat şi au făcut pentru suflet.

Şi forţa interioară incită sufletul să caute Regiunea Luminii şi divinitatea completă; şi spiritul fals conduce sufletul departe şi îl obligă neîncetat să facă toate faptele lui rele, toate ofensele şi toate păcatele lui, şi le atribuie cu insistenţă sufletului, fiind ostil cu el, obligându-l să comită toate răutăţile lui şi toate aceste păcate. Şi acesta îi iniţiază pe Liturgii răsplătitori să fie martori la toate păcatele pe care le comite. În plus, dacă se odihneşte noaptea sau ziua, îl tulbură în visele lui cu lăcomiile lumii, făcându-l să râvnească la toate lucrurile lumii. Într-un cuvânt, îl îndeamnă spre toate

lucrurile pe care Arhonţii le poruncesc pentru el şi care să îi fie potrivnice, obligându-l să facă ceea ce nu îi place.

Astfel că, Maria, acesta este în realitate duşmanul sufletului, care îl forţează până când comite toate păcatele".

Starea sufletului păcătosului după moarte.

„Aşadar, dacă timpul acelui om s-a împlinit, destinul apare mai întâi şi-l conduce spre moarte prin Arhonţi şi lanţurile lor cu care ei sunt legaţi de destin.

Şi mai încolo Primitorii răsplătitori vin şi conduc acel suflet afară din corp. Şi după o vreme, aceştia petrec trei zile cu el circulând prin toate regiunile, şi îl trimit spre toţi Aeonii lumii. Şi spiritul fals şi destinul îl urmează, şi forţa se întoarce la Fecioara Luminii.

Şi după trei zile, Primitorii răsplătitori ghidează acel suflet în jos, în Amenti din Haos, şi când îl duc în jos, în Haos, îl încredinţează celor care pedepsesc. Şi Primitorii răsplătitori se întorc în regiunile lor în acord cu economia muncilor Arhonţilor cu privire la ivirea sufletelor.

Şi spiritul fals se preschimbă în Primitorul sufletului, fiind destinat lui pentru a-l duce în acord cu pedeapsa pentru păcatele pe care le-a comis şi este în mare duşmănie cu el.

Şi când sufletul a terminat pedepsele în Haos în acord cu păcatele pe care le-a comis, spiritul fals îl conduce afară din Haos, fiind destinat lui pentru a-l transporta în fiecare regiune pentru păcatele pe care le-a comis, şi acesta îl conduce pe drumul Arhonţilor sau Guvernatorilor din mijloc. Şi când ajunge până la ei îl întreabă despre misterele destinului, şi dacă acesta nu le-a găsit, ei întreabă destinul lui. Şi Arhonţii pedepsesc acel suflet după păcatele de care este vinovat. Vă voi spune felul păcatelor lui în întinderea Universului.

Cum un suflet păcătos este adus înapoi la naştere.

Aşadar, când vremea pedepselor acelui suflet în judecăţile Arhonţilor din mijloc s-a încheiat, spiritul fals conduce sufletul afară din toate regiunile Arhonţilor din mijloc şi îl aduce la lumina soarelui, în acord cu porunca Primului Om, Jeú, şi îl aduce înaintea Judecătoarei, Fecioara de Lumină. Ea îl examinează şi găseşte că este un suflet păcătos, şi îi aruncă puterea de lumină pentru poziţia lui dreaptă, şi pentru corpul său şi bunul simţ, despre care vă voi vorbi în întinderea Universului. Şi Fecioara de Lumină pecetluieşte acel suflet şi îl încredinţează unuia din Primitorii săi, ca să îl verse într-un corp care să se adapteze la păcatele pe care le-a comis.

Şi adevărat vă spun: ei nu vor absolvi acel suflet de schimbările de corp până când nu va fi trecut prin ultima sa rotire în acord cu meritul său. Mai târziu vă voi spune despre toate acestea şi despre felul de corpuri în care va fi vărsat după păcatele fiecărui suflet, când vă voi vorbi despre expansiunea Universului".

□ CAPITOLUL 112 □

Despre înălţarea după moarte a sufletelor care au primit misterele.

Iisus îşi continuă predica, spunând din nou: „Dacă dimpotrivă acesta este un suflet care nu a ascultat de spiritul fals în toate faptele sale, ci s-a făcut demn şi a primit misterele Luminii care sălăşluiesc în al Doilea Spaţiu, şi chiar şi acelea care sunt în al Treilea Spaţiu care sunt înăuntru, când va veni ceasul dezîncarnării acelui suflet, atunci spiritul fals îl va urma împreună cu destinul pe drumul care îl va duce în sus.

Şi înainte să se ducă în sus, acesta va revela misterul anulării peceţilor şi tuturor legăturilor spiritului fals cu care Arhonţii l-au legat, şi când va fi dezvăluit, legăturile spiritului fals se vor anula singure, încetând să mai vină la el şi lăsându-l liber în acord cu poruncile pe care Arhonţii Marelui destin le-au dat, zicând: «Nu lăsaţi în libertate acel suflet până când vă va spune misterul anulării tuturor peceţilor cu care v-am legat de el».

Dacă atunci sufletul a revelat misterul anulării peceţilor şi a tuturor legăturilor cu spiritul fals, şi dacă acesta nu mai vine la el şi nu mai este legat de el, în acel moment revelează aşadar un mister şi eliberează destinul în regiunea sa cu Arhonţii care se află pe drumul din mijloc. Şi revelează misterul şi eliberează spiritul fals de Arhonţii destinului în regiunea în care a fost legat de el. Şi în acel moment se preschimbă într-un mare şuvoi de lumină care străluceşte din cale afară, iar Primitorii răsplătitori, care l-au condus afară din corp, se tem de lumina acelui suflet şi îşi înclină capetele. Şi în acel moment acel suflet se preschimbă într-un mare curent de lumină care se formează în aripi de lumină pentru eternitate, şi străbate toate regiunile Arhonţilor şi toate ordinele Luminii, până atinge regiunea împărăţiei sale până în care a primit mistere.

Despre starea de după moarte a cuiva care a primit misterele şi le-a profanat.

Pe de altă parte, dacă este un suflet care a primit mistere în Primul Spaţiu care este afară, şi după ce le-a primit le-a realizat, şi imediat după ce le-a realizat păcătuieşte, şi dacă timpul ieşirii sale i s-a terminat, atunci Primitorii răsplătitori vin să-l ducă afară din corp.

Şi destinul şi spiritul fals urmăresc acel suflet, pentru că spiritul fals este legat de el cu peceţile şi legăturile Arhonţilor; astfel, acesta îl urmăreşte pe acel suflet care călătoreşte pe drumuri cu spiritul fals.

Acesta revelează misterul anulării tuturor legăturilor şi tuturor peceţilor cu care Arhonţii l-au legat de spiritul fals. Iar când sufletul revelează misterul anulării peceţilor, imediat legăturile peceţilor care sunt legate în spiritul fals de suflet se dezleagă singure. Iar când sufletul revelează misterul anulării peceţilor, imediat spiritul fals se dezleagă pe sine şi nu mai este destinat sufletului. Şi în acel moment sufletul revelează un mister şi-l îngrădeşte pe spiritul fals şi destinul, şi îi eliberează de a-l urmări. Dar nici unul dintre ei nu se află în puterea lui, ci el se află în cea a lor.

Şi în acel moment, Primitorii acelui suflet vin cu misterele pe care le-a

primit şi îl smulg din mâinile Primitorilor răsplătitori, iar aceştia se întorc la muncile Arhonţilor cu scopul economiei ghidării sufletelor.

Şi Primitorii acelui suflet care aparţine Luminii, pe de altă parte, se preschimbă în aripi de lumină şi în veşminte de lumină pentru el, şi nu îl conduc în Haos, deoarece nu este drept să conduci în Haos suflete care au primit mistere, ci îl conduc pe drumul Arhonţilor din mijloc. Şi când acesta ajunge până la Arhonţii din mijloc, aceştia ies în întâmpinarea lui simţindu-se foarte înfricoşaţi şi cu chipuri diferite, într-un cuvânt, cu mare teamă nemăsurată".

Apologia Arhonţilor drumurilor din mijloc.

„Şi în acel moment sufletul revelează misterul apologiei sale. Iar ei se simt extrem de înfricoşaţi şi îşi înclină capetele înfricoşaţi din cauza misterului pe care l-a revelat şi a apologiei lui. Şi acel suflet le încredinţează destinul lui, zicându-le: «Luaţi destinul vostru. Nu voi mai veni în regiunile voastre de acum înainte. Am devenit un străin pentru voi pentru totdeauna, fiind aproape de plecarea mea spre regiunea Moştenirii mele»".

Flagelarea Sfântului Ieronim de către îngeri (1639)
Francisco de Zurbarăn, Sacristia Mănăstirii Guadalupe, Căceres. Spania

Apologia Arhonţilor destinului.

„Şi când sufletul va fi spus acestea, Primitorii Luminii vor dispărea cu el în înalt şi-l vor conduce spre Aeonii destinului, dând fiecărei regiuni apologia şi peceţile lui, despre care voi vorbi în întinderea Universului. Şi acesta dă spiritul fals Arhonţilor zicându-le misterul legăturilor cu care era legat de el, spunându-le: «Aici aveţi spiritul vostru fals. Nu voi veni în regiunea voastră de acum înainte. Am devenit un străin pentru voi pentru totdeauna». Şi le dă fiecăruia pecetea lui şi apologia lui.

Despre ascensiunea acelui suflet în Moştenire.

Şi când sufletul va fi spus aceasta, Primitorii Luminii vor dispărea cu el în înalt şi-l vor conduce afară din Aeonii destinului, ducându-l în toţi Aeonii de sus, dând fiecărei regiuni apologia sa şi apologia tuturor regiunilor, şi peceţile Tiranilor Regelui, Adamas. Şi acesta dă apologia tuturor Arhonţilor tuturor Regiunilor de la Stânga, despre a căror apologii colective şi peceţi voi vorbi în ziua în care vă voi vorbi despre întinderea Universului.

Şi, pe de altă parte, Primitorii conduc acel suflet la Fecioara de Lumină, şi aceasta le dă peceţile şi gloria cânturilor de laudă aduse Fecioarei. Iar Fecioara de Lumină, împreună cu celelalte Şapte Fecioare de Lumină, cercetează acel suflet şi găseşte semnele ei în el, şi peceţile ei, şi Botezurile ei, şi ungerile ei. Şi Fecioara de Lumină îl confirmă, şi Primitorii Luminii îl botează şi îi dau Ungerea Spirituală, şi fiecare dintre Fecioarele Luminii îl confirmă cu peceţile ei.

Şi, pe de altă parte, Primitorii Luminii îl încredinţează marelui Sabaoth cel Demn, care este la poarta Vieţii în regiunea celor din dreapta, şi care este numit Tată. Şi acel suflet îi dă acestuia gloria cânturilor lui de laudă, şi peceţile lui, şi apologiile lui. Iar Sabaoth, cel Mare şi Demn, îl confirmă cu peceţile lui. Iar sufletul îi dă ştiinţa sa şi gloria cânturilor lui, şi peceţile întregii regiuni a celor din dreapta. Ei toţi îl confirmă cu peceţile lor, iar Melchisedec, marele Primitor de Lumină care este în regiunea celor din dreapta, confirmă acel suflet, precum şi toţi Primitorii lui Melchisedec, şi îl duc la Comoara Luminii.

Şi acesta le dă gloria, şi onoarea, şi slava cântecelor lui, şi toate peceţile tuturor regiunilor Luminii. Şi toţi cei din Regiunea Comorii Luminii îl confirmă cu peceţile lor şi el pleacă spre Regiunea Moştenirii”.

□ CAPITOLUL 113 □

După ce Salvatorul a spus aceasta discipolilor săi, a continuat zicându-le: „Pricepeţi felul în care v-am vorbit?”

Maria tălmăceşte în acord cu proverbe străvechi.

Şi din nou Maria veni înainte şi spuse: „Da, Domnul meu, pricep modul în care ai vorbit şi am înţeles toate cuvintele tale. Astfel, deci, cu privire la ceea ce ai spus, mintea mea a adus patru reflecţii în mine, şi Fiinţa mea mă ghidează, şi se bucură, şi se tulbură vrând să iasă din mine şi să intre în tine. Aşadar, Domnul meu, ascultă-mă, căci pot să îţi spun cele patru reflecţii care

s-au ivit în mine”.

Moneda pe care i-au adus-o lui Iisus.

„Prima reflecţie care s-a ivit în mine cu privire la ceea ce ai spus: «Sufletul a dat apologia şi pecetea tuturor Arhonţilor care se află în Regiunea Regelui, Adamas, şi a dat apologia, şi onoarea, şi gloria tuturor peceţilor lui, şi cânturile, Regiunii Luminii»; cu privire la acest cuvânt tu ne-ai spus altădată, când ţi-au adus o monedă şi văzând-o că era din argint şi din aramă ai întrebat: «A cui este această imagine?» Şi ţi-au răspuns: «A Cezarului». Şi văzând că era făcută din amestecul de argint şi aramă ai zis; «Daţi Cezarului ce e al Cezarului, şi lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu», adică, dacă sufletul primeşte mistere, acesta dă apologia tuturor Guvernatorilor şi Regiunii Regelui, Adamas; iar onoarea şi gloria tuturor acelora din Regiunea Luminii. Şi cuvântul: «Şi aceasta strălucea», când ai văzut că era făcută din argint şi aramă, astfel este felul de suflet în care este puterea luminii, care este argintul rafinat; şi în care este spiritul fals care este materia aramei. Aceasta, Doamne, este prima reflecţie.

A doua reflecţie este relaţionată cu ceea ce ne-ai spus de curând cu privire la sufletul care primeşte misterele: «Dacă ajunge la Regiunea Arhonţilor drumului din mijloc, aceştia ies în întâmpinarea lui plini de mare teamă şi spaimă. Şi sufletul le dă misterul fricii şi se înspăimântă înaintea lui. Şi pe destin îl cedează regiunii lui, şi pe spiritul fals de asemenea propriei lui regiuni, şi le dă apologia şi peceţile fiecăruia dintre Arhonţii care sunt pe drumuri, şi le dă onoarea, şi gloria, şi slava peceţilor; şi cânturile de laudă tuturor celor din Regiunea Luminii»”.

Un proverb al lui Pavel.

„Cu privire la aceasta, Doamne, tu ai vorbit altădată prin verbul fratelui nostru Pavel, zicând: «Daţi tribut cui merită tribut, frică cui merită frică, cinste cui merită cinste, onoare cui merită onoare, şi laudă cui laudă merită, şi nu datoraţi nimic nimănui», adică, Doamne, sufletul care primeşte mistere dă apologia tuturor regiunilor. Aceasta este, Doamne, a doua reflecţie”.

Duşmanii propriei noastre case.

„A treia reflecţie, pe de altă parte, în legătură cu cuvântul pe care ni l-ai rostit altădată: «Spiritul fals este potrivnic sufletului făcându-l să comită toate păcatele şi toate jignirile, şi îl transportă spre pedepsele pe care le merită pentru păcatele pe care l-a făcut să le comită»; într-un cuvânt, acesta este potrivnic sufletului în tot sensul. Cu privire la aceasta tu ai spus în altă vreme: «Duşmanii omului sunt cei care locuiesc în casa lui», adică, cei care locuiesc în casa sufletului sunt spiritul fals şi destinul, care sunt potrivnici sufletului întotdeauna, făcându-l să comită tot felul de păcate şi fărădelegi. Aceasta este, Doamne, a treia reflecţie.

A patra reflecţie, pe de altă parte, despre cuvântul pe care l-ai spus: «Dacă sufletul iese din corp şi călătoreşte pe drum cu spiritul fals, şi dacă acesta nu a găsit misterul anulării tuturor legăturilor şi peceţilor care îl leagă de el, pentru ca să nu-l mai urmărească sau să fie legat de el, atunci spiritul

fals conduce sufletul la Fecioara de Lumină, Judecătoarea, şi aceasta (Fecioara Luminii) îl cercetează şi află că a păcătuit, şi cum nu a găsit cu el misterele Luminii, îl încredinţează unuia dintre Primitorii ei, şi acesta îl conduce şi-l varsă în corp, şi nu iese din schimbările de corp înainte de a da ultima învârtire». Despre acest cuvânt, Doamne, tu ne-ai spus altădată".

Un vechi proverb în legătură cu renaşterea.

„Împăcaţi-vă cu duşmanul vostru cât sunteţi pe drum cu el, poate duşmanul vostru vă va da pe mâna Judecătorului, iar Judecătorul vă va da pe mâna servitorului, iar servitorul o să vă întemniţeze, şi nu veţi ieşi de acolo până când nu veţi plăti ultimul sfert de centimă.

Căci de aceea cuvântul vostru spune în mod evident: «Fiecare suflet care abandonează corpul şi călătoreşte pe drum cu spiritul fals fără să fi găsit misterul anulării tuturor peceţilor şi legăturilor, ca să se elibereze pe sine de spiritul fals care este legat de el; dacă în acel caz nu le-a găsit, spiritul fals îl conduce la Fecioara de Lumină, şi aceasta îl judecă încredinţându-l unuia dintre Primitorii ei, care îl varsă în sfera Aeonilor, şi nu iese din schimbările de corp înainte de a da ultima învârtire care este stabilită pentru el». Aceasta, este aşadar, Doamne, a patra reflecţie".

□ CAPITOLUL 114 □

Maria continuă să-l întrebe pe Iisus.

Când Iisus a auzit-o pe Maria spunând aceste cuvinte, a spus: „Bine ai grăit, Maria binecuvântată şi spirituală. Acestea sunt tălmăcirile la cuvintele pe care le-am vorbit".

Maria a răspuns, zicând: „Încă, Doamne, vreau să te întreb ceva, căci de acum înainte va trebui să o fac cu siguranţă despre toate lucrurile. Aşadar, Doamne, ai răbdare cu noi şi revelează-ne toate lucrurile despre care te întrebăm, pentru îndurarea în care fraţii mei vor trebui să propovăduiască întregii omeniri".

Iar când ea i-a spus acestea Salvatorului, acesta i-a răspuns cu mare compasiune, zicându-i: „Adevărat, adevărat vă zic: nu doar că vă voi dezvălui toate lucrurile despre care mă veţi întreba, ci de acum înainte vă voi dezvălui alte lucruri despre care nu v-aţi gândit să mă întrebaţi, care nu au pătruns în inima omului, şi pe care de asemenea toţi Zeii care se află dedesubtul omului nu le cunosc. Aşadar, Maria, întreabă ceea ce vrei să întrebi, căci vă voi dezvălui pe faţă, fără parabole".

□ CAPITOLUL 115 □

Şi Maria răspunse, zicând: „Doamne, în ce fel Botezurile iartă păcatele? Am auzit că tu spui: «Liturgii răsplătitori urmăresc sufletul fiind martori la toate păcatele pe care le-a comis pentru a-l condamna la judecată». Aşadar, Doamne, misterele Botezului curăţă păcatele care sunt în mâinile Liturgilor răsplătitori pentru ca ei să le ierte? Spune-ne, deci, Doamne, modul în care

iartă păcatele, şi mai mult, vrem să o ştim cu siguranţă”.

Despre Liturgii răsplătitori.

Şi Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Cu fineţe ai vorbit. Liturgii, realmente, sunt cei care dau mărturie de toate păcatele; ei aşteaptă la judecăţi să ia în stăpânire sufletele şi să dovedească vinovăţia păcătoşilor care nu au primit mistere, şi rămân cu ei în Haos pentru totdeauna, pedepsindu-i. Iar Primitorii răsplătitori nu pot să treacă de Haos pentru a atinge ordinele care se află deasupra Haosului şi să condamne sufletele care ies afară din acele regiuni. Aşadar, nu este permis să oblige sufletele care primesc mistere şi să le conducă în Haos pentru ca Liturgii răsplătitori să le condamne. Totuşi, Liturgii răsplătitori condamnă sufletele păcătoşilor care nu au primit mistere şi rămân cu ele pentru totdeauna ducându-le afară din Haos. Pe de altă parte, nu au puterea să condamne sufletele care au primit mistere, pentru că nu au ieşit din regiunile lor, şi la fel, dacă ies din regiunile lor, nu vor putea să le deranjeze nici să le ducă în Haos”.

Cum sufletul păcătosului este pecetluit cu păcatele lui.

„Fiţi atenţi căci vă voi spune cuvântul cu adevărat despre felul în care misterul Botezului iartă păcatele. Aşadar, dacă sufletele păcătuiesc când sunt încă în lume, Primitorii răsplătitori vin realmente şi sunt martori ia toate păcatele pe care acestea le-au comis, doar dacă nu apar ele cu adevărat din regiunile Haosului, ca să îşi poată dovedi vinovăţia la judecăţile care sunt afară din Haos. Iar spiritul fals se preschimbă în martor al tuturor păcatelor pe care sufletul le-a comis pentru a-l putea condamna la judecăţile care sunt afară din Haos, şi nu doar pentru a putea da mărturie de ele, ci pentru a pecetlui păcatele şi a le lega de suflet, pentru ca Arhonţii pedepselor păcătoşilor să-l poată recunoaşte ca pe un suflet păcătos şi să cunoască numărul de păcate pe care le-a comis prin intermediul peceţilor pe care spiritul fals i le-a fixat, şi să fie pedepsit în acord cu numărul de păcate pe care le-a comis. Aceasta o fac cu toate sufletele păcătoase”.

Cum purifică Botezul păcatele.

„Aşadar, cel ce a primit misterele Botezului, preschimbă misterul din el într-un Foc înţelept, extrem de violent şi grandios care dezintegrează păcatele şi pătrunde în suflet în taină, şi consumă toate păcatele pe care spiritul fals le-a creat în el”.

Separarea părţilor prin misterul Botezului.

„Şi când acesta a terminat de purificat păcatele pe care spiritul fals le-a creat în acel suflet, pătrunde în corp în taină şi îi vânează pe toţi urmăritorii, şi îi separă în partea părţii corpului. Pentru că acesta îl hăituieşte pe spiritul fals şi pe destin şi îi separă de forţă şi de suflet, şi îi pune în partea corpului, în aşa fel încât să fie separat spiritul fals, şi destinul, şi corpul într-o parte; sufletul şi forţa, pe de altă parte, le separă în altă parte. Misterul Botezului, dimpotrivă, rămâne în mijlocul celor doi, separându-i constant unul de altul pentru ca să se cureţe şi să se purifice şi să nu fie pătaţi de materie.

Aşadar, Maria, acesta este felul în care misterele Botezurilor iartă

păcatele şi toate fărădelegile”.

□ CAPITOLUL 116 □

După ce Salvatorul a spus acestea, le-a zis discipolilor săi: „Pricepeţi felul în care v-am vorbit?”

Maria tălmăceşte acelaşi lucru din nişte cuvinte anterioare.

Atunci Maria a venit înainte, şi a spus: „Da, Doamne, cu adevărat cercetez de aproape toate cuvintele pe care le-ai spus. Cu privire la cuvântul iertării păcatelor, tu ai vorbit în altă vreme în mod asemănător, zicând: «Am venit să vărs foc pe Pământ». Şi, din nou: «Ce voi face pentru ca să ardă?» Şi încă o dată ai făcut diferenţa clar, zicând: «Am Botezul pentru a boteza cu el, şi cât trebuie să aştept pentru ca să se împlinească? Credeţi că am venit să aduc pace pe Pământ? Nu, eu am venit să aduc dezbinare. Căci de acum înainte, din cinci care sunt într-o casă, trei se vor dezbina împotriva a doi şi doi împotriva a trei». Acesta, Doamne, este cuvântul pe care l-ai rostit clar.

Realmente, cuvântul pe care l-ai rostit: «Am venit să vărs foc pe Pământ, şi ce voi face pentru ca să ardă?», adică, Doamne, tu ai adus misterele Botezului pe Pământ, şi dorinţa ta este să se dezintegreze toate păcatele sufletului şi să se purifice. Şi, mai apoi, tu ai făcut diferenţa, spunând clar: «Am Botezul pentru a boteza cu el, şi cât trebuie să aştept pentru ca să se împlinească?», adică, tu nu vei fi în lume până când se vor împlini Botezurile şi se vor purifica sufletele perfecte.

În plus, cuvântul pe care ni l-ai spus în altă vreme: «Credeţi că am venit să aduc pace pe Pământ? Nu, eu am venit să aduc dezbinare. Căci de acum înainte din cinci care trăiesc într-o casă, trei se vor dezbina împotriva a doi şi doi împotriva a trei», adică, tu ai adus misterul Botezului în lume, şi acesta a provocat dezbinare pentru că a separat spiritul fals, şi corpul, şi destinul, într-o singură parte; sufletul şi forţa, pe de altă parte, s-au separat în altă parte, adică, trei vor fi împotriva a doi şi doi împotriva a trei”.

Şi când Maria a spus aceasta, Salvatorul a zis: „Bine ai grăit, lumină pură şi spirituală Maria. Aceasta este tălmăcirea cuvântului”.

□ CAPITOLUL 117 □

Maria îl întreabă din nou pe Iisus.

Maria răspunse din nou, zicând: „Doamne, mai am încă întrebări să îţi pun. Aşadar, permite-mi să le pun. Iată că am cunoscut felul în care Botezurile iartă păcatele. Pe de altă parte, misterul celor Trei Spaţii, şi misterele Primului Mister, şi misterele Inefabilului, în ce fel iartă păcatele? O fac cu Botezurile sau nu?”

Despre iertarea păcatelor în acord cu Misterele Majore.

Salvatorul răspunse din nou, zicând: „Nu, totuşi, toate misterele celor Trei Spaţii iartă sufletul de toate păcatele pe care le-a comis de la început înainte, în toate regiunile Arhonţilor sau Guvernatorilor. Şi, în plus, iartă

păcatele pe care le va comite după aceea, până în ceasul în care fiecare dintre mistere se realizează. Ceasul în care fiecare dintre mistere se va realiza vi-l voi spune în întinderea Universului.

Şi, în plus, misterul Primului Mister şi misterele Inefabilului îi iartă sufletului toate păcatele şi fărădelegile pe care le-a comis în toate regiunile Arhonţilor. Şi nu numai că îi iartă totul, ci nici nu-i mai atribuie nici un păcat din acel moment până în veşnicie, datorită darului acelui mare mister şi minunatei şi grandioasei sale glorii".

□ CAPITOLUL 118 □

După ce Salvatorul a spus acestea, le-a zis discipolilor săi: „Pricepeţi felul în care vorbesc cu voi?"

Maria interpretează acelaşi lucru din Psalmul 31.

Şi Maria răspunse din nou şi zise: „Da, Doamne, eu am înţeles toate cuvintele pe care le-ai spus. Aşadar, Doamne, cu privire la cuvântul pe care l-ai spus despre: «Toate misterele celor Trei Spaţii iartă păcatele şi fărădelegile sufletelor», David Profetul a proorocit altădată despre aceasta, zicând: «Preafericiţi cei ale căror păcate şi fărădelegi le sunt iertate».

Şi cuvântul pe care tu l-ai grăit: «Misterul Primului Mister şi misterul Inefabilului îi iartă pe cei care au primit acele mistere, şi nu doar păcatele pe care le-au comis de la început înainte, ci nici nu le mai atribuie vreunul din acel moment până în veşnicie». Despre acest cuvânt, David a proorocit altădată, zicând: «Preafericiţi sunt cei cărora Dumnezeu nu le atribuie păcate», adică, nu vor fi atribuite păcate din acel moment înainte acelora care au primit misterele Primului Mister şi misterul Inefabilului".

Şi Salvatorul a zis: „Bine ai spus, Maria, lumină spirituală şi pură. Aceasta este tălmăcirea cuvântului".

Şi Maria continuă din nou, zicând: „Doamne, dacă un om a primit mistere din misterele Primului Mister, şi din nou păcătuieşte şi nesocoteşte misterele, şi dacă apoi se căieşte şi imploră în oricare mister pentru misterul său, va fi acesta iertat sau nu?"

Despre iertarea până de douăsprezece ori pentru cei care au primit misterele Primului Mister.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Adevărat, adevărat vă spun: cel ce primeşte misterele Primului Mister şi le încalcă de douăsprezece ori, şi se căieşte de douăsprezece ori implorând pentru misterul Primului Mister, va fi iertat.

Dar dacă după cele douăsprezece ori le nesocoteşte din nou, şi le încalcă din nou, niciodată nu va mai fi iertat, pentru ca să se întoarcă prin el însuşi la oricare mister al misterului său; şi acesta (omul) nu are căinţă decât dacă a primit misterele Inefabilului, care are întotdeauna milă şi întotdeauna iartă".

□ CAPITOLUL 119 □

Din nou Maria continuă, zicând: „Doamne, dacă cei care au primit misterele Primului Mister le nesocotesc, şi au lăsat corpul înainte de a se căi, vor putea moşteni împărăţia sau nu? Pentru că realmente au primit darul Primului Mister”.

Despre Iniţiatul care păcătuieşte şi moare fără a se fi căit.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Adevărat, adevărat vă spun: cel care a primit mistere în Primul Mister, încălcându-le pentru prima, a doua şi a treia oară, şi se dezîncarnează înainte de a se căi, judecata sa este mai grea decât toate judecăţile, căci locuinţa sa va fi în mijlocul fălcilor dragonului tenebrelor exterioare, şi la sfârşitul a toate acestea va fi îngheţat în pedepse şi va pieri pentru totdeauna, întrucât el a primit darul Primului Mister şi nu a rămas în el”.

Despre nesfârşita iertare a celor care au primit misterul Inefabilului.

Şi Maria răspunse, zicând: „Doamne, cei care au primit misterele misterului Inefabilului şi s-au deviat, au păcătuit, sau nu au avut credinţă, şi apoi, când încă sunt în viaţă, s-au schimbat şi se căiesc, de câte ori vor fi iertaţi?”

Salvatorul îi răspunse, zicându-i Mariei:, Adevărat, adevărat vă spun: oricine a primit misterele Inefabilului va fi iertat, nu doar o dată, când păcătuieşte şi se căieşte, ci de fiecare dată când o va face. Şi dacă încă fiind în viaţă încalcă din nou misterele şi se căieşte sincer şi imploră pentru oricare din misterele sale, de asemenea şi atunci va fi iertat, întrucât a primit darul misterelor Inefabilului, pe lângă faptul că acele mistere sunt milostive şi întotdeauna acordă iertarea”.

Maria răspunse din nou, zicându-i lui Iisus: „Doamne, cei care au primit misterele Inefabilului şi s-au deviat din nou, păcătuind, neavând credinţă, şi s-au dezîncarnat înainte de a se căi, ce li se va întâmpla?”

Despre Iniţiaţii care păcătuiesc şi mor fără a se fi căit.

Iar Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Adevărat, adevărat vă spun: toţi aceia care au primit misterele Inefabilului, cu adevărat binecuvântate sunt sufletele care au primit aceste mistere; totuşi, dacă se deviază şi le nesocotesc, şi se dezîncarnează înainte de a se căi, judecata lor este mai grea decât toate judecăţile, şi extrem de violentă, chiar dacă acele suflete ar fi noi şi ar fi pentru prima dată când vin pe lume. Ele nu se vor întoarce la schimbările de corp din acel moment înainte şi nu vor putea face nimic, ci vor fi aruncate afară în tenebrele exterioare pentru a pieri fără a avea existenţă pentru totdeauna”.

Spunând acestea discipolilor săi, Salvatorul adăugă: „Pricepeţi felul în care vă vorbesc?”

□ CAPITOLUL 120 □

Maria îi răspunse, zicând: „Am înţeles cuvintele pe care le-ai spus. Aşadar, Doamne, acesta este cuvântul pe care tu l-ai rostit: «Preafericiţi sunt cu adevărat cei care au primit misterele Inefabilului; totuşi, dacă se deviază, le nesocotesc, îşi pierd credinţa, sau se dezîncarnează fără a se fi căit, nu li se permite din acel moment înainte să revină la schimbările de corp, nici la orice alt lucru, ci sunt aruncaţi afară, în tenebrele exterioare, pentru a pieri în acea regiune şi a nu mai avea existenţă pentru totdeauna». Despre aceasta, tu ai vorbit altădată, zicând: «Sarea este bună, dar dacă devine stearpă, cu ce se va săra? Nu este potrivită nici pentru gunoi nici pentru pământ, ci pentru a fi aruncată», adică, preafericiţi sunt cei care primesc misterele Inefabilului, dar odată ce le nesocotesc, nu sunt demni de a se întoarce la corp pe viitor, din acel moment înainte, pentru nici un motiv, pentru că vor fi aruncaţi în tenebrele exterioare pentru a pieri în acea regiune”.

Şi când ea a spus acestea, Salvatorul a confirmat, spunând: „Bine ai grăit, lumină pură şi spirituală Maria. Aceasta este tălmăcirea cuvântului”.

Şi Maria a continuat, zicând: „Doamne, oricine care a primit misterele Primului Mister şi misterele Inefabilului, care nu le-a profanat, şi a cărui credinţă în ele este sinceră şi fără disimulare, şi care din cauza constrângerii destinului a căzut din nou în păcat, şi s-a căit din nou şi imploră din nou pentru oricare din mistere, de câte ori va fi iertat?”

Despre compasiunea marilor mistere pentru cei care se căiesc.

Iar Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei în mijlocul discipolilor săi: „Adevărat, adevărat vă zic: toţi cei care primesc misterele Inefabilului, şi în plus misterele Primului Mister, păcătuiesc de fiecare dată din cauza constrângerii destinului, şi dacă încă fiind în viaţă se căiesc din nou şi rămân în oricare din misterele lor, vor fi iertaţi întotdeauna, pentru că acele mistere sunt milostive şi acordă întotdeauna iertarea. Din acest motiv eu v-am spus altădată: acele mistere nu iartă doar păcatele care s-au comis de la început, ci nici nu le mai atribuie din acel moment înainte. Despre aceasta v-am spus că vor primi căinţa în orice moment, şi că de asemenea vor ierta păcatele care s-au comis din nou”.

Despre cei care nu se căiesc.

„Dacă, pe de altă parte, cei care primesc mistere din misterul Inefabilului şi din misterele Primului Mister păcătuiesc din nou şi se dezîncarnează fără să se fi căit, vor fi la fel cu aceia care nu s-au căit şi le-au nesocotit; locuinţa lor de asemenea va fi în mijlocul fălcilor dragonului tenebrelor, şi vor pieri fără a mai avea existenţă, pentru totdeauna. Din acest motiv v-am spus: «Oricine primeşte misterele, dacă cunoaşte ora dezîncarnării sale, va putea avea grijă pentru a nu păcătui, şi astfel să moştenească împărăţia Luminii pentru totdeauna»”.

□ CAPITOLUL 121 □

După ce Salvatorul a spus aceasta discipolilor săi, a continuat zicând: „Pricepeţi felul în care vă vorbesc?”

Maria tălmăceşte un vechi proverb.

Şi Maria răspunse, zicând: „Da, Doamne, am urmărit cuvintele pe care le-ai rostit cu exactitate. Despre aceasta ne-ai spus altădată: «Dacă stăpânul casei ar şti ora la care vine hoţul noaptea, ar rămâne treaz şi nu i-ar permite să intre»”.

După ce Maria a spus acestea, Salvatorul i-a zis: „Bine ai grăit, spirituală Maria. Acesta este cuvântul”.

Salvatorul a continuat zicându-le discipolilor săi: „Astfel, deci, propovăduiţi înaintea tuturor oamenilor care au primit mistere în Lumină, zicându-le: «Păziţi-vă de voi şi nu mai păcătuiţi, să nu cumva să adunaţi răutate după răutate şi să vă dezîncarnaţi fără a vă fi căit, şi să vă preschimbaţi în străini de împărăţia Luminii pentru totdeauna»”.

Când Salvatorul a spus acestea, Maria răspunse, zicând: „Doamne, mare este îndurarea misterelor care iartă întotdeauna păcatele”.

Dacă chiar şi oamenii de pe Pământ sunt milostivi, cum nu vor fi cu atât mai mult marile mistere?

Salvatorul îi răspunse Mariei, zicându-i în mijlocul discipolilor săi: „Dacă în ziua de azi un Rege, fiind uman, acordă oamenilor daruri după plac şi-i iartă pe asasini şi pe aceia care au raporturi sexuale cu sexul masculin, cât şi restul păcatelor atroce care merită pedeapsa cu moartea, dacă asta o face el, care este o fiinţă omenească, cu cât mai mult nu o va face Inefabilul şi Primul Mister, care sunt Domnii Universului, autoritatea de a acţiona în toate lucrurile cum li se pare mai bine pentru a ierta pe fiecare care a primit mistere.

Sau, pe de altă parte, dacă în ziua de azi un Rege învesteşte un soldat cu o uniformă regală şi îl trimite în regiuni străine, şi acesta ucide şi comite tot felul de atrocităţi care merită pedeapsa cu moartea, şi nu i se impută pentru că este învestit cu uniforma regală, cu atât mai mult nu o vor face aceia care cunosc misterele Veşmintelor Inefabilului şi ale Primului Mister, care sunt Domni peste toţi aceia din înalt şi din adânc”.

□ CAPITOLUL 122 □

Iisus îl încearcă pe Petru.

După o vreme, Iisus a văzut o femeie care a ajuns să-şi arate căinţa. El o botezase de trei ori, şi încă nu făcuse ceea ce face să merite Botezurile. Şi Salvatorul vroia să îl încerce pe Petru să vadă dacă era milostiv şi ierta aşa cum el le poruncise.

Atunci îi spuse lui Petru: „Iată, de trei ori am botezat acest suflet, şi chiar şi aşa, a treia oară, nu a realizat ceea ce face să merite misterele Luminii.

De ce face ea să îşi cureţe corpul pentru a nu face nimic? Aşadar, Petru, împlineşte misterul care îndepărtează sufletele de Moştenirile Luminii; realizează acel mister, ca să separi sufletul acelei femei de Moştenirile

Luminii”.

Când Salvatorul a spus aceasta a vrut să-l încerce pe Petru, pentru a cunoaşte dacă era milostiv şi mărinimos.

Atunci Petru a spus: „Doamne, îngăduie-i şi de data aceasta să-i dăm Misterele Majore, şi dacă este aptă, permite-i atunci să moştenească împărăţia Luminii, dar dacă nu este, atunci îndepărteaz-o”.

Când Petru a spus aceasta, Salvatorul a înţeles că Petru era milostiv şi mărinimos ca şi el.

Apoi, după ce s-au spus toate acestea, Salvatorul le-a spus discipolilor: „Aţi priceput aceste cuvinte şi cum este felul acestei femei?”

Maria tălmăceşte întâmplarea cu un vechi proverb.

Maria răspunse, zicând: „Doamne, am înţeles misterele lucrurilor care au eşuat în soarta acestei femei. Despre ele tu ne-ai vorbit altădată, spunând în pilde: «Un om care avea un smochin în via sa şi a venit să caute rodul său, şi negăsind nici unul i-a spus vierului: iată, de trei ani trebuie să vin să caut rodul acestui smochin şi nu am găsit nimic.

Tăiaţi-l atunci, pentru ce să faci pământul bun dacă nu serveşte la nimic? Totuşi, el i-a răspuns, zicându-i: Doamne, ai răbdare cu el anul acesta ca să îl sap împrejur şi să-i pun îngrăşământ, şi dacă dă semne în alt an trebuie să-l laşi, dar dacă nu găseşti nici un rod, atunci trebuie să-l tai». Iată, Doamne, tălmăcirea cuvântului”.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Bine ai grăit, spirituală Maria. Aceasta este tălmăcirea cuvântului”.

Noli me tangere (1511-1512)
Tiziano, Naţional Gallery, Londra, Marea Britanie

□ CAPITOLUL 123 □

Maria continuă din nou, spunându-i Salvatorului: „Doamne, dacă un om care a primit misterele şi nu s-a făcut vrednic de ele, ci a devenit un păcătos şi mai încolo s-a căit din nou cu adevărată căinţă, va fi în cadrul Legii ca fraţii mei să refacă pentru el misterul pe care l-a meritat, sau mai bine să-i dea un mister din Misterele Minore? Va fi aceasta în cadrul Legii sau nu?”

În caz de căinţă doar Misterele Majore pot ierta păcate acelora primiţi înainte în acestea.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei:. Adevărat, adevărat vă spun: «Nici misterul pe care el l-a primit nici cel minor nu-l va asculta pentru a-i ierta păcatele, ci misterele care sunt mai sus decât cele pe care le-a primit sunt cele care îl vor asculta şi-l vor ierta. Astfel, deci, Maria, lăsaţi ca fraţii voştri să-i dea misterul major faţă de cel pe care l-a primit, pentru ca să îi fie acceptată căinţa şi păcatele iertate —acesta, realmente, pentru că l-a primit încă o dată, şi acelea, pentru că s-au remarcat deasupra lor (Misterele Minore) în mod ascendent—; acesta pe care l-a primit, realmente nu-l ascultă pentru a-i ierta păcatele; totuşi, misterul care este mai sus decât acela pe care l-a primit este cel care îi iartă păcatele. Dar pe de altă parte, el a primit cele Trei Mistere în cele Două Spaţii, sau în al Treilea dinăuntru, şi le-a profanat din nou, drept pentru care nici un mister nu-i va da atenţie pentru a-l ajuta în căinţa lui, nici cel mai de sus nici cel mai de jos, cu excepţia misterului Primului Mister şi a misterelor Inefabilului, căci ele sunt cele care ascultă şi îi acceptă căinţa”.

□ CAPITOLUL 124 □

Maria răspunse, zicând: „Doamne, un om care a primit până la Două sau Trei Mistere în al Doilea Spaţiu sau în al Treilea şi nu le-a nesocotit, ci a rămas în credinţa sa cu rectitudine şi sinceritate, ce se va întâmpla cu el?”

Nu există limită pentru numărul de mistere pe care le poate primi cel ce este leal şi drept.

Şi Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Orice om care a primit mistere în al Doilea şi al Treilea Spaţiu şi nu le-a nesocotit, ci a rămas în credinţa sa cu rectitudine şi sinceritate, este drept pentru el să primească mistere în Spaţiul care îi place, de la primul până la ultimul, pentru că nu le-a profanat”.

Maria continuă, zicând: „Doamne, un om care a cunoscut divinitatea şi care a primit misterele Luminii, şi apoi le nesocoteşte profanându-le şi nu se căieşte, şi pe de altă parte alt om care nu a găsit divinitatea nici nu o cunoaşte şi în plus este un păcătos şi un nelegiuit. Dacă amândoi s-au dezîncarnat, care dintre ei va suferi mai mult la judecăţile finale?”

Destinul gnosticului care păcătuieşte este mai teribil decât al păcătosului ignorant.

Salvatorul răspunse din nou, zicându-i Mariei: Adevărat, adevărat vă

spun: omul care a cunoscut divinitatea şi a primit misterele Luminii, şi le profanează fără a se căi, va suferi la pedepsele judecăţilor finale cu mari amărăciuni şi judecăţi într-un grad mai înalt decât nelegiuiţii şi încălcătorii Legii care nu au cunoscut divinitatea. Astfel, deci, cel ce are urechi de auzit să audă".

Maria tălmăceşte aceasta printr-un vechi proverb.

Apoi, când Salvatorul a spus aceasta, Maria a venit înainte, şi a spus: „Doamne, Fiinţa mea are urechi şi eu am înţeles cuvântul întreg pe care tu l-ai rostit. Cu privire la aceasta tu ne-ai spus în mod asemănător: «Sclavul care cunoaşte voinţa stăpânului său şi nu o îndeplineşte va primi mari lovituri. Dar cel care nu o cunoaşte şi nu o îndeplineşte va merita mai puţine în grad mai mic. Căci cui i se încredinţează mai mult i se cere mai mult, şi cui i se dă mai mult i se cere mai mult»; adică, Doamne, cel ce a cunoscut divinitatea şi a găsit misterele Luminii, şi le-a profanat, va fi pedepsit cu o pedeapsă mai mare decât acela care nu le cunoaşte. Aceasta, Doamne, este tălmăcirea cuvântului".

□ CAPITOLUL 125 □

Maria continuă din nou, şi îi spuse Salvatorului: „Doamne, chiar dacă credinţa şi misterele li s-au revelat lor, presupunând că sufletele vin pe lume în multe întoarceri şi sunt neglijente când primesc misterele sperând că venind pe lume în altă întoarcere le vor primi, se vor expune astfel pericolului de a nu primi misterele?"

Despre aceia care blasfemează zicând că au multe vieţi în urmă.

Salvatorul răspunse, zicându-le discipolilor săi: „Propovăduiţi în lumea întreagă zicându-le oamenilor: «Străduiţi-vă să primiţi misterele Luminii în această vreme de amărăciune pentru a intra în împărăţia Luminii. Nu adunaţi zi după zi, întoarcere după întoarcere, aşteptând să primiţi misterele dacă veniţi pe lume în altă întoarcere».

Şi nu veţi şti când numărul de suflete perfecte va fi aproape, pentru că dacă numărul de suflete perfecte este aproape voi închide porţile Luminii şi nimeni nu va putea intra nici ieşi din acel moment înainte, pentru că numărul de suflete perfecte va fi complet iar misterul Primului Mister va fi săvârşit, prin graţia căruia Universul s-a ivit, adică, eu sunt acel mister".

Despre ceasul săvârşirii.

„Şi din acel moment înainte nimeni nu va putea intra nici ieşi la Lumină. Căci la sfârşitul vremii, numărului de suflete perfecte, înainte de a incendia lumea pentru a purifica Aeonii, şi vălurile, şi firmamentele, şi tot Pământul, şi toate lucrurile care sunt pe el, omenirea încă va exista".

Blasfematorii vor fi excluşi din Lumină.

„În acel ceas credinţa şi misterele se vor manifesta pe ele însele şi mai mult, şi multe suflete vor veni prin intermediul întoarcerilor schimbărilor de

corp, şi întorcându-se în lume vor fi unii dintre aceia care în acest timp prezent m-au ascultat, cum am învăţat, că la săvârşirea numărului de suflete perfecte vor găsi misterele Luminii şi le vor primi, şi vor veni la porţile Luminii, şi vor vedea că numărul de suflete perfecte s-a completat, ceea ce înseamnă săvârşirea Primului Mister şi Gnoza Universului. Şi vor afla că am închis porţile Luminii şi că este imposibil ca cineva să poată intra sau ieşi din acel moment".

Implorările lor la porţile Luminii.

„Acele suflete vor bate atunci la porţile Luminii, zicând: «Doamne, deschide-ne». Şi eu le voi răspunde: «Nu vă cunosc. Cine sunteţi?» Iar ei îmi vor spune: «Am primit misterele tale şi am îndeplinit toată învăţătura ta pe care ai predat-o pe drumurile înalte». Iar eu le voi răspunde, zicând: «Nu vă cunosc. Cine sunteţi? Făcători de fărădelegi şi răutate chiar şi până acum. Drept pentru care veţi merge în tenebrele exterioare». Şi din acel moment vor merge în tenebrele exterioare, unde este plânsul şi scrâşnetul dinţilor.

Din această cauză, aşadar, propovăduiţi în toată lumea, zicând: «Străduiţi-vă să renunţaţi la lume şi la lucrurile care sunt în ea, pentru ca să primiţi misterele Luminii înainte ca numărul de suflete perfecte să fie săvârşit, pentru ca să nu vă poată opri înaintea porţilor Luminii şi să vă trimită în tenebrele exterioare».

Aşadar, cel ce are urechi de auzit să audă".

Maria tălmăceşte aceasta.

Când Salvatorul a spus aceasta, Maria a venit atunci înainte şi a zis: „Doamne, nu doar auzul meu omenesc, ci şi sufletul meu, au ascultat şi au înţeles toate cuvintele pe care le-ai spus. Aşadar, Doamne, despre ceea ce ai spus: «Propovăduiţi tuturor oamenilor din lume, zicându-le: străduiţi-vă să primiţi misterele Luminii în această vreme de amărăciune, pentru ca să moşteniţi împărăţia Luminii...»"

• CARTEA A PATRA •

□ CAPITOLUL 126 □

Şi Maria continuă, spunându-i lui Iisus: „Cum sunt tenebrele exterioare, sau mai bine zis, în câte regiuni de pedepse sunt împărţite?"

Despre dragonul tenebrelor exterioare.

Şi Iisus răspunse, zicându-i Mariei: „Tenebrele exterioare sunt constituite dintr-un mare dragon care are coada în gură, este situat în afara lumii şi în jurul lumii, şi în ele există multe regiuni de pedepse. Deţine douăsprezece enorme temniţe de pedepse şi există un Arhonte în fiecare temniţă, ale căror chipuri sunt diferite unul de altul".

Despre Arhonţii celor douăsprezece temniţe cu numele lor.

„Şi primul Arhonte care este în prima temniţă are chip de crocodil cu

coada în gură. Din fălcile lui iese toată gheaţa, toată putreziciunea şi tot frigul, şi felurite boli. Acest Arhonte este numit cu numele său adevărat de «Enjthonin».

Şi Arhontele care se află în a doua temniţă are o adevărată faţă de pisică. Acesta este numit în regiunea sa «Jarajar».

Şi Arhontele care se află în a treia temniţă are un adevărat chip de câine. Acesta este numit în regiunea lui «Arjaroj».

Şi Arhontele care se află în a patra temniţă are un adevărat chip de şarpe. Acesta este numit în regiunea lui «Ajrojar».

Şi Arhontele care se află în a cincea temniţă are un adevărat chip de taur negru. Acesta este numit în regiunea lui «Marjur».

Şi Arhontele care se află în a şasea temniţă are un adevărat chip de mistreţ sălbatic. Acesta este numit în regiunea lui «Lamjamor».

Şi Arhontele care se află în a şaptea temniţă are un adevărat chip de urs. Acesta este numit în regiunea lui «Lujar».

Şi Arhontele care se află în a opta temniţă are un adevărat chip de vultur. Acesta este numit în regiunea lui «Laraoj».

Şi Arhontele care se află în a noua temniţă, adevăratul său chip este cel al unui bazilisc. Acesta este numit în regiunea lui «Arjeoj».

Şi în a zecea temniţă se află o mulţime de Arhonţi. Fiecare dintre ei are şapte capete de dragon ca adevăratul lor chip. Şi cel care se află deasupra tuturor este cunoscut în regiunea lui ca «Xarmaroj».

Şi în a unsprezecea temniţă se află o mulţime de Arhonţi. Fiecare dintre ei are şapte capete de pisică drept adevăratul lor chip. Şi cel mai mare dintre toţi este numit în regiunea lui «Rojar».

Şi în a douăsprezecea temniţă se află o enormă mulţime de Arhonţi. Fiecare dintre ei are şapte capete de câine ca adevăratul lor chip. Şi cel mai mare dintre toţi este numit în regiunea lui «Jremaor»”.

Despre porţile temniţelor.

„Aceşti Arhonţi ai celor douăsprezece temniţe se află înăuntrul dragonului tenebrelor exterioare. Toţi şi fiecare dintre ei îşi schimbă numele la fiecare ceas, cât şi chipul. Fiecare dintre aceste temniţe, în plus, are o poartă care se deschide în sus, astfel dragonul tenebrelor exterioare are douăsprezece temniţe întunecate şi fiecare temniţă are o poartă care se deschide în sus”.

Îngerii care păzesc porţile.

„Şi un înger din înalt păzeşte fiecare dintre porţile temniţelor, pe care Jeú, Primul Om, Gardianul Luminii, Trimisul Primei Porunci, i-a stabilit ca paznici ai dragonului, pentru ca acesta şi Arhonţii temniţelor care sunt cu el să nu poată să se răzvrătească”.

□ CAPITOLUL 127 □

După ce Salvatorul a spus aceasta, Maria Magdalena a răspuns, zicându-le: „Doamne, vor fi trecute prin cele douăsprezece porţi ale temniţelor sufletele introduse în acea regiune în acord cu judecata pe care fiecare o merită?”

Care suflete intră în dragon şi cum.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Nici un suflet nu va fi introdus în dragon prin acele porţi, cu excepţia celor ale blasfematorilor şi ale acelora care sunt în doctrinele erorii, precum şi aceia care predau doctrinele erorii, cei care au raporturi sexuale cu bărbaţi, aceia pătaţi şi necuraţi, ateii şi asasinii, adulterii şi vrăjitorii, şi toate acele suflete care nu se căiesc cât sunt în viaţă şi rămân cu stăruinţă în păcatele lor, şi toate sufletele care au rămas întârziate afară, adică, acelea care au împlinit numărul de întoarceri care li s-au atribuit în sferă fără să se fi căit. În ultima lor întoarcere, aceste suflete şi toate sufletele acelora despre care v-am vorbit vor fi scoase din fălcile cozii de dragon şi introduse în temniţele tenebrelor exterioare, şi când acele suflete au fost conduse din tenebrele exterioare în fălcile cozii lui, dragonul şi-o va întoarce pe aceasta spre gura lui şi le va devora. Aşa vor fi conduse sufletele în tenebrele exterioare”.

Natura numelor dragonului.

„Şi dragonul tenebrelor exterioare are douăsprezece nume autentice la porţile lui, un nume pe fiecare dintre porţile temniţelor. Şi cele douăsprezece nume sunt diferite unul de altul, dar cele douăsprezece sunt conţinute unul în altul, astfel că dacă se pronunţă un nume se pronunţă toate. Aceasta vă voi spune-o la întinderea Universului. Aşa sunt constituite tenebrele exterioare, adică, dragonul”.

Când Salvatorul a spus acestea, Maria a răspuns, zicându-i: „Doamne, pedepsele dragonului atunci, sunt mult mai teribile decât pedepsele judecăţilor?”

Despre severitatea pedepselor dragonului.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Nu numai că sunt mai dureroase în comparaţie cu toate pedepsele judecăţilor, ci sufletele care sunt conduse în acea regiune vor fi îngheţate în frigul violent, în grindina şi în teribilul foc care sunt în acea regiune; dar de asemenea la dizolvarea Universului, adică, la ascensiunea Universului, acele suflete vor pieri din cauza frigului violent şi a teribilului foc, încetând să existe pentru totdeauna”.

Maria răspunse, zicând: „Vai de sufletele păcătoşilor! Spune-ne, Doamne, focul lumii umanităţii este mai arzător decât focul din Amenti?”

Despre gradele focului pedepselor.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Cu adevărat vă zic: focul în Amenti este de nouă ori mai arzător decât focul din lumea umanităţii.

Şi focul pedepselor din marele Haos este de nouă ori mai violent decât focul din Amenti.

Şi focul din pedepsele Arhonţilor care sunt pe cărarea din mijloc este de

nouă ori mai violent decât focul pedepselor din marele Haos.

Şi focul din dragonul tenebrelor exterioare şi din toate pedepsele care sunt în el este de şaptezeci de ori mai violent decât focul tuturor pedepselor şi al tuturor judecăţilor Arhonţilor care sunt pe cărarea din mijloc".

□ CAPITOLUL 128 □

Discipolii deplâng destinul păcătoşilor.

Şi când Salvatorul i-a spus aceasta Mariei, ea îşi lovi pieptul, şi împreună cu toţi discipolii plângea şi suspina, exclamând: „Vai de păcătoşi, căci pedepsele lor sunt extrem de numeroase!"

Maria veni înainte, se prosternă la picioarele lui Iisus, şi sărutându-le, îi spuse: „Doamne, ai răbdare cu mine şi nu te supăra că te deranjez atât de des, căci de acum înainte întrebările mele despre toate lucrurile vor fi cu hotărâre".

Salvatorul îi răspunse Mariei, zicându-i: „Întrebaţi toate lucrurile pe care vreţi să le întrebaţi, căci eu vi le voi dezvălui deschis şi fără parabole".

Maria îl întreabă din nou pe Iisus.

Maria răspunse, zicând: „Doamne, dacă un om drept a realizat toate misterele şi are un prieten păcătos care a comis tot felul de păcate şi merită să fie aruncat în tenebrele exterioare, şi acesta nu s-a căit, completându-şi numărul de întoarceri în schimbările de trup, şi în plus nu a făcut nimic util, şi iese din corpul său; dacă ştim cu siguranţă că a păcătuit şi că merită să fie aruncat în tenebrele exterioare, ce putem face pentru el pentru a-l salva de pedepsele dragonului tenebrelor exterioare şi să merite un corp potrivit care să-i permită să găsească misterele împărăţiei Luminii, să fie demn, să urce şi să moştenească împărăţia Luminii?"

Cum să salvăm sufletele păcătoşilor.

Salvatorul îi răspunse Mariei, zicându-i: „Dacă un păcătos merită să fie aruncat în tenebrele exterioare şi a păcătuit în acord cu pedepsele restului de pedepse, şi nu s-a căit, sau un păcătos care şi-a completat numărul său de întoarceri în schimbările de corpuri şi nu s-a căit, acei oameni, dacă ies din corpurile lor şi sunt conduşi în tenebrele exterioare, şi voi vreţi să-i salvaţi de pedepsele tenebrelor exterioare şi de toate judecăţile, şi să fie depuşi în corpuri potrivite pentru ca să poată găsi misterele Luminii şi să reuşească să urce şi să moştenească împărăţia Luminii, îndepliniţi acelaşi mister al Inefabilului, care iartă păcatele întotdeauna, şi când veţi fi terminat de realizat acel mister, spuneţi atunci".

Un rezumat al formulei.

„Sufletul acestui om pe care eu îl preţuiesc, dacă se află în regiunea pedepselor temniţelor tenebrelor exterioare sau dacă este în oricare dintre celelalte pedepse ale temniţelor tenebrelor exterioare, sau în restul pedepselor dragonului, să fie scos din ele toate. Şi dacă şi-a împlinit numărul de întoarceri în schimbările de corpuri, să fie dus înaintea Fecioarei Luminii

pentru ca să-l pecetluiască cu pecetea Inefabilului şi să poată fi depus într-o lună oarecare într-un corp potrivit care să-i permită să găsească misterele Luminii, să fie demn, să urce şi să moştenească împărăţia Luminii. Şi dacă în plus a încheiat circuitul schimbărilor de corpuri, acel suflet va fi dus înaintea celor Şapte Fecioare ale Luminii care sunt stabilite deasupra Botezurilor, şi ele i le vor aplica sufletului şi-l vor pecetlui cu semnul împărăţiei Inefabilului, şi îl vor conduce în ordinele Luminii.

Aceasta veţi spune când veţi împlini misterul.

Adevărat vă spun: sufletul pentru care vă rugaţi, dacă într-adevăr se află în dragonul tenebrelor exterioare, acesta îşi va scoate coada din gură şi-l va lăsa să iasă. Şi dacă se află în regiunile judecăţilor Arhonţilor, adevărat vă zic: Primitorii lui Melchisedec îl vor răpi, fie pentru că dragonul îi va da drumul sau pentru că se află în judecăţile Arhonţilor; într-un cuvânt, Primitorii lui Melchisedec îl vor lua afară din toate regiunile în care se află şi-l vor conduce în Regiunea din Mijloc înaintea Fecioarei de Lumină, care îl va examina şi va observa semnul împărăţiei Inefabilului pe care-l are cu el.

Şi dacă încă nu şi-a încheiat numărul de întoarceri în schimbările sufletului sau în schimbările de corp, Fecioara de Lumină îl va pecetlui cu o pecete specială, şi în orice lună îl va vărsa într-un corp potrivit ca să găsească misterele Luminii, pentru ca să fie demn şi să continue spre înălţimile împărăţiei Luminii.

Şi dacă acel suflet şi-a încheiat numărul de întoarceri, Fecioara de Lumină îl va cerceta atunci şi nu-l va pedepsi, pentru că şi-a încheiat numărul de întoarceri, ci îl va încredinţa celor Şapte Fecioare ale Luminii. Şi cele Şapte Fecioare ale Luminii îl vor examina, îl vor boteza cu Botezurile lor şi îi vor da Ungerea Spirituală, şi îl vor conduce la Comoara Luminii, aşezându-l în ultimul ordin al Luminii până la ascensiunea tuturor sufletelor perfecte. Şi când se vor pregăti pentru a separa vălurile regiunii acelora din dreapta, vor curăţa acel suflet din nou şi îl vor purifica, aşezându-l în ordinele Primului Salvator, care se află în Comoara Luminii".

□ CAPITOLUL 129 □

Şi când Salvatorul a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, Maria răspunse, zicându-i: „Doamne, te-am auzit zicând: «Cel ce va primi misterele Inefabilului sau cel ce va primi misterele Primului Mister, se va preschimba în raze de lumină şi curenţi de lumină, şi va traversa toate regiunile până va atinge regiunea moştenirii sale»".

Despre razele de lumină şi despre torentele de lumină.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Dacă primesc misterul când încă sunt în viaţă, şi apoi ies din corpul lor, se vor preschimba în torente de lumină şi în raze de lumină, şi vor traversa toate regiunile până vor ajunge la regiunea Moştenirii lor.

Dar dacă sunt păcătoşi şi ies din corpul lor şi nu s-au căit, şi dacă voi practicaţi misterul Inefabilului pentru ca să poată fi îndepărtaţi de toate

pedepsele şi să fie vărsaţi într-un corp potrivit pentru ca să devină demni şi să moştenească împărăţia Luminii, şi să fie duşi în ultimul ordin al Luminii, nu vor putea atunci străbate regiunile, pentru că ei nu ştiu să practice misterul singuri. Totuşi, Primitorii lui Melchisedec îi vor urmări şi-i vor conduce înaintea Fecioarei de Lumină. Iar Liturgii judecătorilor Arhonţi se grăbesc să ia acele suflete şi să le ducă din unul în altul până când vor fi conduse înaintea Fecioarei de Lumină".

□ CAPITOLUL 130 □

Maria pledează pentru aceia care au neglijat misterele.

Şi Maria a continuat, zicându-i Salvatorului: „Doamne, dacă un om a primit misterele Luminii care sunt în Primul Spaţiu de afară, când timpul acelor mistere s-a împlinit şi acest om continuă să primească misterul tuturor misterelor care se află în interiorul misterelor pe care el le-a primit deja şi pe care le-a neglijat, şi a încetat să rostească rugăciunea care îndepărtează răutatea alimentelor, şi care mănâncă şi bea, şi din cauza răutăţii acelor alimente a fost legat de Roata destinului Arhonţilor şi, din cauza elementelor impure care le compuneau a păcătuit din nou, după ce timpul în care misterul s-a împlinit; căci el a neglijat să rostească rugăciunea care îndepărtează răutatea sufletelor şi care le purifică; şi acest om a ieşit din corp fără a se căi, fără să fi primit din nou misterele misterelor care se află în interiorul misterelor pe care el le-a primit deja, acelea care se primesc încă o dată când cineva se căieşte, pentru ca păcatele să fie iertate. Şi când a ieşit din corp am ştiut cu siguranţă că a fost aruncat în mijlocul dragonului tenebrelor exterioare pentru păcatele pe care le-a comis. Şi acest om nu are nici un ajutor pe lume nici pe nimeni îndurător care să poată îndeplini misterul Inefabilului pentru ca să fie scos din mijlocul dragonului tenebrelor exterioare şi să fie dus în împărăţia Luminii. Spune-ne, Doamne, ce va face el pentru a se salva de tenebrele exterioare? Doamne, nu-l abandona, căci el a suferit în persecuţii şi în toată divinitatea în care se află. Oh, Doamne, ai milă de mine, pentru ca nici una dintre fiinţele noastre dragi să nu se găsească într-un astfel de caz, ai milă de toate sufletele care se află în această situaţie, căci tu eşti cel care are cheia care deschide şi închide Universul, şi misterul tău este cel care conţine totul. Oh, Doamne, ai milă de acele suflete care au rostit misterele tale într-o singură zi şi cu adevărat au crezut în misterele tale fără ipocrizie. Oh, Domnul meu, acordă-le darul bunătăţii tale şi odihna milei tale!"

Când Maria a spus acestea, Salvatorul a proclamat-o foarte binecuvântată pentru cuvintele pe care le rostise, şi cu multă compasiune îi spuse: „Tuturor oamenilor care se află în situaţia pe care ai pomenit-o, cât timp sunt în viaţă, daţi-le misterul unuia dintre cele douăsprezece nume ale temniţelor dragonului tenebrelor exterioare, acelea pe care vi le voi da când voi fi terminat să vă explic emanaţia Universului din interior până în exterior şi din exterior până în interior".

Despre virtutea celor douăsprezece nume ale celor doisprezece

îngeri.

„Şi toţi cei care găsesc misterul unuia dintre cele douăsprezece nume ale dragonului tenebrelor exterioare şi care chiar dacă sunt mari păcătoşi au primit misterele Luminii şi au păcătuit cu păcat sau nu au realizat nici un mister; dacă şi-au completat ciclurile de schimbări, şi dacă ies din corp fără să se fi căit şi vor fi conduşi la pedepsele care se află în mijlocul dragonului tenebrelor, şi rămân în ciclurile şi în pedepsele din mijlocul dragonului; dacă cunosc misterul unuia dintre cele douăsprezece nume ale îngerilor cât timp au viaţă şi sunt în lume, şi dacă pronunţă unul din numele lor în timp ce se află în mijlocul pedepselor dragonului, în momentul în care îl pronunţă, dragonul va fi scuturat cu cele mai mari convulsii şi poarta temniţei în care se află acei oameni se va deschide singură spre înalt în Arhontele acelei temniţe şi-i va arunca de acolo, pentru că au găsit misterul numelui dragonului”.

Sufletele care cunosc numele scapă şi sunt duse la Jeú.

„Şi când Arhontele expulzează acele suflete, imediat îngerii lui Jeú, Primul Om, care păzeşte temniţele acelei regiuni, le răpesc pentru a le conduce înaintea lui Jeú, Primul Om, care le vede şi le examinează, şi află că şi-au încheiat întoarcerile şi nu este legal să le aducă din nou în lume, pentru că este împotriva legii să trimită în lume suflete care deja au fost aruncate în tenebrele exterioare. Dar dacă acele suflete nu şi-au încheiat numărul de întoarceri în schimbările de corpuri, Primitorii lui Jeú le păstrează până realizează misterul Inefabilului pentru ele, şi le schimbă într-un corp potrivit ca să găsească misterele Luminii şi să moştenească împărăţia Luminii”.

Despre destinul lor imediat.

„Dar dacă Jeú le cercetează şi află că şi-au încheiat rotirile sau întoarcerile şi că nu este în acord cu legea să le întoarcă din nou în lume, şi că în plus semnul Inefabilului nu este cu ele, atunci Jeú se îndură de ele şi le conduce înaintea celor Şapte Fecioare ale Luminii. Ele le botează cu Botezurile lor, chiar dacă nu le dau Ungerea Spirituală, şi le conduc la Comoara Luminii, dar nu le aşează în Ierarhiile Moştenirii, pentru că nu au semnul nici pecetea Inefabilului; totuşi, le salvează de toate pedepsele punându-le în Lumina Comorii, separate şi îndepărtate până la ascensiunea Universului. Iar în momentul în care se sfâşie vălurile Comorii Luminii, ele curăţă acele suflete şi le purifică din nou, dându-le misterele încă o dată, şi le plasează în ultima Ierarhie care se află în Comoară, pentru ca astfel să fie salvate de toate pedepsele judecăţilor”.

Iar când Salvatorul a spus aceasta, a adăugat: „Aţi priceput felul în care v-am vorbit?”

Maria tălmăceşte acestea printr-un proverb străvechi.

Atunci, Maria a răspuns, zicând: „Doamne, acesta este cuvântul pe care ni l-ai spus înainte în parabole: «Faceţi-vă prieteni cu Mammon cel Nedrept, pentru ca dacă va trebui să rămâneţi după el să vă poată primi în tabernaculele lui veşnice. Şi cine este Mammon cel Nedrept dacă nu dragonul tenebrelor exterioare?» Acesta este cuvântul: acela care înţelege misterul

unuia dintre numele dragonului tenebrelor exterioare, dacă rămâne în urmă în tenebrele exterioare, sau dacă a încheiat întoarcerile schimbărilor de corp, şi rosteşte numele dragonului, va fi salvat de tenebre şi va fi primit în Comoara Luminii. Acesta este cuvântul, Doamne".

Salvatorul răspunse din nou, zicându-i Mariei: „Bine ai grăit, Maria, pură şi spirituală. Aceasta este tălmăcirea cuvântului".

□ CAPITOLUL 131 □

Maria continuă, zicând: „Doamne, dragonul tenebrelor vine în lumea aceasta sau nu?"

Despre lumina soarelui şi tenebrele dragonului.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Când lumina soarelui este deasupra lumii, ascunde tenebrele dragonului; dar dacă soarele este sub lume, atunci tenebrele dragonului rămân precum văluri ale soarelui, iar suflarea sa cade asupra lumii noaptea sub formă de fum, adică, dacă soarele şi-ar aduna razele la sine lumea nu ar fi capabilă să îndure tenebrele dragonului în adevărata lor formă; altfel s-ar dizolva şi ar merge spre ruina sa totală".

Când Salvatorul a spus aceasta, Maria a continuat, zicând: „Doamne, încă mai trebuie să te întreb ceva, şi sper să nu îmi ascunzi. Spune-ne, cine îl constrânge pe om să păcătuiască?"

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Sunt Arhonţii destinului cei care-l constrâng pe om să păcătuiască".

Iar Maria răspunse, zicându-i Salvatorului: „Doamne, probabil Arhonţii nu coboară în lume să-l constrângă pe om să păcătuiască?"

Despre cupa uitării.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Ei nu coboară în lume în această formă. Totuşi, când un suflet străvechi este pe punctul de a coborî prin mijlocul lor, atunci Arhonţii acelui mare destin, care se află la conducerea Aeonilor —care este regiunea cunoscută ca Împărăţia lui Adamas, care este acea regiune ce se află în faţa Fecioarei de Lumină—, îi dau sufletului vechi o cupă a uitării făcută din sămânţa răutăţii şi plină de tot felul de dorinţe şi uitări. De îndată, când acel suflet a băut din cupă, uită de toate regiunile pe care le-a vizitat şi de toate pedepsele prin care a trecut".

Despre spiritul fals.

„Şi acea cupă cu apa uitării se preschimbă într-un corp în afara sufletului, care se aseamănă sufletului în toate formele lui şi acţionează ca el. Acesta este numit spiritul fals".

Despre crearea unui nou suflet.

„Dacă, dimpotrivă, este un suflet nou pe care ei l-au extras din munca Arhonţilor şi din lacrimile ochilor lor, sau mai degrabă din suflarea gurilor lor —într-un cuvânt, dacă acesta este unul din sufletele noi sau dacă este unul din munca Arhonţilor—, atunci cei Cinci Mari Arhonţi ai destinului iau munca

tuturor Arhonţilor Aeonilor lor, o modelează, o împart şi fac din ea un suflet. Sau dacă este rămăşiţă din purificarea luminii, Melchisedec îl ia atunci de la Arhonţi. Cei Cinci Mari Arhonţi ai destinului modelează simultan rămăşiţa, o împart şi fac din ea suflete diferite, pentru ca fiecare dintre Arhonţii Aeonilor să-şi depună partea sa înăuntrul sufletului. Din acest motiv o modelează împreună, pentru ca toţi să poată avea parte în ea.

Şi cei Cinci Mari Arhonţi, dacă o împart şi o transformă în suflete, o extrag din munca Arhonţilor. Dar dacă este una din rămăşiţele purificării luminii, atunci Melchisedec, Marele Primitor al Luminii, ia rămăşiţa de la Arhonţi, sau dacă este din lacrimile ochilor lor sau din suflarea gurilor lor; într-un cuvânt, extrasă din acele suflete, când cei Cinci Arhonţi o împart şi o preschimbă în suflete diferite; sau mai degrabă, dacă este un suflet vechi, Arhontele care este la conducerea Aeonilor amestecă cupa uitării cu sămânţa răutăţii şi o amestecă cu fiecare dintre sufletele noi în momentul în care sunt în regiunea din capăt. Şi acea cupă a uitării se preschimbă în spiritul fals pentru acel suflet, şi aşteaptă momentul oportun în afara sufletului, preschimbându-se într-un veşmânt pentru el şi cu mare asemănare în toată forma, fiind ca un înveliş în exterior".

Despre suflul puterii.

„Iar cei Cinci Mari Arhonţi ai Marelui destin al Aeonilor, şi Arhontele discului Soarelui, şi Arhontele discului Lunii, suflă în inima acelui suflet, şi iese din ei o parte din puterea mea pe care ultimul Auxiliar a depozitat-o în amestec. Şi partea acelei puteri rămâne înăuntrul sufletului, descătuşată şi existând peste propria sa autoritate, pentru economia pentru care a fost intercalată, pentru a-i da înţelegere sufletului cu scopul de a putea căuta întotdeauna operele Luminii din înalt.

Şi acea putere este precum varietăţile sufletului în fiecare formă, şi se aseamănă cu el. Aceasta nu poate sta afară din suflet, ci rămâne înăuntrul lui aşa cum am poruncit de la început. Când am hotărât să o vărs în Prima Poruncă i-am ordonat să rămână înăuntrul sufletelor, pentru economia Primului Mister".

Iisus promite să dezvăluie totul amănunţit.

„Şi astfel vă voi spune în expansiunea Universului toate aceste cuvinte cu privire la putere şi la suflet, după tipurile în care sunt modelate sau Arhonţii care le modelează, şi diferitele varietăţi ale sufletelor. Şi aşa vă voi spune la întinderea Universului câţi sunt cei care le modelează. Şi vă voi spune numele lor al tuturor. Şi vă voi spune cum spiritul fals şi destinul au fost pregătite. Şi vă voi spune numele sufletului înainte să fie purificat, şi în plus, numele lui când va fi purificat şi se va face pur. Şi vă voi spune numele spiritului fals, şi vă voi spune numele destinului. Şi vă voi spune numele tuturor legăturilor cu care Arhonţii leagă sufletul cu spiritul fals. Şi vă voi spune numele tuturor Liturgilor care modelează sufletul în corpurile sufletului în lume, şi vă voi spune forma în care sufletele sunt modelate. Vă voi spune tipul fiecăruia dintre ele, şi tipul sufletelor oamenilor, şi al păsărilor, şi al animalelor sălbatice, şi al reptilelor. Şi vă voi spune tipul tuturor sufletelor, şi

al Arhonţilor care au fost trimişi în lume, pentru ca voi să fiţi perfecţionaţi în Gnoză. Toate acestea vi le voi spune în expansiunea Universului. Şi apoi vă voi spune pentru ce toate acestea s-au întâmplat".

Despre puterea luminii şi spiritul fals.

„Fiţi cu atenţie, căci vă voi vorbi despre suflet, în acord cu ceea ce v-am spus. Cei Cinci Mari Arhonţi ai Marelui destin al Aeonilor, şi Arhonţii discului Soarelui, şi Arhonţii discului Lunii, suflă în inima acelui suflet, şi din ei emană o parte din puterea mea, aşa cum v-am spus-o. Şi partea acelei puteri rămâne în suflet cu scopul ca acesta să poată să se ţină în picioare. Şi aşează spiritul fals afară din suflet, supraveghindu-l şi desemnându-l lui; iar Arhonţii îl leagă de suflet cu peceţile lor şi cu legăturile lor, şi îl unesc cu el pentru ca să-l poată controla întotdeauna, pentru ca în mod constant să îşi comită injuriile şi nelegiuirile şi să fie sclavul lor, rămânând sub controlul lor în schimbările de corp; şi îl pecetluiesc de el pentru a-l expune la toate păcatele şi dorinţele lumii".

Părinţii pe care trebuie să-i părăsim.

„Din această cauză am adus misterele în această lume, pentru a dezlega toate legăturile spiritului fals şi toate peceţile legate de suflet —acele mistere care eliberează sufletul de părinţii săi, Arhonţii, şi îl transformă în lumină subtilă pentru a-l conduce până la împărăţia Tatălui său, Primul Principiu, Primul Mister, pe veşnicie—.

Din această cauză v-am spus atunci: «Trebuie să vă părăsiţi părinţii, Arhonţii destinului, pentru ca eu să pot să vă preschimb în fii ai Primului Mister pe veşnicie»".

□ CAPITOLUL 132 □

Salomeea se îndoieşte.

Şi când Salvatorul a spus aceasta, Salomeea a venit înainte, şi a spus: „Doamne, dacă părinţii noştri sunt Arhonţii, de ce Legea lui Moise stabileşte că: «Cel ce-şi părăseşte tatăl şi mama lăsaţi-l să piară»? Nu stabileşte astfel legea un principiu?"

Iar când Salomeea a spus aceasta, o forţă-lumină a ieşit în Maria Magdalena, şi adresându-se Salvatorului, i-a spus: „Doamne, permite-mi să-i explic surorii mele Salomeea tălmăcirea a ceea ce a spus".

Când Salvatorul a auzit-o pe Maria spunând aceste cuvinte, a numit-o exaltată şi binecuvântată, şi răspunzându-i, i-a zis: „Îţi poruncesc, Maria, să spui tălmăcirea cuvântului pe care Salomeea l-a rostit".

Maria clarifică îndoiala Salomeei.

Când Salvatorul a spus acestea, Maria a mers spre Salomeea şi, îmbrăţişând-o, i-a spus: „Sora mea Salomeea, în acord cu cuvintele pe care le-ai rostit, stă scris în legea lui Moise: «Cel ce-şi va părăsi tatăl şi mama lăsaţi-l să piară», aşadar, sora mea Salomeea, legea nu a stabilit asta referindu-se la suflet, nici la corp, nici la spiritul fals, pentru că toţi aceştia

sunt fii ai Arhonţilor şi apar din ei. Legea a spus acestea referindu-se la puterea care a emanat din Salvator şi care este Intimul înăuntrul nostru în prezent. În plus, legea a spus: «Cel ce rămâne în afara Salvatorului şi a tuturor misterelor lui, care sunt părinţii lui, nu numai că va pieri, ci va merge spre ruina sa şi spre distrugerea sa»".

Când Maria a spus aceasta, Salomeea a înaintat spre Maria şi a îmbrăţişat-o din nou, zicându-i: „Salvatorul poate să mă facă să înţeleg ca şi pe tine însăţi".

Iar când Salvatorul a ascultat cuvintele Mariei, a numit-o extrem de binecuvântată. Iar Salvatorul i-a răspuns în mijlocul discipolilor săi, zicându-i: „Ascultă, Maria, cine este cel ce-l sileşte pe om să păcătuiască".

Despre sarcina dată spiritului fals.

„Arhonţii pecetluiesc spiritul fals de suflet pentru ca acesta să nu-l neliniştească în mod constant, obligându-l să comită tot felul de păcate şi nelegiuiri. Pe de altă parte, poruncesc spiritului fals, zicându-i: «Dacă sufletul iese din corp, nu-l deranja, căci a fost destinat şi transferat în toate regiunile judecăţilor, regiune după regiune, din cauza tuturor păcatelor pe care tu l-ai făcut să le comită, pentru a fi pedepsit în toate regiunile judecăţilor şi să nu poată urca la Lumină, şi să se întoarcă la schimbările de corp».

Ascensiunea (1651)
Francisco Camilo, Museu Nacional d´Art de Catalunya, Barcelona, Spania

Într-un cuvânt, ei îi poruncesc spiritului fals, zicându-i: «Nu-l deranja în nici un moment dacă nu pronunţă misterele şi dezleagă toate peceţile şi toate legăturile cu care te-am legat de el. Dar dacă pronunţă misterele şi desface toate peceţile şi toate legăturile, şi rosteşte apologia regiunii, lasă-l liber pentru că aparţine acelora din Lumina din înalt şi s-a preschimbat într-un străin pentru noi şi pentru tine, şi tu nu vei putea pune stăpânire pe el din acel moment înainte. Dacă, dimpotrivă, el nu rosteşte misterele care permit anihilarea legăturilor voastre şi a peceţilor voastre, şi apologiile regiunii, atunci pune stăpânire pe el şi nu-l lăsa să iasă; tu îl vei duce la pedepse şi în toate regiunile judecăţilor pentru toate păcatele pe care l-ai făcut să le comită. După aceasta condu-l înaintea Fecioarei Luminii, care îl va trimite încă o dată în circuit»”.

Despre sarcina încredinţată Liturgilor.

„Arhonţii Marelui destin al Aeonilor încredinţează sufletul spiritului fals, şi Arhonţii îi cheamă pe Liturgii din Aeonii lor până la numărul trei sute şaizeci şi cinci, şi le încredinţează sufletul şi spiritul fals care sunt legate unul de altul. Spiritul fals este în afara sufletului, iar amestecul puterii este în interior, fiind ambele înăuntrul lui pentru a se putea susţine, pentru că puterea este cea care le menţine în picioare pe amândouă. Iar Arhonţii le ordonă Liturgilor, zicându-le: «Acesta este locul pe care trebuie să-l puneţi în corpul materiei lumii». Şi, desigur, ei răspund: «Puneţi amestecul puterii, care este interiorul sufletului, înăuntrul lor (al sufletelor), pentru ca să poată sta în picioare, căci aceasta le dă rectitudinea; şi după suflet puneţi-l pe spiritul fals»”.

Concepţia.

„Astfel le ordonă Liturgilor lor pentru a-l putea depune în corpurile multiforme. Şi urmând acest model, Liturgii Arhonţilor aduc în lume puterea, sufletul şi spiritul fals, şi le varsă în lumea Arhonţilor din mijloc. Guvernatorii din mijloc caută spiritul fals şi de asemenea destinul, al cărui nume este Moira; care îl conduce pe om până la moartea care i s-a arătat, şi care a fost legată de suflet de către Arhonţii Marelui destin. Iar Liturgii sferei leagă sufletul, puterea, spiritul fals şi destinul, şi le împart în două părţi, şi caută bărbatul şi femeia pe care i-au arătat, pentru ca aceştia să poată să-i trimită la ei. Şi îi dau o parte bărbatului şi altă parte femeii în alimentele lor, sau într-un suflu de aer, sau în apă, sau în orice alt lichid pe care îl beau.

Toate acestea vi le voi spune, precum şi felurile fiecărui suflet şi tipul lor, forma în care pătrund în corpuri, fie de oameni, de păsări, de animale, de fiare sălbatice, de reptile sau de toate speciile care există în lume. Vă voi spune genul lor şi în ce fel pătrund în oameni; aceasta vă voi spune-o la întinderea Universului”.

Despre constrângerea părinţilor.

„Astfel, deci, când Liturgii Arhonţilor dau o parte femeii şi alta bărbatului în forma în care v-am spus deja, în secret îi constrâng, chiar dacă sunt separaţi unul de altul de o mare distanţă, să se pună de acord în lume. Şi spiritul fals care este în bărbat vine la partea care este încredinţată lumii în

materia corpului său şi îl ridică pentru a-l depune în pântecul femeii, în porţiunea sau partea care este încredinţată seminţei răutăţii".

Despre procesul de gestaţie.

„Şi în acel moment cei trei sute şaizeci şi cinci de Liturgi ai Arhonţilor vin la pântecul ei şi îl preschimbă în lăcaşul lor. Liturgii unesc părţile una cu alta şi reţin esenţa tuturor alimentelor pe care le mănâncă şi le bea în pântecul ei până la patruzeci de zile. Şi după patruzeci de zile, amestecă esenţa puterii întregului aliment şi îl amestecă bine în pântecul femeii.

După aceste patruzeci de zile, trec alte treizeci de zile construindu-i membrele după imaginea corpului omului —fiecare construieşte un membru —. Şi vă voi spune despre Liturgii care îl construiesc, la întinderea Universului".

Despre încarnarea sufletului.

„După ce Liturgii au terminat în şaptezeci de zile corpul complet cu toate membrele lui, invocă în primul rând spiritul fals, apoi sufletul şi mai târziu amestecul puterii înăuntrul sufletului. Pe destin îl pun deoparte de toţi pentru că nu este amestecat cu ei, ci îi urmează şi-i însoţeşte".

Despre pecetea plasmei.

„Mai târziu, Liturgii îi pecetluiesc unul după altul cu toate peceţile pe care Arhonţii li le-au arătat. Şi pecetluiesc ziua în care şi-au ridicat sălaşul în pântecul femeii —o pecetluiesc în mâna stângă a plasmei—. Iar în mâna dreaptă pecetluiesc ziua în care au încheiat corpul. Şi pecetluiesc ziua în care Arhonţii li s-au încredinţat, în mijlocul craniului corpului plasmei. Şi pecetluiesc în partea stângă a craniului plasmei ziua în care sufletul s-a eliberat de Arhonţi. Şi pecetluiesc în dreapta craniului plasmei ziua în care amestecă membrele şi le separă pentru suflet. Şi ziua în care au legat spiritul fals de suflet o pecetluiesc în spatele craniului plasmei. Şi ziua în care Arhonţii au depus puterea în corp o pecetluiesc în creierul care se află în mijlocul capului plasmei, precum şi în inimă. Şi timpul pe care sufletul îl va avea în corp îl pecetluiesc pe fruntea plasmei. Astfel pecetluiesc toate peceţile în plasmă. Şi vă voi spune numele tuturor acestor peceţi la întinderea Universului; şi după întinderea Universului vă voi spune de ce toate acestea s-au întâmplat şi dacă puteţi să le înţelegeţi. Eu sunt acel mister.

Astfel, deci, Liturgii perfecţionează omul complet şi toate peceţile cu care pecetluiesc corpul; Liturgii au cu ei toată particularitatea peceţilor şi o aduc la toţi Arhonţii răsplătitori, care sunt mai presus de pedepsele judecăţilor, şi aceştia o încredinţează Primitorilor lor pentru ca să-şi poată conduce sufletele afară din corpuri. Ei le încredinţează particularitatea peceţilor pentru ca să cunoască momentul în care trebuie să conducă sufletele afară din corpuri, şi pentru ca să ştie momentul în care trebuie să facă să se nască corpul, şi să trimită Liturgii ca să fie aproape de el şi să-l urmeze, dând mărturie de toate păcatele pe care le comite, din iubire pentru formă şi modul în care vor trebui să-l pedepsească la judecată".

Despre destin.

„Iar când Liturgii au încredinţat particularitatea peceţilor Arhonţilor răsplătitori, aceştia revin la economia ocupaţiilor lor care le sunt indicate prin Arhonţii Marelui destin. Iar când numărul de luni pentru naşterea copilului este complet, acesta se naşte. Mic este amestecul puterii în el şi mic este sufletul; mic de asemenea spiritul fals. Destinul, dimpotrivă, este mare pentru că nu este amestecat cu corpul pentru economia sa; totuşi, merge după suflet, corp şi spiritul fals până în momentul în care acesta iese din corp din cauza tipului de moarte prin care va trebui să se dezîncarneze corpul în acord cu dezîncarnarea indicată pentru el de Arhonţii Marelui destin”.

Despre modul în care un om îşi găseşte moartea.

„Dacă va trebui să moară din cauza unui animal sălbatic, destinul conduce bestia împotriva lui până îl omoară, sau dacă va trebui să moară din cauza unui şarpe, sau din nenorocirea de a cădea într-o prăpastie, sau dacă va trebui să se sinucidă, sau să se înece, sau prin orice altă moarte care poate fi mai rea sau mai bună decât acestea. Într-un cuvânt, destinul este cel care împinge moartea spre el. Aceasta este munca destinului, şi nu are alt scop decât acesta. Şi destinul îl urmăreşte pe om până în ziua morţii sale”.

□ CAPITOLUL 133 □

Şi Maria răspunse, zicând: „Atunci tuturor oamenilor care populează faţa Pământului, va trebui să li se întâmple ceea ce este indicat de Arhonţii destinului, fie aceasta bun sau rău, de păcat, de viaţă sau de moarte?”

Nu există salvare de destin.

Iar Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Adevărat vă spun: tot ceea ce este indicat de destin pentru fiecare, i se întâmplă, fie aceasta bine sau rău”.

Despre cheile misterelor.

„Din această cauză am adus cheile misterelor împărăţiei Cerurilor, altfel nimeni nu ar putea fi salvat. Pentru că fără mistere nici unul nu ar intra în împărăţia Luminii chiar de ar fi drept sau păcătos.

Astfel, deci, din această cauză am adus pe lume cheile misterelor, pentru a-i putea elibera pe păcătoşii ce au avut credinţă în mine şi m-au ascultat, şi a-i elibera de legăturile şi de peceţile Aeonilor Arhonţilor, şi a-i lega de peceţile, şi de veşmintele, şi de ordinele Luminii, pentru ca acela pe care eu îl voi elibera în lume să fie eliberat în înalt, şi pentru ca acela pe care eu îl leg în lume de peceţi, şi de veşminte, şi de ordinele Luminii, să fie legat pe Pământul Luminii de ordinele Moştenirilor Luminii.

Pentru binele păcătoşilor m-am separat în ceasul acesta şi le-am adus misterele, pentru a-i elibera de Aeonii Arhonţilor şi a-i lega de Moştenirile Luminii. Şi nu doar pe păcătoşi, ci şi pe cei drepţi, pentru ca să cunoască misterele şi să poată fi duşi la Lumină, căci fără mistere nu ar putea fi conduşi la Lumină”.

Misterele sunt pentru toţi oamenii.

„Din această cauză nu le-am ascuns, ci le-am vestit clar şi cu glas tare, şi nu i-am separat doar pe păcătoşi, ci am vestit cu glas tare pentru toţi, pentru drepţi şi pentru păcătoşi, zicându-le: «Cel ce caută, găseşte, bateţi şi vi se va deschide; căci cel ce caută adevărul îl va găsi, iar celui ce va bate i se va deschide». Căci eu le-am spus tuturor oamenilor: «Căutaţi misterele împărăţiei Luminii, care vă vor purifica, vă vor desăvârşi şi vă vor conduce spre Lumină»”.

O profeţie a lui Ioan Botezătorul.

„Din acest motiv Ioan Botezătorul a proorocit referindu-se la mine, zicând: «Eu, în realitate, vă botez cu apă pentru căinţă, dar cel ce vine după mine, mai puternic decât mine, vânturătoarea în mâna lui este şi va vântura era sa; şi va aduna grâul său în hambar şi va arde paiele în focul ce nicicând nu se va stinge». Puterea lui Ioan a proorocit referindu-se la mine ştiind că eu voi aduce misterele pe lume pentru a purifica păcatele păcătoşilor care au credinţă în mine şi care mă ascultă, şi a-i preschimba în lumină purificată şi a-i conduce la Lumină”.

□ CAPITOLUL 134 □

După ce Iisus a spus aceasta, Maria a răspuns, zicând: „Doamne, dacă oamenii în căutarea lor găsesc doctrinele greşelii, cum vor face pentru a şti dacă acestea sunt ale tale?”

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Eu v-am spus altădată: «Fiţi precum zaraful priceput, luaţi ce e bun şi aruncaţi ce e rău»”.

Criteriul ortodoxiei.

„Aşadar, spuneţi-le tuturor celor ce năzuiesc la divinitate: «Dacă vântul din nord suflă, voi ştiţi că va fi frig, dacă suflă vântul din sud veţi şti că va fi foarte cald». Aşadar, spuneţi-le: «Dacă aţi cunoscut chipul Cerului şi al Pământului după vânturi, veţi cunoaşte deopotrivă cu exactitate pe oricine va veni la voi propovăduind divinitatea, fie pentru că cuvintele lui sunt în armonie şi se potrivesc cu cuvintele cu care eu v-am vorbit înaintea a doi sau trei martori, sau pentru că sunt în armonie cu direcţia vântului, şi a Cerurilor, şi a circuitelor, şi a stelelor, şi a Veghetorilor de Lumină, şi a întregului pământ şi câte sunt pe el, şi a tuturor apelor şi câte sunt în ele». Spuneţi-le atunci: «Aceia care vor veni la voi şi ale căror cuvinte vor fi în armonie şi se vor potrivi în Gnoza completă cu acele cuvinte pe care eu vi le-am spus, îi voi primi ca şi cum ar fi ai noştri». Aceasta este ceea ce trebuie să le spuneţi oamenilor când le propovăduiţi că trebuie să se păzească de doctrinele greşelii”.

Cărţile lui Jeú.

„Aşadar, pentru binele păcătoşilor eu m-am dedublat pe mine însumi pentru a veni pe lume şi a-i salva, întrucât chiar şi cei drepţi care nu au făcut rău nici nu au păcătuit au nevoie să cunoască misterele care se află în cărţile lui Jeú, pe care am făcut ca Enoh să le scrie în Paradis vorbind cu el despre

Arborele Gnozei şi despre Arborele Vieţii, făcând să le depună în piatra Ararad, şi l-am pus pe Arhontele Kalapatauroth, care este peste Skemmut, pe al cărui cap se aşează piciorul lui Jeú, şi care înconjoară toţi Aeonii şi destinele. Am pus acel Arhonte ca gardian al cărţilor lui Jeú din cauza potopului, şi pentru ca nici unul dintre Arhonţi să nu râvnească la ele şi să le distrugă. Acestea vi le voi da când vă voi fi vorbit despre întinderea Universului".

Când Salvatorul a spus aceasta, Maria i-a răspuns, zicând: „Doamne, cine este, aşadar, omul care nu a păcătuit şi care să fie curat de nelegiuiri? Căci dacă este liber de un păcat, nu va putea fi liber de altul, pentru ca să poată găsi misterele care se află în cărţile lui Jeú. Căci eu spun: un om în lumea aceasta nu este liber de păcate, căci dacă este liber de unul, nu va putea fi de altul".

Puţini vor împlini misterul Primului Mister.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Vă zic: veţi găsi unul într-o mie şi doi în zece mii pentru împlinirea misterului Primului Mister. Aceasta vă voi spune-o când vă voi fi explicat întinderea Universului. Din acest motiv m-am dedublat pe mine însumi şi am adus misterele pe lume, căci toţi se află sub dominarea păcatului şi au nevoie de darul misterelor".

□ CAPITOLUL 135 □

Maria răspunse, zicându-i Salvatorului: „Doamne, intrase în Lumină vreun suflet înainte să vii în Regiunea Arhonţilor şi înainte să cobori în lume?"

Nici un suflet nu intrase în lumină înainte de venirea Primului Mister.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Adevărat, adevărat vă spun: înainte de venirea mea în lume nici un suflet nu intrase în Lumină. Şi acum că am venit am deschis porţile Luminii şi drumurile ce conduc la Lumină. Aşadar, să primească misterele şi să pătrundă în Lumină acela care o merită".

Maria continuă, zicând: „Doamne, eu am auzit că Profeţii au pătruns în Lumină".

Despre Profeţi.

Salvatorul a continuat, zicându-i Mariei: „Adevărat, adevărat vă spun: nici un Profet nu a pătruns în Lumină; totuşi, Arhonţii Aeonilor au discutat cu ei afară din Aeoni şi le-au încredinţat misterele acestora. Şi când am ajuns în Regiunea Aeonilor l-am preschimbat pe Ilie, trimiţându-l în corpul lui Ioan Botezătorul, şi pe ceilalţi de asemenea i-am preschimbat în corpuri potrivite, pentru ca să găsească misterele Luminii, şi să pătrundă şi să moştenească împărăţia Luminii".

Despre Patriarhi.

„Lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacob, pe de altă parte, le-am iertat toate păcatele şi nelegiuirile, şi le-am dat misterele Luminii în Aeoni, şi i-am pus în

Regiunea lui Yabraaoth şi a tuturor Arhonţilor care s-au căit. Iar când eu mă voi duce spre înalt şi voi fi pe punctul de a pleca spre Lumină, voi lua cu mine sufletele lor. Dar cu adevărat vă spun, Maria: ei nu vor merge în Lumină înainte să iau sufletele lor şi ale fraţilor lor".

Despre sufletele drepte de la Adam până la Iisus.

„Restul Patriarhilor şi cei drepţi din zilele lui Adam până în zilele noastre, care erau în Aeoni şi în toate ordinele Arhonţilor când am ajuns în Regiunea Aeonilor, i-am transformat prin intermediul Fecioarei Luminii în corpuri care vor fi perfecte. Aceia care vor găsi misterele Luminii vor intra şi vor moşteni împărăţia Luminii".

Maria răspunse, zicând: „Binecuvântaţi suntem între toţi oamenii pentru lucrurile minunate pe care ni le-ai revelat".

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei şi tuturor discipolilor săi: „Încă vă voi dezvălui vouă tuturor splendorile Cerurilor, de la interioarele interioarelor până la exterioarele exterioarelor, pentru ca să fiţi desăvârşiţi în toată Gnoza şi în toată plenitudinea, şi în înaltul Înaltului şi în profunzimea profunzimilor".

Discipolii ştiu cu tărie că Iisus este Marele Iniţiator.

Şi Maria continuă, zicându-i Salvatorului: „Doamne, am cunoscut în mod deschis, exact şi clar că tu ai adus cheile misterelor împărăţiei Luminii care iartă păcatele sufletelor, le purifică şi le transformă în lumină subtilă pentru a le conduce la Lumină".

Cristos. omul suferinţelor
Antonio de Pereda, Muzeul Prado, Madrid, Spania

Partea a Patra

● PARTEA A PATRA ●

POST SCRIPTUM:
O PARTE DIN CĂRŢILE SALVATORULUI

• CARTEA A CINCEA •

□ CAPITOLUL 136 □

Discipolii se adună în jurul lui Iisus.

Când Iisus Domnul nostru a fost crucificat şi a înviat din morţi a treia zi, discipolii săi se reuniră în jurul lui şi, adorându-L, îi spuseră: „Domnul nostru, ai milă de noi, căci ne-am părăsit tatăl şi mama, şi lumea întreagă, ca să te urmăm”.

Invocaţia lui Iisus.

În acel moment, Iisus se opri cu discipolii săi pe apele oceanului şi făcu o invocaţie, zicând astfel: „Ascultă-mă, Tatăl meu, Părinte al tuturor părinţilor, Lumină infinită, AEEIOUO, IAO, AOI, OIA, PSIN0THER, THERNOPS, NOPSITHER, DSAGOURE, PAGOURE, NETHMOMAOTH, NEPSIOMAOTH, MARAJAJTHA, THOBARRABAY, THARNAJAJAN, ZOROKOTHORA, IEOU (=JEÚ), SABAOTH”.

Gruparea discipolilor.

Şi în timp ce Iisus spunea acestea, Toma, Andrei, Iacob şi Simion din Canaan stăteau spre vest cu chipurile întoarse spre est, iar Filip şi Bartolomeu stăteau la sud, întorşi spre nord, iar restul discipolilor şi discipolelor s-au aşezat în spatele lui Iisus. Şi doar Iisus s-a pus lângă altar.

Interpretarea lui I.A.O.

Şi Iisus a făcut invocaţia, întorcându-se spre cele patru puncte cardinale cu discipolii săi, care erau gătiţi cu veşminte de in şi spuneau: „IAO, IAO, IAO”, a cărui interpretare este aceasta: „I grec” pentru că Pleroma a apărut; „Alfa”pentru că se va întoarce din nou la ea însăşi; „Omega” deoarece consumarea întregii deplinătăţi se va realiza.

Iisus continuă să invoce.

Şi numaidecât ce Iisus supusese aceasta adăugă: „IAPHTHA, MOUNAER, MOUNAER, ERMANOUER, ERMANOUR”, adică, oh, Părinte al tuturor părinţilor în aceste Infinituri, ascultă-mă din iubire pentru discipolii mei, pe care i-am condus până la tine, pentru ca să poată avea încredere în toate cuvintele adevărului tău, şi acordă-mi toate lucrurile pentru care te invoc, căci cu adevărat eu cunosc numele Tatălui Comorii Luminii.

Apocalipsa Cerurilor.

Din nou Iisus, adică Aberamentho, a făcut invocaţia, pronunţând numele Tatălui Comorii Luminii, şi spuse: „Fie ca toate misterele Arhonţilor, şi

Puterile, şi îngerii, şi Arhanghelii, şi toate puterile, şi toate operele Dumnezeului Invizibil Agrammachamarei şi ale lui Barbelo să se apropie de Bdella dintr-o parte şi să se îndepărteze prin dreapta".

Şi în acel moment toate Cerurile se întoarseră spre apus, şi toţi Aeonii, şi sfera, şi Arhonţii lor, şi toate puterile lor, se precipitară spre apus, la stânga discului Soarelui şi a discului Lunii.

Formele discului Soarelui şi al Lunii.

Şi discul Soarelui era un mare dragon, a cărui coadă era în gura lui, care ajungea până la cele Şapte Puteri de la stânga, dintre care patru aveau formă de cai albi care îl trăgeau.

Iar baza Lunii era de felul unei nave cu doi dragorii mascul şi femelă care o ghidau şi doi tauri albi care o trăgeau. Figura unui copil era la pupa Lunii, care îi ghida pe dragoni, care au furat lumina Arhonţilor. Şi la prova ei se zărea chipul unei pisici.

Şi lumea întreagă, şi munţii, şi mările, au dispărut împreună pe la apus, la stânga.

Iisus şi discipolii săi sunt transportaţi la cărările din mijloc.

Iar Iisus şi discipolii săi au rămas în mijlocul unei regiuni cereşti pe căile drumului din mijloc care se întinde sub sferă. Şi ajunseră la prima lerarhie a cărării din mijloc. Şi Iisus rămase în aerul regiunii sale cu discipolii săi.

Discipolii îi spuseră lui Iisus: „Care este această regiune în care ne aflăm?"

Despre Arhonţii căiţi şi despre cei necăiţi.

Iar Iisus le spuse: „Acestea sunt regiunile cărării din mijloc. Căci s-a întâmplat, atunci când Arhonţii lui Adamas s-au răzvrătit, şi cu stăruinţă s-au reunit pentru a procrea Arhonţi, Arhangheli, Liturgi şi Decani, că Jeú, Tatăl Tatălui meu, s-a ivit din dreapta şi i-a legat de sfera destinului.

Căci există doisprezece Aeoni, dintre care Sabaoth, Adamas, a stăpânit peste şase, şi fratele său, Yabraoth, a stăpânit peste ceilalţi şase. Pe atunci Yabraoth, cu Arhonţii săi, avea credinţă în misterele Luminii, şi erau activi în acele mistere, şi au părăsit misterul coabitării, dar Sabaoth, Adamas, şi Arhonţii lui, stăruiseră în practicarea coabitaţiei.

Iar când Jeú, Tatăl Tatălui meu, a văzut că Yabraoth avea credinţă, l-a retras împreună cu toţi Arhonţii care avuseseră credinţă în el, l-a luat afară din sferă şi l-a condus spre un aer purificat în prezenţa lumini soarelui, în regiunile celor din Mijloc şi în regiunile Divinităţilor Invizibile. Şi l-a pus împreună cu Arhonţii care avuseseră credinţă în el.

Şi l-a condus pe Sabaoth, Adamas, şi pe Arhonţii lui care nu fuseseră activi în misterele Luminii, ci fuseseră cu insistenţă activi în misterele coabitării, şi i-a legat de sferă".

Despre lerarhiile Arhonţilor necăiţi şi numele celor Cinci Regenţi ai lor.

„A legat o mie opt sute de Arhonţi în fiecare Aeon şi a stabilit trei sute

şaizeci peste ei, şi a dispus alţi Cinci Arhonţi supremi ca stăpâni peste cei trei sute şaizeci şi peste toţi Guvernatorii sau Arhonţii exilaţi, care sunt cunoscuţi în toată lumea cu aceste nume: primul este numit Cronos, al doilea Ares, al treilea Hermes, al patrulea Afrodita, al cincilea Zeus".

□ CAPITOLUL 137 □

Despre puterile pe care Jeú le-a destinat celor Cinci Regenţi.

Iisus continuă, zicând: „Ascultaţi cu atenţie căci vă voi spune misterul lor. Se întâmplă atunci, când Jeú îi legase astfel, că a făcut să răsară o forţă din Marele Invizibil şi i-a destinat-o celui numit Cronos. Şi a făcut să răsară o altă forţă din Ipsantajounjainjoujeoj, care este una dintre cele Trei Triple Puteri divine, şi i-a destinat-o lui Ares. Şi a făcut să răsară o altă forţă din Jainjoooj, care de asemenea este una dintre cele Trei Triple Puteri divine, şi i-a destinat-o lui Hermes. Şi iarăşi a făcut să răsară o altă forţă din Pistis Sophia, fiica lui Barbelo, şi i-a destinat-o Afroditei".

Despre funcţiile lui Zeus, Regentul principal.

„În plus, şi-a dat seama că aveau nevoie de o cârmă pentru a ghida lumea şi Aeonii sferei, pentru ca să nu facă să eşueze lumea în perversităţile ei. S-a dus în mijloc şi a făcut să răsară o forţă din micul Sabaoth cel Mărinimos, cel din mijloc, şi i-a destinat-o lui Zeus, pentru că este un Regent demn, pentru ca să poată să-i conducă cu bunătatea lui. Şi astfel a stabilit cercul ordinului său, pe care-l va folosi treisprezece luni în fiecare Aeon, confirmând că putea să-i elibereze pe toţi Arhonţii răului de perversităţile lor. Şi i-a dat Aeonii care se află în faţa celor ai lui Hermes pentru lăcaşul lui".

Despre numele incoruptibile ale Regenţilor.

„V-am spus pentru prima dată numele acestor Cinci Mari Arhonţi cu care umanitatea obişnuieşte să-i numească. Ascultaţi cu atenţie căci de asemenea vă voi spune numele lor incoruptibile, care sunt acestea: Orimouth, care îi corespunde lui Cronos; Mounijuatoi, care-i corespunde lui Ares; Tarpetanouf, care-i corespunde lui Hermes; Joşi, care îi corespunde Afroditei; Jonbal, care îi corespunde lui Zeus. Acestea sunt numele incoruptibile".

□ CAPITOLUL 138 □

Iar când discipolii auziră acestea se prosternară adorându-l pe Iisus, şi spuseră: „Binecuvântaţi suntem printre toţi oamenii pentru că ne-ai dezvăluit aceste mari mistere".

Şi continuată implorându-l pe Iisus, zicând: „Te implorăm să ne dezvălui care sunt acele cărări".

Maria îl întreabă pe Iisus despre cărările din mijloc.

Şi Maria se apropie de Iisus, se prosternă adorându-i picioarele şi îi sărută mâinile, zicând: „Desigur, Doamne, dezvăluie-ne pentru ce folosesc cărările din mijloc. Căci te-am auzit spunând că ele sunt stabilite pentru

marile pedepse. Cum atunci, Doamne, ne vom îndepărta de ele şi le vom evita? În ce fel pun stăpânire pe suflete? Sau în cât timp îşi consumă pedepsele? Ai milă de noi, Domnul nostru, Salvatorul nostru, pentru ca Primitorii judecăţilor cărărilor din mijloc să nu poată să ia sufletele noastre şi să le judece în judecăţile lor rele, pentru ca să putem moşteni lumina Tatălui tău şi să nu fim nefericiţi şi lipsiţi de ajutorul tău".

Despre misterele pe care Iisus le va da discipolilor săi.

Când Maria a spus aceasta plângând, Iisus răspunse cu multă compasiune, zicându-le: „Cu adevărat, iubiţii mei fraţi, celui ce-şi părăseşte tatăl şi mama pentru numele meu îi voi da toate misterele şi toată Gnoza.

Vă voi da misterul celor Doisprezece Aeoni ai Arhonţilor, şi peceţile lor, şi cheile lor, şi forma de a-i invoca pentru a atinge regiunile lor.

Vă voi da încă misterul celui de-al Treisprezecelea Aeon şi forma de a-l invoca pentru a atinge regiunile lui, şi vă voi da cheile lui şi peceţile lui.

Vă voi da misterul Botezului acelora din mijloc şi forma de a-i invoca pentru a atinge regiunile lor, şi vă voi anunţa cheile lor şi peceţile lor.

Şi vă voi da Botezul acelora din dreapta, regiunea noastră, şi cheile lor şi peceţile lor, şi felul de a-i invoca pentru a atinge regiunile lor.

Şi vă voi da marele mister al Comorii Luminii şi felul de a-l invoca pentru a reuşi să-l atingeţi.

Şi vă voi da toate misterele şi toată Gnoza, pentru ca să fiţi cunoscuţi ca «fii ai plenitudinii desăvârşiţi în toată Gnoza şi în toate misterele».

Binecuvântaţi sunteţi între toţi oamenii de pe Pământ, pentru că Fii Luminii au venit în vremea voastră".

□ CAPITOLUL 139 □

Despre constituirea cărării din mijloc.

Iisus îşi continuă predica, zicând: „Se întâmplă apoi, că Tatăl Tatălui meu, adică, Jeú, a venit şi a luat alţi trei sute şaizeci de Arhonţi din Arhonţii lui Adamas care nu avuseseră credinţă în misterul Luminii şi i-a legat de regiunile eterice în care ne aflăm acum, sub sferă. A stabilit alţi cinci supremi Arhonţi peste ei, care sunt cei ce se află pe drumul din mijloc.

Despre Paraplex.

Primul Arhonte al cărării din mijloc este cunoscut ca Paraplex, un Arhonte cu chip de femeie, al cărui păr îi atârnă până la picioare şi sub a cărui autoritate se află douăzeci şi cinci de arhidemoni care guvernează peste o mulţime de alţi demoni. Şi aceşti demoni sunt cei care pătrund în oameni şi îi seduc, înfuriindu-i, făcându-i să blesteme şi să calomnieze, şi ei sunt cei care iau sufletele şi le trimit în fumul lor dens şi la pedepsele lor perverse".

Maria spuse: „Nu voi obosi să te întreb. Nu te mânia pe mine dacă te întreb despre toate lucrurile".

Şi Iisus spuse: „Întreabă tot ce doreşti”.

Iar Maria spuse: „Doamne, dezvăluie-ne felul în care răpesc sufletele, pentru ca şi fraţii mei să poată înţelege”.

Jeú şi Melchisedec.

Iisus, adică, Aberamentho, a spus: „Cu adevărat, Tatăl Tatălui meu, adică, Jeú, este prevăzătorul tuturor Arhonţilor, Zeilor şi Puterilor care s-au ivit din materia Luminii Comorii, iar Zorokothora Melchisedec este trimisul pentru toate luminile care sunt purificate de către Arhonţi, şi cel care le conduce la Comoara Luminii. Aceştia doi sunt doar marile lumini, şi dispoziţia lor este cea de a cobori până la Arhonţi pentru a-i purifica, şi ca Zorokothora Melchisedec să retragă purificarea luminilor care au fost purificate de Arhonţi şi să le ducă la Comoara Luminii. Atunci, numărul şi ceasul dispoziţiei sale are loc pentru a coborî la Arhonţi, şi a-i copleşi şi a-i constrânge, pentru a le lua purificarea.

Dar de îndată ce încetează să-i copleşească şi să-i oprime, şi se întorc la regiunile Comorii Luminii, se întâmplă că dacă ating regiunile din mijloc Zorokothora Melchisedec răpeşte luminile şi le conduce până la poarta celor din mijloc, şi le duce la Comoara Luminii, iar Jeú se retrage de asemenea spre regiunile celor din dreapta”.

Cum Arhonţii demoni iau sufletele.

„Ajuns momentul în care numărul apare din nou, Arhonţii se revoltă mânioşi şi perverşi, ducându-se imediat spre lumini, căci Jeú şi Melchisedec nu sunt prezenţi în acel moment, şi iau sufletele pe care le pot răpi pentru a le distruge cu fumul lor sinistru şi focul malefic”.

Pedepsele lui Paraplex.

„În acea vreme, Autoritatea cu numele de Paraplex, împreună cu demonii care se află sub porunca ei, a retras sufletele pasionaţilor violenţi, ale ponegritorilor şi ale calomniatorilor şi le-a trimis în fumul dens şi le-a distrus cu focul ei malefic, pentru ca să-şi înceapă dizolvarea şi nimicirea. O sută treizeci şi trei de ani şi nouă luni au rămas în pedepsele regiunilor ei, în timp ce i-a chinuit cu focul răutăţii ei.

S-a întâmplat după toate aceste evenimente că sfera s-a întors în jurul ei însăşi, iar micul Sabaoth, Zeus, a venit în primul dintre Aeonii sferei, care este numit în lume Krion Bubasteos (Berbec), adică, al Afroditei. Şi când Bubasteos a ajuns în casa a şaptea a sferei, adică, în Zygos (Balanţă), vălurile care sunt între cei din dreapta şi cei din stânga s-au dat la o parte, şi a apărut în înaltul acelora din dreapta marele Sabaoth cel Mărinimos, şi toată lumea şi sfera întreagă se alarmară înainte ca el să le privească. Şi s-a uitat în jos peste regiunile lui Paraplex pentru a dizolva regiunile ei şi a le face să piară. Şi toate sufletele care erau în pedepsele ei au fost duse şi aruncate din nou în sferă, pentru că fuseseră vătămate în pedepsele lui Paraplex”.

□ CAPITOLUL 140 □

Despre Ariouth Etiopiana.

El şi-a continuat predica, zicând: „Al doilea Ordin este numit Ariouth Etiopiana, un Arhonte feminin, în întregime neagră, sub a cărei poruncă se află alţi paisprezece arhidemoni care guvernează peste o mulţime de alţi demoni. Şi aceştia, demonii care se află sub conducerea lui Ariouth Etiopiana, sunt cei care intră în agitatori până stârnesc războaie şi provoacă omoruri; le fac insensibile inimile provocând mânia cu scopul de a face să apară asasini.

Iar sufletele pe care această Autoritate le răpeşte au fost o sută treisprezece ani în regiunile ei, în timp ce le chinuia cu fumul ei dens şi cu focul malefic pentru a le duce la distrugere.

După un timp, când sfera s-a întors în jurul ei însăşi iar micul Sabaoth cel Mărinimos, cunoscut în lume ca Zeus, a ieşit şi a venit în al Patrulea Aeon al sferei, adică, în Kakrino (Rac), iar Bubaste cunoscută în lume ca Afrodita, a intrat în al Zecelea Aeon al sferei, cunoscut ca Aigokero (Capricorn), în acel moment vălurile care se află între aceia din stânga şi aceia din dreapta s-au separat, iar Jeú a privit spre dreapta; toată lumea s-a tulburat şi s-a agitat cu toţi Aeonii sferei. Iar el a privit lăcaşurile lui Ariouth Etiopiana pentru a dizolva şi a distruge regiunile ei şi toate sufletele care erau în pedepsele ei au fost retrase şi duse din nou în sferă, pentru că fuseseră vătămate cu fumul ei dens şi focul ei pervers”.

Despre Hecate, cea cu trei chipuri.

Mai încolo îşi continuă discursul, zicând: „Al treilea Ordin este numit Hecate, cea cu trei chipuri. Şi există sub comanda ei douăzeci şi şapte de arhidemoni. Şi ei sunt cei care intră în oameni şi îi îndeamnă la mărturii mincinoase, la minciuni şi la a râvni la bunurile aproapelui.

Sufletele, aşadar, pe care Hecate le-a răpit, le-a încredinţat demonilor care se află sub comanda ei, pentru ca să le chinuiască cu fumul ei dens şi cu focul malefic, fiind nespus de necăjite de către demoni. Şi au petrecut o sută cinci ani şi şase luni pedepsite în pedepsele ei perverse, şi şi-au început dizolvarea şi distrugerea.

Şi apoi, când sfera s-a întors în jurul ei însăşi iar micul Sabaoth cel Mărinimos, cel din mijloc, care este cunoscut în lume ca Zeus, a ieşit şi a venit în al Optulea Aeon al sferei, care este cunoscut ca Scorpion; iar când Bubaste, care este cunoscută ca Afrodita, a ieşit şi a venit în al Doilea Aeon al sferei, cunoscut ca Taur, vălurile care se află între aceia din dreapta şi aceia din stânga s-au dat la o parte, iar Zorokothora Melchisedec a privit din înalt, iar lumea şi munţii s-au tulburat, şi s-au alarmat Aeonii. Iar el a privit peste toate regiunile lui Hecate pentru a dizolva regiunile ei şi a le distruge, şi toate sufletele care erau în pedepsele lor au fost duse şi aruncate din nou în sferă, căci ele erau dizolvate în focul pedepselor lor”.

Despre Parhedron Tiphon.

El continuă, zicând: „Al patrulea Ordin este numit Parhedron Tiphon, care este un Arhonte puternic sub a cărui autoritate sunt treizeci şi doi de demoni. Şi aceştia sunt cei care intră în oameni şi îi îndeamnă la desfrâu, la

fornicaţie, la adulter şi la practica constantă a legăturii sexuale. Sufletele pe care le-a răpit acest Arhonte au petrecut o sută douăzeci şi opt de ani în regiunile lui, în timp ce demonii lui le chinuiau cu fumul lor dens şi focul lor malefic. Aşa şi-au început dizolvarea şi distrugerea.

Şi se întâmplă, când sfera s-a întors în jurul ei însăşi iar micul Sabaoth cel Mărinimos, cel din mijloc, care este cunoscut ca Zeus, a ieşit şi a venit în al Nouălea Aeon al sferei, care este cunoscut ca Dokotes (Săgetător); iar când Bubaste, cunoscută în lume ca Afrodita, a ieşit şi a venit în al Treilea Aeon al sferei, care este numit Didymo (Gemeni); că vălurile care se află între aceia din stânga şi aceia din dreapta s-au dat la o parte şi a apărut Zarazas, pe care Arhonţii îl cunosc cu numele de Maskelli; şi a privit peste lăcaşurile lui Parhedron Tiphon pentru a dizolva şi a distruge regiunile lui. Şi toate sufletele care erau în pedepsele lui au fost duse şi aruncate înapoi în sferă, pentru că fuseseră slăbite de fumul lui dens şi focul lui malefic".

Despre Iajthanabas.

El îşi continuă predica, spunându-le discipolilor săi: „Al cincilea Ordin, al cărui Arhonte este numit Iajthanabas, este un Arhonte puternic sub ale cărui ordine se află mulţi alţi demoni. Şi aceştia sunt cei care intră în oameni şi îi fac să piardă respectul faţă de persoane, tratându-l pe cel drept cu nedreptate şi favorizând cauza păcătoşilor, acceptând daruri pentru a perverti o judecată dreaptă, uitând de cel sărman şi nevoiaş. Acei demoni măresc uitarea din sufletele lor şi grija pentru lucrurile care nu aduc beneficiu, ca să nu se poată gândi la viaţa lor, pentru ca atunci când îşi vor lăsa corpul să fie răpiţi.

Sufletele pe care acest Arhonte le-a răpit au fost în pedepsele lui o sută cincizeci de ani şi opt luni, şi le-a distrus cu fumul lui întunecat şi focul malefic, în timp ce au fost nespus de chinuite de flăcările focului lui.

Iar când sfera s-a învârtit în jurul ei însăşi şi micul Sabaoth cel Mărinimos, care este cunoscut în lume ca Zeus, a ieşit şi a ajuns la al Unsprezecelea Aeon al sferei, cunoscut ca Ydrojoon (Vărsător), iar când Bubaste a ajuns la al Cincilea Aeon al sferei, cunoscut ca Pleon (Leu), vălurile care se află între aceia din stânga şi aceia din dreapta s-au dat la o parte, şi a apărut în înalt Supremul I.A.O., cel Mărinimos, cel din mijloc, asupra regiunilor lui Iajthanabas, pentru a dizolva şi a distruge regiunile lui. Şi toate sufletele care erau în pedepsele lui au fost duse şi înapoiate sferei, pentru că fuseseră vătămate în pedepse.

Acestea sunt, aşadar, operele cărărilor din mijloc în legătură cu ceea ce m-aţi întrebat".

□ CAPITOLUL 141 □

Discipolii îl imploră pe Iisus să aibă milă de păcătoşi.

Şi când discipolii auziră acestea se prosternară venerându-l pe Maestru, şi îi spuseră: „Ajută-ne, Doamne, şi ai milă de noi pentru ca să putem fi salvaţi de aceste pedepse crude menite păcătoşilor. Vai de ei, vai de fii

oamenilor!, pentru că umblă bâjbâind ca orbul în întuneric şi nu văd nimic. Ai milă de noi, oh, Doamne, pentru marele întuneric în care ne aflăm! Şi ai milă de toată umanitatea, pentru că ei pândesc aşteptând sufletele lor ca leii prada lor, pentru a le avea gata drept aliment pentru pedepsele Arhonţilor lor, din cauza uitării şi ignoranţei care există în oameni. Ai milă de noi, Domnul nostru, Salvatorul nostru, ai milă de noi şi salvează-ne de această mare adormire".

Iisus îşi încurajează discipolii.

Iisus le spuse discipolilor săi: „Aveţi încredere şi nu vă temeţi; fiţi binecuvântaţi, căci voi face din voi domni peste ei toţi şi-i voi pune sub porunca voastră. Amintiţi-vă că v-am spus înainte de a fi crucificat: «Vă voi da cheile împărăţiei Cerurilor». Acum, aşadar, vă repet: «Vi le voi da»".

Iisus şi discipolii săi urcă mai sus.

Când Iisus a spus aceasta, intonă un imn de mulţumire Marelui Nume. Regiunile cărărilor din mijloc se ascunseră, iar Iisus şi discipolii săi rămaseră într-o atmosferă de o lumină extraordinar de puternică.

Iisus suflă asupra ochilor lor.

Iisus le spuse discipolilor săi: „Apropiaţi-vă de mine". Şi ei se apropiară de el. El se întoarse spre cele patru puncte cardinale, pronunţă Marele Nume asupra capetelor lor, îi binecuvântă şi suflă asupra ochilor lor.

Şi Iisus le spuse din nou: „Priviţi şi vedeţi ce puteţi să vedeţi".

Ochii lor se deschiseră.

Iar ei ridicară privirea şi văzură o splendidă şi puternică lumină pe care nimeni în lume nu ar putea să o descrie.

Şi Iisus le spuse din nou: „Fixaţi-vă privirea în lumină şi vedeţi ce puteţi să vedeţi".

Iar ei spuseră: „Vedem foc, apă, vin şi sânge".

Iisus explică despre viziunea focului, apei, vinului şi sângelui.

Iisus, adică, Aberamentho, le spuse discipolilor săi: „Cu adevărat vă zic: nimic nu am adus pe lume când am venit, decât acest foc, această apă, acest vin şi acest sânge. Am adus apa şi focul din Regiunea Luminii Luminilor din Comoara Luminii; şi am adus vinul şi sângele din Regiunea lui Barbelo. Şi, apoi, Tatăl meu mi-a trimis Spiritul Sfânt sub forma unui porumbel.

Iar focul, apa şi vinul sunt pentru purificarea tuturor păcatelor lumii. Sângele, pe de altă parte, este un simbol pus în mine din cauza corpului uman, pe care l-am primit în Regiunea lui Barbelo, marea forţă a Dumnezeului Invizibil. Suflul, pe de altă parte, se îndreaptă spre toate sufletele şi le conduce până la Regiunea Luminii".

Explică acelaşi lucru cu proverbe anterioare.

„Din acest motiv v-am spus: «Am venit să vărs foc pe Pământ», adică, am venit să purific păcatele lumii întregi prin foc.

Şi din acest motiv i-am spus femeii samaritene: «Dacă ai cunoaşte

darul lui Dumnezeu şi cine este cel ce vă zice: „Daţi-mi să beau”, tu ai cere de la el, şi el v-ar da apa vie, care ar fi în tine un izvor inepuizabil pentru viaţa veşnică».

Şi din acest motiv am luat o cupă cu vin, am binecuvântat-o şi v-am dat-o, spunând: «Acesta este sângele alianţei, care se va vărsa pentru voi pentru iertarea păcatelor voastre».

Şi din acest motiv au înfipt lancea în coasta mea, ţâşnind apă şi sânge.

Şi acestea sunt misterele Luminii care iartă păcatele, adică, acestea sunt numirile şi numele Luminii”.

Iisus şi discipolii săi coboară pe Pământ.

Se întâmplă atunci că Iisus porunci: „Fie ca toate puterile din stânga să meargă în regiunile lor”. Iar Iisus şi discipolii săi rămaseră pe Muntele Galileei. Discipolii insistară, implorându-l: „Până acum nu ai făcut ca păcătoşii şi nelegiuirile pe care le-am comis să fie iertate, pentru ca să fim demni de împărăţia Tatălui tău”.

Iisus a promis să le dea misterul pentru iertarea păcatelor.

Iar Iisus le spuse: „Adevărat vă zic: nu numai că voi purifica păcatele voastre, ci vă voi face demni de împărăţia Tatălui meu. Şi vă voi da misterul iertării păcatelor, pentru ca acela pe care voi îl veţi ierta pe Pământ să fie iertat în Ceruri. Şi pentru ca acela pe care voi îl legaţi pe Pământ să fie legat în Ceruri. Şi vă voi da misterul împărăţiei Cerurilor, pentru ca să-l realizaţi prin voi înşivă cu toţi oamenii”.

□ CAPITOLUL 142 □

Ofranda mistică.

Şi Iisus le spuse: „Aduceţi-mi foc şi ramuri de vie”. Şi i-au adus. Puse ofranda şi puse două vase cu vin, unul la dreapta şi altul la stânga ofrandei. Le aranjă înaintea lor şi puse o cupă cu apă în faţa vasului cu vin de la dreapta şi puse o cupă cu vin în faţa vasului cu vin din stânga; şi puse pâini în funcţie de numărul de discipoli, în mijlocul cupelor, şi puse o cupă cu apă în spatele pâinilor.

Invocaţia.

Şi Iisus se puse în faţa ofrandei, aşezându-i pe discipoli în spatele lui, toţi îmbrăcaţi cu tunici de in, iar în mâinile lor cheia numelui Tatălui Comorii Luminii. În continuare a făcut invocaţia, spunând astfel:

„Ascultă-mă, oh, Tată, Părinte al tuturor părinţilor, Lumină nesfârşită: IAO, IUO, IAO, AOI, OIA, PSINOTHER, THEROPSIN, OPSITHER, NEPTHOMAOTH, NEPHI0MA0TH, MARAJAJTHA, MARMARAJAJTHA, IEANAMENAMAN, AMENEI (din Cer), ISRAI, AMEN, AMEN SASARSARTOU, AMEN, AMEN, KUKIAMIN, MIAI, AMEN, AMEN, IAI, IAI, TOUAP, AMEN, AMEN, AMEN, MAIN, MARI, MĂRIE, MAREI, AMEN, AMEN, AMEN.

Ascultă-mă, oh, Tată, Părinte al tuturor părinţilor, vă invoc pe voi purificatorii de păcate, pe voi purificatorii de nelegiuiri. Iertaţi păcatele

sufletelor acestor discipoli care m-au urmat, şi purificaţi nelegiuirile lor, şi faceţi-i vrednici de a fi consideraţi în împărăţia Tatălui meu, Tatăl Comorii Luminii, pentru că ei m-au urmat şi au păzit poruncile mele.

Aşadar, oh, Tată, Părinte al tuturor părinţilor, permite ca purificatorii de păcate să vină la noi, ale căror nume sunt acestea: SIFIREPSNIJIEY, DSENEI, BERIMOU, SOJABRIJER, EYTHARI, NA NAI, DIEISBALMERIJ, MEUNIPOS, JIRIE, ENTAIR, MUTHIUR, SMOUR, PEYJER, OUSJUS, MINIONOR, ISOJOBORTHA.

Ascultaţi-mă, vă invoc, iertaţi păcatele acestor suflete şi ştergeţi nelegiuirile lor. Permiteţi-le să fie vrednici de a fi consideraţi în împărăţia Tatălui meu, Tatăl Comorii Luminii.

Eu îţi cunosc puterile supreme şi le invoc: AYER, BEBRO, ATHONI, EOUREPH, EONE, SOUPHEN, KNITOUSOJREOF, MAYONBI, MNEUOR, SOUONI, JOJETEOF, JOJE, ETEOPH, MEMOJ, ANEMPH.

Iertaţi păcatele acestor suflete, ştergeţi nelegiuirile pe care le-au comis conştient sau inconştient, cele pe care le-au comis în fornicaţie şi în adulter până azi. Iertaţi-le şi faceţi-i vrednici de a fi consideraţi în împărăţia Tatălui meu, pentru a fi vrednici de a primi această ofrandă. Oh, Tată Sfânt!

Oh, Tatăl meu, dacă m-ai ascultat şi ai iertat păcatele acestor suflete, şi ai şters nelegiuirile lor, şi i-ai făcut vrednici de a fi consideraţi în împărăţia ta, daţi-mi un semn în această ofrandă".

Şi semnul pe care Iisus l-a implorat s-a realizat.

Ritualul s-a consumat.

Iisus le-a spus discipolilor săi: „Bucuraţi-vă şi vă veseliţi căci păcatele voastre au fost iertate şi nelegiuirile voastre şterse, şi aţi fost consideraţi în împărăţia Tatălui meu".

Şi când a spus acestea, discipolii se bucurară cu bucurie mare.

Instrucţiuni cum să se folosească ulterior ritul.

Iisus le-a spus: „Aceasta este forma şi cărarea, şi acesta este misterul pe care voi îl veţi folosi cu oamenii care vor avea credinţă în voi şi în care nu există înşelăciunea şi ascultă cuvintele voastre. Şi păcatele lor şi nelegiuirile lor vor fi şterse până în ziua în care realizaţi acest mister pentru ei. Ascundeţi acest mister şi nu îl daţi tuturor oamenilor, ci doar aceluia care practică toate lucrurile pe care vi le-am predat în poruncile mele.

Acesta este, aşadar, misterul Botezului acelora ale căror păcate sunt iertate şi ale căror nelegiuiri sunt şterse. Acesta este Botezul primei ofrande, care arată cărarea către Regiunea Adevărului şi către Regiunea Luminii".

□ CAPITOLUL 143 □

Despre alte trei ritualuri mistice.

După aceea, discipolii lui îi spuseră: „Rabi, dezvăluie-ne misterul Luminii Tatălui tău, căci te-am auzit zicând, există un Botez de foc şi există un Botez al Spiritului Sfânt al Luminii, şi există o Ungere Spirituală. Acestea

sunt cele care călăuzesc sufletele spre Comoara Luminii. Spune-ne, deci, misterul lor, pentru ca să putem moşteni împărăţia Tatălui tău”.

Despre Misterele Majore şi numele suprem.

Şi Iisus le spuse: „Nu există mistere care să fie superioare acestor mistere despre care întrebaţi; întrucât acestea vă vor conduce sufletele spre Lumina Luminilor, spre regiunile Adevărului şi ale Bunătăţii, spre regiunea sfântă a tuturor sfinţeniilor, spre regiunea în care nu există femininul nici masculinul, nici formele, ci doar lumina perpetuă şi indescriptibilă.

Cu excepţia misterului celor Şapte Voci şi celor patruzeci şi nouă de Puteri ale lor cu cifrele lor, nu există nimic mai inefabil decât aceste mistere despre care întrebaţi. Şi nu există nume care să fie mai remarcabil în care să fie conţinute toate numele, şi toate Luminile, şi toate Forţele”.

Despre eficacitatea acelui nume.

„Cel ce va cunoaşte acest nume, când va fi ieşit din trupul de materie, nu-l va putea reţine nici un fum, nici întuneric, nici autoritate, nici Arhonte al sferei destinului, nici înger, nici Putere. Dar dacă iese din lume şi rosteşte acel nume către foc, acesta se stinge şi tenebrele se retrag.

Şi dacă acesta este rostit către demoni şi către Primitorii tenebrelor exterioare, către Arhonţii lor, Autorităţile lor şi Puterile lor, cu toţii vor cădea şi flacăra lor se va consuma. Atunci, vor exclama: «Sfânt, Sfânt, tu eşti cel mai sfânt dintre toţi Sfinţii».

Şi dacă se pronunţă acel nume în acele regiuni către Primitorii pedepselor rele, şi către Autorităţile lor, şi toate Puterile lor, precum şi pe Barbelo, şi Divinitatea Invizibilă, şi pe Zeii celor Trei Triple Puteri, de îndată vor cădea cu toţii, vor fi nimiciţi şi distruşi, şi vor exclama, zicând: «Oh, Lumină a tuturor Luminilor, care eşti în infinitele lumini, ia aminte la noi şi purifică-ne».

Şi când Iisus termină de rostit aceste cuvinte, toţi discipolii lui exclamară plângând cu glas tare, ***zicând...***[4]

• CARTEA A ŞASEA •

□ CAPITOLUL 144 □

Despre pedeapsa blasfematorului.

„(Şi i-a condus înaintea râurilor şi mărilor de foc) şi s-a răzbunat acolo înăuntru pentru alte şase luni şi opt zile. După o vreme se îndreptară pe drumul din mijloc, şi fiecare dintre Arhonţii sau Guvernatorii drumului din mijloc l-a pedepsit cu pedepsele lor pentru alte şase luni şi opt zile. Apoi se îndreptară spre Fecioara de Lumină, care judecă binele şi răul, pentru ca ea să-l judece. Iar când sfera se întoarse în jurul ei însăşi, îl încredinţă Primitorilor ei, pentru ca ei să-l poată arunca în Aeonii sferei. Iar Liturgii sferei

[4] Lipsesc pagini din manuscrisul copt.

îl ghidară înaintea apei care este sub sferă, şi aceasta se preschimbă în foc clocotitor care îl devoră până când se purifică cu totul.

Şi atunci apăru Yaluham, Primitorul lui Sabaoth, Adamas, care le dă sufletelor cupa uitării, şi aduse o cupă plină cu apa uitării şi i-o dădu sufletului să o bea, pentru ca să uite toate regiunile şi toate regiunile în care fusese. Şi îl vărsară într-un corp care-şi va petrece viaţa în mod continuu tulburat la inimă.

Aceasta este pedeapsa blasfematorului".

Maria continuă, zicând: „Doamne, omul care calomniază stăruitor, dacă iese din corp, unde merge, sau care este pedeapsa lui?"

Despre pedeapsa celui care calomniază.

Iisus spuse: „Cel ce calomniază stăruitor, dacă timpul său în sferă s-a sfârşit, pentru ca să iasă din corp, Abiout şi Jarmon, Primitorii lui Ariel, vin, îi conduc sufletul afară din corp şi petrec trei zile în jurul lui, şi îl instruiesc în legătură cu creaturile lumii.

Mai încolo îl duc în Amenti, înaintea lui Ariel, şi îl pedepsesc cu pedepsele lui timp de unsprezece luni şi douăzeci şi una de zile.

Mai apoi îl conduc în Haos, înaintea lui Yaldabaoth şi a celor patruzeci şi nouă de demoni ai lui, şi fiecare dintre ei îl asaltează timp de alte unsprezece luni şi douăzeci şi una de zile, biciuindu-l cu bice arzătoare.

După un timp îl conduc spre râurile şi mările clocotitoare de foc pentru a se răzbuna pe el acolo înăuntru pentru alte unsprezece luni şi douăzeci şi una de zile.

Mai apoi îl duc pe drumul din mijloc, şi fiecare dintre Arhonţii acestui drum îl pedepsesc cu pedepsele lor alte unsprezece luni şi douăzeci şi una de zile.

După un timp îl conduc la Fecioara de Lumină, care îi judecă pe drepţi şi pe păcătoşi, pentru ca ea să îl judece. Iar când sfera se întoarce în jurul ei însăşi, îl încredinţează Primitorilor ei, pentru ca aceştia să-l verse în Aeonii sferei. Iar Liturgii sferei îl conduc la apa care este sub sferă; iar aceasta se preschimbă în foc clocotitor care îl devorează până când se purifică cu totul.

Şi Yaluham, Primitorul lui Sabaoth, Adamas, aduce cupa uitării şi i-o dă acelui suflet; acesta o bea şi uită de toate regiunile, şi toate lucrurile, şi toate regiunile în care a fost. Şi îl încredinţează unui corp care îşi va petrece termenul fiind chinuit.

Aceasta este pedeapsa celui care calomniază".

Maria spuse: „Vai de păcătoşi".

□ CAPITOLUL 145 □

Salomeea răspunse şi zise: „Doamne, Iisuse, care este pedeapsa unui ucigaş care nu a păcătuit decât cu omorul, când iese din corp?"

Despre pedeapsa ucigaşului.

Iisus i-a răspuns: „Un ucigaş care nu a comis decât păcatul omorului, dacă termenul său în sferă s-a terminat pentru ca să iasă din corp, Primitorii lui Yaldabaoth vin să ia sufletul lui afară din corp şi îl leagă de picioare de un mare demon cu chip de cal, şi petrece trei zile cu el în jurul lumii.

Mai încolo îl conduc spre regiunile frigului şi zăpezii, şi se răzbună pe el acolo timp de trei ani şi şase luni.

După un timp îl conduc jos spre Haos, înaintea lui Yaldabaoth şi a celor patruzeci şi nouă de demoni ai lui, şi fiecare dintre ei îl biciuieşte pentru alţi trei ani şi şase luni.

După o vreme îl conduc jos spre Haos înaintea Persephonei, şi se răzbună pe el cu pedepsele ei pentru alţi trei ani şi şase luni.

Mai apoi îi duc pe drumul din mijloc, şi fiecare dintre Arhonţii acestui drum se răzbună pe el cu pedepsele regiunilor lor pentru alţi trei ani şi şase luni.

Mai încolo îl conduc înaintea Fecioarei de Lumină care îi judecă pe drepţi şi pe păcătoşi, pentru ca ea să îl judece. Iar când sfera se învârte pe ea însăşi, ea porunceşte să fie vărsat în tenebrele exterioare până când ajunge momentul în care tenebrele din mijloc sunt ridicate, astfel va fi distrus şi dizolvat acest suflet.

Aceasta este pedeapsa celui care este ucigaş".

□ CAPITOLUL 146 □

Petru protestează împotriva femeilor.

Petru a spus: „Doamne, permite ca femeile să înceteze să mai întrebe, pentru ca să putem şi noi întreba". Şi Iisus i-a spus Mariei şi celorlalte femei: „Daţi ocazie fraţilor voştri, pentru ca să întrebe şi ei".

Petru răspunse, zicând: „Doamne, un hoţ şi un şarlatan al cărui păcat este acesta în mod persistent, când se manifestă afară din corp, care este pedeapsa lui?"

Despre pedeapsa hoţului.

Iisus spuse: „Dacă termenul său în sferă s-a terminat, Primitorii lui Adonis vin să-l găsească şi îi ghidează sufletul afară din corp, şi petrec trei zile înconjurându-l şi instruindu-l în tot ceea ce se relaţionează cu vieţuitoarele din lume.

Mai încolo îl conduc jos spre Amenti, înaintea lui Ariel, şi se răzbună pe el cu pedepsele lor timp de trei luni, opt zile şi două ore.

După un timp îl conduc în Haos, înaintea lui Yaldabaoth şi a celor patruzeci şi nouă de demoni ai lui, şi fiecare dintre ei se răzbună pe el timp de alte trei luni, opt zile şi două ore.

Mai apoi îl conduc pe drumul din mijloc, şi fiecare dintre Arhonţii acestui drum se răzbună pe el cu fumul lui întunecat şi focul malefic timp de alte trei luni, opt zile şi două ore.

După un timp îl conduc înaintea Fecioarei de Lumină care îi judecă pe cei drepţi şi pe păcătoşi, pentru ca ea să îl judece. Iar când sfera se învârte pe ea însăşi, ea îl încredinţează Primitorilor ei, pentru ca să îl verse în Aeonii sferei. Iar aceştia îl conduc la apa care se află sub sferă, şi aceasta se preschimbă în foc clocotitor care îl devorează până îl purifică în întregime.

Mai apoi vine Yaluham, Primitorul lui Sabaoth, Adamas, care aduce cupa uitării şi i-o dă acelui suflet; acesta o bea şi uită toate lucrurile şi toate regiunile în care a fost. Şi îl varsă într-un corp infirm, şchiop sau orb.

Aceasta este pedeapsa hoţului".

Despre pedeapsa vanitosului.

Andrei răspunse şi zise: „Ce se întâmplă cu omul vanitos şi încrezut când iese din corp?"

Iisus spuse: „Dacă timpul lui în sferă s-a terminat, Primitorii lui Ariel vin după el şi îi conduc sufletul [afară din corp], şi petrec trei zile călătorind prin lume [cu el] şi îl instruiesc despre vieţuitoarele lumii.

După un timp îl conduc jos spre Amenti, înaintea lui Ariel, şi acesta se răzbună pe el cu pedepsele lui timp de douăzeci de luni.

Mai apoi îl conduc în Haos înaintea lui Yaldabaoth şi a celor patruzeci şi nouă de demoni ai săi; iar el şi demonii lui, unul câte unul, se răzbună pe el timp de alte douăzeci de luni.

După o vreme îl conduc pe drumul din mijloc, şi fiecare dintre Guvernatorii acestui drum se răzbună pe el timp de alte douăzeci de luni.

Şi mai apoi îl conduc spre Fecioara de Lumină, pentru ca să îl judece. Iar când sfera se întoarce pe ea însăşi, ea îl încredinţează Primitorilor, pentru ca să îl verse în Aeonii sferei. Iar Liturgii sferei îl conduc la apa care este sub sferă, şi aceasta se preschimbă în foc clocotitor care îl devorează până îl purifică.

Şi Yaluham, Primitorul lui Sabaoth, Adamas, vine şi aduce cupa cu apa uitării şi i-o dă acelui suflet; şi acesta o bea şi uită toate lucrurile şi toate regiunile în care a fost. Şi îl varsă într-un corp diform şi infirm, pentru ca toţi să-l dispreţuiască stăruitor.

Aceasta este pedeapsa omului vanitos şi încrezut".

Despre pedeapsa blasfematorului.

Şi Toma zise: „Care este pedeapsa unui blasfemator persistent?"

Iar Iisus îi răspunse: „Dacă timpul lui s-a terminat în sferă, Primitorii lui Yaldabaoth vin după el şi îl leagă de limbă de un mare demon cu chip de cal, şi petrec trei zile călătorind cu el în jurul lumii şi se răzbună pe el.

Mai apoi îl conduc la regiunea frigului şi a zăpezii, şi îl pedepsesc acolo pentru unsprezece ani.

După un timp îl conduc jos în Haos, înaintea lui Yaldabaoth şi a celor patruzeci şi nouă de demoni ai lui, şi fiecare dintre ei îl pedepsesc timp de alţi unsprezece ani.

Mai apoi îl conduc în tenebrele exterioare până în ziua în care Marele Guvernator cu chip de dragon care înconjoară tenebrele îl judecă. Şi acel suflet îngheaţă, se distruge şi se dizolvă.

Aceasta este sentinţa blasfematorului".

□ CAPITOLUL 147 □

Şi Bartolomeu zise: „Care este pedeapsa homosexualului?"

Despre pedeapsa homosexualului.

Şi Iisus îi răspunse: „Judecata homosexualului şi a omului cu care homosexualul are relaţii sexuale este aceeaşi cu a blasfematorului.

Căci atunci când timpul este încheiat în sferă, Primitorii lui Yaldabaoth vin după sufletul lui cu cei patruzeci şi nouă de demoni ai lui, şi îl pedepsesc timp de unsprezece ani.

Mai apoi îl duc la râurile de foc şi mările clocotitoare de catran care sunt pline de demoni cu chip de porc. Ei îi devorează şi îi pedepsesc în râurile de foc timp de alţi unsprezece ani.

Mai apoi îi duc în tenebrele exterioare, până în ziua judecăţii finale, când marele întuneric va fi judecat; şi atunci ei vor fi dizolvaţi şi distruşi".

Despre pedeapsa unui act obscen de vrăjitorie.

Şi Toma spuse: am auzit că există pe Pământ unii oameni care iau sămânţa bărbatului cu menstruaţia femeii şi fac o băutură pe care o beau, zicând: «Avem credinţă în Esau şi Iacob». Este asta corect sau nu?"

Iisus se supără în acel moment, şi îi spuse lui Toma: „Adevărat vă zic: acest păcat este mai atroce decât toate păcatele şi nelegiuirile lumii. Acei oameni vor fi duşi imediat spre tenebrele exterioare şi nu vor fi înapoiaţi din nou în sferă, ci vor pieri şi vor fi distruşi în tenebrele exterioare, în regiunea în care nu există nici milă nici lumină, ci doar plânsul şi scrâşnetul dinţilor. Şi toate sufletele care vor fi duse în tenebrele exterioare nu vor fi vărsate din nou înapoi, ci vor fi distruse şi dizolvate".

Despre omul drept care nu a fost iniţiat.

Ioan răspunse şi zise: „Ce i se întâmplă unui om care niciodată nu a păcătuit şi a făcut binele constant dar nu a găsit misterele pentru a fi admis de Guvernatori când iese din corp?"

Şi Iisus îi spuse: „Dacă timpul acelui om s-a încheiat în sferă, Primitorii lui Bainchoooch, care este unul dintre Zeii Triplelor Puteri, vine după sufletul lui şi îl conduce cu veselie şi bucurie, şi petrece trei zile în jurul lui şi îl instruieşte cu fericire şi bucurie în ce priveşte făpturile lumii.

După un timp îl conduc jos în Amenti, şi îl instruiesc despre instrumentele de pedeapsă din Amenti, şi nu îl pedepsesc cu acestea, ci îl instruiesc despre tot ceea ce ţine de ele, iar fumul flăcării pedepselor îl atinge foarte puţin.

Mai apoi îl duc pe drumul din mijloc, şi îl instruiesc despre pedepsele

acestui drum, iar fumul flăcării îl atinge foarte puţin.

După un timp îl conduc spre Fecioara de Lumină şi ea îl judecă şi îl depune cu micul Sabaoth cel Demn, cel din mijloc, până când sfera se întoarce pe ea însăşi şi Zeus şi Afrodita ajung în faţa Fecioarei de Lumină, în timp ce Cronos şi Ares ajung în spatele ei.

În acel moment ea ia acel suflet drept şi îl dă Primitorilor ei, pentru ca să-l poată vărsa în Aeonii sferei. Şi Liturgii sferei îl duc înaintea apei care se află sub sferă, şi un foc clocotitor se ridică şi-l devorează până ce-l purifică în întregime.

Mai apoi vine Yaluham, Primitorul lui Sabaoth, Adamas, care dă cupa uitării sufletelor şi aduce apa uitării, şi o dă acelui suflet; şi acesta o bea şi uită toate lucrurile şi toate regiunile în care a fost".

Despre cupa înţelepciunii.

„După o vreme vine Primitorul micului Sabaoth cel Demn, cel din mijloc. El aduce cu sine o cupă plină de idei, înţelepciune şi trezie, şi o dă acelui suflet. Iar ei îl varsă într-un corp care să nu poată dormi şi nici uita datorită cupei de trezie care i s-a dat; totuşi, inima lui va fi neliniştită neîncetat căutând misterele Luminii până când le va găsi prin Fecioara de Lumină şi va moşteni Lumina pentru totdeauna".

□ CAPITOLUL 148 □

Şi Maria spuse: „Un om care a comis toate păcatele şi toate nelegiuirile, şi nu a găsit misterele Luminii, îşi va primi pedepsele odată pentru toate?"

Un păcătos suferă pentru fiecare păcat separat.

Şi Iisus îi răspunse: „Da, le va primi; dacă a comis trei păcate, va primi pedepse pentru trei păcate".

Chiar şi cel mai mare dintre păcătoşi, dacă se căieşte, va obţine împărăţia.

Şi Ioan a spus: „Este posibil să fie salvat un om care a comis toate păcatele şi nelegiuirile dar care la sfârşit a găsit misterele Luminii?"

Şi Iisus îi răspunse: „Omul care a comis toate păcatele şi nelegiuirile şi găseşte misterele Luminii şi le practică, le împlineşte şi nu mai păcătuieşte, va moşteni Comoara Luminii".

Despre vremea prielnică pentru naşterea acelora care găsesc misterele.

Şi Iisus le spuse discipolilor săi: „Când sfera se întoarce pe ea însăşi şi Cronos şi Ares apar în spatele Fecioarei de Lumină, şi Zeus şi Afrodita apar în faţa ei, fiind în proprii lor Aeoni, atunci vălurile Fecioarei se vor da la o parte singure şi se va bucura în acel moment când va vedea aceste două stele de lumină înaintea ei. Şi toate sufletele pe care ea le-a vărsat în acel ceas în cadrul Aeonilor sferei pentru ca să poată veni în lume, vor fi drepte şi demne, şi vor găsi în acel moment misterele Luminii; ea le va trimite din nou pentru

ca să poată găsi misterele Luminii.

Dacă, pe de altă parte, Ares şi Cronos apar înaintea Fecioarei, iar Zeus şi Afrodita în spatele ei, pentru ca să nu îi vadă, toate sufletele pe care le va vărsa atunci în acel moment spre interiorul creaturilor sferei vor fi perverse şi mânioase, şi nu vor găsi misterele Luminii".

Discipolii îl imploră pe Iisus să se îndure de ei.

Atunci, când Iisus le-a spus aceasta discipolilor lui în mijlocul lui Amenti, discipolii exclamară şi se prosternară, zicând: „Vai de păcătoşi, peste care nepăsarea şi uitarea Guvernatorilor se odihnesc până când ies din corp şi sunt conduşi la aceste pedepse. Ai milă de noi, ai milă de noi, Fiul lui Dumnezeu, şi îndură-te de noi, ca să fim feriţi de aceste pedepse şi aceste judecăţi pregătite păcătoşilor, pentru că şi noi am păcătuit, Domnul nostru şi Lumina noastră".

POST SCRIPTUM:

UN ULTIM POST SCRIPTUM

Propovăduirea Apostolilor.

(...) Omul drept. Apostolii au plecat din trei în trei în cele patru puncte cereşti, şi propovăduită bunătatea împărăţiei în toată lumea, iar Cristos cu ei, servindu-le drept călăuză prin cuvintele de confirmare, şi prin semnele, şi miracolele care îi urmară. Şi aşa a fost cunoscută împărăţia lui Dumnezeu pe tot Pământul şi prin toată lumea lui Israel, ca mărturie pentru toate neamurile care sunt de la răsăritul soarelui până la apusul ***lui...***[5]

AUM

[5] Acest ultim post scriptum nu figurează tradus din coptă în latină. Apare pe o pagină alăturată la finalul Codicelui manuscris, şi ultimele sale rânduri sunt şterse.

NOTE ALE EDITORULUI

1. AGEAC, în strădania sa de a păstra puritatea mesajului V.M. Samael Aun Weor, a făcut toate eforturile posibile pentru a obține diverse ediții vechi ale *Pistis Sophiei* care să fie libere de orice posibilă adulterare sau mutilare rău intenționată, pe care să poată baza prezenta carte. Facem cunoscut, în acest sens, că textul pe care amabilul nostru cititor îl are acum în mâinile sale a fost revizuit și comparat cu următoarele opere:
   1. *Pistis Sophia dezvăluită*. Prima Ediție. Octombrie 1983. Mexico D.F.
   2. *Pistis Sophia dezvăluită*. Prima Ediție. 1983. Salvador.
   3. *Pistis Sophia*. Editura Berbera. Decembrie 2002. Mexico D.F.
   4. *Pistis Sophia*. Editura Trei, Paisprezece, Șaptesprezece. 1982. Madrid.
   5. *Pistis Sophia*. J.M. Watkins. 1921. Londra. (Versiune în engleză).

2. *Pistis Sophia* citează în nenumărate ocazii Psalmii din Vechiul Testament. Toate Bibliile conțin 150 de Psalmi, dar modul de a-i numerota este diferit după cum au fost traduse din Biblia ebraică, sau din Bibliile greacă și latină. Numerotarea Psalmilor din *Pistis Sophia*, care coincide cu cea din Bibliile greacă și latină, se desfășoară, într-un mare număr de ocazii, cu un număr mai mic referitor la numerotarea Psalmilor din Biblia ebraică.

3. Să se observe că *Pistis Sophia* este împărțită în patru mari părți, care conțin un total de șase cărți, așa cum se poate vedea la cuprins. În majoritatea versiunilor Pistis Sophiei nu se menționează aceste alte subdiviziuni (cele șase cărți), dar întrucât în operele dezvăluite ale Venerabilului Maestru figurează aceste șase cărți, de asemenea le-am introdus în prezenta operă.

□ GLOSAR □

ABERAMENTHO

Numele intim şi secret al Fiinţei Reale a Salvatorului Lumii: Marele Kabir Iisus. Cu acest nume este cunoscut intern.

ADAMAS

Marele Domn ai Legii, Principele teribil al *Legii divine,* puternicul Ierarh al Destinului. Marele Kabir Iisus, în Pistis Sophia, îl numeşte în mod alegoric sau simbolic marele Tiran, pentru că el şi toţi Domnii Legii împiedică progresul devotului care aspiră la avansul esoteric dacă înainte nu plăteşte anumite datorii. Trebuie să se înţeleagă că Supremul Ierarh şi toţi Domnii Divinei Mari Legi sunt nespus de drepţi, şi că împotrivirea lor la trecerea Iniţiatului este din cauza obligaţiei, ca gardieni ai justiţiei, ca nimeni să nu scape din Univers dacă înainte nu şi-a anulat toate datoriile. Adamas este, în realitate, acel mare şi înţelept Maestru pe care *Gnoza* îl cunoaşte cu numele de Anubis.

AEONUL TREISPREZECE

Al Treisprezecelea Aeon, dincolo de cele Douăsprezece Porţi, este Ain, este Sat, Nemanifestatul. A bate la Poarta Treisprezece echivalează cu a ne întoarce în sânul Eternului Tată Cosmic Comun, al cărui nume ebraic este Aelohim.

ARHONŢII

Vezi „Guvernatori”.

BARBELO, LĂCAŞUL LUI

Oceanul luminii increate, lăcaşul Marii Lumini, Ain al Kabalei ebraice. Spune V.M. Samael că atunci când Cristosul intim iese din lăcaşul lui Barbelo vine să predice Adevărul, căci Domnul iese din acel ocean pentru a se instala apoi în Sephirotul Hokmah.

CINCI ARBORI, CEI

Cinci expresii ale Marii Legi care guvernează Cosmosul şi sunt superiori celor Trei Amin în Moştenirile Luminii. Din cei Cinci Arbori ai Marii Legi emană Ierarhiile divine care există în macrocosmos şi în microcosmos: Jeú a emanat din lumina pură a Primului Arbore ai Marii Legi; Gardianul Vălului, din al Doilea Arbore; cei doi Ghizi, din lumina pură a celui de-al Treilea şi al Patrulea Arbore al Marii Comori; şi Melchisedec, Regentul planetei Pământ, care sălăşluieşte în Regiunea Agartha, a emanat din al Cincilea Arbore al Marii Legi. Din toate acestea derivă miracolele, vrăjile, jinaşii, puterile cele mai oculte, Legea, Karma, Ordinele Domnilor Legii...

CINCI AUXILIARI, CEI

Cei Cinci Ghizi, cele Cinci Genii: Gabriel, Raphael, Uriel, Michael şi Samael. Aşa cum există Cinci Auxiliari în Sistemul Solar, tot aşa în interiorul microcosmosului-om există Cinci Auxiliari, cinci părţi autonome şi

independente ale Fiinţei. Cei Cinci Auxiliari intimi îl ghidează pe Iniţiat sub conducerea supremă a Tatălui.

CINCI GHIZI, CEI

Vezi „Cinci Auxiliari”.

CINCI ÎNTIPĂRIRI ALE MARII LUMINI, CELE

Cinci voinţe ale Primei Porunci. Cele Cinci în tipăriri ale Marii Lumini sunt reprezentate în Pentagrama Esoterică. Cele Cinci întipăriţi sunt relaţionate cu Prima Poruncă şi sunt aduse în Cosmos când răsare Ziua oricărei Creaţii.

COMOARA LUMINII

Lâna de Aur a anticilor, păzită întotdeauna de Dragonul care scuipă foc şi sulf. Comoara Luminii, cu toate gemele sale preţioase şi bogăţiile incalculabile, este propriul nostru Logos îmbrăcat cu To Soma Heliakon, Cristificat şi înviat.

DECANII

Ierarhii sau sarcini de o anumită demnitate (referitor la numărul zece), în Egipt se numeau astfel treizeci şi şase de divinităţi secundare.

DOI MARI GHIZI, CEI

Părţi transcendentale ale propriei noastre Fiinţe, autoindependente şi autoconştiente, care emană din lumina purificată a celui de-al Treilea şi al Patrulea Arbore al Marii Comori. Vezi „Cinci Arbori”.

DOILEA SPAŢIU, AL

Regiune în care se află Divina Mamă Kundalini, Stella Maris. În al Doilea Spaţiu se află Natura. În al Doilea Spaţiu al Primului Mister, prin legea afinităţilor, se situează artiştii ermetici, lucrătorii Marii Opere, aceia care niciodată nu se îndepărtează de Mama intimă, particulară.

DOISPREZECE AEONI, CEI

Cei Zece Sephiroţi, sau Zece Emanaţii, plus Ain Soph Aur şi Ain Soph. Cei Doisprezece Aeoni sau Douăsprezece Regiuni Cosmice se pătrund şi se întrepătrund reciproc fără a se confunda. Se relaţionează cei Doisprezece Aeoni cu cele Douăsprezece Ore ale lui Apollonius. Cele Douăsprezece Munci ale lui Hercule şi cele Douăsprezece Ordine Zodiacale.

DOISPREZECE SALVATORI, CEI

Douăsprezece aspecte ale propriei noastre Fiinţe relaţionate cu Mântuitorii celor Douăsprezece Constelaţii Zodiacale. Cei Doisprezece Salvatori ai Comorii Luminii păstrează de asemenea o strânsă legătură cu cei Şapte Radicali ai Focului şi cu cei Cinci Arbori ai Legii. Cei Doisprezece Salvatori Zodiacali, sau Doisprezece Avatara, sau Doisprezece Cristificaţi, la fel ca în microcosmosul-om, se află şi în Macrocosmos, şi îndeplinesc misiunea de a veni pe lume pentru a ajuta această umanitate. Se relaţionează cu cele douăsprezece semne zodiacale şi cu cele douăsprezece planete ale Sistemului Solar care se rotesc în jurul Soarelui.

DOUĂZECI ŞI PATRU DE INVIZIBILI, CEI

În Zodiacul macrocosmic reprezintă cele Douăzeci şi Patru de Genii Zodiacale, două în fiecare din marile constelaţii zodiacale. În Zodiacul-om cei Douăzeci şi Patru de Invizibili sunt cei Douăzeci şi Patru de Bătrâni despre care Apocalipsa Sfântului Ioan spune că „îşi aruncă cununile la picioarele Mielului”, douăzeci şi patru de părţi independente şi autoconştiente ale Fiinţei noastre Reale care sunt prezente în Aurora oricărei creaţii cosmice.

DOUĂZECI ŞI PATRULEA MISTER, AL

Vezi „Misterul Douăzeci şi Patru”.

FECIOARA LUMINII

Nemanifestata Mamă Cosmică, căreia nici un muritor nu i-a ridicat vălul. Fecioara Luminii se dedublează în Divina noastră Mamă Kundalini, de aici, după cum spune Maestrul Samael, „Mama Divină Kundalini a primit asemănare cu Fecioara Luminii, conform Luminii”.

GARDIANUL VĂLULUI MARII LUMINI

Una dintre părţile propriei noastre Fiinţe, autoindependentă şi autoconştientă, care emană din lumina pură a celui de-al Doilea Arbore al Marii Legi. Vezi „Cinci Arbori”.

GUVERNATORII (CELOR DOISPREZECE AEONI, AI DESTINULUI ŞI AI SFEREI)

În Macrocosmos, Guvernatorii, Regenţii sau Arhonţii reprezintă diferitele Inteligenţe divine care veghează pentru împlinirea Marii Legi. Ne spune V.M. Samael că Domnii Legii vor continua să fie Guvernatori atâta timp cât persoana lor umană respectă Legea, adică, de exemplu, un Maestru al Karmei nu va fi considerat în categoria Guvernatorilor dacă Bodhisattva-ul său uman cade şi încalcă Legea prin actele sale. În microcosmosul-om, Guvernatorii, Regenţii sau Arhonţii sunt părţi autoindependente ale propriei noastre Fiinţe care suferă şi năzuiesc atunci când Sophia se ridică spre Aeonul Treisprezece, partea cea mai elevată a Fiinţei.

INVIZIBIL, MARELE

Eternul Tată Cosmic Comun, infinitatea care susţine totul, Atotmilostivul, Omniprezentul, Theomegalogosul, Domnul Marelui Cuvânt, Marele Tunet care porunceşte manifestarea unei noi Zile Cosmice. Marele Invizibil este Strămoşul a tot ceea ce a fost, este şi va fi, Nemanifestatul, din care emană cele Trei Puteri Triple (Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt).

INVIZIBILII

Termen care defineşte calitatea ocultă, necunoscută sau secretă a Divinităţii. Ne vorbeşte Pistis Sophia, de exemplu, de Marele Invizibil, despre cei Douăzeci şi Patru de Invizibili, sau în general de Invizibili. Vezi aceşti termeni în acest glosar.

JEÚ

Îngerul Aeonului Treisprezece, Prinţul Chipurilor, una dintre părţile cele mai elevate ale propriei noastre Fiinţe care străluceşte dând suprema

Iluminare Adepţilor. Jeú se află în cele mai necunoscute realităţi ale propriei noastre Fiinţe. Jeú dezvoltă în fiecare dintre noi simţul autoobservării psihologice şi are putere pentru a-i urmări şi a-i arunca pe demonii roşii ai lui Seth în Haos. Jeú este de asemenea o mantră profund sacră ce se reiaţionează cu lumina şi clarviziunea.

LITURGI

Fiinţe însărcinate cu un serviciu spiritual; într-un fel servitori de oficiu sau „funcţionari”. Să se înţeleagă, aşadar, că liturgii Decanilor sunt servitorii Decanilor, liturgii Guvernatorilor sunt servitorii Guvernatorilor, liturgii Arhonţilor sunt servitorii Arhonţilor iar liturgii sferei sunt servitorii sferei.

MISTERUL DOUĂZECI ŞI PATRU

Războiul de Ţesut al lui Dumnezeu pe care se ţese şi se desface propriul destin al aspirantului la Drum. Este Marea Operă pe care o ţese Tatăl-Mama al nostru interior. De aceea spune Maestrul Samael că Misterul Douăzeci şi Patru funcţionează doar cu Misterul Şase, care este iubirea. Pe acel Război de Ţesut se ţese de asemenea Natura întreagă, de aceea se afirmă că Primul Mister se află conţinut în al Douăzeci şi Patrulea; Bătrânul Zilelor se află întotdeauna ascuns în propriul său război de ţesut, în propria sa creaţie.

NOUĂ GARDIENI AI COMORII LUMINII, CEI

Nouă părţi autoindependente şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe care sunt relaţionate cu Mercurul înţelepţilor şi cu ştiinţa transmutaţiei a lui Yesod-Mercur. Ne spune Maestrul Samael că întrucât zeii sunt fii ai Mercurului înţelepţilor, cei Nouă Gardieni sunt superiori celor Doisprezece Salvatori în Moştenirile Luminii.

OBSTINATUL

Egoul animalic, care cu înverşunare caută să ne conducă la greşeală şi eroare. Obstinatul, întotdeauna nelegiuit şi pervers, este Tripla Putere inferioară, minte, dorinţă şi sex, utilizată de agregatele psihice pe care le purtăm în interiorul nostru.

PISTIS SOPHIA

Sufletul Uman înăuntrul fiecăruia dintre noi, care a coborât din Aeonul Treisprezece în lumea manifestării şi într-o zi va trebui să se întoarcă la acel Aeon Treisprezece. Din punct de vedere etimologic, Pistis Sophia înseamnă Putere-Înţelepciune. Pistis semnifică „putere"; Sophia înseamnă „înţelepciune”. Este bine să ştim că tema centrală a operei cu acelaşi titlu, „Pistis Sophia”, este povestirea nenorocirii sufletului (Pistis Sophia) de a fi căzut în materie şi, de asemenea, maniera de a abandona acea condiţie mizerabilă şi a restabili principiile sale divine.

PLEROMA

Stare de plenitudine divină dobândită prin culminarea perfecţiunii spirituale în Iniţiat. Odată obţinută această stare, Iniţiatul rămâne integrat

total cu divinitatea, căci s-a Autorealizat în profunzime şi formează un tot cu Marea Lumină.

PRIMITORUL LUMINII

Melchisedec, Geniul Pământului. El este Marele Primitor al Luminii Cosmice, şi trăieşte în Agartha (anumite peşteri subterane şi secrete ale Pământului) cu un grup de supravieţuitori ai Lemuriei şi Atlantidei. Melchisedec, prin Adepţii lui, le arată zeilor căzuţi drumul purificării.

PRIMUL MISTER

Kether, Bătrânul Zilelor, Bătrânul Secolelor. Bătrânul Zilelor combină cauze pentru a face să se ivească Universul, şi el este originea tuturor misterelor. Vezi „Ultimul Mister”.

PRIMUL SPAŢIU

Regiune în care se află Bătrânul Zilelor, Tatăl care se află în secret. El locuieşte în Primul Spaţiu al Primului Mister, şi lui îi corespunde exact prima dintre cele Douăzeci şi Două de Porunci ale Legii lui Dumnezeu.

REGENŢII

Vezi „Guvernatori”.

REGIUNEA DIN DREAPTA

Spaţiu luminos în care sălăşluiesc acei sfinţi care, deşi au fabricat Corpurile Existenţiale Superioare ale Fiinţei, nu sunt adevăraţi Bodhisattvaşi pentru că nu au ştiut să renunţe la propria fericire din iubire pentru umanitate. Devoţii sinceri şi nobili ai drumului din dreapta nu înţeleg şi îl condamnă pe orice Iniţiat care ştie să umble cu ambele picioare.

REGIUNEA DIN ÎNALT

Al Treisprezecelea Aeon al Kabalei ebraice.

REGIUNEA DIN MIJLOC

Sferă în care trăiesc sufletele revoluţionare care, separate de cărarea din stânga şi de cărarea din dreapta, caută Eliberarea finală. Acestei regiuni îi aparţin adevăraţii Bodhisattvaşi, aceia care au renunţat la lumea nirvanică pentru că imensa lor compasiune i-a obligat să salveze sufletele care suferă şi plâng în lume.

REGIUNEA DIN STÂNGA

Sferă în care trăiesc oamenii care involuează în măruntaiele lumii. Pe cărarea din stânga coboară tenebroşii în lăcaşul iui Pluton.

REGIUNEA LUMINII

Regiune sau regiuni din Lumile Interne unde este manifestă lumina Spiritului. Cu cât suntem mai aproape de Sacrul Soare Absolut, cu atât se percepe mai multă lumină.

SABAOTH

Nume dat în ebraică Armatei Vocii, Oştii sau Oştirilor Creatoare ale Elohimilor. Sabaoth este Verbul, Cuvântul, Logosul intim în fiecare dintre noi.

Sabaoth este Logosul încarnat, Adevărul, Comoara ascunsă în măruntaiele Pământului.

SALVATORUL GEAMĂN

Fiul Omului, Tiphereth, Omul Cauzal înăuntrul căruia vine să se manifeste Logosul, Cristosul. Salvatorul Geamăn este în mod cert Fiul Fiului. Salvatorul Geamăn se află în al Şaselea Aeon.

SFERE

Subregiuni de manifestare unde sălăşluiesc diverse categorii de fiinţe divine. Sunt, cu alte cuvinte, diferite zone energetice conţinute în Sephiroţii despre care ne vorbeşte Kabala ebraică.

ŞAPTE AMIN, CEI

Cei Şapte Weori, cele Şapte Spirite dinaintea tronului Mielului, cele Şapte Voci, cele Şapte Genii: Gabriel, Raphael, Uriel, Michael, Samael, Zachariel şi Orifiel.

ŞAPTE SPIRITE ÎNAINTEA TRONULUI MIELULUI, CELE

Vezi „Şapte Amin”.

ŞAPTE VOCI, CELE

Vezi „Şapte Amin”.

TIRANII

Domnii Marii Legi care, ca atare, guvernează şi administrează justiţia în toţi Aeonii. Domnii Legii sunt drepţi şi încasează datoriile de la oricine caută Eliberarea. Totuşi, cine luptă pentru a se elibera suferă mult şi îi simte pe Agenţii Legii ca pe nişte tirani. Vezi „Adamas”.

TREI AMIN, CEI

Triplele Puteri, cele Trei Forţe Primordiale ale Naturii şi ale Cosmosului indispensabile pentru a crea şi a crea din nou: Sfânta Afirmaţie, Sfânta Negaţie şi Sfânta Conciliere; Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt; Forţa Pozitivă, Forţa Negativă şi Forţa Neutră.

TREIA TRIPLĂ PUTERE, A

Minte, dorinţă şi sex. A Treia Triplă Putere, în ultimă sinteză, provine din al Treisprezecelea Aeon, totuşi, odată cu căderea în generarea animalică devine teribil de perversă.

TREIZECI DE AEONI, CEI

Cosmocratori sau Elohimi creatori care se ivesc prin emanări succesive şi ordonate în perechi din sânul lui Aelohim în Aurora Creaţiei.

TRIPLELE PUTERI

Vezi „Trei Amin”.

ULTIMUL MISTER

Bătrânul Zilelor, Ketherul Kabalei ebraice. El este Primul şi Ultimul Mister, căci toate misterele s-au ivit prin voinţa Tatălui care se află în secret,

şi toate trebuie în cele din urmă să se reunească din nou în el. Ultimul Mister este de asemenea al Douăzeci şi Patrulea Mister.

VEGHETORUL LUMINII

Jeú, Prinţul Chipurilor, Veghetorul Luminii. Jeú, ascultător întotdeauna de Bătrânul Zilelor, este Veghetorul, adică, splendoarea, viaţa Marii Lumini. Vezi „Jeú”.

□ SFÂRŞIT □

Pentru nimeni nu este un secret faptul că un lucru le spunea Iisus mulţimilor, şi un altul, foarte diferit, era ceea ce îi învăţa pe discipolii săi.

Fără îndoială că această învăţătură foarte elevată predată de către Regele Regilor şi Domnul Domnilor (Iisus Cristosul) dă sens real tuturor marilor pasaje biblice ale Vechiului Testament, şi se preschimbă, prin urmare, în ghidul neechivoc al adevăratului aspirant la marea Lumină.

Neîndoielnic că Pistis Sophia (Sufletul Uman), cufundată în haosul propriei mizerii şi ignoranţe egoice, întotdeauna a cerut un ajutor adevărat şi eficace pentru a abandona acea tristă condiţie care o menţine, în ziua de azi, legată de iluziile materiei...

Tradiţia spunea că doar cuvintele *Pistis Sophiei* ar putea elibera masele umane din buimăceala şi dezrădăcinarea lor spirituală. De asemenea s-a spus că în ciuda apariţiei de mesageri şi profeţi în diferitele colţuri ale planetei noastre, nimic nu se va rezolva în materie de salvare animică dacă axiomele şi sentinţele *Pistis Sophiei* nu vor fi rezolvate.

Întrucât conţinutul *Pistis Sophiei* este la origini scris în termeni metaforici, nu a fost posibil să se încredinţeze adevăratul său mesaj umanităţii, însă azi, în plin secol XXI, în cele din urmă, această operă apare înaintea ochilor noştri precum un giuvaer de o eternă valoare pentru bucuria lăuntrică a tuturor acelora în care Spiritul divin sau Fiinţa Reală a hotărât momentul şi ceasul în care trebuie să ne întoarcem la punctul de plecare originar.

FIAT LUX!

Să se facă Lumina!

Înălţarea Magdalenei (1636)
Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, Madrid, Spania

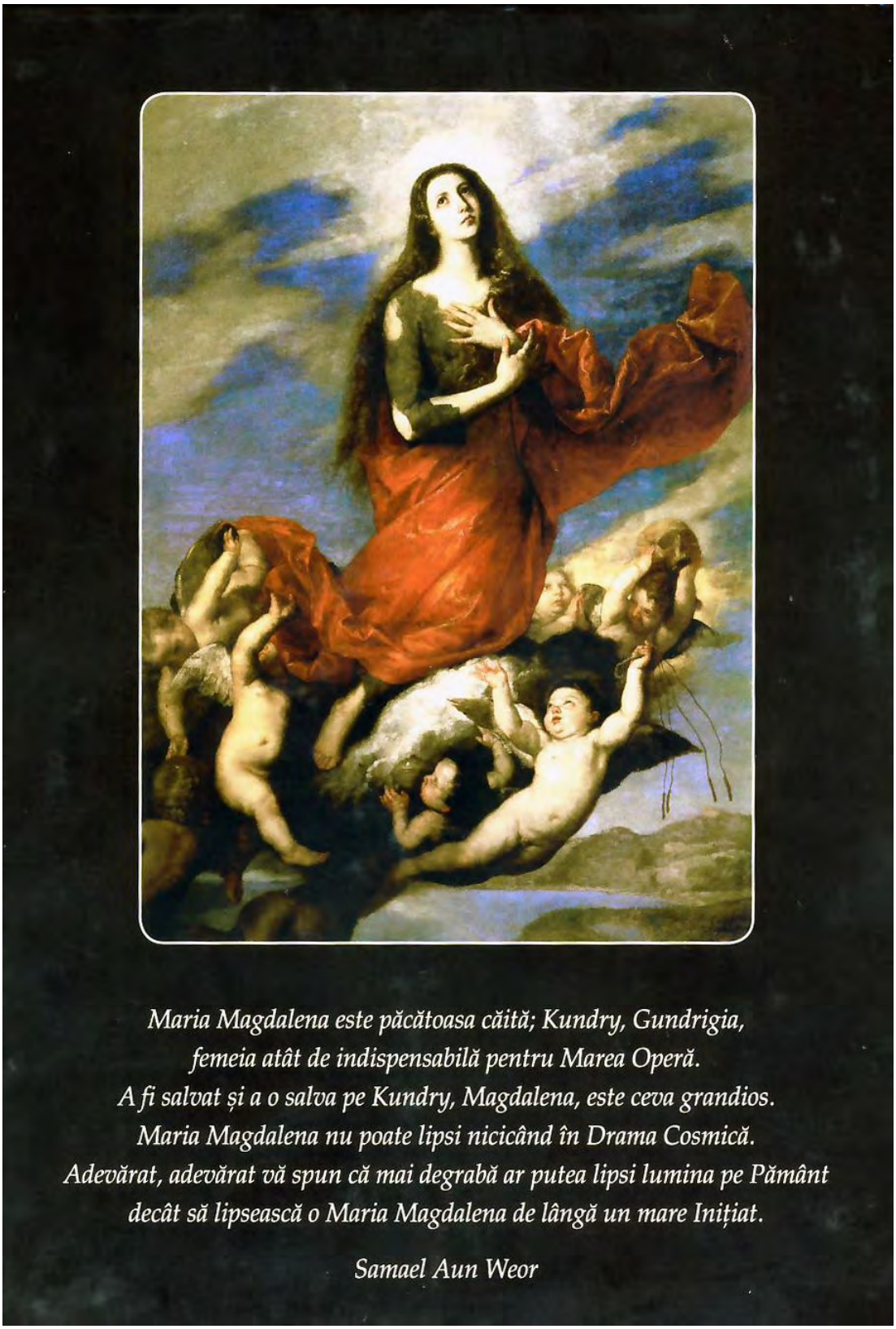

Maria Magdalena este păcătoasa căită; Kundry, Gundrigia,
femeia atât de indispensabilă pentru Marea Operă.
A fi salvat și a o salva pe Kundry, Magdalena, este ceva grandios.
Maria Magdalena nu poate lipsi nicicând în Drama Cosmică.
Adevărat, adevărat vă spun că mai degrabă ar putea lipsi lumina pe Pământ
decât să lipsească o Maria Magdalena de lângă un mare Inițiat.

Samael Aun Weor